Q6.21
N00
115046

DAILY BIBLE READINGS.

BY

REV. JAMES SMITH.

65
2-1900

அனுதின

வேதவாசிப்புத் தியானம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR
17 APR 1900
MADRAS

FIRST EDITION, 1,000 COPIES.

MADRAS:
THE RELIGIOUS TRACT AND BOOK SOCIETY.
S. P. C. K. PRESS, VEPERY.
1900.

S. P. C. K. Press, Vepery.
1860.

743

நூன்முகம்.

இந்தப் புஸ்தகம், பாவிகள் குணப்படவும், [illegible]கள் [illegible]ம்மையைவும், பரிசுத்தவான்கள் எழும்பி கிரியைகளை நடப்பிக்கவும் தக்க நோக்கமாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. உலகம் அமளியால் நிறைந்திருப்பதையும், சாத்தான் எப்போதும் விழிப்பாயி[illegible]ரப்பறைகள் சபையில் பெருகுவதையும் பார்க்கையில் நாம் ப[illegible]கவும் விழிப்புள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டியது அவசியமே. சர்வவல்லவர் இப்புஸ்தகத்தில் காட்டப்பட்டி[illegible]ங்களைப் பாவிகளுக்கும் பரிசுத்தவான்களுக்கும் பிரயோசனமாக ஆசீர்வதிப்பாராக.

J. D.

அன்றாட வேதவாசிப்புத் தியானம்.

ஜனுவரி, 1உ.

"கர்த்தர் ஞானத்தைத் தருகிறார்."
(நீதி. 2. 6.)

நாம் வருடத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறோம். அதில் சம்பவிக்கும் காரியங்களை எல்லாம் நாம் அறியாதவர்கள். நமக்கு ஞானம் வேண்டியது அவசியமே. இவ்வாண்டில் நமக்குச் சஞ்சலத்தையும் சங்கடங்களையும் உண்[illegible] காரியங்கள் நேரிடலாம். என்ன செய்வோம் என்று [illegible]த்தக்க விசேஷங்கள் நம்மைச் சூழலாம். இவைகளை நிருவகிக்க ஞானம் வேண்டியது அவசியமே. ஐசுவரியத்தைக் கையாளவும், வறுமையை நிவிர்த்திக்கவும், பரீட்சைகளைச் சகிக்கவும், நமது தாலந்துகளைப் பிரயோகிக்கவும், நம்முடைய பொதுவான விவகாரங்களைக்கொண்டு செலுத்தவும், சோதனைகளை மேற்கொள்ளவும், சத்துருக்களை ஜெயிக்கவும், தேவனுடைய பரிசுத்த [illegible]த்தைச் சரியானபடி உபயோகிக்கவும், தேவனுக்கென்று ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்தவும் அது அவசியமே. இப்படிப்பட்ட [illegible]நோக்கத்துக்கென்று தேவன் ஞானத்தை ஈகிறார். ஆனால் [illegible] அதைக் கொடுப்பார்? அது அவசியம் என்று விரும்புவோருக்கு — அதின்பேரில் ஆவலுகொள்ளுகிறவர்களுக்கு — அதை ஊக்கத்தோடே தேடுகிறவர்களுக்கு — அதை விடாப்பிடியாய் எதிர் நோக்குகிறவர்களுக்குக் கொடுப்பார். நாம் இருக்கும் ஸ்திதியில் நமது கடமைகளைச் சுறுசுறுப்போடே நிறைவேற்றுகையில், கிரயமின்றி, கைமாறில்லாமல் மனோற்சாகமாய்த் தருவார். லௌகீக ஞானத்தையும் ஆ[illegible]க்குரிய ஞானத்தையும் ஈகிறவர் கர்த்தரே. அது தேவனுக்கென்று உபயோகிக்கப்பட தேவனால் அருளப்படுகிறது. நாம் அதை உண்டுபண்ணக்கூடாதிருந்தாலும், அதை மற்றொருவரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு கடமையை நிறைவேற்றும்போதும், ஒவ்வொரு சோதனை நேரிடும்போதும் அதைத் தேடி அதற்காக எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஞான இருதயத்தை நாங்கள் அடையும்படி
நாட்களை எண்ணுவதற்கு நாதா நற்போதம் தாதா.

ஜனவரி, 2௳.

"நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர்களா யிருப்பதற்கு."

(எபே. 1. 4.)

பரிசுத்தமானது திவ்விய சுபாவ சௌந்தரியம். அது யெகோவாவின் இருதயத்தை மகிழ்ச்சியாக்கும் சுகுணம். சிருஷ்டிகளின் பரிசுத்தமானது திவ்விய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதில் நிலைகொள்ளும். அது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வல்லமையால் இருதயத்தில் நடப்பிக்கப்படும். அவர் தமது ஜனங்களுக்குச் செய்யும் எவ்வகை விஷயங்களிலும், அதுவே அவருடைய சிறந்த நோக்கமாம். நாம் பரிசுத்தவான்களாவதே அவருடைய சித்தம். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறோமா? நாம் கர்த்தருக்கு முன்பாக பரிசுத்த ஜனங்களாயிருக்கும்படி மீட்கப்பட்டிருக்கிறோமா? நாம் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோமா? நாம் பரலோகத்திலே அநுபவிக்கப்போகிற சந்தோஷத்துக்கு ஆரம்பமாக பூமியிலே பரிசுத்தராக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் கைக்கொள்ளும் கிருபையின் சாதனங்களும், நாம் விசுவாசிக்கும் உபதேசங்களும், நாம் நம்பும் வாக்குத்தத்தங்களும், நாம் நிறைவேற்றும் கட்டளைகளும், நாம் சகிக்கும் சோதனைகளும் பரிசுத்தத்தை விருத்தியாக்கும் நோக்கமாயிருக்கின்றன. நாம் பரிசுத்தத்தில் தேறிவரும்படி தேவ சித்தத்துக்கு அமைவோமாக. நாம் கையிட்டுச் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் இது என் பரிசுத்தத்துக்குப் பிரயோசனமாகுமாவென்று ஒவ்வொருவரும் கேட்போமாக. அப்படியல்லவென்றால், தெய்வபலத்தால் அதை வெறுத்துவிடவேண்டும். கர்த்தாவே எங்களை முழுவதுமாய்ப் பரிசுத்தமாக்கியருளும். கர்த்தராகிய இயேசுவின் வருகைபரியந்தம் எங்கள் சரீரம் ஆத்துமா ஆவி களங்கமற்றதாயிருக்கும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்தருளும் என்று ஜெபிக்கிறவர்களாயிருப்போமாக.

சுத்த இருதயத்தினைத் தருவாய்; பரிபூரணானந்த
ஜோதி ஆவியின் நல்துணை அருள்வாய்
சித்தமும் பயபக்தியைத் தருவாய்; நான் ஊழியம் செய்ய
நீதனே! எந்தன்முன் எழுந்தருளாய்;
சுத்தனும் பரிசுத்தனும் ஆன
தன்பனும் அநுகூலனுமான
பத்தனே! பரிசுத்தமே! உனைப்
பாடினேன்; கிருபைகூடி, ஆள் ஐயா!

ஜனவரி, 3௳.

"எளியவன் என்றைக்கும் மறக்கப்படுவதில்லை."

(சங். 9. 18.)

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் குறைபாடுள்ளவர்கள். அவர்கள் எவ்வளவுக்கு நீதிமான்களாகவோ, அவ்வளவுக்கு அவர்கள் ஆத்திரமுள்ளவர்கள். அவர்களுடைய எல்லாப் பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பும், அவர்களை நீதிமான்களாக்க நீதியும், அவர்கள் தன்மையைப் பரிசுத்தமாக்க கிருபையும், கடமைகளை நிறைவேற்ற பலமும், சத்துருக்களை எதிர்க்க தைரியமும், சோதனையைச் சகிக்கப் பொறுமையும், முடிவுபரியந்தம் முயற்சியாயிருக்க திடனும் வேண்டியது அவசியம். அவர்களுக்கு அவசியம் வேண்டியதை இன்றைக்குக் கொடுத்தாலும் நாளைக்கும் இன்னும் தேவையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய யாவும் சவதரிக்கப்பட்டு, இயேசுவுக்குள் பொக்கிஷமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய சம்பூரண செல்வம் அவர்களுக்குத் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சம்பூரணத்திலிருந்து அவசியமானபோதெல்லாம் கிருபையாகிய சகாயத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதை அவர்கள் சிலகாலங்களில் உணர்ந்து, தங்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகவும் தேவனுக்கு மகிமையாகவும் அநுபவிப்பதுண்டு. மற்ற வேளைகளில், இயேசு அவர்களுக்குச் சம்பாதித்து வைத்திருப்பதை எண்ணாமல் துக்கித்து, முறுமுறுத்துத் தேவன் தங்களை மறந்தார் என்று புலம்புவார்கள். கர்த்தர் எங்கள் ஜெபத்துக்குப் பதிலளிக்கிறதில்லை, தேவவசனம் எங்களுடைய ஆத்துமாவுக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கிறதில்லை, கிருபையின் சாதனங்களால் நாங்கள் பிரயோசனமடைகிறதில்லை, சத்துருக்கள் எங்களை மேற்கொள்ளுகிறார்கள் என்று பரிதபிப்பார்கள். அப்படி எல்லாம் இருந்தபோதிலும், கர்த்தர் மறுபடியும் திரும்பி அவர்களுக்குக் கிருபையைப் பாராட்டுவார். ஏனெனில் "எளியவர்கள் என்றைக்கும் மறக்கப்படுவதில்லை, சிறுமைப்பட்டவர்களுடைய நம்பிக்கை ஒருபோதும் கெட்டுப்போவதில்லை." "எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்" என்று இயேசு சொல்லியிருக்கிறார்.

மாதானவள் சேயை ஒருவேளை மறந்தாலும், உன்னை
மறவோம் ஒருக்காலும், என வார்த்தை கொடுத்தாரே.

ஜனவரி, 4உ.

"தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனைத் தந்தருளினார்."

(யோவா. 3. 16.)

தேவன் தம்முடைய குமாரனை யாருக்காகக் கொடுத்தார்? பாவிகளுக்காகக் கொடுத்தார். தமது பிரமாணங்களை மீறி, தமது இரக்கங்களை அவமதித்துத், தமது திருவடிகளைத் தவறாக அனுபவித்துத் தமது சத்துருவை ஆசனத்திலேற்றி, தங்கள் கைகளின் கிரியைகளை வணங்கின தோஷிகளுக்காகக் கொடுத்தார். தேவனைப்பற்றிய அறிவைக் காத்துக்கொள்ளப் பிரியப்படாமல், தீமையானவைகளை நடப்பித்தவர்களுக்காகக் கொடுத்தார். இதென்ன ஆச்சரியம்! அவருடைய அன்பு சமுத்திரம்போலுள்ளது. கொடிய விரோதிகளுக்கு அன்பு பாராட்டப்பட்டது. என்னத்திற்காக தேவன் தமது குமாரனைக் கொடுத்தார்? பாவிகளின் பிரதிநிதியாக ஜீவிக்கவும், பாவிகளின் பிணையாளியாக மரிக்கவுமாகக் கொடுத்தார். இந்த ஜீவியத்தில் அவர் நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தமது மரணத்தில் அதின் சாபத்தை உத்தரித்தார். தமது ஜீவியத்திலும் மரணத்திலும் நமது இரட்சண்ணியத்துக்கு அவசியம் வேண்டியவைகளெல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினார். இப்போது அவரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ, அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனையடைவான். தேவன் இதற்கு மிஞ்சி இனிமேல் ஒன்றையும் செய்யக்கூடாதவராயிருக்கிறார். அல்லது தாம் கொடுத்ததைவிட பெரிய காரியத்தை இனிமேல் கொடுக்கவுங்கூடாது. தமது குமாரனை நமக்காகத் தந்தவர் நமக்கு அவசியம் தேவையானயாவையும் தருவது நிச்சயம். தமது ஒரேபேறான குமாரனை நமக்காக மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவர், நாம் அவருடைய சித்தத்துக்கு இசைவாய்க் கேட்கும் எதையும் தருவார். ஆகவே அப்போஸ்தலன் "தம்முடைய சொந்த குமாரன் என்றும் பாராமல், நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தார். அவரோடேகூட மற்றெல்லாவற்றையும் நமக்கு அருளாதிருப்பதெப்படி?" என்று நியாயம் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறான்.

நித்திய பிதாவின் நேய குமாரன்,
பூமி அனைத்தும் வாழ வந்தார், வந்தார்.

ஜனவரி, 5உ.

"உமக்குப் பிரியமானதை (சித்தமானதை)ச் செய்ய எனக்குப் போதித்தருளும்."

(சங். 143. 10.)

தேவசித்தம் நல்லொழுக்கத்துக்குச் சட்டம். அவர் சித்தம் அவருடைய கட்டளைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அவைகளைக் கற்று, மதித்து, அவைகளை நம்முடைய மனதில் பத்திரம்பண்ணி, அவைகளின்படி நடக்க நமது நடக்கையைச் சீர்ப்படுத்தவேண்டும். அவைகள் தன்னயத்துக்கும் மாமிச இச்சைக்கும் சீர்கெட்ட மனதுக்கும் நேர் விரோதமாயிருப்பதால், அவைகளின்படி சரியாய் நடப்பது வருத்தமான காரியம். ஆகவே ஆவி மாமிசத்துக்கு விரோதமாகவும், மாமிசம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும் போர்செய்கிறது. நாம் செய்யவேண்டும் என்றிருப்பதைச் செய்யாதபடிக்கு இருக்கிறோம். நாம் செய்யவேண்டியதென்ன? தேவசித்தத்தின்படி நடக்க நமக்குப் பிரியமிருக்கிறதா? அவருடைய பரிசுத்த பிரமாணங்களின்படி செய்ய நாம் முழு இருதயத்தோடே விரும்புகிறோமா? அப்படியானால் உமக்குச் சித்தமானதைச் செய்ய எனக்குப் போதித்தருளும் என்று ஜெபிப்போமாக. இதற்குப் பதில் உத்தரவாக நாம் நம்முடைய வருத்தங்களில் பாதையைத் தெளிவாய்க்காண கர்த்தர் நமக்கு ஞானத்தைத் தந்து, அவர் விரும்புவதைச் செய்யப் பெலனைக் கொடுத்து, நாம் அதை அவரோடே செய்யும்படி அருள்புரிவார். தேவனுடைய கருத்தை அவருடைய வெளிச்சத்தினால்மாத்திரம் நாம் அறியக்கூடியவர்கள். அவருடைய சித்தத்தை அவருடைய பலத்தால்மாத்திரம் செய்யலாம். ஆகையால் நாம் என்ன செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறார் என்று அறியும்பொருட்டு, அவரண்டைக்குப் போவோமாக. பின்னும் நாம் அவருக்குப் பிரியமானதை ஏற்றபடி செய்ய போதிக்கும்படியாகவும் அவரிடத்துக்குப் போகவேண்டும்.

பாவிக்குந்தன் மேல் விசுவாசமே, திருப்
பாதம் தனை தரும் விலாசமே,
ஜீவனே! நீர் எனக்கதி நேசமே, தேவரீர்
சித்தத்தின்படி நடக்கச் செய்யும், ப்ரகாசமே.

ஜநுவரி, 6உ.

"அவர்கள் கூப்பிடுகிறதற்கு முன்னே நான் மறுஉத்தரவு கொடுப்பேன்."

(ஏசா. 65. 24.)

உத்தம ஜெபங்களெல்லாம் தேவனிடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. நமக்கு ஆசீர்வாதங்கள் அவசியம் என்பதை அவர் உணர்த்தி, அவைகளை அபேக்ஷிக்க நமது ஆத்துமாவில் ஆவலை உண்டுபண்ணி, அப்பால் அவைகளைத் தேடும்படி நம்மை ஏவிவிடுகிறார். தேவன் மறுஉத்தரங்களை நமக்கு அநுக்கிரகிக்குமுன் நாம் அவருடைய காதில் அவைகளைத் தேடும்படி பொதிப்பட நம்மைத் தூண்டுகிறார். அவர் நம்மை ஆசீர்வதிக்க எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்கிறார். நாம் வேண்டிக்கொள்வதிலும் அதிகமாய்க் கொடுக்க அவர் விருப்பமுள்ளவர். ஆகையால் அவர் அவர்கள் கூப்பிடுகிறதற்குமுன்னே நான் மறுஉத்தரவு கொடுப்பேன் என்று சொல்லுகிறார். ஜெபம் எழும் [illegible] நமது இருதயத்திலிருந்து அது புறப்படுமுன்னே, அவர் மறுஉத்தரவை இடைவழியில் அனுப்பிவிடுகிறார். இதால் தேவன்பு எவ்வளவு மாட்சிமையானதென்பதை அறியலாம். அவர் நமது ஜெபங்களில் எவ்வளவாய்ப் பிரியங்கொள்ளுகிறார். இதைவிட மேலான தைரியத்தை அவர் நமக்குக் கொடுக்கக்கூடாதவராயிருக்கிறார். ஆகையால் நாம் நமது விண்ணப்பத்தை அவருக்குச் செலுத்துவோமாக. இன்று நாம் நமது இருதய முழுமையையும் அவருக்கு நேராகத் திறந்து வைத்து, நமக்குத் தேவையானதை அவரிடத்தில் கேட்போமாக. அவர் நம்மைக் கேளார் என்று எவ்வளவேனும் சந்தேகம் கொள்ளக்கூடாது. கூப்பிடுகிறதற்கு முன்னே மறுஉத்தரவு கொடுப்பேன் என்று அவர் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறாரே. அப்படியாகில் நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகையில் அவர் கேட்டு, நம்மை ஆசீர்வதிப்பது நிச்சயமே. அவர் ஜெபத்தைக் கேட்கிற தேவன். அவர் தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும் உண்மையாய்த் தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும் சமீபமாயிருக்கிறார். அவர் தமக்குப் பயந்தவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி செய்து, அவர்கள் கூப்பிடுதலைக் கேட்டு அவர்களை இரட்சிக்கிறார்.

நம்மை நோக்கி நேர்ந்தவான், நம்பிக்கையோ டேர்ந்தவான்,
இம்மையில் அருள் செய்வோம், ஏற்றுவோம் பரத்திலே.

ஜநுவரி, 7உ.

"தேவன் எங்களோடே கூட இருக்கிறார்."

(2 நாளா. 13. 12.)

யூதா புத்திரர் யெரொபெயாமுக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்குப் போனபோது இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். இதின் பெலத்தால் அவர்கள் ஜெயம் பெற்றார்கள். விசுவாசியே உன் வழிகளில் எல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படி தேவன் தமது தூதர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறதுமல்லாமல், அவர் தாமும் உன்னோடே இருக்கிறார். இந்த அருமையான சத்தியத்தைச் சற்றேனும் மறந்துவிடாதே. ஏனெனில் அது மகா பரிசுத்தமும் மகா ஆறுதலுமுள்ளது. தேவன் உன்னோடே இருந்தால், அப்போது அவர் பார்வைக்கு முன்பாக ஒவ்வொரு பாவமும் செய்யப்படுகிறது என்றறிந்துகொள். இது நமது பாவக்குற்றத்தை மிகுதியாய் அதிகரிக்கப்பண்ணுகிறது. தேவன் நமக்கு வெகு தொலையிலிருக்கிறவராக எண்ணி, நாம் நினைக்கிறவர்களாகவும் பேசுகிறவர்களாகவும் கிரியைகளை நடப்பித்து, நாம் பேசுகிறவைகளையும் செய்கிறவைகளையும்பற்றி எண்ணமற்றவர்களாயிருக்கிறோம். தேவனைப்போல வேறே யாரும் நமக்கு நெருங்கியிருக்கிறதில்லை. அவர் நம்மைக் கவனிப்பதுபோல, வேறே யாரும் கவனியார்கள். தேவன் உன்னோடிருந்தால், நீ பயப்படுவது எவ்வளவும் ஒவ்வாததும் மதிகேடுமாயிருக்கிறது. அவர் நம்மோடிருந்தால் நாம் குறைவடையும்படி நம்மை விட்டுவிடுவாரா? நாம் தீங்குக்குட்பட இடங்கொடுப்பாரா? எந்தச் சத்துருவாவது அவரைவிட வல்லமையுடையதா? அல்லவே. கர்த்தர் உன்னோடேகூட இருக்கிறார். அவர் இன்றும் உன்னோடிருக்கிறார், எந்த இடத்திலும் எந்தச் சமையத்திலும் அவர் அப்படி இருக்கிறார். நீ பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அவர் கேட்கிறார். நீ செய்கிற ஒவ்வொரு பாவத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். நீ செய்யும் ஒவ்வொரு ஜெபத்தையும் அவர் கவனிக்கிறார்.

என் பங்கு ஜீவம் சுவாமி, என் பாத்திர பங்குமவரே
என்னுடை ஜீவம் அவரால் என்றென்றுங் காக்கப்படும்.

ஜனுவரி, ௮உ.

"நாம் எல்லாரும் அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறோம்."

(யாக். 3. 2.)

நீதிமான் ஒருவனுமில்லை, ஒருவனாகிலுமில்லை; நாம் எல்லாரும் மரணத்துக்கேதுவான குற்றவாளிகள். நாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டுத், தேவஆவியானவரால் நாம் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், இன்னமும் நாம் அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். நமது குணங்கள், பழக்கங்கள், நோக்கங்கள், தொழில்கள் முதலியவற்றில் அவருக்கு முன்பாகத் தவறுகிறவர்களாகவே யிருக்கிறோம். நாம் பரிசுத்தராயிருக்கும்படி அவர் கட்டளையிடுகிறார். பரிசுத்தராயிருக்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால் நம்முடைய இருதயத்தில் அதிகமான சீர்கேடு இருப்பதால், அதின் வல்லமையால் நாம் ஆகாதகாரியங்களில் சிக்கிக்கொள்ளுகிறோம். கிறிஸ்துவானவருடைய இரத்தம் இன்னமும் நமக்குள் பலம் செய்யத்தக்கதாயிருப்பது எவ்வளவு இரக்கம்! நாம் நம்முடைய மனச்சாட்சியில் குற்றத்தை உணருகையில், திறக்கப்பட்ட அந்த ஊற்றண்டைக்குப் போய்ச், சகல பாவமும் அறக் கழுவலாம். இயேசுவின் இரத்தமில்லாவிட்டால், நாம் அவநம்பிக்கையில் அமிழ்ந்திப்போவோம். மனிதருடைய குற்றத்துக்காகச் சவுதரிக்கப்பட்ட இந்த அருமையான அவிழ்தத்தை மதிப்போமாக. நாம் தவறுகிறவர்களாயிருப்பதால், நம்மை வெகுவாய் தாழ்த்திக் கொள்ளவேண்டியவர்களாமே. நம்மெல்லாருக்கும் மன்னிப்பு வேண்டியது அவசியம். நாம் தவறுகிறவர்களானால், நாம் மற்றவர்களைக் கடிந்துகொள்வதில் கண்டிப்பாயிருக்கக்கூடாது. நாம் மற்றவர்களைப்பற்றி நிதானிக்கையில் நாம் நம்மையே குற்றவாளிகளாக்கிக்கொள்ளாதபடி பார்க்கவேண்டும்.

எத்தனை ஞானங்கள் எத்தனை வாதுகள், எத்தனை நினைவோ?—என
தத்தனை யென்பிழை அத்தனையும் பொறுத் தாண்டருளும் கோவே.
வஞ்சகமோ, கரவோ, கவடோ, மாய்மாலமோ, நன்டகமோ,—மனச்
சஞ்சலம் தீமை எனக்கருள் செய்யும், சமஸ்த நன்மைக்கடலே.*
பொய்யும், புரட்டும், உருட்டும், திருட்டும், பொறாமையும், ஆணவமும்,—
செய்யும்படி அருள் செய்யும் அருளெனர் வகை பிரித்தவனே, [விட்

ஜனுவரி, ௯உ.

"அடிக்கடி அதற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவேன்."

(ஏசா. 27. 3.)

தேவன் தமது சபையை ஒரு நல்ல திராட்சத்தோட்டத்துக்கு ஒப்பிட்டு, அதின்பேரில் விழிப்பாயிருந்து, அதை ஆதரித்து, இரவும் பகலும் பாதுகாத்துக்கொள்வேனென்று வாக்கு அருளியிருக்கிறார். அதை ஆதரிப்பதோடு அதற்கு அடிக்கடி தண்ணீர் பாய்ச்சுவேனென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இது எவ்வளவு அருமையான வாக்குத்தத்தம். இந்த வாக்குத்தத்தமானது தேவனுடைய ஜனங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரியது. நமக்குத் தேவையானதை தேவனிடத்திலிருந்து அடிக்கடி பெற்றுக்கொள்ள எதிர்நோக்கலாம் என்று அது நமக்குத் தைரியம் கொடுக்கிறது. ஈதலில் தேவன் ஒருக்காலும் இளைப்படைகிறவரல்ல. அவருடைய செல்வம் அளவுக்குள் அடங்காதது. ஆதலால் நமக்குத் தேவையானவைகளை, அவைகள் மகா பெரியவைகளானாலும் ஏராளமானவைகளானாலும் சரி, அவைகள் எல்லாவற்றையும் அவர் தருவார். நமக்குண்டாயிருக்கிற நன்மை யாவும் அவரிடத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு பரிசுத்த விருப்பமும், ஒவ்வொரு ஊக்கமான ஜெபமும், நன்றியறிதலைக் காட்டும் ஒவ்வொரு நன்மனவுணர்ச்சியும் அவர் நீர்ப்பாய்ச்சுவதால் உண்டாகிய கனிமையாம். இயல்பின்படி நம்முடைய இருதயம் பாழும் கனியற்றதுமாயிருக்கிறது. நன்மையானதொன்றும் அதில் கிடையாது. தேவன் நமக்குப் பரிசுத்தமாக்கும் கிருபையை அதிகரிக்கும்படி எதிர் நோக்குவோமாக. திராட்சச்செடியின் பேரில் பனி இறங்குவதுபோல, அவர் கிரமமாயும், மிருதுவாயும், படிப்படியாயும் கிருபையை ஈகிறார். "நான் இஸ்ரவேலுக்குப் பனியைப்போலிருப்பேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாம் போதுமானபடி தேவனிடத்தில் கேட்கிறதில்லை. கேட்கிறவைகளுக்காக எதிர்நோக்குகிறதுமில்லை.

ஆத்துமா தன்னைக் குளிரப்பண்ணி
அடியேன் கால்களை நீதியென்னும்
நேர்த்தியாம் பாதையில் அவர்நிமித்தம்
நிதமும் சுகமாய் நடத்துகின்றார்.

ஜனுவரி, 10உ.

"உன்னைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிரு."

(1 தீமோ. 4. 16.)

இது வெகு அவசியமான எச்சரிப்பு. இப்படி எச்சரிக்கப்படுவது நமக்குப் பிரயோசனம். நாம் ஒவ்வொருவரும் அந்த எச்சரிப்புக்குக் கவனமாயிருக்கவேண்டும். சரீரத்தைப் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். பெருந்தீனிக்கு இடங்கொடுக்கவும் கூடாது, சரீரத்தை அற்பமாய் எண்ணி அசட்டை செய்யவுங் கூடாது. ஆத்துமா செய்யவேண்டியதை அது செய்யும்படி உங்கள் சிந்தனைகளையும் வாஞ்சைகளையும் ஆசாவுகளையும் அதற்கு ஒப்புக்கொடாதேயுங்கள். சரீரம் ஆத்துமாவுக்குத் தாழ்ந்தது. அதை அப்படியே எண்ணி நடத்துங்கள். ஆனால் அதை விவேகமாய் நடத்தவேண்டும். உங்கள் ஆத்துமாவைப்பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அது ஆவியானவரின் வல்லமையால் புதுப்பிக்கப்பட கவனமாயிருங்கள். அது கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். பரலோகத்திலிருந்து வந்த போஜனத்தால் அதைப் பிழைப்பூட்டுங்கள். பாவத்தையும் அசுத்தத்தையும் நீக்கும்படி திறக்கப்பட்ட ஊற்றிலே முழுகச்செய்யுங்கள். அதற்கு நீதியின் சால்வையைத் தரித்து, இரட்சணிய வஸ்திரங்களை உடுத்துங்கள். பரிசுத்த வேதத்திலடங்கிய உபதேசங்கள், வாக்குத்தத்தங்கள், பிரமாணங்களால் அதை நிரப்பிவையுங்கள். தப்பறைகளுக்கும், இந்தப் பொல்லாத உலகத்தின் ஆவிக்கும், கீழ்ப்படியாமையுள்ள பிள்ளைகளிடத்தில் கிரியை செய்கிற ஆகாயத்தின் பிரபுவுடைய வல்லமைக்கும் அதை விலக்கிக்கொள்ளுங்கள். தேவனுடைய இலட்சணத்தையும் இயேசுவின் கிரியைகளையும் பார்த்து, ஆவியானவரின் செயல்களையும் மகிமையின் காட்சியையும் தியானத்தில் அதைப் பழக்குங்கள்.

ஔவியம் பெருமை அகந்தையும் அசுத்தமும்
அகற்றி நீ அழிவுறும்,
திவ்விய வேதத் தீவர்த்தி ஒளியினில்
செல், செல், செல், செல், செல்.

ஜனுவரி, 11உ.

"கர்த்தர் உன்னை நித்தமும் நடத்துவார்."

(ஏசா. 58. 11.)

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் செய்கைகளில் உத்தமர். அவர்கள் சலாக்கியங்கள் விசேஷித்தவைகள். நியாயமானதைச் செய்யவேண்டும் என்பதே அவர்கள் ஆத்தும விருப்பம். செம்மையானதைச் சிந்திப்பதும், செம்மையானதைச் செய்வதும், செம்மையாய் நடப்பதுமே அவர்கள் மனோவாஞ்சை. தாங்கள் பாவிகள் என்று உணர்ந்து, நாடோறும் பரிசுத்தத்தில் தேறுவதற்காக ஜெபிப்பார்கள். தாங்கள் மோசங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதை அறிந்து, நாடோறும் காக்கப்படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள். தவறுதலுக்கு இனமானவர்கள் என்று கண்டு, எப்போதும் தங்களுக்கு வழிகாட்டி வேண்டும் என்று தாபங்கொள்ளுவார்கள். தேவன் தம்மைத் தாழ்த்தி இறங்கி, அவர்கள் ஆசைக்குத் திருப்திசெய்து, "நான் உன்னை நித்தமும் நடத்துகிறவர்" என்கிறார். சகோதரனே, நமது பிரயாணம் காலடிபடாத வனாந்தர மார்க்கமாயிருக்கிறது. அந்த வழியை எவ்வனேனும் அறியோம். அது முழுவதும் மிதிபடாத வழி. பாதையில் கண்ணிகளும் சுருக்குகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அநேக பக்கப் பாதைகளும் உண்டு. ஆகையால் "கர்த்தர் உன்னை நித்தமும் நடத்துவார்" என்ற அருமையான வாக்குத்தத்தத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வாயாக. பாதையை அவர் அறிவார். நமக்கு என்ன தேவை என்பதையும், எப்போது தேவையிருக்கும் என்பதையும், எவ்வளவு தேவை என்பதையும் அவர் அறிவார். ஆதலால் நம்[illegible]யை அவருடைய விசேஷித்த பராம[illegible]பாகிய கையின்மேல் வைத்துப் பிடித்துக்கொள்வோ[illegible]க.

[illegible]ழல் பள்ளத் திறங்கிடினும்
சற்றும் தீங்குகண் டஞ்சேனே
வானபரன் என்னோ டிருப்பார்
வளைதடியுங் கோலுமே தேற்றும்.

ஜனுவரி, 12உ.

"சும்மாயிருப்பதே அவர்களுக்குப் பெலன்."

(ஏசா. 30. 7.)

இந்த வார்த்தைகள் யாருக்குப் பொருந்தி நிற்கத்தக்கது? தன் பாவத்தில் நிலைத்திருக்கிற பாவிக்கு அது சரிவராது. தேவனைத் தேடுகிறவர்களைப் பொருந்தாது. தேவனை விட்டு பின்வாங்கி அலைகிறவனைக் குறிக்காது. அது தேவனுடைய ஜனங்களுக்குப் பொருந்தி நிற்கும். திகைப்படைந்தும், தேவன் பேரில் நம்பிக்கையாயிருப்பவர்களையும், சத்துருக்களால் கலக்கமடைந்தும், இரட்சணை நோக்குகிறவர்களையும், பயத்தால் நிரப்பப்பட்டும், தாங்கள் பற்றுக்கொண்டிருக்கும் வேத மார்க்கத்துக்குத் தக்கவண்ணம் நடப்பவர்களையும் பொருந்திக் கொள்ளும். அவர்கள் என்ன செய்ய? ஓடவா? எங்கே ஓட? தங்கள் ஆத்துமாவைக் கலங்கடிக்கவா? அவர்கள் சும்மாயிருக்கட்டும். எங்கே இருக்க? மரியாள் செய்ததுபோல, இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்காரவேண்டும். ஜனங்கள் கல்லெறிய வேண்டுமென்றிருந்தபோது, தாவீது செய்ததுபோல திவ்விய உண்மையாகிய கன்மலையின்பேரில் உட்காரவேண்டும். "தாவீது தன் தேவனாகிய கர்த்தருக்குள்ளே தன்னைத் திடப்படுத்திக்கொண்டான்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. நீதிமான் ஓடிச் சுகமாயிருக்கும் கர்த்தரின் நாமமாகிய பலத்த துருக்கத்தில் உட்காரவேண்டும். அங்கே அவர்கள் இளைப்பாறட்டும், அதாவது தேவனுடைய வார்த்தையை நம்பி, அவருடைய கரத்தைக் கவனித்து, அவர் காலத்துக்காகக் காத்திருந்து, அவர் வாக்குத்தத்தத்தின்படி மீட்புக்காக எதிர்பார்த்து, இயேசுவை நோ[illegible] பயத்துக்கு இடங்கொடாமல் இருப்பது அவர்கள் பெலனாயிருக்கும். அவர்கள் அப்படிச் செய்கையில், தேவன் அவர்களுக்காக வ[illegible]வார்.

மாந்தரே! நீங்கள் ஓய்ந்திருக்க, [illegible]
வல்ல தேவனர் என்றறிவீர்—இயேசு.
யாக்கோபின் பரன் ஏற்ற அடைக்—கலம்
நம் பெலன் தஞ்சமும் அவரே—இயேசு.

ஜனுவரி, 13உ.

"பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்கள்."

(1 கொரி. 6. 2.)

தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள், இயேசுவின் உண்மையுள்ள சேஷர்கள். இப்போது அவர்கள், பகைக்கப்பட்டும், துன்பப்படுத்தப்பட்டும், உலகத்தாரால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டுமிருக்கிறார்கள். ஆனால் காலம் வரப்போகிறது. அப்போது எல்லாம் கீழது மேலதாய் மாறும். கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது உயிரோடெழும்புவார்கள். நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டில் தொடங்கும். பரிசுத்தவான்கள் நியாயவிசாரணை செய்யப்பட்டு, விடுதலைபெற்று, நற்பலனை அநுபவிப்பார்கள். பின்பு பொல்லாதவர்கள் உயிரோடே எழும்புவார்கள். நியாயாசனத்தில் இயேசு வீற்றிருப்பார். பிதா நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவருடைய பரிசுத்தவான்கள், அவர் ஆசனத்தைச் சூழ்ந்திருப்பார்கள். அவருடைய சத்துருக்கள் அவர்களுக்கு எதிர்முகமாய் நின்று நியாயத்தீர்ப்புப் பெறுவார்கள். அது பயங்கரமான வேளை. பொல்லாதவர்கள் அச்சத்தோடும், திகிலோடும், அவநம்பிக்கையோடும், கலக்கத்தோடும் நிரப்பப்பட்டிருப்பார்கள். இப்போது நாம் பார்க்கிற காரியத்துக்கும் அப்போது நடக்கும் சம்பவத்துக்கும் மகா பெரிய வித்தியாசமிருக்கும். அந்நாள் காலையில் நீதிமான்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். லாசரு நியாயாசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்து, ஐசுவரியவானுக்கு நியாயத்தீர்ப்புச் செய்வான். பவுல் தன்னைச் சிரச்சேதம் செய்ய உத்தரவுபண்ணின நீரோ ராயனுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுப்பான். கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினிமித்தம் மரித்த அடிமையானவன், தன் ஜீவனை கசப்பாக்கின குரூரனுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு கூறுவான்.

சாதிகட்குக் கொடியாய் ஈசாயின் வேரன்றேறுவார்
சகலரும் அவர் கொடியின்கீழ் வந்தடைந்து கூடுவார்
நீதியாய்த்தானே பேதையோர் காக்கும் அருளைச் செய்வார்
நித்தம் பிரபுக்களும் நியாயமாய் துரைத்தனம் செய்வார்.

ஜனவரி, 14௳.

"[illegible] என் ஆத்துமாவினிடத்தில் வாரும்."

(சங். 69. 18.)

"[illegible] என் ஆத்துமாவை மீட்டும்." ([illegible] திருப்புதல்.)

கர்த்தருடைய சமுகம் விசுவாசிகளுக்கு ஆனந்த மகிழ்ச்சி. தேவனைவிட்டுத் தூரமாகுதல் எப்போதும் அக்கறைக்குக் காரணம். உபத்திரவங்கள், துக்கங்கள் நேரிடும் காலங்களில் கர்த்தர் சமீபமாய்க் காணப்படவேண்டும். தேவசமுகம் அதிக மகிமையாய்க் காணப்படுகிறவைகளெல்லாம் அவரிடத்[illegible] பமாயிருக்கில், நம்முடைய துக்கங்களையெல்லாம் அவர் முகத்துக்கு முன்பில் அறிவித்து, நம்முடைய பயங்களை அவர் முகத்துக்கு முன்பாகத் தெரியக்காட்டலாம். தேவனுக்குச் சமீபமாயிருப்பது, போராட்டத்தில் தைரியத்தையும், [illegible] கம்பீரத்தையும், துக்கத்தில் சந்தோஷத்தையும், இக்கட்டுகளில் சமாதானத்தையும், [illegible] உண்டுபண்ணும். தேவன் நம்மை விட்டுவருத்தமாயும் [illegible] சம்பாஷிப்பார். ஆவிக்குரிய நன்மைகளை நம்மோடே சம்பாதிப்பார். [illegible] கர்த்தர் நமக்கு விட்டுவிட்டால், நமக்கு அருகே வருவார். நம்முடைய இரக்கேட்டை தொலைவில் திருப்பிப்போடுவான். நம்முடைய [illegible] கர்த்தர் நமக்குக் கிட்டவிருக்கும் [illegible] மரணத்தைப்பற்றி [illegible] நமது ஜீவியம் இன்பமாயிருக்கும்; தேவனுக்குச் சமீபமாய் வாசம்பண்ணுவது எத்தனை [illegible]. தேவனுக்குச் சமீபமாய் வாசம்பண்ணுவது [illegible] தெய்வீக விசாரணையில் காரியங்கள் நமக்குப் பிரியமாக [illegible] சத்துருக்கள் பெருகு[illegible] கலங்களாய்க் காணப்படுகையிலும், சகலமும் நமக்கு விரோதமாய் எழும்புவதாகக் காணப்படுகையிலும், கர்த்தர் நமது ஆத்துமாவுக்குக் கிட்டிச் சேர்ந்தால் எவ்வளவு நன்மையாயிருக்கும்! பிரிய சிநேகிதரே, நீங்கள் எப்போதாவது என் ஆத்துமாவைக் கிட்டிச் சேரும் என்று தேவனிடத்தில் மன்றாடினீர்களா? இயேசு அப்படிச் செய்தார். மேற்சொல்லிய வார்த்தைகளை எழுதின சங்கீதக்காரரும் அப்படி விண்ணப்பம் பண்ணினான்.

சேரும், இயேசுநாதா, என்னைச் சேரும் இரட்சகரே
இரட்சகனே [illegible] நீர் சேரும் இரட்சகரே
சேரும் தயை நீர் அல்லவோ, பாவியின் பேரில் [illegible]
தயை [illegible] உம்பிடத்தே என்னைச்—சேரும்.
பாவ மனம் போக்கவும் தேவ அருள் ஏற்கவும்
ஆவியாக்கும் உரியவன் ஆக்கவும்—சேரும்.

ஜனவரி, 15௳.

"தேவ பகைஞர்."

(ரோம. 1. 30.)

தேவனுடைய சிருஷ்டிகள்பேரில் இப்பிடிப்பட்ட குற்றம் பாரிப்பது எவ்வளவு பயங்கரப்படத்தக்க காரியம். யூதர்பேரில் நம்முடைய கர்த்தர் இந்தக் குற்றத்தைச் சாட்டுகிறார். "என்னைப் பகைக்கிறவன் என் பிதாவையும் பகைக்கிறான். வேறொருவரும் செய்யாத கிரியைகளை நான் அவர்களுக்குள்ளே செய்யாதிருந்தேனானால் அவர்களுக்குப் பாவமிராது. இப்பொழுது அவர்கள் என்னையும் என் பிதாவையும் கண்டும், பகைத்துமிருக்கிறார்கள்" என்றார். இங்கேயோ புறஜாதியார்பேரில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. குணப்படாத ஒவ்வொருவனும் தேவனுக்குப் பகைஞனாயிருக்கிறான். எப்படியென்றால், மாம்ச சிந்தை தேவனுக்கு விரோதமான பகை. அது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமலும், கீழ்ப்படியக்கூடாமலும் இருக்கிறது. "மாமிசத்துக்குட்பட்டவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கமாட்டார்கள்." ஒருவன் தேவனைப் பகைத்தால் அவன் செய்கைகள் அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கமாட்டாதென்பது பிரத்தியட்சம். அவன் செய்வதெல்லாம் அவருக்கு அருவருப்பாயிருக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன் இயல்பான சுபாவத்தின்படி தேவனைப் பகைக்கிறவனாயிருக்கிறான். ஆகலால் அவன் நடப்பிக்கும் காரியங்கள் அவருக்கு வெறுப்பாயிருக்கும். தேவனைப்பற்றிய அறிவீனத்தினாலும் அல்லது மறதியினாலும் அவன் அவரைப் பகைக்கிற பகையை உணராதிருக்கிறான். இருதயம் மாம்ச சிந்தையோடிருக்கையில் அவரை அறியும் அளவுக்குத் தக்கதாக அவர் பகைக்கப்படுவார். இதினால் நாம் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டியது அவசியமென அறியலாம். நம்முடைய மனது புதுப்பிக்கப்படும் பரியந்தம், நாம் தேவனோடே ஒப்புரவாகக்கூடாது.

பொய், வஞ்சனை, திருட்டும், புரட்டும், உருட்டும் பல
பொல்லாக்குசெய் தோஷியான் ;—பரம்பொருளே.

ஜனுவரி, 16௳.

"அவர் நம்மை இரட்சிப்பார்."

(ஏசா. 33. 22.)

யாரை இரட்சிப்பார்? இயேசுவை விசுவாசிக்கிற யாவரையும்—அவரை உறுதியாய்ப் பற்றிப் பிடிக்கிற யாவரையும்—உண்மையோடே அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவரையும்—அவருடைய வார்த்தையின்பேரில் நம்பிக்கைவைக்கிற யாவரையும்—அவருடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்தவேண்டும் என்ற அக்கறையோடு அவர் கட்டளைகளின்படி நடக்கிற யாவரையும் இரட்சிக்கிறார். எதினின்று அவர்களை இரட்சிப்பார்? நம்மை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும் பாவக் குற்றத்தினின்றும், நம்மை அசுத்தப்படுத்தும் பாவ அழுக்கிலிருந்தும், நம்மைச் சிறைப்படுத்தும் பாவத்தின் வல்லமையினின்றும், நமக்குத் திகிலைக் கொடுக்கும் பாவத்தின் பயனிலிருந்தும், நம்மைச் சேதஞ்செய்யும் சத்துருக்களினின்றும், நம்மை நசுக்கும் பாரமான சுமையினின்றும் நம்மை இரட்சிக்கிறார். எப்படி அவர் இரட்சிப்பார்? கைம்மாறில்லாமல், அவருடைய கிருபையினாலே, [illegible]மையானவண்ணம். இயேசுவின் பூரண கிரியையினாலே, [illegible]வாகரமாய்த் தவறாமல் இரட்சிப்பார். ஏன் இரட்சிப்பார்? அவர் தன்மை அன்புள்ளதாயிருப்பதாலும், அவர் வாக்குத்தத்தத்தை அருளியிருப்பதாலும், நம்முடைய இரட்சகர் மரித்திருப்பதாலும், அப்படி இரட்சிப்பதினால் அவருடைய மகிமை பிரபல்லியமாவதாலும் இரட்சிப்பார். எப்போது இரட்சிப்பார்? நாம் விசுவாசிக்கும் நிமிஷத்திலே, நாம் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுகையிலே, நம்முடைய பாரத்தை அவர்பேரில் வைத்துவிடும்போதே, நமக்குப் பெலனில்லை என்று அவர் பார்க்கும் சமயத்திலே இரட்சிப்பார். பிரியமானவர்களே, யெகோவாவே நம்முடைய இரட்சகர். அவர் எப்போதும் நம்மோடிருக்கிறார்.

கள்ளனாயினும் வெள்ளனாயினும் பிள்ளை நான் உனக் கல்லவோ
கர்த்தனேவல பக்கமேவிய கள்ளனுக்கருள் செய்தையே
தள்ளி என்னைவி டாமல் உன்னடி தந்து காத்தருள் அப்பனே.
தயவாய் ஒரு குருசில் ஏறிய சருவஜீவ தயாபரா.

ஜனுவரி, 17௳.

"எவ்வளவேனும் பொய்யுரையாத தேவன்."

(எபி. 6. 18.)

யெகோவா சத்தியமுள்ள தேவன். பொய் உதடுகள் அவருக்கு அருவருப்பு. மற்றவர்களிடத்தில் அவர் வெறுப்பதை, அவரிடத்தில் கண்டுபிடிப்பது கூடாத காரியமே. அவர் வஞ்சிக்கமாட்டார், ஆதலால் அவருடைய வார்த்தையை நம்பலாம். அவர் தமது வார்த்தைக்குப் புரட்டு செய்யார், ஆதலால் அதை விசுவாசிக்கலாம். அவர் பாவிகளை பயமுறுத்துகிறார். அதிலும் அவருடைய வார்த்தை நிறைவேறியே நிறைவேறும். அவர் எவ்வளவேனும் பொய்யுரையாத தேவன். "ஆகாதவர்களும் தேவனை மறக்கிற எல்லாரும் நரகத்துக்குத் திரும்புவார்கள்." பாவத்தில் பிரியப்பட்டு, அதில் நிலைநிற்கிறவனுக்கு அவர் மன்னிக்கமாட்டார். அவருடைய கோபமும் எரிச்சலும் அவன்மேல் புகையும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஐயோ, இது பயங்கரம், பயங்கரமே! இதைப் பாரதூரமாய் யோசித்துப் பார். தேவன் எவ்வளவேனும் பொய்யுரையாதவர். அவர் தமது ஜனங்களுக்கு மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களை அருளியிருக்கிறார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் அவர் நிறைவேற்றுவார். நிறைவேற்றி முடிப்பார். அவர் வாக்கின் ஒரு எழுத்தின் உறுப்பாவது கெடுதலடையாது. நேர்மையாய் நடக்கிறவர்களுக்கு, அவர் கிருபையையும் மகிமையையும் அருளி, அவர்களுக்கு ஒரு நன்மையும் குறைபடாதபடி செய்வார். அவர் அப்படி வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். அவர் எவ்வளவேனும் பொய் சொல்லார். இந்தச் சத்தியமானது, பூர்வகாலத்து அக்கினிஸ்தம்பத்தையும் மேகஸ்தம்பத்தையும்போலுள்ளது. அது இஸ்ரவேலருக்கு வெளிச்சத்தையும் எகிப்தியருக்கு அந்தகாரத்தையும் கொடுத்தது.

சத்திய குணங்க ளெட்டுடன் பதிலட்சணங்க ளுள்ள
சத்திய பரிசுத்தத்தி னித்திய வஸ்துவதாக
தானாகத் திற்கச் சகலந் தன்னாலே நிற்க
சச்சிதானந்த வொளியி னித்திய பதார்த்த மாகத்தான்.

ஜனுவரி, 18௳.

"எனக்கு முன்பாக உம்முடைய வழியைச் செம்மைப்படுத்தும்."

(சங். 5. 8.)

மெய்க்கிறிஸ்தவன் தேவவசனத்தால் ஆளப்படவும், திவ்விய விசாரணையால் நடத்தப்படவும் விரும்புவான். தேவன் விரும்புகிறபடி தான் ஜீவிக்கவும், அவர் கட்டளையிடுகிறபடி செய்யவும், அவர் குறிக்கிற இடத்துக்குப் போகவும் ஆசை கொள்வான். ஆனால் அவன் அடிக்கடி பெரிய சங்கடத்துக்குள் அகப்படுவான். அவன் பாதையை அறியாமலும், இன்ன திசையை நோக்கிச் செல்லவேண்டுமென்பதைப்பற்றி நிச்சயமற்றவனாயுமிருப்பதால், "எனக்கு முன்பாக உம்முடைய வழியைச் செம்மைப்படுத்தும்" என்று கூப்பிடுவான். நீர் குறிப்பிட்டிருக்கிற பாதையை நான் பார்க்கவும் உமது பார்வைக்குப் பிரியமாயிருக்கிற பாதையில் நான் நடக்கவும் பண்ணும் என்று மன்றாடுவான். சில தருணங்களில் நாம் தேவனுடைய கதவண்டையிலே காத்திருக்கவும், அவர் ஆசனத்துக்கு முன்பாக மன்றாடவும், மனிதனுடைய வழி அவனால் ஆகிறதல்லவென்றும் தன் நடைகளை நடத்துவது நடக்கிறவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும் கற்றுக்கொள்ளச் செய்கிறார். கர்த்தருடைய வேளைக்காகக் காத்திருப்பது பொறுமைக்கும், அவருடைய வழிகளில் நடப்பது கீழ்ப்படிதலுக்கும் குறிப்பு. அவருடைய பாதை பொதுப்பட மாம்சத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் நேர் விரோதமாயும், நம்முடைய பெருமையையும் சுயாதீனத்தையும் அடக்குகிறதாயுமிருக்கிறது. மேலும் அது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிருபை வரங்களில் பயிலவும், தேவ கிருபையின் பேரில் முழுவதுமாய் நாம் சார்ந்துகொள்ளவும் பண்ணுகிறது. கிறிஸ்தவன் சரியான மனதோடிருக்கையில் அதில் பிரியப்பட்டு, அதின்படி நடக்க விருப்பம் கொள்வான். தேவனுடைய வழி மகிமைக்கும் கனத்துக்கும் சாவாமைக்கும் நம்மை நடத்துகிறது.

தேசமெங்கும் பெருகி, சீர்கெட்டோர்களை மேவி
திடனற்றோர்களைத் தேடி, திவ்ய ஆவியால் ஊதி
பாசமுடன் கிறிஸ்துவின், பாதம் பணிந்தே தாவி
பார்மிசை யாவருமே, பவத்தை ஏவி
பரத்தின் வழியைக் காட்டும், திறத்தின் கிரீடம் சூட்டும்,
கருத்தில் பலத்தை நாட்டும், வரத்தினருளால் தேற்றும்,

ஜனுவரி, 19௳.

"உனக்கு உண்டாயிருக்கிறவைகளில் நீ பெற்றுக் கொள்ளாதது யாது."

(1 கொரி. 4. 7.)

விசுவாசியே, இந்தக் கேள்வியை சீர்தூக்கிப்பார். அது உன்னிருதயப் பெருமையை அடக்கவும், உத்தம மனத்தாழ்மையை உன்னில் உண்டுபண்ணவும் நோக்கமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கிறது. உனக்கு இருக்கிறதென்ன? உன்னைச் சுற்றிலும் பார். எத்தனையான இரக்கங்கள் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உனக்குள்ளே பார். எவ்வளவோ கிருபைகளும் வரங்களும் ஈயப்பட்டிருக்கின்றன. உனக்கு முன்னே பார். எவ்வளவு மாட்சிமையான நன்மைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உன் அயலகத்தாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நன்மைகளையும் உனக்கு ஈயப்பட்டிருக்கிற நன்மைகளையும் ஒத்துப்பார்த்தால், உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பவைகள் மிக திரட்சியாயிருக்கிறதே. உன்னை விசேஷித்தவனாகும்படி செய்கிறவர் யார்? இந்த நன்மைகளை உனக்கு அனுக்கிரகம் செய்தது யார்? அது உனக்குச் சுதந்தர முறையாய்க் கிடைத்ததா? உனக்குக் கிடைத்திருக்கிற இனசம்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினதார்? நீ அதைச் சம்பாதித்தாயா? உனக்கு உபகரணங்களைக் கொடுத்தது யார்? நீ அவைகளைத் தேவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டாயா அல்லவா? அப்படியானால் அதை நன்றியறிதலோடே மதித்து, அவருக்கு முன்பாக உன்னைத் தாழ்த்திக்கொள். ஆகவே மனிதர் முன்பாக பெருமைபாராட்டாதே. மற்றவர்களை அசட்டையாக எண்ணாதே. உனக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகள் எங்கேயிருந்து வந்தன என்பதை நீ ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால், அவைகள் கைம்மாறில்லாமல் சுத்த கிருபையால் உனக்குக் கிடைத்தது என்று காண்பாய். நம்மிடத்தில் நன்மையான யாதொன்றுமில்லை, அருமையான தொன்றுமில்லை, பிரயோசனமுள்ள தொன்றுமில்லை, அலங்காரத்துக்குரிய தொன்றுமில்லை. நாம் எல்லா நன்மைகளையும் நம்முடைய அருமையான கிருபைப் பிதாவிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டோம். ஆதலால் மேன்மை பாராட்டுகிறவன், கர்த்தருக்குள் மேன்மை பாராட்டுவானாக. நாம் தேவனிடத்திலிருந்து சகலத்தையும் பெற்றுக்கொண்டால், சகலத்தையும் அவருக்கென்று செலவிடவேண்டாமா?

ஜனுவரி, 20௳.

"நீர் எங்கள் பிதா."

(ஏசா. 63. 16.)

தகப்பனை இழந்த பிள்ளை பரிதாபமுள்ளது. ஆனால் விசுவாசியின் பிதா எப்போதுமிருக்கிறார். அவன் விசுவாசம் பெலவீனமாயும், அவன் பயங்கள் அநேகமாயும், அவன் உபத்திரவங்கள் பெரிதாயும், அவன் சத்துருக்கள் மூர்க்கராயும், அவன் எதிர்நோக்கும் காரியங்கள் மந்தாரம்போலுமிருந்தாலும் தேவன் அவன் பிதாவாயிருக்கிறார். நாம் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றிய விசுவாசத்தால் தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம். இந்தச் சம்பந்தத்தை ஒன்றுமாறு பிரிக்கமாட்டாது. அதை அநுபவிப்பதை தற்காலம் இழந்தாலும் நம்முடைய சிலாக்கியமோ அந்தப்படியே யிருக்கும். ஒருதரம் பிள்ளைகளானால் என்றைக்கும் பிள்ளைகளாயிருப்போம். அதைப்பற்றிய நம்முடைய நம்பிக்கையில் லேசாய் தளர்ச்சியடையக்கூடாது. ஆனால் பூர்வகால மகாத்துமாக்களைப்போல நாம் அநேக பாவங்களைச் செய்தவர்கள் என்று அறிந்தாலும், அநேக கொடிய உபத்திரவங்களை அநுபவித்தாலும், தேவர்முகம் நமக்கு மறைக்கப்பட்டதற்காக நாம் துக்கித்தாலும், நாம் ஒரேபிடியாய் நீர் எங்கள் பிதாவென்று சொல்லவேண்டும். பிரியமானவர்களே, தேவன் நம்முடைய பிதாவானால் அவர் நம்மைப் போஷிப்பார். நம்முடைய அன்பையும் நம்பிக்கையையும்பற்றி பரீட்சிப்பார். சில கடினமான பாடங்களை நமக்குப் படிப்பிப்பார். என்றாலும், அவர் நம்மேல் மனதுருகி, பாதுகாத்து, நமக்குச் செவிகொடுத்து, நமக்கு அவசியம் தேவையானவைகளை எல்லாம் தருவார். தேவன் நம்முடைய பிதாவானால் நம்மிடத்திலிருக்கிற அற்பமான நன்மையையும் கவனிப்பார். நம்முடைய இருதயக் கருத்தை அவர் அறிவார். நம்முடைய கைகளிலிருந்து கொடுக்கும் மிகவும் அற்பமான காணிக்கையையும் அங்கீகரித்துக்கொள்வார்.

அப்பனே கண்ணின் மணிபோல்
எனைப் பாரும் எனைச் சேரும்—உந்தன்
அருளருளியே திரு அப்பனே கண்ணின் மணிபோல்
இப்பாரிலே யுருமை நட்பாரொருவரில்லை
எந்தவிதமும் எந்தன் தந்தையே உமதுடை
மைக்குறாகவே எனைச் சித்தித்தருளமையா.

ஜனுவரி, 21௳.

"தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறார்."

(1 கொரி. 3. 16.)

யாரிடத்தில் வாசம்பண்ணுகிறார்? ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனிடத்திலுமே. "கிறிஸ்துவின் ஆவியை உடையவனல்லாதவன் அவருடையவனல்ல." ஆவியானவர் எங்கே வாசம்பண்ணுகிறாரோ, அங்கே கிரியையை நடப்பிக்கிறார். அந்தக் கிரியை நாம் பரிசுத்தவான்களாகிறதற்கும், நம்முடைய ஆறுதலுக்கும், நாம் பிரயோசனமுள்ளவர்களாவதற்கும் காரணமாயிருக்கிறது. ஜீவனின் ஆவியாக அவர் நமக்குள்ளே வாசம்செய்து, நம்மை உயிர்ப்பித்து எழுப்பிவிடுகிறார். ஒளியின் ஆவியாக, அவர் போதித்துப் பிரகாசிப்பிக்கிறார். சுயாதீன ஆவியாக, அவர் அடிமைத்தனத்தினின்றும் திகிலினின்றும் நம்மை விடுவிக்கிறார். அன்பின் ஆவியாக, அவர் நம்முடைய இருதயங்களில் தேவனன்பை ஊற்றி நாம் அவரிடத்திலும் அவருடைய ஜனங்களிடத்திலும் அன்புகூரும்படி பண்ணுகிறார். வல்லமையின் ஆவியாக, அவர் உலகத்தை ஜெயிக்கவும், சாத்தானை மேற்கொள்ளவும், பழைய மனிதனையும் அவன் செய்கைகளையும் சிலுவையில் அறையவும் பெலன் அருளுகிறார். ஜெபத்தின் ஆவியாக, அவர் நாம் இன்னவிதமாய் ஜெபம்பண்ணவேண்டும் என்பதைப் போதித்து, சொல்லமுடியாத பெருமூச்சுகளால் நமக்காக விண்ணப்பம் செய்கிறார். சமாதானத்தின் ஆவியாக, அவர் பிராயச்சித்தத்தைப் பலிக்கச் செய்து, கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலமாய்த் தேவனோடே நாம் சமாதானமாயிருக்கவும் சமாதான குணத்தை நமக்குள் உண்டுபண்ணவும் செய்கிறார். கிறிஸ்துவின் ஆவியாக, அவரை நம்முடைய மனதில் உயர்த்தி, நமது இருதயமாகிய ஆசனத்தில் ஏற்றிவைத்து, அவரை நமக்குள்ளும் நம்மைக்கொண்டும் மகிமைப்படுத்துகிறார். இதை வாசிக்கிறவனே, நீ பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்கிறாயா? அதைக் கிறிஸ்துவுக்காக நீ காட்டும் வைராக்கியத்தால் விளங்கச் செய்திருக்கிறாயா?

ஏசுக்கிறிஸ்துவில் நான் சார்ந்து—அவ
ரிடத்திலேயே நம்பிக்கை வைக்க
மாசில்லாத் தூயனே வந்தருளும்—நீர்
வாராமல் தீராதே தேவாவி.

ஜனுவரி, 22உ.

"சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அடைவார்கள்."

(ஏசா. 35. 10.)

பூமியில் தங்கள் பாவத்தினிமித்தம் துயரப்படுகிறவர்கள், மோட்சலோகத்தில் பரிசுத்தவான்களாகச் சந்தோஷங்களை அநுபவிப்பார்கள். கர்த்தருடைய ஜனங்களில் மிச்சமான பேர் இங்கே அற்ப சொற்பமாய்மாத்திரம் சந்தோஷத்தை அநுபவிக்கிறார்கள். நீதிமான்களுக்காக வெளிச்சமும் செம்மையான இருதயத்தாருக்காக மகிழ்ச்சியும் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்தாரத்தில் விதைத்தால், வெளிவாங்கும் காலத்தில் அறுப்போம். தேக சுகவீனம், குடும்ப வருத்தம், சபைப் பிரிவினை, சங்கடமான தொழில் முதலியவைகள் நாம் இவ்வுலகில் அதிகமான சந்தோஷத்தை அடையாதபடி தடுக்கலாம். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக ஒழிந்துபோம். வியாதிக்குப் பதிலாகச் சுகமும், பரீட்சைகளுக்குப் பதிலாக வெற்றியும் உண்டாகும். சபை ஒரு ஐக்கியப்பட்டு மகிழ்ச்சியாயிருக்கும். நம்முடைய தொழிலோ நாம் அநுபவிக்கும் ஆனந்தமாயிருக்கும். பெருமூச்சு தொலைய சங்கீதம் எழும்பும். துக்கத்துக்குப் பதிலாக சந்தோஷம் கிளம்பும். நித்திய மகிழ்ச்சியால் முடி சூட்டப்படுவோம். இப்போது நாம் மிகக் கேடானதை அநுபவிக்கலாம். இனிமேல் மகா நலமானதை அநுபவிப்போம். சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் நம்முடைய சுதந்தரமாகும். நம்முடைய இரட்சகர், அதைத் தமது மரணத்தால் நமக்காகச் சம்பாதித்துத் தமது மன்றாட்டினால், அதைப் பேணிவைத்து, அதை நாம் அநுபவிக்கும்படி காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். காலம் சீக்கிரம் வரப்போகிறது. அப்போது நம்முடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார். இனி மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை.

சஞ்சலங்களும் தவிப்புகளும் யாவும் ஓடிப்போகுமே
சந்தோஷத்தோடு மகிழ்ச்சியும் வந்து சார்ந்து பிடிக்குமே
கெஞ்ச மகிழ்ந்து நீதிமான்களின் வாய் துதிக்குமே
நித்திய ஜீவனைப்பெற என்றன் மனந் துடிக்குமே.

ஜனுவரி, 23உ.

"அவர் தம்முடைய வார்த்தைகளை மறுக்கார்."

(ஏசா. 31. 2.)

"அவர் தமது வாக்குகளை விட்டு விலகார்." (யாழ்ப்பாண திருப்புதல்.)

கர்த்தர் கடினமாய்ப் பேசுகிறவரல்ல, அப்படி அவர் செய்வதற்கு நிமித்தமுமில்லை. துவக்கமுதல் முடிவுவரையும் சகலத்தையும் அறிகிறவரானபடியால் அவர் கடினமாய்ப் பேசுவார் என்று சொல்வது பொருந்தாததாயிருக்கிறது. அவருடைய வார்த்தை அவரைப்போல மாறாதது. அது நிறைவேறவே நிறைவேறும். வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோனாலும், அவருடைய வார்த்தைகள் ஒழிந்துபோகமாட்டாது. இது அவருடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் ஒக்கும். அவைகள் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஆமென்றும் ஆமென் என்றுமிருக்கின்றன; அவைகள் அவருடைய வித்தார் யாவருக்கு முரியது. அவைகள் அவமாய்ப் போகாது. ஆகவே நாம் அவைகளில் பூரண நம்பிக்கை வைத்து, நம்முடைய பயங்களை நீக்கவேண்டும். அவைகள் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதும், ஏராளமும், தெளிவுமானவைகள். அவைகள் பொன்னுக்கும் பசும் பொன்னுக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. கிறிஸ்தவனே, தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளை மறுக்கார். இது உனக்கு ஆறுதல். அவர் சொன்னதை நிறைவேற்றுவார். கர்த்தரின் வசனம் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும். இது உனக்குக் காவலாயிருப்பதாக. பாவியே, நீ அதிருவாயாக. அவர் வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் எப்படி உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறாரோ, அப்படியே பயமுறுத்தல்களை நிறைவேற்றுவதிலும் உண்மையுள்ளவராகவேயிருக்கிறார். ஆப்படியானால் குணப்படாத நிலைமையிலிருக்கிற ஒவ்வொருவனும் நரகத்துக்குப் போவான்.

மனமது மாற மனுஷனு மல்ல,
வார்த்தையுந் தவறிடார் பரனே—அவர்,
ஞானமது மூளையே பிரிந்திட அவர்க்கு
சற்றுமே மனமது வருமோ.

ஜனவரி, 24உ.

"மனந்திரும்புதலை அருள, தேவன் அவரை உயர்த்தினார்."

(அப். 5. 31.)

ஒவ்வொரு பாவியும் குணப்படவேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். ஆனால் ஒருவன் குணப்பட இயேசுவானவர் கிருபையை அருளாவிட்டால், அவன் குணப்படமாட்டான். தேவன் நாம் குணப்படவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு, தமது அதிகாரத்தை மேலேற்படுத்தியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவானவர் நாம் குணப்படும்படி கிருபையை அருளி, அதைத் தெரியக்காட்டுகிறார். நாம் குணப்பட அடிக்கடி விரும்பியும் கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். நமது இருதயம் அதிகக் கடினமுள்ளதாயிருப்பதால், அது இளகுகிறதில்லை. நமது கண்கள் வழியில் நீர்வற்றிப்போனதால், அவைகளிலிருந்து கண்ணீர் வடிகிறதில்லை. அது மனவிசாரத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிறது. இவ் தருணங்களில் சாத்தான் நம்மைச் சோதிக்கும்படி அது இடம் பண்ணுகிறது. குணப்படுதல் அவசியம் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். குணப்படவேண்டுமென்ற ஆசையை விளைக்கவேண்டும். அப்பால் நாம் குணப்பட நமக்குப் பெலனைக் கொடுக்க கிருபைக்காக இயேசுவை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். இயேசு உன்னத ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். பிதா அவரை உயர்த்தியிருக்கிறார். அவருடைய ஜனங்களுக்கு அவசியமான கிருபை வரங்களை அருளிச்செய்யும்படி இந்தக் ஸ்தானத்துக்கு ஆளானார். அவருடைய சம்பூரணத்திலிருந்து கிருபையின்மேல் கிருபையைப் பெறவேண்டும். கிறிஸ்து திருவடியாளாகத் தேவன் நாம் செய்ய விரும்புவதைக் கிறிஸ்தவர்களாக நிறைவேற்றும்படி இயேசு கிருபையை ஈகிறார். நாம் எல்லாவிதத்திலும் கிறிஸ்துவண்டைக்குப் போய், அவருடைய சம்பூரணத்தை உபயோகிக்கும்படி பார்க்கவேண்டும்.

பக்தியுள்ளோர் பவம் போக்கி
பரிசுத்தபிரான் சாபம் நீக்கி
மத்தியஸ்தஞ் செய்ய நோக்கி
மறுபடுஞான மகிமைத் தேவன்.

ஜனவரி, 25உ.

"கர்த்தரின் வருகை சமீபமாயிருக்கிறதே."

(யாக். 5. 8.)

நாம் கிறிஸ்துவினிடத்தில் உண்மையாய் அன்புகூர்ந்தோமானால், வாஞ்சையோடு அவர் வருகை[illegible]திர்நோக்கிக் கொண்டிருப்போம். நமது அன்பின் அளவுக்குத்தக்கதாக அவர் வருகை சீக்கிரமாயிருக்கவேண்டும் என்று அவாவுகொள்ளுவோம். அவர் வருவேன் என்று வாக்குக்கொடுத்திருப்பதால், எப்படியும் வருவார். அவர் சீக்கிரமாய் வருவார் என்று அவருடைய வசனம் சொல்லுகிறது. இப்போது உலகில் நடக்கும் சம்பவங்கள் அந்த வசனத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவர் வரும்பரியந்தம் உலகம் அடிமைத்தனத்துக்குள்ளிருக்கும். திருச்சபையும் தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருக்கும். அவருடைய ஜனங்கள் துக்கத்திலும், பரீட்சையிலும் பெருமூச்சு சொரிவார்கள். அவர் வருகை சபையின் நம்பிக்கை. அவருடைய வருகையை நாம் ஆசித்துத் தியானித்து, அதற்காக ஜெபம்பண்ணவேண்டும். சிருஷ்டி சங்கத்தைப் பிடித்த சாபத்தை நீக்கும்படி வருவார். சகலத்தையும் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தும்படி வருவார். பரிசுத்தவான்களுக்குப் பூரண இரட்சிப்பை அருள வருவார். அவர் தமது பரிசுத்தவான்களில் மகிமைப்படவும் தம்மை விசுவாசிக்கிற எல்லாரிடத்திலும் ஆச்சரியப்படத்தக்கவராகவும் வருவார். "அவர் சீயோன் மலையிலும் மூப்பர்களுக்கு முன்பாகவும் மகிமையாய் அரசாள வருவார்." முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குள்ளவர்கள் எவ்வளவு பாக்கியவான்கள்! ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களுடனிருப்பது எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும்! சகோதரனே, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் உனக்குப் பங்கு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறதா? உனக்கு நம்பிக்கையில்லையென்றால் உன் நிலைமை மோசத்திலிருக்கிறது. கண்கள் யாவும் மகாராஜாவைப் பார்க்கும் நாளில், நீ திகிலோடும் வெட்கத்தோடும் அவரைப் பார்க்கும்படி நேரிடும். அந்நாளில் உன்பேரில் விழும் சாபம் ஒருநாளும் நீங்காது. இயேசுவின் வருகைக்காக ஆயத்தமாயிரு. எஜமான் வரும்போது ஆயத்தமாயிருக்கும் ஊழியக்காரன் பாக்கியவான்.

வருவார் விழித்திருங்கள்; இயேசுநாதர்
வருவார் விழித்திருங்கள்.

ஜனவரி, 26௳.

"கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் சமீபமானீர்கள்."
(எபே. 2. 13.)

தேவனுக்குத் தூரமாயிருப்பது பாவத்தின் பயன். அப்படி தூரமாயிருப்பது விசனமாகிய மன இடுக்கணையும் வியாகுலத்தையும் [illegible]த்தில் நாமெல்லாரும் தேவனைவிட்டு வெகுதூரம் விலகியிருந்தோம். இயேசு நமக்காகப் பிணைப்பட்டு, நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்துக்குத் திருப்திசெய்ததால் தேவனுக்குச் சமீபமாய் வந்திருக்கும் சலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். இயேசுவின் இரத்தம் நாம் தேவனை அண்டிச் சேருவதற்கு இடையூறாயிருந்தவைகளை எல்லாம் அகற்றி, அவர் நம்மைக் கண்ணியமாய் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வகையையுண்டுபண்ணியிருக்கிறது. இயேசு தமது பிதாவின் மடியைவிட்டு நம்முடைய தன்மையைத் தரித்து, நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றி, நமக்காக மரித்ததினால் அவருக்குச் சமீபிக்கும் பாக்கியம் மின்னதென்பதை அறிந்திருக்கிறோம். தேவனண்டைக்குப் போவதற்கு அவரே வழியாயிருக்கிறார். யூதரும் புறச்சாதியாரும் ஒரே ஆவியினாலே பிதாவினிடத்தில் சேரும் சிலாக்கியத்தை அவர்மூலமாய்ப் பெற்றிருக்கிறோம். அவர் தேவனுக்கும் பாவிக்கும் நடுவாக நின்று, இருபட்சத்தார் மேலும் தமது கரத்தை வைத்திருக்கிறார். அவர் தேவனை நம்மண்டைக்குக் கொண்டுவந்தார். நம்மைத் தேவனண்டைக்கு நடத்துகிறார். நமக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் இப்போது இயேசுவைத்தவிர வேறே யாருமில்லை. அவர் சமாதானத்தை உண்டாக்கி, அதைப் பாதுகாத்துவருகிறார். நாம் தேவனோடே ஒப்புரவாகி இருக்கிறோம். தேவன் நம்மோடே சமாதானமாயிருக்கிறார். அவர் நமக்குச் சமீபமாயிருந்து, நாம் அவரை அண்டிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறார். தேவன் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள் அங்கீகரித்துக்கொண்டதும், அவர் எவ்விடத்திலும் நமக்குச் சமீபமாயிருப்பதும் எவ்வளவு பெரிய உபகாரம். இயேசுவின் இரத்தத்தை பாவ நிவாரண இரத்தமாகச் சர்வவல்லவர் அங்கீகரித்திருக்கிறார். அந்த இரத்தம் பாவியை இரட்சிக்காமல் விடுவது கூடாதகாரியம். அந்த இரத்தம் பாவ வியாதிக்குச் சஞ்சீவி மருந்து. அதால் சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்கள் நித்திய மகிமைக்குப் பங்காவார்கள்.

வேதா! நான் உன்தொண்டு. வினைஞன் என் நிலைகண்டு
மீண்டென் செட்டைகள் விண்டு, விலகா தணைத்துக்கொண்டு.

ஜனவரி, 27௳.

"கர்த்தர் எவனிடத்தில் அன்புகூருகிறாரோ
அவனைச் சிட்சிக்கிறார்."
(நீதி. 3. 12.)

நாம் சிட்சிக்கப்படுவதற் கேதுவான அநேக காரியங்கள் நம்மிலுண்டு. நம்முடைய மகியினத்துக்காகப் பிரம்பு கையாடப்படும். நாம் என்ன உருவென்றும், நம்முடைய இருதயம் எப்படிப்பட்டதென்றும் நம்முடைய நடக்கை என்னவிதமாயிருக்கிறதென்றும் நம்முடைய பிதா அறிந்து, தமது நேச குமாரனுடைய சாயலுக்கொப்பாக நாமிருக்கும்படி தீர்மானித்திருக்கிறார். இதுவே நமக்கு நேரிடுகிற உபத்திரவங்கள், பரீட்சைகள், பாடுகளுக்கு முகாந்தரம். அவர் நம்மில் அதிகமாய் நேசம் வைப்பதால், தீமையான யாதொன்றும் நம்மில் காணப்பட அவர் விரும்புகிறதில்லை. அவர் நம்மில் அன்புகூராதிருந்தால், அவர் நம்மைச் சிட்சிக்கமாட்டார். நாம் சிறப்புடன் ஒரு சிட்சை போதுமென்றால், வேறொரு சிட்சையைக் [illegible]ார். அவருடைய இரக்கங்கள் மகா பெரியது. உபத்திரவங்கள் அவருடைய கோபத்துக்கு அடையாளம் என்று எவ்வளவேனும் எண்ணக்கூடாது. அவர் நம்மேல் பிரியவீனம் காட்டி நம்மை வருத்தப்படுத்தலாம். ஆனால் நம்மேல் [illegible]பங்கொள்ளேன் என்று ஆணையிட்டிருக்கிறார். நமது [illegible]களினிமித்தம் கோலினாலும், நமது பாவத்தினிமித்தம் அடிகளினாலும் தண்டிப்பார். ஆனாலும் தமது தயை முழுவதையும் நம்மைவிட்டு நீக்கவும், தமது சத்தியம் ஒழியவும் விடார். இதெவ்வளவு உறுதியான நம்பிக்கையை நமக்குத் தருகிறது. நாம் நமது பரமபிதாவின் அன்பிலே திடன்கொண்டு, உபத்திரவத்திலேயும் சந்தோஷமாயிருப்போமாக.

சொந்த ரத்தத்தைச் சிந்திப் பாவியை
தூக்கி எடுத்தாயே—இப்போ
தொல்லையும் வெகு அல்லலும்பட
சொல்லி விடுத்தாயே.
மைந்தன் நான் எந்தன் தந்தை நீ இதை
மறந்து கொடுத்தாயே
இருவாய் உந்தன் திருவாய்மொழி
புரிவாய் நலம் தருவாய்—தினம்.

ஜனுவரி, 28உ.

"இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்."

(பிலி. 3. 14.)

பூரணராகவேண்டும், அதாவது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சாயலுக்குச் சரிவர ஒப்பாகவேண்டும் என்பது விசுவாசியின் வாஞ்சை. அவன் முதலாவது கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டு, அப்பால் அவருக் கொப்பாயிருக்கும்படி தாபம் கொள்ளுகிறான். நாம் இயேசுவுக் கொப்பாயிருக்கையில் சத்துருக்கள் எல்லாரையும் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்வோம், எல்லா வருத்தங்களையும் மேற்கொள்ளுவோம். நம்முடைய சிரசின் மேல் கிரீடம் வைக்கப்பட எத்தனமாயிருக்கிறது. நித்திய னம் நம்மைச் சூழ்ந்துகொள்ளும். இவ்வுலகிலிருக்கையில் இயேசுவின் சாயலுக்குச் சரிவர ஒப்பாவது கூடாதகாரியம். ஆனால் இங்கே இருப்பதைவிட மேலுலகில் அதிகமாய் ஒப்பாயிருப்போம். அங்கே நம்முடைய கனம் பரத்துக்குரியதாயும், நம்முடைய தன்மை ஆவிக்குரியதாயும், நம்முடைய [illegible] தேவலோகத்தார்க்குரியதாயுமிருக்கும். இங்கே நாம் உலகத்துக்கு நீங்கலாகியிருக்கலாம், நம்முடைய நோக்கங்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கலாம், பரிசுத்தம் நமக்குச் சுபாவமாயும் இன்பமாயுமிருக்கலாம். நம்மிடத்தில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினவர் அதை முற்றுமுடிய கொண்டு செலுத்துவார். நாம் இப்போது முன்னொரு காலத்திலிருந்தபடி இராதிருப்பது போல, இப்போதிருக்கிறதைவிட இனிமேல் உயர்ந்த பதவியிலிருப்போம். அப்படியிருக்க நமக்கு வாஞ்சையிருந்தால், நாம் அதை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். அதை நாம் எப்போதும் நமது கண்முன் வைத்துக்கொண்டு நடக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் இதை அடிக்கடி மறந்து, இக்காலத்துக்குரிய காரியங்களின்பேரில் மனதிர்ப்தி யுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

நடப்போம் வாருங்கள் சீயோன் மலைக்கு
நாமனைவரும் போய் வருவோம்
கொசனங்களைச் சுற்றிப் பார்த்துச்
சந்தோஷங் கொண்டாடியே களிகூர.

ஜனுவரி, 29உ.

"கர்த்தரை நம்புகிறவன் பாக்கியவான்."

(நீதி. 16. 20.)

கர்த்தர் ஒருவரே பாவிக்கு நியாயமானபடி நம்பிக்கையின் பொருளாயிருக்கிறார். அவன் தன்னை நம்பக்கூடாதவனாயிருக்கிறான். ஏனெனில் அவன் இருதயம் எல்லாவற்றையும்விட திருக்குள்ளது. அவன் மற்ற மனிதரில் நம்பிக்கை வைக்கவும் ஏதுவில்லை. அவர்களும் அவனைப்போல பாவிகள். கர்த்தரைத் தவிர வேறே யாரிடத்திலாவது அவன் நம்பிக்கை வைத்தால் அதால் தொல்லையும் இடையூறும் துக்கமுமுண்டாகும். அவன் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கலாம். ஏனெனில் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் அதற்குத் தத்துவம் கொடுக்கிறது. அவன் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவருடைய பிரமாணங்கள் அதைக் கற்பிக்கிறது. தேவனுடைய வசனம் சத்தியமுள்ளது. அது நம்மை வஞ்சிக்கமாட்டாது. அது மாறாதது. அது சித்தியைக் கொடுக்கும். அது கிரு[illegible]றந்தது. அது நமது நிலைமைக்குப் பொருந்தியது. அவர் [illegible] வசனத்தில் நமக்குத் தேவையான தெல்லாவற்றையும் [illegible]குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்தி[illegible]றவைகளை, நாம் அவரிடத்தில் கேட்கும்படி வரவழைக்[illegible]றார். நமது நம்பிக்கை கெட்டுப்போகாதென்று வற்புறுத்திச் [illegible]ல்லியிருக்கிறார். நாம் அவருடைய வார்த்தையை நம்பி, அவருடைய உண்மையில் சார்ந்துகொண்டு, நமக்காக ஏற்படுவார் என்று எதிர்நோக்கும்போது, அவர் தமது வார்த்தையில் உண்மையுள்ளவர் என்று அறிந்துகொள்வோம். இப்படிச் செய்வதில் நாம் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். அது நம்முடைய சந்தேகங்களைத் தொலையச்செய்து, நமது பயங்களை மேற்கொண்டு, அவநம்பிக்கையைத் தள்ளி, நமக்கு அளவில்லா இரக்கங்களை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளும். கர்த்தரை நம்புகிறவர்களைக் கிருபை சூழ்ந்துகொள்ளும்.

பாக்கியம் தந்தருளே—ப[illegible]—மானந்த மெய்ப்
பொ[illegible]—மெய்ஞ்ஞான
வாக்கு[illegible]த்தத்தின்படி வார்த்தை மாம்ஸமாக
வானத்திலிருந்து வந்த ஞான குணநிதியே.

ஜனவரி, 30உ

"நீ குளிருமல்ல, அனலுமல்ல."

(வெளி. 3. 15.)

கர்த்தராகிய இயேசு வெதுவெதுப்பை அருவருக்கிறார். நாம் வேதமார்க்கத்தை அநுசரித்தும், அதின்படி நடவாதிருப்பதைவிட மார்க்கத்தை அநுசரியாதிருப்பது உத்தமமாயிருக்கலாம். இயேசு நம்முடைய ஜனங்கள் வைராக்கியமாயிருப்பதைப் பார்க்கப் பிரியப்படுகிறார். நாம் அப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கும்படி அவர் நமக்கு வேண்டியதை எல்லாம் செய்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க நாம் மந்தமுள்ளவர்களாய் அவர் வழியில் செல்வது, நமக்கு வெட்கமல்லவா? மார்க்கத்தை அநுசரிக்கிற அநேகர் விருப்ப வெறுப்பின்றி இருப்பது பாவம் என்பதை எண்ணுகிறதில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அநுசரித்துச் சில கடமைகளையாகிலும் நிறைவேற்றினால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் அனலுள்ளவர்களல்ல. மற்றவர்கள் அனலுள்ளவர்களாயிருப்பதையும் அவர்கள் விரும்புகிறதில்லை. அப்பேர்ப்பட்டவர்களைப்பற்றி நிந்தனையாய்ப் பேசுவார்கள். மார்க்கத்தை அநுசரிக்கிறவனே, நீ குளிராயிரு அல்லது அனலாயிருவென்று இயேசு சொல்லுகிறார். முழுவதுமாய்க் கிறிஸ்தவனாக இரு. அல்லது மார்க்கத்தை அநுசரிப்பதை விட்டுவிடு. பெயருக்குக் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதில் பிரயோசனமில்லையே. கிறிஸ்தவன் என்ற பேருக்குத் தக்கவனாய் நடவாதே. உன்னுடைய இரட்சகர் எப்போதும் தெய்வீக வைராக்கியமுள்ளவராயிருந்தார். அவருடைய சீஷர்களும் சத்துருக்களும் அதற்காக ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர் தமது பிதாவினிடத்தில் "உமது வீட்டைப்பற்றிய வைராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது" என்றார். அவர் மற்ற விஷயங்களைப்போல இந்த விஷயத்திலும் நமக்கு மாதிரியாயிருக்கிறாரல்லவா? அவர் பாடுபட தாகப்பட்டுத் தமக்கு வரும் கசப்பான வியாகுலங்களை எதிர்நோக்கியிருந்தார். நாம் இன்று எப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். அனலுள்ளவர்களா? குளிருள்ளவர்களா? வெதுவெதுப்புள்ளவர்களா?

உத்தம சுயமதியே செறி என்
குணத்து சவுபாதே, அல்ல நீ
மகிழ்ந்த மாயசுகித.

ஜனவரி, 31உ

"கர்த்தரிடத்தில் திரும்புவோம், வாருங்கள்."

(ஓசி. 6. 1.)

நமது சிந்தனையிலும் விருப்பத்திலும் கிரியையிலும் நாம் கர்த்தரைவிட்டு அலைந்து திரிந்தோம். நாம் மற்ற நேசர்கள் பிறகாலே போய், நம்முடைய இருதயத்தில் விக்கிரகத்தை நிறுத்தினோம். நம்முடைய நடக்கை பாவமுள்ளதாயிருந்தது. அதனால் விளைந்த தீமையோ நமக்கு வெகு கெடுதலாயிருந்தது. அப்படியானால், வாருங்கள், கர்த்தரிடத்திற்குத் திரும்புவோம். அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ள பிரிய சித்தமாயிருக்கிறார். அவர் நமக்கு மன்னிக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார். "நாம் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால், நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, எல்லா அநியாயமும் நீங்க நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு உண்மையும் நீதியுமுள்ளவரா யிருக்கிறார்." நாம் அவர் பாதத்தண்டை சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து நம்முடைய மதியீனங்களை அறிக்கையிடுவோமாக. நம்முடைய சிந்தைகள், விருப்பங்கள், ஆசைகள் எல்லாவற்றையும் அவருக்கு நேராகத் திருப்புவோமாக. முக்கியமாய் அவரிடத்தில் ஆவியானவரின் கிருபைக்காக மன்றாடுவோமாக. ஆவியானவருடைய கிரியையில்லாமல் தேவபக்தனான துக்கமிராது, பாவத்தைப்பற்றிய அரோசிப்பிராது, சுய வெறுப்பிராது, அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தில் நம்பிக்கையிராது. இரட்சண்ணிய சந்தோஷமிராது. நாம் திரும்பவேண்டும்; அல்லது நம்முடைய அக்கிரமம் அதிகரிக்கும். நாம் உடனே எவ்வளவும் காலதாமதம் செய்யாமல், இந்த வார்த்தைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, அவருடைய ஆசனத்துக்குச் சமீபிப்போமாக. அவருடைய கிருபைகளின்படியே அவருடைய மகத்தான நாமத்தினிமித்தம், இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாய் மன்றாடுவோமாக. அது வியர்த்தமாய்ப் போகமாட்டாது.

பாவி என்றென்னைத் தள்ளப்போரும் எந்தன்
பாவம் தீராதென் றிருப்போரும்
ஆவலாய் ஓடிவந்து சேரும், நான்
ஆகாமியர்க்காக வந்தேனோரும்—பொல்லா.

பெபுருவரி, 1௳.

"இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்."

(யாத். 3. 14.)

மாறாமை என்பது யெகோவாவுக்குரிய விசேஷித்த குணம். தேவதன்மையைத்தவிர மற்றதெல்லாம் மாறுதலுக்குரியது. பரலோக தூதர்கள் மாறுதலுக்குட்பட்டுப் பிசாசுக்களானார்கள். தேவசாயலின்படி உருவாக்கப்பட்ட மனுஷன் இப்போது பிசாசின் சாயலைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான். கிருபையினால் புதுப்பிக்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் அடிக்கடி மாறுதலடைந்து, பின்வாங்கி மறுபடியும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருவேளை சந்தோஷமாயிருக்கிறார்கள், ஒருவேளை கலக்கமாயிருக்கிறார்கள், ஒருவேளை சுறுசுறுப்பாயிருக்கிறார்கள், ஒருவேளை சோம்பலாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் யெகோவா இருக்கிறபிரகாரமாகவே இருக்கிறார். அவர் இருந்தபடியே இருக்கிறார். இப்போது இருக்கிறபடியே எப்போதும் இருப்பார். அவர் ஞானம் விர்த்தியடையாது. ஏனெனில் அது சம்பூரணமுள்ளது. அவர் வல்லமை அதிகரிக்காது, ஏனெனில் அவர் சர்வவல்லவர். அவர் அன்பு பெருக்கமடையாது; ஏனெனில் அது அளவில்லாதது. அவருடைய நீதி, பரிசுத்தம், உண்மை குறைவடையப்போவதில்லை. குறைவடைந்தால் அவர் தேவனாயிருக்கமாட்டார். தாம் செய்யும் எந்தக் கிரியையினாலாவது, தாம் நிர்ணயித்த தீர்மானத்தினாலாவது, அவர் எந்தச் சிருஷ்டிக்கும் கெடுதல் செய்ததுமில்லை, செய்யப்போவதுமில்லை, அவர் தமது வழிகளில் எல்லாம் பரிசுத்தமுள்ளவர். வார்த்தையில் ஆதிமுதல் உண்மையுள்ளவர். அவர் உடன்படிக்கை செய்தபோதும், வாக்குத்தத்தங்களை அருளினபோதும், தமது ஒரேபேறான குமாரனை ஒப்புக்கொடுத்தபோதும் எப்படிப்பட்டவராயிருந்தாரோ, அப்படியே இப்போதுமிருக்கிறார். சிநேகிதர் மாறுவார்கள். தேவனோ என்றென்றைக்கும் ஒரேவிதமாயிருக்கிறார்.

ஆதியாய் அநாதியாய் அரூபியாய் சொரூபியாய்
நீதிநாய நேர்மையாய் நீடூழுள் சுயாதிபா!—ஒரு.

பெபுருவரி, ௨௳.

"அவர்களைச் செவ்வையான வழியிலே நடத்தினார்."

(சங். 107. 7.)

அந்தப்பாதை ஒப்புரவானதும், குறுக்கானதும் பழக்கமானதுமான பாதையல்ல; ஆனால் அது செவ்வையான பாதை, சரியான பாதை. அவர் அவர்களைப் பரீட்சிக்கவும், தமது அதிசயங்களை அவர்களுக்கு விளங்கக்காட்டவும் சித்தங்கொண்டார். அந்தப் பாதை அவ்விரண்டுக்கும் உதவுந்தக்கதாயிருந்தது. தமது ஜனங்கள் எல்லாரையும் இவ்வண்ணமாகவே நடத்துகிறார். தமது தவறாத ஞானத்தினால் அவர் பாதையைக் குறிப்பிட்டு; அதில் அவர்களை உட்படுத்தி, அதால் பரீட்சித்து, அதின் வழியாய் அவர்களை நடத்தி, தம்மை மகிமைப்படுத்துகிறார். தேவனுடைய வழி, மாம்சமும் இரத்தமும் தெரிந்துகொள்ளும் வழிக்கு எப்போதும் எதிரிடையாயிருக்கும். நமக்குச் சுகபோகம், செழுமை, களிப்பு, எண்ணிக்கை யிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புவோம். ஆனால் கர்த்தர் நமக்கு விசுவாசம், மனத்தாழ்மை, பொறுமை, தைரியம், தமதுபேரில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமுடையவரா யிருக்கிறார். நாம் நம்மைத் தாழ்த்தி, அவர் ஆசனத்தண்டை முன்பாகப் பணியவும், இரட்சகரிடத்தில் நேசம் வைக்கவும், வாக்குத்தத்தங்களை நமக்கு இன்பமாக்கவும், மேலான நல்ல தேசத்தை நாம விரும்பவும் அவர் நோக்கங்கொண்டிருக்கிறார். நாம் இப்படிப்பட்டவர்களா யிருக்கும்படி நமக்கு வழியில் நேரிடும் உபத்திரவங்கள், நஷ்டங்கள், காரியத்தவறுகள் முதலியவைகளைச் சுத்திகரிக்கிறார். பிரியமானவனே, உன்னுடைய வழி கரடுமுரடானதா? மலைவான பாதையா? சஞ்சலமான பாதையா? அது செவ்வையான பாதை; கர்த்தர் உன்னை அதில் நடத்துகிறார். இவர் ஒருக்காலும் தப்பிதமாய் நடத்தார். அவர் உன்னைக் கானானுக்குட் பிரவேசிக்கச் செய்யுமுன் வனாந்தர வழியாய் நடத்துகிறார். ஆதலால் அவர் நடத்தும் பாதையில் பொறுமையோடே செல்வாயாக. சீக்கிரத்துக்குள்ளாக நீ சுகமான இடத்தில் நிற்பாய்.

முத்திநெறி காட்டும் மார்க்கம், சுத்த நல்தேனே,—அதின்
மூலம் நான் உயிர்க்க உதவி நல்கோனே!
முடிவியல் மாற, நடையது தேற
அடமது மாற இடமதாய்க் கரைசேர.

பெப்புருவரி, 3௳

"கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்னில் தங்கும்படி."

(2 கொரி. 12. 9.)

கிறிஸ்தவனுக்கு அநேக பெலவீனங்களுண்டு. அவைகள் அவனுக்கு மனவருத்தத்தைக் கொடுக்கும். அடிக்கடி அவைகள் அவனை அசௌகரியப்படுத்தி, கலைக்கவிழ்ப்பண்ணி, கலங்கச்செய்யும். அது அவன் செய்யும் கடமையைத் தடுத்து, அவன் நடப்பிக்கும் நல்ல கிரியைகளைக் கறைப்படுத்தி, சாத்தான் அவனுக்கு விரோதம் உண்டாக்க இடம் பண்ணுகிறது. கிறிஸ்துவின் வல்லமை தங்கள்மேலிருக்கத்தக்கதாகச் சிலபேர் மாத்திரம் பெலவீனங்களில் மேன்மைபாராட்டும் வித்தையைக் கற்றிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பெலவீனங்களே, நமக்கு இரட்சகர் அவசியம் என்பதையும், நமது உள்ளத்துக்கு அவர் பிரியமானவர் என்பதையும் விளங்கக் காட்டுகின்றன. நம்முடைய பெலவீனங்களில் அவர் நமக்குப் பெலன் அருளுகிறார். அவருடைய பெலத்தால் நாம் மேற்கொள்ளலாம். அவரையன்றி நாம் ஒன்றுஞ்செய்ய வல்லாதவர்கள். அவர்மூலமாய் எதையும் செய்யலாம். இயேசுவின் வல்லமை நம்மேல் தங்கியிருக்கையில், எல்லாப் பூசலுக்கும் விலக்கிக் காக்கப்படுவோம். விடாய்ப்புள்ள இவ்வுலகத்தை நாம் கடந்து செல்லுகையில் கேரிய வருத்தங்களிலே நமக்குக் களைதீரும். இளைப்பான வேலைகளில் விடாற்றியைத் தரும். சத்துருக்களின் கைக்கெட்டாத உயரில் சேரும்பரியந்தம் நம்மைக் காக்கும். கிறிஸ்துவின் ஜனங்கள் உபத்திரவங்களை அநுபவிக்கையில், அவரின் வல்லமை அவர்களுக்கு நிழலைக் கொடுக்கும். உன் அநுபோகத்தில் இது கண்டுணர்ந்திருக்கிறாயா? முன்னிருந்த மகாத்துமாக்கள் தேவன்பேரில் முழு நம்பிக்கையை வைத்துத் தங்கள் பெலவீனங்களில் அவர்பேரில் சார்ந்து, சகல சத்துருக்களையும் மேற்கொண்டு பூரண புருஷராய், வீரராய் விளங்கினார்கள்.

நீயே என் நம்பிக்கை நீயே என் தஞ்சம்
நீயன்றெனக்கு வேறார் ஐயா!
சாரும் நிராயுதன் யான்பேரில் விழாப்படி
தாங்கும் உன் மறைவினில் ஐயா!

பெப்புருவரி, 4௳

"சீக்கிரமாய் அவருடைய கிரியைகளை மறந்தார்கள்."

(சங். 106. 13)

தேவனுடைய உபகாரங்களை மறந்து, அவர் கிரியைகளை அயர்த்துப்போவது ஞாபகத்தவறுக்கடையாளம். அப்படிப்பட்ட ஞாபகத்தைப்பற்றி முறையிடாதிருப்பவன் யார்? மனதில் எது ஆழமாய் பதியுமோ அது நெடுங்காலம் ஞாபகத்திலிருக்கும். அற்பமான நஷ்டத்தையும் சொற்பமான குற்றத்தையும் எவ்வளவோகாலமாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் நம்முடைய தேவன் நமக்குச் செய்யும் உபகாரங்களைச் சீக்கிரமாய் மறந்துபோகிறவர்களா யிருக்கிறோம். இஸ்ரவேலர் அப்படி மறந்துபோனார்கள். நாமும் அப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். வனாந்தரத்தில் தேவன் நடப்பித்த கிரியைகள், பிரமிக்கத்தக்கவைகளும் ஆச்சரியமானவைகளுமாயிருந்ததால் அவருடைய ஜனங்கள் அவைகளை ஒருக்காலும் மறந்துவிடமாட்டார்கள் என்று நாம் எண்ணுவோம். ஆனால் அவர்கள் அவைகளைச் சீக்கிரமாய் மறந்து, அவைகளைச் சாதாரணமான காரியங்களாக எண்ணினார்கள். கர்த்தாவே, மனுஷன் எம்மாத்திரம்! தேவனுடைய கிரியைகளை நாம் மறந்துபோகாமல், அவைகளை அநுகூலப்படுத்திக்கொள்வோமாக. நாம் அவைகளை ஆராய்ந்தறிந்து, அவருடைய ஞானத்தையும் தயவையும் பார்த்துவருவோமாக. நாம் அவைகளை எழுதிவைத்துக்கொண்டு, அவைகளை அடிக்கடி வாசிப்போமாக. நாம் அடிக்கடி நமது அபாத்திரத்தன்மையை உணர்ந்து, அவருடைய கிரியைகள் அற்பத்திலும் காணப்படும் கிருபையைப் பற்றி அதிசயிப்போமாக. இயலில் அவர் நடப்பிக்கும் கிரியையைக் கற்றறிந்து, திவ்விய விசாரணையில் விளங்கும் கிரியைகளைக் கவனிப்போமாக. முக்கியமாய் மீட்பின் கிரியையைப்பற்றி நாம் தியானித்து நன்றியறிதலாயிருப்போமாக. அவருடைய அதிசயச்செயல்களை மறவாமலும், அற்பமாய் எண்ணாமலு மிருப்போமாக.

கத்தி அற்றவனாகிலும் எனைக் கொன்றுபோடவே தகுமோ?
கஷ்டமே படும் கெட்ட மைந்தனின் கிட்ட ஓடின தில்லையே?
கொன்றவர்க்கருள் செய்ய என்று பிதாவை நோக்கிய கொற்றவா?
குற்றம் எது செய்தாலும், நீ என்னைப் பெற்றவா, பொறுத்தாள்வையே.

பெபுருவரி, ரு.

"தேவனே என்னைக் காப்பாற்றும்."

(சங். 16. 1.)

சுயநம்பிக்கை கொள்ளுகிறவர்கள், எப்போதும் மோசத்துக்குள்ளானவர்கள். பேதுரு தான் சுகபத்திரமாயிருக்கிறதாக எண்ணினபோது, தவறி விழுந்தான். ஆயிரக்கணக்கானபேர் அப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். நமதுள்ளத்தில் சுயநம்பிக்கை கிரியைசெய்யும்போது, விழுவோமென்று எப்போதும் பயப்படுவோமாக. சிறந்த ஞானிகளான பரிசுத்தவான்கள் தேவனோடே நெருங்கி சஞ்சரிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களிஷ்டத்துக்கு ஒரு நிமிஷமாவது விட்டுவிடப்படுவதைப்பற்றி அஞ்சுகிறார்கள். தன்னில் நம்பிக்கையுள்ளவனும், தன் காரியங்களில் நம்பிக்கை வைக்கிறவனும், தன் இருதயத்தை அறியாதவனும், தனக்கு அநேக சத்துருக்கள் உண்டென்பதை உணராதவனுமாயிருக்கிறான். "தேவனே என்னைக் காப்பாற்றும்" என்று நாடோறும் ஜெபிப்போமாக. தேவனைத் தவிர வேறே யாராலும் நம்மைக் காப்பாற்ற லாகாது. நம்மைக் காப்பாற்ற சருவ வல்லமையும், சருவ ஞானமும், சருவஞ்ஞமும் வேண்டும். நாம் ஒவ்வொரு நிமிஷமும், இரவும் பகலும் காப்பாற்றப்படவேண்டியவர்கள். சிறந்த பரிசுத்தவானும் பாவத்தில் விழ ஏதுவானவன். மிகப் பலசாலியும் சோதனையால் ஜெயிக்கப்படுவதுண்டு. மகா நம்பிக்கையுள்ளவனும் அவிசுவாசத்துக் கிடங்கொடுப்பதுண்டு. கர்த்தர் இந்நாளில் நம்மைப் பிசாசின் தந்திரங்களினின்றும், உலகக் கண்ணிகளிலிருந்தும், நமது இருதய வஞ்சனைகளிலிருந்தும், மாம்ச சிந்தையுள்ளவர்களின் செல்வாக்கினின்றும், நமது நிலைமையைவிட்டுத் தவறுவதிலிருந்தும் விலக்கிக் காப்பாராக. அவர் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள் கிறிஸ்தவனாக அவரோடே ஐக்கியமாயிருப்பதற்கும், அவருடைய ராஜ்ய விர்த்திக்கும் ஏதுவாய்ப் பாதுகாப்பாராக. நாம் அவருடைய பலமுள்ள விரிவுள்ள செட்டைகளுக்குள்ளிருக்கையில் ஒன்றாவது நம்மைச் சேதப்படுத்தமாட்டாது; நாம் சுகமாய்த் தங்கலாம்.

ஆரும் துணை யில்லையே எனக்
காய்யான் இருப்பாலா!—உந்தன்
ஐந்து காயத்தின் அடைக்கலம் கொடுத்
தாளுவாய்; ஏசு நாதா!

பெபுருவரி, ௬.

"அவருடைய நாமம் அதிசயமானவர்."

(ஏசா. 9. 6.)

இயேசு அதிசயமானவர். இந்தப் பேர் அவருக்குத் தகும். அவர் தேவனும் மனுஷனுமாயிருக்கிறார். அவருக்குப் பூரண தேவதன்மையும் பூரண மனிததன்மையுமுண்டு. இரண்டு தன்மைகளும் பொருந்தி ஒருவராயிருக்கிறார். ஆகவே அவர் அளவற்றவரும் அளவுள்ளவரும், நித்திய தேவனும் மெய்யான மனுஷனுமாயிருக்கிறார். அவர் பரத்தையும் பூமியையும், காலத்தையும் நித்தியத்தையும், சிருஷ்டிகளையும் சிருஷ்டிகரையும் தமக்குள் ஐக்கியப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் வல்லமையுள்ள தேவனாயிருக்கிறார், பலவீனமுள்ள பிள்ளையாயுமிருந்தார். இது ஆச்சரியமல்லவா? நாம் இதை நம்புகிறோம். ஆனால் அதைக் கிரகிக்கக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். அது அப்படியிருக்கிறதென்று அறிவோம். ஆனால் எவ்வண்ணமாய் அப்படியிருக்கிறதென்பதை அறியோம். அவர் அன்பும் ஆச்சரியமானது. அன்புகூரத் தகாதவர்களையும், அன்பில்லாதவர்களையும் அவர் நேசிக்கிறார். அவர் அவர்களிடத்தில் அன்புவைப்பதற்கு முகாந்தரமில்லை, ஆனால் அன்புகூராதிருப்பதற்கு அநேக நியாயங்களுண்டு. அப்படியிருந்தும், அவர் தமது பூரண சுயாதீக பெலத்தோடு அவர்களில் அன்புகூருகிறார். அந்த அன்பை மிக ஆச்சரியமானவண்ணம் விளக்கஞ்செய்திருக்கிறார். அவர்களுக்காக அவர் தமது மகிமை ஆசனத்தை விட்டு இறங்கி, தரித்திரனாகி, பகைக்கப்பட்டும் உபத்திரவப்பட்டும், குற்றவாளியாக அடிமைபோல தண்டிக்கப்பட்டும், கொலைபுரியப்பட்டும் இருந்தார். அவர் அதிசயமானவர் என்று சொல்வது சரியே. மேலும், அதிசயமானவர் அதிசயமான இரட்சிப்பை உலகத்துக்காகச் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார். அந்த இரட்சிப்புக்கு ஆகாறும் அவருடைய அதிசயம் உலகிலும் அதிசயமாய் விளங்கும்.

அல்லேலூயா! சங்கீர்த்தனம், ஆனந்த கீதங்கள் பாடவே,
அல்லல்கள் தொல்லைகள் எல்லாம் நீங்கிட
அற்புதன் மெய்ப்பரன் தந்தனரே.

பெப்ருவரி, 7உ.

"நீ ஆதியில்கொண்ட அன்பை விட்டாய்."

(வெளி. 2. 4.)

இது மிகப் பயபக்தியான முறைப்பாடு. இந்த முறைப்பாடு நமக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுவதுண்டா? நம்முடைய அன்புக்கு மூலம் இயேசுவே. நாம் நம்முடைய சீர்கெட்ட நிலைமையை உணர்ந்து, நமக்கு நேரிடும் மோசத்தை அறிந்து, அவரண்டைக்குத் திரும்பினபோது, அவர் கிருபையாய் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்துத், தமது பிதாவின் முன்பாக நம்மை நிறுத்தவே, நாம் சமாதானம் கண்டடைந்தோம். இதினால் நாம் அன்பிலே நிறைந்து, அவருடைய நடத்துதல்களைப்பற்றி அதிசயித்து, அவரைப் போற்றி, அவர் காரியாதிகளில் தலையிட்டு, அவர் ஜனங்களோடே ஐக்கியமாகி, அவர் பணிவிடைக்கென்று நம்மைத் தத்தம் பண்ணினோம். முதலில் அவரைப்பற்றி நமக்கிருந்த அன்பு, அனலும் பலமுமாயிருந்தது. அவருக்காக நாம் எதையும் செய்ய வருத்தம் என்று எண்ணினதில்லை. அவருக்குக் கொடுப்பதில் எதையும் அருமையாக மதித்ததுமில்லை. அவருக்காகப் பாடுகளை அநுபவிக்கவும், வேண்டுமானால் அவருக்காக மரிக்கவும் ஆயத்தமாயிருந்தோம். ஆனால் நம்முடைய அன்பு, பின்னர் குளிர்ந்துபோகவில்லையா? இயேசு அன்புக்குரியவரென்றால், நாம் முன் அவரில் அன்புகூர்ந்தபடி அன்புகூருகிறதில்லையே. அவர் எப்போதும் நம்முடைய அன்புக்குரியவர். நாம் அவரில் அன்புகூர விரும்புகிறோம். நாம் அன்புகூருகையில் அதை மதிக்கிறார். ஆனால் ஐயோ! லௌகிக உலகம் நம்மேல் தன் வல்லமையைச் செலுத்துகிறது. இப்படி சரீர காரியங்கள் பலமாய் நம்மைத் தாக்குகிறது. இப்படியிருக்கையில், நாம் அவரில் அன்புகூருவதுண்டோ என்று சமுசயப்படுவதுண்டு. வானத்திலும் பூமியிலும் நாம் அன்புகூரத்தக்கவர் இயேசுவேயன்றி வேறே யாருமில்லை. நாம் என்றைக்கும் பிழைத்திருக்க, அவர் தமது உயிரை ஒப்புக்கொடுத்தார். இப்போதும் அவர் தமது கரிசனையான அன்பை நம்மேல் விளக்கிக்கொண்டு வருகிறார். நன்றிகெட்டவர்களாய் அவரைப்பற்றிய அன்பை மறந்துவிடாதிருப்போமாக.

உன்னை எல்லாத்திலும் பார்க்கச் சிநேகிக்க எனக்கு ஆசையும்,—நான் உன்னைச் சிநேகிக்கிறதுபோல் சிநேகிக்க வரம்; பராபரனே.

பெப்ருவரி, 8உ.

"என் தேவனே எனக்கு நன்மையுண்டாக என்னை நினைத்தருளும்."

(நெகே. 13. 31.)

பூமிக்குரிய சிநேகிதர் நம்மை மறப்பது சாதாரணம். முக்கியமாய் நாம் உபத்திரவப்படுகையிலும், தரித்திரத்தை அநுபவிக்கையிலும் நம்மை எண்ணார்கள். அவர்கள் நம்மை நினைத்தாலும், அவர்கள் நமக்குச் செய்வது மிகச் சொற்பம். அவர்கள் நம்மை மறந்து, அற்பமாய் எண்ணுகையில், நாம் அவர்களை விட்டு கர்த்தரண்டைக்குத் திரும்புவோமாக, "நான் உன்னை மறப்பதில்லை" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். தேவனுடைய மனுஷனைப்போல என் தேவனே என்னை நினைத்தருளும் என்று ஜெபிப்போமாக. என் குறைவுகள் அதிகமாயும் நெருக்கிடையாயுமிருப்பதால், அவைகளை நினைத்து அவைகளை நீக்கியருளும்; என் பயங்கள் ஏராளமாயும் கலங்கப் பண்ணுகிறதாயுமிருப்பதால் அவைகளை நினைத்து, அவைகளைச் சிதறடித்தருளும்; என் சத்துருக்கள் பந்தாக்கட்டும் குரூரமுமாயிருப்பதால் அவர்களை நினைத்துக் கீழ்ப்படுத்தியருளும்; என் வருத்தங்கள் என்னை வெட்கத்துக்குட்படுத்தி, மனதைக் கலங்கச்செய்வதால் அவைகளை நினைத்து, அவைகளினின்று என்னை விடுவித்தருளும்; என் பலவீனத்தை நினைத்தருளும்; நான் உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய ஆசிப்பதால் என்னைப் பலப்படுத்தியருளும்; என் சந்தேகங்களை நினைத்து, அவைகளை நீக்கி, உம்முடைய வசனத்தைப்பற்றிய உறுதியான விசுவாசத்தையும் உம்முடைய அன்பைப்பற்றிய இனிய நம்பிக்கையையும் கட்டளையிட்டருளும்; என் தேவனே என்னை ஒரு பிள்ளையாக நினைத்தருளும், இடைவிடாமல் பெற்றோரின் கவலை அதற்கு வேண்டியதே. பரதேசியான என்னை நினைத்தருளும். எனக்கு வழிகாட்டி அவசியமே. போர்வீரனாக நினைத்தருளும். எனக்குத் தைரியமும் கருவிகளும் வேண்டியதே. பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் என்னை நிரப்பும்படி என்னை நினைத்தருளும் சுவாமி என்று விண்ணப்பஞ் செய்வோமாக.

சருவேசுரா! ஊழியப்பாவி—என்பேரிலே தயவாயிரும், சுவாமி.

பெபுருவரி, 9௳.

"தம்முடைய பரிசுத்தவான்களில் மகிமைப்படத் தக்கவராக வருவார்."

(2 தெச. 1. 9.)

இயேசுவானவர் நமக்காகப் பிதாவுக்குமுன் பிரதான ஆசாரியராய்க் காணப்படும்படி பரலோகத்துக்குப் போயிருக்கிறார். அங்கே தமது ஜனங்களுக்காய்த் தேவனண்டைக்கு வருகிற யாவருக்காகவும் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் திரும்பவும் சீக்கிரம் வருவார். அவர் வருகை திடீரென ஒருவரும் எண்ணாதிருக்கும் வேளையில் மாட்சிமை பொருந்தியதாய்ச் சம்பவிக்கும். அவர் தமது பரிசுத்தவான்களில் மகிமைப்படத்தக்கவராக வருவார். அவர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவார்கள். ஒருவனும் எண்ணிமுடியாத கூட்டத்தாரை இரட்சிப்பது, அவருக்கு மகிமையாயிருக்கும். அந்தக் கூட்டத்தில் பலகாலங்களிலுமுள்ள பல வகுப்பாரிருப்பார்கள். பலதேசத்தாரும் பலவண்ணத்தாருமிருப்பார்கள். நீதிமானாகிய ஆபேல்முதல் மகிமை பொருந்திய அவருடைய வருகைவரைக்குமுள்ள தேவதாசர் யாவரும் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய பூரண இரட்சிப்பில் மகிமையடைவார். எல்லாரும் பூரணமாய் என்றென்றைக்கும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் அவருடைய சாயலில் மகிமையடைவார்கள். சரீரத்திலும் ஆத்துமாவிலும் அவருக்கொப்பாயிருப்பதில் மகிமைப்படுவார். அவர்கள் ஒவ்வொரு வகையிலும் அவருக்கொப்பாயிருப்பார்கள். அவர் அவர்களைக் காணும்போது தமது சாயலைப் பார்ப்பார். அவர் அவர்களிடத்தில் தமது வைத்திருக்கிற மாட்சிமையான அழகுபொருந்திய [illegible] சுதந்தரித்து மகிமையடைவார். ஆகில் அவர்களுக்கு [illegible] வாசஸ்தலத்தால் மகிமையடைவார். [illegible] பிரவேசிக்கச்செய்து தம்மோடே என்றும் வாழும்படி செய்வார். சீயோன் குமாரத்திகளே! நீங்கள் புறப்பட்டு, ராஜாவாகிய சாலொமோனை அவருடைய கலியாணநாளிலும், அவருடைய மனமகிழ்ச்சியின் நாளிலும், அவருடைய தாயார் அவருக்குச் சூட்டின முடியோடிருக்கிறவராக அவரை நோக்கிப் பார்ப்பீர்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவே வாரும்.

விசுவாசிகள் தலைமேல் வைப்புப் புகழுதற்கும்
[illegible] சால மகிழுதற்கும்
சேனை மோக்ஷ தலத்தோர் [illegible] இருந்ததற்கும்
விசுவாச ஜனங்களை [illegible] தேவதாசர்—வருவார்.
விண்ணோர் குழாங்கள் சூழ [illegible]

பெபுருவரி, 10௳.

"அவரிடத்தில் கேட்கப் பயந்தார்கள்."

(மாற். 9. 32.)

இயேசு தமது மரணத்தைப்பற்றி சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தார். அது அவர் சீஷர்களுக்கு விளங்காதிருந்தது. அதைப்பற்றி அறிய விரும்பியும் அவரிடத்தில் விசாரிக்கவும் பயந்தார்கள். அவர்கள் பயம் நிராதாரமுள்ளது, கெடுதலுள்ளது. நம்முடைய பயங்களும் அடிக்கடி அப்படிப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன. நாமும் அவர்களுடைய தப்பிதமான மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறோம். இயேசு நம்மோடிருக்கிறார், அவர் நம்முடைய இரட்சகராகவும் சிநேகிதராகவும் எப்போதும் நமக்குச் சமீபமாயிருக்கிறார். அவர் நமது விண்ணப்பங்களைக் கேட்கச் சித்தமாயிருக்கிறார். நமக்கு வேண்டிய நன்மைகளை நாம் கேட்கக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவர் நமது ஜெபங்களைக் கேட்க, எப்போதும் பிரியமாயிருக்கிறார். தமக்குச் சமீபித்து வரும்படி நம்மைத் தைரியப்படுத்துகிறார். ஆனால் நாம் அடிக்கடி அவரிடத்தில் கேட்கப் பயப்படுகிறோம். முக்கியமாய்த் தமது வசனத்திலடங்கிய இரகசியங்களை நமக்கு வெளிப்படுத்தவும், தமது விசாரணையில் நம்மைக் கலங்கடிக்கும் சம்பவங்களின் நோக்கத்தைத் தெளிவிக்கவும், தமது அன்பில் நாம் பாசங்கொள்ளவும், நம்முடைய தெரிந்துகொள்ளுதலை உறுதியாக்கவும், நமக்கு அவசியம் தேவையான ஆசீர்வாதங்களைத் தரவும், அல்லது மற்றவர்கள் அநுபவிக்கும் உபகாரங்களை நமக்குக் கொடுக்கவும் கேட்க அஞ்சுகிறோம். நாம் கேட்க ஏன் பயப்படவேண்டும்? நாம் அற்பரும் அபாத்திரருமாயிருப்பதால், அவரிடத்தில் கேட்பது துணிகரம் என்பதினாலேயோ? அல்லது நம்முடைய அவிசுவாசம் மிகவும் பலமாயிருப்பதால், அவர் நம்மிடத்தில் வைக்கும் அன்பை நம்பாததினாலேயோ? சாத்தானுடைய சோதனையினாலுண்டாகிய பயத்தினாலேயோ? நாம் கேட்கப் பின்னிற்கிறோம். சாத்தான் நம்முடைய நம்பிக்கையைப்பற்றி அஞ்சுவதோடே நமது ஆத்துமாவை பகைக்கிறவனுமாயிருக்கிறான்.

கேளுங்கள் தருவோ மென்றீரே! சற்றும்
கேட்காத பேருக்கு நீர் உதவி நின்றீரே
தேடுங்கள் தருவோ மென்றீரே
ஆனாலும் சாம்பலுமான தோஷிநான் [illegible]
தொழுது கும்பிடுகிறேன் [illegible]

பெப்ருவரி, 11௳.

"கர்த்தரோ எனக்கு ஆதரவாயிருந்தார்."

(சங். 18. 18.)

சத்திய கவிஞன் அநியாயமாய்ப் பரீட்சிக்கப்பட்டான். அவனுடைய சிநேகிதர் அவனைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அவன் சத்துருக்கள் அவனுக்கு விரோதமாய் மூர்க்கவெறியுள்ளவர்களானார்கள். அவன் இருதயம் அடிக்கடி சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்தது. கொடிய பயங்கள் அவனைத் தாவினது, பூமிக்குரிய ஆதரவெல்லாம் அவனை விட்டு நீங்கிப்போனது. அவன் கர்த்தரை நோக்கினான். அவருடைய கரமோ அவனுக்கு ஆதரவு கோலாயிருந்தது. அவனுக்குக் கொடிய வருத்தங்கள் இருந்தபோதிலும், அந்தக் கோலை பிடித்துக்கொண்டு முன்னேறிச் சென்றான். அவன் கர்த்தர்பேரில் சார்ந்துகொண்டான். அவர் அவனுக்கு ஆதரவாயிருந்தார். மிகவும் அவசியமான வேளைகளில் அவர் அவனண்டையில் எப்போதும் இருந்ததாகக் கண்டான். அவர் விளம்பின வார்த்தையில் உண்மையுள்ளவர் என்பதை அறிந்தான். நாமும் பின்னோக்கிப் பார்ப்போம். நமக்கு பரீட்சைகளுண்டாயிருந்தன. பூமிக்குரிய சிநேகிதர் நம்மைவிட்டு அகன்றுபோனார்கள். நம்முடைய இருதயம் சலித்துப்போனது. நாம் ஏன் சத்துருக்கள் கையில் விழவில்லை? கர்த்தர் நமக்கு ஆதரவாயிருந்ததினாலல்லவா? அவர் எப்போதும் அந்தரங்கமாய் நம்மை ஆதரித்தார். சில தருணங்களில் அவர் பலமாய் நம்மை ஆறுதல்படுத்தினார். சில தருணங்களில் நம்மை இரட்சிக்க சித்தங்கொண்டபோது, சத்துருக்களும் "இது தேவனுடைய விரல்" என்று சொல்லும்படி நேரிட்டது. கர்த்தர் இன்னமும் நமக்கு ஆதரவாயிருக்கிறார். இன்று நாம் அவர்பேரில் சாய்ந்துகொள்ளுவோமாக. நம்முடைய பாரம் முழுவதையும் அவருடைய பிசகாத வார்த்தையின் பேரில் வைத்துவிடுவோமாக. அது ஒருக்காலும் தவறமாட்டாது. கர்த்தர் முடிவுபரியந்தம் நமது ஆதரவாயிருக்கிறார்.

வாரா வினை வந்தாலும், சோராதே மனமே!
வல்ல கிறிஸ்துனக்கு நல்ல தாரகமே.

பெப்ருவரி, 12௳.

"தேவ தயவு நீ குணப்படும்படி உன்னை ஏவுகிறது."

(ரோம. 2. 4.)

தேவன் அநுக்கிரகம் செய்யும் ஒவ்வொரு இரக்கத்துக்கும் நோக்கம் இதுவே. பாவியானவன் தேவனைப்பற்றி ஆகாத எண்ணம் கொள்ளுகிறான். தேவன் அப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளை மாற்றும் நோக்கமாய் அவனுக்குத் தயவு பாராட்டுகிறார். அவன் அவரைக்குறித்து ஆகாத கருத்துக்கொள்ளுகிறான். அதை மாற்றும்படி உபகாரங்களை அவனுக்கு ஈகிறார். அவன் அவருக்கு எதிரிடையாய் நடக்கிறான். அவ்வழியை விட்டுத் திரும்பும்படி நோக்கங்கொண்டு, அவனுக்குத் தயவுகளை அநுக்கிரகிக்கிறார். தேவதயவு நம்முடைய சிந்தனைகளையும் கருத்துகளையும் நடக்கைகளையும் தேவனுக்கு நேராக நடத்தாவிட்டால், அது பாவத்துக்காகத் துக்கத்தையும், பாவத்தைப்பற்றிய வெறுப்பையும், பாவத்தைவிட்டு விடுதலையும் கொடாதிருக்குமானால் நம்மில் சரியான பலிதம் உண்டாகாது. தெய்வீக நடத்துதலில் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தயவுகளை உன் சிநேகிதர் பார்க்கிறார்கள். எவ்வளவான நன்மைகள் உன்பேரில் சொரியப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவான உபகாரங்கள் உன்மேல் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேவன் கிருபையின் தேவனாக உனக்குப் பாராட்டியிருக்கிற நன்மைகள் எத்தனை திரளாயிருக்கின்றன. அவர் தமது வசனத்தை உனக்குத் தந்து, அதைப் பிரசங்கிக்கும் ஊழியக்காரரை அநுக்கிரகித்திருக்கிறார். உனக்குப் போதித்து உன் மனதில் பதியத்தக்கதாகக் கிருபையின் எத்தனங்களைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அவர் தமது பரிசுத்த சுவிசேஷத்தை உனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அதில் பாவிகளுக்காக அவர் தமது குமாரனைக் கொடுத்த ஈவையும், பாவிகளுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்போமென்ற வாக்குத்தத்தமும் அடங்கியிருக்கிறது. இவையெல்லாம் நீ குணப்படவேண்டும் என்ற நோக்கமாய்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சீர் அடை தருணம் இதடீ, மனமே!
சிந்தைய பரம் நினைமே
சீர் அடை தருணம் இதடீ, மனமே!

பெபுருவரி, 13உ.

"உபத்திரவப்படுகிற உங்களுக்கு எங்களோடே இளைப்பாறுதலை பிரதிபலனாகக் கொடுப்பார்."

(2 தெச. 1. 6)

தெசலோனிக்கேயர் கிறிஸ்துவினிமித்தம் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக்குக் கொடிய உபத்திரவமுண்டாயிற்று. அவர்களுக்கு நேரிட்ட சோதனைகள் நெருக்கிடையாயிருந்தது. அவர்கள் பொறுமையைக் கையாடி, தெய்வீக வார்த்தையை விசுவாசித்ததினால் ஆதரவு பெற்றார்கள். அப்போஸ்தலர்களும் கொடியவிதமாய்ப் பரீட்சிக்கப்பட்டார்கள். உபத்திரவகாலத்தில் அவர்கள் தங்களுக்குச் சகாயஞ் செய்யும் கர்த்தரை நோக்கிப் பார்த்ததுடன், தங்களுக்கு நிவிர்த்தியுண்டாக அவருடைய மகிமையான வார்த்தையையும் எதிர் நோக்கினார்கள். இயேசு வரும்போது கோணலானது நேராக்கப்படும் என்றும், துன்பப்பட்ட அவருடைய ஜனங்கள் மகிமையடைவார்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் தங்கள் காரியத்தை அவர் கரத்தில் விட்டுவிட்டார்கள், தங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்பேரில் வைத்தார்கள். அவர்கள் உபத்திரவத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படாதிருந்த காலத்தில், உபத்திரவத்திலே இளைப்பாறுதலை அனுபவித்தார்கள். பவுல், உபத்திரவப்பட்ட சகோதரர் அந்தச் சலாக்கியத்தை அனுபவிக்கும்படி புத்திசொல்லுகிறார். "எங்களோடே இளைப்பாறுங்கள்." தேவனுடைய உண்மையான வார்த்தையின்பேரில் சாய்ந்துகொள்ளுங்கள், அவர் அதை நிறைவேற்றுவார். இரட்சகருடைய கிருபையின்பேரில் சார்ந்துகொள்ளுங்கள். உங்களுடைய பெலவீனங்களில் அவருடைய பெலன் பூரணமாய் விளங்கும். அவர் வருகையைப்பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தின் பேரில் சார்ந்துகொள்ளுங்கள்; அப்போது அவர் தம்முடைய சகல சத்துருக்களையும் கீழ்ப்படுத்திப்போடுவார். உபத்திரவங்களைப் பாராமல், இயேசுவின் வருகைக்காக எதிர் நோக்குங்கள்.

வாக்குக்கெட்டா இன்பமுள்ள
வானுலகில் வாழ்வுடைய
வான ராஜ மானுவேலரசே
வானவபோதி நான் காலமுதாக
வழிபட்டு என்றும் உம்மையே போற்ற.

பெபுருவரி, 14உ.

"என் அக்கிரமம் பெரிது, அதை மன்னித்தருளும்."

(சங். 25. 11.)

பாவத்தை மன்னிப்பது தேவனுக்கே உரியது. அது அவருக்கே உரிய சுய ஆதினமாயிருக்கிறது. தேவன் நீதிபரராயிருந்தாலும், பாவிகளுக்கு மன்னிப்பை அருளலாம். இயேசு பாடுபட்டு இரத்தஞ்சிந்தி மரித்தார். கிறிஸ்துவினிமித்தமேயன்றி ஒருவருக்கும் பாவமன்னிப்பு கிடையாது. ஒவ்வொரு பாவமன்னிப்பும் அவருடைய இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் கிறிஸ்துவினிமித்தம் நம்முடைய அக்கிரமங்களை மன்னிக்கிறார். அவர் அப்படி மன்னிக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார். நமக்குப் பாவத்தைப்பற்றிய உணர்விருக்கவேண்டும், பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை உணர்த்தும்போது, நம்முடைய பாவம் திரளாயும் பெரியவைகளாயும் காணப்படும். சில தருணங்களில் தேவன் இப்படிப்பட்ட பெரும்பாவிக்கு மன்னிப்பருளுவாரோ வென்றெண்ணத்தக்கதாக அவ்வளவு பெரியவைகளாய்த் தோன்றும். நம்முடைய பாவங்கள் பெரியவைகளாயிருப்பதே, நாம் மன்னிப்பைக் கேட்கும்படி நம்மை ஏவவேண்டியது. நம்முடைய தேவன் மகா பெரியவர்; அவருடைய இரக்கங்கள் மகா பெரியது. இரட்சகருடைய இரத்தத்தால் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியம் மகா பெரியது. அவர் பற்பல காலங்களிலுமுள்ள பெரும் பாவிகளுக்கும் மன்னிப்பையருளியிருக்கிறார். நாம் நம்முடைய பாவங்களின் திரட்சியையும், தன்மையையும், பலனையும் பார்த்து, அப்பால் இரட்சகருடைய இரத்தத்தின் புண்ணியத்தையும், அவருடைய வசனத்தின் உண்மையையும் சுவிசேஷ அழைப்பையும் நோக்கி, நம்முடைய பாவங்களை அறிக்கையிடுவோமாக. அறிக்கை செய்கிறவர்களுக்கு மன்னிப்பு உறுதியாய் அருளப்படும் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறார். "நாம் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால், அவர் நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, எல்லா அநியாயமும் நீங்க நம்மைச் சுத்திகரிப்பார்." இதால் தைரியங்கொண்டு இயேசுவை நோக்கிப் பாருங்கள்.

பாவிகளுக்காகப் பாரச்சிலுவை யேறி
பாவம் போக்கவில்லையோ, தீர்க்கவில்லையோ, நீக்கவில்லையோ,
பாவம் போக்குமுன் பாதபணிவேன்
பாசம் காட்டய்யா, மோசம் நீக்கய்யா நீறனே நாயனே!

பெப்ருவரி, 15உ.

"விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவனுண்டு."

(யோவா. 5. 24.)

நித்திய ஜீவனை நாம் காணக்கூடிய உன்னத சலாக்கியம். அது என்றும் நிலைத்திருப்பதைமாத்திரம் குறியாது. அந்த ஜீவன் நம்முடைய தன்மைக்குத் தகுதியுள்ளதாய், அதின் பூரண நிலைமையிலே நமது உள்ளத விருப்பத்துக்கு ஏற்ற காலம் எட்டுமளவைக் குறிக்கும். அது தேவ சமுகத்திலிருந்து அவரையும் அவர் தயவுகளையும் அநுபவிக்கும் ஜீவன். அது நிலைத்தோடிருக்கும் ஜீவன், நிர்விசாரமான ஜீவன், வியாதியில்லா ஜீவன், வருத்தமில்லா ஜீவன், தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்தவைகள், கிறிஸ்து கிரயத்துக்கு வாங்கினவைகள், பரிசுத்த ஆவியானவர் சுவிசேஷத்தில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறவைகள் யாவற்றையும் சுதந்தரித்து அநுபவிக்கும் ஜீவன். மனிதனுடைய எண்ணத்துக்கு மிஞ்சின ஜீவன். தேவதூதன் இன்னபடியுள்ளதென்று விளக்கவொண்ணாத மேலான ஜீவன். அந்த ஜீவன் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் வாக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அவனால் சுதந்தரிக்கப்படும் என்பதற்கு அச்சாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விசுவாசியும் நித்திய ஜீவனுக்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான். அவன் உள்ளத்தில் நித்திய ஜீவன் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மாற்றப்பட்டுப் போயிற்று. அக்கிரமத்தினாலும் பாவத்தினாலும் மரித்தவன் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, இயேசுவோடே ஐக்கியமாக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவரே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார். நீ மரிப்பாய், ஆனாலும் கல்லறை உன் சரீரத்தை வெளியே கக்கிவிடும் காலம் சீக்கிரம் வரும். அந்நாளிலே உன் ஆத்துமாவும் சரீரமும் மறுபடியும் ஒன்றுசேர்ந்து என்றும் பிழைத்திருக்கும். கிறிஸ்துவின் மகிமையிலே மகிமையடைவாய். பாவம் துக்கம் தொல்லை உன்னைப் பற்றாது, உன் எஜமானை மரணம் இனி ஆளுகைகொள்ளாததுபோல நீயும் மரணத்தை வென்றவனாக அவரோடே என்றும் அரசாள்வாய்.

நீதியின் சூரிய தேசமும் சூழ
நீதியின் ராஜனுடனே, [illegible]

பெப்ருவரி, 16உ.

"இச்சிக்கப்படத்தக்க தேசத்தை அசட்டைபண்ணினார்கள்."

(சங். 106. 24.)

மோட்சத்தை நாம் உள்ளத்தோடே மதிக்கிறோம். யூதர்களும் அப்படியே கானான்தேசத்தை மதித்தார்கள். மோட்சமானது வாக்குத்தத்தத்தேசம்; பாலும் தேனும் ஓடும் தேசம்; இச்சிக்கப்படத்தக்க தேசம்; சமாதானம் சம்பூரணம் முதலிய நானாவித நன்மைகள் நிறைந்த தேசம். அங்கே சகலமும் அந்நியோந்நியமாயும் அன்பாயுமிருக்கும். பரிசுத்தமானது ஆகாயம்போலும், சந்தோஷம் அதின் ஒளிபோலவும் இருக்கும். அங்கே தேவன் தமது மகிமையை விளங்கக் காட்டுவார். ஆட்டுக்குட்டியானவர் ஆசனத்தின் மத்தியில் வீற்றிருந்து, தமது ஜனங்களை நடத்தி, போஷித்து சந்தோஷிப்பிப்பார். தேவதூதர் பணிவிடை செய்வார்கள். சபை சமாதானமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு பரிசுத்தவானும் சந்தோஷத்தால் நிறையப்படுவான். நமக்குப் பிரியத்தையும் திருப்தியையும் சமது பாக்கியத்துக்கு அநுகூலமுமானவைகள் எல்லாம் அங்கே சம்பூரணமாய் உண்டு. எல்லாம் எப்போதும் இன்பமாயிருக்கும். புசலில்லை, மந்தாரமில்லை, சோதி எப்போதும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். கனிவர்க்கங்கள் எப்போதும் பழுத்தவண்ணமாயிருக்கும். சங்கீதங்கள் எப்போதும் நவமானவைகளாயிருக்கும். தொழில்கள் எப்போதும் இன்பமாயிருக்கும். தேவன் அந்த இடத்துக்கு மகிமையாயிருப்பார். அது நமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விசுவாசிக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜெயங்கொள்ளுகிறவனுக்குக் கொடுக்கப்படும். வழி செம்மைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முன்னோடும் தூதன் அங்கே போயிருக்கிறார். அவரைப் பின்தொடர்ந்து போகும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். "தேடுகிறவர்கள் கண்டடைவார்கள்" என்று உறுதியாய் வாக்குரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும், நாம் இச்சிக்கப்படத்தக்க தேசத்தை அசட்டைபண்ணினோம். சகோதரனே, இஸ்ரவேலருடைய தண்டனைக்குட்படாதபடி, அவர்கள் செய்த பாவத்துக்கு எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக.

வையகம் எல்லாம் வெறும் மாயை அறியாயோ?
வானகத் தன்னை நாடு
உய்யும் இடம் இங்கில்லை, நீ ஓடி கல்வழி தேடு
ஐயகோ! உணர்வடை உன் ஆவி பிரியுமுன்னே.

பெப்ருவரி, 17உ.

"நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்."

(ரோம. 8. 16.)

தேவனுக்குப் பூமியிலே ஒரு குடும்பமுண்டு. ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தேவனுடைய பிள்ளை. அவன் தன் பிதாவாகிய தேவனை அறிவான். அவன் தன் மூத்த சகோதரராகிய இயேசுவை அன்புகூருவான். தேவனுடைய வீட்டாராகிய பரிசுத்தவான்களை அண்டிக்கொள்வான். தேவனுடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் தங்கள் புத்திர சுவிகாரத்தைப்பற்றிச் சந்தேகித்துத், தாங்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்களல்லவென்று அஞ்சுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பின்வரும் கேள்விகளைத் தங்களிடத்தில் கேட்பார்களாக: நான் உலகத்தைச் சேர்ந்தவனா? நான் முன்னொரு காலத்திலிருந்தபடி இப்பொழுதிருக்கிறேனா? நான் பாவத்தில் பிரியப்படுகிறேனா? பாவத்தில் நிலைத்திருக்கிறேனா? நான் இரட்சகரை அசட்டைசெய்கிறேனா? நித்தியத்துக்குரியவைகளை லௌகீகத்துக்குரியவைகளைப் பார்க்கிலும், அதிசயமாய் காண்கிறேனா? அநேகமாயிரம்பேர் அப்படிச் செய்கிறார்கள். நீ அப்படிச் செய்கிறதில்லையானால் அதற்கு முகாந்திரமென்ன? வித்தியாசமிருக்க வேண்டியதல்லவா? அந்த வித்தியாசத்தை உண்டுபண்ணினது யார்? சாத்தான் அதைச் செய்தானோ? நீ அதைச் செய்யக்கூடுமோ? கூடாதே. பாவத்தைப் பகைத்து, உலகத்தை வெறுத்து, இயேசுவை விசுவாசித்து, பரிசுத்தவான்களை நேசித்து, ஜெபத்தில் ஊக்கமாயிருக்கும் ஆத்துமாவானது தேவனுடைய பிள்ளையாயிருக்கிறது. இதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய சொந்த சாட்சியைத் தேடு. நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளானால் சாத்தான் நம்மை தொந்தரிப்பான்; பாவம் நம்மை வருத்தப்படுத்தும்; சந்தேகங்கள் நம்மைக் கலக்கும்; உலகம் நம்மைப் பகைக்கும்; மார்க்க அனுசாரிகளில் சிலர் நம்மேல் கோபங்கொள்வார்கள்; நம்முடைய பரமபிதாவும் சில தருணங்களில் நம்மைக் கண்டிப்பார். தேவபுத்திரரின் இலட்சணங்கள் நம்மில் எப்பொழுதும் காணப்படுவதாக. நம்முடைய சம்பாஷணை பரலோகத்துக்குரியதாயிருப்பதாக. நம்முடைய செய்கைகள் பரிசுத்தமுள்ளவைகளாய் விளங்குவதாக.

தந்தைதனை கொண்டவனே! உந்தன் மகன் ஏசுவுக்காய்
எந்தன்முகம் பார்த்திரங்குமையா; இம்மானுவேல் நேசா.

பெப்ருவரி, 18உ.

"கர்த்தர் பெரியவர்."

(சங். 135. 5.)

கர்த்தருடைய பெருந்தன்மையை ஒருவாறு அறியுமுன், அவர் நமக்கருளும் நன்மைகளை ஒருக்காலும் சரியானபடி மதிக்கமாட்டோம். அவருடைய மகத்துவம் ஆராய்ந்து முடியாது. பிரயாசத்தோடு விஸ்தாரமாய் ஆராய்ந்தாலும் ஒரு மூற்பிதா சொன்னதுபோல "அவரைக்குறித்து நாங்கள் கேட்டது கொஞ்சம்" என்று சொல்லவேண்டியவர்களா யிருப்போம். அவருடைய தன்மையின் மகத்துவத்தை அதாவது சம்பூரணத்தின் மாட்சிமையை நாம் கிரகித்து முடியாது. வானம் அவருடைய சிங்காசனம், பூமி அவருடைய பாதபடி. "இதோ ஜாதிகள் ஏற்றசாலில் தொங்கும் துளிபோலும், தராசிலே படியும் தூசிபோலவும் எண்ணப்படுகிறார்கள். இதோ தீவுகளை ஒரு அணுவைப்போல தூக்குகிறார். சகல ஜாதிகளும் அவருக்கு முன்பாக ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் சூனியத்திலும் சூனியமாயும், மாய்கையாகவும் எண்ணப்படுகிறார்கள்." அவருடைய சிந்தனைகள், நோக்கங்கள், வழிவகைகள் மிகப் பெரியவைகள். அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் மகா பெரியதும், அருமையுமானவைகளுமாயிருக்கின்றன. அவர் செய்கிற ஒவ்வொன்றின் மேலும், மகத்துவம் அழுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர் பாவத்தை மன்னிக்கிறார். அவர் அதைப் பூரணமாய் என்றைக்கும் மன்னித்துப்போடுகிறார். அவர் நமக்கு ஆதரவுகளை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார். அவைகள் மகா ஏராளமானவைகளும், நித்தியமானவைகளும், நானாவிதமானவைகளுமா யிருக்கின்றன. தமது ஜனங்களை இரட்சிக்கிறாரா? பெரிய பாவங்களிலும், பெரிய உபத்திரவங்களிலுமிருந்து, பெரிய இரட்சகரைக் கொண்டு, பெரிய கிரயம்கொடுத்து, பெரிய பாக்கியத்தையும் மகிமையையும் அடைய பெரிதான இரட்சிப்பை அருளுகிறார்.

தந்தை பராபர சம்பரம பூரண
சச்சிதானந்த நாதா!
அந்தரம், பூமியும் சுந்தரமாகவே
ஆக்கிய நிர்மல நாதா!

பெபுருவரி, 19௳.

"தமது கிருபையினாலே நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டோம்."

(தீத். 3. 6.)

பாவியை நீதிமானாக்கும் விஷயத்தில் காட்டப்படும் தேவ ஞானமும் கிருபையும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயிருக்கின்றன. பாவியானவன் குற்றவாளியென்று அறியப்பட்டபோதிலும், நீதிமான் என்று கூறப்படுகிறான். இதெப்படி ஆகக்கூடியது? அவன் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறின குற்றவாளியாயிருக்கிறான்; ஆனாலும் அவன் கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியப்பட்ட கிறிஸ்தவனாயிருப்பதில் அவன் நீதிமானாயிருக்கிறான். ஏனெனில் கிறிஸ்து அவனுக்காக நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். அவன் ஒரு தருணத்தில் அவபக்தனாய் ஆக்கினைக்கேதுவாயிருந்தான். இன்னொரு சமயத்தில் அவன் கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டான். தேவனுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக நியாயஞ்சொல்லத்தக்கதான நீதியையுடையவனானான். சுத்த கிருபையினாலே பாவி நீதிமானாக்கப்படுகிறான். கிரியையினாலே அது ஆகக்கூடியகாரியமல்ல. துவக்கமுதல் கடைசிபரியந்தம் அது கிருபையினாலே ஆகிறது. நித்திய ஆலோசனைச்சங்கத்தில் கிருபையே அதற்கு வழிவகைகளை யுண்டுபண்ணினது. கிருபையே பாவியை நீதிமானாக்குகிற நீதியைச் சம்பாதிக்கும்படி தேவகுமாரனை இவ்வுலகத்துக்குக் கொண்டுவந்தது. கிருபையே அந்த நீதியை வெளிப்படுத்தவும், பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயத்தில் விசுவாசத்தை நட்டிப்பதில் அதை அங்கீகரித்துக்கொள்ளவும் வைகிற சுவிசேஷத்தை நமக்கு அனுப்பினது. சகோதரனே நீ நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றிய விசுவாசம் உன்னில் இருந்தால் நீ நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறாய். இந்த நீதியையுடையவனே தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுப் பேரின்ப உலகத்தில் சுகம் பெற்று வாழுவான். இந்த நீதியைப் பெறாதவர்கள் என்றைக்கும் தள்ளுபடியாய்ப் போவார்கள். காரிருள் அவர்களுக்கு என்றுமுள்ள பங்காகும்.

உள்ளக் கதவுகளில் ஒன்றேனும் தாளும்
ஒழித்தால் வருவேன் என்று,—நில்லேன்,
தெள்ளும் உதிரம் கறையாவும் தீர்த்திடும்
தேவாட்டின் குட்டி வாக்கேன்.

பெபுருவரி, 20௳.

"உதவிபெறும்படி யாரிடத்தில் ஓடுவீர்கள்."

(ஏசா. 10. 3.)

இந்த வார்த்தைகள் தேவனை அறியாதவர்களுக்கும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூராதவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டன. அப்படிப்பட்டவர்கள் இரானபேருண்டு. நான் அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவனா? சுவிசேஷத்தில் எனக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளும்படி அடைக்கலத்தண்டைக்கு ஓடிப்போயிருக்கிறேனா? கிறிஸ்து மகிமையின் நம்பிக்கையாக என் இருதயத்தில் உருவாகியிருக்கிறாரா? தேவன் என் நேசிதரும் பிதாவும் என் மகிழ்ச்சியுமாயிருக்கிறாரா? அல்லவென்றால் உபத்திரவங்கள் உன்னை அமிழ்த்துகையிலும், சாத்தான் உன்னை அலைக்கழிக்கையிலும், மனச்சாட்சி உன்மேல் குற்றம் சாட்டுகையிலும், உலகம் உன்மேல் கோபதாபமாயிருக்கையிலும், வியாதி உன்னைப் பிடிக்கையிலும், மரணம் உன்னைத் தாக்குகையிலும், உதவிக்காக யாரண்டைக்கு ஓடிப்போவாய்? உபத்திரவத்தில் உனக்கு ஆறுதலை அளிப்பது யார்? சாத்தானிடத்திலிருந்து உன்னை விடுவிப்பது யார்? குற்றமுள்ள மனச்சாட்சிக்குச் சமாதானத்தைக் கொடுப்பது யார்? உலகம் கோபங்கொள்ளுகையில் உனக்குத் தேறுதல் சொல்வது யார்? வியாதி உன்னை வருத்தப்படுத்துகையில் உனக்குப் பொறுமையைக் கொடுப்பது யார்? மரணபயங்கரங்களிலிருந்து உன்னை விடுவித்து சாவாமையை நீ சுதந்தரிக்கும்படி செய்வது யார்? இவைகளை உனக்குச் செய்யக்கூடாதவன், தருணத்தில் உனக்கு உதவமாட்டான். அப்படியானால் யாரண்டைக்கு ஓடிப்போகவேண்டும்? சிருஷ்டிகளண்டைக்குப் போவது வீண். அவர்கள் உனக்கு உதவி செய்ய சக்தியற்றவைகள். கர்த்தர் ஒருவரே அதைச் செய்யக்கூடியவர். நீ இப்போது அவரண்டைக்கு ஓடிப்போனால், நன்மையாயிருக்கும்: அவர் உன்னை அழைக்கிறார். உன்னை ஏற்றுக்கொள்வேனென்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். நீ தாமதம் செய்தால் காலம் பிந்திப்போம்.

"உன்னை அன்றி தஞ்சம் இல்லையே,—காசினியே
உலகம் அனைத்தும் தொல்லையே
என்னுயிர்க் குயிரதான மன்னவா! உன் தேவரீர்
சன்னதிக்கணையும், என்றன்முன் எழுந்தருளப்பாய்.

பெபுருவரி, 21உ.

"போதுமென்கிற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்."

(1 தீமோ. 6. 6.)

மெய்த்தேவபக்தி நல்ல ஐசுவரியம். ஒவ்வொரு தேவபக்தனுக்கும் நித்திய ஜீவனும், இச்சீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் அவசியமானவைகளுமெல்லாம் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவனுக்கு வேண்டியவைகளெல்லாவற்றையும் கொடுக்க தேவன் சக்தியுள்ளவராயிருக்கிறார். அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தால், ஒரு நன்மையையாவது கொடாதபடி நிறுத்திவைக்கமாட்டார். அவர் சொன்னதை நிறைவேற்றுவதில் உண்மையுள்ளவர். அப்படியானால் தேவபக்தன் மனரம்மியமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டியதல்லவா? ஆம் அவன் அப்படியே இருக்கவேண்டும். தேவன் சரீரத்துக்கும் ஆத்துமாவுக்கும் வேண்டியவைகளெல்லாவற்றையும் சவதரித்து வைத்திருக்கிறார். சுகமுள்ள காலத்திலும், வியாதியுள்ள காலத்திலும், யௌவன காலத்திலும், வயோதிப காலத்திலும், இக்காலத்துக்கும், நித்தியத்துக்கும் அவசியமான சகல நன்மைகளையும் அவர் ஆயத்தமாய் வைத்திருக்கிறார். நாம் அவரை நம்பவும் அவரிடத்தில் கேட்கவும் நம்முடைய தாலந்துகளை அவருடைய ஊழியத்துக்கென்று உபயோகிக்கவும், அவருடைய சமயத்துக்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருக்கவும் வேண்டும். இது நியாயமாய்க் காணப்படுகிறதில்லையா? நாம் மதிகெட்டவர்களும் ஊதாரிகளுமாயிருக்கிறோம் என்பதை அவர் அறிந்து நம்மை ஞானமாயும் தயவாயும் நடத்துகிறார். ஆகையால் அவர் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஒழுங்குகளை சரியென்று மனதிருப்தியுள்ளவர்களாயிருக்கக்கடவோம். அவருடைய வசனத்தில் அவர் கட்டளையிட்டிருக்கிறபிரகாரம் நடப்போமாக. மனரம்மியம் சிறந்த ஐசுவரியம்.

பூவுலக சந்தோட ஆவல்கள் வீழ
பூரண சற்குணச் சீர் எனை யாள
தேவ வரத்தினால் என் ஜீவியமான,
செல்வம் நிறைந்த மோட்சத்தில் என்றும் வாழ.

பெபுருவரி, 22உ.

"நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்கள்."

(1 கொரி. 3. 16.)

ஆலயமானது தேவன் வாசம்பண்ணும் இடம். கிறிஸ்துவின் சபை யெகோவா தங்குமிடம். அங்கே அவர் இருக்கிறார், வணங்கப்படுகிறார். அங்கே தமது மகிமையை விளங்கச் செய்கிறார். ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஆலயமாயிருக்கிறான். நம்முடைய சரீரம் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆலயமாயிருக்கிறது. மறுபிறப்பில் தேவன் நம்மைத் தமக்கு உரிமையாக்கிக் கொள்ளுகிறார். அவர் நமதுள்ளத்தில் ஆசனம்போட்டு, ஆத்துமா தம்மை தொழுது தோத்திரிக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார். ஒருதரம் நம்மை ஆதீனமாக்கிக்கொண்டபின்பு அவர் ஒருக்காலும் நம்மை விட்டுவிடார். கிறிஸ்தவன் எப்போதும் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்ட ஜீவனுள்ள வாசஸ்தலமாயிருக்கிறான். அங்கே அவர் அறியப்பட்டும், சேவிக்கப்பட்டும், ஆராதிக்கப்பட்டும் வருகிறார். இருதயமே பலிபீடம்; ஜெபமும் தோத்திரமும் பலிகள். அவர் அவைகளை விரும்புகிறார், அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறார். நாம் இதைச் சரியானபடி உணருகிறதில்லை. "நான் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறேன்" என்ற நோக்கத்தோடே நாம் ஒவ்வொருவரும் ஜீவிக்கிறதில்லை, கிரியை செய்கிறதுமில்லை, சம்பாஷிக்கிறதில்லை. நாம் நல் நோக்கத்தோடே காரியங்களை நடப்பிப்போமானால், அப்போது அவைகள் பரிசுத்த பலன்களை நம்மில் உண்டுபண்ணும். சில கிறிஸ்தவர்கள் போகிற இடங்களுக்குப் போகமாட்டோம். சில கிறிஸ்தவர்கள் செய்யும் காரியங்களைச் செய்யமாட்டோம். தேவன் என்னில் வாசம்பண்ணுகிறாரே; அப்படிப்பட்ட நான் இதைச் செய்யலாமாவென்று அடிக்கடி நாம் வினவ வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். கிறிஸ்தவனே, நீ கண்ணியவானாக மதிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். இதைவிட தேவன் உன்னை அதிகமாய்க் கனப்படுத்தக்கூடுமா? இந்தக் கண்ணியத்துக்குப் பாத்திரவானாய் நடந்துகொள்ளப்பார். அப்போது நித்தியகால கனத்தை அநுபவிப்பாய்.

இந்த வேளையினில் வந்தருளும் தேவ ஆவியே—இப்போ
எங்கள் மீதிறங்கி, தங்கிவரம் தாரும் ஆவியே!

பெபுருவரி, 22௳.

"கர்த்தர் என் பெலனும் என் கேடகமுமாயிருக்கிறார்."

(சங். 28. 7.)

தேவ வசனத்தின் உண்மையையும் அருமையையும்பற்றி அநேகம் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். வசனத்தை வாசிப்பதும், அதை நம்புக்கொள்வதும், அதைப்பற்றி அறிவிப்பதும் இலகு. ஆனால் சோதனைகாலத்திலும், உபத்திரவவேளையிலும் அதை நம்புவது அரிது. அந்தப் புஸ்தகத்திலே நமக்கு அருளின கிருபையை அடைந்து நாம் சரியானபடி உபயோகிக்கப் பெலன் தரவேண்டும். தேவன் தமது ஜனங்களுக்கு அவசியம் வேண்டிய எல்லாவற்றையும் கொடுக்க வல்லவராயிருக்கிறார். அவர்கள் பலவீனர்; நாடோறும் பலவீனப்பட்டு வரலாம். அவர்கள் சத்துருக்களோ திரளாயும் பலவான்களாயுமிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து, அதிசயிக்கமாய் ஆக்கிரமம் கொள்ளுகிறார்கள். கர்த்தரோ தமது ஜனங்களுக்குப் பெலனுமாயிருக்கிறார். சர்வவல்லபம் அவர்களுக்காக ஏற்பட்டுக் கிரியை நடப்பிக்கும். விசுவாசம் தேவ கரத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. அந்தக் கரம் தளர்ச்சியடையும்பரியந்தம் கர்த்தரின் ஜனங்கள் சுகபத்திரமாயிருப்பார்கள். கர்த்தர் நமக்குப் பெலனுமாத்திரமல்ல, கேடகமாயுமிருக்கிறார். நாம் யுத்தகாலத்திலிருக்கிறோம். நம்முடைய சத்துருக்கள் ஏராளமாயும் வீரவான்களாயுமிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மைக் கொடூரமாய்ப் பகைக்கிறார்கள். கர்த்தரோ நாம் பிசாசின் அக்கினியாஸ்திரங்களுக்குத் தப்பிக்கொள்ள நமக்கும் மோசத்துக்கும் இடையே வந்து நிற்கிறார். கர்த்தர் நமக்கு அடைக்கலமாயிருக்கிறார். இருதயத்தில் செம்மையானவர்களை அவர் இரட்சிக்கிறார். தேவபக்தனே! என்றும் உன்னைச் சேதப்படுத்த மாட்டாது. உலக அழிவின் மத்தியில் நீ நின்றாலும் உன் பிதாவின் கரம் உன்னைத் தாங்கும். உன் தலையின் ரோமம் கருகுவதில்லை; அக்கினி உன்னில் பலம் செய்வதுமில்லை. தேவன் தமது அன்பை உன்னைவிட்டு விலக்குவதுமில்லை. வானமும் பூமியும் சுருட்டப்பட்டுப்போனாலும் நீ சுகபத்திரமாயிருப்பாய்.

துக்கமில் ஏங்குவோன் பங்கமின்றி நிற்குவான்,
கண்ணீரிலே பார்க்குவாய், கடவுள்செயல் நோக்குவாய்,
அன்னாலே உன் அடைக்கலம், ஆண்டவன் உன் தாபரம்.

பெபுருவரி, 21௳.

"ஏற்ற காலத்திலே உங்களை உயர்த்தும்படி."

(1 பேது. 5. 6.)

மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி அப்போஸ்தலன் புத்திமதி சொல்லுகிறார். நமக்கு மனத்தாழ்மையிருக்கவேண்டியது நிராதவசியம். தேவனுக்கும் அது பிரியமாயிருக்கிறது. மனத்தாழ்மையுள்ளவன் மதிக்கப்படுவான். பரிசுத்தவான்கள் அவனில் அன்புகூருவார்கள். தேவன் அவனுக்காக எதையும் செய்வார். பெருமை பிறர்க்கு வெறுப்பையும், தேவனுக்கு அருவருப்பையும் உண்டுபண்ணும். பெருமைக்காரனோடே தேவன் அந்நியோந்நியமாயிரார். அவனைத் தூரத்திலிருந்து அறிகிறார். தேவனுடைய ஜனங்கள் உபத்திரவப்படலாம்; அவர்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களோடே தேவ சம்பவங்கள் கூடிக்கொள்ளலாம்; வெகுகாலம் அவர்கள் தூளில் கிடக்கலாம்; அதிகமாய்த் தாழ்வடையலாம், உபத்திரவம் தன் வேலையை முடித்தபின்பு அது நீக்கப்பட்டுப்போம். பெருமை சித்தை அடக்கப்பட்டபின்பு, முறுமுறுக்கிற சுபாவம் அமைந்த பின்பு, அகந்தை குணம் மட்டமாக்கப்பட்டபின்பு, கர்த்தர் தம்முடையவர்களை உயர்த்த வெளிப்படுவார். அவர் தமது வல்லமையினாலும், கிருபையினாலும், நடத்துதலினாலும் உயர்த்துவார். சில தருணங்களில் உலகவிஷயமாய் அவர்களை ஆசீர்வதித்து உயர்த்துவார். அடிக்கடி ஆவிக்குரிய விஷயத்தில் உயர்த்துவார். அவர்கள் ஆவியில் மேலான காரியங்களைச் சிந்திக்கும்படி உயர்த்துவார். இதுவே மேலான கனம். ஆனால் பெருமை சரப்பளியைப்போல உன்னை ஆண்டுகொள்ளாதபடி பார்த்துக்கொள்வாயாக. அது உன்னைப் பாதாளபரியந்தம் தாழ்த்திப்போடும். இடியானது உன்னத கட்டடங்கள்பேரில் விழுந்து நாசம்பண்ணும். தேவகோபம் இடிபோல உன்னைத் தாக்கி மோசப்படுத்தாதபடி எச்சரிக்கையாய் நடந்துகொள். மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களை யாரும் நேசிப்பார்கள். அவர்கள் வாசனை நற்கந்தமாய் எங்கும் வீசும்.

மேட்டிமை யுடையோர் மீது தப்பானோர்
வெறுப்படைந் தகற்றுவார் உடனே,—நல்ல
நாட்டிக மிலாத் தாழ்ந்த சிந்தையினோர்
தமக்கருள் புரிகுவர் திடனே.

பெபுருவரி, 25௳.

"தன் பிழைகளை உணருகிறவன் யார்."

(சங். 19. 12.)

பாவம் ஒரு குற்றம். அது கர்த்தரின் வழியைவிட்டு விலகிப்போகுதல். நாம் அடிக்கடி அந்தக் குற்றத்தில் விழுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். திருந்திய மனதுடையவர்களும், கிரமமான நடக்கையுள்ளவர்களும் நாடோறும் குற்றத்தில் அகப்படுவதுண்டு. நாம் செய்யும் குற்றங்கள் எண்ணத்தொலையாதவைகள். அவைகள் மகா திரட்சியாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொருநாளும் நாழிகையும் தப்பானவைகளைச் செய்கிறோம், பேசுகிறோம், நினைக்கிறோம். நம்முடைய ஜீவியம் முழுமையும் பாவத்தால் கறைப்பட்டுப்போயிருக்கிறது. நாம் நம்மைக் கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தாழ்த்தி அவருக்கு இணக்கமாய் நடக்கவும், நாம் கிறிஸ்துவின் அருமையான இரத்தத்தில் காதல்கொள்ளவும் வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் இரத்தம்மாத்திரம் நம்முடைய பாவக்குற்றத்தை நிவிர்த்திக்கத்தக்கது. ஒரு நாழிகைநேரம் அந்த இரத்தம் நம்மைவிட்டு விலக்கப்பட்டால் என்றும் கெட்டுப்போவோம். நாம் ஒவ்வொரு நாழிகையிலும் நம்மை என்றைக்கும் கெடுத்துப்போடும் தீமைகளைச் செய்கிறோம். நாம் நமதுவிஷயத்தில் தேவனுடைய பொறுமையையும் நீடிய சாந்தத்தையும் பார்த்து, அதிசயிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். பரிசுத்தமுள்ள தேவன் ஆச்சரியமானவகையாய் நம்மிடத்தில் பொறுமையாயிருக்கிறார். அவர் நம்மைத் தாங்கிவருவதுடன், அன்புகூரவும் செய்கிறார். பாலியத்தில் எண்ணமற்றவர்களாய் எத்தனையான குற்றங்களை நடப்பித்திருக்கிறோம். மனிதபிராயத்தில் உலகக் கவலைகளுக்கு இடங்கொடுத்து, மிகுதியான பிழைகளைச் செய்திருக்கிறோம். யௌவனபிராயத்தில் ஒட்டிப்பிடித்த பழக்கங்களால் முதுமைப்பிராயத்தில் அதிகமான தவறுதல்களுக்கு இடங்கொடுத்து, இவ்வுலகத்தை அதிகமாய் அண்டிக்கொண்டோமல்லவா?

ஐயோ, நான் ஒரு பாவ ஜென்மி ஆனேனே
ஆண்டு ரட்சித்தருள்வாய்—பரப்பொருளே
உய்யும்படி தெய்வமே! உன்னை அல்லால் எனக்கோர்
ஒதுக்கிட முண்டோ, வேறே,—பரப்பொருளே.

பெபுருவரி, 26௳.

"பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குதல்."

(தீத். 3. 5.)

மெய்ப்பக்தியானது பரிசுத்த ஆவியானவர் இருதயத்திலே வாசம்பண்ணி அதில் வல்லமையான கிரியை நடப்பிப்பதால் உண்டாகிறது. நாம் பாவத்தில் மரித்திருந்தபோது அவர் உயிர்ப்பித்தார். அந்தகாரத்திலும் மரண நிழலிலும் உட்கார்ந்திருக்கையில் அவர் நம்மைப் பிரகாசிப்பித்தார். நம்மிலுள்ள அறிவீனத்தால் தேவனுக்கு அந்நியராயிருக்கையில் அவர் போதிக்கிறார். பொல்லாத கிரியைகளினால் இயேசுவுக்குத் தூரமாய் விலகி நிற்கையில் அவரண்டைக்கு நம்மை நடத்துகிறார். நாம் தேவனுக்குச் சத்துருக்களாய்ப் பகைசாதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவர் நமது இருதயத்திலுள்ள பகையை அடக்கி, நம்மைத் தேவனோடே ஒப்புரவாக்குகிறார். அவர் ஒருதரம் நம்மைப் பிறக்கச்செய்து, அடிக்கடி புதுப்பிக்கிறார். நாம் ஒருதரம் ஆவியினால் பிறந்தால் அப்பால் மரிக்கமாட்டோம். ஆனால் அடிக்கடி நாம் புதுப்பிக்கப்படவும், பிழைப்பூட்டப்படவும் வேண்டியவர்கள். சிலவேளைகளில் அவர் நேராய் இப்படி ஆத்துமாவில் கிரியை செய்கிறார். ஆனால் பொதுப்பட அவருடைய வசனத்தைக்கொண்டு செய்கிறவராயிருக்கிறார். நம்மைப் புதுப்பிக்க வசனத்தில் தன்னில்தானே சக்தியில்லை. கர்த்தர் அதைக்கொண்டு வல்லமையாய்க் கிரியை நடப்பிக்கிறார். அது பாவியைக் கொல்லும் ஆவியின் பட்டயமாயும் அவனைச் சுகப்படுத்துகிற தைலமாயுமிருக்கிறது. வசனம் உள்ளத்தில் பிரவேசம் அடையும்போதும், ஜெபத்தின் ஆவி உண்டாகும்போதும், தேவனைப்பற்றிய வாஞ்சை மேலிடும்போதும், சுவிசேஷ ஆறுதல்கள் அனுபவிக்கப்படும்போதும், பாவம் மேற்கொள்ளப்படும்போதும், இவைகள் தேவ ஆவியானவர் கிரியையின் பலன்கள் என்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

புதிய சிந்தை, புதிய ஆசை புதிப்பித் தாக்கவே—அதைப்
புகழ்ந்து காக்கவே.
தீய மனதை மாற்ற வாரும் தூய ஆவியே!—கன
நேய மேவியே.

பெபுருவரி, 27௳.

"அநாதி சிநேகத்தால் உன்னைச் சிநேகித்தேன்."

(எரே. 31. 3.)

தேவன் தமது ஜனங்கள்பேரில் வைத்திருக்கிற அன்பை எவ்வகையாய்ப் பார்த்தாலும் ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் அற்பரும் பாவிகளும் சீர்கெட்டவர்களுமாயிருந்தும் அவர் அவர்களை எண்ணி மதிப்பது அதிசயமே. "அவருடைய வழிகள் நம்முடைய வழிகளல்ல; அவருடைய நினைவுகள் நம்முடைய நினைவுகளல்ல." அவர் தமது ஜனங்களிடத்தில் அன்புவைக்கப் பிரியங்கொண்டதால், அவர்களை நேசிக்கிறார். இப்படிச் செய்ய அவர்களிடத்தில் அவ்வளவு வைவிடத்தக்க காரியம் ஒன்றுமில்லை. அவருடைய அன்பின் துவக்கத்தையறிய நம்மால் கூடாது. ஏனெனில் அது அநாதியாயுள்ளது. அது எப்படிப்பட்டது என்பதையும் அறிய வலாதவர்களாயிருக்கிறோம். ஏனெனில் அது என்றென்றைக்கும் சதாகாலம் கனிவுமிருக்கும். அவர் எப்போது நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்தார்? இப்போதும் அன்புகூருகிறார், என்றும் அன்புகூருவார். அவருடைய அன்பு சாசுவதமுள்ளது; கைமாறில்லாமல் விளக்கப்படுகிறது. அவருடைய அன்பு மாறாதது, அதற்கு வேற்றுமையில்லை. அவருடைய அன்பு கனிவோங்கும் தன்மையுள்ளது, அது திரளான ஆசீர்வாதங்களுக்கு ஊற்று. அவருடைய அன்பு நித்தியமாயுள்ளது, அது என்றைக்கும் நிலைநிற்கும். தேவன் நம்மில் அன்புகூர்ந்தால், யார் நம்மைப் பகைத்தாலும் பயமாயில்லை. அவர் நம்மை நேசித்தால், ஒன்றாவது நமக்குச் சேதமுண்டாக்க இடங்கொடார். அவர் நம்மில் அன்புவைத்தால், நமக்கு வேண்டியவைகளை எல்லாம் தருவார். அவர் நம்மில் அன்புவைத்தால், தமதுபேரில் அன்புகூர அவர் விரும்புகிறார். அவர் நம்மேல் வைக்கும் அன்பு மிகவும் பெரிதென்றால், அப்போது எல்லாவற்றையும்விட நாம் அவரில் அன்புகூர எதிர்நோக்குகிறார். சகோதரனே நீ எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும்விட அவரில் அன்புகூருகிறாயா?

ஆதி அந்தம் இல்லானே! அளவில்லா வல்லபனே!
அன்பே! மாறுடையாத் திருவடிவே!
மாசுபொருட்டாலே மாட்டுடைக் கொட்டிலிலே
வானத்திலே இருந்து வந்தீரோ? மன்னவனே!

பெபுருவரி, 28௳.

"நீ பயப்படாமல் அமர்ந்திருக்கப் பார்."

(எசா. 7. 6.)

யூதாராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய்ச் சத்துருக்கள் தங்கள் சேனைகளுடன் வந்து அதைப் பிடிக்க எத்தனம் பண்ணினார்கள். கொடிய மோசம் நேரிடக் கூடியதாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அமர்ந்திருப்பது ஞானமும் விவேகமுமாயிருக்குமா? தேவன் என்ன கட்டளையிடுகிறாரோ, அதுவே சரியாயிருக்கும். நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டியது நம்முடைய கடமை. நாம் எந்தச் சிருஷ்டியின் வல்லமைக்கும் உட்பட்டவர்களல்ல. மோசம் உள்ளபடி மோசம் அல்ல; அது பார்வைக்கு மோசமாகக் காணப்படுகிறது. நாம் வாய்ப்பதறிப் பேசித் தேவனைக் கனவீனம்பண்ணாதிருக்க நம்முடைய நாவைப் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக. நாம் சரியான வழியை விட்டு விலகி சத்துருக்கள் பெருமைபாராட்ட இடம் இல்லாதபடிக்கு நம்முடைய வழியைப்பற்றி எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக. தேவன் அமர்ந்திருங்கள் என்று சொல்லுகிறார். பயங்கள் நம்மை கலங்கடிக்கவேண்டாம். வெளியாகக் காணப்படுகிறவைகளால் திகிலே அடையாதே. உன் தேவன் ஆளுகிறார். அவருடைய கரம் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இருக்கிறது. ஆனால் நீ அதைக் காணாதிருக்கலாம். தேவன் இதற்குமுன் உனக்குச் சமீபமாயிருந்ததைவிட, இப்போது உனக்கு அதிகச் சமீபமாயிருக்கிறார். உன் தேவன் தமது வாக்குத்தத்தத்தினாலும், ஆணையினாலும் உனக்காக ஏற்படுவார். அதரிசனமான சமுகத்தால் அவர் உன்னை இரட்சித்துத் தமது வல்லமையால் உன்னைத் தற்காப்பார். அவசியமான தருணத்தில் அவர் உனக்குக் கைகொடுப்பார். அவர் தமது சர்வ வல்லபத்தால் உன்னைச் சூழ மதிலிட்டுத் தவறாத உடன்படிக்கையினாலே நீ நிலைபெற்றிருக்கச் செய்வார். சத்துரு எத்தனைதரம் உன்னைத் தாக்கினாலும் அது ஜெயகம்பீரமடையாது. நீயோ என்றைக்கும் அசையாதசீயோன்பர்வதத்தைப்போலிருப்பாய். உன் விசுவாசமாகிய கப்பல் சேதப்படமாட்டாது. பூதங்கள் வெந்துருகிப்போனாலும் உன் தேவன்பேரில் அமர்ந்திரு.

சித்த சித்தமாக என்றன்மேலே—வருவ—
தெத்தனை துன்பங்கள் இருக்காலே
அத்தனையும் நீக்குதற்குன் காலே—எனக்—
குத்தம துணைதான் மனுவேலே.

பெபுருவரி, 29௳.

"கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகள்."

(1 கொரி. 3. 1.)

விசுவாசிகள் எல்லாரும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்து ஒரேவிதமான சலாக்கியத்தை அநுபவிக்கிறார்கள். சிலர் கிறிஸ்துவுக்குள் தகப்பன்மார்போலும், சிலர் வாலிபர்போலும், சிலர் குழந்தைகள்போலும் இருக்கிறார்கள். குழந்தை தேவனால் பிறந்து ஆவிக்குரிய ஜீவனை உடையதாயிருக்கிறது. ஆனால் அதற்குச் சொற்ப அறிவும் அற்பப்பெலனுமுண்டு. ஒவ்வொரு குழந்தையும் தேவாசனத்துக்கு முன்பாக ஜெபமாகிய சுவாசத்தை இட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அநேகர் தேவனைத் தங்கள் பிதாவென்று அழைக்கவும், அவருடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாகத் தைரியமாய் வரவும் ஏதுவில்லாதிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய பாவ நிலைமையை அறிய ஒருவாறு அவர்கள் கண்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அவர்கள் இயேசுவில் நன்மையைக் கண்டடையத் தேடுகிறார்கள். ஆனால் தாங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் என்பதையும், தங்கள்பேரில் புன்னகைகொள்ளும் பிதாவின் அன்புள்ள சமுகத்தையும் காண அவர்களுக்குப் போதுமான பார்வையில்லை. ஒரு குழந்தையானது இலகுவில் பயமடையும். பயப்படும்போது தாயைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளும். கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தையும் மிகவும் பயங்காளியாயிருப்பதால், அதற்குப பயங்கள் உண்டாகும்போது இயேசுவை நெருங்கப் பிடித்துக்கொள்ளும். சில குழந்தைகள் வெடுவெடுப்பையும் கடுகடுப்பையும் காட்டும். அப்படியே சில பாலிய கிறிஸ்தவர்கள் நிராதாரமான பயத்தினாலும் அவிசுவாசத்தினாலும் உறுதியான ஆறுதலற்றவர்களாய் பொறுமை பூரணகிரியையைக் காட்ட இடங்கொடுக்கிறதில்லை. குழந்தை பலமான ஆகாரம் புசித்தால் அதற்குச் சீரணியாது. அதற்குப் பால்மாத்திரம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியே அநேக விசுவாசிகள் சுவிசேஷத்தின் மகிமையான உபதேசங்களைத் தாங்கமாட்டாதிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள், பரம அழைப்பாலும் வாக்குத்தத்தங்களாலும் போஷிக்கப்பட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

அன்னை வயிற்றினில் என்னை உருவதாய்
வருத்தவா! கிறிஸ்தையா! எனதையா!
அருள் செய்யாதது, மெய்யாய் இது.

மார்ச்சு, 1௳.

"உலகரட்சகர்."

(யோவா. 4. 42.)

இயேசுவே வானத்தின் கீழெங்குமுள்ள பாவிகள் யாவருக்கும் இரட்சகர். யூதர்கள் இரட்சிப்பு தங்களுக்குமாத்திரம் உரியதென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அது புறதேசத்தாருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது யூதருக்கும் கிரேக்கருக்கும் வித்தியாசமில்லை; எல்லாரும் பாவிகள்; எல்லாருக்கும் இரட்சிப்பு வேண்டியது அவசியம். இயேசு எல்லாரையும் இரட்சிக்க வல்லவர். எல்லாரும் அவரண்டைக்கு வந்து இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். சுவிசேஷம் ஒருவனையாவது புறக்கணிக்கிறதில்லை. கிறிஸ்து இரட்சிக்கக்கூடாத பாவி யில்லவே யில்லை. பாவி இரட்சிக்கப்பட விரும்பினால், அவர் அவனை இரட்சிக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறார். ஆனால் எப்படி அவர் இரட்சிக்கிறார்? அவர் தமது ஜீவியத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினார். மனிதர் அதை மீறினதற்காக வரவேண்டிய தண்டனையை அவர் தமது மரணத்தால் உத்தரித்தார். அவர் ஒரே பலியினாலே பாவத்துக்கு அளவற்ற பிராயச்சித்தத்தை உண்டுபண்ணினார். அந்தப் பலியானது தேவநீதிக்குப் பூரண திர்ப்தியைக் கொடுத்தது. தமது ஜீவியத்தினாலும் மரணத்தினாலும் நிர்ப்பந்த பாவிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய பாவமன்னிப்பு, நீதிமானாக்குதல், நித்திய ஜீவன் இவைகளைச் சம்பாதித்தார். அவருடைய உயிர்த்தெழுதலும் பரமேறுதலும் இதற்கு அத்தாட்சிகளாயிருக்கின்றன. அவர் இப்போது தம்மை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொரு பாவியின் கணக்கிலும், தமது செய்கையினாலும் மரணத்தினாலும் சம்பாதித்த புண்ணியத்தை வைத்திருக்கிறார். இப்படியாக ஒரே மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே அநேகர் பாவிகளாக்கப்பட்டதுபோல, ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள் (ரோம. 5. 19.). சகோதரனே நீ நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? நீதிமான் நித்திய திர்ப்தியுள்ளவன். இது உன் பங்காயிருக்கப்பார்.

ஏசுவை யன்றி வேறொரு ரட்சகர்
காசினி தனிலுண்டோ? மனமே,—அவர்
நேசமறிந்து, விசுவாசம் இல்லாமலே
மோசம் போவதேன்? மனமே.

மார்ச், 2௳.

"நான் யாருக்கு அஞ்சுவேன்."

(சங். 27. 1.)

நீ கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால், நீ நன்மையானதைப் பின்தொடர்ந்தால், நீ விசுவாசியாய் ஜீவித்து நடந்தால், நீ செய்யும் எல்லாவற்றிலும் தேவமகிமையை நாடுவாயானால் நீ ஒருவருக்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் நீ இயேசுவுக்குள் [illegible] காக்கப்பட்டிருக்கிறாய். நீ நன்மையைப் பின்தொடரும் காரியத்தில் நஷ்டம் உண்டானாலும், விசுவாசியாக, நீ ஜீவித்து நடந்தால், சகல வருத்தங்களையும் பொறுமையோடே சகித்து, சகல சத்துருக்களையும் ஜெயிப்பாய். தேவனுடைய மகிமையை நாடி நடப்பிக்கையில், அவர் உன்னை ஆசீர்வதித்து, உனக்கு வேண்டும் நன்மைகளைத் தந்து பாதுகாப்பார். தாவீது "கர்த்தர் என் வெளிச்சமும் இரட்சிப்புமானவர். அவர் என் ஜீவனின் பெலனானவர்" என்று சொல்லி "[illegible] அஞ்சாமலே யாருக்குப் பயப்படுவேன்" என்றான். குற்றவாளி பயப்படுவான்; ஆனால் நீ மன்னிப்படைந்திருக்கிறாய். மாறாதவர்கள் பயப்படலாம், ஆனால் தேவன் உனக்குச் சிநேகிதராயிருக்கிறார். ஆதரவில்லாதவன் பயப்படலாம், ஆனால் கர்த்தர் உனக்கு ஆதரவாயிருக்கிறார்; இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தர் உன் ராஜாவாயிருக்கிறார். சோம்பேறி பயப்படலாம்; ஆனால் நீ தேவனுக்குத் துதியாக அவருடைய பணிவிடையில் சேவிப்பாயிருக்கிறாய். யாருக்குப் பயப்பட வேண்டும்? சாத்தானுக்கா? அவன் ஜெயிக்கப்பட்ட சத்துரு. உலகத்துக்கா? இயேசு உலகத்தை ஜெயித்திருக்கிறார். மரணத்துக்கா? மரணம் பரிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உபத்திரவங்களே! நீங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வரலாம்; நரகமே, உன் சேனைகள் எனக்கு விரோதமாய் அணிவகுத்து நிற்கலாம்; மாம்சமே, உன் இச்சைகளால் என்னை மயக்கப் பார்க்கலாம்; உலகமே, உன் மாயமருட்டுகளால் நீ என்னை வஞ்சிக்கும்படி வகைதேடி தொந்தரிக்கலாம். இவையெல்லாம் நான் மயங்கேன். என்னில் அன்புகூருகிற இயேசுவாலே யாவற்றையும் மேற்கொள்ளுவேன்.

சாவிலும் பின்னைத் திறவிடினும்
சுற்றும் நீக்கு கண்டுருகேனே
வானமான் என்றே இருப்பார்
வல்லமையும் தோதுமே தேற்றும்.

மார்ச், 3௳.

"நீதிமான்களோடே அவருடைய இரகசியமிருக்கிறது."

(நீதி. 3. 32.)

இரகசியத்தைச் சிநேகிதருக்குத் தவிர மற்றவர்களுக்கு வெளியிடார்கள். ஞானி தன் உள்ளத்திலிருப்பதை அந்நியனுக்குச் சொல்லமாட்டான். தேவனுடைய வார்த்தையிலும் வழியிலும் இரகசியங்களுண்டு. அவைகள் அவருடைய ஜனங்களுக்குமாத்திரம் தெரியக்காட்டப்படும். இது அவர்கள்பேரில் அவர் வைத்த அன்புக்கு அத்தாட்சி. இயேசு தமது சீஷர்களைப் பார்த்து, "நான் உங்களை என் சிநேகிதர் என்றேன், ஏனெனில் என் பிதாவினிடத்தில் நான் கேள்விப்பட்ட எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவித்தேன்" என்று சொன்னார் (யோவா. 15. 15.). தேவனுக்கும் கிறிஸ்தவனுக்கும் இரகசியமான அந்நியோந்நியமுண்டு. வெளிவேஷ மார்க்கானுசாரிகளுக்கு அது [illegible]ாது. இரகசிய பழக்கங்களுமுண்டு; அது அதை அநுபவிப்பவர்களுக்குமாத்திரம் தெரியும். தேவவசனத்தை வாசிக்கையிலும், திவ்விய நியமங்களை அநுசரிக்கையிலும் இரகசிய ஆசீர்வாதங்கள் அருளப்படும். தேவனுடைய அன்பு இரகசியமாய் நம்முடைய இருதயத்தில் ஊற்றப்பட அங்கே சமாதானம், சந்தோஷம், அவர் தயவைப்பற்றிய நிச்சயமுதலியவைகள் விளையும். இரகசியமாய் வல்லமை முயற்சி பண்ணுவதால், கடமைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. சிலாக்கியங்கள் அநுபவிக்கப்படுகின்றன. உபத்திரவங்கள் சகிக்கப்படுகின்றன. சத்துருக்கள் கீழ்ப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சகலமும் நன்மைக்கேதுவான கிரியையை நடப்பிக்கின்றன. மார்க்கானுசாரிகளில் அநேகர் கடமைகளைச் செய்வார்கள். மார்க்கானுசாரத்தைப்பற்றிப் பேசுவார்கள். கிறிஸ்தவர்களாக எண்ணப்படுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் இரகசியத்துக்குரியவர்களல்ல; அவர்கள் செய்வது வெளிவேஷத்துக்குரியது. அவர்கள் கிறிஸ்துவோடே இரகசிய ஐக்கியமாயிருப்பதுமில்லை, புழக்கமாயிருப்பதுமில்லை.

சுத்த நெஞ்சத்தார்—தேவனருள்—கிர்த நெஞ்சமத்தார்
பத்தியில் வர்த்தித்து நித்தமும் தேவனின்
பரிசுத்த சமுகத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியர்.

மார்ச்சு, 4உ.

"பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலுமிருங்கள்."

(எபே. 4. 27.)

நாம் கோபதாபமாயிருப்பதைப் பார்க்கச் சாத்தான் பிரியப்படுகிறான். நாம் எவ்வளவும் இளக்கமில்லாமல் மூர்க்கவெறியாயிருக்க அவன் முயற்சிப்பான். நாம் கோபதாபத்துக்கு இடங்கொடுத்தால், அப்போது அந்தப் பாவத்தன்மையைக் கண்டுணர்ந்து, அதைத் தேவனிடத்தில் அறிக்கையிட்டு, நமக்குக் கோபத்தை மூட்டினவர்களுக்கு மன்னிப்புக்கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். கோபம் சாதிப்பது, பிசாசுக்கு இடங்கொடுப்பதாம். கோபம்பாராட்ட அவன் நம்மைத் தூண்டிவிடுகையில், நாம் அவனைப் பலமாய் எதிர்த்துத் தள்ளவேண்டும். அவனுக்கு இடங்கொடுத்தால், நாம் பழிவாங்குகிறவர்களாகவும், மன்னியாதவர்களாகவும், கடினமுள்ளவர்களாகவும் வ[illegible] வாரும். அவனுக்கு ஒருவிஷயத்தில் இசைந்தால், இன்னொரு காரியத்திலும் நம்மை உட்படுத்தப் பார்த்து, கடைசியாக நாம் பின்வாங்கித் தவறிப்போகும்படி பண்ணுவான். அவன் எப்போதும் விழிப்பாயிருந்து, உபாய தந்திரங்களால் பாவத்தில் நம்மை உட்படுத்த முயற்சியாயிருக்கிறான். நாம் எப்போதும் உருக்கமான மனச்சாட்சியைப் பேணி, தேவனுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்தி, கர்த்தராகிய இயேசுவோடே ஐக்கியமாகி நடக்கவேண்டும். கிறிஸ்து நமக்காக பிசாசை ஜெயித்தார். நம்மைக்கொண்டும் அவர் அவனை ஜெயிப்பார். அவன் அடிக்கடி நம்மைத் தப்பான வழிகளில் நடத்தப் பிரயாசப்படுவான். நம்முடைய கன்னியத்துக்குப் பங்கம் வராதபடி நாம் மேம்பாடாயிருக்கவேண்டும் என்று ஏவுவான். நாம் மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளாதபடி வேண்டிய வித்தையெல்லாம் செய்வான். அவன் தந்திரங்களை அறிந்து, அவனுக்கு இடங்கொடாதபடி விழிப்பாயிருக்கவேண்டியது நமது கடமை.

அலகை சதித்தாக்கீதா வலைகளிலுறும்
அஞ்சாதே, ஏசப்பன் தஞ்சம் விடாதே.

மார்ச்சு, 5உ.

"அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தைக்குறித்து மேன்மை பாராட்டுங்கள்."

(சங். 105. 3.)

கர்த்தருடைய நாமம் அவருடைய தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. அதின் ஓர் பாகம் இயற்கையில் வரையப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இயேசுவினாலும் அவருடைய கிரியையினாலும் அது நமக்குப் பூரணமாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதினாலே தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை அறியலாம். நம்மைப்பற்றி அவருக்கிருக்கிற எண்ணமென்ன? நமக்கு அவர் என்னசெய்யச் சித்தமாயிருக்கிறார் என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். தேவன் கிறிஸ்துவில் இருக்கிறார். "தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை, பிதாவின் மடியிலிருக்கிற ஒரேபேறான குமாரனே அவரை வெளிப்படுத்தினார்" (யோவா. 1. 18.). தேவனுடைய நாமத்தை நாம் அறியவேண்டுமானால், கிறிஸ்துவை நாம் தியானித்து ஆராயவேண்டும். அவர் செய்ததையும், போதித்ததையும், அவருடைய நடக்கையில் ஜோதிமயமாய்த் துலங்கின கிருபைகளையும் நாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். நாம் அவருடைய நாமத்தை அறியாவிடில், அவரில் நம்பிக்கை வைக்க ஏதுவிராது. நாம் அவரில் நம்பிக்கை வைக்காவிடில், அவரில் அன்புகூரமாட்டோம். நாம் அவரில் அன்புகூராவிடில், அவருடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்தமாட்டோம். நாம் அவருடைய நாமத்தை அறிந்தால், அப்போது அதை நாம் பக்திவிநயமாய் மதித்து மேன்மை பாராட்டுவோம். அதை நாம் புகழ்ச்சியாய் மற்றவர்களுக்கு அறிவித்து, அவர்களும் அதைக் கற்றுக்கொள்ளவும், அதில் அன்புகூரவும், அதை அநுபோகம் செய்யவும் ஏவுவோம். நாம் அதைத் துதிக்கவும் செய்வோம். தோத்திரத்துடனே கூடிய சங்கீதங்களால் அவரின் மகத்துவத்தைப் போற்றுவோம். பிரியமானவர்களே, நமக்கு இருக்கிற சுகம், ஐசுவரியம், கல்வி, ஸ்திதி, இவ்வுலகத்துக்குரிய மற்ற காரியங்களாகிய இவைகளின்பேரில் மேன்மை பாராட்டாமல், கர்த்தரைக் குறித்தே மேன்மை பாராட்டுவோமாக.

ஆ! வாரும் நாம் எல்லாரும் கூடி,
மகிழ்கொண் டாடுவோம், சற்றும்
மாசிலா நம் ஏசு நாதனை
வாழ்த்திப் பாடுவோம்.

மார்ச்சு, ௬வ.

"நானே உள்ளிந்திரியங்களையும் இருதயங்களையும் ஆராய்கிறவர்."

(வெளி. 2. 23.)

இயேசு சருவஞானமுள்ளவராயிராவிடில் இப்படி ஆராயலாகாது. அவர் உள்ளத்தில் உண்மையாயிருக்க விரும்புகிறார். அவருடைய கண் நம்முடைய வழிகள், செய்கைகளின்பேரில் மாத்திரமல்ல, இருதயத்தின்மேலும் எப்போதும் வைத்திருக்கிறது. நம்முடைய நோக்கங்கள், காரியங்கள், வழிவகைகள் யாவும் அவருக்குப் பூரணமாய்த் தெரியும். ஆதலால் நாம் பாரதூர பயபக்தியோடிருக்க வேண்டியதல்லவா? அவருடைய கண் நமது இருதயத்திலுள்ள மூலை முடக்குகளையும் பார்க்கிறது. நாம் நேர்மையும் உண்மையுமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். மாய்மாலங்களை அவர் வெறுக்கிறார். நாம் விழிப்புள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். நமது இருதயத்தைப் பரிசோதித்து, அதில் வேதனை உண்டாக்கும் வழி உண்டென்று கண்டால், அதைச் சமூலமாய் அகற்றிவிடவேண்டும். இயேசுவின் கண் நம்மேல் எப்போதும் நோக்கமாயிருக்கிறது. அவர் உள்ளிந்திரியங்களையும் இருதயங்களையும் ஆராய்கிறவர் என்ற அறிவோடே இந்த நாளைப் பின்னிடுவோமாக. மாய்மாலத்தையும் வெளிவேஷத்தையும் வெறுத்துத் தள்ளுவோமாக. பிரியமானவர்களே, நமது இருதயத்தில் இயற்கையாயிருக்கிற பொல்லாங்குகளை அவர் பார்ப்பதுபோல், ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயத்தில் நடப்பிக்கும் நற்காரியங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். நன்மை செய்வதில் சோர்ந்துபோகாமல் முயற்சியாயிருந்து, அவருடைய நாமம் விர்த்தியடையவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடே பிரயாசத்தைச் செலுத்துவதையும், அவருடைய கண் நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

வருத்தமுடன் அகப்பாரமே தரித்தோர்தமை விருப்போடிதோ
வாரும் எனைச் சேரும் என்ற சொல் அறிந்தே ஏழையேன்
திருத்தமுடன் எனைக் காத்து நற்கருத்தே அளித்திருந்த அருள்
செய்ய நானும் உய்யக் கருணைபெய்யக் கெஞ்சினேன், ஐயனே.

மார்ச்சு, ௭வ.

"தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ, அவர் கிருபையளிக்கிறார்."

(நீதி. 3. 34.)

பாவமானது மனத்தாழ்மையைச் சிதையச்செய்து, நம்மை அகந்தைக்குட்படுத்துகிறது. ஆனால் கிருபையானது ஆத்மச் சீர்பொருந்தச் செய்து, நாம் மறுபடியும் தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்கப் பண்ணுகிறது. ஒருவன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தபோதிலும், அவன் மனத்தாழ்மையுள்ளவனாயிராவிடில், கிறிஸ்தவனாயிருக்கமாட்டான். மனத்தாழ்மையானது எப்போதும் விரும்பப்படத்தக்க நற்குணம். தேவன் அதை அதிகமாய்க் கண்ணியப்படுத்துகிறார். மனத்தாழ்மையைப்போல வேறொன்றும் நமக்கு மனப்பாக்கியத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது. மற்றவர்களுக்கு நாம் பிரயோசனப்பட வேண்டுமானாலும், அது இருக்கவேண்டியது அவசியம். மனத்தாழ்மையுள்ளவன் விரும்பும் எந்தக் காரியத்தையும் பெற்றுக்கொள்வான். தேவன் அதை அவனுக்குக் கொடாதபடிக்கு ஒன்றையாவது நிறுத்திவைக்கமாட்டார். மனத்தாழ்மையானது நமக்கு நஷ்டமான காரியத்தைச் சேராதபடி தற்காக்கும். நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி கிருபையைத் தேடுவோமாக. தாழ்ந்த சிந்தையில் பழகுவோமாக. நம்மைப்பற்றிய சரியான எண்ணமும், தேவனைப்பற்றிய தகுதியான அறிவும், இத்துக்குரிய காரியங்களைப்பற்றிய திட்டமான ஞானமும் நமக்கு இருந்தால், நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்போம். அப்போது கர்த்தர் நம்மைச் சந்தித்து, நம்மில் வாசம்பண்ணி, நம்மை உயிர்ப்பிப்பார். அவர் நம்மைச் சந்திக்கப் புறப்படுகையில், திரளான கிருபை வரங்களோடே வருவார். அவர் நம்மிலே வாசம்பண்ணினால், மிகுதியான கிருபைகளைத் தருவார். அவர் தமது கிருபைகளை அபரிமிதமாய்த் தருகையில் நாம் கிருபை பொருந்தினவர்களாயும், பாக்கியவான்களாயும், பிரயோசனமுள்ளவர்களாயுமிருப்போம். மனத்தாழ்மையுள்ளவன் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறான். தாழ்மையான இருதயம் தேவனுடைய ஆசனம். மனத்தாழ்மையுள்ள பரிசுத்தவான் தேவனுக்கு இன்பமாயிருக்கிறான். நாம் மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொண்டு, அவருக்கு முன்பாக நடப்போமாக.

"உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்."

(லூக். 22. 32.)

பேதுரு தவறிவிழுவான் என்றறிந்து, இயேசு அவனுக்காக வேண்டிக்கொண்டார். சாத்தானுடைய உபாய தந்திரங்களை எல்லாம் அவர் அறிவார். கோதுமையைச் சுளகில் புடைப்பதுபோல சாத்தான் பேதுருவைக் கீழுது மேலதாகப் புரட்ட விரும்பினான். ஆனால் நமது காரியக் கர்த்தர் அவனுக்காகத் தமது பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் பேதுருவுக்காகச் செய்தது எப்படியோ, அப்படியே நமக்கும் இப்போது செய்துவருகிறார். இதெவ்வளவு இன்ப சந்தோஷமாயிருக்கிறது. இயேசுவுக்குச் சாத்தானுடைய நோக்கங்கள் வழிவகைகள் எல்லாம் தெரியும். நம்முடைய விசுவாசம் தவறிப்போகாதபடி நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் பரிந்துபேசினால், எப்போதும் ஜெயம் பெறுவார். அவருடைய பிதா எப்போதும் அவர் விண்ணப்பத்துக்குச் செவிகொடுக்கிறார். நம்முடைய இருதயம் குழம்புகையிலும், நெருக்கப்படுகையிலும், ஜெபசிந்தை யற்றிருக்கையிலும் நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிற ஒருவர் பரலோகத்திலிருப்பது நமக்கு மிகுந்த ஆறுதலே. தேவபக்தனான தகப்பனுடைய ஜெபம், நேசமுள்ள தாயின் ஜெபம் நின்றுபோம். இயேசுவின் ஜெபமோ ஒருக்காலும் நின்றுபோகாது. பரலோகத்தில் நமக்காக ஜெபம் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இன்று பதில் கிடைக்கும். நமக்கு நேரிடும் எல்லாத் தூக்கங்களிலும், துன்பங்களிலும், சாவுகளிலும், இயேசு எனக்காக ஜெபம் செய்திருக்கிறார் என்ற சிந்தனை நம்மைப் பலப்படுத்துவதாக. இயேசு சர்வ சம்பூரண இரட்சகரானதால் அவரைப்பற்றி மேலான எண்ணங்கொண்டு, அவர்பேரில் சாய்ந்து, அவர் உருக்க இரக்கங்களை நம்பி, அவரை அங்கிகரித்துக்கொள்வோமாக. அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறார்.

பாவிகட்காய்ப் பரனிடம் பரிந்து வேண்டியே, அவர்
பட்சம் வைத்தெம் தொழும்பரை ரட்சை செய்கிறார்.

"உன் பொருளால் கர்த்தரைக் கனம்பண்ணு."

(நீதி. 3. 9.)

நமக்குப் பொருளைத் தருகிறவர் தேவனே. அந்தப் பொருளை அவருக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்வது உத்தமம். நம்மிடத்திலிருக்கிற ஒவ்வொரு பொருளின் பேரிலும் இது தேவனிடத்திலிருந்து வந்தது என்று எழுதலாம். அவரே அதை நமக்குத் தந்தார். நம்முடைய நன்மைக்கென்று தந்தார். நாம் பாக்கியவான்களாயிருக்கவேண்டும், பரிசுத்தவான்களாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடே அது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. நாம் அநுபவிக்கிற ஒவ்வொரு நன்மையும் நம்மை அவரண்டைக்கே நடத்தவேண்டியது. செல்வத்தைக் குவித்து வைப்பதினாலேயாவது, அல்லது அதை இஷ்டப்பிரகாரம் தன் னட்டுக்கு அழிப்பதினாலேயாவது நாம் அவரை மகிமைப்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் அதைச் சரியானபடி அநுபவிப்பதினாலும், அதைச் சத்பாத்திரத்தில் செலவிடுவதினாலும் அவரை மகிமைப்படுத்தலாம். நம்மிடத்தி லிருக்கிறதெல்லாம் அவரிடத்திலிருந்து வந்ததென்று அறிந்து அவரை மகிமைப்படுத்தி, அவருக்குத் துதி செலுத்துவோமாக. மேலும் நம்முடைய பொருளை, அவருடைய ஊழியத்துக்கென்றும், சுவிசேஷ விர்த்திக்கென்றும், ஏழைகளின் நன்மைக்கென்றும் செலவிட்டு, அவரை மகிமைப்படுத்துவோமாக. நம்முடைய பொருளில் ஏற்றபிரகாரம் ஒருபாகத்தைப் பிரித்துவைத்து, இது தேவனுடையது என்று அதில் எழுதுவோமாக. சில மார்க்கானுசாரிகள் அப்படி செய்வதுண்டு. ஆனால் அவர்கள் பிரித்து வைக்கும் அளவுத்தாகவும் வேலைக்காகவும் வெட்கப்படும்படி சேரிடுமல்லவா? அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் சித்தியடைந்தால், பிசினித்தனம் செய்யலாமா? தேவன் பிசினித்தனமாய்க் கொடுக்கிறவர்களை வெறுக்கிறார். மனோற்சாகமாய்க் கொடுக்கிறவர்களிடத்தில் பிரியமாயிருக்கிறார். நன்கொடையினால் தேவனைக் கனம்பண்ணுவோமாக. நம்முடைய நோக்கமும் செம்மையாக இருக்கவேண்டும். நாம் கொடுக்கும் அளவும் சரியாயிருக்கவேண்டும்.

நன்மனதாய் இடல் நயமே!—ஏசு
நாதன் புகழ் பெறில் ஜெயமே!—இதை
ஜென்மத்தில் எண்ணார் பயமே!—ஆண்டவர்
சீக்கிரம் இதை உணர் நயமே!

மார்ச்சு, 10ல.

"பாவங்களினிமித்தம் ஒருதரம் பாடுபட்டார்."

(1 பேது. 3. 18.)

எல்லாப் பாடுகளுக்கும் காரணம் பாவமே. தேவன் பரிசுத்தரைத் தண்டியாமல் விடார். நாம் பாடுகளை அநுபவிக்கிறது, நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம் என்பதற்கு அது அத்தாட்சி. இயேசு பாடுபட்டார். அவர் பாவம் செய்தாரா? இல்லை. அவர் பாவம் செய்யவில்லை, அவர் வாயிலுங் கபடம் காணப்படவுமில்லை. பின்னை ஏன் பாடுபட்டார்? அவர் பாவிகளின் பிணையாளியாகப் பாடுபட்டார். அவர் நம்முடைய பாவங்களைச் சுமக்கவும், நமக்காகப் பாடுபடவும், நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்காகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவும் ஒப்புக்கொண்டார். ஆகவே அவர் உலகத்தில் அவதரித்தபோது நம்முடைய பாவங்களுக்காகக் குற்றவாளியாய் நடத்தப்பட்டார். "அவர் தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் சுமந்தார்." நமது கடனைத் தீர்க்கவும், நம்மை விடுவிக்கவும், நமது பிணையாளியானார். நாம் அவரை விசுவாசிக்கையில், அவர் செய்ததை நாம் செய்ததாக எண்ணி நடத்தப்படுகிறோம். நமது பாவங்களெல்லாம் அவருக்கு எண்ணப்பட்டது. அவருடைய நீதியெல்லாம் நமக்கு எண்ணப்பட்டது. இது சுவிசேஷ இரகசியம், இதுதான் தேவன் பாவியை நீதிமானாக்கும் வகை. இயேசு என் பாவங்களுக்காகப் பாடுபட்டால் நான் அவைகளுக்காகப் பாடுபடேன். அவர் அவைகளுக்காகப் பாடுபட்டார் என்று அதனை விசுவாசிக்கிறேன். ஆதலால் நான் விசுவாசியாக இருப்பதால், என் அக்கிரமங்களுக்காகத் தேவன் ஒருக்காலும் என்னைத் தண்டியார். இதை யெண்ணி இந்தப் பரம சலாக்கியத்தை அநுபவிக்கப் பார்த்துக்கொள். இயேசு உனக்காகப் பாடுபட்டு, மரித்து, உன் பாவங்களுக்காகப் பிராயச்சித்தஞ் செய்திருப்பதை இந்த உன் ஜீவகாலத்தில் நம்பாமல், உன் சுயகிரியைகளினால் நீதியைச் சம்பாதித்து, மோட்ச வாழ்வை அடையலாம் என்று எண்ணினால், நீ கடையாந்தரத்தில் மோசம்போவாய் வெட்குவாய்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மார்ச்சு, 11ல.

"கர்த்தரே, உமது வழியை எனக்குப் போதியும்."

(சங். 86. 11.)

நம்முடைய அறிவீனம் பெரிதாயிருக்கிறது. இவை வேறு வேறான காரியங்கள் நம்மில் கிரியைசெய்கிறதுண்டு. ஆகையால் தெய்வீக போதனை நம்மெல்லாருக்கும் வேண்டியது அவசியம். நாம் அறிவிலர் என்பதை கண்டறிந்தால் நாம் தேவனால் போதிக்கப்பட விரும்புவோம். நாம் தேவனால் போதிக்கப்பட விரும்பினால், அவர் நமக்குப் போதிப்பேன் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். "நான் உனக்குப் போதித்து நீ நடக்க வேண்டிய வழியை உனக்குக் காட்டுவேன். உன்மேல் என் கண்ணை வைத்து உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுவேன்" என்று விளம்பியிருக்கிறார். இது எவ்வளவு அருமையான வாக்குத்தத்தம். அது நமக்கு நிறைவேற்றப்படும்படியாக, நாம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். தேவனுடைய வழியை நாம் பின்தொடரவேண்டிய வழி. அந்த வழியை அவர் இவ்வுலகத்தில் நமக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அது நாம் அவரோடே ஒப்புரவாக நடக்கும் வழி. அதால் நாம் தேவனை மகிமைப்படுத்தவும் செய்யலாம். இயேசுவைப்பற்றிய விசுவாசத்தினாலுண்டாகும் இரட்சண்ணிய வழியுண்டு. அதால் நாம் சுயாதீனத்தையும் சமாதானத்தையும் பரிசுத்தமாகுதலையும் பெறலாம். கீழ்ப்படிதலின் வழியுமுண்டு. அதால் அவருடைய கட்டளைக்கு இணக்கமாய் நடக்கலாம். இந்த வழியில் தேவன் நம்மைச் சந்தித்துச் சந்தோஷிப்பித்து, அதிகமான கிருபை வரங்களைத் தந்து, நம்மைக் கண்ணியப்படுத்தி, நாம் பிரயோசனமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி செய்வார். இந்த வழியில் அநேக சங்கடங்களை நாம் பார்க்கலாம். நம்முடைய மனதை மயக்கி கலக்கமடைக்கும் அநேக சம்பவங்களைக் காணலாம். ஆகவே இந்த வழியில் நடக்கையில் நாம் சுயவெறுப்புள்ளவர்களாய்த் தேவ சித்தத்துக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டியது அவசியம்.

உகாரணியில் உன்னை அன்றி, தாசன் எனக்காதரவு
கண்டிலேன், சுருவல்ல மண்டலமீபா!
நேசமாய் எனக்கிரங்கி, மோசம்வாரா தாதரித்து
நீதிமானே! என்றும் நிருபம் வைத்தருள், புத்தி வருத்தி.

"மறுபடியும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்."

(1 பேது. 1. 23.)

மறுபடியும் ஜெனிப்பிக்கப்படவேண்டியது நிராதவசியம். அதில்லாமல் இரட்சிப்படையக் கூடாது. ஆகவே நிக்கொதேமுக்கு நீ மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும் என்று இயேசு இரண்டுதரம் சொன்னார். நாம் இந்த உலகத்துக்கு வந்து, அதில் தொழில் துறைகளை நடப்பித்து, அதை அநுபவிக்க, முதல் பிறப்பு நமக்கு அவசியமாயிருப்பதுபோல, கிறிஸ்துவின் சபையில் சேருவதற்கும், அதின் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அதின் சலாக்கியங்களை அநுபவிப்பதற்கும் தகுதியுள்ளவர்களாகும் பொருட்டு, இரண்டாவது பிறப்பும் அவசியம். இங்கே நாம் மறுபடியும் பிறவாதிருந்தால், மெய்ப்பாக்கியம் கிடையாது. மரணத்தில் மோட்சமும் கிடையாது. ஆனால் நான் மறுபடியும் பிறந்திருப்பது எனக்கு எப்படித் தெரியும். ஜெபம் இயற்கையாய் மாறினால், உலக மயக்கங்களினால் இழுப்புண்டுபோகாமல், அதை ஜெயித்தால், நாம் பாவத்தைப் பாவமாகப் பகைத்து, அதிலிருந்து விடுவிக்கும்படி பிரயாசப்பட்டு ஜெபம் பண்ணினால், கிறிஸ்துவானவர் கட்டளையிட்டிருக்கிறபடி நம்முடைய சத்துருக்களை நேசித்தால், பரிசுத்தவான்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்தால், கிறிஸ்துவானவர் நிறைவேற்றி முடித்திருக்கிற கிரியையின்பேரில் நம்பிக்கை வைத்து, அவருடைய சிலுவையைப்பற்றி மேன்மை பாராட்டினால், மற்றவர்களுடைய இரட்சிப்புக்காக நாம் மிகுந்த கவலையுள்ளவர்களாயிருந்தால், இயேசு மேன்மைப்படும்படி சத்தியம் விருத்தியடைய வைராக்கியம் பாராட்டினால், சந்தேகமற நாம் தேவனால் பிறந்தவர்கள் என்று அறிவோம். இந்த அத்தாட்சிகள் உனக்குண்டா? அவைகளில் ஏதாவது உன்னில் காணப்படுகிறதா? நீ மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறாய் என்ற நிச்சயம் உனக்கு இருக்குமட்டும் ஓய்ந்திராதே.

புதிய சிந்தை, புதிய ஆவி புதுப்பித் தாக்கவே, அதைப் புகட்டிக் காக்கவே.

"கர்த்தாவே, உம்முடைய கிருபை என்னைத் தாங்குகிறது."

(சங். 94. 18.)

நாம் தள்ளம்பாற இளமையானவர்கள். ஒரு நிமிஷமாவது தனியாக நிற்கத் தகுதியுள்ளவர்களல்ல. நாம் பிரயாணஞ்செய்யவேண்டிய பாதை மோசத்துக்கேதுவானது. அது வழுக்கான பாதை. சாவதானமில்லாமல் அதில் ஒரு அடி எடுத்துவைத்தால் வருத்தத்துக் குட்படுவோம். அடுத்த அடியை எதில் வைப்போம் என்பதும் தெரியாது. ஒருவேளை உளையில் மிதிக்கலாம். ஆகலால் சாவதானம் நிராதவசியம். நாம் பாதுகாக்கப்பட சாவதானமாத்திரம் போதாது. ஜெபமும் வேண்டும். தாவீதைப்போல "என்னை ஆதரித்தருளும், அப்போது நான் இரட்சிக்கப்பட்டு, எக்காலமும் உம்முடைய பிரமாணங்களின்பேரில் நோக்கமாயிருப்பேன்" என்று சொல்லவேண்டும். நாம் கர்த்தராகிய இயேசுவைவிட்டு நம்முடைய கண்ணை நீக்கினால், சாத்தான் இரட்டத்தனையாய் முயற்சிசெய்து, நம்மைத் தடுமாறி விழப்பண்ணுவான். சங்கீத கவிஞன் பிரயாணஞ்செய்கையில், "என் கால் வழுவுகிறது" என்று கூப்பிட்டபோது, கிருபை முன்னுக்கு வந்து நின்று அவன் விழுமுன்னே அவனைத் தாங்கினது. அந்தக் கிருபையே நம்மையும் தாங்கக்கூடியது. அது நம்முடைய [illegible]. அது நமக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பது தேவ வாக்குத்தத்தம். நாம் அதைத் தேடவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய இருதயத்திலே இடம் உண்டுபண்ணிக் கொடுக்கவேண்டும். அதை நம்பவேண்டும். நாம் நாடோறும் தாங்கப்படவேண்டியது அவசியம். ஆனால் தேவன் நம்மைத் தாங்க நம்மிடத்தில் நன்மை ஒன்றுமில்லை. அவர் கிருபையாகமாத்திரம் நம்மைத் தாங்குகிறார். ஆகலால் நாம் கர்த்தருடைய கிருபையின்மேல் எப்போதும் நம்பிக்கையா யிருப்போமாக. கர்த்தாவே உம்மிலே பெலன்கொள்ளுகிற மனுஷன் பாக்கியவான். அழுகையின் பள்ளத்தாக்கை உருவக் கடந்து அதை நீரூற்றாக்கிக்கொள்ளுகிறான். அவன் பலத்தின்மேல் பலம் அடைந்து சீயோனிலே உம்முடைய சந்நிதியில் வந்து சேருவான்.

தருணமே பரம சகி!—என்னைத்
தாங்கி அருள், கருணை வாரி!

மார்ச்சு, 14உ

"பிதாவினுடையவைகள் யாவும் என்னுடையவை."

(யோவா. 16. 15.)

இயேசுவானவருடைய தெய்வீகத்தைப்பற்றி இது குறுக்கடியான ஒரு நியாயம் காட்டியிருக்கிறது. பிதாவினுடையவைகளெல்லாம் தம்முடையதென்று சொந்தம் பாராட்டுகிறதைப் பார்க்கையில், அவர் தேவனாயிருக்கவேண்டும். பிதாவினுடையவைகளெல்லாம் இயேசுவுக்குரியது. நாம் அவரை நம்பி, அவருடன் ஐக்கியமாகி, அவரோடு என்றென்றும் வாசம்பண்ணுவோம். இயேசு பிதாவுக்குச் சரியாய்த் தெய்வீக தன்மையுள்ளவர். அவர் சர்வத்துக்கு மேலான தோத்திரிக்கப்பட்ட தேவனாயிருக்கிறார். அவருக்குத் திவ்வியலட்சணங்களும், சம்பூரணமும் உண்டு. அப்படியே வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அவருக்குத் தெய்வத்துக்குரிய நாமங்களெல்லாமுண்டு. தேவனுக்குரிய கிரியைகளையும் நடப்பித்திருக்கிறார். சராசரத்திலிருக்கப்பட்ட அளவுக்குள்ளடங்காத பொருள்களெல்லாம் அவருடையவைகள். சகலமும் அவரால் அவருக்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள சர்வ அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் நம்முடைய எல்லா அவசரத்திலும் அவரை நோக்கிப் பார்ப்போமாக. பயங்கள் நம்மைச் சூழும்போது அவரண்டைக்கு ஓடுவோமாக. அவரில் பூரண நம்பிக்கை வைப்போமாக. இந்த மகிமையான காரியத்தை நாம் சிந்தித்துணருவோமாக. அருமையான இயேசு கர்த்தாவே, நான் உம்மில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கவும், உம்மை மகிமைப்படுத்தவும், உமது கரத்திலிருந்து நன்மைகளை எதிர்நோக்கவும் சகாயஞ்செய்தருளும். சகோதரனே, உனது நன்மைக்கு விரோதியாயிருக்கிற வேதாளம், வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிற இயேசு சம்பாதித்து வைத்திருக்கிற நித்திய பேரின்ப நன்மைகளில் நீ பங்கடையாதபடிக்கு உன்னை வஞ்சித்துச் சிற்றின்பத்தில் புரளும்படி உன்னைப் பலமாய் இழுக்கையில், உன் நேச மீட்பரின் சர்வவல்லமையை நம்பி அவரிடத்தில் சகாயம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி தேடு. அப்போது நீ சமயசகாயம் பெறுவாய்.

அன்னமும் நீயே—கிடைக்கருஞ்—சொர்ணமும் நீயே
மின்னுறு மேகத் திருக்கை மறந்தையோ?
மேதினி தன்னை இரட்சிக்கப் பிறந்தையோ?

மார்ச்சு, 15உ.

"கர்த்தரிடத்தில் மாத்திரம் எனக்கு நீதியும் வல்லமையுமுண்டு."

(ஏசா. 45. 24.)

எப்பேர்ப்பட்ட விசுவாசிக்கும் சுயநீதியும் வல்லமையுமில்லை. தன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்குகிற நீதிக்காகவும், பரலோகத்தை மேற்கொள்ளவும், உலகத்தை ஜெயிக்கவும், கடமையை நிறைவேற்றவும், சாத்தானை எதிர்க்கவும், தேவனை மகிமைப்படுத்தவும் தக்கதான வல்லமைக்காகவும் இயேசுவண்டைக்குப் போகவேண்டியது அவசியம் என்று உணர்ந்துகொள்ளுகிறான். நாம் இன்று காலையில் ஆராதிக்கிற தேவன் நம்முடைய நீதியாயிருப்பது சொல்லமுடியாத கிருபையாயிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவின் பூரண கீழ்ப்படிதல், விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் யாவர்மேலும் வித்தியாசமில்லாமல் எண்ணப்படுகிறது. அவரை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவனும் பூரண நீதிமானாயிருக்கிறான். அவரில் இஸ்ரவேலின் வித்தார் யாவரும் நீதிமான்களாகி மேன்மை பாராட்டுவார்கள். ஆதலால் நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும் ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யும் கிருபையை அடையவும் தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம். நமக்கு நீதியும் வல்லமையும் தேவனிடத்தில்மாத்திரம் உண்டென்கில், அவைகள் எப்போதும் ஒன்றுபோலவே மாறாமலிருக்கும். அவைகளை ஒருக்காலும் இழந்துபோகவு மாட்டோம். அப்படியாகில் என்னை நீதிமானாக்குகிறவர் சமீபமாயிருக்கிறார். என்னோடு வழக்காடுகிறவன் யார்? என்று தைரியமாய்ச் சொல்லுவோமாக. நீதிமானுக்காக வெளிச்சமும், செம்மையான இருதயத்தாருக்காக மகிழ்ச்சியும் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமான்களே, கர்த்தருக்குள் மகிழ்ந்து அவருடைய பரிசுத்தத்தின் நினைவுகூருதலைக் கொண்டாடுங்கள். நீதி வானத்திலிருந்து தாழப்பார்க்கும். கர்த்தர் நன்மையானதைத் தருவார்.

நீதம் கெட்ட பாவியான், நீதி பரிசுத்தமயம்
நிறைந்த நீர் எனக்குத்தர வாதி
[illegible]த்தால் நிறைந்த பேதையான், கிருபை சத்தியம்
பரிபூரணம் உள்ளோன் நீர் ஜோதி.

மார்ச்சு, 16உ.

"[...]னை ஆட்கொண்டவர்."

(அப். 27. 23.)

சிருஷ்டிப்பின்படி நாமெல்லாரும் கர்த்தருடையவர்கள். நாமல்ல அவரே நம்மை உண்டாக்கினார். அவர் தமது வல்லமையால் நம்மை உருவாக்[...] மகிமைக்கென்று நம்மை வைத்திருக்கிறார். ஆனால் மிச்சமான[...]பேர் தேவனுடைய பாத்தியதையை உணருகிறதில்லை. தாங்கள் அவருடைய[...]களென்று எண்ணுகிறதில்லை, வணங்குகிறதில்லை, கீழ்ப்படிகிறதில்லை. அவர்கள் நினைவெல்லாம் தேவனில்லை என்பதே. ஆனால் பவுல் இப்படி எண்ணவில்லை. அவன் தன்னைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். தன் சக்திகளையெல்லாம் திவ்விய பணிவிடைக்கென்று பிரதிஷ்டைபண்ணினான். அவருடைய காரியங்கள் விர்த்தியடையவும், அவருடைய மகிமை மேன்மைப்படவும், எவ்வகையிலும் பிரயாசப்பட்டான். புத்திர சுவிகாரத்தினாலும் கிருபையினாலும் அவன் அவருடைய பிள்ளையாயிருந்தான். உடன்படிக்கைப்படி அவன் கர்த்தரின் ஊழியக்காரனாயிருந்தான். அவன் தன்னை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தான் அவருக்குச் சொந்தமென்றும், அவர் தனக்கு ராஜாவும் எஜமானுமாயிருக்கிறார் என்றும் உணர்ந்து நடந்தான். தேவ சித்த மின்னதென்பதை அறிய, அவன் அவரிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டு, அவருடைய பணிவிடையை நிறைவேற்றி, அவருடைய ஆதரவை எப்போதும் எதிர்நோக்கியிருந்தான். அவன் மோசத்தில் அகப்பட்டவனாயிருந்தபோது, அவன் துக்கத்தில் அவனை ஆறுதல்செய்ய தேவன் தமது தூதனை அனுப்பி, அவன் சுகமாய்ப் பாதுகாக்கப்படுவான் என்று தெரியக்காட்டினார். கர்த்தர் தம்முடையவர்களுக்காகக் கவலையுள்ளவராயிருக்கிறார். அவர் உண்மையுள்ள தமது ஊழியக்காரனை ஒருக்காலும் அசட்டைபண்ணார். கீழ்ப்படிதலுள்ள தமது பிள்ளையை ஆசீர்வதியாதபடி விடவுமாட்டார். அவருக்கு உன்னைப் பற்றியிருக்கிற பாத்தியதை உனக்குத் தெரியுமா? அவரோடே உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறாயா? அப்படியானால் நீ பாக்கியவான்.

வரர் அடிதொழும் பெருமானே! - பரன் - மகிமை ற[...]வசமானே!
சுரர் பணி ஒரு பிரதானி! - சக - நாயகன் என தேசமானி!

மார்ச்சு, 17உ.

"பய[...]தே, உன்னை மீட்டுக்கொண்டேன்."

(ஏசா. 43. 1.)

இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்தும் பாபிலோனிலிருந்தும் மீட்கப்படவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. கர்த்தர் அவர்களை மீட்டுக்கொண்டார். நாமும் பாவம் பிசாசு உலகம் இவைகளிலிருந்து மீட்கப்படவேண்டியது அவசியம். இயேசு நமது மீட்பரானார். மீட்பின் கிரயம் அவருடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தம். நமக்கு மீட்பைப் பலிக்கப்பண்ணுகிற வல்லமையானது பரிசுத்த ஆவியானவருடையது. இயேசு நமக்காக மரித்தபோது நியாயமான இடையூறுகள் எல்லாம் நீங்கிப்போயின. ஆனால் நம்முடைய மீட்புக் கிரயம் செலுத்தப்படாதது போல நாம் சிறைகளாகவும் அடைபட்டிருந்தோம். ஆகையால் பரிசுத்த ஆவியானவர் வல்லமையைச் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. அப்படிச் செலுத்தப்பட்டிருப்பதால் நாம் கர்த்தரால் மீட்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். அவர் நம்மை மீட்டுக்கொண்டார். ஏனெனில் அவர் நம்மில் அன்புகூர்ந்தார். தமது இருதயத்தை நம்மேல் வைத்தார். தூதருக்கும் பிசாசுகளுக்கும் மனிதருக்கும் முன்பாக அவர் நம்மில் மகிமைப்படும்படியாக நோக்கங்கொண்டார். நம்மை மீட்டுக்கொண்டு பயப்படாதே என்று கற்பிக்கிறார். மிகுந்த கிரயம் கொடுத்து நம்மை மீட்டுக்கொண்டதால், இலகுவில் நம்மைக் கைவிடார். நாம் சத்துருக்களாயிருக்கையில் நம்மை மீட்டவர், நாம் சிநேகிதராயிருக்கும்போது நம்மை எப்படியும் பாதுகாப்பாரே. அப்படியிருந்தபோதும் நாம் பயப்படுவது இயற்கையாயிருக்கிறது. ஆனால் நமது மீட்பர் **பயப்படாதே நான் உன்னோடிருக்கிறேன் உன்னைத் தற்காப்பேன்** என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாம் அவபக்தியையும் லௌகிக இச்சைகளையும் வெறுத்து, தெளிந்த புத்தியும் நீதியும் தேவபக்தியு முள்ளவர்களாய் இவ்வுலகத்திலே ஜீவனம்பண்ணி, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும் நமது மகாதேவனும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்போமாக.

பூலோகப் பாவ விமோசனர், பூரண கிருபாசன வாசனர்,
மேலோக [...]ஜோதி ராஜன் சிம்மாசன
[...] மகிமைப் பிரதாபன் வந்தார்.

மார்ச்சு, 18௳.

"சுவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை."

(ரோம. 10. 16.)

கீழ்ப்படியவேண்டும் என்று சுவிசேஷம் கட்டளையிடுகிறதா? அது நாம் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பவும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவும், சோர்ந்துபோகாமல் ஜெபம்பண்ணவும், மனிதருக்கு முன்பாக இயேசுவை அறிக்கையிடவும், தேவனுடையவைகளாகிய நம்முடைய சரீரத்தினாலும் ஆவியினாலும் தேவனை மகிமைப்படுத்தவும், நம்மையும் நம்முடையவைகளெல்லாவற்றையும் தேவனுக்குப் பிரதிஷ்டைசெய்யவும் கட்டளையிடுகிறது. ஆனால் வெகு சொற்பப் பேர்மாத்திரம் சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். இதை வாசிக்கிறவனே, சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களில் நீ ஒருவனா? நீ பாவத்துக்காக நாடோறும் துக்கப்படுகிறாயா? நீ உன் முழு நம்பிக்கையையும் இயேசுவின்பேரில் வைத்து, தேவனால் நீ அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு இயேசு முடித்திருக்கிற கிரியையின்பேரில் முழுவதுமாய்ச் சார்ந்துகொள்ளுகிறாயா? ஜெபம் உனக்கு இயற்கைப்பொருளாக மாறியிருக்கிறதா? உனக்கு வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்காகவும் ஜெபித்து வருகிறாயா? நீ மனிதர் முன்பாக இயேசுவை அறிக்கைபண்ணியிருக்கிறாயா? சிலுவையைப்பற்றிமாத்திரம் மேன்மை பாராட்டுகிறாயா? உன் நோக்கங்கள் செய்கைகள் வழிவகைகள் எல்லாவற்றிலும் தேவமகிமையை நாடுகிறாயா? நீ உன்னையும் உன் பொருளையும் தாலந்துகளையும் கர்த்தருக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறாயா? ஊழியஞ்செய்கிற தேவதூதர் உன்மேல் "இவன் தேவனுடையவன்" என்றெழுதியிருப்பதைப் பார்க்கிறார்களா? இவைகள் மகா பயபக்தியான கேள்விகள். அவைகள் உன்னிருதயத்தில் ஆழமாய்ப் பதிவதாக. அவைகளைக் கொண்டு உன்னிருதயத்தை ஆராய்ந்து, பரீட்சித்துப்பார். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு நீதியுள்ள ஆக்கினை செலுத்தப்படுங்காலத்தில், நீ கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளையாய்க் காணப்படும்படி இப்போதே முயற்சி செய்வாயாக.

வா[illegible]டமடென்க வையம் கிடு[illegible]டென்க
ஈனப்பேயைச் சேர்ந்த எவரும் நடுநடுங்க
மாசம்இன்றி வாழ்ந்த மாபாதகர் அட[illegible]
ஞான கானம் பாட நல்லோர் சபை தொட[illegible]

மார்ச்சு, 19௳.

"அவர் மரணத்தை ஜெயமாக விழுங்குவார்."

(ஏசா. 25. 8.)

மரணமானது பாவத்தின் பலன். அது பாவத்துக்கு விரோதமான நிலையுள்ள தேவசாட்சியாயிருக்கிறது. அதால் பாவிகள் திகிலடைகிறார்கள். அது அநேக பரிசுத்தவான்களைப் பயப்படப் பண்ணியிருக்கிறது. சிலர் தங்கள் ஜீவகாலமட்டும் மரணபயத்தினால் அடிமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மரணம் பயபக்திக்குரிய சம்பவம். நாம் மரிக்கவேண்டும். ஒருவராவது அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளக்கூடாது. கிறிஸ்துவானவர் வரும்போது, உயிரோடிருக்கிறவர்கள்மாத்திரம் மரணத்துக்குத் தப்பிக்கொள்வார்கள். அது பயங்கரப்படத்தக்க சத்துருவாயிருந்தாலும், அது உள்ளபடி கிறிஸ்தவர்களைச் சேதம் செய்யாது. அது இப்போது நமக்குச் சாபமாயல்ல ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது. ஆக்கினையையுறுத்துகிற தீங்காக அது பரிகரிக்கப்பட்டுப்போயிற்று. அது ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டுப்போம். அந்தப் பூதத்தின் கொடுக்கு ஒடிக்கப்பட்டுப்போயிற்று. அது இனிமேல் அழிக்கப்பட்டுப்போம். அதின்மேல் இயேசு சமூலமாய் நித்தியகாலமாக வெற்றி பாராட்டுவார். "இனிமேல் மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை, முந்தினவைகள் ஒழிந்துபோயின" (வெளி. 21. 4.). கடலில் எறிந்துவிடப்படும் கல் எப்படி கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் மறைந்துபோகுமோ, அப்படியே மரணமும் முழுவதுமாய் அழிந்துபோம். ஆதலால் பிரியமானவனே, மரணத்தைப் பரிகரித்த இயேசுவை விசுவாசத்தோடே பற்றிப் பிடித்துக்கொள். விசுவாசமானது மோட்சபட்டணத்தின் வாசலைத் திறக்கும் திறவுகோல்போலிருக்கிறது. அந்தப் பட்டணத்தின் பேரானந்தத்தின்பேரில் நோக்கமாயிருந்து உன் சரீரத்தைச் சமாதானத்தோடே கர்த்தரிடத்தில் ஒப்புவி. நீ அவரிடத்தில் ஒப்புவித்ததை அவர் அந்நாள்வரைக்கும் காத்துக்கொள்ள வல்லவராயிருக்கிறார். நம்முடைய அற்பமான சரீரத்தைத் தமது மகிமையுள்ள சரீரத்துக்கொப்பாக மறுரூபப்படுத்தி பிதாவின் சமுகத்தில் நிறுத்துவார்.

ஏசுவருவார் வானத்தில்-தேவதூதர்கள்
எக்காளம் ஊதும் நேரத்தில்
காசினிதனில் ஏசுவில்-மரித்தோர் [illegible]ம்
கலந்துயிராகி மேகத்தில்
[illegible]ச்செல்ல நாமும் மறுரூபமாகிச் சென்று
[illegible]சுவதமாய் என்றும் தற்பரனுடன் வாழ்வோம்.

மார்ச்சு, 20உ.

"பரிசுத்த மாக்கப்பட்டீர்கள்."

(1 கொரி. 6. 11.)

கொரிந்தியர் இயற்கையாய் நிர்ப்பந்தமான சீர்கேட்டில் அகப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால் பாவம் எங்கே பெருகிற்றோ, அங்கே கிருபையும் பெருகிற்று. அவர்கள் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுப், பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டார்கள். பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் பாவிகளை விட்டுப் பிரிக்கப்படுவதையும், பாவத்தின் வல்லமையினின்று விடுவிக்கப்பட்டுத் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கப்படுவதையும் குறிக்கும். பரிசுத்தவானாகுதல் மறுபிறப்பிலே தொடங்குகிறது. பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் பிறக்குமுன் எந்த மனிதனிடத்திலும் பரிசுத்தம் கிடையாது. நாம் மற்றவர்களை விட்டுப் பிரிந்திருக்கலாம்; ஆனால் நம்முடைய மனம் பரிசுத்த ஆவியினாலே புதிதாகுமுன், தேவனுக்கென்று உள்ளபடி பரிசுத்தராகமாட்டோம். உத்தமமாய்ப் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவன், பரிசுத்தத்தின்பேரில் பிரியப்படுவான். பரிசுத்தத்துக்காக ஜெபிப்பான், பரிசுத்தத்துக்காக முயற்சிசெய்வான். நாம் பரிசுத்தமாயிருக்கும்படி வாஞ்சை வைத்து, அதைத் தேடாவிடில் சுத்த உபதேசத்தைக் கைக்கொள்வதிலும், சபையின் ஐக்கியத்தில் மகிழ்ச்சியடைவதிலும், மரணத்தில் மோட்சத்தை எதிர்நோக்குவதிலும் பிரயோசனமில்லை. நாம் பாவத்துக்காக துக்கப்பட்டால், இயேசுவின் இரத்தமான ஊற்றண்டைக்கு ஓடிப்போய், அதில் ஸ்நானம்பண்ணி, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பாகும்படி பிரயாசப்படுவோமாக. அப்படியானால், கொரிந்தியரைப்போல நாமும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டிருப்போம். பிரியமானவர்களே, நீங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? நான் பரிசுத்தராயிருப்பதுபோல, நீங்களும் பரிசுத்தராகுங்கள் என்று உங்கள் தேவன் சொல்லியிருக்கிறார். பரிசுத்தம் இல்லாதவன் தேவனைத் தரிசிக்கமாட்டான். பரிசுத்தம் செய்கிறவர், தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவர். அவர் தண்ணீர் முழுக்கினால் தேவவசனத்தைக்கொண்டு சுத்திகரித்துக் கறைதிரையில்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ள சபையாக நம்மை நிறுத்திக்கொள்வதற்குத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த இயேசுவின் இரத்தத்தைக்கொண்டு நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறவராயிருக்கிறார்.

மார்ச்சு, 21உ.

"யார்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாய்."

(ஏசா. 36. 5.)

இதொரு விசேஷித்த கேள்வி. இந்தக் கேள்வியை நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்போமாக. நீ யார்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாய்? உன்பேரிலா? அப்படியானால் தேவன் சொல்வதைக் கேள். தன் இருதயத்தை நம்புகிறவன் மூடன். அவன் அதின் பெலவீனங்களையும் சீர்கேட்டையும், அதின் திருக்கையும் அறியான். அறிந்திருந்தால் அதில் நம்பிக்கை வைக்கமாட்டான். யார்மேல் நீ நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாய்? மற்ற மனிதர்பேரிலா? அப்போது கர்த்தர் சொல்லுகிற எச்சரிப்பான வார்த்தைகளைக் கேள். "மனுஷன்மேல் நம்பிக்கை வைத்து, மாம்சமானதைத் தன் புயபலமாக்கிக்கொண்டு, கர்த்தரை விட்டு விலகுகிற இருதயமுள்ள மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன். அவன் வெளியில் கறளையாய்ப்போன செடியைப்போலிருந்து, நன்மை வருகிறதைக் காணாமல் வனாந்தரத்தின் வறட்சியான இடங்களிலும், குடியில்லாத உவர்நிலத்திலும் தங்குவான்." ஆனால் அவர்கள் ஞானிகளல்லவா? பெரியோர்களல்லவா? உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தரல்லவா? சிறந்த நடக்கையுள்ளவர்களல்லவா? என்கிறாயாக்கும். பிரபுக்களையும் இரட்சிக்கத் திராணியில்லாத மனுபுத்திரரையும் நம்பாதேயுங்கள். அவனுடைய ஆவி பிரியும், அவன் தன் மண்ணுக்குத் திரும்புவான், அந்த நாளிலே அவன் யோசனைகள் அழிந்துபோம். பின்னை யார்பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாய்? யெகோவாவின் பேரிலா? இயேசுவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற யெகோவாவின் மேலேயா? அப்படியானால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தினால் ஆறுதலடைவாயாக. கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கை வைத்து கர்த்தரைத் தன் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். அவர் உன் காலைத் தள்ளாடவொட்டார். எல்லாப் பயத்துக்கும் உன்னை நீங்கலாக்கிவிட்டார்.

தேடிவரும் பாதமே, நாடினேன் கேடுமே;—ஓகோ
[illegible] கைவிடாதேயும், ஐயா! நம்பி வந்தேனே.

மார்ச்சு, 22உ.

"நாம் பண்ணின அறிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கக்கடவோம்."

(எபி. 4. 14.)

நமக்கு மகிமைபொருந்திய மகா பிரதான ஆசாரியர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் பாவத்துக்காகப் பூரணப் பிராயச்சித்தத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். அவர் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தமது பிதாவின் முன்பாகத் தமது இரத்தம் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்திருக்கிறார். அவருக்கு உருக்கமான இருதயமுண்டு. நமக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படி அவர் எப்போதும் உயிரோடே இருக்கிறார். நாம் மெய்யான விருத்தசேதன முடையவர்களாயிருப்போம் என்றும், நாம் தேவனால் அங்கிகரிக்கப்படுவதற்கு அவர் நிறைவேற்றி முடித்த கிரியையின்மேல்மாத்திரம் நம்பிக்கை வைப்போம் என்றும், அவருடைய பணிவிடைக்கென்று முழுவதுமாய் நம்மை ஒப்புவிப்போம் என்றும் அறிக்கை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் நம்மைப் பக்கவழியில் இழுக்கவும், நம்முடையபேரில் நம்பிக்கை வைக்கவும், அவருடைய வல்லமையையும் அவருடைய உருக்க இரக்கங்களைப்பற்றி சந்தேகங்கொள்ளவும், அவருக்கு ஊழியஞ்செய்வதை விட்டு விலகவும், அநேகம் சோதனைகள் நேரிடலாம். ஆனால் நாம் திடச்சித்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். தளம்பாமல் தைரியமாயிருப்போமாக. நாம் பண்ணின அறிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு, அதற்கு அத்தாட்சியாக நாம் நீதிமான்களாவதற்கும் பூரண இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கும், இயேசுவின் பூரண கிரியையைமாத்திரம் நோக்கிக்கொண்டு அவர் நாமத்தினால் தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையில் சேரக்கடவோம். நம்முடைய நேரம், தாலந்துகள், செல்வாக்குகள் எல்லாவற்றையும் அவருடைய மகிமைக்கென்றும், அவருடைய ராஜ்ய விருத்திக்கென்றும், செலவிடுவோமாக. அநேகர் சோதனைக்கு இடங்கொடுத்துத், தங்கள் விசுவாசத்தையும் நன்மனச்சாட்சியையும் சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நாம் விழிப்புடன் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருக்கக்கடவோம். நாம் நம்மைக்குறித்து வைராக்கிய முள்ளவர்களாயிருப்போமாக.

பொல்லா உலகம் அதின் நல்லார் எவருமில்லை
புண்ணியனே உன் சரணம் நண்ணி அண்டினேன்
எல்லார்க்கும் வல்லாய் நீ அல்லால் எனக்குதவி
இக்காலம் அருள்புரிய உன் அடியைச் சேர்ந்தேன்

மார்ச்சு, 23உ.

"அவருக்கு எதிர்பார்த்திருப்பேன்."

(ஏசா. 8. 17.)

கர்த்தர் அடிக்கடி தம்மைத் தமது ஜனங்களுக்கு மறைத்துக்கொள்வதுண்டு. தமது சமுகத்தின் அருமையையும் தமதுபேரில் சார்ந்துகொள்ளும் விதத்தையும், தம்மையல்லாமல் அவர்கள் பெலவீனர் என்பதையும், கற்றுக்கொள்ளும்பொருட்டு, அவர் அவர்களை விட்டு நீங்குவதுண்டு. அவர் விலகுகையில் அவர்களுக் குண்டாயிருக்கும் ஆறுதல் குறைந்து, அவர்கள் எதிர்நோக்கும் நன்மைகள் மறைந்து, அவர்கள் சத்துருக்கள் சுறுசுறுப்பாயிருக்க அவர்கள் பயம் அதிகரிக்கும். அவர்கள் தனித்து விடப்பட்டவர்களாக மனத்தளர்ச்சி யடைவார்கள். சாத்தான் அவர்களை வஞ்சியாமலும், இவ்வுலக காரியங்கள் அவர்களைச் சிக்கில் அகப்படுத்தாமலும் இருந்தால், அவர்கள் உடனே அவரைத் தேடத் தொடங்குவார்கள். அவர்கள் அவரை அவருடைய கரத்தின் கிரியைகளிலும், திவ்விய ஆராதனைகளிலும், கிருபையின் எத்தனங்களிலும், திவ்விய வசனத்திலும் தனித்த அறையில் ஜெபத்தில் தங்கள் இருதயத்தை ஊற்றும்போதும் தேடுவார்கள். அவர் முன்னே சென்று பார்க்கிறார்கள்; அங்கே அவரைக் காணவில்லை. பின்னோக்கிப் பார்க்கிறார்கள்; அவர் தென்படுகிறதில்லை; அவர் கிரியை செய்துவரும் இடதுபக்கத்தைப் பார்க்கிறார்கள், அவரைக் கண்டுபிடிக்கிறதில்லை. அவர்கள் காணாதபடி தமது வலதுபக்கத்தில் தம்மை மறைத்துக்கொள்ளுகிறார். அப்போது அவர்கள் ஆவலோடு 'நான் அவரை எங்கே கண்டுபிடிப்பேன்' என்று கூப்பிடுவார்கள். அவர்கள் என்னைக் குலைந்து, மனங்கலங்கி, சோர்வுற்றவர்களாய்ப் பாவத்துக்கும் அவிசுவாசத்துக்கும் முறைப்பாடிக்கும் இடங்கொடுத்தாலும், இன்னும் நான் அவருக்கு எதிர்பார்த்திருப்பேன் என்பார்கள். சகோதரனே, கர்த்தர் உன்னைக் கைவிடார். அவருக்குக் காத்திரு, அவர் தமது திருமுகப்பிரகாசத்தை உன்மேல் வெளிப்படுத்தி உன்னை ஆதரித்துத் தமது சன்னிதியால் உனக்குத் திருப்தி செய்வார்.

துன்பத்தில் இன்பம் தொல்லையில் நல்ல துணைவரும் யேசுவிடம் நீ
அன்புடனாய்ச் சேர்ந்தால் அவனைக் காப்பார் ஆசைகொள் மனமே.

மார்ச், 24உ.

"பாவஞ்செய்த தூதர்களைத் தேவன் தப்பவிடாதிருந்தார்."

(2 பேது. 2. 4.)

அப்படியானாலும், அவர் நம்மைத் தப்பவிடாதிருப்பது ஆச்சரியமல்லவா? தூதர், தன்மையில் அதிக சிறந்தவர்களாயும், சக்தியில் அதிக மிகுந்த பிரதாபமுள்ளவர்களாயும் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் பாவம் செய்தபோது அவர்களைத் தப்பவிடாமல், நரகத்தில் போட்டார். அவருடைய குமாரன் கிருபையாய் நமக்காகப் பிணைப்பட்டு, பொறுப்புதாரராக இவ்வுலகத்திற்கு வந்து உத்தரவாதம் பண்ணாதிருந்தால், நம்மையும் அவர் தப்பவிடார். இயேசு நமது பிணையாளியாக வந்தபோது பிதா அவரைத் தப்பவிடவில்லை. ஆகவால் தமது சொந்தக் குமாரன் என்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தவர் என்று வாசிக்கிறோம். இது ஆச்சரியமல்லவா? சத்துருக்களான நாம் தப்ப தமது குமாரனைத் தப்பவிடாதிருந்தார். அவர் தமது கிருபையினால் நமது இருதயத்தை மாற்றாதிருந்தால், எல்லாம் சத்துருக்களாகவே இருப்போம். "பாவஞ்செய்த தூதர்களைத் தப்பவிடவில்லை." "தமது சொந்தக் குமாரன் என்றும் பாராமல்" என்ற வார்த்தைகளை இன்று தியானிப்போமாக. அவர் நம்மைப்பற்றி "ஒரு மனுஷன் தனக்கு ஊழியஞ்செய்கிற தன்னுடைய குமாரனைக் கடாட்சிக்கிறதுபோல, நான் அவர்களைக் கடாட்சிப்பேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். இரட்சிப்பின் இரகசியம் எவ்வளவு விஸ்தாரம். அன்பின் ஆழம் எவ்வளவு பெரிது. கிருபையின் உன்னதம் எவ்வளவு மாட்சிமையானதாயிருக்கிறது. என் ஆத்துமாவே, அவருடைய ராஜரிக சமுகத்தைப் புகழ்ந்து உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த கிருபைக்காக, நித்தியமாய் அவருக்குத் துதிசெலுத்துவாயாக. பிரியமானவனே, நீ இன்னும் ஜீவனுள்ளோர் தேசத்தில் வசிக்கிறாய். உன் இரட்சிப்புக்காக நீ முயற்சி செய்யும் நோக்கமாகத் தேவன் உன் ஜீவன் நீடித்திருக்கும்படி இடங்கொடுத்திருக்கிறார். தேவகுமாரன் பேரில் விசுவாசம் வைத்துப் பிழைப்பாயாக. அப்பொழுது நரகரோடே நீ சேர்க்கப்படாமல் மீட்கப்பட்டவர்களின் சங்கத்தாரோடே வாழ்வாய்.

மார்ச், 25உ.

"தேவனே, என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது."

(சங். 108. 1.)

தேவனே, என் இருதயம் நிலைத்திருக்கிறது. (யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல்.)

இருதயமானது சரியான பொருளின்பேரில் நிலைத்திருப்பது சொல்லமுடியாத கிருபையே. பாவியின் இருதயம் நிலையாயிருப்பதில்லை. அது ஒன்றைவிட்டு ஒன்றின்பேரில் தாவும். முதலில் ஒன்றையும், பின்பு இன்னொன்றையும் பற்றிப் பிடிக்கும்: அப்பால் வேறொன்றைப் பிடிக்கப் பார்க்கும். அதற்கு அமைதலிராது, தளம்பிக்கொண்டேயிருக்கும். தேவனைத்தவிர வேறே யாராவது இருதயத்தை நிலைப்படுத்தவலாது. அவர் அதை நிலைநிறுத்தினால் தமதுபேரிலேயே நிலைநிற்கச் செய்வார். இருதயம் நிலைவரப்படுமுன், உலகப் பொருள் சூனியமும் மாய்கையுமாயிருக்கிறதென்பதை நாம் தெளிய அறியவேண்டும். பூமிக்குரிய ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் நீங்கலாகவேண்டும். கிறிஸ்து இயேசுவில் விளங்கிய தேவனுடைய மாட்சிமையையும் மகிமையையும் நோக்கவேண்டும். நாம் அவரோடே ஒப்புரவாகி, அவர் நம்மிடத்தில் சமாதானமாயிருக்கிறார் என்ற நிச்சயமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். நாம் அவருடைய அருமையான வாக்குத்தத்தங்களை நம்பி, நாம் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்காக இயேசுவானவர்மாத்திரம் நிறைவேற்றி முடித்த கிரியையின்பேரில் சார்ந்துகொள்ளவேண்டும். அவரோடே இன்பமாய் அந்நியோந்நியமாயிருப்பதை அநுபோகத்தினால் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். உபத்திரவங்கள், துன்பங்கள், காரியத்தவறுகளால் உடைந்த தொட்டிகளை விட்டுவிட்டு ஜீவதண்ணீர் ஊற்றாகிய அவரண்டைக்கு ஓடவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அல்லவென்றால் யுகங்களாக நிற்கும் கன்மலையாகிய அவர்பேரில் நாம் எல்லாவற்றையும் கட்டும்படி பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் இழுக்கப்படவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். ஆத்துமா முதலாவது கிறிஸ்துவின்பேரிலும் அவர் கிரியையின்பேரிலும் நிலைவரம் கொள்ளுகிறது. அப்பால் தேவன்பேரில் நிலைகொள்ளுகிறது.

உமக்கேயான் சொந்தம், நீயார் தமக்கந்நியராய்ப் போக
உதவும் எளியேனுக் கென் சாமீ.

மார்ச்சு, 26உ.

[illegible]டைய பாவங்களை நிவிர்த்திசெய்கிற கிருபாதார பலி அவரே.”

(1 யோவா. 2: 2.)

தேவனுக்கு நிந்தையை உண்டுபண்ணுகிறது. அது அவருக்குக் கோபத்தை மூட்டி, தண்டிக்கும்படி அவரை ஏவி, பாவியை நரகத்துக்கு ஆளாக்கிப்போடுகிறது. நாமெல்லாரும் பாவஞ்செய்திருக்கிறோம். நாடோறும் பாவத்தை நடப்பிக்கிறோம். ஆனால் பாவிகள் அவருக்குச் சமீபித்துவரவும், பாவமன்னிப்பைப் பெறவும், அவரோடே ஒப்புரவாகவும், அவர் தயவுக்கு விசேஷித்த பாத்திரராயிருக்கவும், ஒருவழியை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். நியாயப்பிரமாண காலத்தில் கிருபாசனப் பெட்டியானது கிருபாதாரமாயிருந்தது. அந்தப் பெட்டியின்மேல் இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டது. அதின்மேல் யெகோவா வீற்றிருந்தார். அங்கே ஆசாரியன் பரிந்து பேசுவான். அங்கேயிருந்து ஆசீர்வாதம் அருளப்பட்டது. அங்கேயிருந்து தேவன் தமது ஜனங்களோடே சம்பாஷித்தார். [illegible] விசேஷகாலத்தில் கிறிஸ்துவே கிருபாதாரமாயிருக்கிறார். [illegible]ர் நீதிக்குத் திருப்திசெய்து, தேவகோபத்தை தாங்கி[illegible]றார். அவருடைய நீதியே நம்முடைய பாவங்களெல்லாவற்றையும் மூடி மறைக்கிறது. அவருடைய பிராயச்சித்தமே நமக்கு நியாய முத்திரிப்பாயும், நமது நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாயும், நாம் ஒப்புரவாகுதலுக்குக் காரணமாயுமிருக்கிறது. அவர் நமக்காக ஏற்பட்டு, பரிந்துபேசி, நமது பணிவிடையை அங்கீகரிக்கும்படி செய்கிறார். அருமை இரட்சகரே, உம்முடைய புண்ணியமே எங்களுக்கு வேண்டும். உம்முடைய ஆசாரியத்துவமே எங்களுக்குத் தேவை. உம்முடைய பலியே எங்களுக்கு அவசியம். நீரே எங்களுக்குச் சகல இரட்சிப்பும் விருப்பமுமாயிருக்கிறீர். உமது நாமத்திலே நாங்கள் களிகூருவோம். உம்முடைய நீதியிலே நாங்கள் உயர்ந்திருப்போம்.

சத்த உதிரமும் நீரும் வடிந்தது
தூயன் விலாவினின்று;—அதால்
சுத்தமடைந்து, பாவக்குற்றம் நீங்கி
சுகமாக வாழ்வேனே.

மார்ச்சு, 27உ.

“என் தேவனையும் விசனப்படுத்தப் பார்க்கிறீர்களோ.”

(ஏசா. 7. 13.)

தேவன் மனுஷர் பேசும்வண்ணமாய் நம்மோடே பேசுகிறார். தாபங்களால் நமது மனம் உருகுவதுபோல அவரும் உருகுகிறவராகக் காண்பிக்கிறார். நாம் எவைகளைச் செய்தாலும், அவைகள் ஓர்வகையாய் அவரைத் தாக்குகிறது. ஒவ்வொரு செய்கையும் அவருக்குப் பிரியமுள்ளதாயிருக்கலாம், அல்லது பிரியமற்றதாயிருக்கலாம். அவரை விசனப்படுத்துவது பாவமே. முக்கியமாய் அவருடைய ஜனங்களின் பாவம் கோபத்தை மூளப்பண்ணுகிறது. நிந்தையை உண்டாக்குகிறது. அது துணிகரமாய்ச் செய்யப்படுகிறது. ஆகாஸிடத்தில் நீ ஒரு அடையாளத்தை வேண்டிக்கொள் என்று அவனைப் பரீட்சித்தார். அதற்கு அவன் “நான் கேட்கமாட்டேன், நான் கர்த்தரைப் பரீட்சிக்கமாட்டேன்” என்றான். இது மிகவும் அ[illegible]து, நன்றிகேடானது. தீர்க்கதரிசியின் மனம் இதால் [illegible]யடைந்து கோபதாபமாய் நீங்கள் மனிதரை விசனப்ப[illegible]ாதென்று என் தேவனையும் விசனப்படுத்தப் பார்க்கிறீர்களோ என்றான். இப்படிப்பட்ட நடத்தை பூமிக்குரிய நம்முடைய அருமையான சிநேகிதரையும் விசனப்படுத்திப்போடும். தம்மிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்க உத்தரவு கொடுக்கிறார். ஆனால் நாம் சந்தேகங்களுக்கு இடங்கொடுப்பதுண்டு. அவர் கிருபையான வாக்குத்தத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். நாமோ அவரை நம்புகிறதில்லை. அவர் ஆணையிட்டிருந்தும், நாம் இன்னமும் பயத்துக்கு இடங்கொடுக்கிறோம். தம்மைப் பரீட்சிக்கும்படி விரும்புகிறார். நாமோ மாட்டோமென்று மறுத்துவிடுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நடத்தை சரியாயிருக்குமா? அதைப் பொறுக்கலாமா? ஆகலால் பிரியமானவனே, உன் செய்கையை நிதானித்துப்பார். தேவனுடைய விசனம் உன்மேல் நிழலிடாதபடி, அவருடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கப் பிரயாசப்படுவாயாக.

உந்தன் சுயமதியே தெளிஎன்
றுகந்து சாயாதே,—அதில் நீ
மகிழ்ந்து, மாயாதே.

மார்ச், 28உ.

களிகூருவேன்.

(சங். 69. 6.)

நமக்கிருக்கிற சொத்தில் நாம் களிகூரக் கூடாதிருக்கையில், நாம் நம்பிக்கையிலே களிகூரலாம். தற்கால காரியங்கள் மந்தாரம்போலிருந்தாலும், நாம் எதிர்நோக்கும் காரியங்கள் ஜோதிமயமாயிருக்கின்றன. தேவன் விளம்பினபோது, சங்கீதகவிஞன் களிகூருகிறான். கர்த்தர் வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தால், அதை நாணயமாய் நிறைவேற்றுகிறார். சில காரியங்களின் மேல் நாம் எப்போதும் சந்தோஷமாயிருக்கலாம். ஆதலால் அப்போஸ்தலன் எப்போதும் சந்தோஷமாயிருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான். கிறிஸ்துஇயேசு முற்றுமுடிய இரட்சகராயிருப்பதால், நாம் அவரில் களிகூரலாம். ஒருவராவது நம்பிக்கையற்றுப்போக வேண்டியதில்லை. இம்மையில் நமக்காகக் கவலைப்பட்டு, நமக்கு வேண்டியதை ஈகிற பிதாவா[illegible]வனில் சந்தோஷமாயிருக்கலாம். அவர் என்றைக்கும் ந[illegible]காக இருக்கிறார். நம்முடைய பேர் பரலோக[illegible]டிருப்பதால், மகிழ்ச்சியாயிருக்கலாம். அது ஒருபோதும் கிறுக்கப்பட்டுப்போகாது. உலகத்திலாவது திருச்சபையிலாவது என்ன மாறுதல் நேரிட்டாலும், மனச்சந்தோஷமாயிருக்கலாம். நாம் செம்மையாய் நடக்கும்பரியந்தம் நமக்கு ஒரு நன்மையும் குறைபடாது. மகா சங்கடமான காலங்களிலும் சந்தோஷமாயிருக்கலாம். சகலமும் நம்முடைய நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது. இம்மையில் நம்முடைய துக்கங்கள் மிஞ்சியிருந்தாலும், மறுமையில் நம்முடைய சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும். பிரியமானவர்களே, கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தங்களை வாசியுங்கள், அவருடைய இலட்சணத்தை ஆராயுங்கள். கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையை எதிர்நோக்குங்கள்; கொடிய அந்தகாரமான நாளிலும் நான் களிகூருவேன் என்று சொல்லுங்கள்.

மகிழ்ந்து புகழ்ந்து, மிகப்பணிந்து, துதித்தான், தினந்தை
வாழ்த்தி, போற்றும் என் ஆத்துமாவே.

மார்ச், 29உ.

"அப்பொழுது அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளை விசுவாசித்தார்கள்."

(சங். 106. 12.)

அவிசுவாசத்தைப்போல நிர்நியாயமுள்ளதொன்றுமில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும், அது சாதாரணமாயிருக்கிறது. தேவனை நாம் சடைசியாக நம்புகிறது நம்முடைய சீர்கேட்டுக்கு ஒரு பலத்த அத்தாட்சியாயிருக்கிறது. மற்ற மனிதர் சொல்வதை நாம் நம்புவதுண்டு. தேவதூதன் சொல்லும் வார்த்தையையும் நம்புவோம். பிசாசானவனுடைய பொய்களையும் புரளிகளையும் அடிக்கடி நம்புவோம். ஆனால் கர்த்தருடைய வார்த்தையை நம்புகிறவனார்? தேவனைத்தவிர வேறே யாரையும் நம்பலாம். அவருடைய வார்த்தையைத்தவிர வேறே எதையும் நம்பலாம் என்று நம்முடைய நடத்தையினாலே காட்டுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். இது எவ்வளவோ பயங்கரப்படத்தக்க காரியம். ஆனாலும் அது உள்ள சத்தியம், இப்படியே இஸ்ரவேலர் வனாந்தரத்தில் நடந்துகொண்டார்கள். நாமும் இப்போது அப்படியே நடக்கிறோம். எப்போது இஸ்ரவேலர் அவரை விசுவாசித்தார்கள்? அவருடைய அதிசய[illegible]களைக் கண்ட நேரம்மாத்திரம் நம்பினார்கள். ஆனால் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக அவருடைய கிரியைகளை மறந்து அவருடைய ஆலோசனைக்குக் காத்திராமற்போனார்கள். நாம் அற்புதங்களைப் பார்த்தால், அல்லது வானத்திலிருந்து சத்தத்தைக் கேட்டால், விசுவாசிக்கலாமே என்று அடிக்கடி நினைத்ததுண்டு. ஆனால் அப்படி நினைப்பது தப்பிதம். இந்த வகை பரீட்சைப்பண்ணிப் பார்த்ததில், நாம் மோசேயையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் விசுவாசியாதிருந்தால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்துவந்தாலும் நம்பமாட்டோம் என்ற சத்தியம் மெய்யென ரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் கர்த்தரை விசுவாசிக்கவேண்டுமானால், அவரே விசுவாசத்தை நமக்குத் தரவேண்டும். அவர் பரிசுத்தஆவியின் வல்லமையினால் நமது இருதயத்தில் கிரியை செய்கையில், அவரைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

நீரே என் நம்பிக்கை நீரே என் தஞ்சம்
நீசன் எனக்கு வேறார் அய்யா!
காரும்கிராயுதன் யான் போரில் விழாப்படி
தாங்கும் உன் மறைவினில் அய்யா!

மார்ச்சு, 30உ.

"நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே."

(1 கொரி. 5. 7.)

இஸ்ரவேலர் மோசமான ஸ்திதியிலிருந்தார்கள். கர்த்தர் அவர்களை மீட்டு இரட்சிக்கச் சித்தங்கொண்டார். அழிக்கிற தூதன் எகிப்துதேசம் எங்கும் போய், முதற்பேறானவர்களை எல்லாம் சங்கரித்தான். இஸ்ரவேலர் ஆட்டுக்குட்டியைப் பிடித்து, அதைக் கொன்று அதின் இரத்தத்தை நிலையின் மேற் சட்டத்திலும், இரண்டு நிலைகளிலும் தெளிக்க தேவன் உத்தரவருளி நான் அந்த இரத்தத்தைக் காண்கையில் உங்களை விட்டுக் கடந்துபோவேன் என்று வாக்குக்கொடுத்தார். அவர்கள் அப்படியே செய்ததால் சுகபத்திரமாயிருந்தார்கள். நாமும் இயற்கையிலே பெரும் மோசத்துக்குள்ளானவர்கள். நீதியைச் சரிக்கட்டுகிற ஊழியக்காரர் அங்குமிங்கும் அலைந்துதிரிகிறார்கள். ஆனால் இயேசு தேவாட்டுக்குட்டியாய் நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய இரத்தம் நம்முடைய மேல் தெளிக்கப்பட்டால், நாம் சுகபத்திரமாயிருப்போம். இரத்தமில்லாமல் இஸ்ரவேலர் சுகமாயிருக்கக் கூடாதிருந்தது. இரத்தம் வாசல் நிலைகளில் தெளிக்கப்படாதிருந்தால், அவர்கள் கொல்லப்பட்டிருப்பார்கள். நமக்கும் இரத்தமில்லாமல் சுகபத்திரம் கிடையாது. கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டது போதுமானதல்ல; அது தெளிக்கப்படவும் வேண்டும். அந்த இரத்தம் நம்மேல் தெளிக்கப்பட்டிருந்தால், நாம் பத்திரமாயிருப்போம். பிரியமானவர்களே, கிறிஸ்துவின் இரத்தம் உங்கள் மனச்சாட்சியில் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த இரத்தத்தின்மேல் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறீர்களா? அதைத் தவிர வேறொன்றும் தேவகோபத்துக்கு விலக்கிக் காக்கமாட்டாது. இரத்தம் உன்னில் தெளிக்கப்படாவிட்டால் கெட்டுப் போவாய்; உன் காரியம் எப்படியிருக்கிறதென்பதை இப்போதே சோதித்துப்பார்.

மூத்த மானிடர் தங்கள் தீவினை முழுவதும் அறவேண்டியே
முள் முடியுடன் குருசில் ஏறிய மன்னவா! இறைவ கர்த்தனே!
சிந்தும் உன் உதிரத்தில் என் வினை தீர்த்திட்டிடும் ஐயனே!
தீய பாவி எனக்கு வேறொரு செயலிடம் துணை யில்லையே.

மார்ச்சு, 31உ.

"இதோ திருடனைப்போல் வருகிறேன்."

(வெளி. 16. 15.)

நாம் எண்ணாதசமயத்தில் இயேசு திடீரென வருவார். அவர் வருகை அநேகருக்குப் பயத்தையும் திகிலையும் கொடுக்கும். அவர் மாமிசத்தில் வருவது பழைய ஏற்பாட்டுச் சபையின் நம்பிக்கையாயிருந்தது. அவர் வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிமையோடும் மூப்பர்களுக்கு முன்பாக அரசாள வருவது புதிய ஏற்பாட்டுச் சபையின் நம்பிக்கையாயிருக்கிறது. அதுமட்டும் சபையானது கலியாணத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட கன்னியாஸ்திரி விவாகநாளுக்கென்று காத்திருப்பதுபோல காத்திருக்கும். அதுமட்டும் விசுவாசிகள் பாரம் சுமந்து பெருமூச்சு சொரிவார்கள். அதுமட்டும் பழைய சர்ப்பம் உலக முழுமையையும் வஞ்சிக்கும். அதுமட்டும் இரத்தசாட்சிகளின் ஆத்துமா பலிபீடத்தின் கீழிருந்து எங்கள் இரத்தத்தைக்குறித்து எவரைக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமலும், பழிவாங்காமலும் இருப்பீர் என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும். அதுமட்டும் சுவிசேஷம் சாட்சியாக சகலஜாதிகளுக்கும் அறிவிக்கப்படும். ஆனால் இயேசு வரும்போது மணவாட்டியை அவர் தமக்கென்று எடுத்துக்கொள்வார். பரிசுத்தவான்களுடைய தவிப்பும் பெருமூச்சும் நின்றுபோம். பழைய சர்ப்பம் கட்டுண்டு அடைக்கப்படும். இரத்தசாட்சிகளுக்காகப் பழிவாங்கப்படும். சுவிசேஷத்தின் நோக்கம் நிறைவேறி முடியும். பிரியமானவர்களே, மற்றவர்கள் தூங்குவதுபோல நாம் தூங்காமல் விழித்திருக்கக்கடவோமாக. கிறிஸ்து இன்று சாயந்தரத்துக்குள்ளாக வருவார் என்ற எண்ணத்தோடே நாடோறும் நடந்துவருவோமாக. இரவில் நித்திரை செய்யப்போகையில் இயேசு விடியுமுன் வரலாம் என்ற சிந்தனையோடே கால்களை மடக்குவோமாக.

திருடனைப்போல் வருவேன் என்றீர் ஆம்—தினம்
ஜெபம் பண்ணி! விழித்துக் காத்திருக்கச் சொன்னீர் ஆம்.

எப்பிரல், 1௳.

"ஒரு இரட்சகனையும் ஒரு பெலவானையும் அனுப்பினார்."

(ஏசா. 19. 20.)

இது பூர்வீகத்தாருக்குத் தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம். அது நமக்கும் அடுத்தது. நம்மிலும் அது நிறைவேறிவருகிறது. பல காலங்களில் பல இரட்சகர்கள் எழும்பப்பட்டு, பெரிய மீட்சியை உண்டாக்கினதுண்டு. ஆனால் அவர்களுடைய மீட்புக்கும் இயேசுவின் மீட்புக்கும் பெரிய வித்தியாசமுண்டு. அவர்கள் புறம்பான சத்துருக்களினின்று இரட்சித்தார்கள்; இவரோ பாவத்தினின்று நம்மை இரட்சிக்கிறார். அவர்கள் சிலரை இரட்சித்தார்கள்; இவரோ ஒருவரும் எண்ணத்தொலையாத கூட்டத்தாரை இரட்சிக்கிறார். அவர்கள் மீட்பு தற்காலத்துக்கு மாத்திரமிருந்தது; இவருடைய மீட்போ என்றென்றைக்கும் நிற்கும். அவர்கள் சில தீமையினின்று இரட்சித்தார்கள்; இவரோ எல்லாத் தீங்குகளினின்றும் இரட்சிக்கிறார். [illegible] முக்கியமாய்ச் சரீரத்தைப் பற்றினது; இவருடைய மீட்போ சரீரத்தையும் ஆத்துமாவையும் பற்றியது. இயேசு பெரிய இரட்சகர், வல்லமையுள்ள இரட்சகர், ஏனெனில் அவர் பெரிய பாவிகளை, பெரிய பாவங்களிலிருந்து, பெரிய பலியால் இரட்சித்துப், பெரிதான மகிமையை அநுபவிக்கும்படி உயர்த்துகிறார். அவர் பெரிய அன்பை பாராட்டி, பெரிய வேலையை முடித்து, மகத்தான வல்லமையைச் செலுத்துகிறார். அவர் பெரிய கனத்துக்குரியவர், அவருடைய பெருந்தன்மை ஆராய்ந்து அளவிடப்படாதது. அவர் மகா பெரியவரானதால், தேவன் அவரைவிட பெரிதானதொன்றைக் கொடுக்கக்கூடாதவராயிருக்கிறார். இயேசு என்பது அவர் நாமம். இரட்சிப்பு அவர் தொழில். தம்மண்டைக்கு வருகிற யாவரையும் இரட்சிப்பது அவரின் சந்தோஷம். தாம் இரட்சிக்கக்கூடாத ஒருவனையாவது அவர் கண்டதில்லை. அவரைத் தேடிவந்த ஒருவராவது இரட்சிப்படையாதபடி திரும்பினதில்லை. அவர் கைமாறில்லாமல், கிரயமின்றி, மகோற்சாகமாய், வெறுப்பின்றி, நித்தியமாய்த் தப்பின்றி இரட்சிக்கிறார்.

ஆதிபந்தம் இல்லானே! அளவில்லா வல்லபனே!
அன்பே! மாறுடையார் திருவடியே
மாது பொருட்டாக மாடடையும் கொட்டிலிலே
வானத்திலே இருந்து வந்தீரோ? மன்னவனே!

எப்பிரல், 2௳.

"உம்முடைய கோபம் நீங்கிற்று."

(ஏசா. 12. 1.)

தேவகோபம் என்பது அவர் பாவத்துக்கு விரோதமாய்க் காட்டிய வெறுப்பு. அது அவருடைய குணமல்ல, நமக்கிருக்கிற இந்தக் குணமோ, நம்மைக் கலங்கடித்துச், சங்கடங்களை உண்டுபண்ணும். அவர் விஷயத்திலோ பாவத்துக்கு விரோத[illegible]மைச்சலாயும் சங்கையாயும் தூய்மையாயும் காட்டும் எதிரிடை[illegible] அது குறிக்கும். அவர் தீமையைப் பகைக்கிறவர்; பாவத்[illegible] எப்போதும் வெறுக்கிறவர். ஆனால் பாவியின்பேரில் எப்போது[illegible]கொள்ளார். அவன் இருதயம் நொறுங்குண்கையிலும், அவன் [illegible]ன்னைத் தாழ்த்துகையிலும், அவன் தேவநீதிக்கு அமைகை[illegible]லும், அவன் தன் பாவத்தை அறிக்கைபண்ணுகையிலும், [illegible]வன் இயேசுவை நோக்குகையிலும், அங்கீகரிக்கப்பட அவரு[illegible]ய பலியின் மூலமாய்த்தான் மன்றாடுகையிலும், அவன்மேல் [illegible] பாராட்டமாட்டார். அவர் அவன்மேல் புன்னகைகொண்டு, அவனுக்கு மன்னிப்பை அருளுவார். கெட்ட குமாரனைத் தம்மண்டைக்கு வரும்படி அழைக்கிறார். தமது அன்பை அவன் இருதயத்தில் உணர்த்துகிறார். அவன் ஆத்துமாவுக்குத் தமது வாக்குத்தத்தங்களைப் பலிக்கச்செய்கிறார். அவன் மனச்சாட்சியில் பிராயச்சித்த இரத்தத்தைத் தெளிக்கிறார். அவன் உள்ளத்தில் சந்தோஷமும் சமாதானமும் உண்டாகிறது. அப்போது பாவியானவன் தீர்க்கதரிசியைப்போல, "கர்த்தாவே, நான் உம்மைத் துதிப்பேன் நீர் என்மேல் கோபமாயிருந்தீர். ஆனாலும் உம்முடைய கோபம் நீங்கிற்று. நீர் என்னைத் தேற்றுகிறீர்" என்று தோத்திரிப்பான். இப்போது தேவன் அவனுக்குப் பிதாவாகக் காணப்படுகிறார். விசுவாசி ஒப்புரவாக்கப்பட்டு, பாக்கியமுள்ள பிள்ளையானான். அவனுக்கு என்ன நேரிட்டாலும், அதெல்லாம் அவனுடைய நன்மைக்கே நடந்தேறும். அவனுக்கு நேரிடும் ஒவ்வொரு பரீட்சையும் அன்பின் சரத்திலிருந்து வருகிறது.

தேவ கோபந் தீர்ந்து—அலகையின்
தீமை எலாஞ் சோர்ந்து—முடிந்தது
அவனுடன் சேர்ந்து—பணிந்துகொண்
டாடும், களிகூர்ந்து, மகிழ்ந்து.

ஏப்பிரல், 3உ.

"என்னைப் பின்பற்றி வா."

(யோவா. 21. 19.)

அதாவது என் மாதிரியையும் நடக்கையையும் பின்பற்றி, நான் சஞ்சரிக்கிறபடி சஞ்சரி என்பதைக் குறிக்கிறது. இயேசு தேவனுடைய ஜீவப்பிரமாணமும் சுவிசேஷ சட்டமுமாயிருக்கிறார். அவர் நமக்கு முன்னாக நடந்து நம்மோடே பேசுகிறார். நான் இயேசுவைப் பின்பற்றினால், என்னை எங்கே நடத்திக்கொண்டு போவார்? அவரை அறிக்கையி[illegible]தானுக்கும், அவரோடே சோதிக்கப்படும்படி வனாந்தரத்துக்கும், தமது ஜனங்களோடே ஆராதிக்க ஜெபவீட்டுக்கும், அவருக்காக உழைக்க வியாதி[illegible], ஏழைகள், துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்திருப்பவர்க[illegible]ண்டைக்கும், தன்னோடே அந்நியோந்நிய சம்பாஷணை [illegible]ய்யும்படி அந்தரங்கவிடத்துக்கும், தமது நிமித்தம் துன்பத்தை அநுபவிக்க உலகத்தண்டைக்கும், பழைய மனுஷனையும் அதின் கிரியைகளையும் சிலுவையில் அறைய சிலுவையண்டைக்கும், கடைசியாக தம்மோடே சதாகாலங்களிலுமிருக்க மகிமை ஸ்தலத்துக்கும் நடத்துவார். நீ இயேசுவைப் பின்சென்றால், மாமிச சிந்தையுள்ளவர்கள் உன் கூட்டத்தை வெறுப்பார்கள். உலகம் நீ போம்வழியைப்பற்றி மெச்சமாட்டாது. சாத்தானும் நீ சமாதானத்தோடே செல்லும்படி விடமாட்டான். நீ இயேசுவைப் பின்செல்ல விரும்பினால் உன் இருதயம் புதுப்பிக்கப்படவேண்டும், உன் சீர்கேடுகள் அடக்கப்படவேண்டும், உன் நோக்கங்கள் சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும், நீ புதுச் சிருஷ்டியாகவேண்டும். இயேசு உன்னை நடத்தினால் நீ சுகபத்திரமாயிருப்பாய். நீ அவருடைய ஆவியைப் பற்றிக்கொண்டு அவர் ஜீவியத்தைப் பின்பற்றி, அவரை உன் கண்களுக்கு முன்பாக வைத்துக்கொண்டு நடந்தால், நீ சமாதானமுள்ளவனும், பிரயோசனமுள்ளவனும் பாக்கியசாலியாயுமிருப்பாய். நாம் இன்று அவருடைய ஆவியிலும் மற்றவர்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருப்பதிலும் மரணத்திலும் அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி நடப்பது எத்தனை உசிதமாயிருக்கும்.

ஏசன் நானுங்களையே அழைக்கும் எந்தன்
இன்ப வாக்குத்தத்தமே நம்பி
வேகமாக ஓடி வாருமெனதிடம்
வேண்டியவைத் தருவேன்.

ஏப்பிரல், 4உ.

"நான் கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறேன்."

(சங். 130. 5.)

கர்த்தருக்குக் காத்திருப்பது ஆசீர்வாதமான நிலைமை. ஆனால் அப்படியிருப்பது வருத்தமான காரியம். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி காத்திருக்கவேண்டியது. "கர்த்தருடைய இரட்சிப்புக்கு நம்பிக்கை[illegible]த்திருக்கிறது நல்லது." நாம் பரீட்சிக்கப்படும்படி காத்திருக்க[illegible]டியது. நாம் உண்மையுள்ளவர்களா? நாம் ஊக்கமுள்ளவர்[illegible]? ஆசீர்வாதத்தை மதிக்கிறவர்களா? நாம் எழுப்பிவிடப்பட[illegible]வேண்டியது. நாம் வெளிக்கு ஆசாரமாய் நடந்து, செல்வத்[illegible]ம்பி, வெதுவெதுப்பில் அமிழ்ந்துவந்த வாழ்க்கையாயிருக்கிறது. [illegible]போது சோதனை வரவே, அது நம்மைக் கர்த்தரண்டைக்கு நட[illegible]துகிறது. அவர் முதலில் தென்படுகிறதில்லை. மறுபடியும் அ[illegible]ண்டைக்குப் போகிறோம். ஆனாலும் மாறுத்தரவுகளில்லை. நா[illegible] வேண்டும். நாம் நம்முடைய முயற்சிகளைச் செலுத்த ஏவப்படுகிறோம். நம்முடைய மதியீனம் கண்டிக்கப்படுகிறது. நாம் மன நிர்ணயமாயிருக்கும்படி தூண்டிவிடப்படுகிறோம். நாம் சார்ந்திருக்கவேண்டியவர்கள் என்பதை நமக்குப் போதிக்கிறது. நாம் இதை அடிக்கடி மறந்து, சுயநம்பிக்கையில் அமிழ்ந்தி, வீணரும் அகந்தையுள்ளவர்களுமானோம். அப்போது கர்த்தரையல்லாமல், நாம் ஒன்றும் செய்யக்கூடாதென்பதை உணருவோம். நாம் அவரண்டைக்குப் போவோம். அவர் நம்மைக் கேளாதவர்போலிருப்பார். நாம் மறுபடியும் அவரண்டைக்குப் போவோம், நாம் காத்திருக்கவேண்டும். இதால் நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாகி, நம்மைக் குறித்துச் சரியான எண்ணம்கொள்ளுவோம். பிரியமானவர்களே, உங்களுக்கு ஏதாவது விசேஷித்த ஆசீர்வாதம் அவசியமா? அதைப்பற்றித் தேவனிடத்தில் கேட்டிருக்குமா? அவர் அதைக் கொடுக்கத் தாமதித்திருக்கிறாரா? அவருக்காகக் காத்திருங்கள், தென்படுவார். அவருடைய காலமே மெத்த நல்ல காலம். பொறுமையுடன் காத்திருங்கள், அப்போது நன்மையைத் தப்பாமல் பெற்றுக்கொள்வீர்கள்.

என் ஐயா! தினம் உன்னை நம்பி, நான்
இருப்பதறியாயோ? மன
நோக்கும் என் கவி நீங்கும்படி நல்
பாக்கு புரியாயோ?

ஏப்பிரல், 5உ.

"தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள்."

(யோவா. 19. 37.)

இது திவ்விய பொருள்; பரம காட்சி. இயேசு நமது சத்துருக்களால் குத்தப்பட்டார். அவர் நமக்காகக் குத்தப்பட்டார். நம்மால் குத்தப்பட்டார். அவரைத் துன்பப்படுத்தினவர்கள் நம்முடைய பிரதிநிதிகளாயிருந்தார்கள் [illegible] களைக்கொண்டு, அவரைக் குத்தினோம். நம் [illegible] டைய பாவமே அவருடைய பாடுகளுக்கெல்லாம் காரணம். அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகப் பிராயச்சித் [illegible] ந்தார். நாம் விசுவாசத்தினாலே அவரைக் [illegible] தப்பட்டவராக நோக்கிப் பார்க்கையில், நாம் பாவ [illegible] குற்றத்தினின்றும் தண்டனையினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டு [illegible] சமாதானம்பெற்று, தேவனுக்கு முன்பாக ஆறுதலோடு [illegible] ஜீவிப்போம். இதை வாசிக்கிறவனே, உன் [illegible] க்காக இயேசு குத்தப்பட்டார் என்று எப்போதாவது நீ அவரை நோக்கிப் பார்த்ததுண்டா! நீ அவருக்காகத் துக்கித்தாயா? அவருக்கு அவ்வளவான வேதனை உண்டுபண்ணினேனே என்று வியாகுலப்பட்டாயா? அப்படியானால் நீ பாவத்தைப் பகைத்து, அதினின்று முழுவதுமாய் விடுவிக்கப்படும்படி விரும்பி, உனக்காக மரித்துயிர்த்த அவருடைய ஊழியத்துக்கென்று உன்னை ஒப்புவித்திருக்கிறாய். இன்று நீ இயேசுவை நோக்கிப் பார்த்தால், எத்தனை நன்று. சபிக்கப்பட்ட மரத்தில் தொங்குகிறவராக விசுவாசத்தால், அவரை நோக்கிப் பார்த்தால் எத்தனை நலம்! அவருக்கு முன்பாக அன்பினாலும் துக்கத்தினாலும் உன் உள்ளம் உன்னையே அருவருத்துத் தாழ்த்திக்கொண்டால், பெரிய நன்மையே. கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்கு ஐக்கியமாகுதல் பாவத்தை நமக்குக் கசப்பாக்கி, உலகத்தினின்று நம்மைப் பிரிக்கும். பிரியமானவனே, குத்தப்பட்டவரை நோக்கிப் பார்க்கும் காலம் இனிமேல் வருவதுமுண்டு. அப்போது அவரைப் பார்ப்பவர்கள், புலம்பும்படி நேரிடும். நீயும் அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருவனாயிராதபடி, குத்தப்பட்ட இயேசுவை இப்போதே நோக்கிப் பார்த்து அவர் திருவிலாவிலிருந்து புறப்பட்ட இரத்த ஊற்றில் ஸ்நானம்செய்து சுகம்பெறும்படி ஜாக்கிரதையாயிருப்பாயாக.

ஏப்பிரல், 6உ.

"நான் சேவிக்கிறவர்."

(அப். 27. 23.)

பரிசுத்தவான்கள் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர். கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்கள் அவரால் இரட்சிப்படைவார்கள். ஏனெனில் தமது ஜனங்கள் பயமில்லாமல் அவரைச் சேவிக்கும்படி அவர்களை இரட்சிக்கிறார். உண்மையாய்த் தேவனைச் சேவிக்கிற ஒவ்வொருவரும், அவரை வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறார்கள். தேவனை உண்மையாய் வணங்குகிறவன், அவரைச் சேவிக்கிறான். பவுல் எல்லா மனத்தாழ்மையோடும் தைரியத்தோடும் திடனோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் ஊக்கத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் அன்போடும் அவரைச் சேவித்தான். அவன் தேவனைச் சேவித்ததில் மனச்சந்தோஷமாயும், க்ஷேமமாயும் இருந்து, சகல ஆதரவும் பெற்று, மிகுந்த பிரயோசனமுள்ளவனானான். நீ தேவனைச் சேவிக்கிறாயா? அவருடைய சுவிசேஷத்தை நம்பியிருக்கிறாயா? இரட்சகரை அங்கீகரித்திருக்கிறாயா? அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை விசுவாசித்திருக்கிறாயா? இதெல்லாம் உயர்ந்த பணிவிடைக்கு மூலம். நீ தேவனைச் சேவித்தால், அவரிடத்திலிருந்து பெரிதான காரியங்களை எதிர்நோக்கு. மோசத்தில் அவர் உன்னைப் பாதுகாப்பார். சங்கடங்களில் உன்னை நடத்துவார். பரீட்சைகாலங்களில் அவர் உனக்கு ஆதரவாயிருப்பார். நீ வேலைசெய்யும் இடத்தில் அவர் உன்னைச் சந்தித்து, உன்னோடே பரிசுத்தமுள்ள இன்பமான சம்பாஷணைகளைச் செய்வார். "ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவனானால், என்னைப் பின்பற்றக்கடவன். நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே என் ஊழியக்காரனுமிருப்பான். ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ் செய்தால் அவனைப் பிதாவானவர் கனம்பண்ணுவார்" என்று இயேசு திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். தேவனைப் பிரியத்தோடே சேவிக்கிறவர்கள் சுதந்தரமாகிய பலனைக் கர்த்தராலே பெறுவார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்து இரவும் பகலும் அவருடைய ஆலயத்திலே அவரைச் சேவிப்பார்கள். அவரைச் சேவித்து அவருடைய சமுகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்.

முடிவுவரை நடத்தி ஆண்டு, ரட்சிக்க என்னை
முழுமனமே உனக்கு அளித்தேன்.

ஏப்பிரல், 7உ.

"விசுவாச மார்க்கத்தார்கள்."

(கலா. 3. 7.)

சிலர் கிரியைக்காரரா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும்படி இரட்சிப்புக்காக நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றப் பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரயாசம் வியர்த்தமாய் முடியும். சிலர் விசுவாசமார்க்கத்தாரா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாய், அவனோடே ஆசீர்வாதம் பெறுவார்கள். விசுவாசிகள் இரட்சிப்புக்காக இயேசுவை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள். வருங்கோபத்துக்குத் தப்பிக்கொள்ள, அடைக்கலத்துக்காக அவரண்டைக்கு ஓடிப்போவார்கள். தேவநீதிக்குக் கீழமைவார்கள். தேவனுடைய உடன்படிக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, கிறிஸ்துவை தேவனுடைய ஈவாக ஏற்றுக்கொண்டு, இருதயத்தை அவருக்குத் திறந்துவைத்து, அவருடன் அந்நியோந்நியமாகி, வாக்குத்தத்தங்களைப் பிரியத்தோடே அணைத்துக்கொண்டு, ஜீவ அப்பமாக கிறிஸ்துவை நாடோறும் புசித்து, முழு உள்ளத்தோடு தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, சகல துன்பங்களிலும் பரீட்சைகளிலும் பொறுமையுடன் தேவனுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். பிரியமானவர்களே, நீங்கள் விசுவாச மார்க்கத்தாரா? அப்படியானால் உங்கள் தரித்திர நிலைமையையும் இயேசுவானவர் உங்களுக்கு ஏற்ற ரட்சகர் என்பதையும் கண்டறிந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிற இரட்சண்ணிய வகைக்கு இசைந்து, அவருடைய கிருபையுள்ள உடன்படிக்கையில் அடங்கிய ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படித்தானோ? அல்லவென்றால் கிறிஸ்து உங்களுக்குத் தீராதவசியம் என்பதை ஆராய்ந்து பாருங்கள். அவருடைய இருகரங்களும் இருதயமும் உங்களை அங்கீகரித்துக்கொள்ள எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்கிறது.

பாவிக்குன்மேல் விசுவாசமே,—திருப்
பாதம் தன்னை தரும் விசாலமே
ஜீவனே! நீர் எனக்கதி நேசமே,—தேவரீர்
சித்தத்தின்படி நடக்கச் செய்யும், பிரகாசமே!

ஏப்பிரல், 8உ.

"கர்த்தாவே என்னை விலக்கி இரட்சியும்."

(சங். 140. 4.)

"கர்த்தாவே என்னைக் காத்தருளும்." (யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல்.)

தேவனுடைய ஜனங்கள் தங்களுக்கு அவசியமானதை ஜெபத்தின் மூலமாய்க் கேட்கும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் போதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அவருடைய வசனத்தை வாசிக்கையில், தாங்கள் ஜெபம்பண்ணும் காரியம் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காண்பார்கள். விசுவாசி ஒவ்வொருவனும் தான் காக்கப்படும்படி ஜெபிப்பான். இது அவன் தினசரி ஜெபத்தில் ஓர்பாகம். அவன் காக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதை அறிவான். அவன் பலவீனன், அவன் சத்துருக்களோ பலவான்களாயிருக்கிறார்கள். அவன் அநுபோகமில்லாதவன், அவனுக்கு நேரிடக்கூடிய மோசங்களோ பெரிதும் திரளுமாயிருக்கின்றன. அவன் தன்னால் தேவனுக்குக் கனவீனமுண்டாகாதபடி காக்கப்படவும், மற்றவர்களுக்கு நஷ்டமுண்டாகாதபடி விலக்கப்படவும், தான் சாத்தானால் மேற்கொள்ளப்படாதபடி தாங்கப்படவும், உலகக் கண்ணியில் சிக்கப்படாதபடி பராமரிக்கப்படவும் அபேட்சிக்கிறான். கர்த்தரைத்தவிர வேறே யாரும் அவனை இரட்சிக்க ஏலாது. வேறே ஒருவருக்கும் தகுந்த வல்லமையும் பொறுமையும் ஞானமும் அன்பும் கிடையாது. ஆகையால் அவன் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறான். கிருபாசனத்துக்கு முன்பாக அவன் அடிக்கடி காணப்படுகிறான், தேவனுக்குச் சமீபமாயிருக்கும்படிக்கும், அவருடன் ஐக்கியமாயிருக்கும்படிக்கும், தன் ஜீவியத்தில் தன் காலத்திலுள்ள தலைமுறையாருக்குத் தேவனுக்கான காரியங்களில் பிரயோசனமுண்டாக சுறுசுறுப்புள்ளவனா யிருக்கும்படிக்கும், தேவநாமத்தின் மகிமைக்கென்று தன் ஜீவியம் சிறந்ததாக இருக்கும்படிக்கும் ஊக்கத்தோடே ஜெபிப்பான். சாத்தான் நம்முடைய காரியங்களில் ஆராய்ச்சியுள்ளவனா யிருக்கிறபடியால், நாம் இன்றைக்கும் காக்கப்படவேண்டியவர்கள். நம்முடைய இருதயமோ திருக்குள்ளதும் மாறுபாடுள்ளதுமாயிருக்கிறது.

பொல்லா உலகம் அதில் நல்லார் எவரும் இல்லை
புண்ணியனே உன் சரணம் நண்ணி அண்டினேன்
எல்லோர்க்குள் எல்லாம் நீ அல்லோ எனக்குதவி
இக்காலம் தயைபுரிந்து, உன் ஆவியைச் சொரிந்து.

எப்பிரல், 9௳.

"மனுஷகுமாரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை."

(மத். 8: 20.)

இதென்ன ஆச்சரியம்! சகலத்தையும் சிருஷ்டித்த சிருஷ்டிகருக்கு வீடில்லை. சராசரமனைத்தையும் உருவாக்கினவருக்கு குடியிருக்க குடிசையில்லை. சாவாமையைப் பூண்ட நித்தியராஜன் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் வனத்தின் மிருகங்களையும் விட அகதியாயிருந்தார். "அவனவன் தன் தன் வீட்டுக்குப் போனான். இயேசு ஒலிவமலைக்குப் போனார்." அவரைத்தவிர மற்றெவ்வொருவனுக்கும் வீடிருந்தது. இந்த நிலைமைக்கு அவரைக் கொண்டுவந்ததென்ன? அன்பே. யாருக்கு அன்பு பாராட்டப்பட்டது? பாவிகளுக்கும் மனுப்புத்திரரில் நீசருக்கும்; அவர் இவ்வளவுதூரம் தம்மை ஏன் தாழ்த்திக்கொண்டார்? நம்மை உயர்த்தி, உன்னதத்தில் நிலைநிறுத்தவே, நாம் ஐசுவரியவான்களாகும்படி அவர் தரித்திரரானார். நாம் பரலோக வாசஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கும்படி அவர் பூமியில் வீடற்றிருந்தார். நாம் நித்திய யுகத்தில் மகிமைபொருந்திய சுதந்தரத்தை அநுபவிக்க, அவர் இம்மையில் வறுமைக்குள்ளானார். என் ஆத்துமாவே, உன் நேச ஆண்டவர் தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்ட அதிசயத்தை வியந்து, அவரைத் துதித்து ஸ்தோத்திரிப்பாயாக. உனக்கு நேரிடும் குறைவுகளுக்காக முறுமுறுக்காதே. தரித்திரம் வரில் திகிலடையாதே, உன்னில் இயேசு தரித்திரத்தைச் சுத்திகரித்திருக்கிறார். உனக்கு அவசியம் நேரிடும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் அவர் உனக்குப் போதுமான பங்காக இருக்கிறார். நாம் எவ்வளவு குறைவடைந்தபோதிலும், இயேசுவைவிட அதிக தாழ்ந்த ஸ்திதிக்கு இறங்கமாட்டோம். இயேசுவே, உம்முடைய அன்பு எவ்வளவு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. நீர் உம்முடைய தலையைச் சாய்க்க இடமில்லாதவராயிருந்தும் இத்தரையில் நடமாடித் திரிந்தபோது உமது பிதாவின் மகிமையையே நாடி நடந்தீர். இப்போது நீர் வானத்துக்கும் பூமிக்கும் சர்வ அதிகார கர்த்தராய்ச் சர்வ வல்லவரின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறீர். அடியேனும் தேவரீருடைய திருமாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்கக் கிருபைசெய்யும். தரித்திரத்தில் உம்மை விட்டு விலகாமல், உம்முடைய ஜீவியத்தை நினைவுகூர்ந்து உம்மில் பொறுமையை விளக்க அருள்புரியும்.

தங்குதற்கிடம் இல்லையோ?—சுவாமி தாபரிக்க ஒரு ஊர் இல்லையோ?

11 5046

எப்பிரல், 10௳.

"நமக்குமுன் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கை."

(எபி. 6. 18.)

பாவிகளுக்கு நம்பிக்கையில்லாததுபோலவே, சுவிசேஷம் இல்லாவிடில் நமக்கும் நம்பிக்கை இராது. சுவிசேஷத்தில், நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்மூலமாய் நித்திய ஜீவனைத் தேவனுடைய இலவசமான ஈவாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இதுதான் நமக்குமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கை இயேசுவின்பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரையல்லாமல் ஜீவன் கிடையாது. அவரோடே ஐக்கியமாகாமல், அதை அநுபவிக்கவும் கூடாது. "தேவன் நித்தியஜீவனை நமக்குத் தந்திருக்கிறார். அந்த ஜீவன் அவர் குமாரனிலிருக்கிறது. குமாரனை யுடையவன் ஜீவனை யுடையவன். தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன். தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும்." சுவிசேஷமானது நமக்கு முன்னே நித்தியஜீவனைத் திறந்து வைத்து, அதைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று விளம்புகிறது. அது சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரட்சகரை உயர்த்தி, "அவரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடைவான்" என்று கூறுகிறது. நாம் முதலாவதாகப் பாவத்தைக்குறித்து உணரும்போது, நாம் கெட்டுப்போகவேண்டியவர்கள் என்று எண்ணுவோம். ஆனால் இயேசுவண்டைக்கு நாம் நடத்தப்படும்போது நம்பிக்கை நம்மில் உதயமாகிறது. இந்த நம்பிக்கையானது நமது ஆத்துமாவுக்கு நங்கூரம்போலிருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கை நம்முடைய சோதனைகாலத்தில் இன்பத்தைக் கொடுக்கிறது. மப்பும் மந்தாரமுமான வேளைகளில் சந்தோஷத்தைத் தருகிறது. ஆயிரமாயிரமான காரியங்கள் ஒன்றுகூடி நம்மைக் கலங்கடித்துக் குழப்புகையில், நாம் முன்னேறிச் செல்லும்படி பண்ணுகிறது. ஆதலால் கர்த்தருக்குள் தைரியங்கொண்டு, நாம் நம்பிக்கையில் அசைவில்லாமல் நிலையும் உறுதியுமாயிருந்து நித்திய ஜீவனில் பிரவேசிக்கும்பரியந்தம் நமக்கு முன்னே [illegible] செல்வோமாக. இந்த நம்பிக்கை நம்மை [illegible]த்துக் குட்படுத்தாது.

என் கிறிஸ்துவில் நான் சார்ந்து—அவரிடத்திலேயே நம்பிக்கை வைக்கமாகில்லைத் துய்யனே! வந்ததும்—நீர் வாராமல் இராதே தேவரீர்.

எப்பிரல், 11உ.

"ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்."

(மத். 5. 3.)

நாம் எல்லாரும் ஆவிக்குரிய விஷயத்தில் தரித்திரரா யிருக்கிறோம்; ஆனால் எல்லாரும் ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்க ளல்ல. ஆவியில் எளிமை என்பது பெருமையைக் களைந்து, தே வனுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்தி நாம் அநேக குறைவுள்ள வர்களென்று உணர்த்தி, பாவிகளை இரட்சிக்கும் தேவனு டைய வழிவகைக்கு எவ்வளவும் காலதாமதம்பண்ணாமல் அவ ருக்கு முழுவதுமாய் இணங்குவதைக் குறிக்கும். மனிதனுடைய இருதயம் இயற்கையாகவே பெருமையால் நிறைந்திருக்கிறது. அது தன் சிருஷ்டிகரோடே வழக்காடி, தேவனுடைய வழி வகைக்கு இணங்க சம்மதியாமல், மீட்பின் அன்பைக்கொ ண்டு அவனை வரவழைக்கையில் அல்லத்தட்டிப்போடுகிறது. ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் தேவனுடைய பத்திராசனத் துக்கு முன்பாக வந்து, அவருடைய இரக்கங்களில் நம்பிக்கை வைத்துத், தேவனுடைய சொல்லமுடியாத ஈவை அங்கி கரித்துத் தேவன் ஏற்படுத்திய கடமைகளுக்கு இணங்கி, திவ்விய பிரமாணையில் நேரிடும் காரியங்களுக்குக் கீழ் அமை ந்து நடப்பார்கள். ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் கிறிஸ்து வைப்பற்றிய விசுவாசத்தினாலும், தேவனோடே ஒப்புரவாகு கிறதினாலும், வாக்குத்தத்தங்களைப்பற்றிய சுதந்தர பாத்தியதை யினாலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் போதனையினாலும், நித்திய மகிமையைப்பற்றிய நம்பிக்கையினாலும், ஆசீர்வதிக்கப்படு வார்கள். ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் இவ்வுலகவிஷய மாய்த் தரித்திரராயிருப்பதுமுண்டு. ஆனால் அவர்கள் கர்த்தரை நோக்கிப் பார்த்து, அவருடைய வசனத்தை நம்பி, வைதீக காரியங்களைப்போல லௌகிக காரியங்களிலும் தங்கள்விஷய மாய் அவர் தலையிடுவார் என்று எதிர்நோக்கி, அவருடைய அன்பை ருசிக்கிறவர்களாயிருப்பார்கள். ஆவியில் எளிமை யுள்ளவர்கள் சந்தோஷமாய்க் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரே தங்களின் நித்திய பங்கென்று அவரில் ஜீவிப்பார்கள். ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்க[illegible]த்தியமா.

ஆவி பணிந்தோர், [illegible]ழ்மை—யான தவித்தோர்,
பாவிகள் தாமென்று பயந்து நடப்போர்,
தேவனின் ராஜ்யம் சேர்வதால் பாக்கியர்.

எப்பிரல், 12உ.

"என் பாவங்களையெல்லாம் உமது முதுகுக்குப் பின்னாக எறிந்துவிட்டீர்."

(ஏசா. 38. 17.)

சாத்தான் நம்முடைய பாவங்களைத் தேவனுக்கு முன்பா கக் கொண்டுவந்து, நம்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறான். ஆனால் நாம் அவைகளை அறிக்கையிட்டு, இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாய் அவைகளுக்காக மன்னிப்புக் கேட்கையில், கர்த்தர் அவைகளைத் தமது முதுகுக்குப் பின்னாக எறிந்துவிடுகிறார். நம்மேல் குற்றஞ் சுமத்துவதற் கேதுவாகவாவது நம்மைத் தண்டிக்கவாவது அவைகளை அவர் பாரார். அவர் அவை களை முழுவதுமாய்த் தமது பார்வைக்கு அப்புறப்படுத்தி, அவைகளை என்றென்றைக்கும் கிறுக்கிப்போடுகிறார். இப்ப டிப் பாவத்தை மன்னிப்பது எவ்வளவு இன்பமான காட்சியா யிருக்கிறது! நம்முடைய பாவங்கள் திரளாயும் பெரிதாயுமிருக் கின்றன. அவைகள் நமக்கு விரோதமாக விரைவான சாட்சிக ளாய்த் தேவனுக்கு முன்பாக வந்து நிற்கும். அவர் தமது பரி சுத்தஆவியை அனுப்பி, அவைகளை நமக்கு உணர்த்துகிறார். அப்போது நாம் அவைகளினிமித்தம் நம்மைத் தாழ்த்தி, அவை களை அறிக்கையிட்டு, அவைகளுக்காகப் பிரலாபிப்போமாக. அப்போது அவர் கண்முன் நிற்கும் பாவங்கள் எல்லாவற்றை யும் ஒரு சத்துருவும் காணக்கூடாதபடி தமது முதுகுக்குப் பின்னால் எறிந்துவிடுவார். ஆனால் தேவன் அவைகளை முது குக்குப் பின்னாக எறிந்துவிடுகையில் நாம் அவைகளை நமது முகத்துக்கு முன்பாக நிறுத்தி, அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப் பட்டு, மனந்திரும்பி, அவைகளுக்கு நேர்விரோதம் சாதிப் போம். நாத்தான் தாவீதிடத்தில் "கர்த்தர் உன் பாவம் நீங்கச் செய்தார்" என்று சொன்னபோது, தாவீது "என் பாவம் எனக் குமுன்பாக நிற்கிறது" என்றான். தேவன் நம்மை ஆக்கினைக் குள்ளாகத் தீர்க்காவிடினும், நாம் நம்மை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறோம். அவர் பூரணமாய் நமக்கு மன்னிப்பை அருளி [illegible] நமக்கு மன்னிப்பைக் கொடாதவர்களாயிருக்கி றோம்.

காசினிதனிலே நேசமதாக கஷ்டத்தை உத்தரித்தே—பாவக்
கச[illegible]தை அறுத்துச் சாபத்தைத் தொலைத்தார் கண்டுணர் நீ மனமே!

எப்பிரல், 13௳.

"உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது."

(கொலோ. 3. 3.)

நம்முடைய தேவன் நமக்கு அடைக்கலமாயிருக்கிறார். கிறிஸ்து பிதாவிலும் பிதா கிறிஸ்துவிலு மிருக்கிறார். நம்முடைய ஜீவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கிறது. கிறிஸ்து நமக்கு ஜீவன். அவர் நமக்குப் பிரதிநிதியாயிருக்கிறார். அவர் நமக்காக மரித்தார். அவர் தமது பரிசுத்தஆவியை ஜீவனின் ஆவியாக நமது இருதயத்துக்குள் அனுப்பினார். அவர் பரலோகத்தில் நமக்காக இருக்கிறார். நாம் அவரோடே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய க்ஷேமங்களும் அவருடைய க்ஷேமங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிறிஸ்துவுக்கும் நமக்கும் இருக்கிற ஐக்கியம் மிகவும் நெருங்கினது. நாம் அவருடைய சரீரத்தின் அவயவங்கள். அவருடைய மாமிசத்தின் மாமிசமும் எலும்பின் எலும்புமாயிருக்கிறோம். நாம் கர்த்தரோடே சேர்ந்தவர்களாய் அவருடன் ஒரே ஆவியையுடையவர்களாயிருக்கிறோம். புருஷனும் மனைவியும் இருவராயிராமல் ஒரே மாமிசமாயிருப்பதுபோல, கிறிஸ்துவும் அவர் ஜனங்களும் இருவராயிராமல் ஒருவராயிருக்கிறார்கள். அவர் தலை, நாம் அவயவங்கள். அவர் நமக்காக வேண்டியவைகளின்னதென்று ஆலோசித்து, நமக்காகக் கவலைப்பட்டு, வேண்டிய நன்மைகளை நமக்காகச் சவதரித்து, நம்முடைய விண்ணப்பத்துக்குச் செவிகொடுத்து, நம்மேல் விழிப்பாயிருந்து, நம்மில் மேன்மைபாராட்டுகிறார். அவர் நம்முடைய ஜீவனைத் தமது ஜீவனோடே பிதாவுக்குள் மறைத்து, நித்தியகாலமெங்கும் அது பத்திரமாயிருக்கும்படி செய்திருக்கிறார். இதெவ்வளவு மாட்சிமையான சத்தியம். ஆத்துமாவைத் தாங்கி ஆதரிக்கும் உண்மை, நான் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறவனாக என்னை எண்ணி, இயேசு ஜீவித்தபடி நானும் ஜீவித்து, அவர் செய்தபடி நானும் செய்வேனாக. என் ஜீவன் ஒரு பொக்கிஷம். இயேசு அதைக் காக்கவேண்டும். அவர் அதைத் தம்முடைய ஜீவனுக்குள் மறைத்திருக்கிறார்.

பாவிபெலனில்லையனே! நின் [illegible] பகைவர் ஜெயிப்பார்மே[illegible]யனே!
தேவா! நீர் என் ஐயனே! சத்தியனிடம் சேர்த்தே வழியும் [illegible]னே.

எப்பிரல், 14௳.

"கர்த்தரோ எனக்கு உதவிசெய்தார்."

(சங். 118. 13.)

கர்த்தர் உதவிசெய்யாதிருந்தால், எனக்கு என்ன சம்பவித்திருக்கும். கர்த்தர் எனக்கு உதவிசெய்தார் என்று நாம் இன்று காலையில் சாட்சியிடக்கூடுமா? ஆம் நாம் அவருடைய நாமத்தை அறியுமுன்னும், அவர் முகத்தைத் தேடுமுன்னும், அவருடைய நேசகுமாரன் செய்து முடித்த கிரியையின்மேல் நமது ஆத்துமா நம்பிக்கை வைக்குமுன்னும், நமக்கு உதவிசெய்தார். அந்த நற்காலத்துக்குப் பின்பு, அநேக காரியங்களில் பலவகையாய்ப் பற்பல கருவிகளைக்கொண்டு நமக்கு உதவிசெய்தார். அவர் அப்படிச் செய்யாதிருந்தால், வாக்குத்தத்தத்தைப்பற்றிய உணர்வு நம்மை அவநம்பிக்கைக் குட்படுத்தியிருக்கும். சாத்தான் தன்னிஷ்டப்படி நம்மைச் சிறைப்படுத்தியிருப்பான். மாமிசம் நம்மை மேற்கொண்டிருக்கும். காரியாதிகள் நம்மைத் தாழ்த்திப்போட்டிருக்கும். நாம் இன்று, மார்க்கத்துக்கு நிந்தையாயிருந்திருப்போம், அல்லது நரகத்தில் அடைபட்டிருப்போம். ஆனால் தேவன் நான் உனக்கு உதவிசெய்வேன் என்றார். அவர் நெருக்கப்படுகிற காலங்களில் எப்போதும் அநுகூலமான துணையாயிருக்கக் கண்டேன். "இங்கே நான் எபெநேசரை உயர்த்தி, அவருடைய உத்தம அன்பின் கனத்துக்காக இம்மட்டும் கர்த்தர் எனக்கு உதவிசெய்தார் என்று சொல்வேனாக. அவர் இம்மட்டும் உதவிசெய்ததால், இனிவரும் காலத்திலும் எனக்கு உதவிசெய்வார் என்று நான் நம்புவேன்." தாவீது, "தேவன் எனக்குச் சகாயர், ஆண்டவரே என் ஆத்துமாவை ஆதரிக்கிறவர்களோடே இருக்கிறார். நீர் எனக்குத் துணையாயிருந்ததினால் உமது செட்டைகளின் நிழலிலே களிகூருகிறேன்" என்று சொன்னதுபோல நாமும் சொல்வோமாக.

[illegible]ரீருக் கேற்காத குற்றம் செய்திருந்தாலும், சித்தம் இரங்கி வாரும்,
மேல் எனது வினை யாவும் அகல, இந்தவேளை எனையும் காரும்,
பாவிக்கு ஒளியாக மறுவேலை! சீர்பட்ட [illegible]த்தையும் பாரும்
ஆவலாக உனை அடைந்து சாவை [illegible]நுந்தன்
ஆபத்தை நீக்கும் ஐயா இப்போ மெய்யாய்.

ஏப்பிரல், 15உ.

"நான் கர்த்தரில் அன்புகூருகிறேன்."

(சங். 116. 1.)

சிநேகிதனே, நீ இப்படிச் சொல்லக்கூடுமோ? உள்ளபடி நீ கர்த்தரில் அன்புகூருகிறாயா? அப்படியானால் ஏன் அவரில் அன்புகூருகிறாய்? சங்கீத கவிஞன் "கர்த்தர் என் சத்தத்தையும் என் விண்ணப்பத்தையும் கேட்டதினால் அவரில் அன்புகூருகிறேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறான். அப்போஸ்தலன் "அவர் முந்தி நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்தபடியால் நாமும் அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறோம்" என்று காட்டியிருக்கிறான். நாம் உள்ளபடி தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்தோமானால், நாம் அவரை அறிந்திருக்கவேண்டும், அவரை மன்றாடியிருக்கவேண்டும், அவர் கிருபையுள்ளவர் என்று கண்டிருக்கவேண்டும், தமது அன்பை நமது இருதயத்தில் ஊற்றியிருக்கவேண்டும், அவர் நம்மில் அன்புகூர்ந்ததை அறிந்திருக்கவும் வேண்டும். நான் அவரில் அன்புகூருகிறேன் என்று திர்க்கமாய்ச் சொல்ல உன்னால் இயலாதென்றால், நீ அவரில் அன்புவைக்க உனக்கு விருப்பமிருக்கிறதா? அப்படி விருப்பமிருந்தால், ஆவியானவர் உன் இருதயத்தில் கிரியை நடப்பிக்கிறார் என்பதற்கு அது ஒரு குறிப்பு. முன்னொருகாலத்தில் தேவனைப்பற்றிய அன்பு உன்னிடத்திலில்லாதிருந்தது. அவரில் அன்புகூர விருப்பமுமில்லாதிருந்தது. இருதயத்திலுள்ள பகை கீழ்ப்படுத்தப்படுமுன்னும், தெய்வீக இலட்சணத்தின் மாட்சிமையைக் காணுமுன்னும், மனம் பரிசுத்தஆவியினால் புதுப்பிக்கப்படுமுன்னும், ஒருவனாவது தேவனிடத்தில் அன்புகூர விரும்பான். பகை அன்புகூராது, அன்புகூர விருப்பமும் காட்டாது. "மாமிச சிந்தை தேவனுக்கு விரோதமான பகை." நான் கர்த்தரில் அன்புகூருகிறேனென்று நீ சொல்லக்கூடாதிருந்தாலும், பின்வருகிறபடி சொல்லக்கூடாதா?

உன்னை முழுப்பற்றுக்கால் நேயமாமலே நெஞ்சம்
உரங்கொண்ட பாவி ஆனேன் பரம்பொருளே
என்னை நிகராக எண பிறனை நேயாமல் நான்
இன்னும் திருந்தேனே பரம்பொருளே.

ஏப்பிரல், 16உ.

"அவர் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களின் ஆத்துமாக்களைக் காப்பாற்றுகிறார்."

(சங். 97. 10.)

ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் சிருஷ்டிகரால் பாதுகாக்கப்படவேண்டியது அவசியம். சர்வவல்லபம்மாத்திரம் நம்மை ஆதரித்துப் பாதுகாக்கக்கூடும். நம்முடைய பெலவீனங்கள் மிகுதியாயிருக்கிறது. சீர்கேடுகள் பலமாயிருக்கிறது. சத்துருக்கள் தந்திரவாதிகளாயிருக்கிறார்கள். மோசங்கள் திரளாயிருக்கின்றன. கர்த்தர் நம்மைக் காக்காவிடில் நாம் ஒருக்காலும் சுகமாயிருக்கக்கூடாது. நாம் சுகபத்திரமாயிருக்கிறோம் என்றெண்ணுகையில் பெரிய மோசத்துக்கேதுவாயிருக்கலாம். "நிற்கிறேன் என்று எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்குப் பார்க்கக்கடவன்." கர்த்தர் தமது பரிசுத்தவான்களைக் காப்பேன் என்று வாக்குக்கொடுத்திருக்கிறார். அவர்கள் உலகத்தினின்று பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, அவருடைய மகிமைக்காகப் பிரத்தியேகமாய் நிலைநிறுத்தப்பட்டுப் பரிசுத்தஆவியானவருக்கு இருப்பிடமாகிறார்கள். தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அவசியம் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்பேரில் விசுவாசம் வைத்து, அது தங்களுக்குப் பலிக்கும்படி கிருபாசனத்துக்கு முன்பாக ஊக்கமாய் ஜெபிப்பார்கள். கர்த்தர் அவர்களை எல்லாச் சத்துருக்களின் சதிசற்பனைகளினின்றும், உள்ளாக பாவத்துக்குச் சாய்கிற குணத்துக்கும், தம்மைவிட்டு மருள விழுதலுக்கும் விலக்கிப் பாதுகாப்பார். இயல்பாய் நமக்கு மோசமாயிருக்கும் என்று நாம் எண்ணும் எத்தனங்களைக் கொண்டு, நம்மைப் பாதுகாக்கிறார். மிகுந்த உபத்திரவங்கள் கஷ்டங்கள் சோதனைகள் துன்பங்கள் நிந்தைகள் உள்ளான போராட்டங்கள் வெளியான எதிர்ப்புகள் முதலியவைகளைக் கொண்டு தமது பரிசுத்தவான்களின் ஆத்துமாவைப் பாதுகாக்கிறார்.

அருமை இரட்சகனே! உனையல்லாமல் ஆதாரார் ஐயா
ஆத்தும நாயகன் நீ எனக்கல்லவோ? அன்புகூர் மெய்யா!
தருணம் தருணம் கைவிடாதேயும்; நல்லவா! வல்லவா!
தாமதியாதே, கிருபைசெய்யும், சாமி, இப்போதே.

ஏப்பிரல், 17உ.

"அவர்களும் உலகத்தாரல்ல."

(யோவா. 17. 16.)

உலகம் வேறு, திருச்சபையும் வேறு; அவைகள் சதா பெரியத்தம் பிரத்தியேகமாயிருக்கும். விசுவாசிகளுக்கும் அவிசுவாசிகளுக்கும் ஐக்கியமிருக்கவேமாட்டாது. தன்மையில் அவர்களுக்குள் விகற்பமுண்டு. விசுவாசிகள் ஆவிக்குரியவர்கள். அவிசுவாசிகள் மாயிசத்துக்குரியவர்கள். அவர்கள் நடக்கையின் நோக்கங்களும் வித்தியாசமாயிருக்கிறது. விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் அன்பினால் ஏவப்படுகிறார்கள். அவிசுவாசிகள் தன்னயத்தால் ஆளப்படுகிறார்கள். விசுவாசிகள் தேவ மகிமையை நாடுகிறார்கள். அவிசுவாசிகள் தங்கள் இச்சையை நிறைவேற்றப் பார்க்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்திலின்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள், மனுப்புத்திரர் நடுவிலிருந்து மீட்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் தேவகுமாரனுடைய ராஜ்யத்துக் குட்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஆலயமாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியப்படும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்தாரல்ல, ஆதலால் உலகத்தாரால் நேசிக்கப்படுவோமென்று அவர்கள் எதிர்நோக்க ஏதுவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்கையில் தேவன் அவர்களை அங்கீகரித்துக்கொள்வேன் என்று வாக்கருளி, அவர்களுக்குப் பிதாவாக இருந்து, அவர்களைக் குமாரராகவும் குமாரத்திகளாகவும் நடத்துகிறார். பிரியமானவர்களே, நீங்கள் உலகத்தாரோ? நீங்கள் உலகத்தில் அன்புகூருகிறீர்களா? அப்படியானால் பிதாவின் அன்பு உங்களிடத்தில் இல்லை. நாம் உலகத்தாரென்றால் உலகத்தாருக்கு வரும் தண்டனையை அநுபவிக்கவேண்டும். நாம் உலகத்தைவிட்டுப் பிரிந்திருந்தால் நாம் அதற்கு மேலாக உயர்த்தப்படுவோம்.

ஆருடைய பிள்ளைகள் நீங்கள்?—இரு உலகையில்
அறிந்து உணர்ந்து பாருங்கள்;
சீருடைய தெய்வப் பிள்ளைகள்,—நீங்கள் வகுத்த,
சித்தரிப்பு செய்யும் வகைகள்
கூருடன் மெய்த்திருமறை குறித்துச் சொல்வதை நில
நேருடன் ஆராய்ந்து பார்த்து, நித்திய வழியில் ந—

ஏப்பிரல், 18உ.

"கர்த்தர் நல்லவர்."

(எரே. 33. 11.)

சிருஷ்டிகள் ஒருவாறு நல்லவைகள். தேவன் பூரணமாய் நல்லவர். இந்தக் கருத்தின்படி தேவனைத்தவிர ஒருவனும் நல்லவனில்லை. அவர் இயற்கையிலே நல்லவர். ஏனெனில் அவர் எல்லா நன்மைக்கும் ஊற்றாயிருக்கிறார். அவர் அளவில்லாவண்ணம் நல்லவர். அவருடைய நன்மை அளவுக்குள் அடங்காது. அவர் நித்தியமாய் நல்லவர். அவருடைய நன்மை ஒருக்காலும் முடிவுபெறாது. அவர் பூரணமாய் நல்லவராயிருப்பதால் அதைவிட நல்லவராயிருப்பது கூடாதகாரியம். அவருடைய நன்மை மாறாதது. அவர் இப்போது எப்படி நல்லவராயிருக்கிறாரோ, அப்படியே அவர் எவ்வளவும் குறைவில்லாமல் எக்காலமுமிருப்பார். அவர் தமது சிருஷ்டிகள் எல்லாவற்றுக்கும் நல்லவராயிருக்கிறார். அவருடைய இரக்கங்கள் அவருடைய எல்லாக் கிரியையின் மேலுமுள்ளது. ஆனால் அவர் முக்கியமாய்ச் சிலருக்கு நல்லவர். அவருடைய நன்மை அவருடைய சிருஷ்டிகளில் காணப்படுகிறது. அவருடைய பராமரிப்பில் பிரகாசிக்கிறது. பாவிகளை இரட்சிப்பதில் அது தன் எல்லா மகிமையோடும் ஆளுகிறது. இதிலே அவருடைய நன்மையின் கதிர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடுகிறது. தமது குமாரனைக் கொடுத்ததிலும் பரிசுத்த ஆவியானவரை வாக்களித்ததிலும், சுவிசேஷத்தைத் தந்ததிலும், அவர் நல்லவர் என்பதைப் பார்க்கிறோம். பாவிகள் குணப்படுவதிலும், பாவமன்னிப்பிலும், நீதிமானாக்கப்படுதலிலும், புத்திரசுவீகாரத்தின் ஆவியை அனுப்பினதிலும், நித்தியஜீவனைக் கொடுப்பதிலும், அவருடைய நன்மையை உணருகிறோம். அதில் மகிழுகிறோம். ஆம், கர்த்தர் நல்லவர், அல்லாவிடில் அவர் நம்மிடத்தில் பொறுமையை விளக்கியிருக்கமாட்டார். நமக்கு மன்னித்திருக்கவும் மாட்டார். கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்திருக்கிறீர்களா? அவர் இஸ்ரவேலருக்கு நல்லவராக எப்போதும் விளங்குகிறார். அவருடைய காருணியம் மகா பெரியது.

நன்மை நிறைவாகரமே! ஞானப்பிரபாகரமே!
உண்மைத் தனச் சாகரமே!, வானவர் சேகரமே!
மகிமை வித்தனமே,—அடியார்-தமி டைந்தனமே, கனமே;
வாச தேச சிங்க ராஜ மஹாராஜர்களுடைய சந்நிதி அருள் சகல நிதி.

எப்பிரல், 19உ.

"கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி."

(அப். 16. 31.)

கிறிஸ்துவே விசுவாசத்தின் பொருள். அவரைப்பற்றிய விசுவாசம் ஆத்துமாவுக்கு இரட்சிப்பை உண்டுபண்ணும். அவர் தேவகுமாரன், தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர், தேவனுடைய தாசன். இப்படிப்பட்டவராக அவர் கெட்டுப்போன பாவிகளின் இரட்சகரானார். அவர்கள் பாவமன்னிப்படையவும், நீதிமான்களாக்கப்படவும், பரிசுத்தவான்களாகவும், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படவும், மகிமையடையவும் தக்கதாக நியாயப்பிரமாணமும் நீதியும் கேட்டதெல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி முடித்தார். இப்போது அவரைப்பற்றி தேவன் சொல்லிய சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள், அவரை விசுவாசத்தால் நோக்கிப்பார்த்து, அவரில் நம்பிக்கை வைத்து இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். அவருடைய நாமத்தைத்தவிர வேறொரு நாமத்தினாலே இரட்சிப்புக் கிடையாது. இரட்சிப்புக்கு வேறே வழியுமில்லை. அவருடைய இரத்தமேயன்றி, வேறொன்றும் பாவத்தைச் சுத்திகரியாது. அவருடைய நீதியேயன்றி, வேறொன்றும் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிக்குச் சரிக்கட்டாது. அவருடைய ஆவியானவரேயன்றி, வேறொருவரும் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்க வலாது. இவ்வித நன்மைகளை விசுவாசத்தினால் மாத்திரம் நாம் பெற்றநுபவிக்கக்கூடியது. "விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவன் நித்தியஜீவனை அடைவான்." "கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள். இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய ஈவு." இதை வாசிக்கிறவனே, நீ இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறாயா? "கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்போது நீ இரட்சிக்கப்படுவாய்." மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தின்மேல் உங்களை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவிக்குள் ஜெபம்பண்ணி, தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக்கொண்டு, நித்தியஜீவனுக் கேதுவாக நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரக்கத்தைப் பெறக் காத்திருங்கள். [illegible] என்றும் இடம் உங்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்பு, பொறுமை, நற்சந்தோஷம், என் ஆண்டவரின்மேல் விசுவாசம்
இன்ப மிகு மெய்ச்சமாதானம்—இவை யாவும் தருவீர் தேவாவீ.

எப்பிரல், 20உ.

"கர்த்தாவே, நீரே என் தேவன்."

(ஏசா. 25. 1.)

எந்தமனுஷனும் சொல்லக்கூடிய மகா பெரிய காரியம் இதுவே. கர்த்தர் நம்முடைய தேவனானால், நாம் பாக்கியவான்களாயிருக்கவேண்டும். சுகபத்திரமாயிருக்கவேண்டும். அவர் இப்போது நம்முடைய தேவனாயிருந்தால், முன்னொருகாலத்தில் அவர் நமக்கு அப்படி இருந்ததில்லை. நாம் அவரை அறியாமலும், அவரில் அன்புகூராமலும், அவரை விசுவாசியாமலும், அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமலும், அவருடன் ஐக்கியமாகாமலும் இருந்த காலமுண்டு. அப்போது நாம் தேவனை நோக்கி, என்னைவிட்டு விலகியிரும், உம்முடைய வழிகளை அறிய விரும்போம் என்று சொன்னோம். யெகோவா நம்முடைய தேவனானால், முழுவதும் கிருபையாகவே அப்படி யிருக்கிறார். உடன்படிக்கையில் நாம் அப்படிப்பட்டவராக இருப்போம் என்று காட்டியிருக்கிறார். இந்த மாட்சிமையான சம்பந்தத்துக்கு நம்மைக் கொண்டுவருவோமென்று வாக்குக் கொடுத்தார். அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறும்படி தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவரை நம்முடைய இருதயத்தில் அனுப்பினார். அந்த ஆவியானவர் பாவத்தை நமக்கு உணர்த்தி, நம்மை இயேசுவண்டைக்குக் கொண்டுவந்து, வாக்குத்தத்தங்களை விரித்துக் காண்பித்து, பிராயச்சித்தத்தை நமக்குப் பலிக்கச் செய்து, "அப்பா, பிதாவே" "என் தேவனே" என்று கூப்பிடும்படி போதித்தருளுகிறார். யெகோவா நம்முடைய தேவனானால், அவருடைய இலட்சணத்தை அறிவோம்; அவருடைய வார்த்தையை நம்புவோம்; அவருடைய சம்பூரணங்களின்பேரில் அன்புகூருவோம்; அவருக்குப் பயப்படும் பயத்தில் நடப்போம்; அவர் காரியத்துக்காக ஏற்பட்டு, அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து, மகிமை, கனம், சாவாமை, நித்தியஜீவன் இவைகளுக்காக எதிர்நோக்குவோம். யெகோவா நம்முடைய தேவனானால், அவருடைய சித்தம், நமக்குச் சட்டம்; அவருடைய செல்வம், நம்முடைய ஐசுவரியம்; அவருடைய ஞானம், நமக்கு வழிகாட்டி; அவருடைய வல்லமை, நமக்குக் காவல்; அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள், நமக்கு ஆறுதல்; அவருடைய குமாரன், நமக்குக் காரிய கர்த்தர்; அவருடைய ஆவியானவர், நமக்கு உபாத்தியாயர்; அவருடைய பராமரிப்பு, நமக்குப் பாதுகாப்பு; அவருடைய மோட்சம், நம்முடைய வீடு.

எப்பிரல், 21ட.

"எல்லாரும் தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்."

(யோவா. 6, 45.)

தேவன் பிதாவாக தம்முடைய பிள்ளைகள் எல்லாரையும் போதிக்க ஏற்பட்டிருக்கிறார். அப்படியாகில், அவர்கள் அவருக்கு மாணாக்கராயிருக்கிறார்கள். நாம் படிக்கக்கூடிய எல்லாவற்றையும் அவர் நமக்குப் போதிக்கிறதில்லை. ஆனால் நம்முடைய தொழிலுக்கும் நிலைமைக்கும் தகுதியுள்ளவர்களாகும் பொருட்டு, அவசியமானவைகளை எல்லாம் போதிக்கிறார். நம்மை நாம் அறியவும், அருவருக்கவும்; இரட்சகரை அறியவும், அவரில் அன்புகூரவும்; நியாயப்பிரமாணத்தை அறியவும், அதினின்று விடுவிக்கப்படவும்; சுவிசேஷத்தை அறியவும், அதை அங்கீகரிக்கவும்; உலகத்தை அறியவும், அதை மேற்கொள்ளவும்; சாத்தானை அறியவும், அவனை எதிர்க்கவும்; விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருக்கவும் போதிக்கிறார். நாம் நம்மை அறியாவிடில், இரட்சகரை ஒருக்காலும் அறியமாட்டோம். நியாயப்பிரமாணத்தினின்று விடுவிக்கப்படவுமாட்டோம். நாம் நியாயப்பிரமாணத்தினின்று விடுவிக்கப்படாவிட்டால், நாம் மனோற்சாகமாய் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம். நாம் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில், சாத்தானை நமக்கு அனுகூலமுண்டாக ஒருக்காலும் எதிர்க்கமாட்டோம். உலகத்தை மேற்கொள்ளவுமாட்டோம். தேவனால் போதிக்கப்படுவது சொல்லமுடியாத இரக்கமே. அவர் போதிப்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளுவோம். அந்த அறிவை நம்மைவிட்டு ஒருவரும் பறித்துப்போட இயலாது. பிரியமானவர்களே, நீங்கள் தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களா? எல்லாப் பிள்ளைகளும் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் தேவனால் போதிக்கப்படாவிடில், நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளென்பதற்கு அத்தாட்சி எங்கே? கர்த்தாவே, என்னைப் போதித்தருளும் என்பது உங்களுடைய அன்றாடக ஜெபமாயிருப்பதாக.

சீகத்தின் மக்கள் எல்லாம் போதம் தரிக்கிறார்கள்,—
வேதத்துவாய் பிரகாசம் நித்தியன் ஆவி தந்தார்.

எப்பிரல், 22ட.

"கர்த்தர் உன்னைக் காக்கிறவர்."

(சங். 121, 5.)

கர்த்தர் தமது ஜனங்களை அநுதினமும் பராமரித்து, ஆதரிக்கிறார். அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாக்கச் சக்தியற்றவர்கள் என்பதை அறிவார்கள். அநேக சத்துருக்களுக்கும் மோசங்களுக்கும் ஏதுவானவர்கள் என்பதைக் கண்டுணருவார்கள். பாதுகாப்புக்காக அவர்கள் அடிக்கடி அவருடைய கரங்களில் தங்களை ஒப்புவிப்பார்கள். அவர் தங்களைப் பாதுகாத்து நடத்தும்படி நாடோறும் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுவார்கள். அவருடைய கட்டளைக்கு அமைந்து, அவர் சித்தத்தின்படி நடக்க எப்போதும் சோலியாயிருப்பார்கள். கர்த்தர் அப்படிப்பட்டவர்களெல்லாரையும் தமது சர்வவல்லமையினால் காப்பேன் என்று வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் அவர்களை எக்காலத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் காப்பார். ஆனால் முக்கியமாய் மோசமுள்ள காலத்திலும், உபத்திரவகாலத்திலும் அநேக பயங்களினின்றும் அவர்களைக் காப்பார். அவர்களுக்குச் சங்கடங்கள் நேரிடாதபடி காக்கமாட்டார். ஆனால் அதில் அமிழ்ந்திப்போகாதபடி காத்துக்கொள்ளுகிறார். உள்ளான சீர்கேடு கிரியை செய்யாதபடி தடுக்காமல், அதினால் மேற்கொள்ளப்படாதபடி காக்கிறார். பரீட்சைகாலத்தில் அவர்கள் மருள விழுந்து பாவங்களில் சிக்கப்படாதபடி காக்காமல் அவர்கள் மறுபடியும் உலகத்துக்குத் திரும்பாதபடி காக்கிறார். அவர்களைப் பாதுகாக்க வல்லவர்களான தமது தூதர்களையும், தமது பராமரிப்பையும், தமது வார்த்தையையும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயலையும் கருவிகளாக உபயோகிக்கிறார். அவர் அவர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்தபடியால், அவர்களைக் காக்கிறார். இப்படிச் செய்வதினால் தமக்கு மகிமையை வருவிக்கிறார். சகோதரனே, சர்வவல்லவருடைய கரம் உன்னைப் பாதுகாக்கும்படி உன்னை முழுவதுமாய் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்பாயாக. வேறே ஆதாரம் எங்கும் கிடையாது. கர்த்தர் உன்னைக் காப்பதினால், பிசாசும், உலகமும், மனிதரும் உனக்கு விரோதமாய் ஏகமாய் எழும்பினாலும் உனக்குத் தீங்குசெய்ய அவர்களாலாகாது.

நேசமாய் என்னுடன் இருந்து, மோசம் அணுகாது காத்து,
நித்தனே! எந்தத் திசையிலும், நடத்துவாய் பத்தி வழியில்.

எப்பிரல், 23உ.

"நம்மில் ஒருவனும் தனக்கென்று பிழைக்கிறதில்லை."

(ரோ. 14. 7.)

மார்க்கானுசாரிகள் பொதுப்பட இப்படி பிழைக்கிறதுண்டா? நீ இப்படி பிழைக்கிறாயா? செல்வத்தைக் குவிக்கவும், இன்பத்தை அநுபவிக்கவும், உலககீர்த்தியைச் சம்பாதிக்கவும் ஜீவிக்கிறாயா? அல்லது நீ தேவனுடைய பிள்ளையாயும், கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாயும், நித்தியத்துக்குச் செல்லுகிற பிரயாணியாயும் இருக்கிறாயா? நாம் எவ்வகை ஸ்திதியுள்ளவர்களாயினும், நமக்கென்று பிழைத்தால், கிறிஸ்தவர்களல்ல. நாம் கிறிஸ்தவர்களானால், கிறிஸ்துவின் காரியம் மேன்மைப்படும்படிக்கும், அவருடைய ராஜ்யம் விருத்தியடையும்படிக்கும், தேவனுடையவைகளாகிய நம்முடைய சரீரத்தினாலும் ஆத்துமாவினாலும் அவரை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கும் ஜீவிப்போம். நாம் கிறிஸ்தவர்களானால் கிறிஸ்து ஜீவித்தபடி ஒருவாறு ஜீவிக்கப் பார்ப்போம். அவர் தமக்கென்று பிழைக்கவில்லை. நாம் இன்று எதற்கென்று பிழைக்கிறோம்? என்ன நோக்கமாய்ப் பிழைக்கிறோம்? நம்முடைய சட்டமென்ன? கர்த்தருடைய வசனமா? நமக்கு வழிகாட்டி யார்? பரிசுத்த ஆவியானவரா? நமது தீர்மானமென்ன? பரிசுத்தத்தில் தேறவா? நமது சக்திகளை முழுவதுமாய்ப் பிரதிஷ்டைசெய்து, கிறிஸ்துவின் காரியம் அநுகூலமடைய முயற்சிப்பதா? அநேகர் தங்களுக்கு மேன்மையுண்டாகும்படி சகலத்தையும் செய்வார்கள். அவர்கள் நடப்பிக்கும் வைதிக லௌகிக காரியங்கள் எல்லாம் தங்களை மேன்மைப்படுத்தவே. கர்த்தாவே, நாங்கள் எங்களுக்கென்று பிழைத்தால், அதை ஆராய்ந்து நான் என்பதை எங்களைவிட்டு நீக்கி, உமக்கென்று பிழைக்கச் செய்தருளும்; அப்போது நாங்கள் உம்மை மகிமைப்படுத்துவோம், இந்த ஜீவனுக்குப்பின் நித்தியஜீவனில் பிரவேசித்து நீடூழிய காலமாய் உம்மோடு வாழுவோம். இயேசுவே இதற்குச் சகாயராயிரும்.

நீ உனக்குச் சொந்தமல்லவே, மீட்கப்பட்ட பாவி"
நீ உனக்குச் சொந்தமல்லவே.
நீ உனக்குச் சொந்தமல்லவே நீ, நீ, நீ, நீ
நிமலன் கிறிஸ்து நாதருக்கே சொந்தம்.

எப்பிரல், 24உ.

"கர்த்தரோ நீதியுள்ளவர்."

(சங். 129. 4.)

நீதி தேவனுடைய பரிபூரண இலட்சணங்களில் ஒன்று. அவர் ஒருக்காலும் அநியாயம் செய்யார். அவர் இதுவரைக்கும் தமது சிருஷ்டிகளில் ஒருவனையாவது கெடுக்கவில்லை. இனிமேல் அப்படிச் செய்யவுமாட்டார். "கர்த்தர் தமது வழிகளிலெல்லாம் நீதியுள்ளவரும் தமது கிரியைகளிலெல்லாம் கிருபையுள்ளவருமாயிருக்கிறார்." நீதி மோட்சலோகத்தில் ஆளுகிறது. அங்கேயுள்ள ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் நீதியை அணிந்திருக்கிறது. நீதி நரகத்திலும் ஆளுகிறது. ஒருவனாவது நியாயமாய்ப் பாடுபடுகிறதற்கு மிஞ்சிப் பாடுபடுகிறதில்லை. நீதிமாத்திரம் தண்டனையைச் செலுத்துகிறது. நீதி இரட்சணியத்திலேயும் ஆளுகிறது. இயேசுவை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொரு பாவியும் நீதியாய் இரட்சிக்கப்படுகிறான். தேவனுடைய ஒவ்வொரு இலட்சணமும் பாவியின் இரட்சிப்பில் எவ்வளவும் பின்னமில்லாமல் கண்ணியப்பட்டிருக்கிறது. நியாயப்பிரமாணத்துக்கு சரிக்கட்டப்பட்டது. அவருடைய ஆளுகையின் சட்டங்கள் சரிவர கைக்கொள்ளப்பட்டன. இயேசுவை விசுவாசிக்கிற பாவிகளை நீதிமான்களாக்குவதில் தேவன் நீதிபரரானார். அவர் அத்தருணத்தில் நீதிபரரா யிருப்பதுபோல வேறே எந்தத் தருணத்திலும் இருப்பதில்லை. அவர் நீதியில்லாமல் நீதிமானாக்குகிறதில்லை. இயேசுவின் பூரண கிரியை பாவியின் கணக்கில் எழுதப்படுகிறது. அது ஈவாக அவனுடையதாகிறது. அது அவனுக்காகச் சம்பாதிக்கப்பட்டு, அவனுடையதாக எண்ணப்படுகிறது. நீதியுள்ள தேவன் அதை அவனுடையதாக மதிக்கிறார். தேவகுமாரனைப்பற்றிய விசுவாசம் உனக்குண்டா? நீ இன்னமும் அவரை விசுவாசியாதிருந்தால், உன் பாவங்களெல்லாவற்றையும் வெறுத்துத் தள்ளி, உனக்காகத் தேவநீதிக்குச் சரிக்கட்டினவரைப் பற்றிக்கொள். தேவனுடைய நீடிய பொறுமையானது உன்விஷயத்தில் எப்போதும் நீடித்திருக்கும் என்று எண்ணித் துணிகரங்கொள்ளாதே. பொறுமைக்கு எல்லையுண்டு. நீ மனந்திரும்பி விசுவாசியாவிடில், அவர் உன்னைச் சந்தித்து, உன்னை இறுகப் பிடிப்பார். வழுவாத நீதி உன்பேரில் செலுத்தப்படும்.

ஏப்பிரல், 25௳.

"சத்தியத்தின்மேலுள்ள அன்பு."

(2 தெச. 2. 10.)

தேவசத்தியமானது தேவனுடைய சாயலைப் பிரதிவிம்பித்து, அவருடைய மனதைத் தெரியக்காட்டுவதால், அது விசேஷித்தவகையாய் அருமையுள்ளது. சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்வது கூடியகாரியமாயினும், அதை அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்வது கூடியதல்ல. நியாயப்பலத்தால் நாம் அதை அங்கீகரிக்க நெருக்கப்படலாம். ஆனால் அது இன்பமும் அருமையுமானதென்று மனோற்சாகமாய் ஒப்புக்கொள்வது பிரயாசம். மருள விழுதல் இதிலே துவக்குகிறது. பாப்புமார்க்கத்தாருடைய தப்பறைகளுக்கும் வீண்பக்திக்கும் மூலம் இதுதான். "இரட்சிக்கப்படத்தக்கதாய் சத்தியத்தின்மேலுள்ள அன்பை அவர்கள் அங்கீகரியாமல் போகிறார்கள்." கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தில் இரட்சிப்புக்குரிய சத்தியமெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது. அந்தச் சுவிசேஷத்தைப் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வெளிச்சத்தில் பார்த்தால், அப்போது அது அருமையான சத்தியம் என்பதைக் கண்டறியலாம். எந்த மனிதனும் ஆவியானவரால் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால், உள்ளபடி தேவசத்தியத்தின்பேரில் பிரியப்படான். ஏனென்றால் "ஜென்மசுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான். அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும். அவைகள் ஆவிக்கேற்றபிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியமாட்டான்." பிரியமானவர்களே, நீங்கள் சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? சத்தியத்தை அருமையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? உள்ளபடி நீங்கள் சத்தியத்தின்மேல் பிரியப்படுகிறீர்களா? அல்லது சத்தியத்தின் எந்தப்பாகத்தைப் பற்றியாவது விபரீதமான எண்ணங்கொண்டிருக்கிறீர்களா? அப்படியானால் சத்தியத்தை எல்லாம் மகிமையோடும் இசைவோடும் பார்ப்பதற்கு ஊக்கமாய்த் தேவனை நோக்கி ஜெபம்பண்ணுங்கள். அப்போது அதின்பேரில் பிரியப்படுவீர்கள். இதுதான் அதற்குத் தகுதியானகாலம். இன்னொரு சமயம் நமக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று நினைவுகொள்ளவேண்டாம். நினையாதவேளையில் நாம் கணக்கை ஒப்புக்கொடுக்க அழைக்கப்படலாம்.

ஏப்பிரல், 26௳.

"நாங்கள் எங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரை நம்புகிறோம்."

(ஏசா. 36. 7.)

இப்படி உண்மையோடே சொல்லத்தக்க மனுஷன் பாக்கியவான். அவன் பரிசுத்தஆவியால் போதிக்கப்பட்டவன். அவன் கர்த்தரைக் கற்றறிந்திருக்கிறான். அவரைப்பற்றி தனக்கிருக்கிற அறிவை தன் செய்கையில் உபயோகப்படுத்துகிறான். அவன் தீங்கைப்பற்றிய பயத்துக்கு அஞ்சாமல், சுகபத்திரமாயிருக்கிறான். கர்த்தர் தாமே நம்பிக்கைக்குரியவர் என்பதை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். நம்மில் நம்பிக்கையை எழுப்பிவிடத்தக்கதாகத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நம்முடைய நம்பிக்கைக்குத் தத்துவம் கொடுக்கின்றன. தாம் செய்வோம் என்று சொல்லியதெல்லாவற்றையும் செய்யவே செய்வார் என்றும், வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறவைகளைத் தருவார் என்றும் அஞ்சாமல் அவரை நம்பலாம். ஆனால் கொடிய பரீட்சைகளிலும், கனத்த சோதனைகளிலும், அதரிசனமானவரை நம்புவது லேசல்ல. நாம் அவரை நம்பாதபடிக்குச் சாத்தான் தன்னாலியன்றமட்டும் பார்ப்பான். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்பதைப்பற்றி சந்தேகங்கொள்ளப்பண்ணுவான். வாக்குத்தத்தங்களைப்பற்றி நமக்கு எவ்வளவும் பாத்தியதை யில்லையென்று சொல்லுவான். மேலும் வாக்குத்தத்தத்தை நம்புவதும், ஆறுதலற்றிருக்கையில் கர்த்தர்பேரில் சார்ந்துகொள்வதும், துணிகரம் என்பான். தேவன் நம்முடைய நம்பிக்கையைப் பரீட்சிப்பார். பரீட்சைவேளையில் நம்முடைய நம்பிக்கை நாம் எண்ணியதற்கு மிஞ்சி மிகவும் தளர்ச்சியாயும், இலகுவில் சலிப்படையத்தக்கதாயுமிருக்கிறதென்பதைக் காண்போம். நாம் முழு இருதயத்தோடே கர்த்தரை நம்பவேண்டுமானால், அவருடைய இலட்சணத்தையும் உடன்படிக்கையையும்பற்றி பூரண அறிவுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். அந்த அறிவு நமக்குண்டாயிருக்கும்படி தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவருடைய போதனை நமக்கு அவசியம் வேண்டும். அவரே நமக்கு ஏற்ற அறிவைப் புகட்டத்தக்கவர்.

கிருபையுடன் என் இருதயந்தனில் வாரும்,
கேடுபாவ சொல்லாத்தையும் தீரும்,
பொறுமை, நம்பிக்கை, அன்பு, போதவே தாரும்,
பொன்னு லோகமதில் என்னையும் சேரும்.

ஏப்பிரல், 27உ.

"என்னுடையவைகள் யாவும் உம்முடையவைகள்."

(யோவா. 17. 10.)

இயேசு பிதாவினுடையவைகள் தம்முடையவைகள் என்கிறார். இது அவரைப்பற்றிய மிக மேலான எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. சகலமும் அவரிடத்திலுண்டு. இன்று காலையில் நமக்கு வேண்டிய ஆசீர்வாதங்களும் அவரிடத்திலிருக்கிறது. அவர் அவைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவைகளை நமக்கு அநுக்கிரகிக்கச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார். அவர் அநுக்கிரகிக்கச் சித்தமுள்ளவராயிருந்தால், நாம் அவைகளை நம்பிக்கையோடே கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இங்கே அவர் தம்முடைய ஜனங்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியிருக்கிறார். அப்படியானால் "மீட்பினால் என்னுடையவர்களாயிருக்கிற எல்லாரும் தெரிந்துகொள்ளுதலின்படி உம்முடையவர்கள்" என்பதைக் குறிக்கும். என்னுடைய சீஷர் எல்லாரும் உம்முடைய சிநேகிதர், என் ஆடுகள் எல்லாம் உம்முடைய சொத்து. பிரியமானவர்களே, பிதாவின் பிள்ளைகள், குமாரனின் சபை; பிதாவுக்கு அன்பானவர்கள், குமாரனுடைய மனையாட்டி; பிதாவின் சொத்து, குமாரனுடைய சுதந்தரம். சிருஷ்டிகர் அவர்களை மீட்பருக்குக் கொடுத்தார். பரிசுத்த ஆவியானவர் மீட்பர்மூலமாய் மறுபடியும் பிதாவுக்குக் கொடுக்கிறார். திரித்துவத்தில் மூவரும் பரிசுத்தவான்கள்மீதில் பிரீதியுள்ளவர்கள். காரியமிப்படியிருப்பதால் பரிசுத்தவான்கள் சுகமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்றும் பாக்கியவான்களாயிருப்பார்கள். பிதா தமக்குக் கொடுத்தவர்களைக் குமாரன் கைவிடார். தமது சொந்தக் குமாரனால் மீட்கப்பட்ட ஒருவனையாவது தமது கையிலிருந்து பிடுங்க பிதா இடங்கொடார். பிரியமானவனே, நீ கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவனா? அவருடைய திரு இரத்தம் உன்னில் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அவரை உன் இரட்சகராக விசுவாசிக்கிறாயா? அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறாயா? கீழ்ப்படிந்து நடப்பது உனக்கு இன்பமாயிருக்கிறதா? கிறிஸ்துவினுடையவர்களை நீ நேசிக்கிறாயா? அப்படியானால் நீ கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமானவன். ஒருவனும் உனக்குக் கெடுதலை உண்டுபண்ண முடியாது.

ஏப்பிரல், 28உ.

"உன் துக்கநாட்கள் முடிந்துபோம்."

(ஏசா. 60. 20.)

இவ்வுலகில் நாம் துக்கப்படுவதற்கான அநேக காரணங்களுண்டு. உலகத்தாரின் நிலைமை, சபையின் நிலைமை, குடும்பக்காரியங்கள், நமது இருதய சீர்கேடுகள், நம்முடைய நியூனங்கள், சாத்தானுடைய சோதனைகள், அக்கினியாஸ்திரங்கள், நமக்குண்டாகும் நஷ்டங்கள், விபத்துக்கள், தேவசமுகமறைவு, நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்பதற்குரிய அத்தாட்சி, சரீர பெலவீனங்கள், நோவுகள் இவைகள் எல்லாம் நம்மைத் துக்கப்படுத்துகின்றன. அப்போது தாவீதைப்போல நாமும் "நான் வேதனைப்பட்டு ஒடுங்கினேன், நான் நாள்முழுதும் துக்கப்பட்டுத் திரிகிறேன்" என்று சொல்லுகிறவர்களாயிருந்தோம். ஆனாலும் நமக்கு எதிரே ஜோதியமான நன்மைகளிருக்கின்றன. நாம் துக்கிக்கும் நாட்கள் சீக்கிரம் நின்றுபோம். நாம் துக்கத்தோடே விதைத்தால், கெம்பீரத்தோடே அறுப்போம். நாம் துக்கப்படும் காலத்துக்குச் சீக்கிரம் முடிவுண்டாகும். அப்போது இருளில்லா வெளிச்சமும், பாவமில்லா பரிசுத்தமும், துக்கமில்லா சந்தோஷமும், உழைப்பில்லா ஊழியமும், மேக மந்தாரமில்லா பிதாவின் அன்பாகிய நித்தியபிரகாசமும் உண்டாகும். கடைசியாக நாம் வடிக்கும் கண்ணீரும், விடும் பெருமூச்சும், நாம் வீரிடும் புலம்பலும், நாம் சகிக்கும் நோவும் நின்றுவிட, பரிசுத்தமும் பாக்கியமும் பூரண ஆசீர்வாதங்களும் நம்மைச் சூழ்ந்துகொள்ளும். நம்முடைய பிறப்புநாள் நம்மை நிர்ப்பாக்கியமுள்ள உலகத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. நம்முடைய மரணநாள் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாகிய நம்மை மகிமையின் உலகத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்கிறது. இங்கே நாம் கிறிஸ்துவோடேகூட பாடுகளை அநுபவித்தால் அங்கே மகிமையில் அவரோடேகூட அரசாளுவோம். நம்முடைய துக்கநாள் மரணத்தோடே முடிந்துபோம். உயிர்த்தெழும்புநாளில் மரணமே உன் கூர் எங்கே, பாதாளமே உன் ஜெயம் எங்கே என்று பாடுவோம். இயேசுவின் சமுகத்தில் ஆனந்த சந்தோஷமும் அவர் வலது பாரிசத்தில் நித்திய பேரின்பமுமுண்டு.

எப்பிரல், 29௳.

"நானே திராட்சச்செடி, நீங்கள் கொடிகள்."

(யோவா. 15. 5.)

இயேசுவானவர் லௌகீக காரியங்களைக்கொண்டு அடிக்கடி வைதீக காரியங்களைத் தெளிய விளக்குகிறார். இங்கே அவர் தம்மைத் திராட்சச்செடிக்கும் தமது ஜனங்களை திராட்சக்கொடிக்கும் ஒப்பிட்டு அவர்களுக்கிருக்கிற ஐக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார். செடி முழுமையும் மூட்டில் நிலைத்திருக்கிறது. அப்படிப்போல சபை முழுமையும் இயேசுவில் நிலைத்திருக்கிறது. இரட்சணிய நன்மைகளெல்லாம் அவரிடத்திலிருந்து ஒவ்வொரு பரிசுத்தவானுக்கும் அருளப்படுகின்றன. நம்மை உயிர்ப்பித்து, ஆதரித்துப் பிரகாசிப்பித்து, பலப்படுத்த அவசியம் வேண்டியதெல்லாம் அவரில் உண்டு. அவர் அவைகளை நமக்கு ஈகிறார். அவரிடத்திலிருந்து நாம் எல்லா ஞானத்தையும், நீதியையும் பரிசுத்தமாகுதலையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இதினால் நாம் உலகத்தாருக்கு முற்றும் வித்தியாசமானவர்களென்று விளங்கப்பண்ணுகிறோம். மூடு எப்போதும் கொடிகளுக்குச் சாரத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியே கர்த்தராகிய இயேசுவும் தமது பரிசுத்தவான்களுக்குக் கிருபைகளை அநுக்கிரகித்து வருகிறார். பிரியமானவர்களே, நாம் உத்தம விசுவாசிகளானால் கொடி செடியோடே சேர்ந்திருக்கிறதுபோல, நாம் கிறிஸ்துவோடே ஒன்றாயிருக்கிறோம். கொடி, செடிக்கொப்பாயிருக்கிறதுபோல, நாமும் கிறிஸ்துவுக் கொப்பாயிருக்கிறோம். நாம் கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியமாயிருப்பதில், அவருடைய சுபாவத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாய் அவருடைய நிறைவிலிருந்து சாரத்தைப் பெற்று, அவருக்குத் துதியாகக் கனிகளைக் கொடுக்கிறோம். கிறிஸ்துவோடே ஐக்கியமாயிராவிட்டால் நற்கனி கொடுக்கமாட்டோம். நற்கனி கொடாவிட்டால், கிறிஸ்துவோடே ஐக்கியமாகவில்லை என்றறியலாம். நாம் கிறிஸ்துவோடே ஒன்றாயிருக்கிறோமா? என்று இன்று காலையில் நம்மைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்போமாக. ஒருவன் அவரில் நிலைத்திராவிட்டால் வெளியே எறியுண்ட கொடியைப்போல அவன் எறியுண்டு உலர்ந்துபோவான். அப்படிப்பட்டவைகளைச் சேர்த்து, அக்கினியிலே போடுவார்கள். அவைகள் எரிந்துபோம். அப்படி நமக்குச் சம்பவியாதபடி எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக.

எப்பிரல், 30௳.

"நம்பிக்கையினாலே நாம் இரட்சிக்கப் பட்டிருக்கிறோம்."

(ரோம. 8. 24.)

கிருபையினாலே நாம் இரட்சிக்கப்படுகிறோம். இரட்சகர் அதைச் சவதரித்து வைத்திருக்கிறார். விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம். அது இரட்சகரை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம். அது நம்மை மனச்சஞ்சலத்துக்கு விலக்கிக் காக்கிறது. நம்பிக்கையானது பரிசுத்த மனதுடன் எதிர்பார்த்தலாம். அது கிருபையினால் பிறக்கிறது. ஆவியானவரால் உண்டாகிறது. அது தேவனுடைய உண்மையின்பேரில் சாய்ந்துகொள்ளுகிறது. அது அதரிசனமான ஆசீர்வாதங்கள்பேரில் நிலைகொள்ளுகிறது. தேவன் கிருபைபொருந்தினவரா யிருப்பதால், நாம் அவர்பேரில் நம்பிக்கை வைக்கிறோம். தேவவசனம் சத்தியமுள்ளதா யிருப்பதால், அதை நம்புகிறோம். பெரிதான வாக்குத்தத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதால், அவைகளை நம்புகிறோம். தேவன் தம்மை மறுக்கமாட்டார். அவர் உண்மையுள்ளவராயிருப்பதால், நம்மைச் சூழ்ந்திருப்பவைகளெல்லாம் மப்பும் மந்தாரமுமாயிருந்தாலும், நமக்குள்ளிருப்பவைகள் அதைரியத்தை உண்டுபண்ணினாலும், நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களா யிருப்போம். நல்நம்பிக்கை யாருக்குண்டோ அவர்கள் கிருபையினாலே தாங்கள் அலைதிரைகளுக்கு மேலாக எழுப்பப்பட்டவர்களாயும், எல்லாச் சங்கடங்களிலும் வருத்தங்களிலும் முன்னேறிச் செல்லுகிறவர்களாகவும் தங்களைக் காண்பார்கள். நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, நம்மில் யார் தாவீதைப்போல "நானோ ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலே கர்த்தருடைய நன்மையைக் காண்பேனென்று விசுவாசியாதிருந்தால் கெட்டுப்போயிருப்பேன்" என்று சொல்லாதிருக்கக்கூடியது. நாம் நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம். கடந்துபோன காலங்களில் நம்மை இரட்சித்த அந்த நம்பிக்கையானது இனிவரும் நாட்களிலும் நம்மை இரட்சிக்கும். ஆகையால் நாம் நம்பிக்கையில் திடன்கொண்டு, அடிமையின் பயத்தை அகற்றிவிட்டு, "நானோ எப்போதும் நம்பிக்கொண்டிருந்து மேன்மேலும் உம்மைத் துதிப்பேன்" என்று சொல்வோமாக.

நம்பினேன் உனதடிமை நான், ஐயா.

மேய், 1௳.

"நீர் கிருபையும் இரக்கமுமுள்ள தேவன்."

(நெகே. 9. 31.)

நம்முடைய தேவனுடைய இலட்சணம் இன்பமான காட்சியாயிருக்கிறது. அந்தக் காட்சி அவருடைய அருமையான வசனத்தில் இடைவிடாமல் நமக்குமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மிகப் பாவிகளாயிருப்பதால் தேவன் நமக்குக் கிருபையை விளக்காவிடில், நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கமாட்டாது. நாம் மிக நிர்ப்பாக்கியராயிருப்பதால் தேவன் நமக்கு இரக்கம் காண்பியாவிடில், நாம் மனப்பாக்கியமுள்ளவர்களாயிருப்பது கூடாதகாரியமே. நமது தேவன் கிருபையில் அளவற்றவர். அவர் எப்போதும் கிருபையை ஈகிறார். பாவிகளான சிருஷ்டிகள் அநுபோகத்தில் தமது கிருபையை மேன்மைப்படுத்த பிரியசித்தமாயிருக்கிறார். கிருபை அரசாளுகிறது. அது கர்த்தராகிய இயேசுவின் நீதியின் மூலமாய் அரசாளுகிறது. அது ஒரு ராஜாவைப்போல சிறந்த ஆசீர்வாதங்களை இலவசமாய்ச் சிதறுகின்றது. தேவன் கிருபையுள்ளவரானால் நாம் அவருக்கு வியப்பைக் கொடுக்கத்தக்க காரியம் ஒன்றும் நம்மிடத்திலில்லை. நாம் இருக்கிறபடியே அவரண்டைக்குப் போனால், அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொள்வார். அவர் இரக்கமுள்ளவரானால், நாம் சந்தேகத்துக்கும் பயத்துக்கும் இடங்கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அவர் தமது இரக்கங்களை அபாத்திரருக்கும் நிர்ப்பந்தருக்கும் காட்டுகிறவர். இன்று நாம் அவருடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாகப் போகையில் நம்முடைய தேவன் கிருபை பொருந்தினவர், பாவியினிடத்தில் ஏதாவது நன்மையிருக்கவேண்டுமென்று பாராமல், அவனுக்குச் சிறந்த ஆசீர்வாதங்களைத் தரச் சித்தமுள்ளவர் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய தேவன் இரக்கம் நிறைந்தவர், அவர் நமது நிர்ப்பாக்கியத்தைப் பார்த்து, நமக்கு நன்மை செய்து நம்மை மகிமைப்படுத்துவார். நாம் நம்முடைய குறைவைப் பார்த்தால் தளர்ந்துபோவோம். அவருடைய கிருபையில் நம்பிக்கை வைத்து, அவருடைய இரக்கங்களைத் தேடினால் ஆவியில் பலப்படுவோம். அவருடைய கிருபை நமக்குப் போதும்.

கையில் இல்லையோ? வகைசெய்ய செயல் இல்லையோ?
கருணையும் சமர்த்தும் உடையோரே!

மேய், 2௳.

"என்னையல்லாமல் இரட்சகர் இல்லை."

(ஏசா. 43. 11.)

இப்படி யெகோவா திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். பாவியை இரட்சிப்பது தேவனால்மாத்திரம் ஆகக்கூடியது. தேவன் இதற்குமுன் செய்த எந்தக் கிரியையிலும் அது மகா பெரியது. இரட்சகர் தேவனாயிராவிடில், நம்முடைய காரியத்துக்கு அவர் உதவமாட்டார். நமது பாவங்களுக்கு அளவில்லாத பிராயச்சித்தம் வேண்டியது. நமது நிர்ப்பந்த நிலைமையிலிருந்து நம்மை இரட்சிப்பதற்குச் சர்வ வல்லமை வேண்டியது. மற்றவர்கள் உதவிசெய்யலாம், ஆனால் தேவன்மாத்திரம் இரட்சிக்கக் கூடும். நாம் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு இயேசுவின் நாமத்தைத் தவிர, வேறே நாமம் வானத்தின் கீழெங்கும் கொடுக்கப்படாததால், நமது இரட்சிப்பு அவரால்மாத்திரம் ஆகக்கூடியது. நாம் இரட்சிப்படைய மற்றவர்களை நோக்குவது வீணும் வியர்த்தமுமாகும். அவரை அசட்டை பண்ணுகிறவர்களின் காரியம் மோசமாய் முடியும். ஆகையால் நாம் அவரையே நோக்கிப் பார்த்து, நம்மை இரட்சிக்க வல்லவரான அவர் மூலமாய் இரட்சிப்பைத் தேடுவோமாக. அவர் நம்மைப் பாவக் குற்றத்தினின்று மாத்திரமல்ல, பாவத்தின் வல்லமையினின்றும் இரட்சிப்பார். அவர் நம்மை ஆக்கினைத் தீர்ப்பினின்று மாத்திரமல்ல, அதின் அதிகாரத்தினின்றும் இரட்சிப்பார். அவர் நம்மை வைதீக தீமைகளினின்று மாத்திரமல்ல, லௌகீக தீமைகளினின்றும் இரட்சிப்பார். கர்த்தரைத்தவிர வேறே யாராவது எக்காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் எவ்வகைத் தீமைகளினின்றும் நம்மை இரட்சிக்க ஏலாது. ஆதலால் கர்த்தரே நமது நம்பிக்கையும் கேடகமுமாயிருக்கவேண்டும். தீங்கு நாட்களில் நாம் அவரண்டைக்குப் போய், மோசத்தில் அவரை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கவேண்டும். அவர் சதாகாலங்களிலும் நம்மை இரட்சிக்க வல்லவர். நம்முடைய இரட்சணியத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவரும் அவரே. அவர் தமது ஞானத்தினால் நம்மைத் தெளிவித்துத் தமது புண்ணியத்தினால் நம்மை நீதிமான்களாக்கி, தமது ஆவியினால் பரிசுத்தவான்களாக்கி, பற்பல போராட்டங்கள் சோதனைகளினின்று தமது கிருபையினால் பாதுகாத்து, மரணத்துக்கப்பால், மகிமையான உயிர்த்தெழுதலை அநுக்கிரகித்து மாட்சிமையான பேரின்ப உலகத்தில் என்றும் வாழும்படிச் செய்வார்.

"நாம் தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுவதே அவரிடத்தில் அன்புகூருவதாம்."

(1 யோ. 5. 3.)

உத்தம கீழ்ப்படிதல் அன்பினாலுண்டாகிறது. உத்தம அன்பு கீழ்ப்படிய எப்போதும் நடத்துகிறது. நாம் உள்ளபடி தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்தால், நாம் அவரை மகிமைப்படுத்த நாடுவோம். நாம் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பதினால் யெகோவா மகிமைப்படுவார். கூப்பாடு போடுகிறவர்களல்ல, பரிசுத்த ஜீவியம் செய்கிறவர்களே தேவனுக்கு மிகுந்த மகிமையை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். வாக்குத்தத்தங்கள் நாம் நம்பும்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதுபோலவே, நாம் கீழ்ப்படியும்படி கட்டளைகளும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியப் பிரயாசப்படாதவர்கள், வாக்குத்தத்தங்கள்பேரில் சரியானபடி நம்பிக்கை வையார்கள். இயேசு பூர்வகாலத்திலுள்ள சிலரைப் பார்த்து "என்னை ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என்று நீங்கள் சொல்லியும் நான் சொல்லுகிறபடி நீங்கள் செய்யாமற் போகிறதென்ன?" என்று கேட்டார். அவர் தமக்கு நெருங்கின இனத்தார் யார் என்று காட்டும்படி "பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனே என் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாயிருக்கிறான்" என்று உரைத்தார். அருமையுள்ள இயேசு கர்த்தாவே உமது அன்பினால் எங்கள் இருதயத்தை நிரப்பி, உம்முடைய திருமாதிரிப்படி எங்கள் ஜீவியம் விளங்க கிருபை செய்தருளும். உம்மைப்பற்றிய எங்கள் அன்பை, உமக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதிலே திருஷ்டாந்தப்படுத்த அருள்புரியும். உமது கட்டளைகளைப்பற்றிய எண்ணமிருந்தால் போதும் என்றிராமல், அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க அநுக்கிரகம் செய்தருளும். தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியே, நாங்கள் சரீரத்திலும் ஆத்துமாவிலும் ஆவியிலும் பூரண பரிசுத்தராகும்படி பண்ணியருளும். நாங்கள் அன்புடன் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும் வளருகிறவர்களாயிருக்கும்படி செய்தருளும். அன்பினாலே பக்திவிருத்தியுண்டாகும்படி எங்களை வழி நடத்தியருளும். தெய்வீக அன்பில் எங்களை ஸ்திரப்படுத்தி நிலைநிறுத்தி, அன்பும் ஐக்கியமும் பூரணமாய் அரசாளும் பேரின்ப உலகத்துக்கு உயர்த்தியருளும்.

"அவர் மழையைப்போல நம்மிடத்தில் வருவார்."

(ஓசி. 6. 3.)

கர்த்தர் தமது ஜனங்களைப்பற்றி இடைவிடாமல் கவலையுள்ளவராயிருக்கிறார். பெற்றோர் ஒரேபேறான பிள்ளையின்பேரில் மிகவும் கவலையாயிருப்பார்கள். தோட்டக்காரன் தன் பிரியமுள்ள நோய்ஞ்சலான செடியின்பேரில் கண்ணாயிருப்பான். அவன் அடிக்கடி அதைப் போய்ப் பார்ப்பான். அதற்கு வேண்டியதைச் செய்வான். கர்த்தரும் நம்முடைய குறைவுகளை அறிந்து, நமக்குத் தேவையானதைத் தருகிறார். அவர் "நான் அதற்கு அடிக்கடி தண்ணீர் பாய்ச்சுவேன்" என்று வாக்கருளியிருக்கிறார். கோடைகாலமானாலும் குளிர்காலமானாலும் நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் இடைவிடாமல் கொடுக்கப்படும். தண்ணீரற்ற செடிக்குத் தண்ணீர் எவ்வளவு செழிப்பை உண்டுபண்ணுமோ, அப்படியே அவர் நமக்குத் தருபவைகளும் தருவதன்மைகளாயிருக்கும். அவர் அவைகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுப்பார். இப்படி அவர் நமக்குத் தந்து, கிருபை எப்போதும் நம்மோடிருக்கும்படி செய்கிறார். அதால் நம்முடைய வைதீக விருப்பங்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, மருள விழுதல் தடுக்கப்படுகிறது. நற்கிரியை நம்முடைய இருதயத்தில் கொண்டு செலுத்தப்படுகிறது. கர்த்தர் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதை நிறுத்தினால், நாம் சீக்கிரம் பட்டுப்போவோம். நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டியது நமது கடமை. அவர் நமதுமேல் பாராட்டியிருக்கிற அன்புக்கு, நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகள் அனந்தம். நாம் வெளியரங்கமாய்க் காணாததால், தண்ணீர் பாய்ச்சப்படவில்லை என்று எண்ணக்கூடாது. அடிக்கடி கர்த்தர் நமக்குத் தந்துகொண்டே யிருப்பதால், அது நூதனமாகக் காணப்படுகிறதேயில்லை. அமைதலாயும் படிப்படியாயும் நன்மைகள் அருளப்படுவதால் பிரத்தியட்சமாய் நாம் காணக்கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். நம்மிடத்தில் கிருபைவரங்கள் கிரியைகளை நடப்பிக்கையில் தேவன் அவைகளுக்குக் காரணர் என்று அறிந்துகொள்வோமாக. நாம் அனுபவிக்கும் இகபர நன்மைகள் எல்லாம் அவரிடத்திலிருந்து நேராக வருகின்றன.

கிருபையுடன் என் இருதயத்தனில் வாரும்
கேடுபாடுக எல்லாத்தையும் தீரும்.

மேய், ௫வ.

"நான் அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்."

(யோவா. 17. 9.)

இரட்சகர் தமது ஜனங்கள்பேரில் வைத்திருக்கிற பிரீதி மிகவும் விசேஷித்தது. அவருடைய பிதாவானவர் அவர்களை அவருக்குக் கொடுத்தார். அவர் அவர்களைப் பாதுகாத்துத், தமது தெய்வீக விசாரணையில் வைத்து அவர்களுக்குப் பலனளிக்கிறார். அவர் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்தாலும், தமது ஜனங்களுக்குத் தமது முழுஉள்ளத்தோடே ஆவலுடன் நன்மை செய்கிறார். அவர் இப்போது பெரிய காரியார்த்தராகத் தமது பிதாவிடத்தில் பரிந்துபேசி, "நான் உலகத்தாருக்கல்ல அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்" என்று அவர்களைப் பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் அவர்களுடைய பிரதான ஆசாரியர். அவர்களுடைய பேர் அவருடைய மார்ப்பதக்கத்திலே பதியப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அவர்களுடைய பிணையாளி, அவர்களுடைய இரட்சண்ணியம் அவருடைய கரத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அவர்களுக்குப் பொறுப்பாளராயிருந்து, அவர்களை மோட்சவீட்டிற்குக் கொண்டுபோய்த், தமது பிதாவின் சமுகத்தில் என்றைக்கும் நிறுத்தும்படி கையேற்றுக்கொண்டார். அவர் அவர்களுடைய மேய்ப்பர். அவர்கள் அவருடைய மேய்ச்சலின் ஆடுகள். பிரியமானவர்களே, இந்தப் பொல்லாத உலகத்தினின்று நம்மை விலக்கிக் காக்கவும், சத்தியத்தினாலே நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கவும், தம்மோடும் அவர்கள் ஒருவரோடொருவரும் ஐக்கியமாயிருக்கவும், இயேசு நமக்காக விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். அவருடைய ஜெபம் அதிகப் பலமுள்ளது. அவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் ஏற்றவேளை கேட்கப்படுவதை நம்முடைய அநுபோகத்தினால் அறியலாம். யார் நம்மை மறந்தாலும், இயேசு இன்றைக்கும் நம்மில் அன்புகூர்ந்து, நமக்காக விண்ணப்பம் பண்ணிவருகிறார். அவருடைய விண்ணப்பம் ஒருக்காலும் வெறுமையாகத் திரும்பாது. அவர் [illegible]பதெல்லாம் நீதியாயிருக்கும். தமது பிதாவின் சித்தத்துக்கேற்றவைகளையே அவர் கேட்பார். பிதா ஒன்றையும் அவருக்கு மறுக்கார். ஆகலால் நமக்கு வேண்டும் காரியங்கள் யாவற்றையும் நம்முடைய காரியகர்த்தாவுக்கு அறிவித்து அவர்மூலமாய் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றநுபவிக்கும்படி கருத்துள்ளவர்களாயிருப்போமாக.

மேய், ௬வ.

"கர்த்தரோ எனக்கு அடைக்கலமாயிருக்கிறார்."

(சங். 94. 22.)

பாவமானது நம்முடைய நீதியை உரிந்து பெலவீனப்படுத்தி, எண்ணிறந்த மோசங்களுக்கு நம்மை ஏதுவாக்கிப் போட்டது. நாம் தனித்துவிடப்பட்டால், இமைப்பொழுதாவது சுகமாயிருக்கமாட்டோம். நரகசேனைகளெல்லாம் ஒன்றாகத் திரண்டு நமக்கு விரோதமாய் ஒப்பந்தம் பண்ணியிருக்கிறது. அவைகள் பொல்லாத மனிதரையும், சில வேளைகளில் நல்ல மனிதரையும் நமக்கு விரோதமாய் எழுப்பிவிடுவதுண்டு. நம்முடைய பாதை முழுவதும் உபத்திரவங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. நமது தேகத்தின் ஒவ்வொரு மயிர்க்கண்ணும் மனதின் சக்திகளும் மோசத்துக்கு வழியாயிருக்கிறதாய்க் காணப்படுகிறது. நமக்கிருக்கிற மோசங்கள் திரளாகவும் பெரிதாகவுமிருக்கின்றன. நமது மதியீனமும் பெலவீனமும் மிகவும் அதிகமாயிருக்கின்றன. நமக்கு இடைவிடாமல் ஆதரவும் நடத்துதலும் வேண்டிய தவசியம். நமக்குப் பட்சம் காட்டத்தக்க திறமையும் சித்தமுமுள்ளவர்களை எங்கே காணலாம். சகாயத்துக்காகவும் புகலிடத்திற்காகவும் யாரை நோக்கிப் பார்க்கலாம். "கர்த்தர் எனக்கு அடைக்கலமாயிருக்கிறார்" என்று சொல்லத்தக்க மனுஷன் பாக்கியவான். இதுதான் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்குரிய சலாக்கியம். தேவன் அவனுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறார். அவர் அவனோடே எப்போதுமிருக்கிறார், அவர் அவனை ஒருக்காலும் கைவிடார். அவர் நமக்கு அடைக்கலமானால் நாம் பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் அவர் சருவவல்லவராயிருக்கிறார். நாம் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர் சர்வஞ்ஞராயிருக்கிறார். நமக்கு ஆதரவு கிடைப்பது நிச்சயம் என்றறிந்து, அதைக்குறித்து சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியுமாயிருக்கக்கடவோம். மோசமுள்ள காலத்தில் நாம் அமிழ்ந்திப்போகாதபடி காப்பார். நாம் கெட்டழிந்து போகாதபடி இரட்சிப்பார். நமக்கு முன்னோடிச் சென்ற திரள்சேனையான அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு அவர் அடைக்கலம் கொடுத்திருப்பதை வாசித்தறிந்திருக்கிற நாம் எவ்வளவேனும் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடாமல் அவரைப்பற்றிய நம்பிக்கையில் அசைவில்லாதவர்களாய், எந்த வேளையிலும் அவர்பேரில் சார்ந்துகொள்வோமாக. அவர் நமக்கு அடைக்கலமாயிருக்கில், நமக்குச் சேதம் நடப்பது கூடாத்காரியம்.

மேய், 7௳.

"நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல."

(கலா. 5. 18.)

நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களானால், அதற்குப் பூரணமாய்க் கீழ்ப்படியவேண்டும். அது அற்பமான பாவத்துக்கும் ஆக்கினையைக் கூறும். நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களானால், தாவீதைப்போல நாமும் "ஜீவனுள்ள ஒருவனும் உமக்கு முன்பாக நீதிமானல்லாததினாலே உமது அடியேனை நியாயத்தீர்க்கப் பிரவேசியாதேயும்" என்று ஜெபிக்கவேண்டியவர்களாயிருப்போம். ஆனால் இயேசுவை விசுவாசித்தால், தேவ ஆவியானவரால் நடத்தப்பட்டால், நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல, கிருபைக்குட்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். தேவன் நம்முடைய பிதாவாயிருக்கிறார். சுவிசேஷமானது நாம் நீதிமான்களென்று கூறுகிறது. இயேசு நமக்காக மரித்து, இப்போது பிதாவின் ஆசனத்துக்கு முன்பாக நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். நம்முடைய பாவங்களெல்லாம் நிவிர்த்தியாக்கப்பட்டு, மன்னிக்கப்பட்டுப்போயின. நாம் குறைவுள்ளவர்களும் கறைப்பட்டவர்களுமாயிருந்தாலும், தேவன் நம்மையும் நம்முடைய பணிவிடைகளையும் அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறார். நியாயப்பிரமாணமானது நம்மேல் அதிகாரஞ்செலுத்த ஏதுவில்லை. நம்மைப் பற்றி அதற்குப் பாத்தியமுமில்லை. இயேசு நமக்காக ஏற்பட்டு அதற்குச் செய்யவேண்டியதையெல்லாம் நிறைவேற்றி முடித்திருக்கிறார். அது செலுத்தின தண்டனையை இயேசு நமக்காக உத்தரித்தார். நாம் அதை நேசிக்கிறோம். அதைக் கைக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் அதற்காக எவ்வளவும் பயப்படுகிறதில்லை. அது நமது நடக்கைக்குச் சட்டமாக மாத்திரமிருந்து, தேவன் விரும்புவது இன்னது, அவர் வெறுப்பது இன்னது என்று காட்டுகிறது. தேவன் நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தினின்று விலக்கி இரட்சித்ததற்காகவும், அவரோடே நாம் சமாதானமாயிருக்கத்தக்கதாகவும், அவருடைய மகிமையைப்பற்றிய நம்பிக்கையிலே நாம் சந்தோஷமடையத்தக்கதாகவும் நம்மில் கிரியை செய்துவருகிறார்.

செய்கிரியை நோக்கில் உன் திருவடி சேரவகை
தேடுமோ காண்கிலேனே, பரம்பொருளே.

மேய், 8௳.

"அவருடைய செயல்களை மறந்தார்கள்."

(சங். 78. 11.)

தேவனுடைய ஒவ்வொரு செயலும் அவருடைய ஞானத்தை, அல்லது பரிசுத்தத்தை அல்லது அன்பை விளக்குகிறது. அவர் தமது ஜனங்களுக்காக கிரியை செய்கிறார். அவர் பூர்வீகத்தில் இஸ்ரவேலருக்காக அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்தார். அவர்கள் அவைகளைக் கண்டு, கொண்டாடி, மகிழ்ந்தார்கள். மோசத்தினின்று அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டபின்பு அவர்கள் நன்றிகெட்டவர்களாய் அவருடைய செயல்களை மறந்தார்கள். மனிதர் செய்யும் அற்பமான குற்றங்களை அல்லது, தேவன் இடங்கொடுக்கும் அற்பமான நஷ்டங்களைப் பேணி மனதில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது கேவலமான ஞாபகத்துக்கு அடையாளம். அவருடைய பெரிதும் விலையேறப்பெற்றதுமான வாக்குத்தத்தங்களையும், அவருடைய அதிசயமான கிரியைகளையும் மறப்பதும் ஆகாத ஞாபகத்துக்கு அடையாளம். 'தேவசெயல்களை நாம் கவனித்து; ஆராய்ந்து ஞாபகத்தில் வைத்துவைக்க வேண்டும். அவைகளெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டிய பெரிய காரியங்கள். அவைகளின்மேல் தேவனுடைய பூரண முத்திரை யிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தம்மை அவைகளின் மூலமாய் வெளிப்படுத்துகிறார். அவைகளை மறப்பது நன்றிகேடு. அவைகள் நன்றிகேடுமாத்திரமல்ல கொடுமையாயுமிருக்கிறது. திவ்விய பராமரிப்பில் தேவன் நமக்குச் செய்திருப்பதென்ன? அவர் நம்மை நடத்தி, போஷித்து, பாதுகாத்து, நம்முடைய பிரயாணத்தில் இம்மட்டும் கொண்டுவந்திருக்கிறார். கிருபையினாலே அவர் நமக்குச் செய்திருக்கிற நன்மைகளென்ன? தமது குமாரனை நமக்காக மீட்கும்பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்து, நம்மைப் பரிசுத்தம்பண்ணி, பரிசுத்த ஆவியானவரை அநுக்கிரகித்து, நம்முடைய இருதயத்தை மாற்ற கிருபை அருளியிருக்கிறார். இறந்தகாலத்தில் நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்ட நாம் நிகழ்காலத்திலும் அவைகள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தளராதிருந்து, அவருடைய பணிவிடைக்கென்று முற்றிலுமாய் நம்மைப் பிரதிஷ்டை செய்வோமாக.

சாவின்வழியே தொடர்ந்து
அக்கிரமச் செய்கையில்
சிக்கினேன் ஐயா! உன் தஞ்சம்.

மேய், 9௳.

"என் மாமிசத்திலே ஒரு முள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது."

(2 கொரி. 12. 7.)

அந்தக் காலத்தில் பவுல் அப்போஸ்தலனுக்கிருந்த விசேஷித்த சோதனை யின்னதென்பதைப்பற்றி அறிவிக்கப்படவில்லை. அது நமக்கு மறைவாய் வைக்கப்பட்டிருப்பது பெரிய இரக்கம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அநேக கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓர்வகை முள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்த அவர்களுக்குப் பெலனில்லை. அவைகள் நாடோறும் அவர்களுக்குக் கொடிய நோவைக் கொடுக்கிறது. தேவன் நமக்கு முள்ளைக் கொடுத்தால், அவராலன்றி வேறொருவராலும் அதை எடுக்கக் கூடாது. தேவன் அதைக் கொடுத்தால், அதை அன்பினால் கொடுத்திருக்கிறார். அது சில தீமையை விலக்கும்படி அல்லது சில நன்மைக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்தும்படி கொடுக்கப்படுவதுண்டு. அது நாம் ஜெபம்பண்ணவினால், தேவாசனத்திற்கு நெருங்கிப்போகும்படி தூண்டினால், நாம் தாழ்மைப்பட்டு நம்மைத் தாழ்த்திக்கொள்ளும்படி செய்தால், வாக்குத்தத்தங்களை நமக்கு இன்பமுள்ளதாக்கினால், மோட்ச வாஞ்சையை அருளினால், கிறிஸ்துவின் அவசியத்தை நமக்குப்போதித்தால், அது ஆசீர்வாதமாயிருக்கும். நாம் சுகபோகமாய் வாழ்ந்து, கர்த்தரை விட்டுத் தூரமாய்ப் போவதைவிட, நாம் அவரை நெருங்கி பற்றிப் பிடித்து நிற்க காரணமான முள்ளால் நாம் காயப்படுவது வாசி. பிரியமானவர்களே, உங்கள் மாமிசத்தில் நோவைக் கொடுக்கும் முள்ளிருக்கிறதா? இருந்தால் அதோடே கர்த்தரண்டைக்குப் போ. ஒருவேளை அது உன் சரீரவியாதியாயிருக்கலாம், குடும்ப வருத்தமாயிருக்கலாம், விசேஷித்த பரீட்சையாயிருக்கலாம், அல்லது தெய்வசம்பந்தமான சங்கடமாயிருக்கலாம். அவைகள் எதாயிருந்தாலும் சரி, இயேசுவண்டைக்குக் கொண்டுபோ. உனக்குப் போதுமான கிருபையை அவரில் கண்டுகொள்வாய். உன் பெலவீனத்தில் அவருடைய பெலன் பூரணமாய் விளங்கும். நம்முடைய நன்மைக்காக அவர் நமக்கு நோவைக் கொடுப்பதுண்டு. [illegible]டையாக நீதியாகிய பலனைக் கொடுக்கும்.

இந்த லோக வாழ்வை நாடி, எந்தன் மனம் வாடுகிற
தந்திரப் பாசாசு நிர்ப்பந்தம் வைச் சாடுதே.

மேய், 10௳.

"மகிமையின் கர்த்தர்."

(1 கொரி. 2. 8.)

பழைய ஏற்பாட்டில் யெகோவா மகிமையுள்ள கர்த்தர் என்றழைக்கப்படுகிறார். இந்த இடத்தில் இயேசுவானவர் மகிமையின் கர்த்தர் என்னப்படுகிறார். ஆகவே இயேசு யெகோவாவாயிருக்கிறார். அவர் மகிமையின் ராஜா. அவர் பரமேறின சாரியத்தைக்குறித்து 24-ம் சங்கீதத்தில் அலங்காரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. தெய்வத்துக்குரிய மகிமை பொருந்திய சம்பூரணங்களெல்லாம் அவருடையது. ஆகவே அவர் உன்னதத்துக்குரியவர். அவர் மனிதவடிவெடுத்து, நம்மோடே கூடாரம்போட்டபோது, பிதாவைக் கனம்பண்ணுகிறதுபோல "எல்லாரும் குமாரனைக் கனம்பண்ணும்படிக்குப் பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். குமாரனைக் கனம்பண்ணாதவன், அவரை அனுப்பின பிதாவையும் கனம்பண்ணாதவனாயிருக்கிறான்." இயேசு அளவற்ற மகிமையுள்ளவர். நாம் அவரைக் கனம்பண்ணவேண்டியது நியாயமே. நாம் பிதாவை விசுவாசிக்கிறோமா? அப்படியே இயேசுவையும் விசுவாசிக்கவேண்டும். பிதாவிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கிறோம், இயேசுவிடத்திலும் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். பிதாவை வணங்குகிறோம், இயேசுவையும் வணங்கவேண்டும். பிதாவிடத்தில் அன்புவைத்து, அவரை வணங்கி, அவரில் நம்பிக்கை வைப்பதுபோல, குமாரனுக்கும் செய்யவேண்டும். அவர் நமது மகிமையின் கர்த்தர். அவர் தம்மிலே மகிமையுள்ளவரும், தம்முடைய கிரியையிலே மாட்சிமையுள்ளவரும், ஆளுகையில் மகத்துவமுள்ளவரும், நேயத்தில் கீர்த்தியுள்ளவரும், நடக்கையில் மேன்மையுள்ளவரும், தமது ஜனங்களை இரட்சிப்பதில் மாண்புள்ளவருமாயிருக்கிறார். இங்கே அவரை மகிமையின் கர்த்தராக ஏற்றுக்கொண்டு, அவரை வணங்கினால், மறுமையில் நாம் மகிமையோடே அவருடன் வாசம்பண்ணுவோம். இங்கே அவரை மகிமையின் கர்த்தராக ஏற்காதவர்கள், மறுமையில் அவர் மகிமையின் கர்த்தர் என்பதை நடுக்கத்தோடும் பயத்தோடும் பார்ப்பார்கள். பார்த்துப் புலம்புவார்கள்.

எங்கள் மகிமையின் கர்த்தாவே, சாத்திர தோத்திர பாத்திரரே.

மேய், 11உ.

"தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனுமாயிருக்கிறார்."

(சங். 46. 1.)

இவ்வுலகம் வனாந்தரம்போலிருக்கிறது. இங்கே நாம் புசல்களுக்கும் பெருங்காற்றுக்கும் மோசங்களுக்கும் சத்துருக்களுக்கும் விட்டுவிடப்பட்டும் வருகிறவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் சுயமாய் விட்டுவிடப்பட்டால், நாம் கெட்டுப்போவோம். சத்துருக்கள் நம்மை மேற்கொள்ளுவார்கள். ஆனால் கர்த்தர் இரக்கங்கொண்டு, அவனுக்கு நான் அடைக்கலமாவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாம் அவரண்டைக்குப் போய் ஆசரவு பெற்றுச் சகாயமாய்த் தங்கலாம். அவர் நமக்கு அடைக்கலமாயிருக்கில், ஒன்றும் நம்மை மேற்கொள்ளமாட்டாது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் கர்த்தர் எனக்கு அடைக்கலம் என்று சொல்லலாம். பிரியமானவர்களே, இன்று இதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, என்ன சோதனைகள் நேரிட்டாலும், என்ன புசல் அடித்தாலும், எந்தச் சத்துருக்கள் எதிர்த்தாலும், கர்த்தர் நமக்கு ஆதரவாயிருந்து நம்மைப் பாதுகாப்பார் என்று நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருப்போமாக. மனிதனுடைய கோபத்திற்கும், சாத்தானின் முயற்சிக்கும், இக்கால பிரசண்டமாருதத்திற்கும் அவர் நமக்கு அடைக்கலம் தந்து, மறைவிடமாயிருப்பார். அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு ஆதரிப்பதுடன், ஆத்துமாவிலே பெலனையும் தருவார். தேவன் நமக்கு அடைக்கலமானால், நாம் சுகமாயிருப்பதற்கு தடையென்ன? அவர் நமக்குப் பெலனாயிருக்கால், நாம் மேற்கொள்ளுவது நிச்சயம். ஆகையால் நாம் அவரண்டைக்கு ஓடி, அவர் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்து நடப்போமாக. ஸ்ரீஎஹோவா தேசத்தில் அவரே நமக்கு அடைக்கலமும் பலமுமாயிருக்கிறார். அவர் நம்மைக் குருவிபிடிக்கிறவனுடைய கண்ணிக்கும் கொள்ளைநோய்க்கும் தப்புவிப்பார். தம்மிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்கிறவர்களையும் தமது செட்டைகளின் கீழ் வைத்துக் காப்பாற்றுவார். அவரே நமது கன்மலையும் உயர்ந்த அடைக்கலமுமானவர். நாம் அசைக்கப்படோம். ஆகையால் நாம் எக்காலத்திலும் அவரை நம்புவோமாக. அவர் சமுகத்தில் நம்முடைய இருதயத்தை ஊற்றிவிடுவோமாக. அவர் நமக்கு அடைக்கலமாயிருக்கிறார்.

பரம என் ஆவிக்கு மறைவென்றும் நீரே
பாவிக்கடைக்கலம் நீரே.

மேய், 12உ.

"எங்களுக்கோ கர்த்தரே தேவன்."

(2 நாளா. 13. 10.)

யூதாவின் மனுஷர் யெரொபெயாம் கிறத்தின பொன் கன்றுக்குட்டி விக்கிரகத்தை வணங்கிவந்த இஸ்ரவேலரைப் பார்த்து இப்படிச் சொன்னார்கள். அப்படியே கிறிஸ்தவனும் தன் செல்வத்தையும், இலட்சணத்தையும், ஸ்திதியையும், இன சம்பந்தத்தையும் தெய்வமாக என்னுகிறவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லலாம். கர்த்தர் எங்களுடைய தேவன். அவர் தம்மைப் பற்றித் தெரியப்படுத்தியிருக்கிற வெளிப்படுத்தலை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவருடைய ஏகசேபேறான குமாரனுடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிறோம். நாடோறும் அவருடைய கிருபாசனத்துக்கு முன்பாகப் பணிகிறோம். அவருடைய அருமையான வாக்குத்தத்தங்களின்பேரில் முழுமனதோடு நம்பிக்கை வைக்கிறோம். வார்த்தையினாலாவது செய்கையினாலாவது அவருக்கு விசனத்தை உண்டுபண்ண அஞ்சுகிறோம். அவருடைய பேரை நாங்கள் அறிவோம். அதை நேசிக்கவும் செய்கிறோம். அவருடைய சுவிசேஷத்தை அங்கீகரித்து, அதில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறோம். பிதாவாக அவரண்டைக்கு நாங்கள் சமீபித்துவந்து, எங்களுக்கு அவசியமானவைகளையெல்லாம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். யெகோவா நம்முடைய தேவனாயிருப்பதால், நமக்குக் குறைவுபடாத நன்மைகளுண்டென்று அறியலாம். இதால் நமது ஆத்துமா இன்பமாய் முகப்பாறலாம். நமது குறைவுகளும் நீங்கிப்போகும். அவர் நம்முடைய தேவன். அவருடைய வல்லமை நம்மை ஆதரிக்கும்; அவருடைய ஞானம் நம்மை நடத்தும், அவருடைய இரக்கங்கள் நமக்காக அநுதாபப்படும், அவருடைய விசாரணையில் சகலமும் நம்முடைய நன்மைக்கென்று நடந்தேறும். அவர் ஒருக்காலும் நம்மைக் கைவிடார். அவருடைய கண்ணை நம்மைவிட்டு எடுக்கமாட்டார். ஒன்றுவது நம்மைச் சேதப்படுத்த இடங்கொடுக்கவுமாட்டார்.

தேவபிதா உன் பிதாவும், இயேசு உன் சிநேகிதரும், சுத்தாவி—உத்தன் தேற்றரவாளனும் ஆனதைப் பார்க்கிலும், தேவை உனக்கொன்றும் இல்லையே.

மேய், 13உ.

"இவருடைய இரத்தத்தினாலே மீட்பு நமக்குண்டாயிருக்கிறது."

(எபே. 1. 7.)

இப்பகையின்படி நம்முடைய நிலைமை மிகவும் பயங்கரப் பட்டதாக்கது. இயேசுவைத்தவிர வேறே யாராலாவது நம்மை மீட்டுக்கொள்வது கூடாதகாரியம். நம்மை மீட்க அனைவற்ற தேவ வண்ணம் மீட்கும் பொருள் வேண்டியதாயிருந்தது. நீதிக்குத் திருப்திசெய்ய மீட்கும் பொருள் அவசியமாயிருந்தது போல, பாவம் பிசாசின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை கரையேற்ற சர்வவல்லமையும் வேண்டியது. இயேசுவின் இரத்தம் நமது மீட்பின் கிரயம். நாம் சுட்டா இயேசுவின் ஆவியானவர் சக்தியாயிருக்கிறார். சகல அக்கிரமங்களிலிருந்தும் நாம் தேவனுக்கென்று மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம். பின்பு மரண நாம் முழுவதுமாய்த் தேவனுக்குப் பிரஜைத்தையாக்கப்படுவோம். கடைசியாக நாம் எல்லா பாவத்தினின்றும் விடுவிக்கப்படுவோம். இவ்விது இயேசுவினாலுண்டான மீட்பு பலிதமுள்ளது. அவரால் மீட்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் என்றென்றைக்கும் மீட்பின் அன்பைக் கொண்டாடுவார்கள். இப்போது அநேகர் அப்படிச் செய்கிறதாக வாசிக்கிறோம். "தேவரீர் அடிக்கப்பட்டுச் சகல கோத்திரங்களிலும் பாஷைக்காரரிலும் ஜனங்களிலும் ஜாதிகளிலுமிருந்து எங்களைத் தேவனுக்கென்று மீட்டுக்கொண்டு எங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக எங்களை ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாக்கினீர். நாங்கள் பூமியிலே அரசாளுவோமென்று புதிய பாட்டைப் பாடுகிறார்கள்." பாவத்தையும் அசுத்தத்தையும் நீக்க, இயேசுவின் விலாவிலிருந்து திறக்கப்பட்ட ஊற்றில் ஸ்நானம் செய்தால், உன் ஆத்துமா நாகமானின் சரீரத்தைப்போல சுத்தமாகும். நான் பிரதான கொடிய பாவியென்று நினையாதே. பிரதான கொடிய பாவிகளை, உலகம் குப்பையைப்போல எடுத்தெறிகிற பாவிகளை, அவர் இரக்க பரிசுத்தவான்களாக்கியிருக்கிறார். உன் பாவங்கள் பிரமாண்டமாயிருந்தாலும் என்ன? சர்வவல்லவரான நித்திய தேவகுமாரனின் இரத்தம் உன்னுடைய சகல பாவங்களையும் அறக்கழுவி சுத்திகரிக்கப் போதுமானதாயிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பையும் சமாதானத்தையும் இரட்சிப்பையும் பெற்றுக்கொள்.

மேய், 14உ.

"நீங்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கன்மலையை நோக்கிப் பாருங்கள்."

(ஏசா. 51. 1.)

இது உங்களைத் தாழ்மைப்படுத்தவேண்டியது. ஏனெனில் உங்கள் பிதாக்கள் கன்மலையாயிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆவிக்குரிய விஷயத்தில் கடினமாயும் குளிர்ச்சியாயும் உயிரற்றவர்களாயுமிருந்தார்கள். நீங்கள் அவர்களுடைய தன்மைக்குப் பங்காளிகளாயிருக்கிறீர்கள். யெகோவா உங்கள் இருதயத்தைப் புதுப்பித்து, உங்களுக்குச் சதையான இருதயத்தைத் தரும்மட்டும், அது கல்லைப்போலிருந்தது, தெய்வீக வல்லமையால் நீங்கள் கன்மலையிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டவர்கள். நீங்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்டபோது மலைப்பிள்ளையாயிருந்தீர்கள். தேவனுடைய கிருபையால் நீங்கள் உருவாக்கப்பட்டீர்கள். நீங்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள் என்பதை அறிந்து, தேவனுக்கு முன்பாக உங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் மலைப்பிள்ளையாயிருந்தபோது, உங்களிடத்தில் கிரியை நடப்பித்தவர், அவர் சமுகத்தை நீங்கள் தேடும்போது உங்களிடத்தில் கிரியை செய்யாதபடி விட்டுவிடுவாரா? அப்படிச் செய்யார் என்று தைரியங்கொள்ளுங்கள். உங்களிடத்தில் ஒரு நன்மையும் இல்லாதபோது உங்களில் கிரியை செய்தவர், அதை முற்று முடிய நிறைவேற்றாதிருப்பாரா? உங்களிடத்தில் கிரியையை நடப்பித்தவர், மற்றவர்களிடத்திலும் அப்படியே கிரியையைச்செய்வார் என்று நம்புங்கள். உங்களை வெட்டி எடுத்த வல்லமை, கடினமான இருதயத்தை உடைத்து, அடங்காத ஆவியை அடக்கி, முரணான சித்தத்தை ஆளப் போதுமானதாயிருக்கிறது. கன்மலையில் இன்னம் எவ்வளவு வெட்டப்படாதபடி விடப்பட்டிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்து, அதற்காக மனமுருகி, ஜெபம்பண்ணி, கிருபை அருளப்படப் பிரயாசப்படுங்கள். பிரியமானவர்களே, பெருமை உங்களில் எழும்பும்போதும், மனக்கலக்கம் உங்களைப் பிடிக்கும்போதும், மற்றவர்களைப்பற்றி நாம் அவநம்பிக்கை கொள்ளும்போதும், நீங்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கன்மலையை நோக்கிப் பாருங்கள்.

ஆதி தந்தை தாய் செய்த பாதகம் உலகத்தை
அடங்கலும் பிடித்ததே—பரப்பொருளே
மாதா வயிற்றிலே நான் தோஷியாய் உருவாகி
மறம் கொண்டு பிறந்தேனே—பரப்பொருளே.

மேய், 15௳.

"உங்கள் சரீரங்கள், கிறிஸ்துவின் அவயவங்கள்."

(1 கொரி. 6. 15.)

சில தருணங்களில் சரீரத்தைப்பற்றி அதிகமான எண்ணங்கொள்ளுகிறோம். சில தருணங்களில் நாம் அதை அலட்சியம்பண்ணுகிறோம். தேவன் சரீரத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற எண்ணத்தை நாம் சரியானபடி மதிக்கிறதில்லை. அது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஆலயம், கிறிஸ்துவின் அவயவம். கிறிஸ்துவும் அவர் ஜனங்களும் ஒரே சரீரமாயிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் அந்தச் சரீரத்துக்கு அவயவமாயிருக்கிறான். நம்முடைய சரீரங்கள் கிறிஸ்துவோடு ஒன்றாயிருக்கிறது. அப்படி அவர் அவைகளை மதிக்கிறார். அவைகளுக்கு வேண்டிய ஆகாரவகைகளை கட்டளையிட்டு, பின்பு அவைகளைத் தமது மகிமையுள்ள சரீரத்துக்கொப்பாயிருக்கும்படி உயிரோடே எழுப்புவார். "என் சரீரம் இயேசுவின் அவயவம்" என்ற எண்ணத்தோடே இந்த நாளைச் செலவிடுவோமாக. அவர் அதைத் தம்முடைய இரத்தத்தைக் கிரயமாகக் கொடுத்து வாங்கினதால், அது தம்முடையதென்கிறார். அவர் அதைப்பற்றி கவலையாயிருப்பதால், அதின்மேல் எப்போதும் கண்ணாயிருக்கிறார். அது அவருடன் ஐக்கியமாயிருப்பதால், அதைப் பாதுகாக்கிறார். என் சரீரம் கிறிஸ்துவின் அவயவமாயிருந்தால், நாம் அதை அசட்டையாக எண்ணக்கூடாது. கொழுக்கவைக்கக் கூடாது, கெடுத்துப்போடவுங் கூடாது. ஆனால் அதைச் சுத்தமுள்ளதாயும் சுகியுள்ளதாயும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது எஜமானுடைய வேலைக்கு எத்தனமாக்கப்பட்ட மகிமையான பாத்திரமாயிருக்கும்படி அதைத் தூய்மையுள்ளதாயும், பரிசுத்தமுள்ளதாயும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் சரீரத்தை உமது ஆவியால் நிரப்பி, உமது மகிமைக்கென்றும் கனத்துக்கென்றும் உபயோகப்படுத்தியருளும். இந்த அற்பமான சரீரம் மகிமையுள்ள உமது சரீரத்துக்கொப்பாகுங்காலத்தில் உம்மோடு என்றும் வாழ்ந்து சுகிப்பேன்.

எண்ணமுடியாத ஏகக்கூட்டமாய்
ஏக இரட்சகரின் சாயல் தரித்தோர்
வெண்ணுடை தரித்து வேந்தர் தங்களே
வியக்கப் புகழுவார்.

மேய், 16௳.

"நான் கலங்கினவனானேன்."

(சங். 30. 7.)

விசுவாசி அடிக்கடி இப்படி மனவேதனைப்படுவதுண்டு. கலக்கமில்லாமல் அவன் நெடுநாள் சுகமாயிருக்கமாட்டான். அவனுக்குள் அதிகமான பாவமிருப்பதாலும், அவனுக்குப் புறம்பே அநேக சத்துருக்களிருப்பதாலும், அவன் பாதையில் அவன் எண்ணாத காரியங்கள் எதிர்ப்படுவதாலும், அவன் அடிக்கடி கலங்கி மனமடிவுக்குள்ளாவான். ஆறுதலுக்காக எதிர்நோக்கின இடத்தில் துக்கத்தையும், உதவிக்காகக் கருதின இடத்தில் இடறையும், இன்பத்தை அநுபவிக்கலாம் என்றெண்ணின இடத்தில் நோவையும், கண்டு இளைத்துப்போவான். தன்னையும், பாவத்தையும், உலகத்தையும், தேவனுடைய சபையின் சீர்கேட்டையும் பார்த்துச் சோர்ந்துபோகிறான். அவன் அலுப்பாயிருப்பதால், சந்தோஷத்தை அநுபவிக்க ஏதுவில்லாமற்போகிறான். அவன் கலக்கமுள்ளவனாயிருப்பதால், அவன் விசுவாசம் தளர்ச்சியடைய ஏதுவாகிறது. கிறிஸ்தவன் கலக்கமடைவதுபோல, கர்த்தரும் கலக்கமடைந்தார். ஆகவே அவர் அவனுக்காக அநுதாபப்படுகிறார். இயேசுவானவர் ஒருதரம் "என் ஆத்துமா கலங்குகிறது, நான் என்ன சொல்லுவேன்" என்று சொன்னார். நம்முடைய கலக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் அவர் நம்மோடு அநுதாபப்படுகிறார். அவர் அவைகளைச் சுத்திகரித்து, அப்பால் அவைகளினின்று நம்மை வெளியாக்குவார். பிரியமானவர்களே, நீங்கள் இன்று காலையில் கலக்கமடைந்திருக்கிறீர்களா? கலக்கமுள்ள உங்கள் இருதயத்தை இயேசுவுக்கு முன்பாக ஊற்றுங்கள். அவர் உன் இருதயத்தை ஆற்றித் தேற்றி இளைப்பாறச்செய்வார். உனக்காக அதைப் பரிசுத்த இயேசுவிடம் கொண்டுபோய், கலக்கமுள்ள உன் இருதயத்தைக் காக்கும்படி கேள். அப்போது கலக்கமுள்ள உன் இருதயக் கொந்தளிப்பு நீங்க, அமைதலிருக்கும்; சமாதானம் உன்னில் செழித்தோங்கும்; பயம் அகன்றுபோம்; சர்வவல்லவர் உன் பட்சத்திலிருக்கிறார் என்ற தைரியம் உன் உள்ளத்தில் உண்டாக, ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமலும், அசையாமலுமிருந்து ஸ்திரமடைவாய்.

ஆத்துமர் தன்னைக் குளிரப்பண்ணி
அடியேன் கால்களை நீதி யென்னும்
நேர்த்தியாம் பாதையில் அவர் நிமித்தம்
நிதமும் சுகமாய் நடத்துகின்றார்.

மேய், 17உ.

"சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிற தேவன்."

(2 கொரி. 7. 6.)

அநேக காரியங்கள் நம்மைத் தலைகவிழப் பண்ணும். ஆனால் நம்முடைய தேவன்மாத்திரம் பலமாய் நமக்கு ஆறுதலளிக்கக் கூடியவர். அவர் இரக்கங்களின் பிதா, ஆறுதலின் தேவன். ஆறுதல் தாழ்ந்தவர்களுக்கு நன்மைசெய்யும் என்று அவர் காண்கையில், அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பிரியமாயிருக்கிறார். அவர் முதலாவது, அவர்கள் உள்ளத்தை இளைப்பாற்றி, அப்பால் ஆறுதலை தருகிறார். அவர் தமது பிள்ளைகள் துக்கத்தோடிருப்பதைப் பார்த்து ஒருக்காலும் பிரியப்படார். அவர்களுக்கு அவசியமே தேவையானவைகளை அவர் நெடுங்காலம் நிறுத்திவைக்கவும் மாட்டார். அவர் சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர். முக்கியமாய்த் தங்கள் தாலந்துகளை அவருடைய பணிவிடைக்கென்றும், தங்கள் சமயங்களை அவருடைய புகழ்ச்சிக்கென்றும் செலவிடுகிறவர்களை அவர் ஆறுதல்படுத்துகிறார். சில தருணம் இனிமையான சில வேதவாக்கியங்களைக்கொண்டும், சில தருணம் கிறிஸ்தவ சிநேகிதனைக்கொண்டும், சில தருணம் சுவிசேஷ பிரசங்கத்தைக்கொண்டும், சில தருணம் ஆத்துமாவில் அநுக்கிரகிக்கும் ஒளியைக்கொண்டும், ஆறுதல் செய்வதினால் நாம் பாரம் நீங்கினவர்களாயும், சோகம் தெளிந்தவர்களாயும், திடப்பட்டவர்களாயுமிருப்போம். ஆனால் எப்படி, எதினால், அப்படியானதென்பதை நாம் அறிவது அபூர்வம். ஆறுதலை யார் கொண்டுவந்தாலும், அதை அனுப்புகிறவர் கர்த்தரே. அவரே சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கிறவர். மப்பும் மந்தாரமுமான நாளில் ஆறுதலுக்காக அவரையே நோக்குவோமாக. அவரே சகல குறைவுகளையும் நீக்கத்தக்கவர். அவர் உன்னைத் தமது செட்டைகளின் கீழ் வைத்துத், தமது தயவுகளையும் கிருபைகளையும் உனக்குப் பாராட்டி, ஆறுதல் உன்னில் பெருகும்படி செய்வார். அவர் ஆறுதலை அளிக்கும் தேவன்.

இப்ப வழியைக் காட்டும்—அவர் முகம் என் இருதயக் கவலை ஓட்டிப்
அன்பு மகிழ்ச்சி, சமாதானம், பொறுமை தரும்
ஆற்றல் உண்மை தயை ஆறுதல் பெருகி வரும்
இன்பம் செய்யும் ஆனந்தம் பகைக்கும் அந்தக்
அவ புறம் காண, காயம் பிளக்கும் வச்செய்—அருகில்

மேய், 18உ.

"இரட்சிக்க வல்லவர்."

(ஏசா. 63. 1.)

கர்த்தராகிய இயேசு இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னார். அவருடைய சபையானது கேட்ட கேள்விக்கு மாறுத்தரமாக, அவர் இவைகளை உரைத்தார். அவருடைய சமுகத்தால் அது பயந்தது, ஆனால் அவருடைய மாறுத்தரத்தினால் அது ஆறுதலடைந்தது, அவர் நீதியாய் செனித்து, இரட்சிக்கத் தாம் வல்லமையுள்ளவர் என்பதைத் தெரியக் காட்டினார். அதை அதின் சத்துருக்களினின்றும், பயத்தினின்றும், குற்றத்தினின்றும் விடுவிக்கிறார். இயேசுவைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் இப்படிப்பட்ட எண்ணமுடையவர்களாயிருக்கவேண்டும். இயேசு சர்வ வல்லவர், தமது சர்வ வல்லமையை நமக்காக உபயோகிப்பார். ஆதலால் சோதனை கொடிதாயிருந்தாலும், நாள் அந்தகாரமாயிருந்தாலும், அவருடைய வார்த்தையின்பேரில் நம்பிக்கை வைப்போமாக. இயேசு இரட்சிக்க வல்லவரானதால், அவர் இரட்சிக்கக் கூடியவர். ஆதலால் ஒரு காரியமாவது கெட்டுப்போகாது. எந்தப் பாவியாவது அவநம்பிக்கை கொள்ளவேண்டியதில்லை. அவர் பாவிகளில் பிரதான பாவியை இரட்சித்தார். பிரதான பாவியை அவர் இரட்சித்தால், அவனைச் சேர்ந்த கூட்டாளிகளையும் இரட்சிக்கக் கூடியவரென்றாகுமே. இதை வாசிக்கிறவனே, நீ இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? நீ பாவமன்னிப்பைப் பெற்றிருக்கிறாயா? நீ உன்னைத் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கியிருக்கிறாயா? அல்லவென்றால் இயேசு உன்னை இரட்சிக்க சக்தியுள்ளவர், இப்போதும் அவர் உன்னை இரட்சிக்கத் திறமையுள்ளவர். உன் இரட்சிப்புக்கு உன் அவிசுவாசத்தைத்தவிர இடையூறாயிருப்பது வேறொன்றுமில்லை. விசுவாசி, அப்போது இயேசுவின் புண்ணியம் உன்னுடையதாகும். அவர் முற்றுமுடிய இரட்சிக்க வல்லவர். தம்மண்டைக்கு வரும் எப்பேர்ப்பட்ட பாதகனையும் அவர் இரட்சிக்க சர்வ சக்தியுள்ளவர். அவர் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் அறநீக்கிச் சுத்திகரிக்கத்தக்கது.

என்னிடத்தில் வரும் பாவிகளை ஒரு
போதும் தள்ளேனே
புண்ணிய மேலோக வாழ்வை யருள்வேனே
வாருமோ, பாவி!

மேய், 19உ.

"பரிசுத்தவான்களாகும்படி அழைக்கப்பட்டவர்கள்."

(கொ. 1. 2.)

இயற்கையாய் ஒருவனும் பரிசுத்தவானல்ல. மனிதன் தன்னிஷ்டமாய்ப் பரிசுத்தவானாகிறதுமில்லை. தேவனுடைய இலவசமான கிருபையினாலேயே மனிதன் பரிசுத்தவானாகிறான். பரிசுத்தத்தன்மை அழைப்பினாலுண்டாகிறது. சுவிசேஷ அழைப்பு எல்லாருக்கும் பொதுவானது. ஆவியானவருடைய அழைப்பு சிலருக்குமாத்திர முரியது. ஆவியானவர் அழைக்கையில், அவர் உயிர்ப்பிக்கிறார்; அப்போது மரித்தவன் பிழைக்கிறான். அவர் பிரகாசிப்பிக்கிறார், அப்போது குருடன் பார்க்கிறான். அவர் பலப்படுத்துகிறார், அப்போது பலவீனன் நான் பலசாலி என்பான். அவர் பரிசுத்தமாக்குகிறார், அப்போது பரிசுத்தவான்கள் நமது தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பரிசுத்த ஜனங்களாகிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களை விட்டு விலகி, இயேசுவோடும் அவர் ஜனங்களோடும் ஐக்கியமாகிறார்கள். அவர்கள் உலகத்துக்குப் பிரத்தியேகமாயிருப்பது கிருபையினால் உண்டாகிய காரியமாயும், தெளிவாயுமிருக்கிறது. பிரியமானவர்களே, தேவன் உங்களை அழைத்ததால், நீங்கள் பரிசுத்தவான்கள், அதாவது பாவத்தை வெறுப்பீர்கள், பரிசுத்தத்தைப் பின்பற்றுவீர்கள், தீயவழியை விட்டு விலகுவீர்கள், சுவிசேஷ சட்டத்தின்படி நடப்பீர்கள், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பாயிருக்க விரும்புவீர்கள். நீங்கள் பரிசுத்தவான்களானால், தேவன் உங்களை அப்படியாக்கியிருக்கிறார். அவர் உங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய மகா விசேஷித்த காரியம் அதுவே. உங்கள் நடக்கை எப்படியிருக்கிறது? பாவம் உங்களுக்கு வெறுப்பாயிருக்கிறதா? பரிசுத்தத்தின்பேரில் நாட்டமிருக்கிறதா? இயேசுவுக்கொப்பாக நடக்க உங்களுக்கு வாஞ்சையிருக்கிறதா? மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக் கொள்வீர்களாக. அப்போது பரிசுத்தவான்கள் நடுவில் வடிப்பமான சுதந்தரத்தைப் பெற்று வாழுவீர்கள்.

சுத்த செஞ்சுத்தர்-தேவனருள்-மகிழ்ந்த மெய்ம்மத்தார்
பக்தியில் வர்த்தித்து நித்தமும் தேவனின்
பரிசுத்த சமூகத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியர்.

மேய், 20உ.

"அவருடைய சிரசின்மேல் அநேக கிரீடங்களிருந்தன."

(வெளி. 19. 12.)

இயேசு அநேக உபத்திரவங்களைச் சகித்து, அநேக போராட்டங்களை ஜெயித்தார். ஆகவே அவர் அநேக கிரீடங்களைச் சூடியிருக்கிறார். அவர் ஜெயகிரீடத்தை அணிந்திருக்கிறார்; ஏனெனில் சத்துருக்கள் எல்லாரையும் அவர் ஜெயித்திருக்கிறார், இனிமேல் ஜெயிக்கவும் செய்வார். அவர் ராஜரீகக் கிரீடத்தைத் தரித்திருக்கிறார், ஏனெனில் அவர் ராஜாதிராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவுமாயிருக்கிறார். அவர் சிருஷ்டிப்பின் கிரீடத்தைத் தாங்கியிருக்கிறார்; ஏனெனில் சகலமும் அவரால் அவருக்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. திவ்விய விசாரணை கிரீடத்தைச் சூடியிருக்கிறார், ஏனெனில் அவர் தாம் உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் தாங்கி, அவைகளுக்கு வேண்டிய ஆதரவுகளைக் கட்டளையிட்டு, ஆண்டு நடத்திவருகிறார். கிருபையின் கிரீடத்தை அணிந்திருக்கிறார், ஏனெனில் அவர் தமது ஜனங்களைத் தமது இரத்தத்தால் மீட்டுக்கொண்டு, தமது ஆவியால் அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, தமது சத்தியத்தால் அவர்களைப் பதப்படுத்தி அவர்களைத் தமது ராஜ்யத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறார். அவர் மகிமையின் கிரீடத்தைத் தரித்திருக்கிறார், ஏனெனில் மகிமையடைந்திருக்கிற அவருடைய ஜனங்கள் யாவரும் தங்களுடைய கனம் பாக்கியம் ஆசீர்வாதம் எல்லாம் அவரால் தங்களுக்குக் கிடைத்ததென்று நன்றியறிதலாயிருக்கிறார்கள். அவர் தமது பிதாவினால் ஜோதிமயமான கிரீடம் தரிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எல்லா முழங்காலும் அவருக்கு முன்பாக முடங்கவேண்டும். அவருடைய ஜனங்கள் அவருக்குக் கிரீடம் சூடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவர் சமுகத்தில் தங்கள் சிரசில் கிரீடத்தை வைக்க அபாத்திரரென்றெண்ணி, அதை அவர் பாதத்தண்டையில் வைக்கிறார்கள். அவருடைய கிரீடமானது, புத்தியால் யூகித்து முடிக்கக்கூடியதில் மகா சிறந்ததும், கிருபையால் இரத்தினம் இழைக்கப்பட்டதும், வல்லமையால் தாங்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. அவருடைய மகிமையைக் கண்ணூன்றிப் பார்ப்பதும், ஒரு தரம் முட்கிரீடம் தாங்கின அவர் சிரசு அநேக கிரீடங்களைத் தரித்திருப்பதைக் காண்பதும் எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும்.

சூட்டும் ஜெய மகுடம் அநேகம்
தோத்திரித்துப் புகழ்ந்து சுதனுக்கு.

"கர்த்தாவே, நீர் நீதிமானை ஆசீர்வதிப்பீர்."

(சங். 5. 12.)

நீதிமான்களோடே சேர்க்கப்படுவது எவ்வளவு முக்கியமான காரியம். நாம் அவர்களோடே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறோமா? நாம் நீதிமான்களாவதற்கு விசுவாசத்தினால் தேவநீதியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமா? உள்ளபடி பாவத்தை வெறுத்து, அதைத் தள்ளுகிறோமா? நாம் பரிசுத்தத்தில் அதிக வளர்ச்சியாய்த் தேறும்படி நாடோறும் தேவனை நோக்கி மன்றாடுகிறோமா? நாம் இயேசுவின் சுவிசேஷத்தை மதித்து, அதை விசேஷித்துப் பிரியப்படுகிறோமா? அப்படியானால் நாம் மெய்யாய் நீதிமான்களைச் சேர்ந்தவர்கள். நாம் சகரியா எலிசபெத்தைப் போல கர்த்தர் கட்டளையிட்ட சகல கற்பனைகளின்படியேயும் நியமங்களின்படியேயும் குற்றமற்றவர்களாய் நடப்போமாக. கர்த்தர் நீதிமான்களை ஆசீர்வதிக்கிறார். அவருடைய ஆசீர்வாதமே ஐசுவரியத்தைத் தரும். அதோடே அவர் வேதனையைக் கூட்டார். அவருடைய ஆசீர்வாதம் அந்தகாரத்தில் பிரகாசிக்கிற ஒளிபோலிருக்கிறது. அது வானத்திலிருந்து இறங்கின மழையைப்போலவும், வனாந்தரத்தில் கன்மலையிலிருந்து புறப்பட்ட தண்ணீர்போலவும் இருக்கும். அவருடைய ஆசீர்வாதம் அநேக தீமைகளுக்கு நம்மை விலக்கிக் காத்து, நமக்கு அவசியமான நன்மைகளை எல்லாம் தரும். அது நம்முடைய ஆறுதல்களை இணக்கமுள்ளதாக்கி, நம்முடைய பரீட்சைகளைச் சுத்திகரிக்கும். அது நம்மைத் தேவனுக்குச் சமீபிக்கச்செய்து, அவருக்குச் சமீபமாய் நம்மை வைத்துக்கொள்ளும். தேவசாபம் ஆதாம் பாவத்தில் விழுந்தபின் மிகுந்த கசப்பைக் கொடுத்ததுபோல, அவருடைய ஆசீர்வாதம் அவன் பாவத்தில் விழுமுன்னே அவனுக்குச் சிறந்த சுகந்தமாயிருந்தது. அவருடைய தயவுள்ள கேடகம் நீதிமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு, சகல தீமைகளுக்கும் அவனை விலக்கிக் காத்து, நன்மையினால் முடிசூட்டும். நீ நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? தேவனுடைய ஆசீர்வாதமாகிய கிருபை வரங்களைப் பெற்றிருக்கிறாயா? மறுமைக்கென்று ஜீவிக்கிறாயா? அப்படியானால் நீ பாக்கியவான். நீதிமான் நன்றாயிருப்பான். அவனுக்கு மெய்யாய் பலனுண்டு.

நீதியின்பேரில்—பசிதாகம்—சித்தம். சொல்வோரின்
போத மெய்ப்புத்தியும் பூரணபத்தியும்
காதலன் ஆவி கொடுப்பர், பாக்கியர்.

"தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்பட்டவைகள்."

(1 கொரி. 2. 12.)

தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுக்கப் பிரியமாயிருக்கிறார். நம்மை மீட்கும்படி அவர் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனைக் கொடுத்தார். நம்மைப் பரிசுத்தம்செய்ய தமது ஆவியை அநுக்கிரகம் பண்ணினார். நம்மைப் போதிக்கும்படி பரிசுத்த வேதத்தை நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். தேவ பக்திக்குரிய ஜீவியத்துக்கு அவசியமானவைகளையெல்லாம் தந்திருக்கிறார். உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்குக் கிருபை அருளினார். கிறிஸ்துவின் மூலமாய்த் திரளும் அருமையான வாக்குத்தத்தங்களை நமக்குக் கொடுத்தார். கிறிஸ்துவின் மூலமாய்ப் பூரணமான எந்த நல்ல ஈவையும் தருவதாக வாக்குச்செய்திருக்கிறார். சிருஷ்டி சங்கமனைத்தையும் கிருபையின் உலகத்தையும் நாம் பார்த்து "எல்லாம் எங்களுடையது, பவுலாகிலும், அப்பொல்லோவாகிலும், கேபாவாகிலும், உலகமாகிலும், ஜீவனாகிலும், மரணமாகிலும், நிகழ் காரியங்களாகிலும், வருங் காரியங்களாகிலும் எல்லாம் எங்களுடையது. நாங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள், கிறிஸ்து தேவனுடையவர்" என்கலாம். ஒரு அற்ப நன்மையையாவது பெற்றுக்கொள்ள நாம் எவ்வளவும் பாத்திரரல்ல. ஆனால் தேவன் தமது ராஜரீக கிருபையினாலே எல்லா நன்மைகளையும் நமக்கு ஈகிறார். "நாம் சகலத்தையும் உபயோகிக்கத் தருகிறார். அவைகளை வீணாய் அழிக்கத் தரவில்லை. நாம் இப்போது சுவிசேஷமாய்ச் செலவிடுகிறவைகளையும், அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறவைகளையும் இனிமேல் பூரணமாய்ப் பெற்றநுபவிப்போம். நீ தேவனிடத்திலிருந்து இலவசமாய் என்னென்ன நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறாய்? கிருபையைப் பெற்றிருக்கிறாயா? மேன்மேலும் கிருபையால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறாயா? ஐசுவரியம், கனம், உலகக்கல்வி எல்லாம் இம்மையோடே நின்றுபோம். கிருபையைப் பெற்றவனே என்றென்றைக்கும் ஆசீர்வாதங்களை அநுபவிப்பான்.

நானிலத்தில் நரர் பிழைக்கவே
ஞான நன்மைகள் தழைக்கவே
வான ராஜ்யம் சேர்ந்துவந்தது—மானுவேல் பிறந்தார்.

மேய், 23௳.

"கர்த்தர் எடுத்தார்."

(யோபு. 1. 21.)

ஜென்ம சுபாவத்துக்குரிய மனுஷன் தேவன் எங்குமிருக்கிறார் என்பதைக் காணமாட்டான். அவன் இயற்கை யென்று அதைப் பார்க்கிறான். இயற்கைப் பிரமாணத்தான் அதைப்பற்றி அவன் சம்பாஷிக்கிறான். அவன் கருவிகளைக் கர்த்தாவாக எப்போதும் எண்ணிப் பேசிக்கொள்வான். ஆவிக்குரிய மனுஷன் தேவனை எங்கும் காண்பான். சிருஷ்டிகள் அவன் பார்வைக்குக் கருவிகளாய்மாத்திரமிருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இருந்து, எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவராயிருக்கிறார். யோபுக்குண்டான கஷ்டத்தில் பிசாசும் நெருப்பும் மனுஷருமாக கிரியை நடப்பித்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மேலாக அவன் தேவகரத்தைக் கண்டு, அவருக்கு அடங்கி, "கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார், அவருடைய நாமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம்" என்றான். பிரியமானவர்களே, ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும் தேவனிருப்பதை பார்ப்போமாக. நம்முடைய காலங்கள் அவர் கரங்களிலிருக்கின்றன. பட்டணம் மோசமற்றிருந்தால், தேவன் அதைப் பாதுகாப்பதினால் அப்படியிருக்கிறது. நம்முடைய குடும்பம் நிலைகொண்டால், கர்த்தர் அதைக் கட்டினதால் அப்படியிருக்கிறது. ஆறுதல்கள் நம்மைவிட்டெடுபட்டதானால், கர்த்தர் அதைச் செய்திருக்கிறார். யோனாவின் ஆமணக்குச் செடி அரித்துப்போடப்பட்டதா? கர்த்தர் அதைச் செய்ய ஒரு பூச்சியை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார். காரியங்களை யார் நடப்பித்தாலும், தேவன் அவைகளைக் கருவிகளாக அனுப்புகிறார். கர்த்தர் எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அந்த இடத்தை நிரப்ப தாம் ஒருக்காலும் மறக்கமாட்டார். அவரே நமக்கு இன்னமும் பங்காக இருக்கிறார். பிள்ளைகள் நம்முடைய மாமிசத்தில் ஓர் பங்காயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மோடிருக்கவும் நம்முடைய மரணத்தில் நம்முடைய கண்களை மூடவும் விரும்புவோம். ஆனால் நம்மைவிட அருமையான தகப்பன் அழியாத மேன்மைக்கு எடுத்துக்கொள்ளச் சித்தமானால் யோபைப் போல அவருடைய தயவுள்ள சித்தத்துக்கு அடங்கியிருப்பதே வாசி.

[illegible] பற்றினபேர்கள்—மரித்தும் உயிர்த்
தெழுந்து புறப்படுவார்கள்.

மேய், 24௳.

"எனக்கோ தேவனை அண்டிக்கொண்டிருப்பதே நலம்."

(சங். 73. 28.)

தேவனுக்குச் சமீபித்து வருவது உத்தம ஜெபம். அவிசுவாசம் தேவனைவிட்டு, நம்மை அகலப்பண்ணுகிறது. விசுவாசமானது நம்மைத் திரும்பக் கொண்டுவருகிறது. விசுவாசம் நம்மைத் தேவனண்டைக்குத் திரும்பக் கொண்டுவருகையில், நாம் சொல்லவேண்டிய காரியம் எப்போதும் நமது வாயிலிருக்கும். பாவத்தை அறிக்கையிடவும், மன்னிப்புக்காகக் கெஞ்சவும், [illegible] துதிக்கவும், திரும்பச் சேர்வதற்கும், குறைவுகளை நிறைக்கவும், ஆதரவுக்காக மன்றாடவும், [illegible] நாம் தேவனிடத்தில் கேட்பதும் வேண்டியதாயிருக்கும். நமக்குத் தேவையானது அவரிடத்திலுண்டு. அதைக் கொடுப்பேன் என்று வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அதைக் கொடுக்கப் பிரியமாயுமிருக்கிறார். கர்த்தரிடத்தில் சமீபிக்கிற காரியமே நல்லது. ஏனெனில் அது துக்கத்தில் ஆத்துமாவுக்குச் சந்தோஷத்தையும், மனதுக்கு ஆறுதலையும், தளர்ச்சியில் [illegible], உபத்திரவத்தில் மீட்பையும், நமது ஆசாபாசங்களை [illegible] உலகத்தினின்று விலக்கி சோதனையை எதிர்க்க ஆயுதத்தையும், சத்துருக்களைத் தைரியமாய் [illegible] சகிக்கவும், [illegible] எதிர்க்கவும் பண்ணுகிறது. பிரியமானவர்களே, தேவனண்டைக்குச் சமீபிக்கிறதென்றால் உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் அப்படிக் [illegible] செய்துவருகிறீர்களா? சிலவேளைகள் [illegible] கர்த்தர் உங்களுக்குச் சமீபமாய் வந்து, உங்களுக்கு வெளிச்சத்தையும் ஆறுதலையும் அன்பையும் தருவதுண்டு. அப்படியானால் அடிக்கடி அவருடைய ஆசனத்தண்டைக்குப் போங்கள்; அப்படிச் செய்கையில், உங்கள் கடின இருதயம் கரைந்துபோம். உங்கள் பயங்கள் உங்களை மேற்கொள்ளாது, உங்கள் சத்துருக்களையும் உங்கள் விரோதிகளையும் மேற்கொள்வீர்கள்.

[illegible] உலகம் அதில் நன்மை எவருமில்லை
புண்ணியனே உன் சரணம் [illegible] அண்டினேன்
[illegible] எல்லாம் நீ அல்லோ எனக்கு [illegible]
[illegible] உன் ஆவியைச் சொரிந்து—ஏசு
இரங்கி அருள்புரிந்து,

"இயேசு தாமே அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டார்."
(மத். 28. 9.)

ஸ்திரீகள் விடியற்காலமே கல்லறையண்டைக்குப் போனார்கள். தேவதூதர் இயேசு உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார் என்று அவர்களுக்கு அறிவித்து, அந்தச் செய்தியை சீஷர்களுக்குச் சொல்லும்படி உத்தரவு பண்ணினார்கள். அவர்கள் உத்தரவுபடி போகையில், இயேசுதாமே அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டார். அது அவர்களுக்குள் ஆச்சரியத்தையும் பிரமையையும் சந்தோஷத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. அவர்கள் அவருக்கு முன்பாக சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து, அவர் பாதங்களைத் தழுவி, அவரைப் பணிந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் உத்தரவுக்கு அமைந்து, அதை நிறைவேற்றுமுன்னமே; அவர்கள் கீழ்ப்படிதலுக்குப் பலனைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இயேசு இப்பொழுது தமது ஜனங்களுக்கு எதிர்ப்படுவதுண்டா? அடிக்கடி அப்படிச் செய்கிறார். அவர்களுடைய சமுகத்தை அவர்கள் உணர்வதுண்டா? ஆம், அந்த ஸ்திரீகளைப்போல, அவர்களும் கண்டுணருகிறார்கள். அவர் நம்மை மெய்யாய்ச் சந்திக்கிறார். ஆனால் காணக்கூடிய விதமாயல்ல, இருதயம் அதை உணருகிறது. ஆனால் பொறிகள் அதைக் காண்பதில்லை. தேவன் ஒருவனை எங்கே எப்போது போகச்சொல்லுகிறாரோ, அவன் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்துபோகும் வழியில், இயேசு அவனைச் சந்திக்கிறார். இயேசுவைச் சந்திக்க விரும்புகிறவன், அவர் "இருப்பேன்" என்று வாக்குக்கொடுத்திருக்கிற இடத்துக்குப் போகவேண்டும். கிருபையின் சாதனங்களில் அவர் சமுகத்தை எதிர்நோக்குகிறவன், அதைத் தான் காணவில்லையென்று முறைப்பாடு செய்வான். "மகிழ்ச்சியாய் நீதியைச் செய்கிறவர்களையும் உம்முடைய வழிகளில் உம்மை நினைக்கிறவர்களையும் சந்திக்கிறீர்" என்ற வாக்கு, பிசகாத வாக்கு. இம்மையின் முடிவுமட்டாக்கும் நான் உங்களோடிருக்கிறேன். நீங்கள் பூமியின் எல்லைபரியந்தம் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள். உலகமெங்கும் போய்ச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள் என்று கட்டளையிட்ட கர்த்தராகிய தேவன் தமது ஊழியரோடேகூட இருப்பது நிச்சயமே.

மெய்ப் பொருளான வேதத்துட் பொருளான எங்கள்
அப்பனையிதோ வருவாயே,— [illegible]
வித்தக பத்தரோர் துதித்த பேரி[illegible]க்.
நித்திய நாடியே வருவாயே.

"என் உபத்திரவத்தைப் பார்த்து என்னை விடுவியும்."
(சங். 119. 153.)

நீதிமானுக்கு வரும் துன்பங்கள் அநேகமாயிருக்கும், கர்த்தர் அவைகளெல்லாவற்றிலும் நின்று அவனை விடுவிப்பார். சீதளகாலம் பூமிக்கு வேண்டியது எப்படி அவசியமாயிருக்கிறதோ, அப்படியே உபத்திரவமும் நமக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. உபத்திரவத்திலே நாம் தனித்துவிடப்பட்டவர்களாக அடிக்கடி எண்ணுவோம். கர்த்தர் நமக்கு விரோதமாய்த் திரும்பி நம்மைக் கடினமாய் நடத்துகிறார் என்று நினைப்போம். ஆனால் அப்படி நினைப்பது தப்பிதம். நம்மை அடிக்கிற கை, நம்மிடத்தில் அன்புகூருகிற இருதயத்தால் ஆளப்படுகிறது. உபத்திரவமாகிய சீதளகாலம் சந்தோஷமும் செழிப்புமாகிய வசந்தகாலத்துக்கு நடத்தும். உபத்திரவப்பட்ட கிறிஸ்தவனே, உன் தேவன் உன்மேல் இரக்கமாயிருக்கிறார். உன் உபத்திரவத்திலே அவர் உன்னைத் தாங்குவார். உபத்திரவம் உன் நன்மைக்கேதுவாக நடந்தேறச் செய்வார். உபத்திரவம் அனுப்பப்பட்ட நல்நோக்கம் நிறைவேறினவுடனே, அதிலிருந்து உன்னைக் கரையேற்றுவார். நீ அக்கினியிலிருக்கையில் அவர் புடமிடுகிறவராக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார். உன்னிலுள்ள களிம்பு வெளியேறச் செய்வாரேயன்றி, வேறொரு நஷ்டமும் உனக்கு நேரிடமாட்டாது. உன்னுடைய தற்கால உபத்திரவத்தைத் தேவன் அன்பாக அனுப்பினார் என்று நம்பு. அவர் உன்னை மனப்பூர்வமாய்ச் சிறுமையாக்கி சஞ்சலப்படுத்துகிறதில்லை. அவசியத்தினால் அவர் உபத்திரவத்தை அனுப்பியிருக்கிறார். அதை நீ இப்போது கண்டுபிடிக்கமாட்டாய்; அன்பான அவர் கரத்தைப் பின்னால் கண்டுகொள்வாய். அவர் சர்வவல்லவர், உபத்திரவத்தின் நடுவிலேயும் நீ அஞ்சாமல் கடந்து செல்லத்தக்க சக்தியை உனக்கு தருவார். அவர் சர்வஞானமுள்ளவர். உன் காரியங்களையெல்லாம் நன்றாய் அறிவார். உன்னை மோசத்தினின்று விடுவிக்க வழிவகைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் சர்வஞ்ஞர். உன் உபத்திரவம் வரும் இடத்தையும் அறிவார். அவருக்குத் தென்படாதவிஷயம் ஒன்றும் சராசரமனைத்தில் இல்லை.

வருத்தமுடன் அகப்பாசமே[illegible]ரித்தோர் தமை விருப்போடு தீர்
வாரும் ஏகச் சேரு[illegible]ன்ற லோல அதிந்தே ஏழையேன்
[illegible] காத்து நற்கருத்தேயளித்திருந்த அருள்
செய்ய நாதனும், உய்ய கருணை பெய்யக் கெஞ்சினேன் ஐயனே.

மேய், 27௳.

"என்னிடத்தில் வந்து பானம்பண்ணக்கடவன்."

(யோவா. 7. 37.)

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜீவதண்ணீருக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறார். இயேசுவினிடத்தில் இந்த ஜீவதண்ணீர் இருக்கிறது; அவர் அதைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறார். இந்த ஆசீர்வாதம் மிகவும் பெரிதாயிருப்பதாலும் நாம் மிகவும் அபாத்திரராயிருப்பதாலும் அந்த நன்மையை நாம் ஒருக்காலும் அநுபவிக்கமாட்டோம் என்று எண்ணலாம். ஆனால் இயேசுவானவர் நின்று சத்தமிட்டு, "ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து பானம்பண்ணக்கடவன்" என்றார். என் சிநேகிதனே, நீ பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்கிறாயா? அதைப் பெற்றுக்கொள்ள உனக்கு ஆவல் இருக்கிறதா? அப்படியானால் இயேசு என்னிடத்தில் வந்து பானம்பண்ணென்று என்கிறார். பணக் கிரயமின்றி வா, முன் ஆயத்தமின்றி வா, சந்தேகங்கொள்ளாமலும் எதிர்பேசாமலும் வா, அது அவசியம் என்று இதுவரையும் நீ உணராதிருந்தாலும், அதைப் பெற்றுக்கொள்ள எவ்வளவும் வாஞ்சையில்லாதிருந்தாலும் வா, எவ்வளவு நீசனாயிருந்தாலும் வா. சமாரியா ஸ்திரீ எவ்வளவும் ஆயத்தமில்லாதபடி வந்தாள்; நீயும் அவளைப்போல வா. இயேசு அந்த ஸ்திரீயைப் பார்த்து, "நீ தேவனுடைய ஈவையும், தாகத்துக்குத் தா என்று உன்னிடத்தில் கேட்கிறவர் இன்னார் என்பதையும் அறிந்திருந்தாயானால் நீயே அவரிடத்தில் கேட்டிருப்பாய். அவர் உனக்கு ஜீவதண்ணீரைக் கொடுத்திருப்பார்," என்று சொன்னார். இயேசு கட்டளையிட்டிருப்பதால், நாம் அவரண்டைக்குப் போவோமாக. அவர் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பேன் என்று வாக்குக்கொடுத்திருப்பதால், அதைத் தரும்படி கேட்டு எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருப்போமாக. பொல்லாதவர்களாகிய நாம் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரமபிதாவானவர் தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா?

ஜீவ ஊற்றே! உம்மில் யான் [illegible]ந்து குடிப்பேனாக
தீராத தாகங்கள் தீரும்
ஓ வா சித்தியமட்டாகப் பாவி என் [illegible]
உள்ளத்தை அன்பனே யேசு வாரும்.

மேய், 28௳.

"உன் பொறுமையை அறிந்திருக்கிறேன்."

(வெளி. 2. 19.)

நாம் பொறுமையாயிருக்கும்படி தேவன் தமது வசனத்தில் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். நம்முடைய பொறுமையை தெய்வீக விசாரணையில் பரீட்சிக்கிறார். சுகமுள்ள காலத்தில் பொறுமை அவசியம். ஆனால் விபத்துக்காலத்தில் அது அதிக அவசியம். செழிப்புள்ள காலத்தில் பொறுமை அவசியம். இக்கட்டான காலத்தில் அது அதிக அவசியம். தேவசித்தத்தின்படி செய்ய நமக்குப் பொறுமை வேண்டும். ஆனால் தேவசித்தப்படி பாடுகளை அநுபவிக்க அது அதிக அவசியம். திவ்விய விசாரணையில் சம்பவங்கள் துரிதமாய் நடவாதிருக்கலாம்; ஆதலால் பொறுமையாயிருக்கவேண்டும். வாக்குத்தத்தங்கள் உண்மையாயினும் அவைகள் நிறைவேற நீண்ட காலம் பிடிக்கும். பொறுதியின்மையினாலே ஒரு நன்மையும் நமக்குக் கிடையாது. அதால் நம்முடைய மனச்சாட்சியில் குற்றம் உண்டாகிறது. இருதயத்தில் காய்ச்சலுண்டாகிறது. ஆனால் பொறுமை தேவனைக் கனம்பண்ணி, ஆவியை அமைதல்படுத்தி, முறுமுறுப்பை நிறுத்தி, அநேக பெரிய நன்மைகளை வருவித்துக்கொள்ளுகிறது. தியத்தீராவிலுள்ள சபையானது பொறுமையாயிருந்தது. இயேசு அதைக் கவனித்து, மெச்சிப் புகழ்ந்து, அதை எழுதிவைத்திருக்கிறார். நாம் இந்தப் பரிசுத்தவான்களின் மாதிரியைப் பின்பற்றப் பிரயாசப்படுவோமாக. கர்த்தர் நம்முடைய ஜெபத்தைக் கேட்க, காலம் சென்றால் அவருக்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருப்போமாக. அவர் நமக்கு உபத்திரவத்தை அனுப்பினால், நாம் அவருடைய சித்தத்துக்குப் பொறுமையுடன் அமைவோமாக. நம்மைச் சீர்ப்படுத்த வியாதியை அனுப்பினால் "அது கர்த்தர், தமது பார்வைக்கு நலமானபடி செய்வாராக" என்று பொறுமையோடு சொல்லுவோமாக. கர்த்தாவே, பொறுமையினால் எங்கள் ஆத்துமாக்களை நாங்கள் காத்துக்கொள்ளும்படி மோசங்கள் உபத்திரவங்கள் இடைபூறுள்ள காலங்களில் எங்களுக்குப் பொறுமையை அநுக்கிரகித்தருளும்.

அன்பு பொறுமை [illegible] சந்தோஷம்—என்
ஆண்டவர் [illegible] விசுவாசம்
[illegible] மெய்ச் சமாதானம்—இவை
யாவும் தருவீரே, தேவாவி!

மேய், 29உ.

"எனக்கு முந்திக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள்."

(ரோம. 16. 7.)

இயற்கையின்படி நாம் கிறிஸ்துவையல்லாதவர்கள். கிருபையினாலோ நாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கிறோம். நாம் மனிதரையடையும்போது கிறிஸ்துவில்லாமல் இருப்போம். ஜென்ம சுபாவ மனுஷன் ஒவ்வொருவனும் கிறிஸ்துவை அல்லாதவன். மெய் விசுவாசி ஒவ்வொருவனும் கிறிஸ்துவுக்குள் ளிருக்கிறான். கிறிஸ்துவுக்குள் ளிருப்பது கிறிஸ்துவைப் பின்செல்வதிலும் மேலான காரியத்தைக் குறிக்கும். அது அவருடன் ஐக்கியமாயிருப்பதையும், அவருடைய வேலையில் பிரியமாயிருப்பதையும், அவருடைய ஆவியை உடையவர்களாயிருப்பதையும், அவருடைய சாயலுக்கொப்பாயிருப்பதையும் காட்டும். கிறிஸ்துவுக்குள் ளிருக்கிறவன் புது சிருஷ்டியா யிருக்கிறான். கிறிஸ்துவில் பூரண நீதி அநுபவிக்கப்படும். "கிறிஸ்தேசுவுக்குட்பட்டவர்களுக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு இல்லை." கிறிஸ்துவில் எல்லா வித்தியாசங்களும் சமமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. "யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றுமில்லை, விருத்தசேதனமுள்ளவனென்றும் விருத்தசேதனமில்லாதவனென்றுமில்லை, புறஜாதியானென்றும் புறத்தேசத்தானென்றுமில்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றுமில்லை, கிறிஸ்துவே எல்லாரிலும் எல்லாமுமாயிருக்கிறார்." கிறிஸ்துவின் கிருபை மேலாக எண்ணப்படும், சடங்குகள் அற்பமாய் மதிக்கப்படும். "கிறிஸ்து இயேசுவினிடத்தில் விருத்தசேதனமும் விருத்தசேதனமில்லாமையும் ஒன்றுக்கும் உதவாது. அன்பினால் கிரியை செய்கிற விசுவாசமே உதவும்." கிறிஸ்துவுக்குள் அவசியமான எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றநுபவிக்கலாம்; தேவனாலே நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்டிருக்கிறோம். "அவரே நமக்கு ஞானமும் நீதியும் பரிசுத்தமும் மீட்புமானார்." சகோதரனே, நீ அவருடன் ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறாயா? கொடி, செடியிலிருந்து சாரத்தை வாங்கி பிழைத்துக் கனிகொடுப்பதுபோல நீயும் இயேசு இரட்சகரிடத்திலிருந்து கிருபையை மேன்மேலும் பெற்று ஆவியின் கனிகளைக் கொடுப்பாயாக.

இரக்கம் பொழிய வாருமே—இறை
இறைவா! என்னிடம் சேருமே
உருக்கம் நிறைந்த நீருமே—அனவரதம்.

மேய், 30உ.

"கர்த்தர் தமது பரிசுத்தவான்களைக் கைவிடுவதில்லை."

(சங். 37. 28.)

கர்த்தர் தங்களைக் கைவிடுவார் என்று பரிசுத்தவான்கள் அடிக்கடி பயப்படுகிறதுண்டு. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பயம் நிராதாரமுள்ளது. அவர் தமது ஜனங்களில் அதிகமாய் அன்புகூருகிறார். அவர்களைக் கைவிடமாட்டார். சில தருணங்களில் அவர்கள்தான், அவரைவிட்டு பின்வாங்குவதுண்டு. அவர்கள் அப்படிச் செய்வது அவருக்கு வருத்தமாயிருக்கிறது. கர்த்தர் மனஸ்தாபப்படுகிறவராய் அவர்களுடைய பெரும்பாதகத்துக்காக ஆச்சரியப்பட்டு "வானங்களே, இதினிமித்தம் பிரமித்துக் கொந்தளித்து மிகவும் திகைத்துப்போங்கள்" என்று சொல்லுகிறார்; "என் ஜனங்கள் இரண்டு தீமைகளைச் செய்தார்கள். ஜீவ தண்ணீர் ஊற்றாகிய என்னை விட்டுவிட்டார்கள்; தண்ணீர் நிற்காத தொட்டிகளாகிய வெடிப்புள்ள [illegible]களைத் தங்களுக்கு வெட்டிக்கொண்டார்கள்" என்று உரைத்தார். அவர்கள் அவரைக் கைவிட்டாலும், தம்மைப்பற்றிய அன்பினால் அவர்கள் இருதயத்தை நொறுக்கி அவர்கள் மதியீனத்தினிமித்தம் மனந்திரும்பும்படி செய்து, அவர்களை மறுபடியும் நிலைநிறுத்துகிறார். பரிசுத்தவான்கள் தேவனுக்கென்று பிரத்தியேகமாக்கப்பட்டவர்கள். அவர் அவர்களைத் தம்முடையவர்களாக மதித்து காப்பாற்றுகிறார். அவர்கள் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டவர்கள். அவருடைய ஊழியத்திலிருந்து அவர்கள் முழுவதுமாய் விலகும்படி இடங்கொடார். அவர்கள் உள்ளத்திலே இருக்கிற திவ்விய ஜீவ வித்து, உடன்படிக்கையில் அவர்களுடைய பிணையாளி செய்திருக்கிற ஏற்பாடுகள், சுவிசேஷத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வாக்குத்தத்தங்கள், தேவன் அவர்கள்மேல் வைத்திருக்கிற கரிசனம் முதலானவைகள் அவர்கள் கைவிடப்படமாட்டார்கள் என்பதற்குக் குறிப்படையாளங்களாம். கர்த்தர் பரிசுத்தவான்களை எவ்வளவு உபத்திரவத்துக்குள்ளாக்கினாலும், அவர்களைக் கைவிடவேமாட்டார்.

மாதாவானவள் சேயை ஒருவேளை மறந்தாலும்—உன்னை
மறவோம், ஒருக்காலும், என வார்த்தை கொடுத்தாரே.

மேய், 31உ.

"உம்முடைய சித்தம் பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக."

(மத். 6. 10.)

பூமியும் அதின் நிறைவும் கர்த்தருடையது. அவர் அதைத் தமது வல்லமையினால் உருவாக்கி, தமது ஞானத்தினால் அதை ஒழுங்குப்படுத்தி, தமது வி[illegible]யினால் தாங்கிவருகிறார். சிருஷ்டிகள் ஒவ்வொன்றும் அவரா[illegible]டானவைகள். அவர் சிருஷ்டித்துத் தாங்கிவருவதால், அவ[illegible]டைய சித்தம் நமக்குச் சட்டமாயிருக்க வேண்டியதல்லவா? அ[illegible]ருடைய சித்தமானது, அனாதி ஞானமுள்ளதும் பரிசுத்தமுள்ளதும் தயாளமுள்ளதுமாயிருக்கிறது. தேவசித்தத்துக்கு விரோத[illegible] எதையாவது நாம் விரும்பினால், நாம் மதிகேடும் சுயற்றதும் [illegible] தமது மெய்ப்பாக்கியத்துக்கு விரோதமானதுமாயிருக்கிறதை[illegible]ளை விரும்புகிறவர்களாவோம். நாம் மதிகேடரும் அ[illegible] தன்மையுமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறோம். நமது சித்[illegible] சேற்றபடி காரியங்களிருந்தால், அது தீ[illegible]ம். அப்படியிருந்தும் நாம் நமது விருப்பப்படி இருக்க அடிக்கடி ஆசைப்படுவதுண்டு. யோபுக்குக் கேட்கப்பட்ட கேள்வி நமக்கும் போடப்படலாம். உனக்குப் பதிலாக அதைச் செய்யச்சொல்வாயோ? என் பிரிய சிநேகிதனே, நம்முடைய சித்தத்தைத் தேவனண்டைக்குக் கொண்டுபோய், அதைத் தம்முடைய சித்தத்துக்கு இசையாகச் சரிப்படுத்தும்படி கேட்போமாக. நமக்கு நன்மையானவைகளைமாத்திரம் தரச் சித்தமாயிருக்கிறார். சகல காரியங்களு[illegible] அவருக்கு முன்பாக இருப்பதுபோல, நமக்கு முன்பாகவும் இருந்தால், அவர் நடத்துவதுபோல நாமும் நடத்துவோம். இனிமேல் வரவர எல்லாம் சரியாகும். அதுமட்டும் அவருடைய சித்தம் பரமண்டலத்தில் செய்யப்படுகிறதுபோல, பூமியிலேயும் செய்யப்படவேண்டுமென்று நாம் நாடோறும் ஜெபித்துவரவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அந்த ஜெபம் கேட்கப்படும் காலத்தை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருப்போமாக.

தூதர்கள் அ[illegible]தம் பேர், முனி
மாதவர் அநேக[illegible]யிரம்
சுத்தர்கள், நரரும் [illegible]ம்
பத்தியாய் வணங்கிப் போற்று[illegible]
துய்ய தேவனை, திவ்ய நாதனை
மெய் மனதுடன் ஸ்தோத்திரியுங்கள்.

ஜூன், 1உ.

"சமாதானத்தின் தேவன்."

(ரோம. 16. 20.)

சமாதானமென்பது விலைமதியா ஆசீர்[illegible]டே நமக்கிருக்கிற சமாதானம் [illegible] கிறிஸ்[illegible]து வாங்கப்பட்டது. என்று[illegible] தேவன் சமாதானமுள்ளவர். அவர் தன்மைக்குக் கோ[illegible]பமில்லை. தமது சிருஷ்டிகளில் யாராவது உபத்திரவப்படு[illegible]து அவருக்கு உவப்பைக் கொடுக்கமாட்டாது. நாம் பரிசுத்த[illegible]ம் பாக்கியருமாயிருப்பதையே விரும்புகிறார். ஒருகாலத்தி[illegible] நாம் அவருக்குச் சிநேகிதராக இருந்தோம். இப்போது [illegible]ரோதிகளாயிருக்கிறோம்; அவர் ஒப்புரவாக்குதலை விரும்பி அதற்கு வகையை ஏற்படுத்தினார். சமாதானத்தின் தேவன[illegible] தமது குமாரனை அனுப்பி, அவருடைய மரணத்தினாலே ஒப்புரவாகுதலை உண்டுபண்ணி, தமது ஊழியக்காரர் அதைச் சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கும்படி உத்தரவு கொடுத்துக், கலக்கமுள்ள ஆத்துமாவுக்குச் சமாதானத்தை அறிவிக்கும்படித் தமது பரிசுத்த ஆவியைத் தந்தருளினார். திவ்விய சுபாவத்திலே பரிசுத்த சமாதானம் ஆளுகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் தமது கையை நீட்டி, நாம் தமது பத்திராசனத்தண்டைக்கு வரும்படி அழைத்துத், தம்மோடே ஒப்புரவாகும்படி நம்மை விரும்புகிறார். கடந்த நம்முடைய பாவங்களை நமது கணக்கில் வைக்கமாட்டேன் என்று கூறி [illegible]ல்லியிருக்கிறார். அவைகளை முழுவதுமாய் மன்னித்து, நாம் ஒருக்காலும் அவனை விசனப்படுத்தாதவர்கள் [illegible]போல் நடத்துவேன் என்கிறார். பிரியமானவர்களே தேவனைச் சமாதானத்தின் தேவனாக நோக்கிப் பார்த்து, இந்த வரத்தைத் [illegible]வோமாக. தேவன் சமாதானமுள்ளவர்களிடத்தில் கூடவேயிருக்கிறார். அவர்கள் முடிவு சமாதானமாயிருக்கும். ஒரே கர்த்தரும், ஒரே சுவிசேஷமும், ஒரே விசுவாசமும், ஒரே ஞானஸ்நானமும், ஒரே பரம மன்னனும் ஒருதலையும் நமக்குண்டு. அந்தத் தலையின் அவயவங்களாய் ஒருவருக்கொருவர் ஐக்கியமுள்ளவர்களாய் நடப்போமாக. பகைகள் விரோதங்கள் வீண்வைராக்கியங்கள் முதலிய ஆகாத குணங்களைப் பேணி வளர்க்காமல் அவைகளை வெறுத்துத் தள்ளி, ஜெபத்தில் உறுதியாய்த் தரித்தும், கூடுமானால் யாவரோடு[illegible]மாயிருக்க நாடவேண்டும்.

ஜூன், 2உ.

"நான் உன் வழியை முள்ளுகளினால் அடைப்பேன்."

(ஓசி. 2. 6.)

இந்த வார்த்தைகள் மருள விழுந்தவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. தேவன் அன்பாய் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். வழியைவிட்டு விலகுதல் துக்கத்தை உண்டுபண்ணும். நாம் நம்முடைய வழியைத் தெரிந்துகொண்டு தடுக்கல் தடைகளில்லாமல் அதில் நடந்து செல்லுவது பயங்கரப்படத்தக்கது. தேவன் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்தால், அவர் நம்மைத் தடுப்பார். நாம் விலக்கப்பட்ட பாதையில் செல்லுகையில், அதை முள்ளினால் அடைத்து நம்மைத் திரும்பும்படி நம்மைக் காயப்படுத்துவார். காயப்பட்ட பிள்ளையானது தனக்கிருக்கிற நோவும் மோசமும் இன்னதென்று அறியவே, அதின் பெருமையும் வீறாப்பும் தணிய, சுகப்பட வீட்டுக்குத் திரும்பும். பிரியமானவர்களே, உங்கள் பாதையில் முள்ளை நீங்கள் காண்கையில் சற்று நின்று நான் சரியான பாதையில் செல்லுகிறேனா? இது பரதேசி போகவேண்டிய பாதையா? இது பிதாவின் வீட்டுக்கு நடத்துமா? என்று விசாரியுங்கள். ஏனெனில் முள்ளானது நாம் கேள்வி கேட்கவும், ஆராயவும், நம்மைக் குணப்படுதலுக்கு நடத்தவும் வைக்கப்பட்டது. நாம் அடிக்கடி முள்ளைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய பாதையில் அதை வைத்தவரைப் பார்க்கிறதில்லை. நம்முடைய பரமபிதா அதை வைத்திருக்கிறார் என்று நினையாமல் சத்துரு அதைச் செய்தான் என்று எண்ணுகிறோம். இந்த முள்ளுகள் சரீர உபத்திரவமாயிருக்கலாம்; நஷ்டங்கள் இடையூறுகளாயிருக்கலாம். உலகத்தாரால் உண்டாகும் எதிரிடைகளாயிருக்கலாம். முள்ளின் தன்மை எப்படிப்பட்டதாயிருந்தாலும் நம்முடைய பிதா அதை நமது வழியில் வைத்திருக்கிறார். ஆதலால் அது வைக்கப்பட்ட நோக்கத்தை யோசித்துப் பிதா நம்மைச் சரியான பாதையில் திருப்பும்படி மன்றாடவேண்டும். மற்றப்படி இருட்டிலே முள்ளில் விழுந்து உதையும்படி நேரிடும். பரம சோதிபரனவர் உனக்குப் பிரகாசிக்கும் கண்களைத் தரும்படி இடைவிடாமல் விருப்பத்தோடே கேட்டுக்கொள்வாயாக.

அண்ட அரிய பொருள் ஆகிய பர ஒளியே—மன
ஆகுலம் மேவிய பாதகன் உற துயர் அற்றிட அருள் அளிசெ
மண்டலத்திறைஞ்சு நல் தொண்டர்கள் பதியே!
வாழ்த்தி ஏத்தும் எனைத் தேற்றி நல் அருள்புரி.

ஜூன், 3உ.

"கிறிஸ்துவின் அன்பை அறிந்துகொள்ள."

(எபே. 3. 19.)

வானத்திலாவது பூமியிலாவது இதைப்போல இன்பமுள்ள பொருளில்லை. மற்றெல்லாப் பொருளையும்விட இதை நாம் அறிய வாஞ்சையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவுக்குத் தக்கதாக அவருடைய அன்பைப்பற்றி அறியலாம். கிறிஸ்து எப்படியிருக்கிறாரோ, அவருடைய அன்பும் அப்படியே இருக்கிறது. அவருடைய தன்மை தெய்வீகமா? அவருடைய அன்பும் தெய்வீகமுள்ளது. அவருடைய தன்மை மனுஷீகமா? அவருடைய அன்பும் மனுஷீகத்துக்குரியது. இருதன்மையும் ஒருவரில் பொருந்தியிருக்கிறதா? அவருடைய தெய்வீக மனுஷீக அன்பும் அப்படியே பொருந்தி நிற்கிறது. அவருடைய தன்மை அளவில்லாததா? அவருடைய அன்பும் அளவில்லாதது. அவருடைய தன்மை நித்தியமுள்ளதா? அவருடைய அன்பும் நித்தியமுள்ளது. அவருடைய தன்மை மாறாததா? அவருடைய அன்பும் மாறாதது. அவருடைய அன்பு மகா விஸ்தாரமும் மாட்சிமையும் ஆவிக்குரியதும் அறிவுக்கெட்டாததுமாயிருக்கிறது. அந்த அன்பை ஒருவாறு அறிந்தாலும், அதைப் பூரணமாய் அறிவது கூடாத காரியம். வானஜோதியாகிய சூரியனால் அநேகமாயிரம் நன்மைகளைப் பெற்றநுபவிக்கிறோம். அதின் மாட்சிமையைப்பற்றியோ அற்பமாய்மாத்திரம் அறிவோம். அது வெகு தொலையிலிருப்பதால் அதைக்குறித்துப் பூரணமாய் அறிய ஏதுவில்லை. கிறிஸ்துவின் அன்பை அவருடைய வசனத்தினாலும் அவருடைய சிலுவையினாலும் அவர் பரிந்துபேசுவதினாலும் சற்றறியலாம். பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவின் அன்பை நமக்கு விளக்கும்படி ஜெபிப்போமாக. இயேசுவே, அளவற்ற உம்முடைய அன்பிலே நிலைகொள்ளும்படி செய்தருளும்; இந்த மண்கூடாரத்தை விட்டு நீங்கி, உம்முடைய நிறைவினால் நிரப்பப்பட்டு, அளவுக்குள்ளடங்காத மகிமையையும் பரிபூரணங்களையும் அடைந்து மேலுலகத்தில் பரிசுத்தவான்கள், அதிகாரங்கள் கர்த்தத்துவங்களுடன் என்றென்றைக்கும் உயிரோடிருக்கிற உம்மோடு வாழும்படி தயை செய்தருளும்.

ஆச்சரியமான நேசத்தை, பாசத்தை
அன்பின் திருமுகத்தை இரத்தகாயத்தை
காட்டித்தரும் இருபாதத்தை, பாவியைக்
கைதூக்கிவிட்ட கரத்தை, உரித்தாக, பார்

ஜூன், 4உ.

"என் பாவத்தினிமித்தம் விசாரப்படுகிறேன்."

(சங். 38. 18.)

இது நாம் செய்யக்கூடியதில் அற்பம். நாம் பாவத்துக்காகத் துக்கப்பட்டால், அதை வெறுத்துத் தள்ளிவிடுவோம். இது நாம் செய்யக்கூடியதில் அதிகம். நாம் பாவத்துக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டால், நாம் அதைக்குறித்து பரிசுத்த ஆவியானவரால் பூரணமாய் மெய்யறிவைப் பெறவேண்டும். பாவம் தேவனுடைய இருதயத்தைத் துக்கப்படுத்துகிறது என்றும், அவருடைய நேசகுமாரனைச் சிலுவையில் அறையப்பண்ணிற்றென்றும் அறியவேண்டும். பாவம் தேவன்புக்கு விரோதமானதென்றும், அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய தேவகுமாரன் தமது ஜீவனைக் கொடுக்க நேரிட்டதென்றும் உணராதிருந்தால், பாவத்துக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டிருக்கிறோமென்று சொல்லக்கூடாது. பிரியமானவர்களே, நம்முடைய பாவமென்ன? நம்மை நெருங்கி நிற்கிற பாவமென்ன? அதற்காக நாம் அதிகமாய்த் துக்கப்படவேண்டும். அது கோபக்குணமா? பெருமையா? பொருளாசையா? முறுமுறுப்பா? அவிசுவாசமா? அதென்னதாயிருந்தாலும் அதை நாம் அறியவேண்டும். அறிந்து, அதைச் சிலுவையண்டைக்குக் கொண்டுபோய், நாடோறும் அதை அறிக்கையிட்டு, அதற்காக மிகவும் துக்கித்து, மன்னிப்பும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அதை மேற்கொள்ளும்பரியந்தம் அதற்கு விரோதமாய்ப் போராடவேண்டும். ஒவ்வொரு பாவத்துக்காகவும் நாம் துக்கித்துப் புலம்பவேண்டும். ஒவ்வொரு பாவத்துக்காகவும் குணப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு பாவத்துக்கும் விரோதமாய் நமது இருதயத்தை நிறுத்தவேண்டும். உன் பாவத்துக்காக நீ துக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? உன் பாவத்துக்காக நீ தேவனுக்கு முன்பாகக் கண்ணீர் சொரிந்தாயா? நமது இருதயம் கடினப்பட்டுப் போகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருப்போமாக. பாவத்தில் பழகி, அதில் நிலைகொண்டிருந்தால், அது தப்பாமல் நம்மைக் கெடுத்துப்போடும். பாவத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பி தேவபலத்தைத் தேடினால் வரவர நாம் அதை ஜெயித்து மேற்கொள்வோம். உன்னதத்திலிருந்து நமக்குச் சகாயத்தை அருள பிதா எப்போதும், ஆயத்தமாயிருக்கிறார். அவருடைய கிருபை நமக்குப் போதும் அவருடைய பெலன் நமது பெலவீனத்தில் பூரணமாய் விளங்கும்.

ஜூன், 5உ.

"அவரிருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்போம்."

(1 யோவா. 3. 2.)

துக்கம் நிறைந்த இயேசுவை அவருடைய தாழ்மையிலே நாம் ஒருக்காலும் பார்த்திருப்பதில்லை. ஆனால் நாம் அவரை அவருடைய மகிமையிலே பார்ப்போம். அவர் சீக்கிரத்துக்குள்ளாகத் திரும்பவும் இவ்வுலகத்தைச் சந்திப்பார். அவர் தமது மகிமையோடும் தமது பரிசுத்த தூதரின் மகிமையோடும் வருவார். அப்போது நாம் அவரைத் தரிசித்து, அவரைப் போலிருப்போம். கறை திரை முதலிய குறையெல்லாம் என்றும் நீங்கிப்போம். நாம் அவரைப் பார்ப்போம். அப்போது நம்முடைய அன்பு பூரணமாயும், நமது வியப்பு நிலையுள்ளதாயும், நமது சந்தோஷம் நிறைவுள்ளதாயுமிருக்கும். நாம் அவரோடே இருந்து, அவர் சந்தோஷங்களில் பங்குபெற்று, அவர் வெற்றிசிறப்பைக் கொண்டாடி, அவர் பூரணத்தை அநுபவிப்போம். இனிமேல் எந்நாளும் நாம் அவரைக் கண்குளிரப் பார்த்துக்கொண்டிருப்போம். அவர் என்றும் நம்மோடிருப்பார். நாம் அவருடைய அன்பிலே களிகூருவோம். நாம் இப்போது விசுவாசத்தினால் அவரைப் பார்க்கிறோம். அது இன்பமும் அருமையுமாயிருக்கிறது; ஆனால், நாம் தொலையிலிருக்கிறவர்களாக, அவர் முகத்தை எப்போதும் பார்ப்போம் என்று அடிக்கடி பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர் நம்மைத் தம்மிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி வருகையில் எல்லாப் பெருமூச்சும் அங்கலாய்ப்பும் நின்றுபோக, சந்தோஷமும் சமாதானமும் மனத்திருப்தியும் பூரணமாய்ச் சுரக்கும். பிரியமானவர்களே, நாம் இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம். இனிமேல் நாம் அவர் இருக்கிறவண்ணமாக இருப்போம். அவருடைய முகம் வல்லமையாய்ப் பிரகாசிக்கிற சூரியனைப்போலிருக்கும். அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகாசமான வெண்கலம்போலிருக்கும். அவருடைய வஸ்திரம் உறைந்த மழையைப்போலிருக்கும். நீதிமான்கள் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே சூரியனைப்போல பிரகாசிப்பார்கள்.

ஜோதியின் மயமாய்ச் சம்மனசோர்கள் மகிழ்ந்துலாவும் சமயத்திலே
பாவிகட்காக தேவாட்டுக்குட்டி பரிந்துபேசுவதை நாம்பார்க்க—கடப்
[போம்.

ஜூன், 6வ.

"என்னை நோக்கிப் பாருங்கள், அப்போது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்."

(ஏசா. 45. 22.)

நாம் எப்போதும் ஒரு சங்கடத்திலில்லாவிடில் இன்னொரு சங்கடத்தில் அகப்படுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். அதிலிருந்து கர்த்தர் நம்மை விடுவித்து இரட்சிக்கவேண்டியது அவசியமே. அவர் நாடோறும் நம்மைப் பார்த்து, என்னை நோக்கிப் பாருங்கள், அப்போது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள் என்று சொல்லுகிறார். இன்று காலையில் நாம், எதினின்று விடுவிக்கப்படவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். மனச்சாட்சியிலுண்டாயிருக்கிற குற்றமா? அடங்காத தேக இச்சையா? கலங்கடிக்கும் சோதனையா? சரீர வியாதியா? குடும்ப உபத்திரவமா? உலகப்பொருளைப் பற்றிய கலக்கமா? அதென்னதாயிருந்தாலும் இயேசு அதினின்று இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார். நாம் விடுவிக்கப்பட தம்மை நோக்கும்படி கற்பிக்கிறார். நமது கரங்களைக் குவித்து நமது கண்களை வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுத்துத் தேவன் நமக்கு உடனே இரட்சிப்பை அருளும்படி விண்ணப்பஞ் செய்வோமாக. தம்மை நோக்குகிற யாவரையும் அவர் இலவசமாய் இரட்சிக்கிறார். யாரும் அவரை நோக்கலாம்; ஏனெனில் பூமியின் எல்லை எங்குமுள்ளவர்களே, நீங்கள் வாருங்கள் என்று அழைக்கிறார். இந்த அழைப்பு எக்காலத்திலுமுள்ள எல்லா ஜனங்களுக்கும் உரியது. ஆகலால் நம்முடைய உபத்திரவத்தையாவது, சத்துருக்களையாவது, நம்முடைய இருதயத்தையாவது நோக்காமல், இயேசுவையே நோக்கி அவரிடத்திலிருந்து சமாதானத்தையும் பெலத்தையும் இரட்சிப்பையும் பெற்றுக் கொள்வோமாக. அவர் நம்மை இரட்சிக்க வல்லவர். அவர் தேவன், அவரைத்தவிர வேறே தேவனில்லை. அவர் முற்றுமுடிய இரட்சிக்க சக்தியுள்ளவர். இக்காலத்தில் நாம் அவரை நோக்கிப்பார்த்து இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளாவிடில் இன்னொருகாலத்தில் அதைப் பெற்று அனுபவிப்பது கூடாத காரியம். இப்பொழுதே இரட்சண்ணிய நாள். இப்பொழுதே அநுக்கிரககாலம். கிருபை பாராட்டப்படுங்காலம் நின்றுபோகுமுன் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வது எத்தனை அவசியம்.

தம்மிடம் வரும்படி உம்மையும் அழைக்கிறார்—நீ, நீ, நீ, நீ,
தாமதஞ் செய்யாதே, தருணம் இதுவேயாம்.

ஜூன், 7வ.

"நான் அர்தேசியும் பரதேசியுமாயிருக்கிறேன்."

(சங். 39. 12.)

இவ்வுலக மூலத்துக்கும் தன்மைக்கும் இலட்சணத்துக்கும் வழக்கத்துக்கும் கடமைகளுக்கும் யாதனைக்கும் அந்நியராக நாம் பிறந்தோம். அவைகளில் நன்றாய்ப் பழகுமுன்னமே இவ்வுலகத்தை விட்டு அழைக்கப்படுகிறவர்களுமுண்டு. இது நாம் இளைப்பாறும் இடமல்ல, இங்கே நமக்கு நிலையான பட்டணமில்லை. இன்னொரு நிலைமைக்கு நாம் ஆயத்தம்பண்ண வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் இவ்வுலகத்தை ஊடறுத்து பிரயாணம் செய்யவேண்டியவர்கள். நம்முடைய வீடு அதற்கு அப்பாலிருக்கிறது. ஆதலால் வீட்டிலே வசதியாய்த் தங்குவோம் என்று சொல்லும் பிள்ளைகளைப்போலவும், அல்லது என் கூட்டிலே ஜீவித்துப்போவேன் என்று சொன்ன யோபைப்போலவும் இவ்வுலகைத் தஞ்சமாக்கிக்கொள்ளாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நாம் நாடோறும் நம்முடைய பிரயாணத்திலே நம்முடைய கண்களை நித்தியத்துக்குரியவைகளின்பேரில் வைத்துச் செல்வோமாக. நாம் இடைஞ்சல் படுத்தப்பட்டாலும் எதிர்க்கப்பட்டாலும் உபத்திரவப் படுத்தப்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படவேண்டாம். அந்நியர் இவைகளையெல்லாம் எதிர்நோக்கவேண்டியதுதானே. பிரயாணிக்கு எல்லாம் செம்மையாயும் சுகமாயும் இருக்கமாட்டாதே. இவ்வுலக வழக்கங்கள் இன்பங்கள் செய்கைகள் முதலியவைகளுக்கு நாம் தூரமாய் விலகி, அதின் இராஜாங்க காரியமும் கிருத்தியங்களும் எண்ணங்களும் நம்மைப் பட்சியாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். ஆஸ்தியைக் குவிக்கவும் கீர்த்தி பெறவுமாக நாம் இங்கே வைக்கப்படாமல், பரலோகத்திலிருக்கிற நம்முடைய பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். உங்கள் அரைகள் கட்டப்பட்டவைகளாயும் உங்கள் விளக்குகள் எரிகிறவைகளாகவும் தங்கள் எஜமான் கலியாணத்திலிருந்து திரும்பும்போது உடனே அவருக்குத் திறக்கும்படி அவர் வருகைக்குக் காத்திருக்கிற மனிதர்களுக்கு ஒப்பாகவும் இருப்போமாக. எஜமான் வரும்போது ஆயத்தமாய் விழித்திருக்கும் ஊழியக்காரர் பாக்கியவான்கள்.

சானாறுபோன்ற இந்தக் காசினி ஓர் நிலையோ!
வானில் நீ எங்கட்கும் இடம் வைத்திருப்ப தில்லையோ?

ஜூன், 8உ.

"தேவனே விருப்பத்தையும் செய்கையையும் உண்டாக்குகிறவர்."

(பிலி. 2. 13.)

நமக்குத் தைரியமுண்டாக இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமாகவே பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் நாம் பிரயாசப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. தேவன் தமது ஜனங்களில் வாசமாயிருக்கிறது மகிமையான காரியம். ஆனால் அது பெரிய இரகசியம். அவர் நம்மில் வாசஞ்செய்வது நம்முடைய நன்மைக்கென்றும் அவருடைய மகிமைக்கென்றுமாக இருக்கிறது. அவர் நம்முடைய பெலவீனங்களில் நமக்கு உதவிசெய்து, நமது சீர்கேட்டைக் கீழ்ப்படுத்தி, கிருபை வரங்களை நம்மில் எழுப்பிவிட்டு, நாம் அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளவும் பிரமாணங்களின்படி நடக்கவும் பண்ணுகிறார். நாம் அவருடைய கற்பனைகளின்படி நடக்கவேண்டும். அது நமக்குச் சட்டமாயிருக்கிறது. இதுவிஷயத்தில் அவர் தமது வல்லமையைச் செலுத்தி, நாம் அவர் பிரமாணங்களின்படி நடக்கத்தக்க பெலனைத் தரவேண்டும்; அது நம்முடைய சலாக்கியமாம். பிரியமானவர்களே, தேவனுடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி செய்ய விருப்பத்தையும் செய்கையையும் உண்டாக்கத் தேவன் நம்மில் கிரியை செய்வது சொல்லமுடியாத ஆசீர்வாதமாயிருக்கிறது. நாம் கொடிய உபத்திரவங்களை அநுபவிக்க அல்லது பெரிய காரியங்களைச் செய்ய அவர் சித்தமாயிருக்கலாம். அப்போது நாம் "என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவாலே எல்லாவற்றையும் செய்வேன்" என்று தைரியமாய்ச் சொல்லலாம். இன்று தேவன் தமது வல்லமையைச் செலுத்தி ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குக் கீழடங்கச் செய்யும்படி விண்ணப்பம் பண்ணுவோமாக. சர்வவல்லமை ஒரு மனிதனோடே கிரியை செய்கையில், அவன் எவற்றையும் செய்வான். தெய்வீக வல்லமை நம்மில் கிரியை செய்யாவிடில், நாம் ஒன்றையும் செய்யவொண்ணாது. என்னையன்றி உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்று இயேசு சொல்லியிருக்கிறார்.

சத்திய நெறியில் ஏறவே, சற்புத்தியில் தினம் தேறவே
புத்தியைத் தரும் ஆவியே, இதயத்தை உன்னருள் மேவியே.

ஜூன், 9உ.

"சென்றுபோன மாதங்களில் எனக்குண்டாயிருந்த சீர் இப்போது இருந்தால் நலமாயிருக்கும்."

(யோபு. 29. 2.)

மிகவும் இன்பமானவைகள் எப்போதும் மிகவும் பிரயோசனமாயிராது. கடந்த காலத்துக் காரியங்கள் உள்ளபடி சிரேஷ்டமானதென்று சொல்லக்கூடாது. அப்போது சரீர ஆரோக்கியங்கள் அதிகமாயிருந்தவருக்கெல்லாம் இப்போது விசுவாசம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது நம்முடைய பாதை செம்மையாயிருந்தது. இப்போது தேவனுடைய வல்லமையை அநுபோகத்தால் அறிகிறோம். ஜோதிப்பிரகாசமான சந்தோஷ காலங்கள் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுக்கும் காலங்களாம். நமக்குப் போராட்டங்களிருக்கவேண்டியதும், நாம் பரீட்சிக்கப்படவேண்டியதும், ஒவ்வொரு கிருபைவரம் அப்பியாசிக்கப்படவேண்டியதும் அவசியமாம். வாக்குத்தத்தங்களின் அருமையை அறிய அவைகளின் அவசியத்தைக் கற்கவேண்டும். தேவன் நம்மைச் சந்தோஷத்தினாலும் சமாதானத்தினாலும் நிரப்பி மகிமைப்படுத்துவதைவிட, அவர் நம்முடைய பெலவீனத்தில் நம்மைத் தாங்குவதாலும், மோசத்தில் நம்மை ஆதரிப்பதாலும், போராட்டத்தில் நம்மைக் காப்பாற்றுவதாலும், இருளும் வருத்தமுமான பாதைவழியாய் நடத்துவதாலும் அதிகமாய் மகிமைப்படுகிறார். ஆகையால் கடந்தகாலத்தின் காரியங்களைப்பற்றி அதிகமாய் நினையாதிருப்போமாக. இந்த நாட்களை விட முன்னின நாட்கள் வாசியென்று வசனியாதிருப்போமாக. நான் என் தற்கால நிலைமையிலே தேவனை எப்படி மகிமைப்படுத்தலாம் என்று கேட்போமாக. எனக்குத் தற்காலத்தில் நேரிட்டிருக்கிற சோதனைகள் உபத்திரவங்கள் முதலியவைகளைக்கொண்டு, சில நன்மையான காரியங்களைச் செய்யக்கூடாதா? தற்காலம் இனி வரப்போகிற நன்மைக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறது. எப்படியும் அது ஆத்தும வாழ்வுக்கும் செழுமைக்கும் அவசியமாம். ஆதலால் கிறிஸ்து இரட்சகரைப்பற்றிய நம்பிக்கையிலே தளர்ச்சியடையாமல் அதில் பலப்படுவோமாக.

கிருபையுடன் என் இருதயந்தனில் வாரும்;
கேடு பாடுகளெல்லாத்தையும் தீரும்;
பொறுமை நம்பிக்கை அன்பு போதவே தாரும்;
பொன்னுலோகமதில் என்னையும் சேரும்.

ஜுன், 10ௗ.

"இயேசுவின் சாந்தமும் தயவும்."

(2 கொரி. 10. 1.)

கர்த்தராகிய இயேசு, சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமான ஆட்டுக்குட்டியாயிருந்தார். "அவர் நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன், என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும்" என்று சொன்னார். அவர் நமக்குச் சிறந்தமாதிரியாயிருக்கிறார். நாம் அவரைப் பின்பற்ற கட்டளையிடுகிறார். அவர் பாவத்தின்பேரில் கோபம் காட்டினாரேயொழிய வேறொன்றின்மேலும் கோபம் காட்டவில்லை. அவர் வஞ்சகர் பேரிலும் கடின இருதயமுள்ள குற்றவாளிகள்பேரிலும் கண்டிப்பாயிருந்தாரேயொழிய வேறொருவர்பேரிலும் கண்டிப்பாயிருக்கவில்லை. நாம் அவருடைய ஜனங்களுக்கு முன்பாக சாந்தமும் அமைதலுமுள்ளவர்களா யிருக்கும்படி விரும்புகிறார். அவர்கள் தவறினால் நாம் சாந்தமுள்ள ஆவியைக் காட்டி அவர்களைத் திருப்பவேண்டும். சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றார். "சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள்." நாம் பொறுமையோடு எல்லா மனுஷருக்கும் சாந்தகுணத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று கற்பித்திருக்கிறார். நாம் சாந்தகுணத்தைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். சாந்தகுணமானது தேவனுடைய பார்வையில் விலைமதியாத ஆபரணம்போலிருக்கிறது. மனத்தாழ்மையும் நீடிய பொறுமையுமுடையவர்கள் அன்பினால் ஒருவரை ஒருவர் தாங்கி நடக்கவேண்டும். சாந்தகுணத்தைப் பிரியத்தோடு தரித்து, நாடோறும் நடப்போமாக. கிறிஸ்துவின் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் நமக்குண்டா? நாம் இந்தக் காரியங்களைச் சரியானபடி மதித்து அவைகளை நாடுகிறோமா? அப்படியானால் தேவகுமாரனுடைய இலட்சணம் நமக்குள்ளும் விளங்கும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவருக்கொப்பாக இருப்பதையே நாடுகிறார்கள். சாந்தமுள்ள இயேசுவே, சாந்தமுள்ள குணத்தை எங்களுக்குள்ளே பிறப்பித்து யாவருக்கு முன்பாக உம்முடைய சாயலைத் தரித்து நடக்கவும் அவர்களுக்கு நல்மாதிரியைக் காட்டி உம்மண்டைக்கு இழுக்கவும் உமது சாயலை அவர்கள் தரிக்கவும் எங்களைக் கருவிகளாகக் கொண்டருளும்.

பாவத்தில் கோபம்வைப்பார் பாவிமேல் கோபம் வையார்,
ஆவலாய் நம்பும் பாவிக் கடைக்கலம் ஆகிநிற்பார்.

ஜுன், 11ௗ.

"நாங்கள் அனைவரும் தீட்டானவர்கள் போலிருக்கிறோம்."

(ஏசா. 64. 6.)

இயற்கையாய் நாம் இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருக்கிறோம். நாம் அசுத்தராய்ப் பிறந்தோம். "அசுத்தமானதிலிருந்து சுத்தமானதைப் பிறப்பிக்கத் தக்கவனுண்டோ? ஒருவருமில்லை." நம்முடைய இருதய அசுசி, நம்முடைய ஜீவியத்தில் வெளிப்படுகிறது. நாம் அசுத்தத்தை விரும்பி, விலக்கப்பட்ட காரியத்தை நாடி பின்பற்றினோம். அசுத்தமானது நம்மைத் தேவனிடத்திலிருந்து பிரித்து, மோட்சத்துக்கு அபாத்திரராக்கிப்போடுகிறது. தீட்டுள்ளதும் அருவருப்பையும் பொய்யையும் நடப்பிக்கிறதுமாகிய ஒன்றும் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை. நாம் கழுவப்படவேண்டும் அல்லது கெட்டுப்போகவேண்டும். நம்முடைய குற்றம் இயேசுவின் பலியினால்மாத்திரம் நீங்கக்கூடியது. அவருடைய இரத்தம் நம்மேல் தெளிக்கப்படவேண்டும், அல்லது குற்றம் நம்மைவிட்டு நீங்காது. நம்முடைய உள்ளான சுத்தம் அதாவது நாம் பரிசுத்தவான்களாகுதல் ஆவியானவரால் உண்டாகிறது. அவர் மாட்சிமையான சுவிசேஷத்தை உபயோகித்து, நம்மைப் பரிசுத்தமாக்குகிறார். அதின் சத்தியத்தை அவர் நமக்கு விளக்கி, மனதில் பதியவைத்து, நமது நடக்கைக்குச் சட்டமாக அதை உபயோகிக்கிறார். நாம் அதின் வல்லமையை உணருவதற்குத் தக்கதாக நாம் நம்முடைய அசுத்தத்தைக் கண்டு பிரலாபிப்போம். மெய்யான பரிசுத்தத்தில் முன்னுக்குவர, அதாவது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு ஒப்பாகத் தேறும்படி அபேட்சித்து ஜெபம் செய்வோம். மெய்யாய் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஆத்துமாவும் தன்னில் உள்ளாக இருக்கிற அசுத்தத்தைக்குறித்து நாடோறும் புலம்பி, கர்த்தராகிய இயேசுவை அண்டிக்கொள்ளும். நீ அசுத்தன் என்று உன்னைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறாயா? உன் அசுத்தம் நீங்கி சுத்தமாயிருக்கும்படி பாவத்துக்காகத் திறக்கப்பட்ட ஊற்றில் நீ ஸ்நானம்பண்ணுவாயாக, வேறே எந்தவகையிலாவது நீ சுத்தமாவது கூடாத காரியமே.

நன்மை செய்யவே நான் நினைத்தாலும் என்
தன்மை வேறதாய்ப் பின்னமாகுமே;
என்ன எந்தன் நீதி கந்தை.

ஜுன், 12௳.

"அவிசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம்."

(எபி. 3. 12.)

அவிசுவாசமானது இருதயத்திலுண்டாகிய வியாதி. அது தேவன்பேரில் வைக்கும் நம்பிக்கைக் குறைவைக் காட்டுகிறது. அவிசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம், தேவன்பேரில் நம்பிக்கைத் தாழ்ச்சிகொள்வதைக் குறிக்கும். தேவனைப்பற்றிய நம்பிக்கைக்குறைவே இஸ்ரவேலரைக் கானானுக்குட் பிரவேசியாதபடி தடுத்தது. பாவிகளை கிறிஸ்துவண்டைக்குக் கொண்டுவராதபடி தடுப்பது அவிசுவாசமே. இந்த நம்பிக்கைத் தாழ்ச்சி நம்முடைய பயங்கள், சந்தேகங்கள், மனக்கலக்கங்கள், தேவனைவிட்டு மருளவிழுதல் முதலியவற்றிற்குக் காரணம். இருதய நம்பிக்கையைத் தேவன் விரும்புகிறார், புகழுகிறார், அதற்குப் பலனளிக்கிறார். இருதய நம்பிக்கை, எல்லா மெய் ஆறுதலுக்கும் ஆதாரம். இவ்வுலகில் நம்பிக்கையில்லாமல் குடும்ப ஆறுதல் கிடையாததுபோல, ஆவிக்குரிய விஷயத்திலும் நம்பிக்கையில்லாமல் ஆறுதல் கிடையாது. ஆகையால் சகோதரரே, உங்களில் ஒருவனாவது அவிசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயத்தினால் ஜீவனுள்ள தேவனை விட்டு மருள விழுந்துபோகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருப்பீர்களாக. தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு இயேசுவின் கிரியையின்பேரிலும், உங்களுக்கு அவசியம் வேண்டியவைகளுக்குத் தேவன் கொடுத்திருக்கிற வாக்குத்தத்தங்களின்பேரிலும் நம்பிக்கை வைப்பீர்களாக. வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை நம்பிக்கையோடே எதிர்நோக்குதல் விசுவாசமே. ஆதலால் விசுவாசத்தில் பலங்கொண்டு தேவனை மகிமைப்படுத்துவீர்களாக. விசுவாசம் பலமாயிருக்கில் புசலாகிய துன்பம் எவ்வளவு பலமாய் வீசினாலும் நாம் ஒன்றினாலும் அசைக்கப்படமாட்டோம். பலத்த விசுவாசம் இருக்கையில், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களாகிய பளிங்குப் பர்வதத்தின்பேரில் ஏறி, அங்கிருந்து பரிசுத்த பட்டணத்தையும் அங்குள்ள மகத்துவங்களையும் பார்த்து மகிழுவோம்.

எனதிருதயம் பாழ்நிலமாம்—மழை
என்னைத் திருத்தி நீர் அன்பாக
தினமும் வந்து வழிகாட்டும்—ஞான
தீபமே! உன்னத தேவாவி!

ஜுன், 13௳.

"சபைக்கு அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகத் தந்தருளினார்."

(எபே. 1. 23.)

கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய ஜனங்களுக்குப் பொறுப்பான பிணியாளியாயிருக்கிறார். அவர் இப்போது அவர்களுடைய நன்மைக்காக சகலத்துக்கும் மேலான தலையாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள சர்வ அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகலமும், அவை சித்துப் பொருளானாலும், அசித்துப் பொருளானாலும் சரி, அவர் பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர் சடப்பொருள்களையும், அரூப பொருள்களையும், சதசத்தையும் அரசாளுகிறார். அவர் சகலத்தையும் தமது ஜனங்களின் நன்மைக்கென்று ஆண்டு நடத்துகிறார். இந்தக் காரியத்தின்பேரில் அவர் எப்போதும் கண்ணாயிருப்பதால், சகலமும் நன்மைக்கென்று நடந்தேறுகிறது. திருச்சபையானது, பிதாவால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட எல்லாரையும் குமாரனால் மீட்கப்பட்ட சகலரையும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட யாவரையும் குறிக்கும். அது பிதா தெரிந்து, குமாரன் மரித்து மீட்டுக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியானவர் உயிர்ப்பித்து அழைத்து பரிசுத்தமாக்கினவர்களின் சங்கமாம். அவர்கள் ஒரே சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். கிறிஸ்து அதற்குத் தலைவராயிருக்கிறார். சபையின் க்ஷேமத்துக்காக சகலமும் அவர் பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அந்தச் சபையைச் சேர்ந்தவர்களா? நாம் கிறிஸ்துவை அறிந்து நம்முடைய ஆத்துமாவை அவர் வசம் ஒப்புவித்திருக்கிறோமா? அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமா? சகலத்திலும் அவருடைய மகிமையை நாடுகிறோமா? அப்படியிருந்தால் நாம் பாக்கியவான்கள். நமது தலையானவருக்குச் சந்தோஷமுண்டாக ஜீவிப்போமாக. மகிமையில் ஏற்றப்பட்ட ஆவிகள் மோட்சத்தின் மேல்மெத்தையிலிருந்து அவரை மகிமைப்படுத்துகிறார்கள். மண்ணில் தங்குகிற திரளான ஆத்துமாக்கள் அவரில் அன்புகூர்ந்து அவரை வாழ்த்துகிறார்கள். நாமும் அவருக்குச் சந்தோஷமுண்டாக அவரை மகிமைப்படுத்துவோமாக.

வதைபாரிச மேவியே எழில்
மகத்வமுடி சூடவே மகிழ்—தெழுந்தனன்.

ஜூன், 14வ.

"உன் மாறுபாடுகள் உன்னைக் கண்டிக்கும்."

(எரே. 2. 19.)

ஒவ்வொரு பாவமும் அதினதின் தண்டனையைப் பிறப்பிக்கும். சில தருணங்களில் தண்டனையைப் பார்ப்பதினால் செய்யப்பட்ட பாவம் இன்னதென்று அறியலாம். நம்முடைய மாறுபாடுகள் நம்மைக் கண்டித்து, நமக்குப் பிரசங்கிகளாகி, கனபக்தியான போதனைகளை நமக்கு அருளுகின்றன. அவைகள் முன்னான காலங்களை அதாவது நம்முடைய முந்தின அன்பை நோக்கிப் பார்க்கச்செய்கின்றன. அப்போது நம்முடைய அத்தாட்சிகள் பலமாயிருந்தன, நம்முடைய சந்தோஷங்கள் திரளாயிருந்தன, நம்முடைய நம்பிக்கைகள் உற்சாகமாயிருந்தன, நம்முடைய விசுவாசம் ஸ்திரமாயிருந்தன, நாம் எதிர்நோக்கின நன்மைகள் சோபிதமாய்க் காணப்பட்டன. இவைகளைத் தற்காலத்தில் நமக்கு மந்தாரமாகக் காணப்படும் சந்தேகங்களோடும் நம்மை அலக்கழிக்கும் பயங்களோடும் உலக போங்கோடும் மனநோவை யுண்டுபண்ணும் ஐயங்களோடும் துயரத்தைக் கொடுக்கும் எச்சரிப்புகளோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் "நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரை விடுகிறதும் என்னைப் பற்றும் பயம் உன்னிடத்திலில்லாமலிருக்கிறதும் எத்தனை பொல்லாப்பும் கசப்புமானகாரியம் என்று உணர்ந்துகொள்" என்று ஆத்துமாவை உருவக்குத்தும் வார்த்தைகளாக உரைக்கப்படுகின்றன. பிரியமானவர்களே, இன்று காலையில் நம்முடைய அநுபோகமென்ன? அன்புள்ள தகப்பனோடே சமாதானமாய் நடந்து சம்பாஷிக்கும் பிள்ளையுடையதைப்போலிருக்கிறதா? அல்லது கீழ்ப்படியாமையையும் நன்றிகேட்டையும் காட்டி, தகப்பனுடைய அன்பை மதியாமலும், தகப்பனுடைய சமுகத்தை எண்ணாமலுமிருந்து, தகப்பனுடைய கோபத்துக்குமாத்திரம் பயப்படுகிற பிள்ளையுடையதைப்போலிருக்கிறதா? நாம் வழிதப்பிப் போனவர்களென்றால் உடனே திரும்புவோமாக.

பொய்யாம் உலக உல்லாசத்தினால் மனம் போனவழி நடந்தேன்—ஏசையா, அபயம், அபயம், இரங்கும், மேசையா! என் தாதாவே!

ஜூன், 15வ.

"கர்த்தரை எப்போதும் எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்."

(சங். 16. 8.)

கர்த்தருடைய சமுகத்தில் இருக்கிறேன் என்று வழக்கமாய் உணருகிறவன், ஆறுதலுள்ளவனாயும் பரிசுத்தனாயும் அன்புள்ளவனாயும் ஜீவிப்பான். தான் பின்பற்றும்படி தனக்கு முன் தேவனை மாதிரியாக வைத்து தான் செய்கிறவைகள் எல்லாவற்றிலும் தேவநாமத்துக்கு மகிமை யுண்டாக்கவேண்டும் என்று அபேட்சையாயிருக்கிறவன், உத்தம கிறிஸ்தவன். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்களைக் காண்பது அரிது. கர்த்தராகிய இயேசு இந்தப் பூமியில் சஞ்சரி[illegible]லே எப்போதும் அந்தப்படிக்கு நட[illegible]. தாவீது அப்படி நடக்கத் தீர்மா[illegible]தும் தவறிப்போனான், அவன் தன் கண்ணைத் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தின்பேரில் வையாமலும், தேவ அன்பின்பேரில் தன் இருதயத்தைச் சாய்க்காமலுமிருந்ததால் தவறினான். ஆனால் அவன் தீர்மானித்துக்கொண்டது, அவனைக் காக்கிறதற்கு ஒரு ஏதுகரமாயிருந்தது. அவன் தீர்மானித்துக்கொண்டபோது அவன் மனம் நல்ல ஸ்திதியிலிருந்தது. பிரியமானவர்களே, இன்று கர்த்தரை நமக்கு முன்பாக வைத்துக்கொள்வோமாக. அவருடைய பிரமாணம் நமக்குச் சட்டமாகவும், அவருடைய அன்பு நமக்கு ஆற்றல் தேற்றலாயும் இருப்பதாக. அவருடைய மகிமைக்கென்று ஜீவித்து அவருடன் ஐக்கியமாயிருப்பதை முக்கிய இன்பமாக மதிப்போமாக. நாம் அவருடைய இரக்கத்தையும் பரிசுத்தத்தையும் நீதியையும் பின்பற்றுவோமாக. நீதியானவைகளைச் செய்து, இரக்கமான காரியங்களில் பிரியம் வைத்து, நம்முடைய தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்போமாக. இந்த ஜீவியத்தில் தேவனைத் தனக்கு முன்பாக வைத்துக்கொள்ளுகிறவன், மரணத்திலும் மரணத்துக்கு அப்பாலும் பயப்பட நிமித்தமில்லை.

இஸ்ரவேலைக் காப்போர் உறங்கிடிலார், என நினையேல்—அவர் நிசமாக உன் வலபாகத்தில் நிழல் ஆவர் என்றறிவாய்.

ஜூன், 16உ.

"நான் இருக்கிறது தேவகிருபையினாலே இருக்கிறேன்."

(1 கொரி. 15. 10.)

எல்லா நன்மைகளும் தேவதயவால் உண்டாகிறதென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். கிருபையினாலே தானிருக்கிறபிரகாரம் இருக்கிறேன் என்றும், கிருபையினாலே தான் செய்ததெல்லாவற்றையும் செய்தேன் என்றும், கிருபையினாலேயேதான் எதிர்நோக்கினவைகளை எதிர்நோக்கினேன் என்றும் காட்டியிருக்கிறான். அவன் குணப்பட்டதில் தேவகிருபை பிரத்தியட்சமாய் விளங்கினது. அந்தக் கிருபை இலவசமாய், சுயாதிபத்தியமாய், வல்லமையாய்க் காட்டப்பட்டது. அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரங்களும், அருளும், தகுதியும், கிருபையினாலேயே உண்டானதென்று உணர்ந்து, மிகுந்த மனத்தாழ்மையுடன் தான் செய்த எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்தினான். அவன் தனக்குண்டான உபத்திரவங்களையும் தான் செய்த பெரிய காரியங்களையும் எடுத்துக் காட்டினபோது, யாராவது அவனைப் புகழாதிருக்கும்படி "நானல்ல என்னுடனே இருக்கிற தேவகிருபையே அப்படிச் செய்தது" என்றான். பிரியமானவர்களே, இந்தச் சிறந்த மாதிரியை நாமும் பின்பற்றுவோமாக. நம்மிடத்தில் அல்லது மற்றவர்களிடத்தில் ஏதாவது நன்மை காணப்பட்டால், அது தேவனுடைய விசேஷித்த கிருபையினாலேயே உண்டாயிருக்கிறதென்று உணருவோமாக. தேவகிருபையைக் கண்ணியப்படுத்துகிறவன், கிருபையின் தேவனால் கண்ணியப்படுத்தப்படுவான். கிருபையுள்ளவர்கள் எப்போதும் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். அதிகக் கிருபைபெற்றவர்கள் அதிகத் தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். பெருமை, வீணெண்ணம் தன்னயமுள்ளவர்கள் தேவனுடைய கிருபையைப்பற்றி அநுபோகத்தால் அறியமாட்டார்கள்.

கிருபை புரிந்தெனை ஆள்—நீ பரனே
கிருபை புரிந்தெனை ஆள்—மிகம்.

ஜூன், 17உ.

"கீலேயாத்திலே பிசின் தைலமில்லையோ."

(எரே. 8, 22.)

கீலேயாத்தில் பூர்வீகத்திலே பிசின் தைலமிருந்தது. கீலேயாத்தைச் சுவிசேஷத்துக்கு ஒப்பிடலாம். அதற்கு மேலாகவும் சொல்லலாம். கீலேயாத்தின் தைலம் சில காயங்களைமாத்திரம் சுகப்படுத்தும். சுவிசேஷமோ எப்பேர்ப்பட்ட காயங்களையும் சவுக்கியப்படுத்தும். உன் இருதயம் காயப்பட்டிருக்கிறதா? பாவக்குற்றத்தினாலாவது, சிநேகிதரின் அபகாரத்தினாலாவது, உலகத்தாரின் மாறுபாட்டினாலாவது, சாத்தானுடைய அம்பினாலாவது நீ காயப்பட்டிருக்கலாம். நம்முடைய கீலேயாத்திலே தைலமிருக்கிறது. வைத்தியரும் அங்கேயிருக்கிறார். காயப்பட்ட உன் இருதயத்தைச் சுவிசேஷத்தண்டைக்கும் இரட்சகரண்டைக்கும் கொண்டுபோ. பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஜீவவிருட்சத்தின் இலைகளில் ஒன்றையாவது அல்லது நமது நேசமீட்பருடைய இரத்தத்தையாவது அதில் பிரயோகிக்கும்படி வேண்டிக்கொள். இவைகளில் இரண்டிலொன்று உனக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கும். இயேசு நொறுங்குண்ட இருதயத்தைக் கட்டி, அவர்களுடைய காயங்களையெல்லாம் ஆற்றுவார். உன் ஆவி தியங்கவேண்டாம், ஏக்கத்துக்கு இடங்கொடுக்கவேண்டாம். கீலேயாத்துக்குப் போய் தைலத்தைப் போடு. விசுவாசத்தினாலே சுவிசேஷ அழைப்பையும் அதிலடங்கிய வாக்குத்தத்தங்களையும் பிடித்துக்கொள். அப்போது அவைகள் உன் நோவைத் தணித்து, உன் காயத்தை ஆற்றி, உனக்குச் சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும். அவிழ்தம் தப்பாமல் பலிக்கும். இதுவரைக்கும் ஒரு விஷயத்திலாவது பலிதப்படாமற்போகவில்லை. அது சருவசஞ்சீவி மருந்து. அது எக்காலத்திலுமுள்ள எல்லாத் தேசத்தாருக்கும் எவ்வகை இலட்சணத்தாருக்கும் பொருந்திய அவிழ்தம். உன் காயத்தை உற்றுப்பாராமலும், உன் துக்கங்கள் சஞ்சலங்களை சிந்தியாமலுமிருந்து இயேசுவண்டைக்கு உடனே போய் மருந்தை உபயோகப்படுத்துவாயாக. அப்போது அவர் சுகத்தையும் சவுக்கியத்தையும் உனக்கு அருளுவார்.

பாதகன் என் வினைதீர் ஐயா! கிருபாகரா! நின்
பாடு நீக்கித்தெனைச் சேர் ஐயா!

ஜூன், 18உ.

"உன் தேவன் உன்மேல் மகிழ்ச்சியாயிருப்பார்."

(ஏசா. 62. 5.)

ஒரு பாவியை இரட்சிப்பதில் இரக்கமுள்ள தேவனுடைய கிருபை அதிகமாய் விளங்குகிறது. ஆனால் பாவியைத் தமக்கு நெருங்கின சம்பந்தமாக்கி, அவன்மேல் மகிழ்ச்சியாயிருப்பது பேரதிசயமாம். இது உள்ளபடியான சத்தியமுள்ள காரியம். நமது கிருஸ்து நமது பர்த்தாவாயிருக்கிறார். மணவாளன் மணவாட்டியின்பேரில் களிகூருவதுபோல, நம்முடைய தேவன் தமது ஜனங்களின்பேரில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறார். அவர் தமது இருதயத்தை நமதுமேல் சாய்த்திருக்கிறார். [illegible] அவர் அன்பினால் நம்மைச் சூழ்ந்துகொள்ளுகிறார். தமது மகிமையான ஆசனத்துக்கு நம்மை உயர்த்தும்படி தீர்மானித்திருக்கிறார். நம்மை மீட்கத் தமது குமாரனை அனுப்பினார். நம்மை மறுபடியும் ஜெநிப்பிக்கத் தமது பரிசுத்த ஆவியைத் தந்தருளினார். நம்மை மரணத்திலிருந்து உயிர்த்துப் பரிசுத்தத்தில் பூரணப்படுத்தி, சாவாமையைத் தரிப்பிக்க நோக்கமுள்ளவராயிருக்கிறார். மகா சந்தோஷத்தோடே தமது மகிமையுள்ள சந்நிதானத்தில் நம்மை நிலை நிறுத்துவார். அவர் உன்பேரில் பாட்டுப்பாடி ஆனந்தங்கொள்வார். [illegible]னக்கு எவ்வளவு மேலான சந்தோஷத்தைக் [illegible]யே[illegible], மீட்கப்பட்ட கிருஷ்டிகளால் தம்முடைய [illegible]க்கியம் [illegible]ம்பும் என்பதுபோல, பாட்டுப்பாடி [illegible] என்ன அதிசயம். இந்த மாட்சிமையான சமுகத்தில் [illegible] பிரயாணித்துப் பிரமிக்கத் தக்க பிரமாண[illegible]பவைத்து [illegible] ஆயத்தப்படுவோமாக. நாம் நமது கிரியைக[illegible] அவரை [illegible] சந்தோஷிப்போமாக. நாம் கொடுக்கிற பொருள் அவ[illegible]கிழ்ச்சியாக்காமல், நமது நேர்மை அவரை மகிழ்ச்சியா[illegible]கிறது. சத்துருக்களுக்கு நாம் மன்னிப்புக்கொடுத்தால் [illegible] மகிமைப்படுத்துவோம். ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க[illegible]யாயிருந்தால் அவர் ஆத்தும வருத்தத்தின் பலனைக் காணப்பண்ணுவோம். நமது நேசம் சகல கர்த்தவர்க்கங்களைப்பார்க்கிலும், அவருக்கு வாசனையாயிருக்கும்.

மனமது மாற மங்கலமல்ல
வார்த்தையுந் தவறிடார் பரனே—அவர்
சனமது மேலேயே பிரிந்திட அவர்க்கு
சந்தோஷ மனமது வருமோ.

ஜூன், 19உ.

"என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்."

(மத். 11. 29.)

இயேசுவானவர் நமக்குச் சிறந்த முன்மாதிரியாயிருக்கிறார். ஒவ்வொரு சீஷனும் அவரிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது. அவர் ஜீவியத்துக்குரிய எல்லாக் கடமைகளையும் நிறைவேற்றி, வருத்தங்களைச் சகித்து, நாமும் அவைகளைச் செய்யவும், சகிக்கவும், மாதிரியை வைத்துப்போனார். நாம் முறுமுறுப்பில்லாமல் தரித்திரத்தை உத்தரிக்கவும், பெருமைகொள்ளாமல் கீர்த்தியைத் தாங்கவும், விரோதத்தைப் பழிவாங்கும் குணமில்லாமல் சகிக்கவும், நன்றிகெட்டவர்களுக்கும் அபாத்திரருக்கும் நன்மைகளைச் செய்யவும் நமக்குப் போதித்திருக்கிறார். தேவவசனத்தின்பேரில் விசுவாசத்தினாலே பிழைக்கவும், அந்தரங்கத்தில் பிதாவோடே அந்நியோந்நியமாயிருக்கப் பழகவும், யாவருக்கும் முன்பாக பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், உபத்திரவங்களைச் சகிக்கவும், உன் சித்தத்தை விட அவர் சித்தத்தை மேலாகவைத்து நடக்கவும் போதித்திருக்கிறார். ஏழைகளோடே அநுதாபப்படவும், வியாதிஸ்தருக்காக உழைக்கவும், யாவர்மேலும் நன்மைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் குவிக்கவும் படிப்பித்திருக்கிறார். சாந்தமும் மனத்தாழ்மையாயுமிருக்கவும், பொறுமையையும் மன்னிக்கிற குணத்தையும் காட்டவும், சுறுசுறுப்பும் தேவபக்தியுமாய் ஜீவிக்கவும், தேவனுடையவைகளாகிய ஆத்துமாவினாலும் சரீரத்தினாலும் அவரை மகிமைப்படுத்தவும் கற்றுத்தந்திருக்கிறார். அஞ்ஞானிகள் எவ்வளவு சன்மார்க்க ஒழுக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும், மார்க்கானுசாரிகள் சற்குணராயிருந்தாலும், அவர்களிடத்தில் கற்கவேண்டாம். இயேசுவினிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் அவருடைய நோக்கங்கள் பரிசுத்தமாயும் அவருடைய நடக்கை பூரணமாயுமிருக்கின்றன. அவர் எல்லாரிலும் சிறந்த ஞானியாயிருக்கிறார். அவரில் ஞானம் அறிவு என்ற பொக்கிஷங்கள் எல்லாம் சம்பூரணமாக வாசமாயிருக்கின்றன. அவர் அறியாதது ஒன்றுமில்லை. அவருக்குக் குருவாகக் காணப்படுவது கிடையாது. சகலமும் அவருக்குப் பட்டப்பகலைப்போலிருக்கிறது. அவர் கற்றுக்கொடுக்கும் ஞானமே சிறந்தது. அது நம்மை மோட்சலோகத்துக்கு ஞானிகளாக்கும்.

ஜுன், 20உ.

"தங்கள் பாகத்தில் சந்தோஷப்படுவார்கள்."

(ஏசா. 61. 7.)

கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்குப் பூமியிலே சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் காரியம் அற்பசொற்பமாத்திரமிருப்பதாய் அடிக்கடிக் காணலாம். அவர்கள் சந்தோஷத்துக்கு ஆதாரம் அதிசனமாயிருக்கிறது. கர்த்தர் இப்போது அவர்களின் பங்காயிருக்கிறார். அவரில் அவர்கள் உள்ளபடி சகலத்தையும் அநுபவிக்கிறார்கள், அவர்கள் ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டத்தாராயிருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்களுக்குச் சுதந்தரமாயிருக்கிறார். இனிமேல் மகிமையான தேசத்தைத் தங்களுக்குச் சுதந்தரமாகப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். அங்கே புசலடியாது, வியாதி வராது, துக்கம் கிடையாது, நோவுமிராது, அங்கே ஆட்டுக்குட்டியானவர் அவர்களுக்கு வெளிச்சமாயிருப்பார். தேவன் அவர்கள்மேல் மகிமையாய் விளங்குவார். அவர்கள் அந்தத் தேசத்துக்குப் போகும் வழியிலே சந்தோஷமடையலாம், சந்தோஷமடைவதுண்டு; வழி பிசகிப்போகாதபடி தவறுதவர், தங்களை நடத்துவதற்காகச் சந்தோஷப்படலாம். சுகமாய்ப் போய்ச் சேர சர்வவல்லவரின் ஆதரவு தங்களுக்கிருப்பதற்காகச் சந்தோஷப்படலாம். தங்களுக்கு எவ்வளவும் குறைவு நேரிடாதபடி குறையாத ஆதரவுகள் இருப்பதற்காகச் சந்தோஷப்படலாம். சகலத்தையும் தங்களுடைய நன்மைக்காகத் தேவன் நடத்துகிறார் என்று சந்தோஷப்படலாம். அவர்கள் தங்கள் பாகத்தில் சந்தோஷப்படலாம். அது பெரிதும் விஸ்தாரமுமாயிருக்கிறது. அது மகா நலமானது, நிலையுள்ளது, மற்றவர்களுக்குத் தாண்டிப்போகாது, பூரண பரிசுத்தமுள்ளது, உறுதியானது. அது ஒருநாளும் கெட்டுப்போவதுமில்லை, இழந்துபோகத் தக்கதுமில்லை.

கைகளில் எடுத்தேன் — கண்ணீரைத் துடைப்பார்
ஸீயோன் கிரிந்துமேல் கவிபாடி நான் துக்கம் கொள்வேன்.

ஜுன், 21உ.

"கடைசி சத்துரு."

(1 கொரி. 15. 26.)

கிறிஸ்தவனுக்கு அநேக சத்துருக்களுண்டு. அவர்கள் ஜெயிக்கப்படவேண்டும். கடைசியாகவரும் ஒரு சத்துரு உண்டு, அது மரணம். இதற்குக் கிறிஸ்தவன் அடிக்கடி அஞ்சுகிறான். சில தருணங்களில் அவன் மரணநோவைத் தாங்கப் பயப்படுகிறான். வேறு தருணங்களில் மரணத்திற்கு பயனுக்காகத் திகைக்கிறான். இவ்விஷயத்தில் பற்பல சோதனைகளால் அவன் மயங்குவதுண்டு. பிசாசின் தந்திரமான வகைப்பாடுகளால் குழம்புகிறான். நீ உன்னை வஞ்சித்துத் தப்பிதத்தில் அகப்பட்டு, நீ எதிர்நோக்கின காரியங்கள், மனோராச்சியம் என்று கண்டால், அவைகளும் அப்படிப்பட்ட மற்றும் அநேக காரியங்களும் உன் மனதைக் கலங்கப்பண்ணி, அலைக்கழிக்காதபடி உடனே இயேசுவை நோக்கிப்பார். அவர் இப்படிப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான சிந்தனைகளை உன்னைவிட்டு அகற்ற வல்லவராயிருக்கிறார். மரணம் கடைசியாக பரிகரிக்கப்படும் சத்துரு. இயேசுமரணத்தை ஜெயமாக விழுங்குவார். அது தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பில் கெடுதிசெய்யாதபடி என்றைக்கும் போக்கப்படும். அப்போது நமது ஜீவியம் பரிசுத்தமாயும் பூரணமாயும் என்றைக்கும் விளங்கும். நாம் ஒருதரம் மரிப்போம். அப்பால் எல்லாப் பாக்கியங்களையும் கனத்தையும் அநுபவிப்போம். மரிக்கையிலும் நாம் ஜெயவீரராய் மகிமையில் பிரவேசிப்போம். நமது கீர்த்தி நித்தியமாய் விளங்கும். சகோதரனே, இந்தப் பாக்கியம் உனக்குக் கிடைக்குமா? இயேசுவே, மரணம் எங்களுக்கு நேரிடுகையில் அந்தப் பாக்கியமுள்ள மாறுதலுக்கு ஆயத்தமாயிருக்க எங்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கியருளும். நாங்கள் ஞானமுள்ள இருதயத்தைத் தரித்துக்கொண்டு வரப்போகிற தன்மையிலே நித்திய சுதந்தரம் பெற்று வாழும்படி எங்கள் நாட்களை எண்ணும் அறிவை எங்களுக்குப் போதித்தருளும்.

மரணத்தை ஜெயங்கொண்ட தேவகிறிஸ்தல்லோ — அன்பனே — அவர்
சரணமே மெய்ச் சமாதானம் அளித்திடும் — அன்பனே.

ஜுன், 22௳.

"கர்த்தரோ நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் விழப்பண்ணினார்."

(ஏசா. 53. 6.)

இயேசு அவருடைய ஜனங்களின் பாவங்களைச் சுமந்தார். அவர்களுடைய பாவங்கள் அவருக்கு எண்ணப்பட்டது. அவைகளுக்கு வரவேண்டிய தண்டனையை அவர் உத்தரித்து, அவைகளுக்குப் பரிகாரஞ்செய்தார். இயேசு நம்முடைய பிணையாளியாய்ப் பொறுப்புதாரராயிருந்து, நாம் நிறைவேற்றவேண்டியதை அவர் நிறைவேற்றி, நமக்கு வரவேண்டிய தண்டனையை அனுபவித்து, பாவத்தினின்று நித்திய ரட்சிப்பை உண்டுபண்ணினார். பிதா நம்முடைய பாவங்களை அவர்பேரில் விழப்பண்ணினார், அவர்பேரில் சாட்டினார். இது நித்திய உடன்படிக்கையில் அவர்கள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி ஆனது. இது பரம இரகசியம். குற்றமில்லாதவர், குற்றவாளியாக எண்ணப்பட்டார். நீதிபரர், அநீதருக்காகக் கொலைபுரியப்பட்டார். பரிசுத்தர், பாவிகளுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார். நாம் பாவம் செய்தோம், இயேசு நமக்காக மரித்தார். நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட அவர் உயிர்த்தெழுந்தார். இந்தச் சத்தியத்தை நாம் எப்பொழுதும் மனதில் வைத்துக்கொண்டால், நம்முடைய சமாதானம் பாதுகாக்கப்படும், நம்முடைய பயங்கள் ஓடிப்போம், நம்முடைய விசுவாசம் வளர்ச்சியடையும், நம்முடைய ஜெபத்துக்கு அனல் உண்டாகும், நாம் ஜீவிக்கும் வைராக்கியத்தைக் கொடுக்கும். இதோ, உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி; அவருடைய இரத்தத்தினாலும் பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்குண்டாயிற்று. என் இரட்சகரே, மனிதர்பேரில் நீர் காட்டிய அன்புக்கு எத்தனை ஸ்தோத்திரஞ்சொல்லுவோம். நேசரே எங்களுக்காக நீர் பெருமூச்சு சொரிந்தீர், கண்ணீர் வடித்தீர், இரத்தம் சிந்தினீர். எங்களை மீட்கும்பொருளாக உமது ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்தீர். என் ஆத்துமாவே, உன் மீட்பரின் அன்பிலே நிலைத்திரு. உன் தியானம் ஆகினும் அவர்பேரிலிருப்பதாக. அவரையல்லாமல் வேறே இரட்சகர் இல்லவே இல்லை.

பாவிகள் பரம்பொருளே! — நித்ய — பாக்கியனே! சத்தியபாக்கியனே!
நிர்மல பாவிகட்காய் — இந்த — காசினி தனில் வந்த வாசகனே!

ஜுன், 23௳.

"உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி."

(1 யோவா. 1. 4.)

கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் சந்தோஷமாயிருப்பதைப் பார்க்க விரும்புகிறார். ஆதலால் அவர்களுக்கு வேண்டிய போதுமான ஆதரவுகளையெல்லாம் சவதரித்து வைத்திருக்கிறார். அவர்கள் தங்கள் கவலைகளையெல்லாம் தம்மேல் வைத்துத் தங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளுக்காக அவரை எதிர்நோக்கிப் பார்க்கவும், அவரில் எப்போதும் சந்தோஷமாயிருக்கவும் கட்டளையிடுகிறார். யோவான் தன் காலத்திலிருந்த சகோதரருக்கு எழுதி "தேவன் அன்பாயிருக்கிறார்" என்றும், "கிறிஸ்து அவர்களுக்குக் கிருபாதாரமாயும் காரியகர்த்தராயும் இருக்கிறார்" என்றும், "அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்" என்றும், "அவர் அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுத்து அவர்களைத் தம்மோடே ஐக்கியப்படுத்தியிருக்கிறார் என்றும்," இதெல்லாம் "அவர்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி செய்தார்" என்றும் காட்டியிருக்கிறான். பிரியமானவர்களே, நம்முடைய துக்கங்கள் எல்லாம் நம்முடைய பாவங்களால் உற்பத்தியாகின்றன. நம்முடைய சந்தோஷங்களோ இலவசமான கிருபையினாலுண்டாகிய சுத்த ஈவே. நம்மை நிர்ப்பாக்கியராக்க நமக்குள்ளே போதுமான கேடுகளுண்டு. ஆனால் நாம் மிகுந்த நிர்ப்பாக்கிய நிலைமையிலிருந்தாலும், நம்மைச் சந்தோஷத்தால் நிரப்ப இயேசுவுக்குள் போதுமான நன்மைகளுண்டு. நாம் நம்முடைய தற்கால பாக்கியத்துக்கும் நித்திய இரட்சிப்புக்கும் கிறிஸ்துவின்மேல் சாய்ந்துகொள்ளுவோமாக. கர்த்தருடைய வசனம் நம்மைப் பாக்கியவான்களாக்கக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை இன்று மறந்துபோகாதிருப்போமாக. ஒவ்வொரு உபதேசமும் வாக்குத்தத்தமும் கட்டளையும் அதற்கென்றே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கர்த்தாவே, உம்முடைய பரிசுத்தவான்கள் பாக்கியவான்கள். நான் அவர்களுடைய பாக்கியத்தில் பங்குபெற்று, உம்முடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்தும்படி அநுக்கிரகம் செய்தருளும்.

வேத முதல்வனார் போத மகிழ,
பூலோக மகிழ, வானோர்கள் மகிழ.

ஜுன், 24உ.

"தூரத்திலிருந்து வரும் நற்செய்தி."

(நீதி. 25. 25.)

நாமெல்லாரும் செய்திகளை யறிய விரும்புவோம். முக்கியமாய் தூரத்துச் செய்தியை அறிய அவாவுகொள்வோம். நம்முடைய சிநேகிதர்கள் தூரதேசத்திலிருந்தால், அவர்களிடத்திலிருந்து வரும் செய்தியைப்பற்றி அறிய முக்கிய வாஞ்சையாயிருப்போம். சுவிசேஷமானது வானத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட நற்செய்தி. அது தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், சமாதானம் உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிறது, இயேசுவுக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் சர்வ அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, [illegible] ஜீவனுக்குரிய [illegible] இலவசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ள அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; தேவனால் நாம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், நம்பிக்கையோடே அவரைச் சேரும் சிலாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறோம், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் நமக்குரியதாயிருக்கிறதென்று சாட்சி விளம்புகிறது. இந்தச் செய்திகள் தேவனிடத்திலிருந்து நமக்கு நேரே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் அவைகளை நம்பிக்கையோடு உண்மையானவைகளாக அங்கீகரித்துக்கொள்ளும்படி தேவகுமாரனால் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மோட்சம் நம்முடைய தேசம்; அது தொலைதூரத்திலிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய செய்தியும் அதின் வரலாற்றைப்பற்றித் திட்டமாய் வரையப்பட்டிருக்கிற படமும் நமக்குண்டு. அங்கே நம்முடைய சகோதரர் இளைப்பாறி சந்தோஷமடைகிறார்கள். நாம் குடியிருக்க வாசஸ்தலங்களுமுண்டு. மரணம் தன் கிரியையை முடித்தபின்பு, நாம் அந்த இடத்துக்கு வருவோம். பரலோகத்திலிருந்து நமக்கு அனுப்பப்பட்ட நற்செய்திக்காகத் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக. இந்த நற்செய்தியைக் கேட்க இப்போது விரும்பாதவர்கள், கறுப்புப் போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு வரும் மரண தூதனுடைய துக்கசெய்தியைக் கேட்கும்படி நேரிடும். நித்திய புலம்பல், நித்திய துக்கம், நித்திய வேதனை அப்படிப்பட்டவர்களின் பங்காகும். என் ஆத்துமாவே, நீ ஆகாதவர்களோடே வாரிக்கொள்ளப்படாதபடி தேவன் அனுப்பிய நற்செய்தியை ஆவலாய்க் கேட்டு அதின்படி நடப்பாயாக.

சத்திய வாக்கியமே! சந்தோஷ பாக்கியமே!
பக்திய மோக்ஷமே! புண்ணிய சலாக்கியமே.

ஜுன், 25உ.

"உங்களிடத்தில் வருவேன்."

(யோவா. 14. 18.)

இயேசுவின் சமுகம் அவர் ஜனங்களின் இன்பம். அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில் தாம் அவர்களை விட்டுப் போகவேண்டுமென்று சொன்னபோது, அவர்கள் இருதயம் துக்கத்தால் நிறைந்தது. ஆனால் அவர்களுக்குப் பிதாவின் சமுகம், விசாரணை, ஆதரவில்லாமல், திக்கற்றவர்களைப்போல் விடேன் என்று வாக்குரைத்ததோடு நான் உங்களிடத்தில் வருவேன் என்றும் கூறினார். அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, அவர் அவர்களைச் சந்தித்தார். அவர் பரலோகத்துக்கு ஏறினபோது, பரிசுத்த ஆவியானவரைக்கொண்டு சந்தித்தார். இயேசு இன்னமும் தமது ஜனங்களைச் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் நமது ஜெப அறையிலும், ஆலயத்திலும், வேலைஸ்தலத்திலும், தனியாக வழிபோகையிலும் நம்மண்டைக்கு வருகிறார். அவர் நம்மைச் சந்தித்து, அவரை நமக்கு வெளிப்படுத்தி, நம்முடைய இருதயம் கொழுந்துவிட்டெரியும்படி செய்கிறார். சங்கடங்களில் நம்மைத் தேற்றவும், வியாதியில் நம்மை ஆறுதல்படுத்தவும், மரணத்தில் கடைசி சத்துருவின்பேரில் நமக்கு ஜெயத்தைத் தரவும் நம்மைச் சந்திக்கிறார். ஆனால் நம்முடைய ஜனங்கள் அவரை வரவழைக்க விரும்புகிறார். இன்று அவர் நம்மைச் சந்திக்கும்படி அவரை அழைப்போமாக. இடத்தைப்பற்றி அவர் கவனியார், ஆளைப் பார்க்கிறார். இருதய நிலைமையைக் கவனிக்கிறார். நாம் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையை அவர் கவனிக்கிறதில்லை. அவர் நம்மண்டைக்கு வந்தால், ஆசீர்வாதத்தோடே வருவார். அவர் வெறுங்கையாய் ஒருபோதும் வரமாட்டார். அவருடைய வருகைக்கு ஆயத்தமாயிருக்கிறாயா? ஆயத்தமாயிருக்கிறவன் அவரோடு அரசாளுவான். ஆயத்தமில்லாதவன் அவர் வரும் நாளில் அவரைக் கண்டு புலம்பவேண்டியதாய் நேரிடும். யிஸ்ராயீம் புத்திரரின் அழுகையைவிட கனத்த அழுகை அவனைப் பிடிக்கும். போகீமின் கூக்குரலைவிட அதிகமாய்க் கூக்குரலிடுவான். இக்காலத்தில் குணப்பட்டுக் கண்ணீர் வடித்தால், அக்காலத்தில் அவன் கண்ணத்தில் கண்ணீர் வடியாது. ராஜாவை அழகுபொருந்தினவராய்ச் சந்தோஷத்துடன் காண்பான்.

ஜூன், 26வ.

"நீ உன் தேவனிடத்தில் திரும்பு."

(ஓசி. 12. 6.)

இஸ்ரவேலர் தேவனை விட்டு வழிவிலகிப் போனார்கள். அவர்கள் அவருக்கு முகத்தைக் காட்டாமல், முதுகைக் காட்டினார்கள். இது மிகுந்த நன்றிகேட்டையும் அவமதிப்பையும் காட்டுகிறது. நாமும் அப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கவில்லையா? தேவனுடைய பூர்வீக ஜனத்தின் நடக்கையைப்போல, நம்முடையது மிருந்ததே. அப்படியானால் கர்த்தர் அவர்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கவனமாய்க் கேட்போமாக. அவ்வார்த்தைகள் பூரண அன்பால் உரைக்கப்பட்டன. தகப்பன் தன் வீட்டைவிட்டுப் போன கெட்ட குமாரனை மறுபடியும் தன் வீட்டுக்கு வரும்படி அழைக்கிற பாவனையாக அழைக்கிறார். நீ சரியான பாதையில் செல்லாததால், திரும்பு என்று அவர் சொல்லுகிறார். நீ ஆகாதவழியில் சென்று கள்ள வழிகாட்டியைப் பின்தொடர்வதால், உன் தேவனிடத்தில் திரும்பு என்கிறார். அவர் உன்னை ஏற்றுக்கொள்ள அவாவாயிருக்கிறார். தமது அன்பினால் உனக்கு மன்னிப்பை அருள காதல் கொள்ளுகிறார். உனக்குத் தயவு பாராட்ட பிரியமாயிருக்கிறார். உன் தகப்பன் யாக்கோபு திரும்பினதுபோல திரும்பு. அவன் பெனுவேலில் போராடினதுபோல, அவருடன் போராடு. நீ மேற்கொள்ளுமட்டும் போராடி, அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள். பிரியமானவர்களே, இன்று காலையில் நாம் கர்த்தரண்டைக்குத் திரும்புவோமாக. நம்முடைய பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்புக்காக மன்றாடி, அவருடைய உருக்க இரக்கங்களையும் நீடிய பொறுமையையும் அறிந்து, உத்தமமாய்க் குணப்பட்டு, அவருடைய பரிசுத்த ஆவிக்காக மன்றாடுவோமாக. நாம் அவரண்டைக்கு உடனே திரும்பாமற்போனால் அவர் தமது பட்டயத்தைக் கருக்காக்குவார்." அது என்றென்றைக்கும் நமக்கு விரோதமாய் எழும்பிக்கொண்டேயிருக்கும்.

அற்பகாலம் பார்க்கலாம் அதுவரை தனம் சேர்க்கலாம்
மூர்த்தப் போகாதென்னச் சிந்தை கொள்வது மோசமடாய் முடியும்,
முடியும்.

ஜூன், 27வ.

"மாசில்லாத சுத்தமான பக்தி."

(யாக். 1. 27.)

தெய்வ பக்தியானது தேவனுக்குத் தன்னைப் பிரதிஷ்டையாக்கி, அவரோடே ஒப்புரவாகி, அவருடன் அந்நியோந்நியமாயிருந்து, அவருடைய நுகத்தடிக்குள் அமைந்து, அவருடன் ஒரே மனதும் ஒரே ஆவியுமாயிருக்கிறதாம். அநேகர் மார்க்கத்தின் தன்மையை அறியாமலும், அதின் கட்டளைகளில் நடவாமலும் அதை அநுசரிக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டவர்களல்ல, அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களல்ல, அவர்கள் பக்திமான்களல்ல. சுத்தமான பக்தி சுத்தமான குணத்தினால் விளங்கும். அதின் நோக்கமும் சுத்தமாயிருக்கும். சுத்தமான பக்தி மனத்தாழ்மையும் சுயவெறுப்பும் சுறுசுறுப்புமுள்ளதாய்க் காணப்படும். உத்தம பக்திமான் சுவிசேஷ உபதேசங்களை அங்கிகரித்துக்கொள்வதுடன் அதின் கட்டளைகளின்படியும் நடப்பான். தேவனை ஆராதிப்பதோடு மற்ற மனுஷருக்கும் பிரயோசனமுள்ளவனாயிருப்பான். அவன் பக்தியாளாயிருப்பதோடு பக்திக்குரிய காரியங்களில் முயற்சியாயுமிருப்பான். அவன் தகப்பனற்றவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டி, விதவைகளுடன் அநுதாபப்பட்டு, உலகத்தால் கறைபடாதபடி பார்த்துக்கொள்வான். அநாத பிள்ளையின் கண்ணீரைத் துடைத்து, விதவையின் குறைவை நீக்கி, ஆத்துமாக்களைத் தேவனண்டைக்குக் கொண்டுவந்து, பரிசுத்தமும் பாக்கியமும் முன்னுக்குவர பிரயாசத்தைச் செலுத்துகையில் பாக்கியவானாக இருப்பான். இந்தப்படி நாம் செய்துவருகிறோமா? அப்படியல்லவென்றால் அது வெளிவேஷமாயிருக்கும். இந்த உரைகல்லைக்கொண்டு நம்மை நாம் பரீட்சித்துப் பார்ப்போமாக. நன்மை செய்யவும் நற்கிரியைகளில் ஐசுவரியவான்களாகவும் தாராளமாய்க் கொடுக்கிறவர்களும், உதாரகுணமுள்ளவர்களுமாயிருக்கவும், நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி வரும் காலத்திற்காக நல்ல ஆதாரத்தைப் பொக்கிஷமாக வைக்கவும் முயற்சியாயிருப்போமாக.

ஆதுலர்க் கீவதே பாக்கியம்–பிறரை
ஆதரித்திடுவதே யோக்கியம்–ஒரு
பாதகம் செய்யின் நிர்ப்பாக்கியம்–மோட்ச
பாதை நடக்கில் சௌக்கியம்.

ஜூன், 28உ.

"தேவன் மெய்யாக பூமியிலே வாசம்பண்ணுவாரோ?"

(1 இராஜா. 8, 27.)

தேவனுடைய பெருந்தன்மையையும் நம்முடைய அற்பத்தனத்தையும், அவருடைய பரிசுத்தத்தையும் நம்முடைய அசுத்தத்தையும், அவருடைய நீதியையும் நம்முடைய மாறுபாட்டையும் பார்க்கையில் நாம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கலாம். வானமும் வானாதி வானங்களும் அவரை அடக்கிக்கொள்ளக் கூடாதே. அப்படியிருந்தபோதிலும் அவர், "உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் வாசம்பண்ணுகிற நான் பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்கினவர்களின் இருதயத்தை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்குண்டு பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடத்தில் வாசம்பண்ணுகிறேன்" என்று உரைத்திருக்கிறார். கர்த்தாவே, மனத்தாழ்மையை எங்களுக்குள்ளே உண்டுபண்ணி, நொறுங்குண்ட ஆவியையும் எங்களுக்குத் தந்தருளும். ஆனால் தேவன் தமது சிருஷ்டிகளில் ஒருவனைப் போல வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் நமது தன்மையைத் தரித்துக்கொண்டு கூடாரத்தில் வாசம்பண்ணுவதுபோல, அந்தத் தன்மையில் வாசம்பண்ணினார். அவர் பூமியில் முப்பது வருடங்களுக்குமேலிருந்தார். நாம் அவரோடே என்றும் மோட்சத்தில் வாசமாயிருக்கும்படி அவர் நம்மு நடுவில் சஞ்சரித்தார். நாம் குமாரராகும்படி அவர் ஊழியக்காரரானார். நாம் தேவனுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக சுத்தவான்களாகும்பொருட்டு, அவர் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். நம்முடைய தேவன் தமது சொந்த இரத்தத்தினாலே நம்மைக் கிரயத்துக்கு வாங்கி, இப்போது தமது பரிசுத்த ஆவியால் நம்மிடத்தில் வாசம்பண்ணுகிறார். இது அதிசயங்களில் பேரதிசயமே. நாட்கள் வரப்போகிறது, இதோ, மனுஷர்களிடத்திலே தேவன் வாசமாயிருப்பார். அவர் அவர்களோடிருந்து அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பார்.

பொன் நகரத்தாரும் உன்னதமே நீரும
பொறுமைக் கிருபாசனத் தானோ
பூபதி வந்ததே அதிசயம்—ஆ! என்ன இது?

ஜூன், 29உ.

"சேனைகளின் கர்த்தர் நம்மோடிருக்கிறார்."

(சங். 46. 7.)

சகல சிருஷ்டிகளும் தேவனுடைய ஆளுகைக்குள் அமைந்து அவர் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறவைகளாயிருக்கின்றன. சேனைகளின் கர்த்தர் நம்மோடிருந்தால், நாம் அஞ்ச வேண்டியதென்ன? கர்த்தர் நம்மோடே இருக்கிறார்; நமக்காகவும் இருக்கிறார். சகல சத்துருக்களினின்றும் நம்மைத் தற்காக்கவும், சகல போராட்டங்களிலும் நம்மைத் தைரியப்படுத்தவும், சோதனைகாலத்தில் நம்மைப் பாதுகாக்கவும், தம்முடைய இராஜ்யத்துக்கும் மகிமைக்கும் நம்மைக் காப்பாற்றவும் தேவன் நம்மோடே இருக்கிறார். அவருடைய சமுகம் நம்முடைய முயற்சிக்குப் பதிலாகவாவது, நாம் அசட்டையாயிருப்பதற்கு முகாந்தரமாயாவது இருக்கிறதென்று நினைக்கக்கூடாது. நம்முடைய நம்பிக்கை, கீழ்ப்படிதல், தைரியம் முதலியவற்றால் அவர் மகிமைப்படுகிறார். பயங்காளிகளை அவர் பாதுகாக்கவும், சோம்பேறிகளை ஆதரிக்கவுமாட்டார். அவர் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு என்கிறார். சத்துருக்களை எதிர்த்து, கருவிகளைக் கையாடி, சமயத்தைக் கவனித்து, உன் சேனாபதியின் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருந்தால், ஜீவகிரீடத்தைத் தருவேன் என்கிறார். பிரியமானவர்களே, தேவசமுகம் நமக்குத் தைரியத்தைக் கொடுக்கவும், நல்ல போராட்டத்தைப் போராட நம்மை ஏவவும் ஏதுவாயிருக்கிறதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வோமாக. நாம் இங்கே போராட வேண்டியவர்கள். நாம் பிரேதப் போர்வையைப் போர்த்துக்கொள்ளும்பரியந்தம் நம்முடைய ஆயுதங்களை உபயோகித்துக்கொண்டிருப்போமாக. சேனாபதி நம்மை உயர்த்தி இங்கே ஏறிவா என்று சொல்லும்பரியந்தம், யுத்தகளத்தை விடாதிருப்போமாக. மேலும் அவர், பகற்காலமிருக்குமட்டும் கிரியை செய், ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறதென்றார்.

மன்னவா, உனையன்றியே மாமணமும் கருணையும் உன்ன
மதுர நேசர்களில்லை, மன்னவா, உன்னையன்றியே
பின்னே யாரிங்கெனக்கு விண்ணவர் ராஜா நீயே
பேசரும் அருமைதன் நேசருஞ் சுகிர்தநல்
ஆசரு பூமியும், யோசிதில்லா நாதா.

ஜுன், 30உ.

"நான் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யாமல்."

(ரோம. 7. 19.)

குணப்படாத பாவி நன்மை செய்யவுமன் விரும்புகிறதில்லை. அவனுக்கு அற்பசொற்ப ஆசையிருக்கலாம், ஆனாலும் அவன் சிறிதும் பிரயாசப்படவில்லை. விசுவாசி நன்மை செய்கிறான், அதை விரும்புகிறான், தன் மனதை அதற்கென்று செலுத்துகிறான். அவன், தன் முழு இருதயத்தோடும் ஆத்துமாவோடும் பெலத்தோடும் கர்த்தரில் அன்புகூருகிறான். அவன் எவ்வளவும் தவறாமல் விசுவாசம் வைக்கிறான். இடைவிடாமல் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறான். தேவன் விரும்புகிறபடி அவன் ஜீவிக்கிறான். இரட்சகர் கட்டளையிட்டபிரகாரம் யாவையும் செய்கிறான். ஆனாலும் அவன் பெலவீனன். அவனுக்குப் பாவசரீரமிருக்கிறது. அது அவன் நோக்கங்களைச் சிதறப்பண்ணுகிறது. அவனுடைய சிறந்த வழிவகைகளையும் கறைப்படுத்திப்போடுகிறது. அவன் செய்ய விரும்புவதைச் செய்யாமலும், செய்யக்கூடியதைச் செய்யாமலும் விட்டுவிடுகிறான். அவனில் வாசமாயிருக்கிற பாவம் ஒன்றைத் தடுக்கிறது. அவனில் வாசம்பண்ணுகிற ஆவியானவர் மற்றதைச் செய்யாதபடி தடுக்கிறார். அவனுக்குள் உண்டாகிய போராட்டம் இடைவிடாமலிருக்கிறது. சில தருணங்களில் கொடிதாயிருக்கும். அது ஜீவகாலபரியந்தம் அப்படி நடந்துவரும், மரணபரியந்தம் அந்தப் போராட்டம் நடந்துகொண்டேயிருக்கும். மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும் ஆவி மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிப்பதால், நாம் செய்ய விரும்புவதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறோம். தீமையை எதிர்த்து நன்மை செய்யவும், தேவனைக் கனம்பண்ணவும், கிறிஸ்துவை உயர்த்தவும், அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு ஆயத்தப்படவும் கர்த்தர் அதிகமான கிருபைகளை அநுக்கிரகம் செய்வாராக.

பேறும் அருந்தவம் பெருமிதமாய்ச் செய்திடினும்
சேர்ந்தவரின் பாவம் நீங்குமோ—நீக்காதே உன்றனல்லால்.

ஜுலை, 1உ.

"உமக்கொப்பானவர் யார் கர்த்தாவே."

(சங். 35. 10.)

தேவனுடைய வழிகள் ஆச்சரியமானவைகள். அவைகள் நமக்குள்ளே பிரமிப்பை உண்டுபண்ணுகின்றன. அவருடைய கடாட்சம் மகா பெரியதாயும், அவருடைய இரக்கம் மகா கைமாறில்லாததாயும், அவருடைய வல்லமை மகா பராக்கிரமமாயும், அவருடைய நீதி மகா மேன்மையாயும் இருப்பதால் அவர் அவைகளை நம்மிடத்திலாவது மற்றவர்களிடத்திலாவது விளக்குவதை நாம் பார்க்கையில், கர்த்தாவே, உமக்கொப்பானவர் யார்? என்று சொல்லவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். யேகோவாவுக்குச் சரிவந்தவர் ஒருவருமில்லை. மற்றெல்லாரையும்விட அவர் அளவில்லாவண்ணம் மேலானவர், பூமிக்கு வானம் எவ்வளவு உயரமாயிருக்கிறதோ, அப்படியே அவருடைய வழிகளும் நம்முடையவைகளைவிட மேலானவைகள். அவர் அதிசயங்களைச் செய்கிறார். அப்படியானால் இந்த மாசம் முழுமையும் அவரையே நோக்கிப் பார்ப்போமாக. அவர் அதிசயமாய் நம்மில் கிரியைகளை நடப்பிக்க எதிர்நோக்குவோமாக. "என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு, அப்பொழுது நான் உனக்கு உத்தரவு கொடுத்து, நீ அறியாததும் உனக்கு எட்டாததுமான பெரிய காரியங்களை உனக்கு அறிவிப்பேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். மற்றவர்களிடத்தில் நாம் எதிர்நோக்கக்கூடாத பட்சத்தில் நம்முடைய தேவனிடத்தில் எதிர்நோக்குவோமாக. மனுஷர்கள் நமக்கு உதவிசெய்ய ஏலாதகாலத்தில் அவர் இலவசமாய் நம்மை இரட்சிப்பார். அவர் வசனம் தந்திருக்கிறார். அவர் மனம் மாறாதவர், அவருடைய வழிகள் ஆராய்ந்து அறியப்படாதவைகள். ஆனால் கிருபையும் இரக்கமும் எப்போதும் அவர் சமுகத்துக்கு முன்னே செல்லுகிறது. நம்முடைய தேவனுக்கு நிகரானவர் ஒருவருமில்லை. அவருடைய இரக்கம் உருக்கம் வல்லமை பொறுமை பரிசுத்தம் அன்பும் அப்படியே ஒப்பிடப்படக்கூடாதவைகளாயிருக்கின்றன. நிகரில்லாத தேவனை நாம் அண்டி, அவருக்குப் பிரியமானபடி செய்தால் அவர் நமக்கு நேரிடும் எல்லாக் குறைவுகளையும் நிவிர்த்தியாக்கி இரட்சிப்பார்.

துங்கவான சங்கையின் ராஜா, உத்தம மகத்துவ சருவேசா—கிருபை
தோன்ற நின்றாரே—என்றும் கிருபை தோன்ற நின்றாரே.
ஒரு சுயாதிப கர்த்தா! அனந்த ஞான சொரூபா!

ஜூலை, ௨௨.

"தேவனே, பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும்."

(லூக். 18. 13)

பாவியானவன் நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ள தேவனிடத்தில் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எவ்விதமேனும் பாத்தியமில்லாதிருக்கிறான். அவன் தேவனுக்கு விரோதமான கலகக்காரனாய் ஜீவனம் செய்துவந்ததால், உதவியை விரும்ப அவனுக்கு எவ்வளவும் நியாயமில்லை. மத்தியஸ்தர் மூலமாய்க் காட்டப்படும் இரக்கத்தைப் பெறுவதற்குத் தெய்வீக இரக்கத்தை மாத்திரம் அவன் நோக்கவேண்டியவனாயிருக்கிறான். மத்தியஸ்தர் மூலமாயன்றி வேறேவகையாய் அவனுக்கு இரக்கம் காட்டப்படமாட்டாது. நாம் பாவமன்னிப்புக்காகவும், சமாதானத்துக்காகவும் நித்திய ஜீவனுக்காகவும் தேவனண்டைக்குப் போகையில், கிருபையின்மேல் நம்முடைய கண்ணை வைக்கவேண்டும். ஆயக்காரன் தனக்குக் கிருபை வேண்டியது அவசியம் என்பதை உணர்ந்தான். அவன் தன் கண்களை வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுக்கத் துணியாமல், தன் பாவத்துக்கும் உபத்திரவத்துக்கும் உறைவிடமான தன் மார்பில் அடித்துத், "தேவனே, பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும்" என்றான். சிநேகிதனே, அந்த ஆயக்காரன் உணர்ந்ததுபோல, நீ உணர்ந்திருக்கிறாயா? அவன் ஜெபம் பண்ணினதுபோல, நீ ஜெபம் பண்ணியிருக்கிறாயா? நீ அடிக்கடி ஜெபம் பண்ணிவந்திருந்தால் மெத்த நல்லது. அது அருமையான ஏற்ற ஜெபம். நீ அவனைப்போல ஜெபம் செய்யவில்லையென்றால் [illegible] செத்திருக்கிறாய். உன் நிலைமை மகா மோசமானது. ஒருவன் தான் கெட்டுப்போனவன் என்று உணரும்பரியந்தம் இரட்சகரின் அருமையை உணரமாட்டான். அவரை அருமையாக எண்ணுகிறவனை அவர் இரட்சிக்கவுமாட்டார். கெட்டுப்போன பாவிகளே, கிருபைக்காக விண்ணப்பம் செய்யுங்கள். தேடுகிறவர்கள் எல்லாரும் கண்டடைவார்கள். அவர்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக்கொள்வார்கள். வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறவர் உண்மையை பிசகு செய்யமாட்டாதவர்.

கற்பின் மரி வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்த
கருத்தவியமே! ஏசு ராஜா!—பரி
சுத்த சத்திய உபதேசா! எனை
கடாட்சித்தருளும், குருவேசா! கிருபை வாசா! நேசா!

ஜூலை, ௨௨.

"உம்முடைய மகிமையை எனக்குக் காண்பித்தருளும்."

(யாத். 33. 18.)

தேவதன்மையின் விசேஷித்த மகிமையை நாம் காண்பது கூடாதகாரியம். ஏனெனில் நம்முடைய சக்திகளும் அந்தக்கரணங்களும் அதைத் தாங்கமாட்டாது. ஆனால் அவருடைய கிரியைகளிலும் முக்கியமாய் நம்முடைய இரட்சிப்பிலும் விளங்கிய அவருடைய சம்பூரணங்களின் மகிமையைக் காணலாம். இயேசு அவருடைய மகிமையின் பிரகாசமாயும் அவருடைய தன்மையின் சொரூபமாயுமிருக்கிறார். அவர் அதரிசனமான தேவனுடைய சொரூபமாயுமிருக்கிறார். அவர் தேவனுடைய மகிமையை நாம் பார்க்கும் கண்ணாடியாயிருக்கிறார். நம்முடைய அநுபோகத்தில் தேவனிந்த விண்ணப்பத்துக்கு மறு உத்தரவு அருளிச்செய்தால், அவர் இயேசுகிறிஸ்துவின் முகத்திலுள்ள தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியைத் தோன்றப்பண்ணும்பொருட்டாக நமது இருதயங்களில் பிரகாசிப்பார். தேவனுடைய மகிமையெல்லாம் கிறிஸ்துவிலிருக்கிறது. ஆதலால் நம்முடைய மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்டால் பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவை நமக்கு வெளிப்படுத்துவார், நாம் கர்த்தருடைய மகிமையைக் காணலாம். இந்தக் காட்சி அவருக்கு முன்பாக நம்மைத் தரைமட்டும் தாழ்த்தப்பண்ணும். நம்முடைய பாவங்களுக்காக நம்மை முழுவதுமாய் நாணப்பண்ணும். அவருடைய வசனத்தின்பேரில் நம்பிக்கை வைக்கும்படி ஏவும். அவரிடத்தில் அனலுடன் அன்புகூரவும், பயபக்தி வணக்கத்துடன் அவரை ஆராதிக்கவும் நம்மை எழுப்பிவிடும். நாம் தேவனுடைய மகிமையைப் பார்ப்பதற்குத் தக்கதாகப் பாவத்தை வெறுப்போம். உலகத்தை நாடோம், பரிசுத்தத்தின்பேரில் ஆவல்கொள்ளுவோம். ஆராதனையில் பிரியப்படுவோம். அவருடைய கட்டளைகளின்படி நடப்போம். கர்த்தாவே இன்று இயேசுவுக்குள் உம்மை எனக்கு வெளிப்படுத்தும். இங்கே நாம் கர்த்தருடைய இரட்சண்ணிய மகிமையைக் கண்டால், அப்போது மறுமையிலே நம்முடைய ராஜாவை அவருடைய மகத்துவத்திலே இந்தக் கண்களால் குளிரப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைவோம்.

தனக்கொண் மகிமையின் கர்த்தாவே,
காத்திர நேத்திர பர்த்தாவே—நரர்
காணவர்த்தாரே,—பரன் கார் காண வர்த்தாரே
திருநேச தேவா! அனந்த ஞான சொரூபா!

ஜூலை, 4உ.

"அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார்."

(மத். 1. 21.)

இரட்சகருடைய ஜனங்கள் அவருடைய பிதாவினால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் ஆதாமின் பாவத்தினால் விளைந்த எல்லாத் தீங்குகளுக்கும் உட்பட்டவர்கள். கபடத்தினால் தங்கள் காரியத்தை அதிகம் கெடுதலாக்கிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்புக்காக எவ்வளவேனும் ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் திராணியற்றவர்கள். அவர்களுக்கு வல்லமையுமில்லை, சித்தமுமில்லை. அவர்கள் இரட்சிக்கப்படவேண்டுமானால், இன்னொருவரால் முழுவதுமாய் இரட்சிக்கப்படவேண்டும். இயேசு தமது பிதாவின் சுவாதீன தயாள தன்மையின் முழுபலத்தோடு அவர்களிடத்தில் அன்புவைத்து, அவர்களை இரட்சிக்கத் தீர்மானித்தார். உடன்படிக்கையிலும் அப்படியே செய்வேன் என்று ஒப்புக்கொண்டார். இதன் பொருட்டே, அவர் உலகத்துக்கு வந்தார். அவர்கள் தங்களை இரட்சிக்கும்படி உதவிசெய்யவல்ல, தமது பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையுண்டாக தாமே அவர்களை இரட்சிக்க வந்தார். ஆகவே, அவர் அவர்கள் தன்மையைத் தரித்து, அவர்களுக்காகப் பொறுப்புதாரராய் நின்று, அவர்களுக்காகப் பாடுகளை அநுபவித்துத் தேவனுக்குப் பலியைச் செலுத்தி, என்றென்றைக்கும் பாவத்தைத் தொலைத்துப்போட்டார். அப்பால் அவர் மகிமையான ஸ்தலத்துக்கேகி, பரிசுத்தஆவியைப் பெற்று நம்மை அழைக்கவும், பரிசுத்தமாக்கவும், போதிக்கவும், ஆறுதல் செய்யவும், மகிமைக்கென்று நடத்தவும், அவரை உலகத்துக்கு அனுப்பினார். அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பதால் அவர் இயேசுவென்று அழைக்கப்பட்டார். இரட்சிப்படைவதற்கு அவருடைய புண்ணியத்தைத்தவிர வேறே புண்ணியம் கிடையாது. பாவமன்னிப்பு இயேசு புண்ணியநாதருடைய பிராயச்சித்தத்தினால் சம்பாதித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகோதரனே, நீ உன் எல்லாப் பாவங்களோடும் அவரண்டைக்குப் போய், பாவ மன்னிப்புக்காக அவரை மன்றாடு; அவரை நம்பு. உன் ஜெபம் அவமாய்ப் போகாது. தம்மை நம்பினோனைக் கைவிடவும்மாட்டார்.

நித்தம் உன் உதிரத்தில் என்வினை தீர்த்து ரட்சியும் ஏசுவே!
நிப பாவி எனக்கு வேறு செயலிடம் ஏதோ இல்லையே.

ஜூலை, 5உ.

"நீ எங்கேயிருக்கிறாய்?"

(ஆதி. 3. 9.)

பாவத்தில் விழுந்த ஆதாமிடத்தில் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது; நம்மிடத்திலும் அதைக் கேட்கலாம். இயற்கையின்படி எல்லாரும் கர்த்தரைவிட்டு ஒளிக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அவருடைய கண்ணோட்டத்தைப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்கள். அவர்கள் அவருடைய நீதியைப் பார்த்து அதிருகிறார்கள். அவருடைய பரிசுத்தத்தை வெறுக்கிறார்கள். கிருபைக்காக விண்ணப்பம் செய்ய மேட்டிமைத்தனம் காட்டுகிறார்கள். வாசிக்கிறவனே, நீ எங்கேயிருக்கிறாய்? நீ ஜென்ம சுபாவ நிலைமையிலிருக்கிறாயா? அப்போது நீ தேவனுக்கு விரோதமான பகைஞனாயிருக்கிறாய், தேவகோபத்துக்கு இனமாயிருக்கிறாய். நீ எந்தநேரத்திலாவது நம்பிக்கையின் பூமியிலிருந்து அந்தகாரமும் அவநம்பிக்கையும் அரசாளும் பூமியில் தள்ளப்படுவாய். நீ சுயநீதியாகிய வஸ்திரத்தால் உடுத்தப்பட்டிருக்கிறாயா? அப்படியானால் நீ பெரிய மோசத்தில் அகப்பட்டிருக்கிறாய். அதை நீ பார்க்கிறதுமில்லை, நீ இயேசுவைப் புறக்கணித்துத் தேவன் போட்ட அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டமனமற்றிருக்கிறாய். நீ தேவனுடைய பரிசுத்த பிரமாணத்தின் கட்டளைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டியதாகும். நீ கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருக்கிறாயா? அப்படியானால் நீ மெய்யாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன். உன் பாவங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? கிருபையையும் மகிமையையும்பற்றிய வாக்குத்தத்தங்கள் உன்னுடையவைகள். உனக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பில்லை. நீ கிறிஸ்துவை விட்டு ஒருக்காலும் பிரியமாட்டாய். பிரியமானவனே, நீ எங்கேயிருக்கிறாய்? என்று கர்த்தர் கேட்கிறார். கிறிஸ்துவுக்குள்ளில்லாமல் வேறே எங்கேயிருந்தாலும் நீ சுகமாயிருக்கக் கூடாது. ஆதரவு கிடையாது, மகிமைக்குப் பாத்தியம் கிடையாது. நாம் அவரில் பிழைத்து, மரித்து அவரோடே என்றுமிருப்பது எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும். இயேசு நாயர் நீர்க்கரோடிருப்பது பேரின்ப வாழ்வே.

நகரில் இரவில்லை—தேவும், ஏசுவும்
தேவாலய மதனிலே
அருள் அருவியில் தோய்தல், அமலன் அன்பினில் மேய்தல்
நதிக் கரையில் பாய்தல் நன்மைப்ரவாகம் வேய்தல்.

ஜூலை, 6உ.

"கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்துக்கு நம்மை நீங்கலாக்கி இரட்சித்தார்."

(கலா. 3. 13.)

பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமா சாகும். இது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத் தீர்ப்பாயிருக்கிறது. சாவென்பது ஜீவனா ருகிய தேவனையும், பரிசுத்தத்தையும் சந்தோஷத்தையும் விட்டு நீங்கி கோபத்தையும் மனவியாகுலத்தையும் தேவகோபத்தையும் என்றென்றைக்கும் தண்டனையாக அநுபவிப்பதைக் குறிக்கும். மனுஷன் தேவனையல்லாமல் சந்தோஷமாயிருக்க உண்டாக்கப்படவில்லை. அவன் அவரை அறிந்து, அவரிடத்தில் பட்சம்வைத்து, அவரோடே அந்நியோந்நியமா யிருக்கவேண்டும். அல்லவென்றால், அவன் ஆதரவற்றவனும் மனரம்மியமற்றவனும் சந்தோஷமற்றவனுமிருப்பான். நியாயப்பிரமாணம் அவனுக்குத் தண்டனையை விதித்திருக்கிறது. ஆனால் இயேசு நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தினின்று நம்மை மீட்டு இரட்சிக்க வந்தார். நாம் தவறவிட்டதை அவர் நிறைவேற்றி, நமக்கு வரவேண்டிய தண்டனையைப் பட்டுத்தீர்த்தார். அவர் தேவனால் கைவிடப்பட்டார். சொல்லமுடியாத வேதனையை அநுபவித்து, பக்கத்திலும் மனவிசாரத்திலும் நிறையப்பட்டார். அவர் மனவியாகுலமடைந்தார், சாபத்தை அவர் உணர்ந்தார், கசப்பான பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணினார், பயங்கரப்படத்தக்க தீர்ப்பை அநுபவித்தார்? தேவநீதிக்குத் திருப்திசெய்தார். அவரைப்பற்றிய விசுவாசத்தினால் நாம் மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் நம்முடைய பிணையாளியானார். அவர் சம்பாதித்த நீதி நம்முடைய பேருக்கு எண்ணப்பட்டது. ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதம் நமக்கும் உண்டாகிறது. ஆபிரகாமைப்போல ஆபிரகாமோடே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் சாபத்திற்குள்ளாயிருந்தோம். ஆனால் பாவத்தின் சாபத்தைத் தீர்த்தவரவரே.

பக்தத்துயரம் தீர்த்தாரே, பாவத்தடைச் சாபத்தை ஏற்றாரே—எமைப்
பார்க்கவந்தாரே—பரன் எமைப் பார்க்கவந்தாரே
பரமாதிக்கத்தோரே! அனந்த குண சொரூபா!

ஜூலை, 7உ.

"ஏனோக்கு தேவனோடே சஞ்சரித்தான்."

(ஆதி. 5. 29.)

பாவிகள் தேவனைவிட்டுத் தூரமாய்ப் போவார்கள். அவர்கள் எதிர்த்திசையாய்ச் செல்வார்கள். அவர்கள் அவருடைய கற்பனைகளுக்கு இணங்காமல், அவருடைய அழைப்புக்குச் செவியை அடைத்துக்கொள்வார்கள். விசுவாசிகள் தேவனோடே நடப்பார்கள். குணப்படுகையில் அவர்கள் தேவனண்டைக்குத் திரும்புகிறார்கள். நீதிமானாக்கப்படுதலில் தேவனுக்கு முன்பாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள். பரிசுத்தமாக்கப்படுதலில் அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கொப்பாய் நடக்கிறார்கள். அப்பால் அவர்கள் தேவனோடே சஞ்சரிக்கிறார்கள். அவருடைய கட்டளைகள் அவர்களுக்குச் சட்டம். அவருடைய வழிகள் அவர்களுக்கு இன்பம். அவருடைய மகிமையை நாடுதல் அவர்களுடைய நோக்கம். அவரோடே ஐக்கியமாகுதல் அவர்களுக்கு மனத்திருப்தி. அவர்கள் தேவனோடே சம்பாஷணைசெய்து, அவர்பேரில் நம்பிக்கைவைத்து, ஆசீர்வாதங்களை அவர் கரத்திலிருந்து எதிர்நோக்கி, அவருடைய நடக்கையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அவரைப் பிதாவாக மதித்துப் பிள்ளைக்குரிய அன்பால் அவரை நேசிக்கிறார்கள். சிநேகிதராக அவருடன் பரிசுத்த சம்பாஷணை செய்கிறார்கள். உடன்படிக்கையின் தேவனாக நன்றியறிதலுடன் அவருக்குக் கீழமைந்து நடக்கிறார்கள். அவர்கள் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை நம்பி, விசுவாசத்தோடு அவருடன் சஞ்சரிக்கிறார்கள். அவருடைய கிருபையுள்ள சமுகத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் அநுபவிக்க, அன்புடன் அவரோடு சஞ்சரிக்கிறார்கள். தேவனோடு சஞ்சரிப்பது, அவர்களுக்குக் கனம், ஒப்புரவானதற்கு அத்தாட்சி, புத்திர சுவிகாரத்துக்கு ரூபகாரம். பூமியிலே தேவனோடே சஞ்சரித்தால் மோட்சத்தில் அவரோடே இளைப்பாறுவார்கள். நம்முடைய சரீரம் ஜோதியமாய் மாறும், நமது மீட்பர் இருக்கும்வண்ணமாய் நாமும் இருப்போம். அவருடைய மகிமையுள்ள சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபமாக்கப்படுவோம்.

பாவி பெலனுள் ஐயனே! நின்றால் என்னை
பகைவர் ஜெயிப்பார் மெய்யனே
தேவா! துணை நீர் ஐயனே—நீதியனிடம்
சேர்த்தே வசியும் தூய்யனே.

ஜூலை, ௮௳.

"உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பரீட்சை பாராதிருப்பாயாக."

(மத். 4. 7.)

நாம் அவனை ம்பலாம். ஆனால் பரீட்சை பார்க்கக்
கூடாது. தேவனைப் பரீட்சை பார்ப்பது மெய்சத்துருக்குட்
பாய்ந்து அப்பால் ஆகாரவுக்காக அவரை நோக்கிக் கேட்பதைக்
குறிக்கும். மேலும் அது, தேவன் தமது ஜனங்களைப் பாது
காத்து ஆசரிப்பேன் என்று வாக்குக் கொடுத்திருப்பதால் பாவ
மான ஆசுபதங்களுக்கு இடங்கொடுப்பதையும் குறிக்கும்.
தேவன் நம்மை மோசத்துக்குள் நடத்தினால் அதிலே அவர்
நம்மைப் பாதுகாத்து அதிலிருந்து நம்மைக் கரையேற்றுவார்.
ஆனால் நாம் விருதாவிலே அதற்குள் பாய்ந்தால் நம்முடைய
மதிகேட்டுக்காக நாம் புலம்பும்படி விட்டுவிடுவார். தேவனு
டைய ஜனங்கள் சோதனைக்கு இடங்கொடுத்துப், பிசாசுக்கு
இணங்கி பாவத்தை நடப்பித்தால், கர்த்தர் அவர்களை ஆதரித்
துப் பாதுகாப்பதாக வாக்குக் கொடுக்கவேயில்லை. அப்படிப்
பட்ட நடத்தை, அவருடைய பரிசுத்த குணத்துக்கு அசுசா
ரத்தையும், அவருடைய கோபத்தை மூட்டுகிறதாயும், கிட்டிக்
கும்படி அவரை ஏவுகிறதாயுமிருக்கிறது. நாம் அவருடைய
வாக்குத்தத்தங்களை நம்பவேண்டும். பின்னோப்பக்தியாய் கீழ்ப்
படிந்து நடக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் அவைகளை நிறைவேற்
றுகிறவராயிருக்கிறார். தேவன் தமது ஜனங்களைப் பாதுகாப்
பார் என்று எண்ணி, சோதனையில் துணிகரமாய் விழுகிறவன்,
தேவனைப் பரீட்சிக்கிறவனாயிருக்கிறான். அவன் தன் மதி
யீனத்துக்காகத் தண்டனையை அநுபவிப்பான். சாத்தான்
அடிக்கடி வேதத்தை விபரீதமாய் அர்த்தப்படுத்துவான். அவன்
நோக்கம் நம்மை எப்போதும் பாவத்தில் விழத்தட்டவும், பரி
சுத்த ஆவியைத் துக்கப்படுத்தவும் நம்முடைய பரமபிதாவுக்குக்
கனக்குறைச்சலை உண்டுபண்ணவுமே அப்படிச் செய்கிறான்.
ஆதலால் அவன் தந்திரமான வகைப்பாடுகளுக்கு இடங்கொ
டாதபடி விழிப்பாயிருக்கவேண்டும்.

அற்ப உலகவாழ்வில் அலைந்து கிலேசமுற்று
அலகைப் படுகுழியில் வீழ்ந்து தாழ்ந்து
அஞ்சி அஞ்சி கவிழ்ந்தேனே, அடிமைக்
கஞ்சல் என்று சொல்லும் கோனே, தே
மானே, தானே.

ஜூலை, ௯௳.

"இவன் நம்மைத் தேற்றுவான்."

(ஆதி. 5. 29.)

லாமேக்குத் தன் குமாரனாகிய நோவாவைப்பற்றி இப்படி வசனித்தான். அவன் காலத்திற்குப்பின் அநேகர் இப்படிச் சொன்னதில், அது தப்பிதம் என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். நாம் பாக்கியரா யிருப்பதற்கு இன்னமும் சில காரியம் நமக்கு வேண்டியதென்று எண்ணுவோம். ஆனால் மெய்ப் பாக்கியமானது நாமிருக்கிற ஸ்திதிக்கும் காரியத்துக்கும் இசைய நம்முடைய மனதை அமையச் செய்வதிலிருக்கிறது. நம்முடைய காரியாதிகளை நம்முடைய மனதுக்கு இசையக் கொண்டுவருவது கூடாத காரியம். ஆஸ்திவிர்த்தியடைவதற்குத் தக்கதாக விருப்பமும் விரியும், நமக்கு இன்னமும் அதிகம் வேண்டும் என்கிற ஆசைப்பெருக்கம் உண்டாகும். லாமேக்கு நோவாவைப்பற்றிச் சொன்ன விஷயமானது நாம் இரட்சகரைப்பற்றி சொல்லும் காரியத்தில் சத்தியமென துலங்கும். அவர் இஸ்ரவேலுக்கு ஆறுதலாயிருக்கிறார். அவர் ஆத்துமாவுக்கு மெய்யான இளைப்பாறுதலைத் தருகிறார். நாம் அவரை ஏற்றுக் கொண்டால், அவரில் பிழைத்தால், அவர் நமக்கு ஆறுதல் அளிப்பார். நம்முடைய உபத்திரவங்களை நமக்கு இன்பமாக்குவார். நம்முடைய துக்கங்களைச் சுத்திகரிப்பார். நமக்கு நேரிடும் எல்லாச் சங்கடங்களிலும் நம்மைத் தாங்குவார். கடைசியாக வாக்குத்தத்த தேசத்துக்கு நாம் சுகமாய்ப் போய்ச்சேர வழிநடத்துவார். அவரே மெய்யான நோவா. தமது அருமை ஜனங்களின் ஆசோதை. இன்று காலையில் அவர் நம்மைப் பார்த்து, "வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னண்டைக்கு வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். உங்கள் உபத்திரவங்களில் உங்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து, உங்கள் துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாய் முடியும்படி செய்வேன்" என்கிறார்.

எத்தனை மனக்கிலேசம், நித்தமும் சத்துருக்கள் மோசம்
எந்தையே! கைவிட்டு விடாதேயும்
ஓ! ஸ்திரி வித்தேசையா!
எப்படியும் காத்தருள் மெய்யா!

ஜூலை, 10உ.

"கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்."

(மத். 7. 7.)

தேவன் இதைவிட இலகுவான ஒப்பந்தம் செய்யக்கூடுமோ? கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்கிறார். அப்படியானால் நாம் கேட்கிறவைகள் நியாயமானவைகளாயும் நமக்கு அவசியமானவைகளாயும் தேவனுடைய வசனத்தில் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டவைகளாயுமிருக்கவேண்டும். நம்முடைய விருப்பம் நன்மைக்கேதுவானதாய் இருக்கவேண்டும். தேவனுடைய பிரமாணத்துக்கு இசைவாயும் இருக்கவேண்டும். நாம் கேட்கிற விஷயம் நம்முடைய ஸ்திதிக்கும் காரியத்துக்கும் ஏற்றதாயிருக்கவேண்டும். தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிற அவருடைய திருவுளத்துக்கும் தகுதியாயிருக்கவேண்டும். நமக்கு உள்ளபடி அவசியமானவைகளையும், பரிசுத்தம் நம்மில் விர்த்தியடைவதற்கு ஏதுவானவைகளையும், தேவனுடைய மகிமை பிரபலமாகத் தக்கவைகளையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இச்சையானது நம்மை எழுப்பிவிடுகையில் தேவன் அதற்கு இடங்கொடார். நாம் விரும்புகிறவைகளைத் தரவுமாட்டார். "நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணுகிறதினாலே உங்களுக்குச் சித்திக்கிறதில்லை. நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணியும் உங்கள் இச்சைகளை நிறைவேற்றும்படி செலவழிக்கவேண்டுமென்று தகாதவிதமாய் விண்ணப்பம் பண்ணுகிறபடியினால் பெற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறீர்கள்." தேவனுடைய பூரண வாக்குத்தத்தங்களுக்கு ஒரு எல்லையுண்டு. அவர் தமது இலட்சணங்களுக்கு விபரீதமான காரியங்களையும் தமது ஜனங்களின் மோசத்துக்கேதுவான காரியங்களையும் செய்யவும்மாட்டார், கொடுக்கவும்மாட்டார். நமக்கு உள்ளபடி அவசியமிருந்தால், நாம் விரும்பும் நோக்கம் சுத்தமானதாயிருந்தால், நாம் கருதும் காரியத்தினால் நன்மை விளையும் என்றால், தேவனுடைய மகிமைக்கேதுவானதாயிருந்தால், நாம் எதையும் கேட்கலாம். அது நமக்குக் கொடுக்கப்படும். கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் அவருக்குக் கனமுண்டாகக் கேட்டால், நாம் பிசகாய்க் கேட்கிறவர்களாயிருக்கமாட்டோம்.

கேளுங்கள் தருவோம் என்றீரே—சற்றும்
கேட்காத பேருக்கு நீர் உதவி நின்றீரே
கேளுங்கள் தருவோம் என்றீரே.

ஜூலை, 11உ.

"நீர் எனக்கு ஒரு ஆசீர்வாதத்தையாகிலும் வைத்துவைக்கவில்லையா."

(ஆதி. 27. 36.)

யாக்கோபு சீர்கெட்ட ஏசாவை வஞ்சித்து, அவன் ஆசீர்வாதத்தை அபகரித்துக்கொண்டபோது, ஏசா இந்த வார்த்தைகளைத் தன் தகப்பனிடத்தில் சொன்னான். இவ்வண்ணமாகக் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் தங்கள் பரமபிதாவை நோக்கி முறையிட்டதுண்டு. பிரியமானவர்களே, இன்று காலையில் நாமும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறவர்களா? அப்படியானால் அதற்கு இலகுவாய் மாறுத்தரம் சொல்லலாம். நம்முடைய தேவன் நமக்கு ஆசீர்வாதங்களை வைத்திருக்கிறார். அவர் கடந்த காலங்களில் எல்லாம் ஆசீர்வாதங்களைத் தமது ஜனங்கள்பேரில் குவித்திருக்கிறார். சூரியனானது அநேகமாயிரம் வருஷங்களாய் வெளிச்சத்தையும் வெப்பத்தையும் கொடுத்தும், இன்னமும் எப்போதும்போல வெளிச்சத்தையும் வெப்பத்தையும் உடையதாயிருப்பதுபோல, நம்முடைய தேவனும் நிறைந்த ஆசீர்வாதங்களுள்ளவராயிருக்கிறார். அவர் தமது பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிக்கவேண்டும் என்ற விருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறார். அவர்கள் காலைதோறும் தம்முடைய ஆசனத்தைச் சூழ்ந்து, தம்முடைய ஆசீர்வாதங்களைக் கேட்கவேண்டும் என்று பிரியமாயிருக்கிறார். இன்று காலையில் நமக்கு வேண்டியதென்ன? நம்முடைய தேவன் எதை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ, அதை நமக்கே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதிகமான கிருபைக்காக அவரிடத்தில் கேட்போமாக. நம்முடைய இருதயத்தை இளகச்செய்யவும், நம்முடைய குணங்களைச் சுத்திகரிக்கவும், நம்முடைய நாவை ஆளவும், நம்முடைய முயற்சிகளெல்லாவற்றையும் நடத்தவும், அவருடைய புகழ்ச்சிக்காக முழுவதுமாய் நம்மை ஒப்புவிக்கவும், நம்மைப் பரிசுத்தமும் பாக்கியமுமுள்ளவர்களாக்கவும் கிருபை வேண்டியது அவசியமே. சோர்ந்து துக்கத்தால் பிடிபட்டிருக்கிற பாவியே, உன் பிதா உனக்கொரு ஆசீர்வாதத்தை வைத்திருக்கிறார்; அந்த ஆசீர்வாதம் உனக்கு அவசியம் தேவையானதுதான்.

ஆறுதலற்ற என்னாத்துமத்தனை நீர்
ஆற்றவேணுமே தேற்ற வேணுமே—உந்தன்
ஆவி பரிசுத்தர் மேவி யகத்தனில்
ஆளவேணுமே.

ஜூலை, 12உ.

"முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்."

(மத். 10. 22.)

அநேகர் கிறிஸ்துவை அநுசரிக்கிறார்கள். ஆனால் அவரைத் தனதாக்கிக் கொள்ளுகிறதில்லை. அவர்கள் நன்றாய்த் துவக்குகிறவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் சோதனை நேரிடும்போது தவறிப்போகிறார்கள். ஆகையால் இரட்சகர் "என்னை நோக்கி கர்த்தாவே, கர்த்தாவே என்றுமாத்திரம் சொல்லுகிறவன், பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்; பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே அதில் பிரவேசிப்பான்" என்றார். ஒவ்வொருவனுடைய அநுசரிப்பும் பரீட்சிக்கப்படும். வேர் யாரிடத்தில் இல்லையோ, அவர்கள் தவறிப்போவார்கள். மறுபடியும் பிறந்தவர்கள்மாத்திரம் முடிவுபரியந்தம் நிலைநிற்பார்கள். புது சிருஷ்டிப்பை ஒழியவைப்பது கூடாதகாரியம். மெய் விசுவாசம் ஜெயமாய் விளங்கும். நாம் கிறிஸ்தேசுவுக்குள் மறுபடியும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோமா? என்ற கேள்வி எவ்வளவு விசேஷித்ததாயிருக்கிறது. நம்முடைய பக்தி எப்படித் துவக்கினது. பாவத்தைப்பற்றிய உணர்வினாலேயா? அதெப்படி உண்டாயிற்று? இயேசுவின்பேரிலும் இரட்சிப்புக்காக அவர் முடித்த கிரியையின்பேரிலும் சார்ந்துகொண்டதினாலேயா? பூரண பரிசுத்தராகவேண்டும் என்ற வாஞ்சையினாலேயா? நம்மைப்பற்றிய விஷயத்தில் இப்போது அது எப்படியிருக்கிறது. இயேசு நமக்கு அருமையாயிருக்கிறாரா? பரிசுத்தத்தை அருமையாய் மதிக்கிறோமா? கிருபை ஆசனத்தண்டையில் நாம் நாடோறும் போகிறோமா? குறித்திருக்கிற இலக்கை நோக்கிச் செல்லுகிறோமா? அப்படியானால் நாம் முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருக்கலாம். நாம் நின்றுபோகாமல் இன்னமும் விரைவாய்ப் போய்க்கொண்டிருப்போமாக. முடிவுபரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான், அவன் பாக்கியவானாயிருப்பான்.

முடிவுவரை நடத்தி ஆண்டு, ரட்சிக்க எனை
முழுவதுமே கை அளித்தேன்
அடிதோறும் பலவீன சூழ்ந்திடும் பொழுதெல்லாம்
ஆதரிப்ப துனதுமேல் உற்ற பாரமே.

ஜூலை, 13உ.

"கர்த்தரால் ஆகாத காரியமுண்டோ."

(ஆதி. 18. 14.)

அவருடைய வல்லமை சர்வவல்லமை; அவருடைய ஞானம், அளவில்லாதது; அவருடைய வரத்து கங்குகரையில்லாதது. அவரால் ஆகாத காரியமுண்டோ? சிருஷ்டிகளை விட்டு, உன் சிருஷ்டிகரை நோக்கு. அவர் வாக்குத்தத்தங்களை எடுத்துக்காட்டி ஜெபி. அவர் உண்மையுள்ளவர் என்பதைச் சிந்தித்து, அவர்பேரில் நம்பிக்கை வை. ஆபிரகாமுக்கு அவன் முதிர்வயதில் ஒரு குமாரனைக் கொடுத்தார். இஸ்ரவேலரை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று மீட்டு இரட்சித்தார்; தானியேலை சிங்கக் குகையிலிருந்தும், அவன் மூன்று சிநேகிதரை அக்கினிச் சூளையிலிருந்தும் பாதுகாத்தார். பாபிலோனின் பெருமையைத் தாழ்த்தினார். நினிவேயை அழிவுக்குள்ளாக்கி, அதைப் புதைத்துப்போட்டார். இவைகளை நாம் பார்க்கையில் "நீர் எல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடும் என்பதை அறிந்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அப்படியாகில் நாம் நம்முடைய சங்கடங்களைத் தேவனிடத்திற்கு கொண்டுபோவோமாக. நம்முடைய வழிகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறபோதும், சகலமும் நமக்கு விரோதமாய் பந்துக்கட்டுப் பண்ணியிருப்பதாகக் காணப்படும்போதும் நாம் தைரியங்கொண்டு நம்முடைய பாதையை விட்டு விலகாதிருப்போமாக. நம்முடைய தேவன் கடலில் பாதையை உண்டாக்கவும், திரளான தண்ணீர்களில் வழியை உருவாக்கவும் வல்லவராயிருக்கிறார். "என் மலைகளையெல்லாம் வழிகளாக்குவேன். என் பாதைகள் உயர்த்தப்படும்" என்று அவர் வாக்குரைத்திருக்கிறார். நம்முடைய அவிசுவாசமும் பயங்களும் பிரளயம்போல் வருகையில் கொடிய வருத்தங்களிலே நாம் தேவனுடைய வல்லமையையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் கிருபைகளையும் நோக்குவோமாக.

ஞாலினியில் உன்னை அன்றி தாசன் எனக்காதரவு
கண்டிலேன், சருவ வல்ல மண்டலாதிபா
நேசமாய் எனைக்கிரங்கி, மோசம் அணுகாது காத்து
நித்தனே எனத்திருத்தி, வைத்தருள் புத்தி வருத்தி.

ஜூலை, 14உ.

"ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது."

(மத். 15. 28.)

இயேசுவானவர் இந்த ஸ்திரீயின் மகளுக்குச் சுகம் அளிக்க மாட்டேன் என்று சொன்னதாகக் காணப்பட்டாலும், அவர் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சுகங்கொடுப்பார் என்ற விசுவாசமுள்ளவளாயிருந்தாள். அவர் அவளோடே கண்டிப்பாய்ப் பேசினாலும், அவள் அவருடைய உருக்க இரக்கங்களின்பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்தாள். இரண்டொருதரம் அவள் மனவெறுப்படையத்தக்க காரியம் சம்பவித்தாலும், அவள் தன் வழக்கை விடாது தொடர்ந்தாள். அவள் மனநிர்ணயமாயிருந்ததுபோல, மனத்தாழ்மையுள்ளவளாயும் இருந்தாள். பலத்த விசுவாசம் எப்போதும் இந்தப்பிரகாரம் விளங்கி நிற்கும். அவள் பிடித்துப் பாராட்ட வாக்குத்தத்தம் இல்லாதிருந்தும், தன் காரியத்தை விடாதிருந்தாள். அவள் கர்த்தரால் நேசிக்கப்பட்ட ஜாதியைச் சேராதவளாயிருந்தும் ஆசீர்வாதத்தைத் தேடுவதில் ஊக்கமாயிருந்தாள். பிரியமானவர்களே, இது நமக்கு எவ்வளவு சிறந்த மாதிரியாயிருக்கின்றது. இது நம்மை எவ்வளவாய்க் கண்டிக்கிறது. நமக்கு அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களிருக்கின்றன. அவருடைய தயவுகளை விளக்கிய எண்ணிறந்த திருஷ்டாந்தங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தபோதிலும், நாம் அவருடைய அன்பைப்பற்றிச் சந்தேகித்துப், பயத்துக்கும் மனக்கிலேசத்துக்கும் உடன்படுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். பலத்த விசுவாசம் நம்மில் இருக்கும்படி பிரயாசப்படுவோமாக. நாம் எந்த நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த நிலைமையில் இயேசு நமக்குத் தயவைக் காண்பிக்கிறார் என்ற விசுவாசம் அவருக்குப் புகழ்ச்சியை உண்டுபண்ணும். அவர் நமக்கு நன்மையைக் கட்டளையிடப் பிந்தினாலும் விசுவாசமானது அவருடைய வார்த்தையை நம்பிக்கொண்டிருக்கும். ஆசீர்வாதம் கிடைக்கக் காலதாமதம் நேரிட்டாலும், விசுவாசமானது நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய நான் உம்மை விடேன் என்று மனத்தாழ்மையுடன் ஊக்கத்தை கைவிடாது. விசுவாசமானது அல்லத்தட்டுதலைப் பாராமல், அது மேற்கொள்ளும் பரியந்தம் மன்றாடி நியாயத்தை எடுத்துக் காண்பித்து, விண்ணப்பம் செய்து, அழுது, விடாப்பிடியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளும்.

நம்மை நோக்கி கெஞ்சுவான், நம்பிக்கையோ டெஞ்சுவான்
இம்மையில் அருள் செய்வோம், வற்றுவோம் பாக்கிலே.

ஜூலை, 15உ.

"எதுவரைக்கும் இந்த ஜனங்கள் எனக்குக் கோபம் உண்டாக்குவார்கள்."

(எண். 14: 11.)

அவிசுவாசத்தைப்போல வேறொன்றும் தேவனுக்கு அவ்வளவாய் விசனத்தை உண்டாக்காது. அப்படியிருந்தபோதும், நாம் அதற்கு அதிகமாய் மனம் சாய்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். அவர் தமது வசனத்தில் நம்மோடே பேசியிருக்கிறார். தெளிவாய்ப் பேசியிருக்கிறார். தமது வாக்குத்தத்தங்களைத் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துரைத்திருக்கிறார். அவைகளைத் தமது குமாரனுடைய இரத்தத்தினால் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் நாம் அவரை விசுவாசிக்கிறதில்லை. இது கோபத்தை மூட்டத்தக்கதல்லவா? ஒரு வேலைக்காரன் தன் எஜமானை நம்பாதிருந்தால், எஜமானுக்குக் கோபம்வராதா? ஒரு பிள்ளை தன் தகப்பனை நம்பாதிருந்தால், தகப்பனுக்குக் கோபம் மூளாதா? ஒரு கண்ணியவான், பக்திவிநயமாய்ச் சொல்வதை வேலைக்காரன் மறுத்தால், அவன் கோபப்படமாட்டானா? நாம் இப்படியே நாடோறும் தேவனைப்பற்றி எண்ணுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். "நாம் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால் பாவங்களை நமக்கு மன்னிப்பேன்" என்று சொல்லுகிறார். நாமோ சந்தேகிக்கிறோம். "என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு, நான் உன்னை விடுவிப்பேன்" என்கிறார். நாமோ சந்தேகிக்கிறோம். "உங்கள் குறைவையெல்லாம் நிறைவாக்குவேன்" என்கிறார். நாமோ சந்தேகிக்கிறோம். "தேவனை விசுவாசியாதவனே அவரைப் பொய்யனாக்குகிறான்" என்ற வார்த்தைகளைப் பயபக்தியோடே உணருவோமாக. எதுவரைக்கும் இந்த ஜனங்கள் எனக்குக் கோபம் உண்டாக்குவார்கள் என்ற கேள்வியை உணர்ச்சியோடு சிந்திப்போமாக. கர்த்தாவே, எங்களுக்கு மன்னியும், நாங்கள் இனிமேல் அவிசுவாசம் கொள்ளாதபடி எங்களைக் காத்தருளும். தேவன் உண்மையுள்ளவர், வாக்குப் பிசகாதவர். உலகம் உற்பத்தியானதுமுதல் இதுவரைக்கும் அவர் சத்தியவாக்கனாகவே விளங்கி வந்திருக்கிறார். அவருடைய உண்மையைப்பற்றி அவிசுவாசங்கொள்ளுகையில், அவர் நமக்குச் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிற நன்மைகளையும் தராதபடி நிறுத்திவைக்கிறார். நமக்கு நஷ்டமுண்டாக நடந்துகொள்ளாமல் அவர் வாக்குத்தத்தங்களை உறுதியாய் நம்பிப் பற்றிக்கொள்வோம்.

ஜூலை, 16உ.

"தேவன் எங்கள் இருதயங்களிலே பிரகாசித்தார்."

(2 கொரி. 4. 6.)

ஒருகாலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள். கர்த்தர் உங்களைப் பிரகாசித்ததால், இப்போது வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள். நாமெல்லாரும் ஒருகாலத்தில் தேவனையும் நம்மையும் இயேசுகிறிஸ்துவையும்பற்றி அறிவீனராயிருந்தோம். நம்முடைய நிலைமை எல்லாம் இருளாயிருந்தது. நம்முடைய முடிவைப்பற்றி எல்லாம் அந்தகாரமாயிருந்தது. அந்தகாரமாகிய அறிவீனம் நம்முடைய மனதில் ஆசனம்போட்டிருந்தது. ஆதலால் நாம் கவலையற்றவர்களும், குருடரும், மனக்கடினமுள்ளவர்களும், ஆங்காரமுள்ளவர்களுமா யிருந்தோம். ஆனால் தேவன் நம்முடைய இருதயங்களிலே பிரகாசித்தபோது, கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பாவிகளின் இரட்சகராகக் கண்டோம். அவரே நமக்கு ஏற்றவர் என்று கண்டு, அவரை வாஞ்சித்து, ஜெபம்பண்ணி, அவரையும் அவர் முடித்த கிரியையும் பிரியத்தோடே தேடினோம். இன்னொரு கதிர் நம்மேல் பட்டபோது அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொள்வார் என்று கண்டு, அவரைத் தேவனுடைய இரட்சிப்பாகத் தழுவி, சமாதானம் கண்டடைந்து, சுயாதீனராகி, தேவதயவுக்குக் கிட்டினவர்களாகக் கண்டு, அவருடைய மகிமையைப்பற்றிய நம்பிக்கையிலே களிகூர்ந்தோம். கர்த்தாவே, எங்கள் இருதயங்களிலே திரும்பத் திரும்ப பிரகாசியும், அடிக்கடி பிரகாசியும், உம்முடைய வெளிச்சத்தில் நாங்கள் வெளிச்சத்தைக் கண்டு மகிமைபொருந்திய உமது நாமத்தைத் தோத்திரிக்கும்படி எங்களைப் பிரகாசிப்பித்தருளும். முற்காலத்திலே நாம் புத்தியீனரும் கீழ்ப்படியாதவர்களும் வழிதப்பி நடக்கிறவர்களாயு மிருந்தோம். நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுடைய தயை பிரசன்னமானபோது தேவன் தமது இரக்கத்தின்படியே பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குதலினாலே நாம் இரட்சிக்கப்பட அந்தப் பரிசுத்த ஆவியை நம்மேல் சம்பூரணமாய்ப் பொழிந்தருளியிருக்கிறார். அந்த நல் ஆவியானவர் நம்மைவிட்டு அகன்றுபோகாதபடி ஜெபிப்போமாக.

ஏக கிறிஸ்துவில் நான் சார்ந்து—அவ
ரிடத்திலேயே நம்பிக்கை வைக்க
மாசில்லாத் துய்யனே! வந்துதவும்—நீர்
வாராமல் தீராதே தேவாவி!

ஜூலை; 17உ.

"அவர் கிரியை உத்தமமானது."

(உபா. 32. 4.)

"அவருடைய கிரியை பூரணமுள்ளது." (யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல்.)

அளவில்லாத பூரண மனமானது பூரண கிரியையை உண்டுபண்ணும். தேவனுடைய கிரியை ஒவ்வொன்றும் பூரண சட்டத்தின்படி ஏற்ற கருவிகளால் தவறாச்சித்தியுடன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தவறுதல் தேவனுக்குரியதல்ல, மனுஷனுக்குரியது. சிருஷ்டிப்பின் கிரியை பூரணமுள்ளது. அப்படியே கிருபையின் கிரியையும் பூரணமுள்ளது. இயேசு பூரணமாய் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். தேவநீதிக்கும் பூரண திருப்தியை உண்டாக்கியிருக்கிறார். சத்துருக்களைப் பூரணமாய் சின்னபின்னப்படுத்தியிருக்கிறார். தமது ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் பூரணமாய் இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்திருக்கிறார். இரட்சண்ய கிரியை முடிந்தபின்பு, அது, தேவன் செய்த எல்லாக் கிரியைகளிலும் சிறந்த கிரியையாக விளங்கும். அது உன்னதமானவருடைய சகல இலட்சணங்களையும் நோக்கங்களையும் சம்பூரணங்களையும் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்தி பிரதிவிம்பிக்கும் கண்ணாடிபோலிருக்கும். கர்த்தராகிய இயேசுவே, உம்முடைய பூரண கிரியைகளுக்காக உமக்கே ஸ்தோத்திரம். இதினால் நாங்கள் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; நாங்கள் தைரியமாய்த் தேவனுடைய ஆசனத்துக்குச் சமீபித்து வரலாம், மரணத்தைப் பயமில்லாமல் சந்திக்கலாம். பெரியவெள்ளை ஆசனத்துக்கு முன்பாக நாங்கள் குற்றமற்றவர்களாகத் தீர்க்கப்பட்டு விடுவிக்கப்படலாம். அது எங்களுடைய விவாக ஆடை, பரம வாசஸ்தலங்களுக்கு எங்கள் ஆட்சிபத்திரம், எங்கள் நம்பிக்கையின் ஆதாரம். இரட்சண்ணிய கிரியையில் நாம் பங்குள்ளவர்களாகும்படி நடந்துகொள்வோமாக. நம்முடைய சுயகிரியையினால் இரட்சிப்பைச் சம்பாதிப்பது எந்த மனுஷனாலும் கூடாதகாரியம். கர்த்தராகிய இயேசுவின் புண்ணிய கிரியைகளை நம்பி பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறவன் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பாக்கியவான்.

தேவகோபந் தீர்த்து—அவலையின்
நீசை எனக்குச் சேர்த்து, முடிந்தது
ஆவலுடன் சேர்த்து,—பணிந்து கொண்
டாடும் களிகூர்ந்து, மகிழ்ந்து.

"நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை."

(மத். 20. 22.)

அநேக காரியங்கள் உள்ளபடி நன்மையல்லாதிருந்தும், நன்மையானவைகளாகக் காணப்படும். அநேக காரியங்கள் நன்மையானவைகளாயிருந்தாலும், அவைகள் நமக்கு நன்மைகளாயிருக்கமாட்டாது. இரட்சகரின் சீஷர்கள் அடிக்கடி தப்பாய்க் கேட்பதுண்டு. தங்களுக்கு உள்ளபடி நன்மையாயிராததைக் கேட்பார்கள். அவர்கள் அப்படிக் கேட்கையில், கர்த்தர் இரக்கமாய் அவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறதில்லை. ஆகவே, நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது இன்னதென்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று நம்மைக்குறித்து அடிக்கடி சொல்லப்படலாம். நாம் ஒருவேளை அதிகமாய்த் தேறவேண்டும் என்று கேட்கலாம். அப்படிக் கேட்பதில், நமக்குச் சோதனைகளையும் நஷ்டங்களையும் உபத்திரவங்களையும் கொடுக்க கேட்கிறவர்களாயிருப்போம். நாம் உலகத்துக்கு ஒதுங்கியிருக்கக் கேட்கலாம். அப்படிச் செய்கையில், தொல்லைகளும் வருத்தங்களும் ஒருவேளை சரீர உபத்திரவங்களும் நேரிடக் கேட்கிறவர்களாயிருப்போம். பலத்த விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் பொறுமையையும் கேட்கலாம். அப்படிக் கேட்கையில், நமக்கு மனவருத்தத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாக நம்முடைய இருதய சீர்கேட்டை அதிகத் தெளிவாய் அறியவும், நாம் இதற்குமுன் அறியாதவண்ணம் சாத்தானுடைய கொடிய தாக்கை அறியவும் கேட்கிறவர்களாயிருப்போம். நம்முடைய கொடிய உபத்திரவங்களும் கசப்பான துக்கிப்புகளும் நம்முடைய ஜெபங்களின் பலன்கள் என்பதைப் பின்னால் அறியலாம். நாம் சில பொருளின்பேரில் நமது மனதைச் செலுத்தி, நமது இருதயத்தை அதின்மேல் வைத்து, அதை நமக்குக் கொடுக்கும்படி ஊக்கமாய் ஜெபித்திருப்போம். ஆனால், அதை அநுபவிப்பதற்கு இடையில் நேரிடும் சஞ்சலமான காரியங்களை நாம் எண்ணாதவர்களாய் அப்படி ஜெபித்தோம். ஆதலால் நாம் நமக்கு நன்மையாய்க் காணப்படுகிறவைகளுக்காக ஜெபிக்கையில், உமக்குச் சித்தமானால் அநுக்கிரகம்பண்ணியருளும் என்று முடிப்பது நன்மை.

கன்மதோஷி எங்கே நான் போவேன்
கருணை நாதா! புகலிடம் நீரே!

"அவருடைய நித்திய புயங்கள் உனக்கு ஆதாரம்."

(உபா. 33. 27.)

"நித்திய புயங்கள் உனக்குக் கீழிருக்கின்றன."

(யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல்.)

நித்திய புயங்கள் ஒவ்வொரு விசுவாசியின் கீழிருக்கின்றன. விசுவாசிகளைத் தாங்கவும், நடத்திக்கொண்டுபோகவும், சகல மோசங்களுக்கும் விலக்கிக் காக்கவும் நித்திய புயங்கள் அவர்கள் கீழிருக்கின்றன. தேவனுடைய புயங்கள் அதரிசனமானவைகள், அவைகளைக் காண்பார் ஒருவருமில்லை. அவைகள் சித்துப்பொருள், அவைகளை பொறிகளால் உணருவாரில்லை. அவைகள் பராமரிக்கும் தன்மையுள்ளது. அவைகளிலிருந்து ஒருவராவது தவறி விழுவதில்லை. அவைகள் சர்வவல்லமையுள்ளவைகள், அவைகளை மேற்கொள்ள ஒருவராலும் மாளாது. என் தேவனுடைய நித்திய புயங்கள் எனக்குக் கீழிருந்தால், நான் என்னை அமைதலாய் அவருக்கு ஒப்புவிப்பேனாக. அவர் என்னைக் காப்பாற்றுவது நிச்சயம். அவர் என்னை என் சத்துருக்களுக்கு மேலாக உயர்த்துவார். என்னைச் சுகமாய் வீடுகொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பார். வயதுசென்ற பரிசுத்தவான்களே, இதிலே களிகூருங்கள். அவர்களுக்கு அவர் சொல்லுகிறது. "உங்கள் முதுவயதுவரைக்கும் நான் அப்படிச் செய்வேன், நரைவயதுமட்டும் நான் உங்களைச் சுமப்பேன், நான் உங்களைச் சிருஷ்டித்தேன், தாங்குவேன், சுமந்து உங்களை இரட்சிப்பேன்" என்பதே. பெலவீன விசுவாசிகள் இதால் களிகூரலாம். "மேய்ப்பனைப்போல தமது மந்தையை மேய்ப்பார். ஆட்டுக்குட்டிகளைத் தமது புயத்தினால் சேர்த்துத் தமது மடியிலே சுமப்பார்." இந்த அருமையான சத்தியத்தை நாம் உணர்ந்து இரட்சகர் சொன்ன உறுதிப்பாடான வார்த்தைகளினால் மகிழ் கொண்டாடுவோமாக. "அவைகளை எனக்குத் தந்த பிதா எல்லாரிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்; அவைகளை என் பிதாவின் கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்ள ஒருவனாலும் கூடாது. பிதாவானவர் அவனைக் கனம்பண்ணுவார்."

வெற்றிகொண் டார்ப்பரித்து,—கொடும்வே
தாளத்தைச் சங்கரித்து, முறித்து
பத்ராசனக் கிறிஸ்து—மரித்து
பாடுபட்டுத் தரித்து, முடித்தார்.

ஜூலை, 20உ.

"நீங்கள் பகல் முழுவதும் இங்கே சும்மா நிற்கிறதென்ன."

(மத். 20. 6.)

மனுஷன் வேலைசெய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டான். அவன் வேலை செய்யாதிருந்தால், ஆரோக்கியமற்றிருப்பான். சோம்பல் எப்போதும் நிர்ப்பாக்கியத்தையும் கிலேசத்தையும் உண்டுபண்ணும். விசுவாசிகள் முக்கியமாய் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டும். அவர்கள் உலக காரியத்திலும் ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டும். தேவனுக்கென்று கிரியை செய்கையிலும் முயற்சியா யிருக்கவேண்டும். ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? செய்ய ஒன்றுமில்லை என்று நீங்கள் சொல்ல ஏதுவில்லையே! சத்தியத்தைப் பிரபலப்படுத்தலாம், அறிவீனரைப் போதிக்கலாம், வியாதியஸ்தரைச் சந்திக்கலாம், தரித்திரருக்கு உதவி செய்யலாம். இங்கே ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? செய்யவேண்டிய அநேக காரியங்களிருக்கிறது. அவசரமாய்ச் செய்யவேண்டிய காரியங்களுமுண்டு. எத்திசையையும் நோக்கிப் பாருங்கள். அதிகமான வேலையிருப்பதை நீங்கள் பார்க்கலாம். நாள் முழுவதும் ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? நீங்கள் சற்றுநேரம் இளைப்பாறி யிருக்கிறீர்கள். மீதியானகாலத்தில் நீங்கள் வேலை செய்யவேண்டியதே. பகலெல்லாம் வேலை செய்யவேண்டும், இராக்காலம் சீக்கிரம் வந்துவிடும். ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? சாத்தான் வேலையாயிருக்கிறான். ஆகாதவர்கள் வேலையாயிருக்கிறார்கள். தேவதூதர்கள் வேலையாயிருக்கிறார்கள். மற்ற விசுவாசிகளும் வேலையாயிருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு வேலைசெய்யப் பிரியமிருக்கிறதா? அல்லது வேலைசெய்யப் போகிறீர்களா? இதை வாசிக்கிறவனே, சோம்பேறியைப் பொல்லாதவன் என்று கர்த்தர் அழைக்கிறார். எல்லா சோம்பேறிகளும் விசேஷமாய் சபையிலிருக்கிற சோம்பேறிகளும் சிட்சைக்குட்படுவார்கள். இதை ஞாபகத்தில் வைத்து நடப்பாயாக.

சுவிசேடம் கூறுவோம் வாரீர்—கன
தேசிகரே, உபதேசிகரே!—நாம்.

ஜூலை, 21உ.

"நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை."

(யோசு. 1. 5.)

பூமிக்குரிய சிநேகிதர் நம்மைவிட்டு விலகலாம். நாம் அவர்களை நம்பினால் விலகுவார்கள். நம்முடைய ஆத்திரத்தில் விலகிக்கொள்வார்கள். ஆனால் கர்த்தர்பேரில் நம்பிக்கை வைக்கிறவன் சுகபத்திரமாயிருப்பான். தேவன் யோசுவாவுக்கு நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதில்லை என்று சொன்னார். அப்படியே அவர் ஒருக்காலும் அவனைவிட்டு விலகவில்லை. அவன் அவரைப் பரீட்சித்துப் பார்த்தான். மற்றவர்கள் அவனைப் பரீட்சிக்கும்படி இடங்கொடுக்கவும் செய்தார். அவர் அவனை ஜெபம் செய்யப்பண்ணினார். தமக்குப் பயப்படும்படி செய்தார். எந்த யுத்தத்திலாவது அவர் அவனைவிட்டு விலகினதில்லை. அவன் இஸ்ரவேலரைப் பார்த்து "உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களுக்காகச் சொன்ன நல்வார்த்தைகளிலெல்லாம் ஒரு வார்த்தையும் தவறிப்போகவில்லை என்பதை உங்கள் முழு இருதயத்தாலும் உங்கள் முழு ஆத்துமாவினாலும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். அவைகள் எல்லாம் உங்களுக்கு நிறைவேறிற்று. அவைகளில் ஒரு வார்த்தையும் தவறிப்போகவில்லை" என்று சொல்லும்படிக்கு இடங்கொடுத்தார். அவர் யோசுவாவுக்குச் சொன்னதுபோல இப்போது நமக்கும் சொல்லுகிறார். அவர் நம்மைவிட்டு விலகமாட்டார். ஆதலால் அவரைப் பிள்ளைப்பத்தியாய் நம்புவோமாக. அவர் நம்மைக் கைவிடவும் மாட்டார். ஆதலால் நாம் தைரியமாய் "நான் பயப்படேன், மனுஷன் எனக்கு என்னசெய்வான்?" என்று சொல்லலாம். தேவன் நம்மைவிட்டு விலகாதிருந்தால் யார் விலகிப்போனாலும் பரவாயில்லை. தேவன் நம்மைக் கைவிடாதிருந்தால், அவருடைய சிருஷ்டிகளில் யாருடைய உதவியுமின்றி நாம் சுகமாயிருக்கலாம். தேவன் நம்மைவிட்டு விலகார். அவர்பேரில் மனமகிழ்ச்சியாயிருப்போமாக. அவர் இம்மையின் முடிவுவரைக்கும் நம்மோடிருக்கிறார். நம்மைத் தாங்குகிறார். நமக்கு ஆதரவாயிருக்கிறார். உலகம் கீழதுமேலதாகப் புரண்டாலும் நாம் அஞ்சவேண்டியதில்லை.

தாரணி மீதில் தஞ்சம் வேறில்லை
தப்பி நலிகிறேனே, மெலிகிறேனே, அலைகிறேனே இறனே
வழி காட்டையா! தடை நீக்கையா!
தந்தை! பார் ஐயா, தருணமிதையா இறனே, பாசனே.

ஜூலை, 22வ.

"வாருங்கள் என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களே."

(மத். 25. 34.)

நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தால், நாம் கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கொப்பாயிருப்போம். நாம் கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து கிருபையைப் பெற்றுக்கொண்டால், அவருடைய ஜீவியத்தைப் பின்பற்றுவோம். கிருபையானது முதலாவது கிறிஸ்துவண்டைக்கு நம்மை நடத்துகிறது. அப்பால் நாம் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொண்டதற்குப் பலிதமாக அவருக்கென்று கிரியைகளை நடப்பிக்கும்படி நடத்துகிறது. கிறிஸ்துவானவர் இப்போது கிருபையின் ஆசனத்திலிருந்து நம்மை அழைக்கிற அழைப்புக்குச் செவிகொடுத்து, நாம் பூமியிலிருக்கையிலே அவர் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், அப்போது பரலோக ராஜ்யத்திலுள்ள சந்தோஷங்களையும் மகிமைகளையும் நாம் அநுபவிக்கும்படி மகிமையுள்ள பத்திராசனத்திலிருந்து நம்மை அழைப்பார். இயேசுவின் சீஷர் எல்லாரும் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்காக உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே ராஜ்யம் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களால் அவருடைய காரியம் தாங்கி ஆதரிக்கப்பட்டும், விர்த்தியாக்கப்பட்டும் வருகிறது. இயேசு இரண்டாந்தரம் இரட்சிப்பை அருளும்படி பாவமில்லாமல் தரிசனமாகும்போது, அவர்கள் அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவோர்கள். இப்போது இயேசுவுக்கு ஒப்பாயிருப்பதும், அவருக்காக உழைப்பதும் எத்தனை நன்று! அப்போது நான் அவருடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசம் அடையவும், மூப்பர் முன்பாக அவர் மகிமையோடு அரசாள வரும்போது அவர் வெற்றி சிறப்பைக்கொண்டாடவும் சவுபாக்கியம் பெறுவேனே. அவருடைய வசனத்தை நம்பி, அவர் நாமத்தை அறிக்கைபண்ணி, அவருடைய சனத்துக்குப் பணிவிடை செய்துவருகிறவர்கள் மாத்திரம் அப்போது அவரால் ஆசீர்வாதம் பெறுவார்கள். சகோதரனே, நீ அவருடைய ஆசீர்வாதத்தில் பங்குபெறலாம் என்ற நம்பிக்கை உனக்கு இருக்கிறதா? ஆசீர்வாதத்தை இழந்த ஏசா கண்ணீரோடே அதைத் தேடியும் கண்டடையாமற்போனான்.

தேவ லோகத்தில் தேவ தூதரோடு
தினமும் வாழ்ந்திடவே வணங்கிடவே இணங்கிடவே.

ஜூலை, 23வ.

"கர்த்தர் தாழ்த்துகிறவரும் உயர்த்துகிறவருமானவர்."

(1 சாமு. 2. 7.)

நம்முடைய நன்மைக்கு அநுகூலமாயிருந்தால், தேவன் உலகவிஷயத்தில் இந்தப்படிக்குச் செய்வதுண்டு. அவர் நம்மை உரிந்து வெறுமையாக்குவார், அல்லது நாம் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களையும் ஆசீர்வதிப்பார். ஆனால் ஆவிக்குரிய விஷயத்தில், அவர் தமது பிள்ளைகள் எல்லாருக்கும் இப்படிச் செய்வதுண்டு. அவர்கள் பெருமையை உரிந்து, தலைமட்டும் தாழ்த்தி, சோர்வை உண்டுபண்ணுகிறார். அவர் அப்படிச் செய்கையில், அவர்கள் அடிக்கடி சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்து, அஞ்சி தியங்குவார்கள். சகல நம்பிக்கையையும் தளரவிட்டு, கர்த்தருடைய வரம் தங்களுக்கு விரோதமாயிருப்பதாக எண்ணுவார்கள். நாம் இரட்சகரைத் தேடுமுன் நாம் கெட்டுப்போனவர்கள் என்று உணரவேண்டும். நாம் மீட்பருடைய நீதியாகிய ஆடையை நன்றியறிதலோடே வாங்கி தரித்துக்கொள்ளுமுன் நாம் உரியப்படவேண்டும். அவர் நம்மைத் தாழ்த்தினபின்பு உயர்த்துவார். நம்மை உரிந்தபின் நமக்கு ஆடை தரிப்பிப்பார். அவர் புத்திர சுவிகாரத்தின் ஆவியை அனுப்பி, இரட்சண்ணிய சால்வையை நமக்குப் போர்த்து, அழியாததும் மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய சுதந்தரத்தின்பேரில் நம்பிக்கையை அருளுவார். நாம் எவ்வளவுக்குத் தாழ்த்திக்கொள்ளுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு தேவனுடைய இலவசமான கிருபையை அநுபவிப்பதில் உயருவோம். தாழ்மையாயிரு, உயருவாய். ஐசுவரியத்தைப்பற்றி பெருமை பாராட்டாதே, அவைகள் சிறகெடுத்துப் பறந்துபோம். நாம் சாகும்போது நம்முடைய ஐசுவரியம் நம்மோடேகூட வராது. நிலங்களைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டாதே; அது எவ்வளவுகாலம் நம்முடையதாயிருக்கும், அது பற்பல [illegible] போகுமே. கனத்தைப்பற்றி அகந்தை [illegible] உன் கனம் எங்கே போம்? அழகில் வீம்பு பாராட்டாதே; வியாதி வருகையில் உன் வடிவம் எப்படியிருக்கும். அந்தம் கெட்டுப்போம். மேன்மை பாராட்டுகிறவன் கர்த்தரைக்குறித்தே மேன்மை பாராட்டக்கடவன்.

மேட்டிமை யுடையோர் மீது தற்பரனார்
வெறுப்படைந் தகற்றுவார் உடனே.

ஜூலை, 24வ.

"நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள்."

(மாற். 9. 41.)

சிருஷ்டிகராக சகலமும் கிறிஸ்துவினுடையது. சகலமும் அவராலும் அவருக்கென்றும் உண்டாக்கப்பட்டது. பிதா சகல மாம்சத்தின்மேலும் அவருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் சிலர் விசேஷித்தவிதமாய் அவருடையவர்கள். பிதா அன்பாய் அவர்களை ஈவாக அவருக்குக் கொடுத்தார். அவர்கள் அவருடைய இரத்தத்தால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் ஆவியானவருடைய வல்லமையாலுண்டான கனிகள். அவர்கள் தங்களை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவருடைய சீஷரும் சிநேகிதருமாக வெளியரங்கமாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, மனிதர் முன்பாகவும் பிதாவின் முன்பாகவும் அவரைத் தங்களுடையவர் என்று அறிக்கை செய்வார்கள். அவர்கள் அவரைத் தங்கள் இரட்சகராக உரிமை பாராட்டுவார்கள். அவர் அவர்களைத் தம்முடைய பங்கென்று சொல்லுவார். அவர்கள் அவரோடு ஐக்கியமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மைகள் அவருடையதோடே உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்ன செய்யப்படுமோ, அது நன்மையானாலும் தீமையானாலுஞ் சரி, அதை அவர் தமக்குச் செய்ததாக எண்ணுகிறார். பிரியமானவர்களே, நாம் கிறிஸ்துவினுடையவர்களா? அவர் நம்மை அழைத்து, நம்முடைய இருதயத்தைச் சுத்திகரித்திருக்கிறாரா? அவர் நம்மைத் தமது வீட்டில் சந்தித்துத், தமது ஆசனத்துக்கு முன்பாகத் தம்முடையவர்களாக எண்ணி, தமது பரிசுத்த ஆவியை நமக்குத் தந்திருக்கிறாரா? இந்த [ஜீவ]காலத்திலும் மரணத்திலும் என்றென்றும் கிறிஸ்துவினுடை[ய]வர்களாயிருப்பது எவ்வளவு மேம்பாடு. அதுதான் நமக்கு [மே]லான கனம். மெய்ப்பாக்கியத்துக்கு ஊற்று, சுகவாழ்வுக்கு[ங்] காரணம். கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவர்கள் அவருக்கு[ம் ஐக்]கிய[மாய்] அவ[ருடைய] அவயவங்களாயிருக்கிறவர்கள் அவர் இருக்[கும் இடத்]திலே அவரோடு சேர்ந்து ராஜரீகம் செய்வார்கள்.

ஒன்றான பிதாவின் மக்களே—கிறிஸ்தின் ரத்தத்
தொனையுடன் சகோதரர்களே
குன்றாத சுதந்தரர்களே—நீங்கள் எல்லாரும்
கோதில்லாத நிதியங்களே!

ஜூலை, 25வ.

"அவர் கர்த்தர்."

(1 சாமு. 3. 18.)

"ஏலி தன் குடும்பத்துக்கு நேரிட்ட கொடிதான உபத்திரவத்தி லிப்படிச் சொன்னான். அப்படியே நாமும் நமக்கு நேரிடும் எல்லா உபத்திரவங்களிலும் நஷ்டங்களிலும் வருத்தங்களிலும் சொல்லுவோமாக. தற்செயலாய் அவைகள் நமக்கு நேரிடுகிறதில்லை. நம்மைச் சீர்ப்படுத்த அனுப்பப்படும் பிரம்பாக இருக்கிறது. அல்லது சில போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்ளும்பொருட்டு அனுப்பப்பட்ட பாடங்களாம். சிலர் தேவனுடைய கரத்தை ஒன்றிலும் காணமாட்டார்கள். ஆனால் விசுவாசி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தேவ கரத்தைக் காண்பான். நாம் சரீரத்தில் உபத்திரவத்தையும், புறம்பான காரியங்களில் வருத்தங்களையும் அநுபவிக்கிறோமா? அல்லது உலகத்தாரால் துன்பப்படுகிறோமா? அப்படியானால், அது கர்த்தர் செய்கிற காரியம். அவர் ஒவ்வொரு தீங்கையும் நம்முடைய நன்மைக்கென்று சுத்திகரிப்பார். பெரிய உபத்திரவமாயிருப்பதைப் பெரிய ஆசீர்வாதமாக மாற்றுவார். ஒரு கையால் நம்மைச் சிட்சிக்கையில், மறு கையால் நம்மைத் தாங்கி, ஆதரிப்பார். மிகக் கொடிய உபத்திரவங்களில் அவர் ஆவிக்குரிய சிறந்த ஆசீர்வாதங்களையும், மிக இன்பமான ஆறுதல்களையும் அளிப்பார். சாத்தான் தேவனுடைய கரத்தை உன் கண்களுக்கு மறைக்காதபடி பார்த்துக்கொள். உன்னுடைய உபத்திரவங்கள் இயல்பாய் உனக்கு வரவேண்டியவைகள்தானே என்று மனித ஞானம் சொல்வதைக் கேளாதே. உபத்தி[ர]வ காலங்களில் தேவனை நோக்கிப் பார். அவருடைய பலத்[த க]ரத்துக்குள் அடங்கியிரு. [அப்]போது அவர் பயங்கரமான குழி[யி]லிருந்து உன்னை ஏறப்பண்ணி, உளையிலிருந்து உன்னைக் [க]ரையேற்றுவார். இப்போது அவர் உன் ஜெபத்துக்காகக் கா[த்]துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் உன்னை மிகச் [சிறந்]த ஆசீர்[வா]தங்களால் ஆ[சீர்வ]திக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார். அவ[ரண்டை] வருகிறவர்களை அவர் வெறுமையாய் அனுப்பமாட்டார். என்றைக்கும் நிலைநிற்கும் ஆசீர்வாதங்களை அவர் அநுக்கிரகித்து இருதயம் மகிழும்படி செய்வார்.

உன்னத பராபரமே! ஒப்பில்லா மெய்ப்பொருளே!
நித அடங்கா மெய்ஞ்ஞான உச்சிதமே! அச்சயமே!

ஜூலை, 26உ.

"நான் உனக்கு என்னசெய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறாய்."

(மாற். 10. 51.)

பரோபகார வள்ளலாகிய இயேசுபெருமான் இந்தக் கேள்வியை ஒரு குருடனிடத்தில் கேட்டார். அவர் கொடுக்கக்கூடாத உபகாரங்களில்லை; அவர் சுகம் அளிக்கக்கூடாத வியாதியில்லை; அவர் தரக்கூடாத சலாக்கியமில்லை; அவர் நிறைவேற்றக்கூடாத கிரியையில்லை. அவர் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வல்லவர். அந்தக் கபோதியிடத்தில் இயேசு பேசினதுபோல, இன்று காலையில் அவர் நம்மோடும் பேசுகிறதைக் கேட்போமாக. அவர் நம்மெல்லொருவரையும் பார்த்து, நான் உனக்கு என்னசெய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறாய்? என்று கேட்கிறார். நீ குருடனா? அவர் பார்வையை அருளுவார். நீ பெலவீனனா? அவர் பெலன் தருவார். நீ குற்றவாளியா? அவர் மன்னிப்பைக் கொடுப்பார். நீ சங்கடங்களுக்குள் அகப்பட்டிருக்கிறாயா? அவர் உன்னை அவைகளினின்று விடுவிப்பார். உனக்கு என்னென்ன குறைவு இருக்கிறதோ, அவைகளெல்லாவற்றையும் அவர் நிவிர்த்திப்பார். நீ எதை விரும்புகிறாயோ, அதை அவர் உனக்கு ஈவார். நீ சொல்லும் மாறுத்தரவுக்காக அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். உன் விண்ணப்பம் என்ன? அந்தக் கபோதி பார்வையை இழந்ததையிட்டு உணர்ந்தபடி, நீ ஆவிக்குரிய உன் விதையங்களை உணர்ந்தாயானால், நீ உடனே எழுந்து அவரண்டைக்குப் போவாய். அப்போது அவர் அந்தக் குருடனுக்குப் பார்வையைக் கொடுத்ததுபோல, உனக்கும் உடனே சந்தோஷமாய் நன்மை செய்வார். அவரைப் பரீட்சித்துப் பார். அவரண்டைக்குப் போ; அது உண்மை என்பதைக் காண்பாய். அவரால் ஆகக்கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை. உன் அவசரத்துக்குத் தக்கதான நன்மைகளைத் தருவார். உண்மையோடு அவரை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்தவர்கள் அவர் சமய சகாயர் என்று கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். பாவியைச் சுத்தமாக்கிப் பரத்தில் சேர்க்கத்தக்கவர் அவரேயல்லாமல் வேறே யாரும் கிடையார்.

பாவிகளுக்காகப் பாரச் சிலுவை வதி
பாவம் போக்கவில்லையோ, நீக்கவில்லையோ, தீர்க்கவில்லையோ
பாவம் போக்குவேன், பாதம் அண்டினேன்
பாசம் சாட்டய்யா! மோசம் நீக்கய்யா நிமலனே நாதனே.

ஜூலை, 27உ.

"உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன்."

(யாத். 20. 24.)

கர்த்தர் தமது ஜனங்களை ஆசீர்வதிக்கப் பிரியமாயிருக்கிறார். அந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்கு ஒருவனும் யோக்கியனல்ல. ஆனாலும் அவர் இலவசமாயும் ஏராளமாயும் அவைகளைக் கொடுக்கிறார். அவர் சித்தங்கொண்டு, ஆசீர்வதிக்கிறார். அவர் பயமுறுத்தினாலும், அவர் தண்டித்தால், அவர் சபித்தால், நீதியாய் அப்படிச் செய்கிறார். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில் அவர் பிரியங்கொள்ளுகிறதில்லை. அவர் ஆசீர்வதித்தால் இலவசமான கிருபையினாலே அப்படிச் செய்கிறார். அவர் தமது ஜனங்களைப் பலவகையாய்ப் பற்பல ஆசீர்வாதங்களால் ஆசீர்வதிக்கிறார். அவர்களைத் தனிமையாய் அடிக்கடி ஆசீர்வதிப்பதுமுண்டு: ஆனால் பாக்கியம் பொதுவான நியமங்களுக்குரிய ஆசீர்வாதத்தைக் குறிக்கும். தேவனைக் கனப்படுத்தவும், நம்முடைய நன்மைக்காக நாம் ஒன்றுகூடி ஆராதிக்கவும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அந்தப்படி நாம் செய்கையில், நம்மை ஆசீர்வதிக்க அவர் இறங்கிவருகிறார். பரிசுத்தவான்களுடைய கூட்டத்தில் நாம் அடிக்கடி அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை அநுபவித்திருக்கிறோம். ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவருடைய வீட்டுக்குப் போய், அதைத் தரும்படி கேட்டு, அதை எதிர்நோக்குவோமாக. அவர் நமக்கு மிகத் தெளிவான வெளிச்சத்தையும், மிகப் பலமான விசுவாசத்தையும், மிக அன்பான வைராக்கியத்தையும், மிகப் பரிசுத்தமான அன்பையும், மிக ஆவிக்குரிய சிந்தையையும், நம்முடைய சத்துருக்கள்மேல் பூரண ஜெயத்தையும் தருவார். "நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன்" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லுகிறபடி செய்வார். அவருடைய வார்த்தை பிசகமாட்டாது. அவர் தமது கிருபையை இவ்வண்ணமாக மேன்மைப்படுத்துவார். அவர் தரும் ஆசீர்வாதம் கெடுதலையடையாது, மாறிப்போகாது, என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும். அவர் ஆசீர்வதிக்கிறவன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டே யிருப்பான். அதோடே சாபம் கலந்திருக்கமாட்டாது. அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் உலகத்தாருக்கும் ஆசீர்வாதமாய் விளங்குவான். அவன் சந்ததி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கும். அவன் நித்திய கீர்த்தியுள்ளவனாய் வாழுவான்.

ஜூலை, 28௳.

"என் வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை."

(மாற். 13. 31.)

சாமுவேலைக் குறித்து "அவர் சொல்லுகிறதெல்லாம் தப்பாமல் நடக்கும்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய இரட்சகர் "வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம், என் வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை" என்று உறுதியாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவினுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும், வானத்தின் தூண்களையும் பூமியின் பலமான அஸ்திபாரத்தையும்விட நிலைநிற்கத் தக்கது. அவர் தமது ஜனங்களைச் சந்தித்துப் பலப்படுத்தி, அவர்களுக்குத் தேற்றரவாளனை அனுப்பி, அவர்களைப் பராமரித்துத், திரும்பவும் வந்து, அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, தமது பிதாவின் ராஜ்யத்திலே அவர்களைச் சூரியனைப்போல பிரகாசிக்கும்படி செய்வேன் என்று வாக்கருளியிருக்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகள் ஒழிந்து போகமாட்டாது. எல்லாம் நிறைவேறித் தீரும். அவர் அவிசுவாசிகளை நித்திய அழிவால் அழிப்பேன் என்றும், அவர்களுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கதாகத் தண்டிப்பேன் என்றும், புறம்பான காரிருளிலே அவர்களைத் தள்ளுவேன் என்றும் பயமுறுத்தியிருக்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேறவே நிறைவேறும். ஆடு கிடாய்களை விட்டும், பதர் கோதுமையை விட்டும், ராஜ்யத்தின் பிள்ளைகள் பொல்லாங்கனுடைய பிள்ளைகளை விட்டும் பிரிக்கப்படுவார்கள். பாவியே, தேவனுடைய வார்த்தையை நினைப்பாயாக. தேவகோபத்துக்காக அதிரு. இரட்சகரண்டைக்கு ஓடிப்போய், அவர் இரத்தத்தின் மூலமாய் மன்னிப்புக் கேட்டு, நீதிமானாக்கப்பட்டுச் சமாதானத்தைப் பெற்றுக்கொள். "என்னிடத்திற்கு வாருங்கள்" என்று அவர் அழைக்கிறார். வருகிறவனை அவர் ஒருபோதும் தள்ளிமாட்டேன் என்று வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். தேவவசனத்துக்கு விரோதமாய் அநேக ஞானிகள் எழுதி வீம்பு பாராட்டினதுண்டு. அதை நிக்கிரகம் செய்ய மன்னர்கள் தங்கள் வல்லமை செலுத்தினதுண்டு. அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதபடிக்கு அநேக துன்பங்கள் நடத்தப்பட்டதுண்டு. என்றாலும் சர்வவல்லவருடைய வேதம் இந்நாள் பரியந்தம் நிலைநிற்கிறது. உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் அது செழித்தோங்கும். அதைக் கைக்கொண்டு நடக்கிறவர்கள் முடிசூட்டப்படுவார்கள்.

ஜூலை, 29௳.

"இப்பொழுது உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரை ஸ்தோத்திரியுங்கள்."

(1 நாளா. 29. 20.)

இப்படிச் செய்வது எவ்வளவோ நியாயமாயிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், நாம் தேவனை ஸ்தோத்திரியாதபடிக்கு அசட்டையாயிருந்திருக்கிறோம். நம்முடைய தேவன் நாடோறும் நன்மைகளால் நம்மை முடிசூட்டுகிறார். ஆனால், நாம் உண்மைப்படி உள்ளத்தோடு நன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் அவரைத் துதிப்பது அபூர்வமாயிருக்கிறது. நியாயமானபடி நம்முடைய ஜீவியம் அவரைத் துதிக்கும் வாயாயிருக்கவேண்டும். சகல நன்மையை நாடியாவது நாம் அவரை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டியவர்களாம். "ஸ்தோத்திரப் பலியிடுகிறவன், என்னை மகிமைப்படுத்துகிறான்; தன் வழியைச் செவ்வைப்படுத்துகிறவனுக்குத் தேவனுடைய இரட்சிப்பை வெளிப்படுத்துவேன்" என்று கர்த்தர் சொல்லியிருக்கிறார். நன்றியறிதலுள்ளவர்கள் தேவனுடைய வழிவகைகளைப் பார்த்து, இரட்சகரின் கிரியையை அறிந்து, அவசரகாலத்தில் தேவனுடைய மீட்பை அநுபவித்து வருகிறார்கள். நன்றியறிதலுள்ளவன் தேவனிடத்திலிருந்து எதையும் பெற்றுக்கொள்ளுவான். இப்போது நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தரை ஸ்தோத்திரிப்போமாக. அவருடைய இரக்கங்கள் ஏராளமானவைகள், அவருடைய தயவுகள் பெரிதானவைகள், நம்முடைய சலாக்கியங்கள் அருமையானவைகள், நமக்கு முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கைகள் ஜோதிமயமானவை. நம்முடைய கடமைகளும் நிஜமாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாவமும் மன்னிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதமும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடி தீமையாயிருக்கிறவைகள் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரயாணத்தின் முடிவில் மோட்சம் நம்முடையதாகும். கர்த்தரை ஸ்தோத்திரிப்போமாக. அவரை நாம் துதியாதிருந்தால் கல்லுகள் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடும். துதி தோத்திரம் நமது உள்ளத்திலிருந்து பரத்துக்கேறும்போது, அங்கேயிருந்து அதிகமான ஆசீர்வாதங்களை நமக்குக் கொண்டுவரும்.

சாஸ்திர வேதப்பிரகாரா, தாவீது வம்சவோரா
நேத்திரத் தேவகுமாரா, நித்திய பிதாவின்குமாரா
தோத்ரம், தோத்ரம் தேவே! நித்தியம் நித்ஸதயாவே!
சோபனம், சோபனந்தானே சொல்லுவன் சொல்லுவனே.

ஜூலை, 30உ.

"மனுஷர்மேல் பிரியமுண்டாவதாக."

(லூக். 2. 14.)

இது நம்முடைய இரட்சகர் பிறந்தபோது, தேவதூதர் பாடின பாட்டின் ஓர் பங்கு. அது நமது ஆத்துமாவை ஆச்சரியத்தாலும் அன்பாலும் துதியாலும் நிரப்பத்தக்கது. மனிதர் யார்? தேவனுடைய சத்துருக்கள். அவர்களுடைய இருதயம் அவருக்கு விரோதமான பகையாயிருக்கிறது. அவர்களின் ஜீவியமெல்லாம் தேவனுடைய பரிசுத்த பிரமாணத்துக்கு நேர் எதிரிடை. அவர்கள் அவருடைய இரக்கத்தை அற்பமாய் எண்ணி, அவருடைய வல்லமையைப்பற்றித் தூஷணிகரமாய் எதிர்பேசினார்கள். அவர்கள் இருதயம் வச்சிரக்கல்போலிருந்தது. அப்படியிருந்தும் தேவன் அவர்கள்பேரில் உருகி, அவர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, அவர்கள்மேல் பிரியம் வைத்தார். இதை மெய்ப்பிக்கத் தமது குமாரனை அனுப்புவேன் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்தார். அவரும் வந்தார். அவர் நமது பாவங்களைச் சுமந்து, நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்து, சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தால் சமாதானத்தை உண்டாக்கினார். அவர் வந்து, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை விஸ்தரித்து, இரட்சிப்பு சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்ற நற்செய்தியை அறிவித்துப் பாவிகளைக் கண்டித்து, அவர்களுக்காகக் கண்ணீர் சொரிந்து, அவர்களுக்குப் பதிலாக மரித்துத் தமது நாமத்தின்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிறவர்களைப் பூரண நீதிமான்களாக்க உயிரோடெழுந்தருளினார். சுவிசேஷமானது தேவனுடைய சித்தத்தைத் தெளிவாயும் நிறைவாயும் மாட்சிமையான வண்ணம் நமக்குத் தெரியக்காட்டுகிறது. அவர் நம்முடைய மரணத்தை விரும்புகிறதில்லை என்றும், நித்திய அன்பாகிய ஒலிமுகவாசலை நமக்குத் திறந்துவைத்திருக்கிறார் என்றும் அது தெளிவாய் அறிவிக்கிறது. தேவன் நம்மேல் வைத்திருக்கிற அன்பை விசுவாசித்துப் பற்றிக்கொண்டு, அதற்கிசைவாய் நடப்பது எவ்வளவு உத்தமம். தேவன் நம்மிடத்தில் பிரியம்வைத்தால், நம்முடைய சத்துருக்கள் நம்மை விரோதித்துப் பகைத்தாலும், நம்மை மோசப்படுத்த அவர்களால் ஏலாது. நம்மை சத்துருக்களுக்கு மேலாக உயர்த்தி, அவர்கள் வெட்கப்பட நம்மை மேன்மைப்படுத்துவார்.

இன்பப்பிரகாசமே! இம்மானுவேல் அரசே!
ஏசுக்கிறிஸ்துநாயனே! ரட்சியும், ஸ்ரீ கர்த்தாவே!

ஜூலை, 31உ.

"நீங்கள் நம்முடைய தேவனுக்குப் பயந்து நடக்கவேண்டாமா?"

(நெகே. 5. 9.)

தேவபயம் நமக்குப் பெரிய பாதுகாப்பாயிருக்கிறது. ஆகையால் [illegible] வர்கள் என்னைவிட்டு அகன்றுபோகாதபடிக்கு எனக்குப் பயப்படும் பயத்தை அவர்கள் இருதயத்திலே வைத்து வைப்பேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். தேவனுக்குப் பயப்படுவது எவல் கடமையாயிருக்கிறது. அது நமக்கு அருளப்பட்ட ஒரு தயவு. அது மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு அத்தாட்சி. எந்த இடத்திலாவது, எந்தக் காலத்திலாவது, எந்தச் செய்கையிலாவது, தேவனுக்கு விசனமுண்டாக்காதபடி பயந்து நடக்கவேண்டும். அவருக்குப் பிரியமாய் நடப்பதே, நம்மை ஆளும் விருப்பமாயிருக்கவேண்டும். அவருடைய கோபம் பயங்கரப்படத்தக்கதென்றால், அவருடைய கோபத்தினால் விளையும் பயன் கொடிதென்றால், அவருடைய அன்பு இன்பமென்றால், அவருடைய சமுகம், அவருடைய வார்த்தையும் அதுபோகமும் சொல்லுகிறபடி சந்தோஷமானதென்றால், நாம் நம்முடைய தேவனுக்குப் பயந்து நடக்கவேண்டாமா? அப்படி நடக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமையே. ஆனால், நாம் அதை மறந்து, கிறிஸ்தவர்களுக்கு [illegible]ற்காதபிரகாரம், அற்பராயும் நிர்விசாரிகளாயும் அவமதிக்கிறவர்களாயும் உலக சிந்தையுள்ளவர்களாயும் வெகுவெகு[illegible]புள்ளவர்களாயும் குணகேடராயும் நடந்துகொண்டோம். கர்த்தர் நம்முடைய பாவங்களை நமக்குப் பலமாய் உணர்த்திக்காட்டி, தம்முடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்தி நமக்குள்ளே நிலையான சீர்திருத்தலை உண்டுபண்ணுவாராக. எப்போதும் பயந்து நடக்கிறவன் பாக்கியவான். அவன் எச்சரிக்கையோடு ஜீவிப்பான். பயந்து நடக்கிறவன் பின்னர் பயப்பட காரணம் நேரிடாது. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஞானத்துக்குத் துவக்கம். அப்படிப்பட்டவனுடைய புகழ்ச்சி என்றென்றைக்கும் நிற்கும்.

பாவிக்குத்தன் விசுவாசமே,—திருப்
பாதம் தனைத்தரும் விலாசமே
ஜீவனே! நீர் எனக்கு நேசமே,—தேவரீர்
சித்தத்தின்படி நடக்கச்செய்யும், பிரகாசமே!

ஆகஸ்டு, 1௳.

“[illegible]ண்டவரே, ஜெபம்பண்ண எங்களுக்குப் போதித்தருளும்.”

(லூக். 11. 1.)

உத்தம ஜெபம் [illegible] ஊக்கமுள்ள ஜெபம் மிகவும் பெலனுள்ளது. நாம் ஜெபம் செ[illegible]திருந்தும், அ[illegible] ஜெபம் செய்கிறவர்களைப்போலக் காண[illegible] இருக்கிற குறைவைப்பற்றி நமக்குத் தெளிவான அறிவில்லாததால், அனலான ஆசைகொண்டு, ஊக்கமான விண்ணப்பம் செய்கிறதில்லை. தேவன்பேரில் பலமான நம்பிக்கை வைத்துப் பிரியத்தோடே விழித்திருக்கிறதில்லை, பொறுமையோடே காத்திருக்கிறதில்லை. அப்படியிருந்தும், இவையெல்லாம் பலிதப்படும் ஜெபத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. பிரியமானவர்களே, அப்போஸ்தலன் சொல்லியதுபோல, “நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ளவேண்டியது இன்னதென்று அறியாதவர்களாயிருக்கிறபடியால்” சீஷர்களைப்போல, “ஆண்டவரே, ஜெபம்பண்ண எங்களுக்குப் போதித்தருளும்” என்று மன்றாடுவோமாக. நமக்கு மாறுத்தரவு அருளப்பட்டால், ஒருவேளை குறைவுகள் நம்மை நெருக்கலாம், உபத்திரவங்கள் நம்மைச் சூழ்ந்துகொள்ளலாம். சத்துருக்கள் நம்மை வளைந்துகொள்ளலாம், துன்பங்கள் நம்மை வட்டனி[illegible]லாம். சாத்தான் நம்மைக் கலங்கச்செய்து, அலைக்கழிக்[illegible]லாம். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நேரிடுகையில், ஜெபப[illegible]ண்ண கர்த்தர் தமது சபையாருக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறார். [illegible]ர் போதித்தால், அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பது [illegible]ச்சயம். ஆவியானவர் நமது உள்ளத்தில் வாசம்பண்ணி, பி[illegible]காசிப்பியாவிட்டால், உத்தம ஜெபம் அங்கிருந்து எழும்பமாட்டாது. ஆவியானவர் நம்முடைய அவசியமின்னதென்பதை நமக்கு உணர்த்தி, நம்முடைய ஆசையை ஏவி, ஆசனத்தண்டைக்கு நம்மை நடத்தி, நமது பெலவீனங்களில் சகாயஞ்செய்து, தேவனுக்கு முன்பாக ஆவியில் பெருமூச்சு விடும்படி செய்கிறார். உத்தம ஜெபம் உத்தம ஆசீர்வாதங்களைப் பிதாவின் பண்டசாலையிலிருந்து இறக்கிக்கொண்டுவரும் ஜெபத்தில் உறுதியாய்த் தரிக்கிறவர்கள் சமைய[illegible] சகாயமும் பெறுவார்கள்.

எங்கும் நிறைந்த வல்லோனே!—அன்பர்க்
கின்பு செய்கின்ற நல்லோனே! மிக
இங்கிதமாய் உனை எதிர்த்தொழ அருள்
ஈவாய், ஏழையை ஆளாய் என்.

ஆகஸ்டு, 2௳.

“நான் என் மாம்சத்திலிருந்து தேவனைப் பார்ப்[illegible]பேன்.”

(யோபு, 19. 26.)

நம்முடைய பாவங்க[illegible]த் தொலைப்பதற்கும், தமது தயவையு[illegible] அன்பையும் [illegible]ம் அநுபவிப்பதற்கும், தேவன் மாமிசத்தில் [illegible]போது அவர் நமக்காகப் பிதாவின் முன்பாகப் போயிருக்கிறார். அங்கே அவர் நமக்குப் பிரதிநிதியாயிருந்து, நம்முடனே அநுதாபப்பட்டு, நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் திரும்பவும் மகிமையோடே வருவார். அவர் பரிசுத்தவான்களால் காணப்படவும், மகிமைப்படத்தக்கவராகவும் வருவார். நம்முடைய மாமிசத்தில் நாம் தேவனைக் காண்போம். ஏனெனில், நம்முடைய சரீரம் அழிவில்லாததாய் எழுப்பப்பட்டு, நாம் முழுவதுமாய் இயேசுவின் மனித தன்மைக்கொப்பான தன்மையைத் தரித்துக்கொள்ளுவோம். “இதோ மேகங்களுடனே வருகிறார், கண்கள் யாவும் அவரைக் காணும், அவரைக் குத்தினவர்களும் அவரைக் காண்பார்கள், பூமியின் கோத்திரத்தார் எல்லாரும் அவரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்கள்.” பிரியமானவர்களே, தேவனைப் பார்ப்போம் என்று எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறோமா? அவர் தமது மகிமையோடும் தமது பிதாவின் மகிமையோடும் தமது பரிசுத்த-தூதரோடும் வரும் நாளுக்காக வாஞ்சிக்கிறோமா? அது மாட்சிமை பொருந்திய கடைசிக் காலமாயிருக்கும். முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவனாய், ஆட்டுக்குட்டியின் கலியாண விருந்தில் உட்காருவதும், இயேசுவோடே அவர் ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பதும் எவ்வளவு பாக்கியமாயிருக்கும். அவருடன் இன்பமான சம்பாஷணை செய்வோம். அந்நிய கண்களல்ல, நம்முடைய கண்களே, நமது ராஜாவைப் பார்க்கும்; பார்த்து மனச்சந்தோஷமடைவோம். நம்முடைய சந்தோஷத்தை ஒருவனும் நம்மை விட்டு எடுத்துக்கொள்ளமாட்டான். இந்தப் பங்கைப் பெற்றுக்கொள்வதே, நம்முடைய சிறந்த நோக்கமாயிருப்பதாக.

இயேசுவைக் காண்போம்.
இந்தக் கண்ணினால்;
இகபரம் ஆளும் அவரை
என்றும் பாடுவோம்.

ஆகஸ்டு. 3உ.

"தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவன் எவனும் தாழ்த்தப்படுவான்."

(லூக். 14. 11.)

நாம் மேலாக உயரவேண்டுமானால், தரைமட்டும் தாழவேண்டும். மேன்மைக்கு முன்னானது தாழ்மை. நாமெல்லாரும் தன்னைத்தன்னை உயர்த்துகிறவர்களாயிருந்து, அப்படி நாம் செய்வது நியாயம் என்று சொல்லுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். நம்முடைய இருதயத்தில் பெருமை அதிகமாய் மறைந்திருக்கிறது. நாம் நாடோறும் அதினின்று வெறுமையாக்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தன் தேவனை உயர்த்தி, கர்த்தராகிய இயேசுவைக் கனம்பண்ணி, சுயமேன்மையை தன் இரட்சகருடைய கரத்தில் விட்டுவிடவேண்டும். ஒருவனுடைய நிழல் எப்போதும் அவனோடு செல்வதுபோல, மெய்யாய் மனத்தாழ்மையுள்ளவனையும் கனம் பின்தொடரும். ஆனால் பெருமைக்காரனை விட்டோ, அது ஒரு குருவியைப்போல பறந்துபோம். பெருமை தாழ்த்தப்படவேண்டும். பெருமைச் சிந்தையுள்ளவன் தன்னைச் சிறுமையாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். சுவிசேஷ உபதேசங்களும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணங்களும், பெருமைக்கு விரோதமாயிருக்கின்றன. நாம் பெருமையினால் விம்மி, நம்மை நாமே மேம்பாடுள்ளவர்களாக எண்ணி, மனிதருக்கு மேலாக நம்மை நிலைநிறுத்தப் பார்த்தால், தேவன் நம்மைத் தரைமட்டும் தாழ்த்திப்போடுவார். தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான். இடியானது உயர்ந்த கட்டிடங்களின்பேரில் விழுவதுபோல தேவகோபமும் பெருமைக்காரர்பேரில் விழும். பெருமைகொண்ட தூதன் பிசாசானான். பெருமைகொண்ட ஆதி மனிதர் ஏதேனை விட்டுத் துரத்தப்பட்டார்கள். பெருமைகொண்ட நேபுகாத்நேச்சார் மாடுபோல் புல் மேய்ந்தான். பெருமைகொண்ட ஏரோது புழு புழுத்துச் செத்தான். பெருமைக்காரனைத் தேவன் தூரத்திலிருந்து பார்க்கிறார். பெருமை நம்மைச் சிறுமையாக்கிப் போடாதபடி, பெருமையைக் களைந்து, மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்வோமாக.

மேட்டிமை யுடையோர் மீது தற்பரனார்
வெறுப்படைந் தகற்றுவார் உடனே—நல்ல
தாட்டிக மிலாத் தாழ்ந்த சிந்தையினோர்
தமக்கருள் புரிகுவர் திடனே.

ஆகஸ்டு, 4உ.

"சர்வவல்லவர் என்னைக் கலங்கப்பண்ணினார்."

(யோபு. 23. 16.)

சர்வவல்லவர் என்னைக் கலங்கடித்தால், அது என் நன்மைக்காக இருக்கும். ஒருகையால் அவர் என்னைக் கலங்கடித்தால், இன்னொரு கையால் என்னை ஆதரித்து, ஆறுதல்படுத்துவார். திவ்விய விசாரணையில், நாம் உபத்திரவங்களை அநுபவிக்க ஏதுவானால், கிருபை நம்மைத் தாங்கவே தாங்கும். விக்கினங்கள் நேரிடுவது, நமது ஆத்துமாவுக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. அவைகள் நாம் விழிப்பாயிருக்கவும், ஜெபம்பண்ணவும், தேவபக்திக்குச் சத்துவத்தைக் கொடுக்கவும் ஏதுவாயிருக்கிறது. தேவன் நம்மைக் கலங்கடித்தால், அவர் நமதுபேரில் வைத்த இரக்கத்தினாலே அப்படிச் செய்கிறார். இப்போது அவர் கலக்கினால், இனிமேல் அவர் ஆறுதலை அளிப்பார். உபத்திரவங்கள் சாபங்களல்ல. சர்வசம்பூரணர் நம்மை உபத்திரவத்துக்குள்ளாக்கினால், அவர் நம்மை மறந்துபோகவில்லை என்பதற்கும், நம்மைத் தள்ளமாட்டார் என்பதற்கும், அது குறிப்பாயிருப்பதுடன்; அவர் நமக்காக ஆசீர்வாதங்களைத் திரளாக வைத்திருக்கிறார் என்பதற்கும், உபத்திரவங்களில் நாம் அதை அநுபவிக்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக்குகிறார் என்பதற்கும் அடையாளமாயிருக்கிறது. பிரியமானவர்களே, நீங்கள் அநுபவிக்கும் உபத்திரவங்களுக்காகத் தேவனைப்பற்றிக் கடினமான எண்ணம் கொள்ளுகிறீர்களோ, சர்வசம்பூரணர் உபத்திரவங்களின் மத்தியிலிருக்கிறார். அவைகளினின்று உங்களைக் கரையேற்றுவார் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பாவியே, தேவன் இப்போது பற்பல உணர்வைக்கொண்டு உன்னைக் கலக்காதிருந்தால், என்றைக்கும் தமது உக்கிரத்தால் உன்னைக் கலங்கப்பண்ணுவார். நாம் உலகத்தாரோடே ஆக்கினைக்குள் அகப்படாதபடிக்கு நீதிபரனாகிய தேவன் நம்மைத் தயவாய்க் குட்டி நம்மைக் கடிந்துகொள்ளட்டும். அது நமது தலைக்கு எண்ணெயைப்போலிருக்கும். நாம் அல்லத்தட்டவேண்டாம்.

கங்குல் பகலும் துயரம், கோவே!—வரும்
கலக்கம் ஒழித்தெனைத் தற்காவே!
பங்கெனக்குத் தந்த மெய் மன்னவே!—ஏழைப்
பாவியை ரட்சியும், ஏசு, தேவே! அதி.

"புத்தி தெளிந்தவன்."

(லூக். 8. 35.)

அப்படியானால் அவன் மனத்தாழ்மை யுள்ளவனாயிருந்தான். நாம் மனத்தாழ்மை யுள்ளவர்களாயிருந்தால்மட்டும் புத்திதெளிவுள்ளவர்களா யிருப்போம். அவன் இயேசுவின் பேரில் நம்பிக்கையுள்ளவனாயுமிருந்தான். நாம் அவருடைய புண்ணியத்தை நம்பி, அவருடைய வசனத்தைச் சார்ந்துகொண்டு, அவருடைய விண்ணப்பத்தின்பேரில் நம்பிக்கை வைத்தால்மாத்திரம் நாம் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களா யிருப்போம். அவன் அனலோடும் நன்றியறிதலோடும் இயேசுவின் பேரில் அன்புகூர்ந்தான். இயேசு நமக்காகச் செய்தவைகளுக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவைகளுக்கும் தக்கதாய் நாம் அவரில் அன்புகூருகையில், நாம் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களா யிருப்போம். இயேசுவை அறிந்தவன், தன் சக்திகளையும் தனக்குள்ள யாவையும் இயேசுவின் கனத்துக்கும் மகிமைக்குமாக விருத்தியடையச் செய்கிறான். பிரியமானவர்களே, நம்முடைய காரியம் எப்படியிருக்கிறது. நமது இருதயத்தின் நிலைமையென்ன? நாம் மெய்யான மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களா? இயேசுவின்பேரில் அனலான நம்பிக்கையை விளக்குகிறோமா? அவரைப்பற்றியும், அவருடைய மகிமைபொருந்திய நாமத்தைப்பற்றியும் நமக்குள்ளே அன்பு சுரந்தோடுகிறதா? அவருடைய பணிவிடைக்கென்றும் துதிக்கென்றும் நாம் நம்மை மறுபடியும் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறோமா? ஆண்டவரே, நான் என்னசெய்யச் சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று அவரை நோக்கிக் கேட்கிறோமா? பரிசுத்தத்தினாலும் அன்பினாலும் நாம் நிறையப்படும்படி வாஞ்சிக்கிறோமா? எல்லா விஷயத்திலும் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து, தேவனைக் கனம்பண்ணி, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, உத்தம மார்க்கத்தில் நடந்து, மற்றவர்களுக்கு மாதிரியைக் காட்டி, இயேசுவோடிருந்தவர்களாக நம்மை விளங்கக் காட்டுவோமாக.

அந்தகாரம் விலகவே, ஒளி சந்ததமும் இலகவே
சுந்தரப் பிரகாசனே! தேவலோகத்தர் போற்றும் நல் நேசனே!

"இதோ, ஆண்டவருக்குப் பயப்படுவதே ஞானம்."

(யோபு. 28. 28.)

சிலர் ஆஸ்தியைக் குவிப்பது ஞானம் என்று எண்ணுகிறார்கள். சிலர் மனிதருக்குள்ளே தங்களுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுகிறது ஞானம் என்று எண்ணுகிறார்கள். சிலர் சுகபோகமாய் வாழ்வது ஞானம் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடப்பதே ஞானம் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. தேவனுக்கு விசனத்தை உண்டாக்கப் பயப்படுகிறவன், அவருக்குப் பிரியமாய் நடப்பது நிச்சயம். தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்கள், அவருடைய வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் சுவிசேஷத்தை நம்பி, அவருடைய குமாரனை விசுவாசித்து, அவர் சத்துருக்களுக்கு விலகி, அவருடைய எத்தனங்களைக் கைக்கொண்டு, அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி, அவருடைய சிநேகிதருடன் ஐக்கியமாகி, சாத்தானை எதிர்த்துப் பாவத்துக்கு விரோதமாகப் போராடவேண்டும்; இதுதான் மெய்ஞ்ஞானம். இவ்வகையாய் அவர்கள் தீமைகளினாலுண்டாகும் தண்டனைக்கு விலகி, உத்தம நன்மைகளை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சர்வவல்லவர் அவர்கள் சிநேகிதர். சராசரத்திலுள்ள ஐசுவரியம் அவர்கள் பங்கு. மகிமையின் வாசஸ்தலங்கள் அவர்கள் வீடு. பெரிய மோசங்களுக்கு விலகி, பெரிய நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, பெரிய இன்பங்களை அநுபவித்துப், பெரிய கனத்தை அடைகிறவன் ஞானியாயிருக்கிறான். அப்படியானால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவன் ஞானியாயிருக்கிறான். தேவனுக்கு உத்தமமாய்ப் பயப்படுகிறவன் இப்படிப்பட்ட பாக்கியத்துக்குரியவனாவான். பரிசுத்தவான்களே, கர்த்தருக்குப் பயப்படுங்கள், அவருக்குப் பயப்படுகிறவர்களுக்கு யாதொரு நன்மையும் குறைவுபடாது. திவ்விய பயம், கோபாக்கினைத்தினத்தில் நம்மை மேன்மைப்படுத்தும்.

ஆண்டவர் வேதம் குறைவற்றததினால் ஆத்துமம் உயிரடையும்
ஆண்டவர் சாட்சி சத்தியமே, அதினால் பேதையும் நல்ஞானி—ஆமே
தாண்டவர் கட்டளை செம்மைய நல்லிதய ஆனந்தமாகிடுமே
அருளானந்த மாமே ஆண்டவர் வேதம்.

ஆகஸ்டு, 7௳.

"எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ணவேண்டும்."

(லூக். 18. 1.)

நாம் எப்போதும் பாவஞ் செய்கிறவர்களானதால், மன்னிப்புக்காக எப்போதும் ஜெபம் பண்ணவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் எப்போதும் குறைவுள்ளவர்களாயிருப்பதால், ஆதரவுகளுக்காக எப்போதும் ஜெபம் பண்ணவேண்டும். தேவன் எப்போதும் நமக்குச் செவிகொடுக்கப் பிரியமாயிருக்கிறதால், நமக்கு அவசியமானவைகளுக்காகவும் அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருப்பவைகளுக்காகவும் எப்போதும் ஜெபம் பண்ணவேண்டும். ஆனால் சிலர் ஒருக்காலும் ஜெபம் பண்ணுகிறதில்லை. சிலர் மோசங்கள் வருங்காலத்தில் ஜெபம் பண்ணுவார்கள். அவர்கள் அன்பினாலல்ல, பயத்தினால் ஜெபம் பண்ணுவார்கள். அடிமையானவன் தான் கண்ணியமாக எண்ணாத எஜமானுக்குத் தன் கடமையை நிறைவேற்றுவதுபோல, அவர்களும் செய்கிறார்கள். நல்ல அருமையான தாய் தந்தைகளிடத்தில் கேட்கும் பிள்ளைகளைப்போல, அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். ஒருக்காலும் ஜெபம் பண்ணாதவன், பயத்தினால் மரித்தவனாயிருக்கிறான். மோசமுள்ளகாலத்தில் ஜெபம் பண்ணுகிறவன், பரிசுத்த ஆவியானவரின் போதனைக்கும் அவருடைய இன்பமான ஏவுதலுக்கும் அந்நியன். இதை வாசிக்கிறவனே, உன் காரியம் என்ன? நீ அடிக்கடி ஜெபம் பண்ணுகிறாயா? ஜெபத்தின்பேரில் உனக்கு உள்ளபடி பிரியமிருக்கிறதா? ஜெபம் பண்ணுவது உனக்கு இன்பமான சலாக்கியமாயும் ஆறுதலாயுமிருக்கிறதா? நீ பூமியில் ஜெபம் செய்யாவிடில், பரலோகத்தில் ஒருக்காலும் துதிக்கமாட்டாய். துதிக்கு ஜெபம் வித்து, இப்போது சரியானபடி தேவனை நோக்கி ஜெபம் பண்ணுகிறவன், இனிமேல் மனோற்சாகமாய்த் தேவனைத் துதிப்பான். சிநேகிதனே, நீ ஜெபம் பண்ணவேண்டும், எப்போதும் ஜெபம் பண்ணவேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிடுகிறார். நீ என்ன செய்கிறாய்? உன் நடத்தை என்ன செய்கிறது. இன்று காலையில் உனக்கு ஜெபசிந்தை இருக்கிறதா? ஜெபம் பண்ண விரும்புகிறாயா? ஜெபத்தின் ஆவிக்காகத் தேவனை நோக்கி வேண்டிக்கொள்.

ஜெபத்தின் தாகம் அகத்தில் ஊறி ஜெபித்துப் போற்றவே—மிக
சிறப்பாய் ஏற்றவே.

ஆகஸ்டு, 8௳.

"பொல்லாப்பை விட்டு விலகுவதே புத்தி."

(யோபு. 28. 28.)

மனிதனுடைய எண்ணத்துக்கும், தேவனுடைய எண்ணத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது. தெளிந்த புத்தியுள்ளவனை, கல்விமானை, அதிகமாய் வாசித்துத் தேறின நிபுணனை, அறிவுள்ளவனை, புத்தியுள்ளவனென்று சொல்லுவோம். தேவனோ பரிசுத்தவான் ஞானி என்கிறார். தேவதன்மையையும், நம்முடைய கடமையையும், தேவன் விரும்புகிறவைகளையும், நம்முடைய சலாக்கியத்தையும், தேவகிருபையையும், நம்முடைய சுபபாக்கியத்துக்குரியவைகளையும் நாம் அறிந்தால் நாம் ஆராய்ச்சிசெய்து, ஜெபம் பண்ணி, சகல பாவங்களுக்கும் விலகும்படி முயற்சிப்போம். பாவத்தைப்போல மோசமானதொன்றுமில்லை. வேதத்திலே பாவியை பைத்தியகாரனென்றும், பரிசுத்தவானை ஞானியென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. அளவில்லாத கோபத்தை வருவித்துச் சர்வ வல்லமைக்கு விசனத்தை மூட்டி, அளவில்லாத நீதியை எதிர்த்து, கிருபையின் ஐசுவரியத்தைத் தள்ளி, உன்னத கனத்தை அசட்டைசெய்து, கொடிய உபத்திரவத்துக்குத் தன்னை ஆளாக்கிக்கொள்ளுகிறவன் பைத்தியகாரன்தானே. குணப்படாத பாவி இப்படியே தனக்குக் கேட்டை வருவித்துக்கொள்ளுகிறான். சிநேகிதனே, உன் காரியம் எப்படியிருக்கிறது? நீ பொல்லாப்பை வெறுத்துக் கர்த்தராகிய இயேசுவோடிசைந்து, அவரைப் பின்பற்றி வருகிறாயா? பொல்லாப்பையும் பொல்லாப்பாய்த் தோன்றுகிறவைகளையும் விட்டு விலகு. பொல்லாங்கை நடப்பிக்கிறவன், மோசநாளில் தப்பான். பொல்லாங்கு அவனை வேட்டையாடும். அவன் நரகக்குழியில் இறங்கி, கடுங்கோபத்துக்கு இரையாவான். அவன் செய்த ஆகாத கிரியைகள், சேவகனாயிருந்து, அவனைப் பிடித்து நித்திய சிறைச்சாலையில் அடைக்கும்.

வையகம் எல்லாம் வெறும் மாயை அறியாயோ?
வான் கதி தன்னை நாடு,
உய்யும் இடம் இங்கில்லை, நீ ஓடி நல்வழி தேடு;
ஐயகோ! உணர்வடை உன் ஆவி பிரியுமுன்னே.

"இந்த மனுஷனிடத்தில் நான் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை."

(லூக். 23. 4.)

இது இயேசுவைக்குறித்து, பிலாத்து சொன்ன சாட்சி. அவன் அவரை விசாரணை செய்திருந்தான். அவருக்கு விரோதமாய்க் கொண்டுவரப்பட்ட சாட்சிகளையும் விசாரித்திருந்தான். முடிவிலே அவர் குற்றமற்றவரென்று கண்டுபிடித்தான். அவரிடத்தில் ஒரு குற்றமாவது இருந்தால், அவர் பிராயச்சித்தம் செலுத்தக்கூடாதவராயிருப்பார். பலி குற்றமற்றதாயிருக்கவேண்டும். அவரிடத்தில் ஒரு குற்றமாவது இருந்தால், அவர் நமக்குப் பரிபூரணமாதிரியா யிருக்கமாட்டார். மீட்பின் வழிவகையெல்லாம் சிதைந்துபோம். தீர்க்கதரிசனங்கள் உதவாமற்போம். அவருடைய ஜனங்களின் நம்பிக்கை வீணாய் மாறும். ஆனால் அவர் தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவராயிருந்தார். ஆகாமியக்காரனான நியாயாதிபதியும், இந்த மனுஷனிடத்தில் நான் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை என்று சொன்னான். பாவியே, நீ அவரில் ஒரு குற்றத்தையாவது கண்டுபிடிப்பாயா? அல்லவென்றால் நீ ஏன் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை? ஏன் மாட்சிமையான அவருடைய பலியின்பேரில் நம்பிக்கை வைக்கிறதில்லை? அவருடைய அருமையான நாமத்தினாலே நீ ஏன் மகிமையையும் கனத்தையும் சாகாமையையும் தேடவில்லை? நீ அவரிடத்தில் ஒரு குற்றமும் கண்டுபிடியாதிருந்தும், அவரை அசட்டைபண்ணி தள்ளினால், தேவனும் பரலோகம் பூலோகம் நரகலோகம் இவைகளிலுள்ளவர்களும் உன்னிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடிப்பார்கள். இயேசு குற்றமற்றவர், பாவிகளுக்கு விலகினவர், மாசில்லாதவர், பரிசுத்தர். அவர் ஜென்மத்திலும் செய்கையிலும் பூரண சுத்தமுள்ளவர். ஒளியின் தூதன்போல் நடந்தார். பரிசுத்தவான்களுக்கு அவர் சிறந்த மாதிரியாயிருக்கிறார். சகலரும் அவர் மங்காப பரிசுத்தர் என்று அறிக்கைபண்ணும் காலம் தூரமல்ல. நீ அவரைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டால் நீயும் கடைசிநாளில் அவர் புண்ணியத்தின் மூலமாய்க் குற்றமற்றவனாக எண்ணப்பட்டு மகிழுவாய்.

குற்றமற்ற மீட்பர்—பவக்கடன்—முற்றும் அறத் தீர்ப்பர்
கொற்றவர்க்கும் கல்வி கற்றவர்க்கும், சுரர்
மற்றவர்க்கும் அளவற்ற கிருபையே.

"அவன் அவர் சமுகத்தைக் கெம்பீரத்தோடே பார்ப்பான்."

(யோபு. 33. 26.)

பாவ மாறுதலில்லாமல் ஒரு பாவியும் இப்படிச் செய்யக்கூடாதவனாயிருப்பான். பாவத்தை நேசித்து, அதில் ஜீவிக்கிறவன், பாக்கியவானாயிருக்கும்படி தேவனில் ஒன்றையும் கண்டுபிடியான். பாவத்தைப்பற்றிய உணர்வுண்டாகி, நொறுங்குண்ட ஆவியைப் பெற்று, இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் ஒப்புரவாகி, அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடப்பண்ணுகிற புத்திர சுவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றால்மாத்திரம் சந்தோஷத்தோடே அவர் முகத்தைத் தரிசிக்கலாம். அது பிதாவின் முகம். அன்பினால் இலங்குகிற பிதாவின் முகம். குற்றமுள்ள கெட்டுப்போன மகன் திரும்புகையில், அவனை அணைத்துக்கொள்ளும் பிதாவின் சமுகம். நம்மோடே ஒப்புரவாகி, சமாதானமுள்ளவராய் நம்மில் அன்புகூர்ந்து, நமக்கு நன்மைசெய்யப் பிரியமாயிருக்கிற தேவனைக் காண்பது எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும். அது முழு இருதயத்தையும் பரவசப்படுத்தும்; செய்யமுடியாத சந்தோஷத்தினாலும் பூரண மகிமையினாலும் நம்மை மகிழ்ச்சியாக்கும். பாவியே, நீ பாவவுணர்வுள்ளவனாயிருந்து, இயேசுவின் மூலமாய்த் தேவனைத் தேடி, ஊக்கத்தோடே அவரை நோக்கி ஜெபம்பண்ணினால், நீ குழியில் இறங்காதபடிக்கு அவர் உன்னைப் பாதுகாப்பார். நீ அவர் சமுகத்தைச் சந்தோஷத்தோடு தரிசிப்பாய். இன்று கர்த்தரைத் தேடு, அவருடைய அன்பினால் நீ நிறையப்படும் பரியந்தம் ஓய்ந்திராதே. நீ காலத்தாமதம் பண்ணாமல் இடுக்கமான வாசல் திறந்திருக்கும்போதே, அதில் பிரவேசிக்க ஜாக்கிரதையாயிரு. மிகுந்த உபத்திரவத்தின் வழியாய்த் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறாய். அங்கே நீதியில் அவருடைய முகத்தைத் தரிசித்துப் பரிபூரண ஆனந்தத்தையும் நித்திய பேரின்பத்தையும் அநுபவிப்பாய்.

பயங்கள் திகில்கள் ஏது? பரிசுத்தர்கள்
பாடி மகிழும்போது
ஜெயம், ஜெயம் என்று காத்ர திரித்துவத்துக்கு மாத்திரம்
மப நசரேயர் தோத்திரம் மகிழ்ந்து, சொல்வோமே; தோத்திரம்.

ஆகஸ்டு, 11௳.

"நான் செய்யும்படி நீர் எனக்கு நியமித்த கிரியையைச் செய்து முடித்தேன்."

(யோவா. 17. 4.)

இயேசுவின் கிரியை பூரணமுள்ளது. அவர் பரலோகத்துக்குப் போகுமுன், பூமியிலே அவர் நிறைவேற்றவேண்டிய கிரியைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றி முடித்தார். அவர் ஒரு காரியத்தையாவது மறக்கவுமில்லை, ஒன்றையும் விட்டுவிடவுமில்லை. அவர்பேரில் சுமத்தப்பட்டவைகளையெல்லாம் சுமந்தார். ஒவ்வொரு ஒப்பந்தத்தையும் நிறைவேற்றினார். அவர் பாதையில் தடையாயிருந்த சகல சத்துருக்களையும் முறியடித்தார். தமது சபையைச்சேர்ந்த ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் கிரயங்கொடுத்து வாங்கினார். அவருக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட யாவருக்கும் இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்தார். பூலோகத்திலே அவர் கிரியையை நடப்பித்துப், பரலோகத்திலே இளைப்பாறுகிறார். அவர் முடித்த கிரியை அவருக்கு மகிமை. அது நம்பிக்கைக்கும் வெற்றி சிறப்புக்கும் ஆதாரம். இயேசு தமது கிரியைகளை முடித்திருக்கிறார். நாமும் நம்முடைய கிரியையை முடிக்கும்படி பிரயாசப்படுவோமாக. அவர் பிதாவின் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். நாமும் அவருடைய ஆசனத்தில் உட்காருவோம். இயேசு நிறைவேற்றின கிரியையினால் நீதிக்கு என்றைக்கும் திர்ப்தியுண்டாயிருக்கிறது, பரிசுத்த பிரமாணம் கண்ணியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இயேசு நிறைவேற்றி முடித்த கிரியையைமாத்திரம் நோக்கிப்பார்த்து, அதின்பேரில் நம்பிக்கைவைத்து மேன்மை பாராட்டுவோமாக. அதைத்தவிர வேறொன்றும் மரணநேரத்தில் நமக்கு உதவாது. இந்த ஜீவியத்தில் வேறொன்றின் பேரிலாவது நம்பிக்கை வையாமல், அதின்பேரிலேமாத்திரம் சாய்ந்துகொள்வோமாக. பரலோகத்தில் தேவசமுகத்தில் நிற்கும் எந்தத் தூதனாலாவது செய்ய ஏலாத இரட்சண்ணிய கிரியையை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். அவர் முடித்த கிரியையினாலே மனிதன் தேவசமுகத்தைக் காணும்படியான சலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறான். அவருடைய கிரியைகளே மனுப்புத்திரரை வழுவாதபடி நித்தியமாய்க் காக்கத்தக்கது.

முன்னாள் நான் ஒப்புக்கொண்டு சொன்ன வாக்குத் தப்பாமல்
முடித்தேன் உமது சித்தம் ஐயா—உலகில்.

ஆகஸ்டு, 12௳.

"அவர் சமாதானத்தை அருளினால் யார் கலங்கப்பண்ணுவான்?"

(யோபு. 34. 30.)

நம்முடைய காலங்கள் தேவனுடைய கரத்திலும், நம்முடைய அநுபோகங்கள் முற்றும் அவருடைய அதிகாரத்துக்குள்ளும் இருக்கின்றன. நாம் எங்கே இருந்தாலும், எவ்வித நிலைமையில் இருந்தாலும், தேவன் சமாதானத்தை அருளி, நமது இருதயங்களில் அன்பைப் பொழிந்து, நம்முடைய ஆத்துமாவில் பிரகாசித்தால் நாம் சமாதானமுள்ளவர்களாய் வாழுவோம். ஆனால் நாம் நல்ல ஸ்திதியில் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், உத்தம சிநேகிதரால் சூழப்பட்டிருந்தாலும், திரள்சம்பத்துடையவர்களாயிருந்தாலும், தேவசமுகமும் ஆசீர்வாதமும் அன்பும் இல்லாமற்போனால் நாம் பாக்கியவான்களாயிருப்பது கூடாத காரியம். வானத்தின்கீழ் ஒன்றும் நமக்குச் சமாதானத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது. நம்முடைய கவை காரியங்களெல்லாம் தெய்வீக கரத்திலிருக்கிறதென்று உணர்ந்து, அவருடைய வசனத்தினாலும் சமுகத்தினாலும் புன்னகையினாலும் ஆறுதலடைவோமாக. அவர் சமாதானம் அருளுகையில் நாம் இளைப்பாறுவோம். உலகம் நம்மைச் சூழ்ந்து நமக்கு விரோதமாய் எழும்பினாலும், பூமியின் பலத்த அஸ்திபாரம் நீங்கினாலும், வானம் துக்கவஸ்திரம் தரித்தாலும் நாம் சுகமாயிருக்கலாம். கர்த்தாவே, பாவமன்னிப்பினாலும், புத்திரசுவிகார நன்மையினாலும், உம்முடைய அன்பின் பாசத்தாலும், நித்திய மகிமையின் நம்பிக்கையினாலும் உண்டாகிய சமாதானத்தை எங்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தருளும். எப்போதும் நம்மோடே இருக்கிற தேவன்பேரில் நாம் நம்பிக்கையாயிருப்பது எவ்வளவு மேலான நன்மையை நமக்கு வருவிக்கும். இயேசு சமாதானப் பிரபுவாயிருக்கிறார். அவர் தமது மரணத்தினால் இந்தச் சமாதானத்தைச் சம்பாதித்தார். நீதியும் சமாதானமும் ஒன்றையொன்று முத்திசெய்யும்படி பண்ணினார். அந்தச் சமாதானத்தை நம்மிடத்திலிருந்து நீக்கிப்போட ஒருவனுக்கும் சக்தியில்லை.

பூலோகத்தில் சமாதானம், புவி மானிடர்க்குச் சமாதானம்,
மேலோகத்தில் சமாதானம், தேவனோடு மெய்ச் சமாதானம்,
ஆலகாலக் கொடும் அலகையின் சிரமே,
அழிக்கும் இம்மானுவேல் அச்சய சரமே.

ஆகஸ்டு, 13உ.

"அவருடைய பரிபூரணத்திலே நாம் பெற்றோம்."

(யோவா. 1. 16.)

சகல சம்பூரணமும் கிறிஸ்துவில் நிறைவாயிருக்கும்படி
பிதா சித்தங்கொண்டார். தேவத்துவத்தின் பரிபூரணம் எல்
லாம் அவரில் வாசமாயிருக்கிறது. கிருபையும் மகிமையும்
அவரில் சம்பூரணமாயிருக்கிறது. அவைகளை அவர் ஈயும்படி
வைத்திருக்கிறார். தம்மண்டைக்கு வரும் யாவருக்கும் அவர்
அவைகளை இலவசமாய்க் கொடுக்கிறார். நீதிமானுக்கும் கிரு
பையும், பரிசுத்தவானுக்கும் கிருபையும் அவரிடத்திலிருந்
தே உண்டாகிறது. நாம் இங்கே முதலாவது அவருடைய
கிருபையிலிருந்தே நன்மையைப் பெற்றுக்கொண்டோம். பின்
னால் அங்கே அவருடைய கிருபையிலிருந்தே நாம் மகி
மையைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் செய்வோம். நாம் வேறே யாரி
டத்திலாவது போகவேண்டியதில்லை. நமக்குத் தேவையான
யாவும் அவரிடத்திலிருக்கிறது. மற்றவர்களிடத்திற்குப் போ
வதில் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை. நமக்கு வேண்டும் காரி
யங்களைத் தர அவர்களால் ஏலாது. ஆதலால் நாம் பேதுரு
வைப்போல, "ஆண்டவரே, நாங்கள் யாரிடத்திற்குப் போ
வோம், உம்மிடத்தில் நித்திய ஜீவனுள்ள வசனமிருக்கிறதே"
என்று சொல்லலாம். இன்று காலையில் நாம் அவருடைய சம்
பூரணத்தண்டைக்குப் போய், ஏராளமான நன்மையைக் கேட்
போமாக. இன்று நாம் ஒவ்வொரு கடமையை நிறைவேற்று
கையிலும், ஒவ்வொரு உபத்திரவத்தை அநுபவிக்கையிலும்,
நமக்கு நேரிடும் ஒவ்வொரு சோதனையிலும், அவரிடத்திலிருந்து
கிருபையை எதிர்நோக்குவோமாக. அவர் கிருபையும் சத்திய
மும் நிறைந்தவர். அவருடைய பரிபூரணத்தின்பேரில் நம்மு
டைய கண்களை ஏறெடுப்போமாக. நம்முடைய இருதயத்தை
அவருடைய அன்பிலும், நம்முடைய கரங்களை அவர் பணிவி
டையை ஜாக்கிரதையாய்ச் செய்வதிலும் நிலைநிறுத்துவோமாக.
அவர் ஒருவரையும் அதட்டாமல் மனப்பூர்வமாய்க் கொடுக்
கிறார்.

சிறுமையில் சீஷர்க்குந் தன் ஜீவனுவி தந்தாயே
வறுமையில் வானபோதம், வெகு வெகுவாய்ச் சொரிந்தாய்
சிறியேன் எனக்குந்தன் சீரிய வரந்தந்தால்
சிந்தையாய்ச் சிறப்புடனே நினைக்கே பிழைப்பேனையா.

ஆகஸ்டு, 14உ.

"என் கண்களை ஏறெடுக்கிறேன்."

(சங். 121. 1.)

சங்கீத கவிஞனின் தீர்மானத்தின்படியே நாமும் செய்வது
உத்தமம். கடந்த இரவில் நாம் சுகமே ஆதரிக்கப்பட்டதால்,
நாம் நன்றியறிதலோடே அவரை நோக்கிப் பார்த்து, அவர்
செய்த நன்மைக்காகத் துதி செலுத்தவேண்டும். நாம் குறைவுள்
ளவர்கள் என்பதை அறிந்து, இன்று நமக்கு வேண்டிய நன்மை
களுக்காகப் பரலோகத்தின் தேவனை நோக்கிப் பார்க்கவேண்
டும். நம்முடைய சத்துருக்கள், மோசங்கள் இன்னவைக
ளென்று நாம் அறிந்தவர்களாக, எப்போதும் நம்மைப் பாது
காத்து, நடத்தி, பரிசுத்தமாக்க ஆயத்தமாயிருக்கிற தேவனை நோக்
கிப் பார்க்கவேண்டும். நாம் நமக்குள்ளே பார்த்தால், அதைரியப்
படுவோம். நாம் நம்மைச் சூழப்பார்த்தால், கலக்கம் அடை
வோம். பின்னாகப் பார்த்தால் நம்முடைய பயம் அதிகரிக்கும்.
முன்னாகப் பார்த்தால் வரும் மோசத்துக்கு அஞ்சுவோம். உன்
னதத்துக்கு நேராய்ப் பார்த்தால், நாம் அமிழ்ந்திப்போகாதபடி
நமது சிரசு பாதுகாக்கப்படும்; இருதயம் உடைந்துபோகாதபடி
தற்காக்கப்பட கால்வழுவாதபடி உறுதிப்படுத்தப்படும்; நமது
கரங்கள் தளர்ச்சியடையாதபடி பெலப்படும். பிரியமானவர்
களே, நாம் மேலே நோக்கிப் பார்ப்போமாக. அங்கே நம்மு
டைய அன்புள்ள பிதா இருக்கிறார்; நமக்காகப் பரிந்துபே
சும் இரட்சகரிருக்கிறார். அங்கே நம்முடைய மூத்த சகோ
தரிருக்கிறார்கள். அங்கே நமக்கு வேண்டிய நன்மைகள் யாவு
மிருக்கின்றன. அங்கே நம்முடைய நித்திய வீடு உண்டு.
மற்றவர்கள் தங்கள் மனப்படி எங்கும் பார்க்கட்டும். "நான்
மேலே நோக்குவேன்" நாம் விசுவாசத்தோடு தேவனை நோக்
கிப் பார்த்தால், அவர் கிருபையாய் நம்மைக்கடாட்சித்து, நமக்கு
அவசியமான யாவையும் தருவார். எவனுடைய இருதயம்
எப்போதும் பரத்தை நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ, அவனு
டைய ஆசை விருப்பங்கள் எல்லாம் அங்கே இருப்பதால்
அவன் மேலுலகத்திற்குப் பங்குள்ளவனாவான்.

உனக்கொத்தாசை வரும் நல் உயர் பருவதம் இதோ!
துன்ப துயரத்திலும் துக்க சமையத்திலும்
இன்பமுறும் பொழுதும் எல்லாம் உனக்கவரே.

ஆகஸ்டு, 15உ.

"இயேசுவைக் காண விரும்புகிறோம்."

(யோவா. 12. 21.)

பேர்போன மனிதரையும், விசேஷித்த இடங்களையும்,
அபூர்வமான காரியங்களையும் பார்க்க மனிதர் பிரியப்படுவார்
கள். இருதயத்திலுள்ள கிருபையோ, இயேசுவைப் பார்க்க
வாஞ்சைகொள்ளும். நாம் மறுபடியும் பிறந்தபின் முதலாவ
தாக நாம் பார்க்க விரும்பும் பொருள் இயேசுவே. நாம் இந்த
உலகத்தைவிட்டு நீங்கும்போது, நாம் கடைசியாக பார்க்க
விரும்புவதும் அவரே. நம்மை ஆற்றும்படி, அவர் துக்கமுள்ள
வராயும், நம்மைப் பிரகாசிக்க, அந்தகாரத்திலிருப்பவராகவும்;
நம்மை விடுவிக்க மோசத்தில் அகப்பட்டவராகவும்; செழுமை
யில் நம்மைக் காக்கிறவராகவும்; வியாதியில் நம்மை ஆறுதல்
படுத்துகிறவராகவும்; மரணத்தில் நாம் வெற்றிகொண்டாட
பெலன் தருகிறவராகவும் இருந்ததைப் பார்க்க விரும்புவோம்.
அவர் முன்னணையில் படுத்திருந்ததையும் யோர்தானிலும், ஆல
யத்திலும், லாசருவின் கல்லறை அருகிலும், திரள்கூட்டத்தார்
நடுவிலும், உபத்திரவ வீட்டிலும் காணப்பட்டதையும், கெத்
செமனே தோட்டத்திலும், பிலாத்துவின் நியாயாசனத்துக்கு
முன்பாகவும் அநுபவித்த பாடுகளையும் கொல்கதாவில் அவர்
தொங்கினதையும், ஒலிவமலையிலிருந்து அவர் பரமேறினதை
யும், பிதாவின் முன்பாக பரிந்துபேசுவதையும், தம்மால் தமக்
காக உருவாக்கின உலகத்துக்கு அவர் வானத்தின் மேகங்க
ளோடே திரும்ப வருவதையும் பார்க்கப் பிரியப்படுவோம்.
சிநேகிதனே, நீ எப்போதாவது இயேசுவைக் கண்டாயா? இன்று
காலையில் அவரைப் பார்க்க உனக்குப் பிரியமிருக்கிறதா? அவ
ரே உன் இரட்சிப்பு, அவரே உன் தேவன். அவர் உனக்கு
எல்லாமாயிருக்கிறார். இங்கே இயேசுவை விசுவாசத்தினால்
தரிசிக்கிறவன் மறுமையில் அவரை முகமுகமாய்க் காண்பான்.

விண்ணவர் சூழும், மண்ணவர் வாழும்
பொன்னகர் தனில் பின்னம தின்றி
உள்ளியே சென்று சன்னிதி கண்டு
அன்னால் யேசுவைக் கண்ணாரக் காண.

ஆகஸ்டு, 16உ.

"இதோ, நான் நீசன்."

(யோபு. 40. 4.)

யோபு இப்படி எப்போதும் தன்னைப்பற்றி உணர்ந்
ததில்லை, நினைக்கவுமில்லை. அவன் தேவனுக்குத் தூரமாயிருந்த
போது, மேன்மைபாராட்டி நியாயஞ்சொல்லி, அவரோடே
போராடினான். தேவனுடைய பரிசுத்தமுள்ள சமுகத்தண்
டையில் கொண்டுவரப்பட்டபோது, அவன் ஆச்சரியத்தில்
மூழ்கி, வெட்கத்தால் நிறைந்து, தன்னை அருவருத்தான்.
பாவியானவன் தேவமகிமையைக் காண்கையில், எப்போதும்
அவனுக்குள் இப்படிப்பட்ட பலனுண்டாகும். யோபைப்
போல, ஏசாயாவும் உணர்ந்து, "ஐயோ நான் அதமானேன்,
சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவை என் கண்கள் கண்டதே"
என்று விளம்பினான். பெருமையும் சுயநீதியும், தேவனுடைய
சமுகத்தில் ஒருக்காலும் நிற்கமாட்டாது. தேவனுக்குச் சமீ
பிப்பதற்குத் தக்கதாக நாம் நமது சீர்கேட்டைக் கண்டு, நம்மை
அருவருத்து, இயேசுவையும் அவர் கிரியைகளையும் அருமை
யாக எண்ணுவோம். பெருமைச் சிந்தையுள்ள பாவிகள், தேவ
சமுகத்தண்டைக்கு ஒருக்காலும் வரமாட்டார்கள். வயவஞ்ச
கரான மார்க்காநுசாரிகள் தேவனைப் பின்செல்லவேண்டும்
என்று விரும்பினாலும், தூரத்தில் பின்செல்லுவார்கள். தேவன்
நம்மில் மகிமைப்படவும், இயேசு நமக்கு அருமையாயிருக்க
வும் தக்கதாக, நாம் நம்மைப்பற்றி தெளிந்த அறிவுள்ளவர்
களாய்த் தாழ்மையான எண்ணங்கொள்வது, மிகவும் நன்
மையே. நாம் நமது நீசத்தனத்தை அறிவதற்குத் தக்கதாக,
இரட்சகருடைய நீதியை மதிப்போம். நமது பெலவீனத்தை
உணர்வதற்குத் தக்கதாக, ஆவியானவருடைய வல்லமையை
மதித்து, அதற்காக ஜெபஞ்செய்வோம். சகோதரனே, உன்
நிலைமை என்ன? பரிசேயன் சுயநீதியைப் பாராட்டினான்.
தேவன் அவனைப் புறக்கணித்தார். ஆயக்காரன் தன் குற்
றத்தை உணர்ந்து கிருபைக்காக மன்றாடினான். அவன் நீதி
மானாக்கப்பட்டுத் திரும்பினான். நீயும் உன் பாவநிலைமையை
உணர்ந்து ஆயக்காரனைப்போல கிருபைக்காக மன்றாடு. அப்
போது நீ விரும்பியபடி உனக்குக் கொடுக்கப்படும்.

அறிவிலாதொரு மிருகமாக நான் அலைந்த பாதகன் ஆயினும்
அருமை ரட்சகனே திருமனம் உருகுமே, மிகு உருகுமே.

ஆகஸ்டு, 17௳.

"நான் உன்னை மறப்பதில்லை."

(ஏசா. 49. 15.)

நாம் அடிக்கடி கர்த்தரை மறக்கிறவர்களா யிருக்கிறோம். இது நம்முடைய பாவமும் பலவீனமுமாயிருக்கிறது. சில வேளைகளில் தேவன் நம்மை மறந்துபோனார் என்று எண்ணுவோம். அது கூடாதகாரியம் என்று அவர் உறுதிப்படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார். தாய் தன் பாலகனை மறந்து, அதை அசட்டையாக விட்டுவிடலாம். ஆனால் தம்முடைய ஜனத்தையோ, அவர் ஒருக்காலும் மறக்கப்போவதில்லை என்கிறார். அவர்கள் அவர் கையில் ஆழமாய்ப் பதியப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் அவர்களை மறவாதபடிக்கு அவர்களைப்பற்றிய அன்பு அவருக்குள் மிகவும் பலமாயிருக்கிறது. இன்று காலையில் இயேசு நம்மை நினைக்கிறார். நாம் அநுபவிக்கவேண்டிய உபத்திரவங்களையும், நாம் நிறைவேற்றவேண்டிய கடமைகளையும், நாம் எதிர்க்கவேண்டிய சத்துருக்களையும், நமக்கு அவசியம் தேவையான கிருபைகளையும்பற்றி நினைக்கிறார். சிநேகிதர் நம்மை மறக்கலாம், இனத்தார் மறக்கலாம், ஆனால் இயேசு ஒருக்காலும் மறவார், மறக்கவும் மாட்டார், நம்முடைய காரியங்களில் மேம்பராக்கா யிருக்கவும் மாட்டார். நான் அவரை என்றும் மறவாதிருப்பேனாக. அவர் என் ஞாபகத்திலிருந்து, என் ஆசைவிருப்பங்களை ஆண்டு, விசுவாசத்தினால் என் இருதயத்தில் வாசம்பண்ணுவாராக. அவரை நினைத்து, அவரை நம்பி, அவருக்கு உற்சாகமாய்க் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதுமேன்மையே. நான் உன்னை மறப்பதில்லை என்று அவர் திருவாக்குரைத்திருக்கிறார். ஆகையால் அவரில் நம்பிக்கை வைத்து, அவர் அருளின வாக்குத்தத்தங்களை உறுதியாய்ப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வோமாக. மறதி மனிதனுக்குரியது. தாய் தான் பெற்றெடுத்த பாலகனையும் மறக்கலாம். கர்த்தரோ தமது குமாரனுடைய இரத்தத்தால் மீட்டுக்கொண்டவர்களை ஒருபோதும் மறவாமல் தினம் தினம் நன்மைகளால் முடிசூட்டுகிறவரா யிருக்கிறார்.

தந்தையுந் தாயும் மைந்தர்கள் மாதும்
சகலருமுனை மறந்தாலும்—புவி
எந்தை மெய்த் தேவ அன்பது உனிலே
எப்போது மறிடா தறி நீ.

ஆகஸ்டு, 18௳.

"நான் செய்கிறதின்னதென்று இப்போது நீ அறியாய்."

(யோவா. 13. 7.)

நாம் தரிசித்தல்ல விசுவாசித்து நடக்கிறோம். நாம் தரிசிக்கக் கூடாதபட்சத்தில், விசுவாசிக்கவேண்டும். புத்திக்கெட்டாத விஷயத்தில் விசுவாசிக்கவேண்டும். கர்த்தர் இயல்பிலும், பராமரிப்பிலும், கிருபையிலும் கிரியை செய்கிறார். அவர் செய்துவருகிறவைகளில் அநேகம் நமக்கு விளங்காமலிருக்கிறது. அவருடைய வேலை பூரணமாய் முடிந்து, நித்தியத்தில் அதைப் பார்க்கும்போது, அவருடைய நோக்கத்தைக் கண்டறிந்து, அவருடைய ஞானத்தை வியந்து, அவரை ஸ்தோத்திரிப்போம். அதற்கிடையில் நாம் அவருடைய ஞானத்துக்காகவும் தயவுகளுக்காகவும் உண்மைக்காகவும் அவரை மகிமைப்படுத்தவேண்டும். அவருடைய கிரியை அவருடைய வசனத்துக்கு ஒத்திருக்கவேண்டும். ஒன்று மற்றொன்றின் சாயலாயிருக்கிறது. பிரியமானவனே, தேவன் உன்னைக் கொடிய உபத்திரவங்களினால் சுத்திகரிக்கிறாரா? அல்லது மிகுந்த ஜலப்பிரவாகங்களைக் கடந்துபோகப் பண்ணுகிறாரா? உன்னைப்பற்றி அவருடைய நோக்கம் இன்னதென்று உனக்கு விளங்காதிருக்கிறதா? அவருடைய தற்கால ஆளுகை எங்கே முடியும் என்று தெரியாதிருக்கிறதா? அப்படியானால் நீ இருந்தபடியே இரு, அவர் காலத்துக்காக காத்திரு. தற்காலம் கிரியை செய்யும் காலம், வெளிப்படுத்தும் காலம் இனிமேல் வரும். இப்போது சிறந்த ஞானிகளும் அடிக்கடி அந்தகாரத்தில் இருப்பதுண்டு. கொஞ்சம் பொறுமையாயிருந்து, விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நின்றால், எல்லாம் நன்றாய் முடியும். கர்த்தர் நம்மை உபத்திரவத்தின் வழியாய் நடத்தினால் அனந்த ஞானமுள்ள பிதாவின் கரமென்று அறிந்து பொறுமையைக் கையாடவேண்டும். நமக்கு முன்னோடியிருக்கிற அநேக மகாத்துமாக்கள் அந்த வழியாகவே சென்று பேரின்ப உலகத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அருமையான எஜமான் நமக்குக் காட்டிப்போயிருக்கிற பாதையும் இதுதான். அவர் இப்போது சகல ராஜ்யங்களுக்கும் உலகங்களுக்கும் மேலான கர்த்தராய் அரசாளுகிறார்.

துன்பத்தி லின்பம் தொல்லையில் நல்ல துணைவரும் நேசரிடம்—நீ
அன்பதாய்ச் சேர்ந்தால் அணைத்துமைக்காப்பார் ஆசைகொள் நீ மனமே.

ஆகஸ்டு, 19௳.

"நான் உன் இரட்சிப்பு என்று என் ஆத்துமாவுக்குச் சொல்லும்."

(சங். 35. 3.)

ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தான் இரட்சிக்கப்பட்டதற்குரிய நிச்சயத்தை அறிய வாஞ்சையாயிருக்கிறான். அதற்கு முன்னே அவன் மனத்திருப்தியுள்ளவனாயிருக்கிறதில்லை. அப்படி அறிவது நம்முடைய சுயபத்திரத்துக்கு அவசியமில்லாதிருந்தாலும் நம்முடைய ஆறுதலுக்கும் நாம் மற்றவர்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருப்பதற்கும் அது தேவையாயிருக்கிறது. தேவன் தமது ஜனங்களுக்குத் தாம் அவர்களுடையவர், அவர்கள் தம்முடையவர்கள் என்னும் நிச்சயத்தைக் கொடுக்கிறார். இதைச் சில தருணங்களில் தமது வசனத்தினாலும், சிலவேளைகளில் அவர்கள் ஆத்துமாவில் பிரகாசிப்பதினாலும், சில நேரங்களில் நேராய்ப் பரிசுத்தாவியானவருடைய சாட்சியினாலும் விளங்கச்செய்கிறார். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம் என்று ஆவியானவர் தாமே நம்முடைய ஆவியுடனே கூட சாட்சி கொடுக்கிறார். பிரியமானவனே, உனக்கு இரட்சிப்பு அவசியம் என்று உணருகிறாயா? நீ இரட்சிப்பைத் தேடுகிறாயா? அப்படியானால் சங்கீத கவிஞன் பண்ணின ஜெபத்தை நீயும் செய்வாயாக. நான் உன் இரட்சிப்பு என்று என் ஆத்துமாவுக்குச் சொல்லும் என்று தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடு. தேவன் உன் இரட்சிப்பென்றால், அவர் உன்னை எல்லாத் தீங்கினின்றும் விலக்கிக் காத்து, மகிமையுள்ள தமது இராஜ்யத்துக்கென்று உன்னைக் காத்துக்கொள்வார். அவர் சாத்தானை எதிர்க்கவும் உலகத்தை ஜெயிக்கவும் வல்லமையைத் தந்து பாவத்தின் ஆளுகையிலிருந்தும் குற்றத்திலிருந்தும் சேட்டினின்றும் உன்னை இரட்சிப்பார். தேவன் உன் இரட்சிப்பென்றால் நீ பயப்படவேண்டியதில்லை. மகிழ்ச்சியாயிரு, ஏனெனில் சகலமும் உன் நன்மைக்காகவும் தேவமகிமைக்காகவும் நடந்தேறும்.

நூர்த்த மானிடர் தந்த தீவினை முழுவதும் அறவேண்டியே
முள் முடியுடன் குருசில் மரிய முன்னவா! கிருபை கூர்ந்தவரே!
சிந்தும் உன் உதிரத்தில் என் வினை தீர்த்திரட்சியும், ஐயனே!
தீய பாவி எனக்கு வேறொரு கெதியிடம் துணை இல்லையே.

ஆகஸ்டு, 20௳.

"எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதிப்பார்."

(யோவா. 14. 26.)

பரிசுத்த ஆவியானவர் சபைக்குப் போதகராயிருக்கிறார். உன் பிள்ளைகளெல்லாரும் கர்த்தரால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். உன் பிள்ளைகளுடைய சமாதானம் பெரிதாயிருக்கும் என்பது அவருடைய வாக்குத்தத்தமாயிருக்கிறது. அப்போஸ்தலருடைய உத்தியோகத்துக்கும் கிரியைக்கும் அவசியமான எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குப் போதித்தார். கிறிஸ்துவின் உண்மையான பணிவிடைக்காரரை கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள சத்தியத்தில் நடத்தி போதிக்கிறார். ஒவ்வொரு மெய் விசுவாசியும் அறியவேண்டியதை அவனுக்குப் போதிக்கிறார். வேதாகமம், பாடப்புஸ்தகம்; விசுவாசி, மாணாக்கன்; தோத்திரிக்கப்பட்ட ஆவியானவர், உபாத்தியாயர்; அநுபோக தேவபக்தி, பாடம்; அவரைப்போல வேறொருவரும் படிப்பியார். அவர் படிப்படியாய் ஓசையில்லாமல் பலிதமுண்டாகத்தக்க வண்ணமாய்ப் படிப்பிக்கிறார். நியாயப்பிரமாணத்திலடங்கியபடி தேவனுடைய விருப்பத்தையும், சுவிசேஷத்தில் அவர் சவுதரித்து வைத்திருக்கிறதையும், கிறிஸ்து தமது ஜனங்களுக்கும் ஜனங்கள் கிறிஸ்துவுக்கும் எப்படி சம்பந்தமாயிருக்கிறார்கள் என்பதையும் போதிக்கிறார். அவருடைய போதனை நம்மை செய்கைக்குரிய கிறிஸ்தவர்களாக்குகிறது. நாம் எல்லாவித அவபக்தியையும் உலக இச்சைகளையும் வெறுத்து, இவ்வுலகத்தில் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயும் தேவ பக்தியுள்ளவர்களாயும் ஜீவனம் பண்ணும்படி போதிக்கிறார். தேவனால் போதிக்கப்படுவது எவ்வளவு மாட்சிமையான காரியம். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிற மனுஷன், மோட்சலோகக் கனத்துக்கு யோக்கியனாவான்.

தேவ பரிசுத்தாவி—ஐயனே அபிஷேகம் செய் அரூபி!
மாபவங்கள் அடைத் தெங்களைத் தேற்றியே
மாமறை தீபம் இதயத்தினுள் ஏற்றியே
பூவுலகில் சுவிசேஷ வார்த்தை சொல்லப்
போமவரால் தன் புகழ் எங்கெங்கும் சொல்ல.

ஆகஸ்டு, 21உ.

"என் மீறுதல்கள் எல்லாவற்றிலுமிருந்து என்னை விடுதலையாக்கும்."

(சங். 39. 8.)

பாவத்தைக் களைந்துபோடுவதைப்போல வருத்தமானது வேறொன்றுமில்லை. அதை நிவிர்த்திக்கத் தேவனைத்தவிர வேறே யாராலும் அது முடியாது. ஒரு நிமிஷத்தில் செய்யப்படும் பாவத்தின் பயன்கள் நித்தியகாலம்வரையும் நிலைநிற்கும். பாவம் தேவனையும் மனிதனையும் தாக்குகிறது. அதினின்று விடுவிக்கப்படுவது பெரிய ஆசீர்வாதம். இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன் பாவவுணர்வு, பச்சாத்தாபம், ஜெபம், விசுவாசம் வேண்டியதவசியம். பாவம் மிக தீமையான காரியம் என்பதையும் அது கசப்பானதென்பதையும் உணரவேண்டும். நம்முடைய பாவத்துக்காக உத்தமமாய்த் துக்கப்படவேண்டும். தேவனை நோக்கி ஊக்கமாய் ஜெபம் பண்ணவேண்டும். தேவனுடைய வசனத்தை நம்பவேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவேண்டும். தேவன் நம்மை இரட்சித்தால் இலவசமாய் அப்படிச் செய்வார். ஏனெனில் அவர் கிருபையினால் நம்மை இரட்சிக்கிறார். அவர் அதைத் திருந்தச்செய்கிறார். மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் எவ்வளவு தூரமோ அவ்வளவு தூரமாய் நம்முடைய பாவங்களை நம்மைவிட்டு விலக்குகிறார். அது நித்தியமாய்ப் பலிக்கத்தக்கதாய் அப்படிச் செய்கிறார். இஸ்ரவேலோ கர்த்தராலே நித்திய இரட்சிப்பினால் இரட்சிக்கப்படுவான். என் சிநேகிதனே, உன் காலை ஜெபம் இப்படிப்பட்டதா? பாவம் பாரமுள்ள பளுவா? அதிலே நீ இளைப்படைந்திருக்கிறாயா? அது உன்னைவிட்டு அகன்றுபோகப் பிரியப்படுகிறாயா? அதைக் கர்த்தரின் ஆசனத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டுபோய் அங்கே அதை அறிக்கையிட்டு, இயேசுவின் இரத்தத்தால் அதை நீக்கும்படிக்கும் நீ இரட்சிக்கப்படும்படிக்கும் விண்ணப்பம் செய்.

ஐயோ, நான் ஒரு பாவ ஜென்மி ஆனேனே
ஆண்டு ரட்சித்தருளாய், பரப்பொருளே!
உய்யும்படி தெய்வமே! உன்னை அல்லால் எனக்கோர்
ஒதுக்கிட முண்டோ, வேறே; பரப்பொருளே.

ஆகஸ்டு, 22உ.

"அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பார்."

(யோவா. 16. 16.)

இது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வேலையில் ஒரு விசேஷித்த பாகம். சகலமும் இயேசுவுக்கு அவருடைய பிதாவால் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரிடத்தில் இருக்கிறதெல்லாம் அவருடைய ஜனங்களின் உபயோகத்துக்கும் நன்மைக்குமாக ஈயப்படுகின்றன. ஆவியானவர் அவருடைய மகிமையையும், அவர் கிருபையின் ஐசுவரியத்தையும், அவர் நீதியின் மாட்சிமையையும், அவர் இரத்தத்தின் பலிதத்தையும், அவர் பரிந்துபேசுகிறதின் வல்லமையையும், அவருடைய வார்த்தையின் அருமையையும், நம்முடைய நிலைமைக்கும் காரியத்துக்கும் உதவத்தக்கதாய் அவருடைய உத்தியோகங்களையும் தெரியக்காட்டி விளக்குகிறார். அவருடைய உபதேசங்கள் நமக்கு விளங்கவும், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை நாம் விசுவாசிக்கவும், அவருடைய ஏற்பாடுகளை நாம் கைக்கொள்ளவும், அவருடைய கட்டளைகளின்படி நாம் நடக்கவும் தக்கதாக பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குப் போதிக்கிறார். கிறிஸ்துவானவருடைய காரியங்கள் எல்லாம் பெரியவைகளும் மாட்சிமையானவைகளும் அருமையானவைகளுமாயிருக்கின்றன. அவைகள் நம்முடைய விசுவாசத்தை ஸ்திரப்படுத்தவும், நம்பிக்கையை விர்த்திசெய்யவும், அன்பை மூட்டிவிடவும், வைராக்கியத்தை எழுப்பிவிடவும், நம்முடைய சக்திகள் யாவையும் அவருடைய பணிவிடைக்கென்று பிரதிஷ்டைசெய்யவும் அநுகூலங்களாயிருக்கின்றன. இன்று பரிசுத்த ஆவியானவர் கிறிஸ்துவினுடையவைகளை எடுத்து நமக்குக் காண்பித்தால் எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும். நாம் அவருடைய மகிமையைக் கண்டு, அவர் சமுகத்தைத் தரிசித்து, அவர் காரியாதிகள் முன்னுக்குவரும்படி பிரயாசப்படுவோமாக. தேவனுடைய ஆவியானவர் நமக்குப் போதிக்கையில், நம்முடைய அறிவீனம் நீங்க, தேவஞானத்தை ஊட்டுவார். அந்த ஞானம் அழிந்துபோகாத ஞானம். அது நம்மை மறுமைக்கென்று ஞானிகளாக்கும்.

ஏசுகிறிஸ்துவில் நான் சார்ந்து — அவரிடத்தில் நம்பிக்கை அன்பு வைக்க
மாசில்லா தூயனே வந்துதவும் — நீர் வராமல் தீராதே தேவாவி.

ஆகஸ்டு, 23உ.

"தேவனே, நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர்."

(சங். 51. 17.)

பாவியின் இருதயத்தைக் கிறிஸ்துவின் அன்புதவிர வேறொன்றும் பலிதமுண்டாக உடைக்கமாட்டாது. பரிசுத்த ஆவியானவரைத்தவிர வேறே யாராலும் நம்மிலே உத்தம பச்சாத்தாபத்தை உண்டுபண்ண ஏலாது. நம்முடைய இருதயம் பாவத்தைப்பற்றிய உணர்வினால் உடைந்து, பாவத்துக்காக உண்மையாய்த் துக்கப்பட்டால், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வேலை அங்கே மெய்யாய்த் தொடங்கியிருக்கிறதென்று அறியலாம். அப்போது ஜீவனுக்கேதுவான மனந்திரும்புதல், நம்மிடத்தில் உண்டாயிருக்கிறது நிச்சயம். அநுபோக பக்திக்குரிய அஸ்திபாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது உண்மை எனத் தெரியும். நம்முடைய பக்தி நொறுங்குண்ட இருதயத்தோடும் பாவத்தைப்பற்றிய மனஸ்தாபத்தோடும் தொடங்காவிடில் அது சந்தேகத்துக்கு இடமாகும். ஆதலால் இதைப் பரிசோதித்துத் தேவவசனத்தோடே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். நொறுங்குண்ட இருதயமுள்ள பாவியானவன் தன்னைப்பற்றி தாழ்ந்த எண்ணமும் தேவனைப்பற்றி உயர்ந்த எண்ணமும் கொண்டு சிலதருணங்களில் தான் தேவனால் அசட்டை செய்யப்படவேண்டியவன் என்று அஞ்சுவான். ஆனால் அவன் அப்படி எண்ணுவது சரியல்ல, காரியம் அதற்கு எதிரிடையாயிருக்கிறது. தேவன் நொறுங்குண்ட இருதயத்தை அன்போடே பார்க்கிறார். அப்படிப்பட்டவனைக் கட்டும்படி தமது குமாரனை அனுப்பினார். தாம் நொறுங்கின இருதயத்தைக் காயம் ஆற்றும்படி தமது பரிசுத்த ஆவியையும் அனுப்புவார். நருங்குண்ட ஆவியைத்தேவன் சந்தித்து, உயிர்ப்பித்து, அதைக் கண்ணியப்படுத்துவார். நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயம் நமக்கிருந்தால் உசிதமே. உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் வாசம்பண்ணுகிற நான், பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும் நொறுங்கினவர்களின் இருதயத்தை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்குண்டு பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடத்தில் வாசம்பண்ணுகிறேன் என்கிறார்.

மேட்டிமையுடையோர்மீதுதற்பரனார்வெறுப்படைந்தகற்றுவார்உடனே;
காட்டிகமிலாத் தாழ்ந்த சிந்தையினோர் தமக்கருள் புரிகுவர் திடனே.

ஆகஸ்டு, 24உ.

"கர்த்தர் அவள் இருதயத்தைத் திறந்தருளினார்."

(அப். 16. 14.)

இயல்பின்படி ஒவ்வொரு இருதயமும் தேவனுக்கு விரோதமாய் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கப்படாத வல்லமையைத்தவிர, வேறொன்றும் பாவியின் இருதயத்தைத் திறக்க ஏலாது. உலகத்தைச் சிருஷ்டித்த வல்லமை அல்லது இயேசுவின் சரீரத்தைக் கல்லறையிலிருந்து உயிரோடெழுப்பின வல்லமைமாத்திரம் பாவியின் இருதயத்தைத் திறக்கக்கூடும். இருதயம் திறக்கப்படுமுன் திவ்விய வசன உட்பிரவேசம், சரியான உணர்வு, இயேசுகிறிஸ்துவின் முகத்தில் துலங்கிய தேவனுடைய மகிமையான அறிவின் வெளிச்சம் பலிதப்படமாட்டாது. பிரசங்கி பிரசங்கிக்கலாம்; நியாயத்தீர்ப்புகள் இடிகள்போல் குமுறலாம்; இரக்கம் வருந்தி அழைக்கலாம்; தேவன் இருதயத்தைத் திறக்குமுன் எல்லாம் வீணாயிருக்கும். சில தருணங்களில் தேவன் இருதயத்தை விரிவாய்த் திறந்துவைக்கிறார். அப்போது உண்டாகும் மாறுதல் மிகவும் கவனிக்கப்படத்தக்க ஆச்சரியமாய் யாவருக்கும் பிரத்தியட்சமாகத் தெரியவரும். சில தருணங்களில் அவர் படிப்படியாய்த் திறக்கிறார். அப்போது மாறுதல் கண்ணுக்குத் தோன்றுவண்ணம் துவக்கி வரவர பெலப்பட்டு வரும். இருதயம் திறக்கப்பட்டிருந்தால், தேவனே அதைத் திறந்தவர். அவர் அதை ஒருதரம் திறந்தால், அது ஒருக்காலும் முழுவதுமாய் அடைக்கப்படமாட்டாது. அவர் திறந்தால், மனிதனொருவனாலும் அதை அடைக்கமாளாது. நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளவும், அவர் சுவிசேஷ சத்தியத்தை அங்கீகரிக்கவும் கர்த்தர் நமது இருதயத்தைத் திறப்பாராக; விரிவாய்த் திறப்பாராக. கர்த்தாவே, எங்கள் இருதயத்தைத் திறந்துவைப்பதுடன் அதில் பிரவேசித்து, உம்முடைய மகிமைக்கென்று அதை நிரப்பியருளும். அப்போது எங்கள் உள்ளம் பரவசங்கொண்டு பரிசுத்தவான்களின் சபையில் உமது துதியைக் கொண்டாடும். எங்கள் சரீர அவயவங்கள் உம்மை மகிமைப்படுத்தும்.

என திருதயம் பாழ்நிலமாம்—ஏழை
என்னைத் திருத்தி நீர் அன்பாக
தினமும் வந்து வழி நடத்தும்—ஞான
தீபமே உன்னத தேவாவி!

ஆகஸ்டு, 25௳.

"சகாயஞ் செய்யத்தக்க சத்தியை ஒரு சவுரியவான் மேல் வைத்தீர்."

(சங். 89. 19.)

இயேசுவைத்தவிர சவுரியவான் யார்? அவரே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட இரட்சகர். அவருக்குச் சர்வவல்லமையுண்டு, அளவற்ற அன்புண்டு. அவர் நம்மைப் பார்த்து, "பூமியின் எல்லையெங்குமுள்ளவர்களே, என்னை நோக்கிப் பார்த்து இரட்சிக்கப்படுங்கள்; நானே தேவன், வேறொருவருமில்லை" என்கிறார். நம்மை இரட்சிக்க அவரால் கூடும். விசுவாசத்தோடே அவரை நோக்கிப் பார்த்துத் தங்கள் ஆத்துமாவை அவர்பேரில் சாரப்பண்ணுகிற யாவரையும் அவர் இரட்சிக்கிறார். நமக்குச் சகாயம் செய்யும் உதவி, அவரிடத்திலுண்டு. பாவத்தோடு நாம் போராடுகையிலும், சாத்தானோடு நாம் யுத்தஞ்செய்கையிலும், உலகத்தில் நாம் உபத்திரவங்களை அநுபவிக்கையிலும், சபையில் நமக்குண்டாகும் மோசங்களிலும், கடைசி சத்துருவை எதிர்க்கையிலும் அவர் சகாயராயிருக்கிறார். இயேசு சர்வவல்லமையுள்ள சகாயர். நாம் அவரை நோக்கிப் பார்த்துச் சகாயத்துக்காக அவரை எதிர்நோக்கினால், அவர் அருளும் சகாயத்தால் ஜெயமடைவோம், அவர் கிருபை நமக்குப் போதும். அவருடைய பெலன் நமது பெலவீனத்தில் பூரணமாய் விளங்கும். ஒவ்வொரு மோசங்களும் உதவிக்காக இயேசுவண்டை போவென்று சொல்லுகிறது. ஒவ்வொரு பிரசங்கியும், சகாயத்துக்காக இயேசுவை நோக்கென்று பிரசங்கிக்கிறான். அவருடைய உதவியில்லாவிடில், நாம் தவறிப்போவோம். அவர் உதவியிருக்கையில் நாம் ஒருக்காலும் தவறமாட்டோம். நம்முடைய பரம பிதா நமக்கு வேண்டிய உதவியை இயேசுவில் வைத்திருப்பதால், நாம் போய் அதைத் தேடி, அவர் வசனத்தைக்கொண்டு அதற்காக விண்ணப்பம்செய்து, அதை அவருடைய மகிமைக்கென்று உபயோகிப்போமாக. இயேசு சர்வவல்லவர், அவரால் செய்யக்கூடாதது ஒன்றுமில்லை. அவர் தமது பிள்ளைகளுக்கு உதவிசெய்வதில் எப்போதும் ஆயத்தமுடையவராய்ச் சகலவித நன்மைகளையும் அவர்களுக்கென்று சவுதரித்துக் கொடுக்கச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார்.

அருமை ரட்சகனே! உனை அல்லாமல் ஆதரவார்? ஐயா!
ஆத்தும நாயகன் நீ எனக்கல்லவோ? அன்புகூர் மெய்யா.

ஆகஸ்டு, 26௳.

"கிறிஸ்துவினிடத்தில் பங்குள்ளவர்களாயிருப்போம்."

(எபி. 3. 14.)

இது ஒவ்வொரு மெய் விசுவாசியினுடைய சலாக்கியம். அவன் கிறிஸ்துவினிடத்தில் பிரியம் வைத்து, அவருடன் ஐக்கியமாகி, அவரிடத்தில் பங்குள்ளவனாகிறான். அவன் அவருடைய ஆவியிடத்திலும் பங்குபெற்று, அதால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறான். அவன் இயேசுவின் நீதியில் பங்குபெற்று, அதால் நீதிமானாக்கப்படுகிறான். அவருடைய வார்த்தையிலும் பங்குபெற்று, அதால் போதிக்கப்படுகிறான். அவர் சிறுமையிடத்தில் பங்குபெற்று, அதால் மனத்தாழ்மையுள்ளவனாகிறான். அவருடைய பாடுகளில் பங்குபெற்று, அதால் உலகத்துக்கு அந்நியனாகிறான். அவன் அவருடைய மகிமையிலும் பங்குபெறுவான். அது அவனுக்குச் சந்தோஷத்தையும் அன்பையும் பிறப்பிக்கும். கிறிஸ்து நம்மை உயிர்ப்பிக்கிற ஜீவனாயிருக்கிறார். நம்மைப் போஷிக்கிற போஜனமாயிருக்கிறார். நம்மை உடுத்துவிக்கிற சால்வையானார். நமக்குத் தெரியக்காட்டும் சத்தியமாயிருக்கிறார். நம்மை முடிசூட்டும் மகிமையாயிருக்கிறார். அவர் தெய்வீக தன்மையிலும், நித்திய ஆசனத்தில் உட்காரும் கனத்திலும், கிருபை மகிமை என்ற ஐசுவரியங்களிலும் பிதாவுடன் பங்காளியாயிருக்கிறார். பிதா அவருக்குக் கொடுத்த எல்லாவற்றிலும் நம்முடைய தன்மைக்கும் காரியத்துக்கும் ஏற்றதாய் நாம் அவருடன் பங்காளியாயிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவை அல்லாமல் நாம் ஒன்றுமில்லாதவர்கள். கிறிஸ்துவோடே இருந்தால், சகலத்தையும் உடையவர்கள். தேவன் தமது அன்பிலும் தயவிலும் நிறைவிலும் தமது குமாரன் இயேசுகிறிஸ்துவோடே நாம் பங்கு அனுபவிக்கும்படி நம்மை அழைத்திருக்கிறார். இது ஆச்சரியமான கிருபை; அதிசயமான காட்சி. கிறிஸ்துவானவர் சிருஷ்டி சங்கம் அனைத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாயிருக்கிறார். நாம் அவருக்கு உடன் சுதந்தரராயிருப்போம். தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து கிறிஸ்துவோடேகூட அரசாளுவோம்.

பிள்ளையுமக்கல்லவோ நானும், என் பிரிய, என் உரிய, நல்ல
பிதாவே, கருணைநாதா, பிள்ளையுமக்கல்லவோ நானும்,
விண்ணரசரிய நேசா, மேலா, நானுமைச்சேர
விந்தைக் கிருபைதனைத் தந்து எனையே மிக்
உத்தனருளாலே யுகந்து முடியே சூட்டும்.

ஆகஸ்டு, 27௳.

"கர்த்தர் தமது ஜனத்தின்மேல் பிரியம் வைக்கிறார்."

(சங். 149. 4.)

கெட்டுப்போன ஆத்துமாக்கள்தவிர, அறிவுள்ள வஸ்துக்கள் எதாவது ஒரு பொருளின்பேரில் பிரியம் வைக்கும். சிலர் தங்கள் நிலத்தின்பேரிலும், சிலர் ஐசுவரியத்தின்பேரிலும், சிலர் இனபெந்துக்கள்பேரிலும், சிலர் தங்கள் ஸ்திரியின் பேரிலும், சிலர் தங்கள் உத்தியோகத்தின்பேரிலும், சிலர் தங்கள் வேலையின்பேரிலும், சிலர் தங்கள் குடும்பத்தின்பேரிலும் பிரியம் வைப்பார்கள். கர்த்தரோ தமது ஜனத்தின்மேல் பிரியம் வைக்கிறார். அவர்கள் தரித்திரராயிருக்கலாம், கல்லாதவர்களாயிருக்கலாம், அசட்டை பண்ணப்பட்டவர்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுமாயிருக்கலாம். வியாதியஸ்தராயும் துக்கம் நிறைந்தவர்களாயுமிருக்கலாம். அவர்களுடைய காரியம் எப்படிப்பட்டதாயிருந்தபோதிலும், கர்த்தர் அவர்கள்மேல் பிரியம் வைக்கிறார். அவர்களை அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் பார்ப்பதால், அவர்கள்மேல் பிரியம் கொள்ளுகிறார். அவர்கள் பணிவிடைகள் கிறிஸ்துவின் மூலமாய்த் தமக்கு முன்பாக வருவதால், அவைகளின்மேல் பிரியம் வைக்கிறார். தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாயும், தமது குமாரனின் இரத்தத்தால் கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டவர்களாயும், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஆலயமாயும், தமது சமுகத்தில் என்றும் வாசம்செய்பவர்களாயும் இருப்பதால், அவர்கள்மேல் பிரியம் வைக்கிறார். பரிசுத்தவான்கள்மேல் யார் பிரியவீனம் காட்டினாலும், அவர் அவர்கள்மேல் பிரியம் வைக்கிறார். பிரியமானவர்களே, நாம் அவருடைய ஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்களா? நாம் அவர்களை நேசித்து, அவர்களைச் சந்தித்து, மற்றெல்லாரையும்விட அவர்களை மதிக்கிறோமா? நாம் கிறிஸ்துவோடே ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறோமா? கிறிஸ்துவில் பிழைக்கிறோமா? கிறிஸ்துவுக்கு நம்மை ஒப்புவித்திருக்கிறோமா? இன்று நாம் இயேசுவின் பேரில் பிரியம் வைத்தால், எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்!

அன்பின் வடிவந்தானே—அவர் நேச
ஆனந்த ரூபிதானே;—இதை
இன்புடன் நினைத்திடில் அன்பது உனில் வரும்
என்றனின் முழு மனதே.

ஆகஸ்டு, 28௳.

"எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல சோதிக்கப்பட்டார்."

(எபி. 4. 15.)

இது இயேசுவைப்பற்றிய இன்பமான காட்சி. அவர் நம்முடைய மகாபிரதான ஆசாரியர்; நம்முடைய மூத்த சகோதரன். எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல பரீட்சிக்கப்பட்டார். அவர் சாத்தானால் மிகவும் பலமாய்ச் சோதிக்கப்பட்டார். சோதனை நெடுங்காலமிருந்தது. அவர் எல்லாவகை ஜனங்களாலும் பரீட்சிக்கப்பட்டார். அவருடைய பிதாவும் அவரைப் பரீட்சித்தார். சோதனையின் தன்மை எல்லாம் இன்னதென்பதை அவர் அறிவார். ஆதலால் அவர் நம்முடன் அநுதாபப்பட்டு, நமக்கு உருக்கம் காண்பித்து, நம்மைத் தாங்குவார். சோதனைகாலத்தில் அவருடைய இன்பமான அநுதாபத்தையும், ஏற்றசமையத்தில் சகாயம் செய்யும் கிருபையையும் அடைய முன்னொருகாலத்தில் சோதிக்கப்பட்ட இரட்சகரிடத்திற்குப் போவோமாக. அவர் நாம் அநுபவிக்கிற சோதனையைப் பார்த்துக்கொண்டுமாத்திரமிருக்கிறவரல்ல, அவர் நம்மேல் பிரீதியுள்ளவராயிருந்து, நம்முடைய பாரத்தைத் தம்மேல் வைக்கும்படி கட்டளையிட்டு, நம்மைத் தாங்குவேன் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். அருமை இரட்சகரே, சோதனைகள் இடுக்கண்கள் உண்டாகும் காலங்களில் எல்லாம், நாங்கள் உம்முடைய அநுதாபத்தை ருசிக்கவும் உமது கிருபையைத் தேடவும், உம்முடைய சமாதானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் உம்மண்டைக்கு ஓடிவர எங்களை ஏவி எழுப்பியருளும். சிநேகிதனே, நீ சோதிக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? உன் கண்களை ஏறெடு. இயேசு உனக்காக பிதாவின் முன்பாக இருக்கிறார். அவர் உன்னைப்போல் எல்லாவிதத்திலும் சோதிக்கப்பட்டார். இயேசு பரீட்சிக்கப்பட்டார். ஆனால் எல்லா விஷயத்திலும் அவர் மேற்கொண்டு ஜெயகெம்பீரமடைந்தார். இப்போது பரீட்சையில்லாத உலகத்தில் இராஜாவாக வீற்றிருக்கிறார். சகோதரனே, நீ பரீட்சிக்கப்படுகையில் உன் விசுவாசம் தளர்ச்சியடையாதபடி விழிப்பாயிரு. சோதனையைச் சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான், அவன் உத்தமன் என்று விளங்கினபின் ஜீவனென்னும் கிரீடத்தைப் பெறுவான்.

நாதா உந்தன் சமுகம் நாடோறும் என் தேவையே
சோதனையின் வல்லமை, சோர்வுமே நீர் தங்கில்.

ஆகஸ்டு, 29வ.

"அக்கினியின் உக்கிரத்தை அவித்தார்கள்."

(எபி. 11. 34.)

அக்கினி, உபத்திரவத்துக்குக் குறிப்பு. உபத்திரவம் நம்மைப் பரீட்சிக்கவும், சுத்திகரிக்கவும், நாம் இயேசுவை அண்டிக்கொள்ளவும் தக்கதான நோக்கத்தோடே அனுப்பப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பரிசுத்தவானும் அக்கினியைக் கடக்கவேண்டும். நாம் அதைக் கண்ணியமான விதமாயும் பிரயோசனமான வகையாயும் கடக்கக் கவலையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். பிரியமானவனே, நீ அக்கினியில் அகப்பட்டிருக்கிறாயா? அக்கினி உன் குடும்பத்திலிருக்கிறதா? உன் தொழிலிலிருக்கிறதா? சபையிலிருக்கிறதா? ஆத்துமாவிலிருக்கிறதா? அது எங்கேயிருந்தாலும் சரி, நீ அதிலிருந்து தேவனை மகிமைப்படுத்த விருப்பமுள்ளவனாயிருப்பாயாக. நீ அதைப் பொறுமையாய்ச் சகிப்பதினாலும், கர்த்தருடைய வசனத்தை நம்புவதினாலும், அவருடைய இரட்சணியத்தையும் அன்பையும்பற்றிப் பேசுவதினாலும், அவருடைய ஆதரவை நோக்குவதினாலும், உன் உத்தமத்தில் நிலைகொள்ளுவதினாலும் மகிமைப்படுத்தலாம். உபத்திரவத்தினால் உண்டாகும் நன்மையை நீ இழந்துபோகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருந்து, அது உன்னைச் சுத்திகரிக்கும்படி தேவனைநோக்கிப் பலமாய்க் கூப்பிடு. நீ இதற்குமுன் அக்கினியில் அகப்படவில்லையா? நீ கிறிஸ்துவினுடையவனானால் நீ அதில் அகப்படுவாய். அவர் புடமிடுகிறவர். அவர் லேவிபுத்திரர் எல்லாரையும் புடமிடுகிறார். பூமியிலே உபத்திரவமாகிய குகையில் சுத்திகரிக்கப்படாதவர்கள் ஒன்றுக்கும் உதவாத களிம்பாக நரகத்தில் என்றும் தள்ளப்படுவார்கள். என் சிநேகிதனே, உன் இருதயத்தை ஆராயவும், உன் தன்மையைச் சுத்திகரிக்கவும், ஒளியின் பரிசுத்தவான்களோடே நீ சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் தக்கதாக கர்த்தரை நோக்கி ஜெபம்பண்ணு. துன்பப்படவேண்டியது அவசியம். அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப்பார்க்கிலும் அதிக விலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் கனமும் மகிமையுமுண்டாகக் காணப்படும்.

ஆகஸ்டு, 30வ.

"பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது."

(எபி. 10. 36.)

உனக்கு அவசியம் வேண்டிய பொறுமையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நம்முடைய தேவன் பொறுமையுள்ள தேவன். அவர் நமக்குப் பொறுமையைத் தருகிறவர். அதை அவர் நமக்குள் உண்டுபண்ணுகிறவர். அதை நமக்குத் தந்தபின் அதைப் பரீட்சித்தார். தேவனுடைய சித்தத்தின்படி பாடுகளை அநுபவிக்க நமக்குப் பொறுமை வேண்டும். அந்த உபத்திரவங்களைச் சகிக்க மாமிசத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் மிகுந்த வருத்தமாயிருக்கும். தேவனுடைய வேலையைச் செய்ய பொறுமை வேண்டும். ஏனெனில் அந்த வேலை வருத்தமானதாயும் இளைப்படையப்பண்ணுகிறதாயுமிருக்கலாம். நம்முடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்குப் பொறுமை வேண்டும். கிரியையில் அது பளுவாயும் பாரமாயுமிருக்கலாம். மீட்புக்காகவும், நம்முடைய ஜெபங்களில் கேட்டுக்கொண்டவைகளைப் பெறுவதற்காகவும் தேவனுடைய காலத்துக்குக் காத்திருக்கப் பொறுமைவேண்டும். ஏனெனில் அது நீண்டகாலம் தாமதித்து வரலாம். நம்முடைய அருமையான ஆண்டவருடைய வருகையை எதிர்நோக்கவும் அதற்கு ஜாக்கிரதையோடே விழிப்பாயிருக்கவும் பொறுமை வேண்டும். ஏனெனில் மணவாளன் தாமதித்திருக்கையில் கன்னிகைகள் தூக்கமயக்கத்தில் விழுந்தார்கள். பிரியமானவனே, பொறுமை பூரணகிரியையை நடப்பிக்கட்டும் என்று உன் தேவன் சொல்லுகிறார். உங்கள் பொறுமையிலே உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று இயேசு சொல்லுகிறார். உங்களுக்குப் பொறுமைவேண்டியது அவசியம். நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றினபின் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறான். பொறுமையின் தேவன் நமக்குக் கிருபையை அளிப்பாராக.

அன்பு பொறுமை நற்சந்தோஷம்—என்
ஆண்டவரின் மேல் விசுவாசம்
இன்பமிகு மெய்ச் சமாதானம்—இவை
யாவும் தருவீரே தேவாவி!

ஆகஸ்டு, 31௳.

"விசுவாசிக்கிறவன் பதறான்."

(ஏசா. 28. 16.)

விசுவாசமானது தேவனுடைய நேரமே சரி என்று திர்ப்தியுள்ளதாயிருக்கும். அது தேவன் எடுத்துவைக்கும் அடிப்படியே அவருடன் செல்ல மனோரம்மியமாயிருக்கும். புலன்கள் ஆத்திரப்பட்டு உடனே திர்ப்தியுண்டாகவேண்டும் என்று விரும்பும். உடனே கிடையாவிடில் அவை முறுமுறுத்து முறைப்பாடுசெய்து சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்து அவநம்பிக்கைகொள்ளும். ஆத்திரம் நமக்கு அடிக்கடி குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும். அது நமக்குச் சகாயத்தைக் கொடாமல் தடையை உண்டுபண்ணும். கர்த்தருடைய நேரமே முதற்றரம். நாம் தேவனுடைய அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டினால், அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தை நம்பினால், அவருடைய வழியில் நடந்தால், அவருடைய திராட்சத்தோட்டத்தில் வேலை செய்தால் ஆத்திரத்துக்கும் குழப்பத்துக்கும் காரணம் நேரிட ஏதுவில்லை. விசுவாசமானது, புசலில் ஸ்திரமாயிருக்கவும் அக்கினி சூளையில் நாம் அமைதலாயிருக்கவும், உபத்திரவத்தில் பொறுமையாயிருக்கவும் நம்மைக் காத்துக்கொள்ளும். நமக்கு அதிகமான விசுவாசமிருந்தால் எவ்வளவோ வாசியாயிருக்கும். தேவ சமூகம், வாக்குத்தத்தம், உண்மை இவைகளின் பேரில் அதிகமான நம்பிக்கை நமக்குண்டானால் எவ்வளவு நன்மையாயிருக்கும். அப்போது நாம் நம்முடைய கடமைகளிலும் வருத்தங்களிலும் அவருக்குக் காத்திருப்போம். அப்படிக் காத்திருப்பதில் நாம் அவரால் சன்மானியப்படுத்தப்படுவோம். சிநேகிதனே, நீ இயேசுவை விசுவாசிக்கிறாயா? அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை அணைத்துக்கொள்ளுகிறாயா? அவருடைய உண்மையின்பேரில் சார்ந்துகொள்ளுகிறாயா? அப்படியானால் நீ அமைதலாய் அவருடைய சித்தத்துக்குக் காத்திருந்து, அவருடைய காலத்தைக் கவனித்து அவர் எப்படியும் தலைப்பட்டு அநுகூலம் செய்வார் என்று எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருப்பாயாக.

சிந்திதமும் நெஞ்சே! அஞ்சிடாதே—நல்ல
கேடகத்தைப் பிடி நீ, விசுவாசக்
கேடகத்தைப் பிடி நீ.

செப்றெம்பர், 1௳.

"அவன் தேவனுக்குப் பிரியமானவன்."

(எபி. 11. 5.)

தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடப்பதே ஏனோக்குச் செய்யக் கூடிய முதற்றரமான காரியம். இதைவிட அவன் கண்ணியமாய் நடக்கத்தக்கதான வேறொன்றுமில்லை. அவன் மார்க்க முறைமைக்கு ஏற்றவகையாய் நடந்துகொண்டான். நம்முடைய ஜீவியத்திலும் இதுவே நம்முடைய வேலையாயிருக்க வேண்டும். நமது நாடோடிய காரியங்களிலும் இதுவே நமது நோக்கமாக இருப்பது நலம். நாம் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கவேண்டுமானால், அவருடைய இலட்சணங்களை ஆராய வேண்டும், அவருடைய குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அவரோடே ஒப்புரவாகவேண்டும். அவர்பேரில் பிள்ளைக்குரிய நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். அவருக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டும். அவர்பேரில் நமது கண்களை எப்போதும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், நாம் செய்கிற எல்லாவற்றிலும் அவர் மகிமைப்படுத்தப்படவேண்டும். ஏனோக்கு அவன் காலத்திலுள்ள மற்ற யாவரையும்விட தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடந்தான். நம்மைப்போலவே அவனுக்கும் குடும்பத்துக்குரிய கவலைகளும் இந்த ஜீவியத்துக்குரிய வேலைகளும், பொல்லாத இருதயத்திலுண்டாகிய போராட்டமுமுண்டு. அப்படியிருந்தும் அவன் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாய் நடந்துகொண்டான். நம்முடைய இருதயம் பிள்ளைக்குரிய பயத்திலும் பரிசுத்த அன்பினாலும் ஏவப்பட்டால், தேவன் இலகுவாய் நம்மேல் பிரியப்படுவார். நாம் அவருக்குப் பிரியமுண்டாக்கவேண்டும் என்று ஆசையைக் காட்டினால் அதின் பேரிலும் அவர் பிரியமாயிருக்கிறார். அவருடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்தவேண்டும் என்று நாம் செய்கிற அற்பமானதை பிரியத்தின்பேரிலும் அவர் உவப்புக்கொள்ளுகிறார். பிரியமானவர்களே, தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கப் பிரயாசப்படாவிட்டால் நாம் பாக்கியமுள்ளவர்களாயிருப்பது கூடாதகாரியம். நாம் செய்கிற எல்லாவற்றிலும் அவருக்குப் பிரியமாய் நடந்துகொண்டால், நாம் ஒருவருக்கும் இடறலாயிருக்கமாட்டோம். நம்முடைய வழிகளில் தேவன் பிரியப்படுகையில் அவர் நம்முடைய சத்துருக்களையும் நம்மோடு சமாதானமாயிருக்கப்பண்ணுவார். இன்று நாம் செய்கிற எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்கப் பிரயாசப்படுவோமாக.

செப்ற்றெம்பர், 2உ.

"அவர் வந்து உங்களை இரட்சிப்பார்."

(ஏசா. 35. 4.)

நமக்கு அடிக்கடி இரட்சிப்பு அவசியம். கர்த்தர் எத்தனையோதரம் நம்மை இரட்சித்தும், அவர் இன்னும் இரட்சிப்பாரோவென்று சந்தேகிக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களுக்குத் திரும்பத் திரும்ப இடங்கொடுத்து, அதைப் பேணுகிறது பாவமாகும். தேவனுடைய இரட்சிப்புகள் அனந்தம். அவர் நம்மை ஆறு இக்கட்டுகளுக்கு நீங்கலாக்கி ஏழாவதிலும் பொல்லாப்பு நம்மைத் தொடாதபடி காப்பார். கடைசியான இரட்சிப்பு அடுத்த இரட்சிப்புக்கு முன்தூதுபோலிருக்கிறது. கர்த்தர் நம்மை எல்லாத் தீங்கினின்றும் இரட்சித்துத் தமது இராஜ்யத்துக்கும் மகிமைக்கும் என்று காத்துக்கொள்வார். பிரியமானவனே, நீ மோசத்தில் அகப்பட்டிருக்கிறாயா? சாத்தான் உன்னை அலைக்கழிக்கிறானா? பாவம் உன்னைக் கலங்கடிக்கிறதா? உலகம் உன்னை உபத்திரவப்படுத்துகிறதா? அவிசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம் உனக்கு வருத்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறதா? சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடாதே. உன் பயங்களுக்கு விரோதமாய்ப் போராடு. உன் தேவன் வந்து உன்னை இரட்சிப்பார். அவர் வாக்குக்கொடுத்திருப்பதால் அவர் வரவே வருவார். சத்துருக்களுக்குக் கலக்கமும் உனக்குச் சந்தோஷமும் உண்டாகத் தமது மகிமைக்கென்று உன்னை இரட்சிப்பார். பயங்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து, சந்தேகங்கள் உன்னில் எழும்புகையிலும், உனக்கு மனமடிவுண்டாக்கும் காரியம் சம்பவிக்கும் என்று நீ எதிர்நோக்குகையிலும் இந்த வாக்கியத்தைத் தியானிப்பாயாக. உன்னைப்பற்றிய காரியங்களைத் தேவன் பூரணப்படுத்துவார். அவர் உன்னைக் கைவிடார். நமக்கு முன்னே சென்றிருக்கிற கோடாகோடிப் பேர்களை இரட்சித்துத் தமது இராஜ்யத்தில் ஜெயமாய்ப் பிரவேசிக்கச் செய்தவர் இப்போதும் தமது சர்வவல்லமையை விளக்கி தம்மைப் பின்பற்றுகிற உண்மையுள்ள பிள்ளைகளை எல்லாத் தீங்கினின்று இரட்சித்துப் பூரண பிரவேசம் அடையச்செய்வார்.

ஏசு கிறிஸ்தை நீதான் நம்பு—அவர்
என்றென்றைக்கும் உனக் கிரட்சிப்பின் கொம்பு.

செப்ற்றெம்பர், 3உ.

"நன்மைசெய்கிறவன் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறான்."

(3 யோவா. 11. வச.)

தேவனை மகிமைப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தினாலும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிய அன்பினாலும், ஏவப்பட்டவர்களாய் நாம் மனிதருக்கு நன்மைசெய்தால், அது தேவ ஆவியானவர் நம்மிலிருந்து நடப்பிக்கிற பரிசுத்த கிரியையாயிருக்கும். நோக்கத்துக்குத் தக்கதாகச் செய்யப்படும் காரியம் மதிக்கப்படும். நாம் சுயநீதியினாலும் பெருமையினாலும் புகழ்ச்சிக்கென்று காரியங்களைச் செய்தால், அவைகள் மனிதருக்கு எவ்வளவு செம்மையாகக் காணப்பட்டாலும், அவைகள் நற்கிரியைகளல்ல. நம்முடைய நோக்கம் பரிசுத்தமாயிராவிடில், நாம் செய்பவைகள் நற்கிரியைகளாக எண்ணப்படமாட்டாது. நற்கிரியைகள் நல் நோக்கத்தினால் செய்யப்படும். உத்தம சட்டத்தின்படி நடப்பிக்கப்படும். இப்படி நாம் நன்மைசெய்தால், தேவனுடையவர்களாயிருப்போம். புதுசிருஷ்டிகளாய் விளங்குவோம். திவ்விய சுபாவத்திற்குப் பங்குள்ளவர்களாவோம். பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மில் வாசம்பண்ணுகிறார். ஆனால் நாம் நன்மையானதைச் செய்யாதிருந்தால், நாம் எந்தப் பணிவிடையை நடப்பித்தாலும், நாம் தேவனுடையவர்களல்ல. அவர் இப்போது நம்மைத் தம்முடையவர்கள் என்று சொல்லவுமாட்டார்; மறுமையில் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளவுமாட்டார். தேவன் நீதிபரராயிருப்பதுபோல, நீதியைச் செய்கிறவனெவனும் நீதிபரனாயிருக்கிறான். கர்த்தாவே, உமது மகிமைக்கென்று நாங்கள் நன்மையானவைகளைச் செய்யும்படி எங்களைப் போதித்தருளும். எங்கள் அருமை இரட்சகர் பூமியில் அவதரித்துத் திரிந்தகாலத்தில் தமது இருகரங்களினாலும் நன்மைகளைச் சிதறினார். நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ள அவரிடத்தில் வராதவர்களுக்கு அவர் தாமே போய் உபகாரங்களைச் செய்தார். நாங்கள் அவருடைய திருமாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்க எங்களுக்குக் கிருபை செய்தருளும். நன்மை செய்யவும் தானதர்மம் பண்ணவும் மறவாதிருங்கள்; இப்படிப்பட்ட பலிகளின்மேல் நீர் பிரியமாயிருப்பதாகக் கற்பித்திருக்கிறீரே.

அறம் செய்யும் குணமதை வியந்தே,—பவுல்
அறைந்தான் வேதத்தில் நயந்தே.

செப்றெம்பர், ௪ட.

"நெரிந்த நாணலை முறியார்."

(ஏசா. 42. 3.)

இயேசு சாந்தமுள்ளவர், தேவாட்டுக்குட்டி, சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமுள்ளவர். இப்படிப்பட்டவராய் வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களைத் தம்மண்டைக்கு வரவழைத்து, அவர்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கொடுப்பதாய் வாக்கு அருளியிருக்கிறார். மனமடிவும் அதைரியமுமுள்ள ஆத்துமாவுக்குத் திடநம்பிக்கை உண்டாகத்தக்கதாக அவர் நெரிந்த நாணலை முறியார், மங்கி யெரிகிற திரியை அணையார் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இயேசு உன்னை முறியார். நீ உன்னை ஒன்றுக்கும் உதவாத நெரிந்த நாணல் என்று எண்ணுகிறாயா? இயேசு உன்னைப் புறக்கணியார். நீ சாத்தானாலும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தினாலும், குரூரமான உலகத்தாலும், மார்க்காநுசாரிகளாலும் நெரிக்கப்பட்டாலும் பயப்படாதே. அவர்கள் உன்னை முறிக்கும்படி இயேசு இடங்கொடார். அவர் நொறுங்குண்ட ஆவியைக் கட்டுவார். துயரப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலை அளிப்பார். பெலவீனரையும் தள்ளாடுகிறவர்களையும் பலப்படுத்துவார். அவர் உன் சத்துருக்கள் எல்லார்பேரிலும் உனக்கு ஜெயம் தந்து நீ விடுதலைபெற்றவன் என்று தீர்ப்புக்கூறுவார். நீ பெலவீனனாயினும் உன் தேவன் பலமுள்ளவராயிருக்கிறார். நீ உன் பெலனை நம்பாதே; உன் தேவனை நம்பு. என் காலடிகள் வழுதவாதபடிக்கு என் நடைகளை உமது வழிகளில் ஸ்திரப்படுத்தும், என்னை ஆதரித்தருளும், அப்பொழுது நான் இரட்சிக்கப்படுவேன். நான் பிழைத்திருப்பதற்கு உமது வார்த்தையின்படி என்னை ஆதரித்தருளும் என்ற சங்கீத கவிஞனைப்போல ஜெபிப்பாயாக. பேதுரு தண்ணீரில் அமிழ்ந்தத் துவக்கினபோது இயேசு தமது கரத்தை நீட்டி அவனைப் பிடித்தபோது தைரியமடைந்து தண்ணீரில் நடந்தான். நீயும் அவருடைய பலத்தினால் பலமடையும்படி பார்.

நெரிந்த நாணலை முறியார், பொரிந்த திரியை அவியார்
தீர்ப்பர்க்கர் தமைப் பிரியார்; இவர்
நீதிமான்களையல்ல, உனைப்போல பாதகரைத்தான் தேடி வந்தார்.

செப்றெம்பர், ௫ட.

"தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து."

(2 தீமோ. 3. 5.)

தேவபக்தியானது ஆத்துமாவிலுண்டாகும் தேவைத்தனமான ஜீவன். அந்த ஜீவன் தேவனுடைய பணிவிடைக்கென்று தன்னை ஒப்புவித்து அவரைத் துதிக்கும். தேவபக்தன் பரிசுத்தவான். தேவபக்தியான ஜீவியம் பிரயோசனமுள்ள ஜீவியம். தேவபக்தியானது சக்தியைத் தரிக்கையில் அது அலங்காரமாயும் பிரயோசனமாயும் விளங்கும். அதின் சக்தியில்லாமல் ரூபத்தை மாத்திரம் தரித்தால், அது நிழலாயும் வஞ்சனையாயும் கண்ணியாயுமிருக்கும். அநேகர் தேவபக்தியின் வேஷத்தைமாத்திரம் தரித்துத் திருப்தியாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில கடமைகளை நிறைவேற்றி, வெளியரங்கமாய் பாவங்களுக்கு விலகி, மார்க்காநுசாரிகளுடன் கலந்து, திருச்சபையின் எத்தனங்களை ஒழுங்காய்க் கையாடிவருவதால் எல்லாம் சரியாயிருக்கிறதென்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இது கொடிய வஞ்சகம். நாம் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும். கிறிஸ்து மகிமையின் நம்பிக்கையாக நம்மில் உருவாகவேண்டும். நாம் மாமிசத்தை அதின் எல்லா ஆசாபாசங்களோடு சிலுவையில் அறையவேண்டும். நாம் தேவனை அறிந்து, அவருடைய வல்லமையை உணர்ந்து, அவருடன் அந்நியோந்நியமாய்ச் சஞ்சரித்தாலொழிய, நம்முடைய பக்தியானது சொப்பனம்போலவும் மாய்கையான காட்சிபோலவுமிருக்கும். பிரியமானவர்களே, தேவபக்தியின் சக்தி உங்களிடத்தில் உண்டா? அல்லது தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து, அது போதுமென்றிருக்கிறீர்களா? அநேகர் இப்படி தப்பிதமாய் எண்ணி மோட்சத்துக்குப் போவோமென்று நம்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நரகத்துக்கேதுவாக நடத்துகிற பாதையில் செல்லுகிறார்கள் என்பது நிச்சயம். உங்கள் இருதயத்தை ஆராய்ந்து பின்வருகிறமாறு ஜெபிப்பீர்களாக.

பத்தியேதும் இலாது மாய சுகத்தை நாடி பித்தனாய்
பாழிலே என்றன் நாள் எலாம் கெடுத் தேழையாகினேன்
என்ன செய்வேன்
சத்துரு பிரகினால் வரும் தந்திரம் கொடிதல்லவோ?
தஞ்சமற்றவன் ஆகினேன் உன் தஞ்சல் கூறும் அருகியே.

செப்றெம்பர், 6வ.

"இனி எனக்கும் விக்கிரகங்களுக்கும் என்ன."

(ஓசி. 14. 8.)

என்ன ஆச்சரியம்! விக்கிரகங்கள் ஏதாவது நன்மை உனக்குச் செய்திருக்குமா? அவைகள் உனக்கு என்ன செய்யக்கூடும்? அவைகள் நமக்கு நம்பிக்கை மோசத்தையும் விசனத்தையும் மருட்டையும் உண்டுபண்ணி, தேவகோபத்துக்குட்படுத்தும். அப்படியிருந்தும், நம்முடைய இருதயம் விக்கிரகாராதனையின்பேரில் இயல்பாய்ச் சாய்கிறது. தேவன் நமக்கு விசேஷித்த இரக்கங்களைத் தருகையில் நாம் அவைகளை அவருடைய ஆசனத்தின்மேல் வைக்கிறோம். அப்போது அவர் நம்மை இரட்சிக்கும்படி அவைகளை நம்மைவிட்டுப் பிரிப்பாருண்டு. இருதயம் எதின்மேல் வைக்கப்படுகிறதோ, அதுவே விக்கிரகம். இருதயத்தை தேவன் தம்முடையதென்கிறார். அதை நாம் வேறெதின்பேரிலாவது செலுத்தினால் அதற்காக அவர் பிரம்பை நம்மேல் கையாடுவார். உடன்படிக்கையின் ஓர்பாகம், "உங்களுடைய எல்லா விக்கிரகங்களினின்றும் நான் உங்களைச் சுத்திகரிப்பேன்" என்பதே. இந்த வாக்குத்தத்தம் தப்பாமல் கைக்கொள்ளப்படும். தேவன் விக்கிரகாராதனையை, நாம் வாந்திபண்ணும்படி செய்வார். எப்பிராயீமைப்போல நாம் நம்முடைய முதுகை அதற்குத் திருப்பி, தேவனண்டைக்கு வந்து, முழு இருதயத்தோடே "இனி விக்கிரகங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன?" என்று சொல்வோமாக. நம்முடைய தேவன் எரிச்சலுள்ள தேவன். அவர் தமது மகிமையை வேறொன்றுக்கும் கொடார். விக்கிரகங்களைவிட்டு, நாம் முழுவதுமாய் விலகவும், எரிச்சலாகிய சொரூபத்தை நம்முடைய இருதயமாகிய ஆலயத்திலிருந்து எடுத்துப்போட்டு அதைச் சுத்தம்பண்ணி, அதை முழுவதுமாய் அவருடைய ஆராதனைக்கென்று பிரதிஷ்டைசெய்யவும் கர்த்தர் கிருபை செய்வாராக. பிள்ளைகளே, நீங்கள் விக்கிரகங்களுக்கு விலகி உங்களைக் காத்துக்கொள்வீர்களாக.

விக்கிரகங்கள்தான் என்ன? அக்ரம லீலைகள் என்ன?
வேடிக்கைக்காரப் பிள்ளைகள் கூடிச்செய்த விளையாட்டு
மூர்க்க ஸ்தலங்கள் என்ற நார்க்குழி தெய்வங்கள் தமை
மூடத்தனத்தாலே தேட, பாடுபட்டுலைய வேண்டாம்.

செப்றெம்பர், 7வ.

"கர்த்தாவே, நீர் என் பங்கு."

(சங். 119. 57.)

இதை உத்தமத்தோடே சொல்லக்கூடுமா? மற்றொன்றும் இல்லாதிருக்கத் தேவன்மாத்திரம் நமக்கு இருந்தால் நாம் மனரம்மியமாயிருப்போமா? தேவனுடைய பங்கென்று நினைக்கிறோமா? அவர் நம்முடைய பங்கென்று அவரை நோக்குகிறோமா? அவர் நம்முடைய பங்கென்று அவரில் ஜீவிக்கிறோமா? தேவன் நம்முடைய பங்கென்றால் அவர் எப்படிப்பட்டவரென்றும், என்னத்தை வைத்திருக்கிறார் என்றும், எதை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார் என்றும், அவரிடத்தில் எதைப் பெற்றுக்கொள்வோமென்றும் அடிக்கடி சிந்தித்துக்கொண்டிருப்போம். ஒவ்வொரு மனுஷனும் தன் பங்கின் தன்மை, விஸ்தீரணம், அருமை முதலியவைகளைப்பற்றி அறிய, இயல்பாய் விரும்புவான். கிறிஸ்தவனும் அப்படியே விரும்புவான். தேவன் நம்முடைய பங்கென்றால், அது மாமிசத்துக்குரிய பங்கல்ல, ஆவிக்குரியது; அது இம்மைக்குரியதல்ல, நித்தியத்துக்குரியது; அழிந்துபோகிறதல்ல, நிலையுள்ளது; அளவுக்குள்ளடங்கினதல்ல, அளவற்றது; விலைக்குள்ளடங்கினதல்ல, விலைமதிக்கப்படாதது என்பதை உடனே கண்டுகொள்வோம். தேவன் நம்முடைய பங்கானால் தேவனைத்தவிர நமக்கு இருப்பது மிகவும் சொற்பமாயிருக்கலாம். தேவன் தம்மை யாருக்குக் கையளிக்கிறாரோ, அவர்களுக்கு அவர் வழக்கமாய் ஐசுவரியத்தையாவது, பூமிக்குரிய கனத்தையாவது, மேன்மையையாவது கொடுக்கிறதில்லை. தேவனைத் தங்களுக்குப் பங்காக்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் பொதுப்பட தரித்திரரும் உபத்திரவப்படுகிறவர்களுமான ஜனங்களாயிருக்கிறார்கள்; உலகத்தாரால் அற்பமாய் எண்ணப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இயேசுவின்பேரில் விசுவாசமுள்ளவர்கள். பாவிக்குத் தேவனிடத்தில் பங்கு கிடையாது. மறுமையில் அவன் தனக்கு ஆறுதல் கிடையாததற்காகத் தேவன் அநியாயஞ் செய்திருக்கிறார் என்று சொல்லமாட்டான். தனக்குக் கிடைத்த தண்டனை நியாயமென்று உணருவான். தேவனைத் தனக்குப் பங்காக்கிக்கொள்ளுகிறவன் புத்திமான்.

என் பங்குவீதம் சுவாமி என் பாத்திரப் பங்குமவரே
என்னுட வீத மவரால் என்றென்றும் காக்கப்படும்.
இன்பமாம் சுதந்தரம் எனக்கிங்கே உண்டாயிற்று
எங்கெங்கும் முக்கியமான இடத்திலென் வீதமாச்சே.

செப்றெம்பர், 8௳.

"ஆவியின் கனியோ அன்பு."

(கலா. 5. 22.)

பகை பாவத்தின் பயன். அது சீர்கெட்ட நன்மைக்கு சாட்சி. ஒவ்வொரு பாவியும் இயல்பாய் தேவனுக்கு விரோதமான பகை சாதிக்கிறான். அது நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் கீழ்ப்படியக் கூடாமலுமிருக்கிறது. பாவம் மிதமிஞ்சி எவன்மேல் ஆளுகிறதோ அங்கே மனிதர் ஒருவரை ஒருவர் பகைக்கிறவர்களும் பகைக்கப்படத் தக்கவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். நரகம் பகையால் நிறைந்திருக்கிறது. அங்கே தேவனுக்கு விரோதமான பகையும் ஒருவரை ஒருவர் பகைப்பதும் உண்டு. மோட்சம் அன்பு நிறைந்த இடம். அங்கே எல்லாரும் தேவனை நேசிக்கிறார்கள். ஒருவர்பேரில் ஒருவர் அன்புகூருவார்கள். ஆவியானவர் எந்த இருதயத்தில் வாசம் பண்ணுகிறாரோ அங்கே பகையைக் கீழ்ப்படுத்தி பெருமையைத் தாழ்த்தி அவிசுவாசத்தை அகற்றி அன்பைப் பிறப்பிக்கிறார். நாம் தேவனிடத்தில் மேலான அன்புகூருகிறோமா? பரிசுத்தவான்களிடத்தில் உவப்பாய் அன்புகூருவோம். உலகிலுள்ள யாவரிடத்திலும் உருக்க இரக்கங்களால் அன்புகூருவோம். நாம் பாவத்தைப் பகைக்கிறோம். நாம் பாவத்தைப் பகைக்கையில் பாவியின்பேரில் உருக்கம் காட்டுகிறோம். அவனுக்காக ஜெபம் பண்ணுகிறோம். நாம் ஆவியினால் நிரப்பப்படவேண்டுமானால் அன்பினால் நிறையப்படவேண்டும். சண்டைகள், பகைகள், வைராக்கியங்கள், விரோதங்கள் இருக்கப்படாது. எல்லாம் அன்பாயும் சமாதானமாயுமிருக்க வேண்டும். இயேசுவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி தேவன்பு நம்மிடத்தில் இல்லாதிருக்கினும், இயேசுவைப்போலிருக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்கு அன்பு பாராட்டாவிடினும், இயேசுவினிமித்தம் பாவிகள்பேரில் நமக்கு அன்பு இல்லாவிடினும் நாம் ஆவியானவரை உடையவர்களல்ல.

அன்பு, பொறுமை நற்சந்தோஷம்—என்
ஆண்டவரின் மேல் விசுவாசம்
இன்பமிகு மெய்ச் சமாதானம்—இவை
யாவும் தருவீரே தேவாவி!

செப்றெம்பர், 9௳.

"அப்பா, பிதாவே என்று கூப்பிடுகிறோம்."

(ரோம. 8. 15.)

உத்தம கிறிஸ்தவனைத்தவிர வேறே யாரும் இதை இருதயத்தின் நிச்சயத்தோடும் சொல்லக்கூடாதவனாயிருக்கிறான். உத்தம கிறிஸ்தவனும் எப்போதும் சொல்லத்தக்கதில்லை. அவன் உள்ளத்தில் சந்தேகங்கள் நுழைகிறதுண்டு, பயங்கள் எழும்புகிறதுண்டு, அவிசுவாசம் கிரியைசெய்கிறதுண்டு, சாத்தான் அவனைப் பரீட்சிப்பதுண்டு. ஆவியானவர் கிரியை செய்கையிலும், தேவனுடைய இலவசமான கிருபையை உணர்ந்து அவரோடு சஞ்சரிக்கையிலும், இயேசுவானவர் நிறைவேற்றி முடித்த கிரியையை அங்கீகரித்து அதின் பேரில் சார்ந்துகொள்கையிலும் நாம் அப்பா, பிதாவே என்று கூப்பிடுவோம். ஏதாவது விசுவாசிக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணி கலங்கடிக்கையிலும், சத்துருக்கள் அவனைத் தாக்குகையிலும் அவன் அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடும் சலாக்கியத்தை உடையவனாயிருக்கிறான். நாம் கர்த்தரை பிதாவே என்று அழைப்பதை விரும்புகிறார். ஆதலால் இயேசுவானவர் தமது சீஷர்களுக்கு ஜெபம்பண்ண படிப்பித்தபோது "பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே" என்று சொல்லும்படி கற்றுக்கொடுத்தார். இயேசுவைப்பற்றின விசுவாசிகளெல்லாருக்கும் தேவன் பிதாவாயிருக்கிறார். பிதாவாக அவர் நமக்காகக் கவலைப்பட்டு நமக்கு வேண்டும் ஆதரவுகளைத் தந்து நம்முடன் அநுதாபப்பட்டு, நாம் அவரை நோக்கி பிதாவே என்று அழைக்கப் பிரியப்படுகிறார். பிரியமானவனே, தேவன் உன் பிதாவாயிருக்கிறாரா? நீ அவரை அப்படி அழைக்கிறாயா? பவுல் கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபத்திலே நீங்கள் புத்திரராயிருக்கிறபடியினால் அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடத்தக்கதாக தேவன் தமது குமாரனுடைய ஆவியை உங்கள் இருதயங்களில் அனுப்பினார் என்று சொல்லியிருக்கிறான். பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய புத்திர சுவிகாரத்தைப்பற்றி சாட்சியிட்டு என் பிதாவே என்று கூப்பிட சகாயம் பண்ணுகிறார்.

வேதாந்த வேத முடிவே! ஜெக
ஆதார மான வடிவே! ஐயா!
தாதாவும் எமைப்பெற்ற மாதாவும் நீயே,
நாதா! ரட்சியும்; வேறே ஆதாரம் எமக்கில்லை

செப்றெம்பர், 10வ.

"இதிலும் அதிக அருவருப்புகளை இன்னமும் காண்பாய்."

(எசே. 8. 15.)

இஸ்ரவேலருடைய துன்மார்க்கமானது எவ்வளவாய்ப் பெருகியிருந்ததென்பதைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசிக்குத் தெரியாதிருந்தது. அப்படிப்போலவே நம்முடைய இருதயத்தின் சீர்கேடுகள் இவ்வளவு என்பதையும் நாம் அறியோம். நாம் நமது சீர்கேடுகளில் அநேகத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கலாம். ஆனால் இன்னம் அநேகம் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அருவருப்புகளைக் கண்டு நம்மைத் தாழ்த்துவதும், அவைகளிலிருந்து நாம் சுத்திகரிக்கப்படத்தக்கதாக இயேசுவின் இரத்தத்தண்டைக்கு நம்மை நடத்துவதும் ஆவியானவருடைய கிரியையாயிருக்கிறது. நமது தன்மையிலிருக்கிற சகல சீர்கேடுகளையும் நாம் ஒருமிக்கக் காண்கிறதானால், நாம் முழுவதுமாய் அவநம்பிக்கையில் அமிழ்ந்துபோவோம். ஆதலால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம்முடைய கொடிய சீர்கேடுகள் நமக்குத் தெரியக் காட்டப்படுகின்றன. இதிலே தேவனுடைய இரக்கத்தைப் பார்க்கிறோம். இதால், நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாய், விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணி, கர்த்தராகிய இயேசுவின் இரத்தத்தைப்பற்றிய விசுவாசத்தை நாடோறும் அப்பியாசிக்கிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். நம்முடைய இருதயத்திலுள்ள சீர்கேட்டின் ஆழத்தை அல்லது பற்பலவகையான அருவருப்புகளைத் தேவனைத்தவிர வேறொருவரும் அறியார். சிருஷ்டிகளில் யாராவது அவைகளை அறிந்தால், அவைகளுக்காக நம்மைப் பகைப்பார்கள். தேவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் நம்மை நேசிக்கிறார். இது தெய்வீகத்துக்கே உரியது. அவர் உருக்கம் நிறைந்தவர். நன்மை செய்வதில் பூரணர். அவருடைய இரக்கங்கள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. நாம் தேவனுடைய இரக்கங்களை நம்பி, அவருக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்போமாக.

குற்றத்தால் உளைக் கெட்ட என் மனம் கூசி வாடுதே;—என்தன்
கோதும் நான் செய்த தீதும் மனதில் கூடத் தோணுதே
சற்றும் உலகச் சத்துரு பகை சூழ்ந்து காணுதே
சருவ மொழி உறுதியைக் கருதி வந்தேன், பொறுதி அருள்.

செப்றெம்பர், 11வ.

"நான் அவர்களுக்குள்ளே வாசம்பண்ணுவேன்."

(2 கொரி. 6. 16.)

ஒவ்வொரு பரிசுத்தவானும் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறான். தேவனை ஆராதிப்பதற்கும் துதிப்பதற்கும், அவன் பிரத்தியேகமாகப் பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டிருக்கிறான். தேவன் அவனில் வாசம்பண்ணுகிறார். அவன் பாசமானது அவருடைய ஆசனம்; அவன் இருதயம் பலிபீடம்; அவன் முழுவதுமாய் அவருக்குப் பரிசுத்தம். தேவன் நம்மில் வாசம்பண்ணாவிடில், நம்முடைய பக்தி உத்தமமானதல்ல. தேவன் நம்மில் வாசம்பண்ணினால், அதை நிச்சயமாய்க் கண்டுபிடித்துக்கொள்ளலாம். நமக்குக் கண்ணியமிருக்கும். தேவனுடைய கனத்தைப்பற்றிய கவலை நமக்கிருக்கும். மற்றவர்களுக்கிராத உருக்கமான மனச்சாட்சி நமக்கிருக்கும். தேவன் தம்முடைய ஆலயமாக நம்மில் வாசம்பண்ணினால், அவர் தம்முடையவர்களாகிய நம்மைக் காப்பது நிச்சயம். அவர் நம்மைச் சுத்திகரிப்பார். நம்மை அலங்கரிப்பார், நம்மைப் பாதுகாப்பார், நாம் அவரை எப்போதும் ஆராதிக்கும்படி விரும்புவார். பலிபீடத்தின் அக்கினி ஒருக்காலும் அவிந்துபோகாது. பலி நிரந்தரமாய்ச் செலுத்தப்படவேண்டும். நம்முடைய ஜெபங்கள் தூபவர்க்கம்போல், அவருக்கு முன்பாக எழும்பிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அக்கினிப்பலிபோல் உயர்த்தப்படவேண்டும். பிரியமானவர்களே, தேவன் நம்மில் வாசம்பண்ணுகிறாரா? என்பதைக் கவனத்தோடே பரிசோதிப்போமாக. நாம் நாடோறும் அவர் சமுக பிரசன்னத்தை அநுபவிக்கப் பிரயாசப்படுவோமாக. தேவன் நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினால் அது நமக்கு விசேஷித்த கண்ணியமாயும், சிறந்த சலாக்கியமாயும், நித்திய ஆதரவாயுமிருக்கும். இந்த எண்ணமானது, நாம் சாவதானமாயும் விழிப்பாயுமிருந்து தேவன் நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணுவதை எப்போதும் விரும்புகிறவர்களாயிருக்கச் செய்யவேண்டும்.

பெத்தலேமில் வந்த பாலா—எமக்கு நிதம்
புத்தியை அருளும், நீரா!
கர்த்தனே! நின் புண்ணியத்தால் நித்திய ஆவி எமக்குள்
பத்தியுடனே தங்கிச் சுத்திகரிக்க அருளும்.

செப்றெம்பர், 12௳.

"உமது முகத்தை நீர் மறைத்துக்கொண்டபோதோ நான் கலங்கினவனானேன்."
(சங். 30. 7.)

விசுவாசி, தேவசமுகபிரசன்னத்துக்குப்பதிலாக வேறொன்றையும் கண்டுபிடியான். அவன் அதை ஒருதரம் அனுபவித்தபின் அதில்லாமல் மனரம்மியமாயிருக்கமாட்டான். தேவசமுகம் அவனை உலகத்துக்கு அந்நியனாக்குகிறது. அவன் சத்துருக்கள்மேல் ஜெயம் கொடுக்கிறது, அவன் துக்கங்களை இன்பமாக்குகிறது. அவன் உபத்திரவங்களைச் சுத்திகரிக்கிறது. அவன் அத்தாட்சிகளை மேன்மேலும் பலப்படுத்துகிறது. மரணப் பயங்கரங்களை அவனைவிட்டு அகற்றிப்போடுகிறது. தேவசமுகம் அவனோடு இருக்கையில் அவன் தேவனுடைய திராட்சத்தோட்டத்தில் வேலை செய்வான், தேவனுடைய வழிகளில் நடப்பான், விசுவாசத்தில் நல்ல போராட்டம் போராடுவான், ஒன்றிலாவது பயப்படான். ஒன்றாவது அவனுக்கு வருத்தமாயிருக்கமாட்டாது. ஆனால், கர்த்தர் தமது முகத்தை மறைக்கையில் அவன் கலங்குவான். அப்பொழுது சாத்தான் அவனைத் தாங்குவான். சீர்கேடுகள் உயிர்கொண்டு பலம் கொள்ளும். கிருபையின் எத்தனங்கள் அவனுக்கு இன்பமாயிருக்கமாட்டாது. அந்தரங்க ஜெபம் அவனுக்கு உயிரில்லாததுபோலவும் அவன் எதிர்நோக்கும் நன்மைகள் கிடையாதது போலவும் காணப்படும். ஒன்றாவது அவனுக்குச் சரியாகக் காணப்படாது. அவன் முறுமுறுப்பான், முறையிடுவான், குற்றங்கண்டுபிடிப்பான், பெருமூச்சுவிடுவான். உள்ளத்திலிருந்து, நீர் எப்போது என்னண்டைக்கு வருவீர், என் ஆத்துமா உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கும்படி எப்போது நீர் என்னைத் திரும்ப உயிர்ப்பிப்பீர் என்று கூப்பிடுவான். இதை வாசிக்கிறவனே, நீ எப்போதாவது தேவசமுகப் பிரகாசத்தை அநுபவித்திருக்கிறாயா? அவர் தமது முகத்தை மறைத்துக்கொண்டதைப்பற்றி அங்கலாய்த்திருக்கிறாயா? உன்னிருதயம் பின்னானவைகளைச் சொல்லக்கூடுமா?

ஆறுதலில்லை அமைதியுமில்லை அன்
பற்றவன் உள்ளமதில்; மிகு
தாறுமாறாக பலபல எண்ணங்கள்
தாக்கி உலைத்திடுமே.

செப்றெம்பர், 13௳.

"இதோ, இங்கே இருக்கிறேன்."
(ஏசா. 65. 1.)

"என்னைப் பாருங்கள், என்னைப் பாருங்கள்."
(யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல்.)

இது இயேசுவின் வார்த்தைகள். அவைகள் புறஜாதியாருக்குச் சொல்லப்பட்டவைகள். அவர் நம்மைப் பார்த்து இதோ, இங்கே இருக்கிறேன் என்கிறார். நாம் நம்முடைய கவனத்தை அவருக்கு நேராகச் செலுத்துவோமாக. அவர் அதற்குப் பாத்திரர். அவர் சிருஷ்டிகர். மனுப்புத்திரரைப் பாதுகாக்கிறவர். பாவிகளின் இரட்சகர். அவருடைய வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அவருடைய இலட்சணத்தையும், மாம்சமான யாவர்பேரிலும் அவருக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தையும், பாவம், மாமிசம், நரகம் இவைகளினின்று இரட்சிப்படைவதற்கு அவர் உண்டுபண்ணியிருக்கிற நன்மைகளையும், பாவமன்னிப்பைத் தந்து நம்மை ஆசீர்வதிக்க ஆயத்தமாயிருப்பதையும் நோக்கிப் பார்ப்போமாக. அவர் முன்னணையில் கிடத்தப்பட்டதையும், யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்றதையும், மலையில் மறுரூபமானதையும், யூதேயாவின் தெருக்களில் அவர் வேலைசெய்ததையும், கெத்செமனேயில் அவர் மனவியாகுலப்பட்டதையும், காய்பா பிலாத்து முன்பாக நின்றதையும், முக்கியமாய் அவர் சிலுவையில் மரணம் அடைந்ததையும் நோக்குவோமாக.. இங்கே நீதி திர்ப்தியடைந்தது. இங்கே இரக்கம் மேன்மையடைந்தது. இங்கே ஞானம் விளங்கினது. இங்கே அன்பு மாட்சிமைப்பட்டது. அவர் நமக்குக் காட்டுகிற வசனத்தைப் பார்ப்போமாக. "இதோ, என் வல்லமை உங்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறது. என் வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்கு உறுதியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் கரங்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ள விரிவாய்த் திறந்திருக்கிறது. என் சாட்சிகள் உங்களைத் தைரியப்படுத்த விளம்பப்பட்டிருக்கிறது." நாம் அவரை நோக்கிப்பார்த்து, அவர்பேரில் விசுவாசம்வைத்து, அவரை நோக்கி ஜெபம்பண்ணி, அவருக்கு நன்றியறிதலைச் செலுத்துவோமாக. பொன்னுலகில் தேவனுடைய பத்திராசனத்தில் அவரைக் கண்டு மகிழத்தக்கதாக இந்த ஜீவியத்தில் சிலுவையில் பிராணத்தியாகம் செய்த அவரை நோக்கிக்கொண்டிருப்போமாக.

செப்ற்றெம்பர், 14உ.

"பணமில்லாமல் வந்து வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள்."

(ஏசா. 55. 1.)

நமக்குத் தேவையானவைகளெல்லாம் இயேசுவினிடத்திலிருக்கிறது. அவர் அவைகளைக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார். நாம் வந்து வாங்கும்படி அழைக்கிறார். பணமில்லாமல் வரும்படி உத்தரவு செய்கிறார். அவருடைய ஆசீர்வாதங்களுக்குக் கிரயமில்லை. அவைகள் விலைமதிக்கப்படாதவைகள். அவைகள் இலவசமாய்க் கொடுக்கப்படும். ஆனால் வாங்க வேண்டும் என்ற ஆவியோடே வரவேண்டும். விலை என்னதாயிருந்தாலும் வாங்கவேண்டும் என்று சந்தைக்குப் போகிறவனைப்போல வரவேண்டும்; நமக்கு வேண்டும் யாவும், கொழுமையானவைகளெல்லாம், அவரிடத்திலிருக்கின்றன. அப்பம் மாத்திரமல்ல, திராட்சரசமும் பாலும் இருக்கிறது. பரம கானானின் கனிவர்க்கங்கள் யாவையும் இயேசு நமக்கு இலவசமாய் ஈகிறார். நாம் வந்து அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அநுபவிக்க வரவழைக்கிறார். பிரியமானவனே, ஆவிக்குரிய போஜனத்தின்மேல் உனக்குப் பிரியமிருக்கிறதா? கிருபையின் ஆசீர்வாதங்கள், மகிமையின் ஆசீர்வாதங்கள்பேரில் உனக்குப் பிரியமிருக்கிறதா? அப்படியானால் இயேசு உன்னை அழைக்கிறார். அவைகளை உனக்குத் தரச் சித்தமாயிருக்கிறார். நீ பாக்கியவானாயிருக்கும்படி அவர் பிரியப்படுகிறார். இனிமேல் கொஞ்சமென்கிலும் தூரத்தில் விலகி நிற்காதே, காலதாமதம் செய்யாதே, இன்று காலையிலேயே இயேசுவண்டை போ; போய் பாவமன்னிப்பையும், சமாதானத்தையும், நீதியையும், பரிசுத்தத்தையும், நித்தியஜீவனையும் பெற்றுக்கொள்ளாதிருக்கிறேனென்று அறிவி. உன் பாவங்களையும் உன் குற்றங்களையும் உன் உபத்திரவங்களையும் உன் கந்தைகளையும் கொண்டுபோய், அவைகளுக்குப் பதிலாக மன்னிப்பையும், நீதியையும், சமாதானத்தையும், பரிசுத்தத்தையும், முடிவில்லா மகிமைக்குரிய சுதந்தர பாத்தியதையையும் பெற்றுக்கொள்.

காசு பணமது அற்றுலகந் தன்னில்
கஷ்டப்படுவோரே விசு
வாசமா யென்னிடம் வந்து விலையின்றி
வாங்கியே சாப்பிடுமே.

செப்ற்றெம்பர், 15உ.

"திறக்கப்பட்ட ஒரு ஊற்று உண்டாயிருக்கும்."

(சகரி. 13. 1.)

திறக்கப்பட்ட ஊற்று உண்டாயிருப்பதற்காகத் தேவனுக்குத் தோத்திரம். அது எல்லாப் பாவங்களையும் சுத்திகரிக்கத் தக்கதான ஊற்று. அது எல்லாப் பாவிகளுக்கும் திறக்கப்பட்ட ஊற்று, நாம் எக்காலத்திலும் போகத்தக்கதான ஊற்று. கிருபை அதைத் திறந்தது, கிருபை அதைத் திறக்கப்பட்டதாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தமே அந்த ஊற்று. அது பாவிகளுக்காகச் சிந்தப்பட்டது. அது பாவத்துக்காகச் சிந்தப்பட்டது. அதின் பலிதம் அளவற்றதும் நித்தியமுமாயுள்ளது. அது நீசரில் நீசனையும் சுத்திகரித்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை இப்போதும் சுத்திகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதின் புண்ணியம் ஆயிரமாயிரமான காரியங்களினால் அத்தாட்சி பெற்றிருக்கிறது. அது பாவிக்குமாத்திரமல்ல, பரிசுத்தவானுக்கும் ஏற்றது. பின்வாங்கினவனுக்கு வேண்டியதும் அதுவே. பிரியமானவர்களே, இன்று காலையில் அந்த ஊற்று திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நமக்காகத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே போவோமாக. அதற்குள் இறங்குவோமாக. அதின் புண்ணியங்கள் பேர்போன பெத்சாயிதாவிலும் மிகவும் மேல்தரமானது. சீலோவாம் குளத்திலுண்டான சுகத்தைவிட மேலான சுகத்தை அளிக்கும். தேவன் இந்த ஊற்றைத் திறந்து வைத்திருப்பது எவ்வளவு பெரிய இரக்கம். அதில்லாமல் நாம் என்ன செய்யக்கூடும். நமக்குச் சமாதானமிராது, பாவமன்னிப்பு ஒருக்காலும் கிடையாது, நம்முடைய காரியம் மிகவும் மோசமாயிருக்கும். ஆனால் இப்போது பலத்த நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமிருக்கிறது. நாம் நம்முடைய நம்பிக்கையை முயற்சிப்போமாக. இந்த ஊற்று சுத்திகரிப்பதுடன், நமக்கு வேண்டும் நன்மைகளையும் தருகிறது. அது பரலோகத்தைத் திறந்து, கிருபையின் ஐசுவரியங்கள் எல்லாவற்றையும், மகிமையின் ஆசீர்வாதங்களுக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களையும் கொண்டுவருகிறது.

சுத்த உதிரமும் நீரும் வடிந்தது
தூயன் விலாவிலின்று;—அதால்
சுத்தமடைந்து பாவக்குற்றம் நீங்கி
சுகமாக வாழ்வேனே.

செப்ற்றெம்பர், 16உ.

"பட்டயமே, என் மேய்ப்பன்மேல் எழும்பு."

(சகரி. 13. 7.)

இயேசு யெகோவாவின் மேய்ப்பன். கர்த்தருடைய ஆடுகள் எல்லாம் அவர் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அவைகளுக்குப் பொறுப்புதார், உத்தரவாதி. அவைகள் பாவம் செய்தன. அதற்கு அவர் உத்தரவாதம் பண்ணும்படியானது. அவைகளுடைய குற்றம் அவர்பேரில் எண்ணப்பட்டது. அவைகளுடைய அக்கிரமங்கள் அவர்பேரில் சுமத்தப்பட்டுத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தரவாதம் பண்ணநின்றார். அவர் தேவனுடைய தோழனாயிருந்தபோதிலும், நீதியின் பட்சம் எழும்பி, அவரை வெட்டும்படியாச்சுது. தேவன் தமது சொந்தக்குமாரன் என்றும் பாராமல், அவரை நம்மெல்லாருக்காகவும் ஒப்புக்கொடுத்தார். நீதியின் ஊழியக்காரர் அவரைப் பிடிக்க அனுப்பப்பட்டபோது, அவர் அவர்களுக்கு எதிரே வந்து, யாரைத் தேடுகிறீர்கள் என்றார். அவர்கள் நாசரேத்தூரானாகிய இயேசுவை என்றார்கள். அப்போது அவர் நான்தான் என்று சொல்லி, தமது ஆடுகளுக்குப் பிரதிநிதிகளாயிருந்த தமது சீஷர்களைச் சுட்டிக்காட்டி, நீங்கள் என்னைத் தேடினீர்களானால் இவர்களைப் போகவிடுங்கள் என்றார். அவர்கள் போகும்படி விடப்பட்டார்கள். பிரியமானவர்களே, இயேசு நம்முடைய மேய்ப்பரானால் அவர் நம்மை நீதியின் கட்கத்துக்கும், பாவத்தின் தண்டனைக்கும் விலக்கிக் காத்துப் பரலோகத்திலிருக்கிற தமது பிதாவின் முன்பாக நம்மைக் குற்றமற்றவர்களாக நிறுத்துவார். நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்காக இயேசு காயப்பட்டு, நம்முடைய மீறுதல்களுக்காக அவர் நொறுக்கப்பட்டதைப் பார்த்து, இருதயத்தை அவருக்கு நேராக எறெடுப்போமாக. நாம் அவருடைய ஆடுகளானால் அவருடைய சத்தத்துக்குச் செவிகொடுப்போம். அவருடைய கட்டளைக்கு அமைந்து நடப்போம். அவர் நம்மைப் பேர்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, நமக்கு ஜீவனுண்டாயிருக்கவும் ஜீவன் பரிபூரணப்படவும் செய்வார். நம்முடைய சத்துருக்கள் நம்மைப் பட்சியாதபடி நம்மைக் காத்துத் தொழுவத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பார்.

நாடி எனைத்தயவாய்—மனைஞ்செய்ய—தேடிவந்தீர், அரசே!
ஆடுகளுக்காக நீடி உயிர்தர,
பாடுபட்டுக் குரு சூடிறந்தீர், அன்றே.

செப்ற்றெம்பர், 17உ.

"நீ கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள கிருபையில் பலப்படு."

(2 தீமோ. 2. 1.)

நாம் பலமுள்ளவர்களாயிருக்க விரும்புகிறோம். அப்படியிருக்க ஏலாதபட்சத்தில் நாம் நம்பிக்கொள்ளும் இன்னொரு மனிதன்பேரில் சார்ந்துகொள்ள விரும்புவோம். நாம் இயேசுவின்பேரில் சார்ந்துகொள்வது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. தேவன் இயேசுவைத்தவிர வேறே யாரையும் நம்பார். நாம் இயேசுவை நம்ப பிரியமில்லாதவர்களா யிருக்கிறோம். இயேசுவிடத்தில் கிருபை உண்டு. சகல கிருபையும் இயேசுவிடத்திலிருக்கிறது. சகலமும் என் பிதாவினால் எனக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்போஸ்தலன் சகல சம்பூரணமும் அவரில் வாசமாயிருக்கப் பிதாவுக்குப் பிரியமாயிருந்தது என்கிறார். அவர் கிருபைக்கு ஊற்று. நமக்கு அவசியம் வேண்டும் கிருபைகளுக்காக எக்காலமும் நாம் அவரையே நோக்கவேண்டும். அவர் ஒருவரையாவது அதட்டாதபடி மனப்பூர்வமாய்க் கொடுக்கிறார். நாம் பெற்றுக்கொண்ட கிருபையினாலும், அல்லது நாம் நேசிக்கிற ஒருவர் பெற்றுக்கொண்ட கிருபையினாலும் பலவான்களாயிருக்கிறோம் என்று எண்ணவேண்டாம். நமக்கு அதிகமான கிருபைகளை அளிக்கிற இயேசுவின்பேரில் நம்பிக்கை வைப்போமாக. நம்முடைய விசுவாச அளவுக்குத் தக்கதாக நாமிருக்கிறோம். இயேசுவின்பேரில் விசுவாசம் வைத்து அவருடைய உண்மை, வசனம், அன்பு முதலியவற்றில் நம்பிக்கையை உபயோகித்தால், பலவான்களாயிருப்போம். நாம் நமது பெலவீனங்களை உணருவதற்குத் தக்கதாக நாம் பலப்படுவோம். கர்த்தரில் பலங்கொள்ளுகிற மனுஷரும் தங்கள் இருதயங்களில் செவ்வையான வழிகளைக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் பாக்கியவான்கள். அழுகையின் பள்ளத்தாக்கை உருவ நடந்து செல்லுகையில் அவர்கள் பலத்தின்மேல் பலமடைந்து சீயோனிலே தேவசந்நிதியில் வந்து காணப்படுவார்கள்.

சத்தியகுணால மன்று—சருவஜீவ
நித்தியபரா, ஓசன்னா
உத்தம வரங்கள் நாதா! சித்தம் நீ இரங்கி, வேதா
சுத்த ஆவியால் எம்மீது வர்ஷிக்க செய்சோட்டும் ஈது.

செப்ற்றெம்பர், 18உ.

"குறையக் காணப்பட்டாய்."

(தானி. 5. 27.)

நியாயப்பிரமாணமானது மனுஷன் பரிசுத்த தன்மையாயிருந்து நீதியாய் ஜீவிக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது. நிறை சரியாயிருக்கவேண்டும் என்று கற்பிக்கிறது. நிறை சரியாயிராமற்போனால் தேவனை விட்டுப் பிரிய, அவருடைய கோபாக்கினை நம்முடையபேரில் நிலைநிற்கும் என்று கண்டிக்கிறது. தராசில் நிறுக்கப்பட்டால், நம்மில் யார் குறைவாய்க் காணப்படமாட்டார்கள். பிரியமானவர்களே, இன்று காலையில் நம்முடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது? நாம் சரியான பாரமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோமா? தேவன் கற்பித்திருக்கிற எல்லாக் காரியங்களையும் நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோமா? அல்லவென்றால் நாம் குறைவுள்ளவர்கள். நாம் குறையக் காணப்பட்டால், செய்யவேண்டியதென்ன? இயேசுவண்டைக்கு உடனே போவோமாக. அவருடைய பூரண கிரியை, தராசைச் சரிப்படுத்தும். அவர் பாவிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். தம்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிற யாவருக்கும் அவர் தமது பூரண கீழ்ப்படிதலை எண்ணுகிறார். நமது குறைவுகளை நிரப்புகிறார்; நம்முடைய பாவங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்பட, நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம். ஆனால் நாம் வியாதிப்படுக்கையில் கொடிய நோயோடு படுத்திருக்கையிலும், மரணத்திலும், நியாயத்தீர்ப்புநாளிலும், நாம் குறைவுள்ளவர்களாய்க் காணப்பட்டால் எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கும்! ஆகையால் இப்போதே நம்மை நாமே பரிட்சிப்போமாக. நாம் குறையக் காணப்பட்டால், நம்முடைய செய்கையினாலாவது பாடுகளினாலாவது சரியான நிறைக்கு வந்தெட்டுவது கூடாதகாரியம். கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் தேவனுடைய நீதிக்கும் சரிக்கட்டி திருப்தியை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். அவரில் பிழைத்திருக்கிறவன் பூரணனாயிருப்பான், அவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளில் தள்ளுபடியாய்ப் போகமாட்டான்.

நியாயப்பிரமாணம் குற்றம் சாட்டுதே—என்றன்
நடக்கை எலாம் பொல்லாப்பில் மாட்டுதே
மாயப்பிரபஞ்சம் இச்சை காட்டுதே—பாவ
வழியில் என்னை இழுத்தாட்டுதே, சுவாமி!

செப்ற்றெம்பர், 19உ.

"ஆதலால் பயப்படாதிருங்கள்."

(மத். 10. 31.)

இயேசுவானவர் தமது சீஷர்களுக்கு விசேஷித்த பராமரிப்பைப்பற்றி போதித்தார். அந்தப் பராமரிப்பு மிகவும் அற்பமான காரியங்களையும் செல்லுகிறதென்றும் உணர்த்தினார். அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக தலையின் ரோமங்களெல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்றார். அடைக்கலான் குருவிகளைப் பாதுகாப்பதும், நம்முடைய ரோமங்கள் எண்ணப்பட்டிருப்பதுமான பராமரிப்பு இருந்தால், அந்தப் பராமரிப்புக்குத் தேவன் தலையாயிருந்து சகலமும் தமது ஜனங்களின் நன்மைக்கென்று நடந்தேறச்செய்தால், நாம் ஏன் பயப்படவேண்டும், அல்லது கவலைப்படவேண்டும்? நாம் அடிக்கடி இதை எண்ணாமற்போவதுண்டு. சிருஷ்டி தன் காரியத்தை நடப்பிக்கிறதாக நாம் பார்க்கிறோமேயொழிய தேவன் முதலாளியாயிருந்து காரியத்தை நடப்பிக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கிறதில்லை. சகலமும் நமக்கு நன்மையாக நடந்தேறுகிறதென்பதையும், தேவன் தமது சித்தத்தின் ஆலோசனையின்படி நடத்துகிறார் என்பதையும் உணருகிறதில்லை. உணர்ந்தோமானால், நாம் கவலைப்படவும் மாட்டோம். காரியங்கள் இப்போது எப்படிக் காணப்பட்டாலும், கடைசியாக அவைகள் தேவனுடைய மகிமைக்கென்றும், நம்முடைய நன்மைக்கென்றும் நடந்தேறும் என்று நம்பிக்கையோடும் அமைதலோடும் நம்முடைய காலத்தைப் பின்னிடவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியே, எங்களுக்கு நேரிடும் அற்பமான காரியத்திலும் விசேஷித்த பராமரிப்பு உண்டென்ற விசுவாசத்தைத் தந்து, பயம் எங்களைவிட்டு நீங்க உதவிசெய்தருளும். அடிமையின் பயம் எங்களை ஆளவிடாதேயும். உம்முடைய சர்வவல்லபம் எங்களைச் சூழ மதில்விட்டிருக்க, நாங்கள் பயப்படவேண்டிய நிமித்தம் என்னத்திற்கு? உம்முடைய செட்டைகள் விரிவானதும் பலமானதுமாயிருக்கிறதல்லவோ?

பற்று என் ஆவிக்கு, மற்றொன்றுமேயில்லை
பாவிக் கடைக்கலம்—நீரே,
சற்றும் தனியே விடாதிரும் ஆத்தீசே
தயவாய்க் காத்தருள்வீரே.

செப்ற்றெம்பர், 20௳.

"ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள்."

(ரோம. 5. 19.)

ஆதாம் பாவஞ்செய்தான், நாம் குற்றவாளிகளானோம். ஏனெனில் அவன் நம்முடைய பிரதிநிதியாயிருந்தான். நாம் பாவத்தின் பயன்களை நாடோறும் அநுபவித்துவருகிறோம். இயேசு நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார், நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் அவரும் நமது பிரதிநிதியாயிருந்தார். நாம் அவருடைய கீழ்ப்படிதலின் பலன்களை நாடோறும் அநுபவித்துவருகிறோம். நம்முடைய முதல்தலைவன் நம்மைக் குற்றத்திற்குள்ளும் வெட்கத்துக்குள்ளும் நாசத்துக்குள்ளு மாக்கினான். நம்முடைய இரண்டாம் தலைவரோ, நமக்கு நீதியையும் கனத்தையும் இரட்சிப்பையும் தந்தருளினார். நாம் பாவிகளாயிருந்தாலும் பரிசுத்தவான்களாயிருந்தாலும் நமக்குண்டாகும் சிட்சை இரட்சை சம்பந்தத்தின் மூலமாய் உண்டாகிறது. தேவன் நீதியில்லாமல் நம்மை நீதிமான்களாக்குகிறதில்லை. நமக்கு நீதியில்லை. நமக்கு நீதியைச் சம்பாதிக்கவும் நாம் சக்தியற்றவர்கள். நம்மை நீதிமான்களாக்கும்படி தேவன் தமது குமாரனை இவ்வுலகத்துக்கு அனுப்பினார். அவர் நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிட்ட எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினார். நியாயப்பிரமாணம் கூறின தீர்ப்புக்கு அமைந்து, எல்லாருக்கும் பொதுவான மனுஷனாகப் பாடுகளை உத்தரித்தார். அவருடைய பூரண கீழ்ப்படிதல் அவரை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் எண்ணப்படுகிறது. அவருடைய ஒரே கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அநேகர் நீதிமான்களாக்கப்பட்டுச் சமாதானத்தோடே நித்திய ஜீவனில் பிரவேசிப்பார்கள். என் ஆத்துமாவே, இயேசுவை உன் பிணையாளியாகவும் பதிலாளாகவும் பிரதிநிதியாகவும் நோக்கிப்பார். அவரை நம்பு, அவரைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொள், அவரை விசுவாசி. அவரை விசுவாசிக்கிறவன் வெட்கத்துக்குட்படான். அவன் மங்காச் சுத்தோர் நடுவில் வடிப்பான சுதந்தரத்தைப் பெற்று என்றுஞ் சுகஜீவியாய் வாழுவான்.

கட்டமவிழுற் கெட்டிறந்தோரைச் சுத்தர்களாக்க பாதுகாக்க
கதிசேர்க்க,—பரனே
தோன்றினாய், தோன்றினாய், தோன்றினாய், கிறிஸ்தரசே, ஐயையே.

செப்ற்றெம்பர், 21௳.

"என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்."

(மத். 12. 30.)

கிறிஸ்துவுக்கு விரோதியாயிருப்பது, மிகவும் பயங்கரப்படத்தக்க காரியம். அவர் பட்சத்திலிராதவன், அவருக்கு விரோதியாயிருக்கிறான். நடுநிலையில்லை. நாம் அவருக்குச் சிநேகிதராயிருக்கவேண்டும், அல்லது பகைஞராயிருக்கவேண்டும். நாம் அவருடைய சிஷராயிராவிடில், அவருடைய சத்துருக்களாயிருப்போம். நாம் அவருக்காகப் போராடாதிருந்தால், அவருக்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிறவர்களாயிருப்போம். நாம் அவரில் நம்பிக்கை வைக்காதிருந்தால், அவரைப் புறக்கணிக்கிறவர்களாயிருப்போம். நம்முடைய காரியம் எப்படியிருக்கிறது? நாம் கிறிஸ்துவோடிருக்கிறோமா அல்லது அவருக்கு விரோதிகளாயிருக்கிறோமா? இந்தக் கேள்வியைப்போல முக்கியமான கேள்வி யில்லை. இதை நாம் நன்றாய்ப் பரீட்சித்து, அதற்கு முடிவுசெய்யவேண்டும். மனச்சாட்சி என்ன சொல்லுகிறது? நம்முடைய நடக்கை என்ன சொல்லுகிறது? நாம் கிறிஸ்துவின்மேல் ஜீவனுக்கும் இரட்சிப்புக்கும் என்று நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோமா? உத்தம அன்பினால் ஏவப்பட்டவர்களாய்க் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறோமா? ஜீவியத்துக்குரிய எல்லா விஷயங்களிலும் இயேசுவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி நடக்கிறோமா? இந்தக் காரியம் இனிமேல் விசேஷ முக்கியமானதென்று காணப்படும். இந்தக் காரியத்தை நாம் பின்னுக்கு நகட்டிவையாமல், உடனேதானே அதைக்குறித்துத் தீர்மானம் பண்ணுவோமாக. கிறிஸ்துவானவர் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன். அவர் பட்சத்திலிருந்து அவருடைய காரியாதிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறவன் அவரால் ஆசீர்வாதம் பெறுவான். அவருடைய கரம் அப்பேர்ப்பட்டவனை உயர்த்தி மோட்சலோகப் பிரபுக்கள் வரிசையில் வைக்கும். நித்திய கனம் அவனைச் சூழ்ந்துகொள்ளும். அவருக்கு விரோதம்பண்ணுகிறவன் பாதாளபரியந்தம் தாழ்த்தப்படுவான். நித்திய துக்கத்துக்கும் வெட்கத்துக்கும் உள்ளாவான். சகோதரனே, உன் காரியம் எப்படியிருக்கிறது. நீ அவரோடிருக்கிறாயா? அவரில் சகல நன்மையுமுண்டு.

செப்றெம்பர், 22உ.

"நீர் இஸ்ரவேலின் ராஜா."

(யோவா. 1. 49.)

மெய்விசுவாசிகள் எல்லாரும் தேவனுடைய இஸ்ரவேலர். கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரையும் அடக்கியிருக்கிற சபையானது கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம். பிதாவாகிய யெகோவா அவரை ராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் இஸ்ரவேலின் குடும்பத்தை என்றென்றைக்கும் ஆளுவார். ராஜாவாக அவர் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமுள்ளவர், நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ளவர், மாட்சிமையும் மகத்துவமும் பொருந்தியவர், ஞானமும் விவேகமுமுள்ளவர். அவர் எப்போதும் தமது குடிகளுடைய நன்மையை நாடி காரியங்களை நடப்பிக்கிறவர். அவருடைய ஆளுகை பூரணமுள்ளது. அவருடைய பிரமாணங்கள் எல்லாம் நீதியானவைகள். அவருடைய குடிகளெல்லாம் சுகமாய் வாழ்வார்கள். அவர்களுடைய ராஜாவாக அவர் அவர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவர்களுக்குப் பெரிதும் மாட்சிமையுமான சலாக்கியங்களை அருளி அவர்களுக்காகப் போராடி அவர்களைப் பாதுகாக்கிறார். நாம் அவரைச் சரியானபடி அறிந்தால் அப்போது அவரில் அன்புகூருவோம். அவருடைய ஆளுகையின் தன்மையை அறிந்தால் நாம் அதை ஒப்புக்கொண்டு அதையிட்டு ஆச்சரியப்படுவோம். இப்போது அவர் பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கிறார். பூமியில் அவர் செலுத்தும் ஆளுகை அதரிசனமாயிருக்கிறது. ஒருநாள் காலம் வரப்போகிறது. அப்போது தேவன் அவருக்கு அவருடைய [illegible] ஆசனத்தைக் கொடுப்பார். அவர் சீயோன் மலையிலே அரசாட்சி செய்வார். அவர் அரசாட்சியை யாவரும் காண்பார்கள். இயேசுவே, உம்முடைய ஆசனத்தை என் இருதயத்தில் நிறுத்தி என் ஆத்துமாவின் சத்துருக்களெல்லாவற்றையும் நீரே ஆண்டு, நான் உம்முடைய இராஜ்யத்தின் உண்மையுள்ள குடியாகும்படி செய்தருளும். ஆண்டவரே, இன்னும் ஒவ்வொருநாளும் உம்முடைய மகிமைக்கென்று என்னை ஆண்டருளும்.

மாசி லாமணி ஆன முச்சுடர்
மேசியா அரசே! மறு
வேலே மாமறை நூலே! தேவசெங்
கோலே! இங்கெனின் மேலே அன்புசெய்.

செப்றெம்பர், 23உ.

"இதோ, தேவனே என் இரட்சிப்பு."

(ஏசா. 12. 2.)

இந்தக் காரியம் மிகவும் மாட்சிமையும் மகத்தானதுமாயிருப்பதால், நாம் அதைப்பார்த்து அதிசயிக்கும்படி வரவழைக்கப்படுகிறோம். தேவன் நீதியாய் நம்மேல் கோபங்கொண்டால், அவர் நீதியாய் நம்மைப் பயமுறுத்துவார். அவர் சமுகத்திலிருந்து நாம் தண்டனையேயன்றி, ஒரு நன்மையையும் வாங்கப் பாத்திரரல்லாதிருந்தோம். நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அவருடைய கோபம் நம்மேல் பற்றி எரியவேண்டியதாயிருந்தது. ஆனாலும், இதோ, தேவனே நம்முடைய இரட்சிப்பாயிருக்கிறார். இது அவருடைய அன்பினால் நமக்கு அருளப்படுகிற சலாக்கியம். அது அவருடைய கைம்மாறில்லாத, ராஜரீக விசேஷித்த கிருபையின் பலனாயிருக்கிறது. நம்மை இரட்சிக்க அவர் உடன்படிக்கை செய்தார். நம்மை இரட்சிக்கத் தமது குமாரனை யனுப்பி, பிராயச்சித்தஞ் செய்யப்பண்ணினார். நம்மை இரட்சிக்கத் தமது பரிசுத்த ஆவியை நம்முடைய இருதயங்களில் பொழிந்தருளினார். நம்மை இரட்சிக்க அவர் தீர்மானம்பண்ணி, நம்மை இரட்சித்துச் சந்தோஷப்பட்டார். நம்முடைய இரட்சிப்பு நமக்கு அருளப்பட்ட சலாக்கியமும், அன்பால் முடிக்கப்பட்ட ஒரு கிரியையாயும், நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு காரியமாயுமிருக்கிறது. தேவனேயல்லாமல் வேறே யாரும் நம்முடைய இரட்சிப்பை உண்டுபண்ணக்கூடாது. அவர் அதை உண்டுபண்ணியபடியால் [illegible] நம்முடைய தேவன் [illegible] இரட்சகர். "அவர் நம்மை இரட்[illegible] தமது அன்பினிமித்தம் அமர்ந்திருப்பார்." தேவன் இந்த [illegible] இலட்சணத்தை உடையவர் என்பதை நாம் அறிகிறோ[illegible]? சர்வவல்லவரான இரட்சகர் நமக்கு வேண்டும் என்பதை [illegible] உணர்ந்திருக்கிறோமா? நாம் இயேசுவின் பயங்க[illegible] ஒப்புவித்திருக்கிறோமா? அவர் தமது இரத்தத்தினால் நம்மை [illegible] இருதயங்களில் சமாதானத்தைக் கூறப்பண்ணினால் நம்முடை[illegible]? அவர் தம்முடைய அன்பை நமதுள்ளத்தில் ஊற்றியிருக்கிறாரா? தேவன் நம்முடைய இரட்சிப்பாயிருக்கிறாரா? [illegible] பொழிந்திருக்கிறாரா? [illegible] என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்காகச் சாட்சியிடுகிறாரா? [illegible] பரியந்தம் நாம் ஒன்றின்பேரிலாவது மனசம்மதியமாயிருக்கக்கூடாது.

செப்றெம்பர், 24உ.

"நம்முடைய நம்பிக்கையாயிருக்கிற கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து."

(1 தீமோ. 1. 1.)

உலகத்தாருடைய நிர்ப்பாக்கியத்தைக்குறித்து, அப்போஸ்தலன் "நம்பிக்கை யில்லாதவர்கள்," அதாவது சரியான ஆதாரத்தையுடைய நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான். கிறிஸ்து நம்முடைய நம்பிக்கை என்றழைக்கப்படுகிறார். அவர் தம்முடைய புண்ணிய கீழ்ப்படிதலினாலும் மரணத்தினாலும் அதற்கு ஆதாரத்தை ஸ்தாபித்தார். அவர் தமது நித்தியானந்த சுவிசேஷத்தை நமக்கு அனுப்பி, அதை ஸ்திரப்படுத்தினார். அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியைத் தந்து, அதை உண்டுபண்ணினார். நாம் கிறிஸ்துவை அங்கீகரித்து, அவருடைய சிலுவையை நோக்கி, அவருடைய மகிமையான சுவிசேஷத்தை விசுவாசிப்பதற்குத் தக்கதாக தேவனோடே ஒப்புரவாகுதலும், அவருக்குச் சமீபிப்பதும், அவரிடத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதும் நமக்குண்டாகும். இயேசுவை நீக்கினால், மகா சன்மார்க்கனுக்கும் நம்பிக்கை கிடையாது. இயேசுவை வைத்துக்கொண்டால், நீசனுக்கும் மகா பெரிய ஆசீர்வாதங்கள் அகப்படும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. இயேசுவின்பேரில்மாத்திரம் கட்டுவோமாக. அவர் நீங்காத நிலையுள்ள அஸ்திபாரமாயிருக்கிறார். இப்போது நமக்கு வேண்டும் நன்மைக்காகவும், ஜீவியத்தின் [illegible]த்திய மகிமைக்காகவும் இயேசுவில் நம்பிக்கையுடன் ஜீவிப்போம [illegible]டைய நம்பிக்கை கெட்டுப்போகமாட்டாது. பிரியமானவனே, இயேசு உன் நம்பிக்கையாயிருக்கிறாரா? அவருடைய நாமத்தினால் நீ இரக்கம் பெறு மென்று நம்புகிறாயா? அவருடைய இரத்தத்தினால் மோட்சம் சேரலாமென்று நம்புகிறாயா? தம்மை நம்பினோரை அவர் ஒருபோதும் கைவிடார். ஆபத்தில் பாந்தவர் அவரே. யோர்தான் கரைபுரண்டுபோகையில் நம்மை அக்கரை கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்படி நாம் நம்பத்தக்கவர் அவரே. அப்படியானால் நீ தேவனை நோக்கிச் சொல்லவேண்டியதாவது:

என்னைப் படைத்ததேவனும் நீயே, திரு உதிரத்தைச் சிந்தி
ஈடேற்றிக்கொண்ட மீட்பனும், நீயே
இன்னும் பின்னும் காப்போனும் நீயே—ஒருபோதும் குன்றிடா
இன்பத்தில் வைக்கும் சீலனும் நீயே.

செப்றெம்பர், 25உ.

"இஸ்ரவேலின் ஆறுதல்."

(லூக். 2. 25).

பாவம் நம்முடைய உலகத்தையும் நம்முடைய தன்மையையும் நிர்ப்பந்தங்களாலும் நிர்ப்பாக்கியங்களாலும் நிரப்பிவிட்டது. தேவன் தம்மிடத்திலிருந்து மெய்ப்பாக்கியத்தை அனுப்பினாலொழிய, நாம் பாக்கியவான்களாயிருப்பது கூடாத காரியம். மெய்ப்பாக்கியத்தை அவர் அனுப்பியிருக்கிறார். இயேசு நம்மை இரட்சிக்கமாத்திரமல்ல, நம்மை ஆறுதல்படுத்தவும் வந்தார். நம்மைப் பாக்கியவான்களாக்கவும் பரிசுத்தவான்களாக்கவும் தக்க உத்தமனானார். இயேசு நமக்குத் தருகிற கிருபையானது, பாக்கியத்துக்கு வித்தாயிருக்கிறது. அது முளைத்து, ஆத்துமாவில் செழித்து, நம்முடைய நிர்ப்பாக்கியத்தை ஜெயித்து, அதை மேற்கொள்ளுகிறது. பிரியமானவர்களே, நாம் பாக்கியவான்களாயிருக்கவேண்டுமானால், இயேசுவினிடத்தில் பிரியம் வைத்து, அவருக்கொப்பாக ஜீவித்து, அவருடன் அந்நியோந்நியமாய் நடக்கவேண்டும். அவர் ஒருகாலத்தில் துக்கமுள்ளவராயிருந்தார். அப்போதுங்கூட நமக்குப் பாக்கியத்தின் வழியைத் திறந்தார். வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிற பாவிகளைத் தம்மண்டைக்கு அழைத்து, அவர்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கொடுப்பேன் என்று வாக்குக்கொடுத்தார். இவர் இப்போது பாக்கியராயும் பாக்கியவான்களாக்குகிறவராயுமிருக்கிறார். அவரில் நிறைந்த ஆறுதலுண்டு. துயரப்படுகிற யாவருக்கும் ஆறுதல் அளிக்கிறார். துயரத்[illegible] ஆனந்த[illegible]தையும், [illegible] ஆவிக்குப் பதிலாக துதியின் [illegible]டையையும் கொடுக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியே, மோசமான காலத்திலும், துக்கமுள்ள காலத்திலும் இஸ்ரவேலுக்கு ஆறுதலாயிருக்கிற இயேசுவண்டைக்கு எங்களை நடத்தி, அவருடைய அன்பினால் எங்களைப் பாக்கியவான்களாக்கியருளும். நமக்கு ஆறுதலுண்டாக இடையூறாயிருந்த எல்லா இடறல்களையும் நீக்கத்தக்க வல்லவர் இயேசுவே. அந்த அதிகாரமும் மேன்மையும் பரம பிதாவினால் அவருக்குக் கையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேக நீசபாவிகள் அவரில்மாத்திரம் ஆறுதலைக் கண்டடைந்து நித்திய இளைப்பாறுதலுக்குட் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள்.

நெஞ்சே மதி மயங்கித் தியங்கி கலக்கவேண்டாம்
சக்கரவர்த்தி கிறிஸ்துநாதரும் மரித்துயிர்த்தார்.

செப்ற்றெம்பர், 26உ.

"நான் மாறாதவர்."

(மல்கி. 3. 6.)

தேவனைத்தவிர வேறே யாரும் இந்த வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது. மற்றெல்லாரும் மாறுதலுக்குரியவர்கள்; எல்லாக் காரியங்களும் மாறுதலுக்குரியன. நாம் எப்போதும் நன்மை தீமை விஷயத்தில் மாறுதலடைந்துவருகிறோம். ஆனால் இயேசுகிறிஸ்துவோ நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார். அவருடைய தன்மை மாறாதது; அவருடைய உத்தியோகம் நிலையுள்ளது; அவருடைய அன்பு ஒழியாதது; அவர் யுகங்களின் கன்மலை; மாறாத நீதி சூரியன். மாறுதலில்லாத ஒருவர் நம்மை எப்போதும் நினைத்து, நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, நமக்காகக் கவலைப்படுவது நமக்கு ஆறுதலே. இயேசு எப்போதும் ஒன்றுபோலவே இருப்பது, நம்முடைய நம்பிக்கைக்கு ஆதாரம். அவர் நம்முடன் அநுதாபப்பட்டு, நமக்கு ஆசீர்வாதங்களைத்தந்து நமக்கு வேண்டும் ஆதரவுகளைக் கொடுத்து நம்மை இரட்சிக்கிறார். அவர் ஏகோமனமுடையவராய் அப்படிச் செய்வேன் என்று வாக்குத்தத்தம்செய்திருக்கிறார். இயேசு மாறுகிறதாயிருந்தால் நம்முடைய நம்பிக்கை கெட்டுப்போ[illegible]; நம்முடைய விசுவாசம் வீணாய்ப்போம்; நம்முடைய ஆறுதல் அற்றுப்போகும்; அவர் இருக்கிறபிரகாரமாய் இருக்கிறார். அவருடைய ஆண்டுகள் முடிந்துபோவதில்லை. நாம் பார்க்கும் எல்லா மாறுதல்களிலும், நாம் சகிக்கும் எல்லா உபத்திரவங்களிலும் மாறாத [illegible]யான மீட்பர் இருக்கிறார் என்று இன்றைக்கு உணர்வோமாக. அவருடைய வார்[illegible]தையை நம்பி நடப்போமாக. இயேசு மாறாதவர். அப்படியே அருளும் ஆசீர்வாதங்களும் மாறாதவைகள். அவர் நம்மை ஆசீர்வதித்தால், அந்த ஆசீர்வாதம், ஒருக்காலும் நம்மைவிட்டு நீங்கமாட்டாது. சதாகாலமும் நிலைநிற்கும். அப்படியே அவர் பாவிகளுக்குத் தண்டனையைச் செலுத்தினால், அந்தத் தண்டனையும் மாறாதபடிக்கு இருக்கும். அவர்கள் நித்திய வேதனையை அநுபவிப்பார்கள். காலங்கள் பேதப்பட்டாலும் மாறாதவராயிருக்கிற இயேசுவே, அடியேனை உம்முடைய அடைக்கலத்துக்குள் வைத்து ஆதரித்தருளும்.

மாறாப் பூரண தேவா, தோத்ரம்
மகிமொழி ஜெபமொழி மாலையின் தோத்ரம்.

செப்ற்றெம்பர், 27உ.

"உத்தமமாய் நடக்கிறவர்களுக்கு நன்மையை வழங்காதிரார்."

(சங். 84. 11.)

நன்மையான எந்த ஈவும் பூரணமான எந்த வரமும் பரத்திலிருந்துண்டாகி, ஜோதிகளின் பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறது, அவரிடத்தில் யாதொரு மாறுதலும், யாதொரு வேற்றுமையின் நிழலுமில்லை. எல்லா நன்மையும் தேவனு[illegible]யிலிருக்கிறது. நேர்மையாய் நடக்கிறவர்களுக்கு [illegible] கொடுக்க அவர் பிரியமாயிருக்கிறார். தேவன் [illegible] அங்கீகரிக்கும்படி, நாம் இயேசுவின்பேரிலும் அவர் [illegible]ரியையின்பேரிலும் சார்ந்துகொண்டு, அப்பால் மனு[illegible] முன்பாக எல்லாவிஷயத்திலும் நேர்மையாய் நடந்து [illegible]ட்டால், இந்த ஜீவனுக்கும் தெய்வபக்திக்கும் அவசியமான நன்மைகள் எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்வோம். நேர்மையாய் நடப்பவர்களுக்குத் தேவன் எதைக் கொடாதிருப்பா[illegible], அது அவர்களுக்கு அவசியமில்லை. அது அவர்களுக்கு நன்மையாயுமிராது. ஆகலால் அவர் அதை நிறுத்தி வைக்கிறார். தேவன் அதை அவர்களுக்கு அருள சித்தமில்லாதவராயிருக்கிறார். அதை அவர்களுக்கு அருளுவது அவருக்கு வருத்தமல்ல. ஆனால் அவர்களுக்கு அதில்லாதிருப்பது அவர்களுக்கு நன்மையென்று அறிந்து கொடாதிருக்கிறார். நன்மையான எந்தக் காரியத்தையும் தேவனிடத்தில் கேட்கலாம். நாம் நேர்மையாய் நடந்தால், தேவனிடத்திலிருந்து நன்மையான காரியங்களை எதிர்நோக்கலாம். நம்முடைய நோக்கத்தையும் ஆவியையும் நடத்தையையும் நன்றாய் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் பிருதுவான மனச்சாட்சியைப் பேணி நடக்கவேண்டும். அப்படியானால் இம்மை மறுமைக்குரிய காரியங்களில் நமக்கு நன்மையானவைகளை நிச்சயமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உத்தமனைத் தேவன் கைவிடவுமாட்டார், அசட்டையாய் விட்டுவிடவுமாட்டார். உத்தமம் நல்வழியைத் திறக்கும், நம்பிக்கையை வளர்க்கும், நன்மையைச் சுரந்தோடப்பண்ணும்; ஆகாத எண்ணங்களைச் சிதறடிக்கும், கனத்தைப் பெருகச்செய்யும். ஒரும் கடைசியில் உலக நியாயாதிபதி உத்தமத்தைப் புகழ்ந்து, உத்தம ஊழியக்காரரை அவருடைய சந்தோஷத்துக்கு ஆட்களாக்கி, மேலான அதிகாரிகளாக்குவார்.

செப்றெம்பர், 28௨.

"மகிமையின் பிதா."

(எபே. 1. 17.)

சகல மகிமையும் தேவனிடத்தில் வாசமாயிருக்கிறது. அவரால் அது கொடுக்கப்படுகிறது. சூரியன் வெளிச்சத்துக்கும் வெப்பத்துக்கும் ஊற்றும் மையமுமாயிருப்பதுபோல, தேவனும் எல்லா கனத்துக்கும் ஊற்றும் மையமுமாயிருக்கிறார். யெகோவா கண்ணிய பிதா; அவர் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதா; இயேசு அவருடைய சொந்தக் குமாரன்; அவருடைய அன்பின் குமாரன்; அவருடைய ஒரே பேறான குமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிதா. சகலமும் அவர் மனதில் உற்பத்தியாகி, அவர் வல்லமையால் உண்டாக்கப்பட்டு, அவர் ஞானத்தினால் கிரமப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தமது ஜனங்களுக்கு மகிமையின் பிதா. அவர்கள் புத்திர சுவிகார பிள்ளைகளாயிருக்கும்படி அவர்களை முன்குறித்தார். அவர் தமது குமாரனுடைய ஆவியை அவர்கள் இருதயங்களில் அனுப்புகிறார். அவர் அவர்களைத் தமது ஆசனத்துக்கு முன்பாக ஒப்புக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நித்தியஜீவனை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். காலம் நித்தியத்தோடே கலந்துபோகையில், அவர்களால் அவர் மேன்மைப் படுத்தப்படுவார். பிரியமானவர்களே, இன்று நாம் நம்முடைய மகிமையான பிதாவின்மேல் நம்முடைய மனதை ஊன்றவைப்போமாக. அவருடைய மகிமையான தன்மையையும் சம்பூரணத்தையும், அவர் நமக்காகச் சவுதரித்து வைத்திருக்கிற நன்மைகளையும், அவருடைய மகிமையான ஆசனத்தையும் இராஜ்யத்தையும், நம்முடைய இரட்சகராகிய அவருடைய கண்ணிய குமாரனையும், அவருடைய மகிமையான மோட்சத்தையும் அவர் நமக்கு ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிற வாசஸ்தலங்களையும்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. நம்முடைய உபத்திரவங்களிலும் இனி வெளிப்படப்போகிற மகிமையைப்பற்றி நம்முடைய மனம் சிந்தை கொள்வதாக. தேவன் எப்போதும் பிதாவாயிருக்கிறார். பிதாவுக்குரிய சுபாவம் அவரில் மாறுதலில்லாமல் நிலைகொண்டிருக்கிறது; அவர் சுபாவ மாறுதலில்லாமல் தம்மை நம்பின யாவருக்கும் மகிமையை அருளச்சித்தமாயிருக்கிறார்.

செப்றெம்பர், 29௨.

"என்நாளும் ஸ்தோத்திரிக்கப்படுவார்."

(சங். 72. 15.)

கர்த்தரே அதற்குப் பாத்திரர். வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள குடிகள் யாவரும் இடைவிடாமல் அவரை ஸ்தோத்திரித்தாலும், அது மிஞ்சினதா யிருக்கமாட்டாது. அவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்படவேண்டியவர். நாமும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். நாம் அவருடைய நாமத்தின் மகிமைக்காக அவருக்குச் சங்கீதங்களைப் பாடி, அவருடைய அதிசயமான கிரியைகளைக் குறித்துப் பிரஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவருடைய ஆதரவற்ற அன்புக்காகவும், அவர் தம்மைத் தாழ்த்தி நமக்குப் பதிலாக மரித்து, தேவனுடைய வலதுபாரிசத்திலிருந்து நமக்காகப் பரிந்துபேசுகிறதற்காகவும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். அவர் நமக்குத் தந்திருக்கிற ஜீவனுக்காகவும், சுகத்துக்காகவும், லௌகிக வைதீக சுயாதீனத்துக்காகவும், அருமையான வேதாகமத்துக்காகவும், கிருபையின் ஆசனத்துக்காகவும், ஜெபவீட்டுக்காகவும், குடும்ப நன்மைகளுக்காகவும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். அவருடைய இரக்கங்கள் அளவற்றவைகள். அவைகள் காலைதோறும் நவமானவைகளாயிருக்கின்றன. அவருடைய உண்மை மகா பெரியது, அவர் தோத்திரிக்கப்படுவார். தேவதூதர்கள் சிருஷ்டிப்புக்காகவும், காப்பாற்றுகிறதற்காகவும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்கிறார்கள். மோட்சவாசிகளான பரிசுத்தவான்கள் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அளவற்ற நன்மைகளுக்காக அவரை ஸ்தோத்திரிக்கிறார்கள். வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஏக ஐக்கியமாய் அவரை என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கும் காலம் வரப்போகிறது. அந்தப் பாக்கியமுள்ள கூட்டத்தில் சேர்வது எவ்வளவு நன்மையாயிருக்கும். நித்தியமெங்கும் இயேசுவை ஸ்தோத்திரித்துக்கொண்டிருப்பது எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும். கர்த்தாவே, எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கும் காலத்தைச் சீக்கிரமாய் வரப்பண்ணியருளும். பயங்கரமான குழியிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றிக் கன்மலையின்மேல் என்னை நிலைநிறுத்தி, எந்தத் தீங்குக்கும் அசையாதிருக்க என்னைப் பலப்படுத்தி, மோட்சவாசிகளின் பரிசுத்த சங்கத்தாரோடே நான் சேர்ந்து வாழ என்னை யோக்கியனாக வளர்த்து வருகிற என் இயேசு மீட்பரே, உம்மை நான் உள்ளத்தின் கனிவுடன் தொழுது ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்.

செப்றெம்பர், 30உ.

"என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது."

(மத். 26: 38.)

இயேசுவுக்கு உண்டான துக்கம் நமது எண்ணத்துக்கும் எழுத்துக்கும் மிஞ்சினது. ஒருவராவது அதைப் பூரணமாய் எடுத்துக்காட்ட ஏலாது. அதை எழுத்தில் எடுத்துரைக்கவும் மாளாது. அவர் இதற்கு முந்தியும் பாடுகளை அனுபவித்திருந்தார். ஆனால் அவர் இப்போது அநுபவித்த பாடுகளைப்போல, முன் ஒருக்காலும் அநுபவிக்கவில்லை. அவருக்குண்டாயிருந்த வியாகுலங்கள் அறியப்படாத காரணத்தாலுண்டானது. ஒரு சிருஷ்டியாவது அவரைத் தொடவில்லை; அப்படியிருந்தும் அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்த் தரையிலே விழுந்தது. அவர் நம்முடைய பிணையாயிருக்க ஒப்புக்கொண்டார். அதினால் கொடிய வேதனைகளை அநுபவிக்க நேரிட்டது. பாவப்பாரமின்னதென்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் அதைச் சுமக்கவும் நீக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது. தேவனுடைய கோபமும் சாபமு மின்னதென்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் அவைகளைத் தாங்கவேண்டியதாயிருந்தது. யெகோவா அவரை நொறுக்குவதும் பாடுகளுக் குட்படுத்துவதும், அவர் ஆத்துமாவைப் பாவத்துக்காகக் குற்ற நிவாரணப் பலியாக்குவதும் இன்னதென்றும் இயேசு அறிந்திருந்தார். அவர் துக்கத்தில் அமிழ்ந்தி துயரத்தினால் தரையில் விழுந்தார். அவர் ஆத்துமா வியாகுலத்தால் பீறப்பட்டது. அவர் மேல் ஏற்றப்பட்ட பாரம் தாங்கக்கூடாததாயிருந்தது. ஆதலால் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால், நீங்கும்படி செய்யும் என்று விண்ணப்பம்பண்ணினார். ஆனால் அது கூடாததாயிருந்தது. நாம் இரட்சிக்கப்பட அவர் பாடுகளை அநுபவித்தார். தேவன் மனிதனாகி, சரீரத்திலும் ஆத்துமத்திலும் அநுபவித்த பாடுகள் பரம சங்கத்தாரின் தியானப்பொருளாயும், மோட்சவாசிகளின் இன்ப சம்பாஷணையாயுமிருக்கிறது. நமது கர்த்தர் மறுரூபமானபோது, மோட்சலோகப பிரபுக்களுக்குள்ளே கனவான்களான இரண்டுபேர் இறங்கிவந்து, அவர் எருசலேமில் நிறைவேற்றப்போகிற பாடுகளைக்குறித்து அவருடன் சம்பாஷித்தார்கள். இயேசுவின் பாடுகளால் நாம் சுகமாகவேண்டும். நீ சுகமாயிருக்கிறாயா?

அக்றோபர், 1உ.

"அவரே சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையானவர்."

(கொலோ 1. 18.)

தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும், குமாரனால் மீட்கப்பட்டவர்களும், பரிசுத்த ஆவியானவரால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களும், அல்லது நித்தியகாலமாய் இரட்சிக்கப்படுகிறவர்கள் எல்லாரும் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். சபை முழுவதுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார். ஒவ்வொரு அவயவமும் அவரோடே ஐக்கியமாகி, அவரில் சார்ந்து, அவரிடத்திலிருந்து ஜீவனையும் ஞானத்தையும் பெலனையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறது. அவர் சபையின் அலங்காரம். அவரில் சபையின் நிறைவெல்லாம் பூரணமாய் வாசம்பண்ணுகிறது. தலையாய் அவர் நமக்காக காரியங்களை ஆலோசித்து, நம்மோடே அநுதாபப்பட்டு, நம்மை ஆளுகிறார். அவர் தமது புலன்களையும் நமக்காக உபயோகிக்கிறார். அவர் நம்முடைய சத்துருக்களையும் மோசங்களையும் குறைவுகளையும் கவனிக்கிறார். அவர் நமக்கு விரோதமாய் எவ்விடங்களிலும் பேசப்படும் காரியங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் நம்முடைய காரியங்களின்பேரில் மிகுந்த பிரீதியைக் காட்டி, அவைகள் நம்முடைய நன்மைக்கேதுவாக நடந்தேறும்படி செய்கிறார். அவர் சரீரம் முழுவதையும் பெலவீன அவயவத்தையும் பாதுகாக்கிறார். அவர் எல்லாரையும் போஷித்து, உடுத்தி, அலங்கரித்துக் காப்பாற்றி, அவர்களுக்குப் பிரதிநிதியாயிருக்கிறார். நம்முடைய பரமபிதா நம்மைத் தமது குமாரனுடைய அவயவமாக நோக்கிப்பார்த்துத் தமது குமாரனிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல நம்மிடத்திலும் அன்புகூர்ந்து, தமது குமாரனோடே தமது பரம இராஜ்யத்தில் நம்மைச் சேர்த்துக்கொள்வார். பிரியமானவர்களே, நம்முடைய தலையாக இயேசுவைக் கனம்பண்ணுவோமாக. அவருக்காக நம்முடைய பிதாவை ஸ்தோத்திரிப்போமாக. சிருஷ்டி சங்கமனைத்துக்கும் அவரே தலையாயிருக்கிறார். சகலமும் அவரால் அவருக்கென்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய மாட்சிமையைப்பற்றி விவரிக்க யாராலும் முடியாது. அவர் என்றைக்கும் தலையாகவே யிருப்பார். வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள சருவமும் அவருக்குள் அடக்கமாயிருக்கும்.

தருணம் தருணம் கைவிடாதேயும், தலைவா! நலவா! வலவா!
தாமதியாதே; கிருபை செய்யும் சாமி.

அக்றோபர், 2௳.

"ஆரோன் கர்த்தருக்கு முன்பாக
இஸ்ரவேல் புத்திரரின் நாமங்களைச் சுமப்பானாக."
(யாத். 28. 12.)

ஆரோன் நாம் அறிக்கைபண்ணுகிற மகா பிரதான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமா யிருந்தான். ஆரோன் இஸ்ரவேலருக்கு எப்படியிருந்தானோ, அப்படியே இயேசுவும் நமக்கு இருக்கிறார். ஆரோன் இஸ்ரவேலருக்குச் செய்ததுபோல, இயேசுவும் நமக்குச் செய்திருக்கிறார். பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாருடைய நாமங்கள் கல்லில் வெட்டப்பட்டு, ஆரோனுடைய மார்பில் தொங்க வைக்கப்பட்டிருந்தது. அவன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குட் பிரவேசித்தபோது செக்கினா என்னும் வெளிச்சம் அவைகளில் பட, தேவன் தம்முடைய வெளிச்சத்தில் அவைகளை வாசித்தார். அந்தப் பேர்களுக்கும் கிருபாசனத்துக்கும் இடையில், தெளிக்கப்படும் இரத்தத்தை அல்லது கர்த்தருக்கு முன்பாக அசைவாட்டப்பட்ட தூபவர்க்கத்தைத்தவிர வேறே ஒன்றுமில்லாதிருந்தது. பிரியமானவர்களே, நம்முடைய பேர்களை இயேசு தமது மார்பில் அணிந்திருக்கிறார். பிதாவின் சமுகப்பிரகாசம் அவர்பேரில் தங்கினது. அவர்களுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் நம்முடைய பாவங்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட இரத்தமும் நம்முடைய ஜெபங்களை நற்கந்தமாய் வீசப்பண்ணுகிற தூபவர்க்கப் புகையுமேதவிர வேறொன்றுமில்லை. இயேசு இடைவிடாமல் நம்மைத் தேவனுக்கு முன்பாக நிறுத்துகிறார். ஏனெனில் அவர் நமக்காகப் பிதாவுக்கு முன்பாகக் காணப்படும்படி பரலோகத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறார். என்பேர் இயேசுவின் இருதயத்தில் இருப்பது எத்தனை இன்பம்! என் காரியாதிகள் இயேசுவின் கரத்திலிருக்கின்றன. என் க்ஷேமத்துக்காக மிகுந்த பிரீதியைக் காட்டுகிறார். நான் அவரிடத்தில் அதிகமதிகமான அன்புவைத்தால், எத்தனை சந்தோஷமாயிருக்கும். இயேசுவைப்போல நம்மேல் கரிசனைகொள்வார் கிடையாது. அவர் நம்மேல் அக்கறையுள்ளவராய்த் தமது உயிரை அருமையாக எண்ணாமல், நீசரின் மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். தமது ஜீவனை நமக்காகப் பொருட்டாக எண்ணாமல், அதைத் தகனித்தவர் நம்மேல் பிரீதியில்லாதிருப்பாரா? அந்த நேசரை மகா பக்தி விநயத்துடன் நேசித்து அவருக்குப் பிரியமுண்டாக நடப்பது நம்முடைய கடமையே.

அக்றோபர், 3௳.

"ஆட்டுக்குட்டி சிங்காசனத்தின் மத்தியிலே
நிற்கக்கண்டேன்."
(வெளி. 5. 6.)

இயேசு உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவாட்டுக்குட்டி. பாவத்துக்காக அவரே ஜீவபலியைச் செலுத்தினார். அவர் மூலமாய் பாவமன்னிப்பும் சமாதானமும் நமக்குண்டு. அவரால் பிதாவைக் கிட்டிச்சேருதலும், ஒப்புரவாகுதலுமுண்டு. நமக்கு நேரிடும் எல்லா உபத்திரவங்களிலும், மோசங்களிலும், பயங்கள் சோர்வுகள் உண்டாகும் காலங்களிலும், சாத்தான் நம்மைத் தாக்குகையிலும், அல்லது பாவக்குற்றம் நம்மைத் தலைகவிழப்பண்ணுகையிலும், நாம் ஆட்டுக்குட்டியானவரை நோக்கிப் பார்த்து, அவரிடத்திலிருந்து சகாயத்தையும் இரட்சிப்பையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். நாம் மோட்சத்தில் சேரும்போது, ஆட்டுக்குட்டியானவரை ஆசனத்தின் மத்தியிலிருக்கக் காண்போம் என்ற நம்பிக்கை நமது மனதுக்கு எத்தனை இன்பமாயிருக்கிறது. அங்கே நம்முடைய இரட்சகரும் பலியுமானவர் இருப்பார். அவர் சர்வவல்லமையைப் பூண்டு, அளவற்ற ஞானத்தையும் அதிகாரத்தையும் உரியவராயிருப்பார். அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, தமது இரத்தத்தால் நாம் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டவர்களாகவும், தமது அன்புக்குரியவர்களாகவும், தமது இராஜ்யத்தின் கீழ்ப்படிதலுள்ள குடிகளாகவும், நம்மைத் தமது பிதாவின் முன்பாக நிறுத்துவார். நாம் ஆசீர்வாதங்களுக்காகத் தேவனண்டைக்குப் போகையிலும், பாவத்தை அறிக்கையிடுகையிலும், அந்நியோந்நிய ஐக்கியத்தை அநுபவிக்கையிலும், ஆட்டுக்குட்டியானவர் ஆசனத்தின் மத்தியிலிருப்பார் என்ற சங்கதியை மனதில் வைத்துக்கொள்வது எத்தனை ஆனந்தமாயிருக்கும். நமது நியாயம் நமக்குமுன்பாக இருக்கிறது. நமது காரியகர்த்தர், உன்னதமான கனம்பொருந்தியவரா யிருக்கிறார். நம்முடைய பலி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது நேசமுள்ள ஆண்டவர் ஆசனத்தின் மத்தியிலிருக்கிறார். இந்தக் கனம் புண்ணிய புருஷனாய் அவதரித்த இயேசுவுக்குமாத்திர முரியது.

மகத்துவா சனத்தின்மேல்
சிறந்த நாயனார்—அதி
மகிமையாக வீற்றிருந்து ஆளுவார்
வல்லமை நேயனார்.

அக்ற்ரேபர், 4உ.

"அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு."

(எபி. 12. 2.)

இயேசு தமது தயாளதன்மைக்குத் திருப்தியாயிருக்கக்கூடிய விஷயத்தில் மாத்திரம் சந்தோஷப்படுவார். ஆதலால் அவருடைய சந்தோஷத்தின் நோக்கம் கருணையாயிருக்கவேண்டும். அந்த நோக்கம் தமது ஜனங்கள் பூரண இரட்சிப்படைந்து, நித்தியகாலமாய் வாழ்வடைந்திருப்பதே. கோடாகோடிபேர் என்றைக்கும் பரிசுத்தரும் பாக்கியவான்களுமா யிருப்பதற்காக அவர் ஆழமான ஜலத்தில் அமிழ்ந்தி, சொல்லமுடியாத வியாகுலங்களைச் சகிக்கும்படி நேரிட்டது. தமது பிதா மகிமைப்படுவதற்கேதுவாகத் தம்முடைய ஜனங்கள் குணப்பட்டு பரிசுத்தவான்களாக்கப்பட்டு, மகிமையில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் அவருக்குள் குடிகொண்டிருந்ததால், அவர் வருத்தங்களை எல்லாம் சகித்தார். அவர் இப்போது தமது வருத்தத்தின் பலனை அநுபவித்து, தாம் பாடுபட்டு இரத்தஞ்சிந்தி மரித்த யாவரும் தம்மைப்போல பூரணராக தமது இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதைப் பார்க்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். தம்முடைய ஜனங்கள் யாவரும் தமது பிதாவின் இராஜ்யத்தில் சுகபத்திரமாய் வந்து சேருவதைப் பார்க்கையில், அவருடைய தயாள மனம் மகிழ்ந்து, அவருடைய அன்புள்ள இருதயம் சந்தோஷத்தால் ஆனந்தம் கொள்ளும். இயேசுவின் சந்தோஷம் அவ்வளவாயிருந்தால், நம்முடையது எப்படிப்பட்டதா யிருக்கவேண்டும். முந்திப் பூமியிலும் பின்பு மோட்சத்திலும் அவர் மகிமைப்படவும், அவர் மகிமைப்பட உதவிசெய்யவும், நாம் பார்க்கவேண்டியதல்லவா? தேவகுமாரன் நம்மில் சந்தோஷப்படத்தக்கதாக, நம்முடைய நடக்கை தப்பறவும், நம்முடைய சிந்தனை பரிசுத்தமும், நம்முடைய வார்த்தை சரியும், நம்முடைய பார்வை களங்கமற்றதுமாயிருப்பதாக. அவருக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகத்தக்கதாகப் பாவிகள் குணப்படவும், விசுவாசிகள் எறக்கட்டப்படவும், பரிசுத்தவான்கள் எழும்பி கிரியைகளை நடப்பிக்கவும் முயற்சியாயிருப்போமாக. இப்படிச் செய்வதினால் நாம் அவருடைய சந்தோஷத்துக்குட்படுவோம்.

அக்ற்ரேபர், 5உ.

"இக்கட்டுநாளிலே அரணான கோட்டை."

(நாகூ. 1. 7.)

மனுஷன் வருத்தம் அநுபவிக்கப் பிறந்திருக்கிறான். அவன் முதல் பிறப்பில் வருத்தத்தை அநுபவிப்பதுபோலவே, இரண்டாவது பிறப்பிலும் வருத்தத்துக்குள்ளாயிருக்கிறான். ஒவ்வொருவரும் அக்கினிச்சூளையைக் கடக்கவேண்டும். எகிப்துக்கும் கானானுக்குமிடையில் பாழ்வனாந்தர மிருக்கிறது. புயலடிக்கும் அநேக நாட்களை நாம் காணவேண்டியதாயிருக்கும். வருத்தங்களும் சம்பவிக்கும். ஒவ்வொரு வருத்தத்துக்கும் உத்தரவாதம் பண்ணவேண்டும். அதைச் சரியானபடி உபயோகித்தால், இயேசுவை நேசிக்கவும், உலகத்துக்கு அந்நியமாய் ஜீவிக்கவும், வேதாகமத்தை அருமைப்படுத்தவும், மேலான தேசத்தைப்பற்றி நமக்கிருக்கிற ஆசையைப் பலப்படுத்தவும் ஏதுவாகும். மோசமுள்ளகாலத்தில் இயேசு நாம் ஒதுங்கும் துருக்கமாயிருக்கிறார். நாம் அவரண்டைக்குப் போய்ச் சுகமாய் வாழலாம். நாம் அவ்விடத்தில் போனால், அவர் நமக்கு வேண்டிய ஆதரவுகளைத் தந்து இரட்சிப்பார். அவர் நம்மைச் சகல சத்துருக்களினின்று விலக்கிக் காத்து, இவ்வுலக யுத்தங்கள், குழப்பங்கள் புயல்களினின்றும் நம்மைக் காப்பார். இந்த துருக்கத்தின் வாசல் எப்போதும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பாவியும் அதற்குட் பிரவேசிக்கலாம். அதின் மதில்கள் அரணிப்பானது. சத்துருக்கள் அதைப் பிடிப்பது கூடாதகாரியம். அதற்கிருக்கிற ஆதரவுகளுக்குக் கணக்கில்லை. அது மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும். "கர்த்தருடைய நாமம் பலத்த துருக்கம். நீதிமான் அதற்குள் ஓடி சுகமாயிருப்பான்." பிரியமானவர்களே, ஒவ்வொரு உபத்திரவத்திலும் மோசத்திலும் இயேசுவண்டைக்குப் போவோமாக. அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு நமது துக்கங்களை ஆற்றி, நாம் கெட்டழிந்துபோகாதபடி நம்மைக் காப்பாற்றுவார். அவர் சர்வவல்லவர்; அவருடைய சர்வவல்லமை காலங்களின் மாறுதல்களால் குன்றுதலடையமாட்டாது. அது என்றும் ஒரேவண்ணமாய் தவறாமல் கிரியை செய்யும். சத்துருக்கள் எதிர்த்தால் அவர்களே மோசப்பட்டுப் போவார்கள்.

நேசமாய் ஏழைக்கிரங்கி, மோசம் அணுகாது காத்து
நித்தமே எனைத்திருத்தி, கைத்தருள் புத்தி வருத்தி.

அக்றோபர், ௬வ.

"மனத்தாழ்மை."

(கொலோ. 3. 12.)

தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் போர்த்துத் தரித்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிற கிறிஸ்தவ ஆபரணங்களில் இது ஒன்று. நம்மைத் தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டியதற்கு அநேக காரியங்கள் நம்மிடத்திலுண்டு. என்றாலும் அவைகள் நம்மில் பலிதப்படுகிறதில்லை. நாம் நம்முடைய பூர்வத்தையும் நாம் வெட்டியெடுக்கப்பட்ட கன்மலையையும் நோக்கிப்பார்த்தால், நாம் குணப்படுமுன் நாம் நடந்துகொண்ட விதத்தைக் கவனித்தால், அல்லது கர்த்தர் தமது கிருபையினாலே நம்மை அழைத்தபின் நாம் செய்திருக்கிறவைகளை ஆராய்ந்தால், நாம் நம்மைத் தாழ்த்திக்கொள்வதற்கேற்ற அநேக காரியங்களைக் காணலாம். நம்முடைய ஆண்டவருடைய மாதிரி நமக்கு இருக்கிறது. பெருமைச் சிந்தை, பெருமையான பார்வை, அவரிடத்தில் ஒருக்காலும் காணப்படவில்லை சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் அன்பும் அவர் பேச்சிலும் செய்கையிலும் எப்போதும் விளங்கின: நாம் அவரைப் பின்பற்றும்படி நமக்கு மாதிரி வைத்துப்போயிருக்கிறார். நாம் நம்மைப் பற்றிச் சரியான எண்ணங்கொண்டால், நம்மைக்குறித்துத் தாழ்மையான எண்ணங்கொள்ளுவோம். ஆகையால் நாம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தாலந்துகள், ஸ்திதிகள், கல்விகள், சுதந்தரங்களைப்பற்றி தெளிந்த புத்தியோடே உணருவோமாக. மனத்தாழ்மை நமது இலட்சணமாயிருப்பதாக. நாம் மனத்தாழ்மையாயிருக்கையில், பாக்கியவான்களாயிருப்போம். நாம் மனத்தாழ்மையைப் போர்த்துக்கொள்வதற்குத் தக்கதாக மற்றவர்களுக்கு மார்க்கத்தை அறிவிக்கலாம்; அதை அலங்கரிக்கலாம், மிகுந்த பிரயோஜனமுள்ளவர்களாய் விளங்கலாம். அப்படியானால் நாம் மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்வோமாக. மனத்தாழ்மையுள்ளவன் மற்றவர்களைத் தன்னிலும் மேன்மையுள்ளவர்களாக எண்ணுவான். மற்றவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் கிருபை வரங்களுக்காகப் பொறாமை கொள்ளான்; சுயகீர்த்தி பாராட்டமாட்டான்; எச்சரிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவான்; தேவசித்தத்துக்குக் கீழமைந்திருப்பான்; தேவ கிருபையை நாடித் தேடுவான்.

கந்தைத் துணிகளைச் சொந்தமாகவே
எந்தை அணிந்ததைப் பார்.

அக்றோபர், ௭வ.

"கிறிஸ்துவானவர் நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்."

(1 கொரி. 15. 3.)

பாவம் தேவனுடைய முக்கிய சத்துரு. பாவம் உற்பவித்துப் பிறந்ததுவரையும் தேவனுக்கு ஒரு சத்துருவும் இருந்ததில்லை. பாவம் அவர் பார்வையில் மிகவும் பாரமான குற்றமாயும், அருவருப்பாயும், அரோசிப்பாயுமிருக்கிறது. அது, பயங்கரப்படத்தக்க சத்துரு, அஞ்சத்தக்க தீமை, இரக்கமில்லா குரூரன், நடுங்கத்தக்க கொள்ளைநோய். நாம் அதற்குள்ளாயிருக்கிறோம், அதால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், அதோடே நேசமாயிருக்கிறோம். இரட்சணிய ஏற்பாட்டில் நாம் பாவிகளாக எண்ணப்பட்டோம். பாவிகளாக இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோம்; பாவிகளாக சாபத்தினின்று மீட்கப்பட்டோம், பாவிகளான நமக்குத் தேவன் சுவிசேஷமாகிய நற்செய்தியை அனுப்பினார். பாவிகளாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மில் பிரவேசித்து, நம்முடைய இருதயத்தில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினார். பாவிகளாக நாம் ஆதிமுதல் அந்தம்மட்டும் கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம். இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய பெரிய சிநேகிதராயிருக்கிறார். அவர் நம்முடைய பொறுப்பதாரும் பிணையாளியுமாகி நம்முடைய பாவங்களை நீக்கிப்போடவும், நம்மை நீதிமான்களாக்கவும், பாவக்குற்றத்தினின்றும் அழுக்கினின்றும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கவும், பாவத்துக்காகப் பூரணமும் போதுமான பிராயச்சித்தத்தைச் செய்யவும் மரித்தார். அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமும், அவர் புண்ணியத்தின்மேல் நம்பிக்கையும் வைத்து, அவருடைய பரிசுத்த வசனத்தின்படி நடப்பிக்கிறவர்களின் பாவங்களுக்காக மரித்தார். அவருடைய மரணத்தினால் பாவம் பரிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இரட்சிப்பு உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பாவத்துக்காக மரித்த இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவன் பாவமன்னிப்பைப் பெற்று, இரட்சிப்புக்குச் சுதந்தரவாளியாவான். மரித்த இயேசு தமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும்படி இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் தரிசனமாவார்.

ஐயையோ! என்றன் அக்ரமம் போக்க
அவனியில் பிறந்தாய்
உயிர் துறந்தாய்
மகிமை சிறந்தாய்—பரனே.

அக்றோபர், 10உ.

"கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார்."
(எபே. 1. 4.)

இதுதான் மனுஷன் விஷயத்தில் முதலாவதாகக் காட்டப்பட்ட யெகோவாவின் கிருபை. சகல சிருஷ்டிகளும் சருவமும் முன்னே அவருடைய கண்ணுக்கு வெளிப்படையாயிருந்தன. அவர் சகலரையும் பார்த்தார். அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருப்பார்கள்; என்ன செய்வார்கள்? என்பதைக் கண்டார். அவருடைய கண்ணுக்கு மறைவானதொன்றுமில்லை. சகலத்தையும் அவைகள் பின்னாலுண்டானபடியே கண்டார். தமது ஜனங்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருப்பார்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை அவர் திட்டமாய் அறிந்து, அவர்களை நித்திய ஜீவனுக்கென்று தெரிந்துகொண்டார். பூலோகத்தில் வாசம்பண்ணும் எல்லா ஜனங்களைவிட அவர்களை விசேஷித்தவர்களாகத் தமக்கென்று தெரிந்துகொண்டார். அவர்களுடைய தலையும் பொறுப்பாளியும் பிணையாளியும் பிரதிநிதியும் தவறாத இரட்சகருமாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டார். நித்திய யுகத்தில் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டார். அது அவருடைய ராஜரீக கிருபையினால் விளங்கிய கிரியையாயிருக்கிறது. அவர் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டதில், அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் கிரியையில் பங்கும், அவருடன் ஐக்கியமும், அவருடைய மகிமையில் பங்கு பெறும் சலாக்கியமும் உண்டாகியிருக்கிறது. இது ஆச்சரியமான அளவில்லா கிருபை சமுத்திரம். கர்த்தாவே, என் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் எனக்கு நிச்சயப்படுத்தியருளும். நம்முடைய கிரியைகளினிமித்தம் அவர் நம்மைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப்பதற்கு அவர் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள், ஏற்றகாலத்தில் அழைக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பார்கள், தேவனோடே ஐக்கியமாயிருப்பார்கள், நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள், சுவிகார புத்திரராவார்கள், மகிமையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

சொந்த ஜனமான பூசாரத் தன்னில்,
தொலையில் கிடந்த பறச் சாதியாம் எமை
மந்தையில் சேர்க்கப், பராபரன் தம்முடை
மைந்தர்களாக்கின சந்தோடத்துக்காக; பாடித் துதி மனமே.

அக்றோபர், 11உ.

"தம்முடைய சுய ரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்ட சபை."
(அப். 20. 28.)

பவுல் கிறிஸ்து சபையைப்பற்றிப் பேசுகையில் அது கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்ட சுதந்தரமாக எண்ணினான். அதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கிரயம் கிறிஸ்துவின் இரத்தம். கிறிஸ்துவை அப்போஸ்தலன் "தேவன்" என்று சொல்லுகிறான். சபை முழுவதும் கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட கிரயம் போதது, திருப்திகரமுமானது. ஆகவே சொத்து எல்லாம் இரட்சகருடைய கைகளில் கொடுக்கப்படும். கிரயத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பிதாவானவர், குமாரன் கிரயத்துக்குக் கொண்ட யாவையும் குமாரனிடத்திற்கு இழுத்துச் சேர்த்துக்கொள்ளுவார். அவரண்டைக்கு வருகிற யாவரும் மனோற்சாகமாய் அங்கீகரிக்கப்படுவார்கள்.* ஆகையால் கிறிஸ்துவின் சபை அவருடையதேயல்லாமல், வேறே யாருக்கும் உரித்தாகமாட்டாது. ஆதலால் அப்போஸ்தலன் "கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டீர்கள்; ஆகையால் தேவனுடையவைகளாகிய உங்கள் சரீரத்திலும் உங்கள் ஆவியிலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறான். பிரியமானவர்களே, கிறிஸ்துவின் சொந்தமாக நம்மை நாம் எண்ணி நடப்போமாக. நாம் கிரயம் கொடுத்து வாங்கப்பட்ட சொத்தாக இருக்கிறோம். கணித சாஸ்திரத்துக்கு மிஞ்சினதும், சிருஷ்டிகள் கணக்குக்கு எட்டாததுமான கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறோம். இயேசுவின் இரத்தம்! தேவனுடைய சொந்தக் குமாரனுடைய இரத்தம்! மாமிசத்தில் வெளிப்பட்ட தேவனுடைய இரத்தம்! அதின் விலையைக் கிரகிக்கத்தக்கவன் யார்? அதின் பலிதத்தைப்பற்றி குறைகூறுகிறவன் யார்? அதை அற்பமாய் எண்ணத் துணிகிறவனார்? எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் இயேசுவின் விலைமதிக்கப்படாத இரத்தத்தின்பேரில் நம்முடைய கண்களை உறுதியாய் நிலைநிறுத்துவோமாக. தேவன் அவர் செலுத்தின பலியை அங்கீகரித்திருக்கிறார். வானத்தின் கீழெங்கும் வேறெந்தப் பலியும் பாவங்களைப் போக்கமாட்டாது. இயேசுவின் பலி பாவங்களைப் போக்கத்தக்கவைகளாயிருப்பதுமன்றி பாவிகளைச் சுத்திகரிக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிறது.

அக்றோபர், 12உ.

"என் பிதாவே."

(எரே. 3. 4.)

இது பிள்ளை சொல்லும் வார்த்தை. அடிமையானவன் இப்படிச் சொல்ல ஏதுவில்லை. அது பூரண அன்பும், பூரண அர்த்தமும், பூரண ஆறுதலுமுள்ள வார்த்தை. நாம் தம்மை இப்படி அழைக்கவேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகிறார். ஆகலால் "நீ என்னை என் பிதாவே என்று அழைக்காயோ?" என்கிறார். கர்த்தாவே, இன்று காலையில் புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவியைத் தந்து, நாங்கள் உம்முடைய பிள்ளைகள் என்பதைக் கண்டு உணரப்பண்ணியருளும். விசுவாசியே, துன்பகாலத்தில் நீ யாரண்டைக்குப் போவாய்? சங்கடமுள்ள வேளையில் யாரை நோக்கிப் பார்ப்பாய்? மோசமுள்ள நேரத்தில் யாரை நோக்கிக் கூப்பிடுவாய்? குறைவுநேரிடும் சமயத்தில் யாரை எதிர்நோக்குவாய்? "என் பிதாவே" என்று சொல்லுகிறாய். வேதத்தில் உன்னோடே பேசுகிறது யார்? திவ்விய விசாரணையில் உன்னைப் பரீட்சிப்பது யார்? பிரம்பால் உன்னைச் சிட்சிப்பது யார்? உன்னை உரிந்து சுத்திகரிப்பது யார்? உன்னைத் தாழ்த்தி எச்சரிப்பது யார்? "என் பிதா" என்று சொல்லுவாய். உலகத்தை ஆதரிப்பது யார்? ஜாதிகளை அடக்கி, அரசாளுகிறது யார்? சாத்தானைச் சங்கிலியால் கட்டுகிறது யார்? திருச்சபையை ஆசீர்வதிக்கிறது யார்? விசுவாசியை ஆறுதல்படுத்துகிறது யார்? மருள விழுந்தவனுக்கு மன்னிப்பை அருளுகிறவர் யார்? பாவியை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர் யார்? இப்படியெல்லாம் செய்கிறது பிதா. அப்படியானால் உன் பிதாவின் வார்த்தையை நம்பி, உன் பிதாவின் வீட்டில் வாசம்பண்ணி, ஒவ்வொரு உபத்திரவத்திலும் நான் எழுந்து என் பிதாவினண்டைக்குப் போய், நன்மையை எதிர் நோக்குவேன் என்று நம்பிக்கையுள்ளவனாயிருக்கும்படி புத்தி சொல்லுகிறேன். அவர் சர்வவல்லமையுள்ள பிதா, உதவி செய்வதற்குப் பூரண மனமுள்ள பிதா, அவர் அன்புள்ள பிதா, மனம் மாறாத பிதா. அவர் எல்லாருக்கும் பிதா. விசேஷமாய்க் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பிதாவாயிருக்கிறார். நமக்கு ஒரே பிதாவிருந்தால் நாமெல்லாரும் ஒரே தகப்பனுடைய பிள்ளைகளைப்போல நடந்துகொள்ளவேண்டும். என் பிதாவே என்று உத்தம இருதயத்தோடே கூப்பிடுகிறவன் ஆபத்திலும் உபத்திரவங்களிலும் விடுவிக்கப்படுவான்.

அக்றோபர், 13உ.

"ஆவியினாலே பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறதினால்."

(2 தெச. 2. 13.)

தேவன் இரட்சிப்புக்கென்று நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார். இதுவே அவர் நோக்கம். ஆவியினாலே பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறதினால் தெரிந்துகொண்டார். இதுவே கருவி. ஆவியானவர் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்குவது மறுபிறப்பில் துவக்கும். அது ஜீவகால முழுவதிலும் நடந்தேறி, கிறிஸ்துவின் நாளில் பூரணப்படும். உள்ளும் புறம்பும் நாம் இயேசுவின் சாயலுக்கு ஒப்பாவதே பரிசுத்தமாகுதல். அது நம்மை உலகத்தினின்று பிரிக்கும். பாவத்துக்கு விரோதமாய் நமது இருதயத்தை நிலைநிறுத்தும். கர்த்தரின் பணிவிடைக்கென்று நம்மை ஒப்புவிக்கப்பண்ணும். அவர் மகிமைக்காக நம்மை வைராக்கியராக்கும். கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் புது சிருஷ்டிகளாயிருக்கும்படி செய்யும். சரீரத்தின்படி நாம் முன்னிருந்தது போலவே இருப்போம். ஆனால் ஆவியின்படி நாம் வித்தியாசமுள்ளவர்களாயிருப்போம். ஆவியானவர் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கும் கிரியையை நாம் எவ்வளவுக்கு அநுபோகத்தால் அறிகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு நாம் நமது பாவத்தன்மையைக் கண்டுபிடிப்போம்! உள்ளான சீர்கேட்டினால் நாம் எவ்வளவுக்குப் பரீட்சிக்கப்படுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு நாம் இரட்சகரின் இரத்தத்தின் அவசியத்தைக் காண்போம். நமது மீட்பர் முடித்த கிரியையினிமித்தம் எவ்வளவாய் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அவபக்தியான இவ்வுலகத்தில் எச்சரிக்கையாய் நடந்துகொள்வோம். நாம் பிதாவினால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதையும், குமாரனால் மீட்கப்பட்டதையும்பற்றி ஆவியானவர் பரிசுத்தமாக்கும் கிரியையினாலே மாத்திரம் அறியலாம். பரிசுத்தமாய் ஜீவித்தல், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதற்கும் மீட்கப்பட்டதற்கும் அத்தாட்சியாயிருக்கிறது. பரிசுத்தவான்களின் ஐக்கியத்துக்கு அது அவசியம். மோட்சத்துக்கு யோக்கியராவதற்கு அது அவசியம். பரிசுத்தமில்லாதவன் தேவனைத் தரிசிக்க மாட்டான். தேவ ஆவியானவர் உன்னில் கிரியைசெய்து வருகிறாரா? உன் மனம் புதிதாக்கப்பட்டிருக்கிறதா? பரிசுத்த காரியங்களில் உன் இருதயம் ஊன்றி நிற்கிறதா? அப்படியானால் ஆவியானவர் உன்னில் கிரியை நடப்பித்து வருகிறார்; நீ பரிசுத்தவான்களின் வரிசையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறாய்.

அக்டோபர், 14௳.

"குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்."

(1 யோவா. 5. 12.)

இயேசுவானவர் நித்தியானந்த சுவிசேஷத்தில் தேவனுடைய இலவசமான ஈவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய சொத்துக்கு அளவில்லை. அவருடைய ஐசுவரியத்துக்குக் கணக்கில்லை. கிறிஸ்துவானவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும், அல்லது புறக்கணிக்கப்படவேண்டும். அவர் நமக்கு அவசியம் என்பதை உணர்ந்தால், அவரைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள அவாவுகொண்டால், நாம் சந்தோஷத்தோடே அவரண்டைக்கு வரும்படி அழைக்கப்படுகிறோம். அவர் பாவிகளுக்குத் தம்மைச் சுட்டிக்காட்டி, "என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என் பிதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்" என்கிறார். "கிறிஸ்துவை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்." அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்; ஆக்கினைத் தீர்ப்பினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறான்; நித்திய மகிமைக்குப் பாத்தியஸ்தனுமாயிருக்கிறான். குமாரனை உடையவன் சகலத்தையும் உடையவன். ஏனெனில் சகல சௌரியமும் இயேசுவிலிருக்கிறது. பாவியை நீதிமானாக்குகிற நீதி அவரிடத்திலிருக்கிறது. எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான சமாதானம் அவரிடத்திலுண்டு. சகல சத்துருக்களையும் மேற்கொள்ளுவதற்கு வல்லமை அவரிடத்திலிருக்கிறது. கொடிய கண்ணியில் அகப்படாதபடிக்கு அவரிடத்தில் ஞானமுண்டு. இப்போது கிறிஸ்துவை உடையவன் என்றைக்கும் கிறிஸ்துவை உடையவனாயிருப்பான். இந்த ஜீவியத்தில் நாம் கிறிஸ்துவை உடையவர்களாயிருந்தால், மரணத்தில் கிறிஸ்துவை உடையவர்களாயிருப்போம். பூமியில் நாம் கிறிஸ்துவை உடையவர்களாயிருந்தால், மோட்சத்தில் கிறிஸ்துவை உடையவர்களாயிருப்போம். கிறிஸ்துவை உடையவன், பூரணமாயும் இலவசமாயும் நித்திய காலமாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன். இதை வாசிக்கிறவனே, நீ கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாயா? ஜீவனும் மரணமும் இதில் தொங்கி நிற்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்.

ஏசு நாமம் ஒன்றை நம்பும்
ரட்சண்யத்துக் கிதுவே ஸ்தம்பம்
பேசும் வேறே நாமமெல்லாம்
பேயின் வம்பும் தம்புமாகும்.

அக்டோபர், 15௳.

"மனுமக்களுடனே மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தேன்."

(நீதி. 8. 31.)

இந்த வார்த்தைகளைத் தேவ ஞானமாகிய இயேசு சொன்னார். அவரில் ஞானம் அறிவு என்ற பொக்கிஷங்கள் அடங்கியிருக்கிறது. அவர் அநாதியிலே காலவட்டத்தில் சம்பவிக்கும் காரியங்களைக் கண்டு, தமது ஜனங்கள்பேரில் பிரீதி வைத்தார். அவருடைய அன்பு, அவர்கள்பேரில் சொரிந்துகொண்டிருந்தது. அவர் அவர்கள்மேல் மகிழ்ச்சியாயிருந்தார்; அவர்கள்பேரில் பூரிப்பாயிருந்தார். அவர்கள் அவர் ஆத்துமாவுக்குப் பிரீதியாயிருந்தவர்கள். அவர் அவர்கள்பேரில் வைத்த அன்பைத் தமது பாடுகளாலும் மரணத்தினாலும் விளக்கிக் காட்டும்படி பூவுலகத்துக்கு வர அவாவுள்ளவராய் எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருந்தார். அவர் அவர்களுடனே மகிழ்ச்சியாயிருந்ததால், அவர்களை இரட்சித்தார். சீர்கெட்டவர்களும் அற்பருமான சிருஷ்டிகளிடத்தில் அவர் மகிழ்ச்சியாயிருப்பது மெய்யாய் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. அந்தச் சிருஷ்டிகள் அவரை இழிவாய் எண்ணி, அவருடைய இருதயத்தை உடையப்பண்ணினவர்கள். இயேசுவின் அன்புக்கு அளவில்லை. அது மட்டற்றது, மாறாதது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. இயேசு என்மேல் தமது கண்களை ஏறெடுத்து, உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே தமது அன்பை எனக்கு விளக்கினது கூடியகாரியமா? நீ விசுவாசியானால் அது கூடிய காரியந்தான். அது கனபக்திக்குரிய இன்ப சங்கதியாயிருக்கிறது. தேவன் மனுமக்கள்மேல் பிரீதியாயிருந்ததற்கு அத்தாட்சியாக தமது நேசகுமாரனை அவர்களுக்காக இந்த நீச உலகத்திற்கு அனுப்பினார். தேவனாகிய குமாரன் அவர்களுக்காகப் பிணைப்பட்டு, மரணமடைந்தார். தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள் உள்ளத்தில் வாசம்பண்ணி, பேரின்ப உலகத்துக்குப் பக்குவப்படுத்துகிறார். தேவனுடைய வலது பாரிசத்திலுள்ள செல்வபாக்கியங்கள் அவர்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீதியென்னும் கிரீடங்கள் அவர்களுக்காக ஆயத்தமாய்த் தொங்குகின்றன. அவர்கள் ராஜாக்களும் ஆசாரியருமாய்ச் சதாகாலகாலங்களிலும் அரசாளுவார்கள். சகோதரனே, உன் மனம் எப்படியிருக்கிறது. நீ கர்த்தரில் மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறாயா? அவர் உன்னில் மகிழத்தக்கதான கிரியைகளைச் செய்துவருகிறாயா?

அக்றோபர், 16உ.

"உம்முடைய இரட்சிப்பினால் என் இருதயம் களிகூரும்."

(சங். 13. 5.)

மற்றொன்றின்பேரிலும் நாம் களிகூராதிருந்தும், இதில் களிகூரலாம். இது எக்காலமும் நமக்குத் தகுமகாரியமாயிருக்கிறது. இது துக்கம், கிலேசம், மனத்தளர்ச்சி முதலியவைகளுக்கு மேலாக நாம் திரிபவர்கள் என்று காட்டுகிறது. தேவனுடைய இரட்சிப்பு அவருடைய மகிமை. அது நமது சிறந்த சுதந்தரம். அது கேடு பயங்கரம் சிறுமை முதலியவற்றினின்று மீட்கப்படுதல்; உபயோகம், மேன்மை, இன்பம் முதலிய நன்மைகளுக்குத் திரும்ப கொண்டுவருதல். ஆதாம் பாவத்தில் விழுமுன்னே அநுபவித்த அதிகமான சந்தோஷத்துக்கும், எண்ணிறந்த ஐசுவரியத்துக்கும் மேலான சனத்துக்கும், பாத்தியஸ்தராகுதல். தேவனுடைய இரட்சிப்பு இலவசமாயும் பூரணமாயும் மாட்சிமையாயும் பாவிகளை இரட்சிப்பதேயாம். திரித்துவர் மூவரும் தனித்தனியே நம்மை இரட்சிக்கக் கிரியை செய்திருக்கிறார். ஆகையால் உம்முடைய இரட்சிப்பினால் என் இருதயம் களிகூரும் என்று சொல்லலாம். இரட்சிக்கப்படுகிறதிலே நமது இருதயம் நன்றியறிதலாலும் சந்தோஷத்தாலும் நிரப்பப்படும். கர்த்தரால் இரட்சிக்கப்படுகிறதிலே நம்முடைய இருதயம் சந்தோஷத்தால் மகிழ்கொண்டாடி, நம்முடைய வாய் துதியின் பாட்டால் இடைவிடாமல் நிரப்பப்படவேண்டும். இது இக்கட்டுகாலத்திலும், ஆபத்தான வேளையிலும் நம்மை மகிழ்ச்சியால் நிரப்பும். என் ஆத்துமாவே, உன்பேரிலும் உன் சிநேகிதர்பேரிலும், உன் சொத்துக்கள்பேரிலும் மகிழ்ச்சிகொள்ளக்கூடாத சமயத்தில் தேவனுடைய இரட்சிப்பில் களிகூருவாயாக. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்டவர்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பில்லை. அவர்களுக்காகக் கிறிஸ்து மரித்தார். அவர்களை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஒருவனுமில்லை. தேவன் அவர்களை நீதிமான்களாக்கியிருக்கிறார். அதால் அவர்களுக்குண்டாகும் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் அவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்துப் போடமாட்டான். அவர்கள் களிப்பு மாறாமல் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும்.

அதியுக் கட்டுக்காச் - சுகங்கள் - உட்டணம், வெயில்
அணுவு யில்லா ப்ரகாசங்கள்.

அக்றோபர், 17உ.

"நீ என் பார்வைக்கு அருமையாயிருந்தாய்."

(ஏசா. 43. 4.)

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாரும் அவர் பார்வைக்கு அருமையானவர்கள். நேசமுள்ள தாய் அன்புகூரும் எந்தப் பிள்ளையைப்பார்க்கிலும், மிகப் பெலவீன விசுவாசியானவன் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு அதிக அருமையாயிருக்கிறான். பாவமுள்ள சிருஷ்டிகளாக, அவர்கள் அவருக்கு அருமையாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் முக்கியமாய் மறுபடியும் பிறந்த சிருஷ்டிகளாக அவருக்கு அருமையானவர்கள். அவர்கள் அவருக்கு அருமையாயிருப்பதால், அவர் அவர்களுக்காகத் தமது ஜீவனையும் கொடுத்தார். அவர் அவர்களை ஒருக்காலும் கைவிடார். அவர்கள் அவருக்கு அருமையானவர்கள். அவர்கள் கிருபைவரங்கள் அவருக்கு அருமையானவைகள். அவர்கள் ஜெபங்களும் துதிகளும் அவருக்கு அருமையானவைகள். அவர்கள் ஜீவன் அவருக்கு அருமையானது. "கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையாயிருக்கிறது." அவர் அவர்களுக்காகச் செய்ததும், அவர்களுக்குச் சொன்னதும், அவர்கள் முன் வைத்ததும் எல்லாம் அவர்கள் அவருக்கு அருமை என்பதைக் காட்டுகின்றன. அவருடைய கண்டிப்பு, எச்சரிப்பு, வாக்குத்தத்தம், போதனை முதலியன அதை ருசுப்படுத்துகின்றன. பிதாவானவர் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டதால், அவர்கள் அவருக்கு அருமையாயிருக்கிறார்கள். குமாரனுடைய மணவாட்டியாயிருப்பதால், அவர்கள் குமாரனுக்கு அருமையாயிருக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஆலயமாயிருப்பதால், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு அருமையாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அருமையான இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அருமையான விசுவாசத்தை உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அருமையான வாக்குத்தத்தங்களுக்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிறார்கள். அருமையான காரியங்களுக்குப் பாத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய அருமையான ஆலோசனைகளால் ஆறுதலடைகிறார்கள். நாம் இயேசுவுக்கு அருமையாயிருந்தால், அவர் நமக்கு அருமையாயிருப்பது நிச்சயம்.

வாய்ப்புடன் மனம் மகிழும் போலே
மாறுவே அமிர்தத் தருவாலே.

அக்டோபர், 18௳.

"உபத்திரவங்களாகிய மிகுந்த போராட்டம்."

(எபி. 10. 32.)

ஆதி கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளிருந்த விசுவாசிகள், கொடிய விதமாய் உபத்திரவங்களை அநுபவித்தார்கள். இரக்கமில்லாத வகையாய்த் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். மெய் விசுவாசமானது எவ்வளவான உபத்திரவங்களை உத்தரிக்கும் என்றும், கிருபையானது நாம் மேற்கொள்ள நமக்குப் பெலனைக் கொடுக்கும் என்றும் ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களுடைய சரித்திரத்தால் அறிந்து கொள்ளலாம். உபத்திரவகாலத்திலே அவர்களுக்குப் பொறுமைமாத்திரமல்ல சந்தோஷமுமிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் ஆஸ்திகளையும் சந்தோஷமாய்க் கொள்ளையிடக் கொடுத்தார்கள். இயேசுவினிமித்தம் உபத்திரவங்களை அநுபவிப்பதைத் தங்களுக்குக் கனமாக எண்ணினார்கள். தங்களுக்காக மிகுந்த வண்ணம் பாடுபட்ட அவருக்காக பாடுகளை அநுபவித்ததில் சந்தோஷமாயிருந்தார்கள். கிறிஸ்துவானவர் தங்களுடையவரென்றும், பரலோகத்தில் அதிக மேன்மையும் நிலையுமுள்ள சுதந்தரம் தங்களுக்கு உண்டென்றும் இருதயத்தில் அறிந்திருந்தார்கள். கிறிஸ்துவைப்பற்றும் நம்பிக்கையைப்போல வேறொன்றும் அவருக்காகப் பாடுகளை அநுபவிக்க நமக்குப் பெலனைக் கொடுக்காது. ஆதி கிறிஸ்தவர்களைப்போல உபத்திரவங்களை நாம் அநுபவிக்க ஏதுவில்லாதேபோனாலும், நாமும் பாடுகளை அநுபவிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். உள்ளாகவும் புறம்பாகவும் உண்டாகும் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய் நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அதற்காக நாம் ஆயத்தமாயிருப்போமாக. தீங்குநாளில் நாம் எதிர்த்து நிற்கும்படி நம்முடைய அத்தாட்சிகளைத் துலக்கி, நம்முடைய பட்டயத்தைக் கருக்காக்கி, நம்முடைய தைரியத்தைப் பலப்படுத்தி, நம்முடைய நம்பிக்கையை ஸ்திரப்படுத்துவோமாக. நம்முடைய சேனாபதியாகிய இயேசு நம்மை யுத்தக்களத்துக்கு நடத்துவார். நாம் அவரை நோக்கிப் பார்த்து அவரை நம்பி, அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றினால், நாம் ஜெயவீரராக வெளியேறும்படி செய்வார்.

எத்தனை மனக்கிலேசம்! நித்தமும் சத்துருக்கள் மோசம்!
எந்தையே! கைவிட்டு விடாதேயும்
ஓ! ஸ்திரீவித் தேசையா!
எப்படியும் காத்தருள், மெய்யா!

அக்டோபர், 19௳.

"கிறிஸ்துவின் அன்பைவிட்டு நம்மைப் பிரிப்பவனார்."

(ரோ. 8. 36.)

இயேசு அறியாமல் ஏதாவது சம்பவிக்கக் கூடியதா? அவர் ஆபத்தமில்லாதிருக்க எந்தச் சத்துருவாவது எழும்புவானா? ஆதிமுதல் அந்தம்வரைக்கும் அவர் அறியாரோ? அவர் தமது அன்பை நம்முடையபேரில் வைத்தபோது நமதுள்ளத்திலிருந்ததெல்லாவற்றையும், நாம் செய்வதெல்லாவற்றையும், நமக்குச் சம்பவிப்பதெல்லாவற்றையும் அவர் அறியாதிருந்தாரோ? அவர் அறியாதிருந்தால், அவர் தேவனாக இருக்கக் கூடுமா? அவர் அறிந்திருந்தால், நாம் அறுதியில் கண்ட ஏதாவது நம்மை அவருடைய அன்பைவிட்டுப் பிரிக்கும்படி இடங்கொடுப்பாரா? பிரியமானவர்களே, இயேசுவுக்கு ஒன்றும் நூதனமல்ல. ஆதலால் அவர் நம்மேல் தமது அன்பை ஊன்றிவைத்தார். அவருடைய அன்பை நம்மைவிட்டு விலக்கும்படி இடங்கொடுக்கவும் மாட்டார். ஒருதரம் நாம் கிறிஸ்துவோடே ஐக்கியப்பட்டால், நாம் என்றைக்கும் அவருடன் ஐக்கியமாகவே இருப்போம். அவர் தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்புவைத்தபடியே முடிவுபரியந்தம் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார். சுற்றிலும் நம்மைப் பயமுறுத்துகிற எல்லாக் காரியங்களையும், நமக்கு அதைரியத்தையும் உண்டாக்கும் எல்லாவஸ்துக்களையும், நமக்கு நடுக்கத்தைக் கொடுக்கத்தக்க எல்லா விஷயங்களையும் நாம் நோக்கிப் பார்த்து, "எங்களை கிறிஸ்துவின் அன்பைவிட்டுப் பிரிப்பவனார்?" என்று கேட்கலாம். "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவிலுள்ள தேவன்பை விட்டு எந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்." இது எவ்வளவு இன்பமான சத்தியம். இதினால் நான் ஆறுதலடைய, எனக்குச் சகாயம் செய்யும் கர்த்தாவே. நாம் தேவனிடத்தில் அன்புவைத்தால் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். அவர் நம்மை நேசித்து, நம்மைப் பாதுகாத்து, நமக்கு அநேகவிதமான நன்மைகளை அநுக்கிரகித்து, இந்த ஜீவகாலத்தில் நடக்கும் சம்பவங்கள் எல்லாம் நமக்கு அநுகூலமாய் நடந்தேறச்செய்து, மறுமையில் மகிமையில் ஏற்றுக்கொள்வார். ஆதலால் பூமியில் எப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்துகள் நேரிட்டாலும் சகோதரனே, அருமை இரட்சகரின் அன்பைவிட்டுப் பிரியாதபடி பார்த்துக்கொள்ளுவாயாக.

ஏழையென் அன்பு சிறியது; எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும்
கோழையென் அன்பு மெலியது.

அக்டோபர், 20௳.

"நான் எப்போதும் வழக்காடமாட்டேன்."

(ஏசா. 57. 16.)

உபத்திரவங்கள் சில தருணங்களில் தெய்வீக போராட்டமாயிருக்கும். நாம் கீழ்ப்படியாமையைக் காட்டினால் பிரம்பு கையாடப்படும். அவசியமில்லாமல் நம்முடைய பரமபிதா நம்மைச் சிட்சியார். சில தருணங்களில் நம்முடைய உபத்திரவம் நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்கும். அப்போது அவைகள் ஒரு நாளும் நீங்காதென்று எண்ணுவோம். ஆனால் கர்த்தர் எப்போதும் வழக்காடமாட்டேன் என்கிறார். அவசியமில்லாமல் ஒரு நிமிஷமாவது அவர் நீடித்திருக்கவிடார். பிள்ளையானவன் இணங்கவேண்டும், பெருமையான ஆவி பணியவேண்டும், மேட்டிமையான பார்வை அடங்கவேண்டும். நாம் மாமிசத்தின் செய்கைகளை அழித்தால், தேவன் நம்முடைய ஆவியை அழிக்கமாட்டார். நாம் பழைய மனுஷனைச் சிலுவையில் அறைந்தால், தேவன் புதிய மனுஷனை அவ்வளவாய் பரீட்சிக்கமாட்டார். நாம் உலகத்துக்கு அந்நியராகவேண்டும். நாம் சுவிசேஷ உபத்திரவங்களுக்குப் பங்காளிகளாகவேண்டும். நாம் கானானுக்கு வனாந்தரமார்க்கமாய்ப் போகவேண்டும். கிரீடத்துக்கு முந்திச் சிலுவை, தித்திப்புக்கு முந்தி கசப்பு எப்போதும் வரும். ஆனால் வனாந்தரத்தைச் சீக்கிரமாய்க் கடந்துவிடுவோம். மரணமானது காயப்பட்ட நமது தோளிலிருந்து சிலுவையைச் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக இறக்கிவிடும். ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாக துதியின் உடை கொடுக்கப்படும். கர்த்தர் எப்போதும் வழக்காடார். அவர் மறுபடியும் திரும்புவார். அவர் நம்மைத் தூளிலிருந்து உயர்த்தி, மகிமையின் ஆசனத்தைச் சுதந்தரிக்கச் செய்வார். உன் இருதயக்கடினம் உடைபட்டிருக்கிறதா? கர்த்தர் தம்முடைய வல்லமையான செயலை உன்னில் விளக்கியிருக்கிறாரா? உன் சித்தம் அவருடைய சித்தத்துக்கு அமைந்திருக்கிறதா? திவ்விய கிருபையானது உன்னில் கிரியையை நடப்பித்திருக்கிறதா? தேவனுடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி செய்ய உனக்கு வாஞ்சையிருக்கிறதா? அப்படியானால் நீ அநேக இக்கட்டுகளுக்கு விலக்கிக் காக்கப்படுவாய்.

வருத்தமுடன் அகப்பாரமே தரித்தோர் தமை விரும்போடு நீர்
வாரும் எனைச் சேரும் என்ற சொலை அறிந்தே வழையேன்
திருத்தமுடன் எனைக் காத்து நற்கருத்தே பலித்திருந்த வருள்
செய்ய நானும் உய்யக் கருணை பெய்யக் கெஞ்சினேன் ஐயனே.

அக்டோபர், 21௳.

"அவருடைய இரக்கங்களுக்கு முடிவில்லை."

(புல. 3. 22.)

"அவருடைய கிருபைகள் ஒழிந்துபோகவில்லை."

(யாழ்ப்பாணத் திருப்புதல்.)

நீ கொடியவகையாய்ப் பரீட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? நீ உனக்கு விரோதமாய்க் கசப்பான காரியங்களை எழுதுகிறாயா? தேவனுடைய கரம் உனக்கு விரோதமாய்ப் புறப்பட்டிருக்கிறதா? அவர் தமது முகத்தை உனக்கு மறைத்து, மேகமந்தாரம் உன்மேல் நிழலிடச் செய்திருக்கிறாரா? அவர் உனக்குச் சங்கடங்களின்மேல் சங்கடத்தை வருவித்திருக்கிறாரா? இதெல்லாம் எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறது என்று சொல்ல நீ ஆயத்தமாயிருக்கிறாயோ? தைரியங்கொள். புசல் எல்லாம் சீக்கிரம் பட்டுப்போகும். கார்மேகம் தூரமாய்ப் பறந்துபோகிறது. சூரியன் சீக்கிரம் வெளிப்படும். இப்போதுங்கூட விசுவாசமான மேகத்தில் வானவில் காணப்படுகிறது. அவர் உன்னைச் சஞ்சலப்படுத்தினாலும், தமது மிகுந்த கிருபையின்படி உனக்கு இரங்குவார். இப்போதும் பிதாவுடையவான உருக்க இரக்கங்களை உன்மேல் விளங்கக் காட்டுகிறார். அவர் தம்மை உனக்கு வெளிப்படுத்த தகுந்த காலத்துக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் உன்மேல் தமது முகத்தைச் சுளிக்கையிலும், பிரம்பைத் தமது கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கையிலும், அளவற்ற உருக்கம் அவர் இருதயத்தை அசைக்கிறது. அவர் கிருபாசனத்தண்டையில் நீ நாழிகைதோறும் எதிர்நோக்கிக்கொண்டிரு. உபத்திரவப்பட்ட யோபைப்போல, அவர் என்னைக் கொன்றாலும் அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பேன் என்ற தீர்மானத்தோடே வா. அவர் உன்னைக் கொல்லமாட்டார், அவர் உன்னைப் பரீட்சிப்பார், சுத்திகரிப்பார், அவர் பணிவிடைக்கென்று யோக்கியனாக்குவார், மோட்சத்துக்கென்று உன்னை ஆயத்தப்படுத்துவார், அவர் உருக்க இரக்கங்கள் தவறமாட்டாது, அவர் உன்மேல் மனதுருகுவார். தேவன் உன்னைத் தெரிந்துகொண்டதிலும், உன்னைச் சுவிகாரப்புத்திரனாக்கியிருப்பதிலும், உன்னை மீட்டுக்கொண்டதிலும், உன் பாவங்களை மன்னித்திருப்பதிலும், உன்னை மறுபடியும் பிறக்கச் செய்ததிலும், உனக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுப்பதிலும் தமது கிருபையையும் இரக்கத்தையும் உன்பேரில் காட்டியிருப்பதை நினைத்து நன்றியறிதலுள்ளவனாக ஜீவிப்பாயாக.

அக்ற்ரேபர், 22௳.

"எல்லாரும் குமாரனைக் கனம்பண்ணும்படிக்கு."

(யோவா. 5. 22.)

இது பிதாவின் சித்தமாயிருக்கிறது. உன் சித்தம் அப்படியிருக்கிறதா? குமாரனைத் தம்மைப்போல கனம்பண்ண வேண்டும் என்று பிதா சித்தமாயிருக்கிறார். நம்முடைய மனம் ஆவிக்குரியதாயிருந்தால், நாம் இதுவிஷயத்தில் சந்தோஷப்படுவோம். பரிசுத்த ஆவியானவரால் போதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவனும் இயேசுவை உயர்த்தி, கனம்செய்து, மகிமைப்படுத்தவே விரும்புவான். நாம் நமது மனதுக்குத் திருப்தியுண்டாக அவரைப் போதுமானபடி கனப்படுத்தக் கூடியவர்களல்ல. தேவதூதரைவிட நாம் அதிக அன்பான இருதயத்தோடும், இன்பமான சத்தத்தோடும் அவரைத் துதிக்க அவாவுண்டு. அவர் நம்மால் கனப்படுத்தப்பட யோக்கியராயிருக்கிறார். அவர் பிதாவைப்போலவே தேவனாயிருக்கிறார். அவர் தேவனுக்குரிய சகல இலட்சணங்களையும் பரிபூரணங்களையும் உடையவர். ஆனால் அவர் தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து, அடிமையின் மரணமாய் மரித்தார். ஏன் அப்படியானார்? நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தினின்று விலக்கி இரட்சித்துப், பாதாளத்தில் நாம் இறங்காதபடி தற்காத்து, கனத்துக்கும் மகிமைக்கும் சாவா ஜீவனுக்கும் நம்மை உயர்த்த அவர் அப்படி ஆகவேண்டியதாயிற்று. அவருடைய பேரதிசயமான அன்புக்கு அனவரதகால தோத்திரமுண்டாவதாக. அவருடைய அளவற்ற கிருபைக்காக வானமும் பூமியும் துதிசெய்வதாக. பரிசுத்தவான்கள் எல்லாருக்கும் அவர் செய்தவைகளுக்காகவும், அவர்களுக்கு அருளின நன்மைகளுக்காகவும் சதாகாலமும் அவர்கள் அவரை ஸ்தோத்திரிப்பார்கள். தகுந்தபடி இப்போது நாம் அவரைத் துதித்து, அவர் நமக்குச் செய்திருக்கிற உபகாரங்களுக்காக அவர் நாமம் மகிமைப்பட முயற்சியாயிருந்தால் எத்தனை உத்தமமாயிருக்கும். அவரைக் கனம்பண்ணுகிறவன் தேவனுடைய பிரபுவாகவும் கனவானாகவும் மதிக்கப்படுவான்.

சுத்த திரித்துவ வஸ்துவே!—கவி
சேட மகத்துவ கிறிஸ்துவே!—பரி
சுத்தனே! கரி சித்தனே இ
ரட்சித் தடிமைகொள், நித்தியம் ஸ்தோத்திரம்.

அக்ற்றேபர், 22௨.

"எல்லாரும் குமாரனைக் கனம்பண்ணும்படிக்கு."

(யோவா. 5. 22.)

இது பிதாவின் சித்தமாயிருக்கிறது. உன் சித்தம் அப்படியிருக்கிறதா? குமாரனைத் தம்மைப்போல கனம்பண்ண வேண்டும் என்று பிதா சித்தமாயிருக்கிறார். நம்முடைய மனம் ஆவிக்குரியதாயிருந்தால், நாம் இதுவிஷயத்தில் சந்தோஷப்படுவோம். பரிசுத்த ஆவியானவரால் போதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவனும் இயேசுவை உயர்த்தி, கனம்செய்து, மகிமைப்படுத்தவே விரும்புவான். நாம் நமது மனதுக்குத் திர்ப்தியுண்டாக அவரைப் போதுமானபடி கனப்படுத்தக் கூடியவர்களல்ல. தேவதூதரைவிட நாம் அதிக அன்பான இருதயத்தோடும், இன்பமான சத்தத்தோடும் அவரைத் துதிக்க அவாவுண்டு. அவர் நம்மால் கனப்படுத்தப்பட யோக்கியராயிருக்கிறார். அவர் பிதாவைப்போலவே தேவனாயிருக்கிறார். அவர் தேவனுக்குரிய சகல இலட்சணங்களையும் பரிபூரணங்களையும் உடையவர். ஆனால் அவர் தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து, அடிமையின் மரணமாய் மரித்தார். ஏன் அப்படியானார்? நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தினின்று விலக்கி இரட்சித்துப், பாதாளத்தில் நாம் இறங்காதபடி தற்காத்து, கனத்துக்கும் மகிமைக்கும் சாவா ஜீவனுக்கும் நம்மை உயர்த்த அவர் அப்படி ஆகவேண்டியதாயிற்று. அவருடைய பேரதிசயமான அன்புக்கு அனவரதகால ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக. அவருடைய அளவற்ற கிருபைக்காக வானமும் பூமியும் துதிசெய்வதாக. பரிசுத்தவான்கள் எல்லாருக்கும் அவர் செய்தவைகளுக்காகவும், அவர்களுக்கு அருளின நன்மைகளுக்காகவும் சதாகாலமும் அவர்கள் அவரை ஸ்தோத்திரிப்பார்கள். தகுந்தபடி இப்போது நாம் அவரைத் துதித்து, அவர் நமக்குச் செய்திருக்கிற உபகாரங்களுக்காக அவர் நாமம் மகிமைப்பட முயற்சியாயிருந்தால் எத்தனை உத்தமமாயிருக்கும். அவரைக் கனம்பண்ணுகிறவன் தேவனுடைய பிரபுவாகவும் கனவானாகவும் மதிக்கப்படுவான்.

சுத்த திரித்துவ வஸ்துவே!—கவி
சேட மகத்துவ கிறிஸ்துவே!—பரி
சுத்தனே! கரி சித்தெனை இ
ரட்சித் தடிமைகொள், நித்தியம் ஸ்தோத்திரம்.

அக்ற்றேபர், 23௨.

"அவர் மன்னிக்கிறதற்குத் தயைபெருத்திருக்கிறார்."

(ஏசா. 55. 7.)

யெகோவா தேவனாக ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்கிறார். சிருஷ்டிகளுக்குரிய அற்பத்தனம் பிசினித்தனம் அவரிடத்தில் கிடையாது. அவர் ஆசீர்வதித்தால் உள்ளபடியே ஆசீர்வதிக்கிறார். அவர் சுயாதீனமாக்கினால் உள்ளபடியே சுயாதீனமாக்குகிறார். அவர் மன்னிப்பருளினால் அதை அவர் பூரணமாய் மனோற்சாகமாய்ச் செய்கிறார். அவருடைய மன்னிப்புகள் திரளாயிருக்கின்றன. அவைகள் குணப்பட்ட பாவிகளுடைய அக்கிரமங்களுக்கு மிகுதியானவைகளாய்க் காட்டப்படுகின்றன. மன்னிப்பதற்குத் தேவன் தாமதங்கொள்ளுவார் என்றும், அதற்கு அவரை ஏவும்படி நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்றும் நாம் எண்ணுவதுண்டு. அப்படி எண்ணுவது அவருடைய தன்மைக்கு நேர்விரோதம். அவர் மன்னிக்கிறதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கிறார். தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும் இரங்க கிருபை மிகுந்தவராயிருக்கிறார். நாம் நம்முடைய பாவங்களை உணரவும் அவைகளினின்று விடுவிக்கப்பட விரும்பவும் அவருடைய நேசகுமாரனுடைய பலிமூலமாய் அவைகளை அறிக்கையிட்டு மன்னிப்பைக் கேட்கவும் விரும்புகிறார். அப்போது அவர் தமது வாக்குப்படி உடனே மன்னிப்பருளுவார். நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால் பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியுமுள்ளவராயிருக்கிறார். பிரியமானவனே, நீ மன்னிப்படைந்திருக்கிறாயா? உன் பாவங்களுக்காக மன்னிப்பைப் பெற உனக்குப் பிரியமிருக்கிறதா? அப்படியானால் நீ எழுந்து கர்த்தருடைய ஆசனத்தண்டைக்குப் போய் உன் அக்கிரமங்களை அறிக்கையிட்டு இயேசுவின் அருமையான இரத்தத்தின் மூலமாய் மன்னிப்புக்கேள். அவர் உனக்குப் பூரண மன்னிப்பை அருளுவார்.

என்னிடத்தில் வரும் பாவிகளை ஒரு
பொழுதும் தள்ளேனே.
மன்னிய மேலோக வாழ்வை யருள்வேனே
வாருமோ, பாவி!

அக்றோபர், 24வ.

"தமது இரக்கத்தின்படியே நம்மை இரட்சித்தார்."
(தீத். 3. 5.)

தேவனுடைய இரக்கம் சகல ஆசீர்வாதத்துக்கும் ஊற்று. நாம் பெற்றனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு நன்மையும் அதினாலே நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் இரக்கம் நடப்பித்திருக்கிற மகா பெரிய காரியம் பாவிகளின் இரட்சிப்பேயாம். இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது. அது மகா பெரியது. அது சிருஷ்டிகள் பூர்த்தி முடிக்கக்கூடிய காரியமல்ல. அவைகள் ஏகமாய் ஒன்று சேர்ந்தாலும், அதை முடிக்கவும் ஒல்லாது. யெகோவா தமது ஞானம், இரக்கம், வல்லமை முதலியவற்றை விளங்கச்செய்வதற்கு இரட்சிக்கத் தீர்மானித்தார். அந்த இரக்கம் ஏழைகளுக்கு எப்போதும் உருக்கம் பாராட்டி, நிர்ப்பாக்கியருக்கு ஆதரவு காட்டி, அபாத்திரருக்கு ஆசீர்வாதங்களைப் பொழியும். பாத்திரத்தன்மையை நிமித்தமாவது, நற்காரியங்களையிட்டாவது, அல்லது இரட்சிக்கப்படுவோர்கள் செய்யும் ஏதாவது காரியத்தினிமித்தமாவது, இரட்சிப்பு கிடைக்கவேண்டியதாயிருந்தால், நாம் நம்பிக்கையற்றவர்களாயிருப்போம். நரகத்துக்குப் பாத்திரராவோம். நாம் பாவமுள்ளவர்கள், பாவத்தால் கறைப்பட்டவர்கள். இரட்சிப்பு இரக்கத்தினால் கிடைக்கிறது. அதை நீசனும் நம்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம், எவ்வளவும் பாத்திரமில்லாதவனும் அந்த நன்மையைப் பெற்றனுபவிக்கலாம். நாம் எவ்வளவும் எதிர்நோக்காத நன்மையை இரக்கம் நமக்கு அருளும். ஆதலால் தேவனுடைய இரக்கத்தினால் மறுபிறப்பினாலும் பரிசுத்த ஆவியின் புதிதாக்குதலினாலும் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி எதிர்நோக்குவோமாக. கர்த்தர் எல்லார்மேலும் தயவுள்ளவர். அவர் இரக்கங்கள் அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளின்மேலுமுள்ளது. பூமி அவருடைய கிருபையினால் நிறைந்திருக்கிறது. அவருடைய திவ்விய பராமரிப்பில் சகலரும் நன்மையைப் பெற்றனுபவித்தாலும், அவர் தமது நன்மைகளை விசேஷமாய்த் தயாபாத்திரங்களின்மேல் சொரிகிறவராயிருக்கிறார். அந்தத் தயாபாத்திரங்கள், கிருபையினாலே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டுக் கிறிஸ்து இயேசுவினால் மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவன் நல்லவராக விளங்கி, அவர் கிருபையை என்றைக்கும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக ஈகிறார்.

அக்றோபர், 25வ.

"உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும்."
(சங். 51. 12.)

பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்போதும் சுயாதீனமாய்க் கிரியை செய்து, ஆத்துமாவைச் சுயாதீனத்துக்கு நடத்துகிறார். இயேசுவானவர் நமக்காக எல்லாக் காரியங்களையும் செய்தார். பரிசுத்த ஆவியானவர் சகல காரியங்களையும் நமக்குள் நடப்பிக்கிறார். நமக்கு அவருடைய சமுகமும் வல்லமையும் கிருபையும் இடைவிடாமல் வேண்டியதவசியம். அவர் நம்மைத் தாங்காவிடில், நாம் தவறி விழுவோம் என்பது நிச்சயம். தாவீது தவறினபோது தன் பெலவீனத்தைப்பற்றி மிகுதியாய் அங்கலாய்த்தான். ஆகையால் உற்சாகமான ஆவி தன்னைத் தாங்கும்படி ஜெபித்தான். இது நமது நாடோடிய ஜெபமாயிருப்பதாக. அது ஒருக்காலும் தகுதியற்றதாயிருக்கமாட்டாது. தேவன் நம்மைத் தாங்காதிருந்தால், நாம் இதற்குள்ளாகத் தவறிப்போயிருப்போம். அதிசயமான புயத்தால் நாம் தாங்கப்படாவிட்டால், நாம் எந்தநாளிலாவது தவறுவோம். இன்று சாத்தான் நமக்குக் கண்ணிகளை வைத்திருக்கலாம். இன்று நம்முடைய கெட்ட இருதயம் நம்மை வஞ்சிக்கலாம். இன்று உலகம் நாம் அறியாத இரையை நமக்கு வைத்திருக்கலாம். அப்படியிருந்தால், பரிசுத்த ஆவியானவர் நமது கண்களைத் திறந்து, கிருபையின்மேல் கிருபையை அருளி, அல்லது அதிசயமான வல்லமையால் நம்மைத் தாங்காதிருந்தால் நாம் மார்க்கத்துக்கு நிந்தையாய் நடந்து, தேவனைக் கனவீனம் பண்ணி, நம்முடைய மனச்சாட்சியைக் காயப்படுத்திக்கொள்வோம். கிறிஸ்தவனே, நீ பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பது, பரிசுத்த ஆவியினாலே என்பதை நினைத்துக்கொள். நீ உன் கடமையை உணர்ந்துகொண்டு, தேற்றரவாளனுடைய போதனைக்காகவும், நடத்துதலுக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும் மன்றாடி வருவாயாக. தேவ ஆவியானவர் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன். அவரால் கூடாதகாரியம் ஒன்றுமில்லை. நம்முடைய பெலவீனத்தில் நம்மைத் தாங்கி, நரக சேனைகளுக்கு விரோதமாய்ப் போராடி அவர்களை ஜெயிக்கத்தக்க பெலனை அநுக்கிரகித்து, வெற்றி சிறந்தவர்களாய் நாம் வெளியேறச்செய்வார். அவர்பேரில் எப்போதும் சார்பாயிருப்போமாக.

அத்தனூர் தேவகோபம், நித்ய வேதனைகள் சாபம்
முற்றும் மாறிடத் தயாபம் வைத்த நீசன் பிரதாபம்.

அக்றோபர், 26ஞ.

"உத்தமமாய் என்னைப் பின்பற்றினான்."

(எண். 14. 24.)

இது காலேபுடைய உத்தமத்தைப்பற்றி தேவன் பகர்ந்த சாட்சி. நாம் இப்படிப்பட்ட நற்சாட்சி பெறுவோமாக. கர்த்தரை உத்தமமாய் பின்பற்றுவது முழு இருதயத்தோடு எல்லாச் சங்கடங்களிலும் நமது ஜீவகாலமெல்லாம் அவரைப் பின் செல்வதைக் குறிக்கும். தேவனுடைய சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவும்; கிறிஸ்துவின் மாதிரியைப் பின்பற்றவும், நமது இருதயம் முயற்சிசெய்யாதிருந்தாலும்; திவ்விய பணிவிடைக்கென்றும், கிறிஸ்துவின் மகிமைக்கென்றும் நாம் சகலத்தையும் விட்டுவிட மனமில்லாதிருந்தாலும், கர்த்தர் மேலுலகத்துக்கு நம்மை அழைக்குமட்டும் இந்தத் தாழ்விடத்தில் அவரைப் பின்பற்றி நடப்பதில் மனக்கமற்றிருந்தாலும், நாம் முழுவதுமாய்த் தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் என்று சொல்லவேதுவில்லை. மௌனம் உதவாது, அரை மனம் உதவாது, பயங்காளித்தனம் உதவாது, தேவனைவிட மனிதருக்குப் பிரியமாய் நடப்பது உதவாது. இப்படிப்பட்ட சிந்தையுள்ளவர்கள் கர்த்தரை முழுவதுமாய்ப் பின்பற்றமாட்டார்கள். பிரியமானவர்களே, தேவனை உத்தமமாய்ப் பின்பற்றி நடப்பது மாத்திரம், மெய்ப்பாக்கியமான ஜீவியம்; பிரயோசனமுள்ள ஜீவியம்; ஆசீர்வாதமான மரணத்தையும், நீதிமான்கள் உயிர்த்தெழும்புநாளில் மகிமையான பலனையும் அநுபவிப்பதற்கு ஏற்றவழி. நாம் கர்த்தரை உத்தமமாய்ப் பின்பற்றினால், சிலர் நம்மேல் குற்றஞ்சாட்டலாம்; சிலர் நம்மை ஆகாதவர்களென்று தள்ளலாம். ஆனால் மனச்சாட்சியானது, நாம் செய்தது சரியென ஒப்புக்கொள்ளும். பரிசுத்தவான்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள். கர்த்தராகிய இயேசு புகழுவார். நாம் காலேபின் மாதிரியைப் பின்பற்றி நடந்தால், காலேபின் ஆசீர்வாதத்தை அல்லது மேலான வாக்குத்தத்தத் தேசத்திலே மாட்சிமையான சுதந்தரத்தைப் பெற்றனுபவிக்கலாம். இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவேன் என்கிற நம்பிக்கை உனக்குண்டா?

சுத்த நெஞ்சத்தார்—தேவனருள்—கிறிஸ்து ஜென்மத்தார்
பக்தியில் வர்த்திக்கு சித்தமும் தேவனின்
பரிசுத்த சமுகத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியர்.

அக்றோபர், 27ஞ.

"என் பெலனாகிய கர்த்தாவே, உம்மில் அன்புகூருவேன்."

(சங். 18. 1.)

உத்தம பக்தியானது தேவன் நம்மிடத்தில் வைக்கும் அன்பினாலும், நாம் அவரிடத்தில் வைக்கும் அன்பினாலும் உண்டாகிறது. தேவன் நமக்குப் பாராட்டும் அன்பினால் நம்முடைய அன்பு எழுப்பப்பட்டு இழுக்கப்படுகிறது. அவர் நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, நம்முடைய மனச்சாட்சிக்குச் சமாதானம் கொடுத்து, நம்முடைய பயங்களை ஜெயித்து, நம்முடைய சங்கடங்களை நிவிர்த்திசெய்து, நம்முடைய குறைவுகளை நீக்கி, நம்முடைய சத்துருக்கள்மேல் நமக்கு ஜெயம் தந்து, தம்மை பிதாவே என்று அழைக்கும்படி செய்கையில் நாம் அவரில் அன்புகூருவோம். அப்போது நம்முடைய அன்பு உத்தமமாயும் உற்சாகமுள்ளதாயும் நிலையுள்ளதாயும் சிரேஷ்டமானதாயுமிருக்கும். ஆனால் அது சிலதருணங்களில் நம்முடைய சீர்கேடுகளாகிய குப்பையின்கீழ் புதைக்கப்பட்டதுபோல காணப்பட்டாலும், அது மறுபடியும் உயிர்கொண்டு எழும்பும். அது நசித்தாலும் அது ஒருக்காலும் மரிக்காது. அது அன்பின் காரணரைப்போல என்றும் சாகாதிருக்கும். தேவனிடத்தில் அதிகமதிகமாய் அன்புகூருவது எத்தனை நன்று. தேவன்பு நமது இருதயத்தில் அதிகமதிகமாய் பொழியப்பட்டு, அதை அநுபவிக்கிறவர்களாயிருந்தால் எத்தனை அநுகூலம்! கர்த்தர் தாவீதுக்குப் பெலனும் மீட்பரும் ஒதுக்கிடமாயும் இருந்தார். அவன் கர்த்தருடைய வல்லமையையும் உண்மையையும் அன்பையும் ருசிபார்த்து, "என் பெலனாகிய கர்த்தாவே உம்மில் அன்புகூருவேன்" என்று சொன்னான். நம்முடைய தேவன் நமக்குப் பெலனாயிருந்தார். இப்போதும் நமக்குப் பெலனாயிருக்கிறார். நாம் அன்பில் செழித்தோங்கும்படி கிருபையை அளிக்க தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரை நோக்கி ஊக்கத்தோடும் உட்கருத்தோடும் ஜெபிப்போமாக. தேவ அன்பு மாறாதது. அது நித்திய பர்வதம்போல நிலைநிற்கும். அது தேவனுடைய இருதயத்திலிருந்து சுரந்தோடிக்கொண்டே யிருக்கிறது. அவருடைய அன்புக்குப் பாத்திரராய் நடந்துகொள்வோமாக.

அன்பின் வடிவே! பாவசஞ்சலம் இல்லாமல், வாழ.

"கிறிஸ்துவோ மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார்."

(1 கொரி. 15. 20.)

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் நம்மைச் சந்தோஷத்தால் நிறையச் செய்யவேண்டும். அவருடைய பலி அங்கிகரிக்கப்பட்டதற்கும், அவருடைய சத்துருக்கள் ஜெயிக்கப்பட்டதற்கும், அவருடைய பிதா அவர்பேரில் பிரியமாயிருந்ததற்கும் அது அடையாளம். நம்முடைய பிணையாளியாக அவர் பிடிபட்டு, நமது பிரதிநிதியாகத் தண்டிக்கப்பட்டு மரித்தார். நமது மாட்சிமையான மீட்பராக உயிர்த்தெழுந்தார். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், "பாவம் நிவிர்த்திக்கப்பட்டது, நீதி வருவிக்கப்பட்டது, சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டான், மரணத்தின் கூர் ஒடிக்கப்பட்டது, நீதிக்குத் திருப்திசெய்யப்பட்டது, நியாயப்பிரமாணம் கனப்படுத்தப்பட்டது, தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேற்றப்பட்டது, மோட்ச இராஜ்யத்தின் ஒலிமுகவாசல் விரிவாய்த் திறக்கப்பட்டது, தேவன் நம்மோடு சமாதானமானார், நித்தியமீட்பு சம்பாதிக்கப்பட்டது, தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாருடைய இரட்சண்ணியம் பூரணமாய் முடிவிக்கப்பட்டது" என்று விளம்புகிறது. பிரியமானவர்களே, இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார். நாமும், உலகம் பாவம் தூக்கம் இவைகளை விட்டு எழும்பி, நம்முடைய ஆசைவிருப்பங்களை மேலானவைகளின்பேரில் வைப்போம். பழைய மனுஷனையும் அதின் செய்கைகளையும் களைந்துபோட்டு, நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனில் களிகூருவோமாக. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார். நாம் அவருடைய புண்ணியத்தை விசுவாசித்து, அவருடைய வல்லமையை நம்பி, அவருடைய வசனத்தின்பேரில் சார்ந்துகொள்வோமாக. இப்போது அவர் நமக்காகப் பரலோகத்திற்குப் போயிருக்கிறார். அங்கே அவர் நம்முடைய காரியகர்த்தராய்ப் பிதாவினிடத்தில் நமக்காகவும் எல்லாச் சத்துருக்களுக்கும் விரோதமாகவும் பரிந்துபேசுகிறார். உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து இப்போது என்றும் ஜீவிக்கிறவராய் சமஸ்தத்துக்கும் கர்த்தனாய் அரசாளுகிறார். அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கு நாமும் பங்குள்ளவர்களாய் ஜீவிப்போமாக.

இந்நாளில் ஏசுநாதர் உயிர்த்தார், சம்பிரமாய்
இதால் அன்பனை யாவும் வென்றதிக வீரமாய்
மகிழ்கொண் டாடுவோம்.

"அவர் ஒதுக்காக இருப்பார்."

(ஏசா. 32. 2.)

தேவன் நமக்கு அவசியமானவைகளைமாத்திரம் சவதரித்து வைத்திருந்தாலும், நமக்கு அவசியமானவைகள் எல்லாவற்றையும் சவதரித்து வைத்திருக்கிறார். இவ்வுலகம் பாழான வனாந்தரம்போலிருக்கிறது. அதின் சீர் அடிக்கடி மாறும். நாம் கொடிய புசலுக்குள்ளாக வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். சில தருணங்களில் கொடிய தப்பறைகள், சில தருணங்களில் கொடிய உபத்திரவங்கள், சில தருணங்களில் நமக்கு அச்சத்தையும் திகிலையும் கொடுக்கத்தக்கதான கொடிய இடுக்கண்கள் நேரிடும். அப்போது நமக்கு மறைவிடம் வேண்டியது அவசியம். தேவனுடைய தோழனாகிய இயேசுவென்ற மனிதன் நமக்கு நெருங்கின இனமாகிய அவர், நம்மோடே அநுதாபப்படுகிறவராயிருக்கிறார். அவர் கொடிய புசலுக்குள் அகப்பட்டிருந்தால், அவர் நமக்கு இளைப்பாறுதலையும் பாதுகாப்பையும் கொடுக்கும்படி நம்முடைய மறைவிடமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் நம்மைத் தேவனுடைய கோபத்துக்கும், சாத்தானின் மூர்க்கத்திற்கும், உபத்திரவங்கள் மோசங்களாலுண்டாகும் பயங்களுக்கும் நம்மை மறைத்துக்கொள்ளுவார். நாம் அவருக்குள் பிரவேசிக்கும்படி தேவன் கட்டளையிடுகிறார். அவர் நமக்குச் சமீபமாயிருக்கிறார். நமக்கு அவசியமானது யாவும் அவரிலுண்டு. பிரியமானவர்களே, இந்த மறைவிடத்தின் அவசியத்தை நீங்கள் உணருகிறீர்களா? அதற்குட் பிரவேசிக்கப் பயப்படுகிறீர்களா? அதை நம்புகிறீர்களா? பயப்படாதேயுங்கள். உங்களைப்போல ஆயிர மாயிரமானபேர்களை அது ஏற்றுக்கொண்டு, ஒதுக்கிடங்கொடுத்துப் பாதுகாத்திருக்கிறது. நீ அதற்குட் பிரவேசித்திருக்கிறாயா? அப்படியானால், இதில் நிலைத்திருப்பாயாக. வேறே எங்கும் அப்படிப்பட்ட ஒதுக்கிடம் கிடையாது. அவர் பெலனான ஒதுக்கு, மாறாத ஒதுக்கு, நித்திய ஒதுக்கு. அதற்குள் அடைக்கலம் சேருகிறவர்கள் என்றைக்கும் மயங்காமல் சுகமாய் வாழுவார்கள்.

பற்று என் ஆவிக்கு மற்றொன்றுமே இல்லை;
பாவிக் கடைக்கலம் நீரே;
சற்றும் தனியே விடாதிரும் ஆற்றியே
தயவாய்க் காத்தருள் நீரே.

அக்றோபர், 30உ.

"ஆயக்காரருக்கும் பாவிகளுக்கும் சிநேகிதன்."

(மத். 11. 19.)

இந்த வார்த்தைகள் இயேசுவைப்பற்றி நிந்தையாகப் பேசப்பட்டன. ஆனால் அது அவருக்கு மெய்யாக மகிமையாயிருந்தது. அவர் பாவிகளுக்குச் சிநேகிதன். நமக்கு ஒரு சிநேகிதர் வேண்டியது அவசியம். இயேசுவைப்போல சிநேகிதனுக்குரிய கடமையை நிறைவேற்ற வேறே யாராலும் கூடாது. அவரையன்றியில் நமது நிலைமை மிகவும் மோசமுள்ளதாயிருக்கும். நம்மை நற்சீருக்குக் கொண்டுவர அவர் தமக்குள்ள எல்லாவற்றையும் இழக்கவேண்டியதாயிற்று. சிருஷ்டிகளுக்கு ஒரு சிநேகிதர் வேண்டியது இன்றியமையாத அவசியம். அவர்கள் அதற்கு எவ்வளவும் பாத்திரரல்லாதிருந்தார்கள், இயேசுவைப்போல சிநேகிதனைக் கண்டுபிடிப்பது கூடாத காரியம். நமக்காக அவர் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். நம்முடைய ஜீவனுக்காகத் தமது ஜீவனைக் கொடுத்தார். அவர் கிருபையின் பண்டகசாலையைத் திறந்து நமக்கு வேண்டியமட்டும் தந்தார். நம்முடைய குறைவுகளை நீக்கினார். பூமியிலேயும் அவர் நம்முடைய சிநேகிதர். பரலோகத்திலும் நம்முடைய சிநேகிதராயிருக்கிறார். சிநேகத்துக்கு அவர் பூரண மாதிரியாயிருக்கிறார். மோசமான காலங்களில் நாம் அவரண்டைக்குப் போய் நம்முடைய குறைவுகளை நீக்கும்படி கேட்கலாம். சங்கடமான காலங்களில் ஆலோசனை கேட்கலாம். உபத்திரவ காலங்களில் அவரை நம்பி நமக்கு அவசியம் தேவையானவைகளைத் தருவார் என்று எதிர்நோக்கலாம். அவர் உடன்படிக்கையில் நமக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறார். கல்வாரியில் நமக்காக மரித்தார். பரத்தில் நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். அவர் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக வந்து நம்மை அவரோடே என்றும் வாசமாயிருக்கும்படி அழைத்துக்கொண்டு போவார். நாம் சரியானபடி அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து நம்பிக்கை வைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க கிருபை அருளப்படுவதாக. அவருடன் அதிகமதிகமாய்ப் பழகும்படியான கிருபையும் அநுக்கிரகம் பண்ணப்படுவதாக.

ஆயக்கொள் ளோன்போல, பாவ ஸ்திரீபோல்
அருகிலிருந்த கள்ளன்போல்
நேயமாய் உன்சரண் சரண் என வணங்கினேன்
நீ எனக்காக மரித்த பரனே!

அக்றோபர், 31உ.

"கர்த்தாவே, உம்முடைய கிரியையை உயிர்ப்பியும்."

(ஆப. 3. 2.)

கிறிஸ்துமார்க்கம் தேவனுடைய கிரியையாயிருக்கிறது. அவர் அதைத் தொடங்கி, நடத்தி, கிறிஸ்துவின் நாளில் முடிப்பார். அது அவருடைய கைகளின் கிரியை. அதை அவர் ஒருக்காலும் புறக்கணித்துத் தள்ளார். அந்தக் கிரியை தேவனுடைய சம்பூரணங்களின் மகிமையை விளங்கக் காட்டுகிறதாயிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கிரியை அடிக்கடி புதுப்பிக்கப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. கிருபைவரங்கள் நம்மில் பெலவீனப்படும். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று காட்டும் அத்தாட்சி குன்றிப்போம். நமது ஆவிக்குரிய தன்மை பழுதுபடும். நாம் குளிர்ச்சியடைந்து கவலையீனத்துக்கு இடங்கொடுத்து உலகசிந்தைக் குள்ளாவோம். அப்போது நன்மைசெய்ய நமக்கு எவ்வளவும் பிரியமிருக்கிறதில்லை. அந்நியோந்நிய பாடமிருக்கிறதில்லை. மகிமையைப் பற்றிய வாஞ்சையும் உண்டாகிறதில்லை. நமது ஆசை விருப்பங்கள் பூமிக்குரியவைகளின்மேல் செல்லுகிறது. நம்முடைய மனச்சாட்சி துயில்கொள்ள நாம் சுகவீன நிலைமைக்குள்ளாகிறோம். நம்முடைய ஆத்துமா மண்ணோடு ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. அப்போது நாம் "உமது வசனத்தின்படி என்னை உயிர்ப்பியும்" என்று சொல்லத்தக்கவர்களாயிருக்கிறோம். கர்த்தர் தமது கிரியையைப் புதுப்பிக்கும்படி வருகையில் அடிக்கடி அவர் நோவைக் கொடுக்கும் சிட்சையை அனுப்புகிறார். அவர் உபத்திரவங்களைக் கொடுத்து நாம் தாசியவைக்கும் பணியவும் நம்முடைய பாவங்களை நாம் கண்டுணரவும் நமது மதியீனத்துக்காக நாம் துன்பத்தை அநுபவிக்கவும் செய்வார். அவர் நம்மை உணர்த்தி, தாழ்த்தி, வெறுமையாக்கி, நம்முடைய நடத்தையைப்பற்றி நாமே வெட்கப்படும்படி செய்வார். அப்பால் அவர், பாவங்களை நாம் அறிக்கையிடச்செய்து, பட்சாதாபத்தை நம்மில் உண்டுபண்ணி, மன்னிப்பைக் கூறி நம்முடையபேரில் புன்னகை கொள்கிறார். கர்த்தாவே, உம்முடைய கிரியையை என்னிடத்தில் புதுப்பித்தருளும்.

சத்திய நெறியில் ஏறவே, நற்பத்தியில் தினம் தேறவே,
பூர்த்தியைத் தரும் ஆவியே! இதயத்தை உன்னருள் மேவியே.

"நம்பிக்கையின் தேவன்."

(ரோம. 15. 13.)

நாம் அநுபவிக்கிற பெரிய நன்மைகளில் ஒன்று நம்பிக்கையே. கிருபையினாலுண்டாகிய நல்நம்பிக்கையானது நமக்குத் தேவன் அருளும் மிகப் பெரிய நன்மைகளில் ஒன்றாம். இயல்பின்படி நாம் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள். பாவவுணர்வுள்ள இருதயத்தில் நம்பிக்கையைப் பிறப்பிப்பதற்கு இயற்கையில் ஒன்றுங் கிடையாது. நம்பிக்கை தேவனிடத்திலிருந்துண்டாகிறது. தேவன் அதற்கு மையமாயிருக்கிறார். அது தேவனுடைய வசனத்தால் தாங்கப்பட்டுவருகிறது. நம்முடைய தேவன் நம்பிக்கையின் தேவன். அவர் உடன்படிக்கையினாலும், வாக்குத்தத்தங்களினாலும், அவருடைய பிரிய குமாரனுடைய பலியினாலும் நம்பிக்கைக்குப் பலத்த அஸ்திபாரத்தைப் போட்டார். தமது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய வல்லமையினாலும், கிரியையினாலும், அவர் நமது இருதயத்தில் நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணினார். நம்முடைய நம்பிக்கையை அவர் திவ்விய விசாரணையில் சம்பவிக்கும் காரியங்களைக்கொண்டும், பற்பல உபத்திரவங்களைக்கொண்டும் பரீட்சிப்பார். நாம் தேவன்பேரில் நம்பிக்கை வைக்கலாம். ஏனெனில் அவர் நல்லவர். நாம் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். நாம் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்காவிட்டால், நம்முடைய சத்துருக்கள் நம்மை மேற்கொள்ளுவார்கள்; நம்முடைய பாவங்கள் நம்மேல் அரசாட்சி செய்யும், நம்முடைய பயங்களும் மிஞ்சிப்போம். பிரியமானவனே, தேவனை நம்பிக்கையின் தேவனாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயா? நீ அவரிடத்தில் வைக்கும் நம்பிக்கையை அப்பியசித்து வருகிறாயா? உன் நம்பிக்கை அவருடைய வசனத்தின்பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? நீ உன்னைச் சுத்திகரித்துக்கொள்ளும்படி அது உன்னை நடத்துகிறதா? நீ உன் கடமையை நிறைவேற்றும்படி அது உன்னை எழுப்பிவிடுகிறதா? நீ தேவனுக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடுக்கவும் மற்ற மனிதருக்கு நீ பிரயோசனமுள்ளவனாக விளங்கவும் அது உன்னை ஏவுகிறதா?

சா நிழல் பள்ளத் திறங்கிடினும்
சற்றும் திக்கு கலங்கேனே.

"தகப்பன் சிட்சியாத புத்திரனுண்டோ."

(எபி. 12. 7.)

ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தேவனுடைய புத்திரனாயிருக்கிறான். தேவனுடைய புத்திரர் ஒவ்வொருவருக்கும் அடிக்கடி பிரம்பு கையாடப்படவேண்டிய தவசியம். தேவன் ஞானமும் விவேகமும் பரிசுத்தமுமுள்ள பிதாவாக இருக்கிறார். ஆதலால் தம்முடைய பிள்ளைகளிடத்திலிருக்கிற மதியீனங்களை அவர் சீர்திருத்தி, அவர்களை இரட்சிப்புக்கேற்ற ஞானிகளாக்குகிறார். தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனைத்தவிர அவருடைய குடும்பத்தில் பிரம்பு கையாடப்படாத பிள்ளையில்லை. சிட்சையை உணராத பிள்ளையும் அவர் குடும்பத்தில் இல்லை. நாம் பிள்ளைகளில்லாவிடில் நமதிஷ்டப்படி நடக்க நம்மை விட்டுவிடுவார். கடைசியில் உலகத்தாரோடு நம்மைத் தண்டிப்பார். நாம் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியால், அவர் அடிக்கடி நம்மைச் சிட்சிக்கிறார். ஆதலால் நம்முடைய சிட்சையைப் பொறுமையோடு சகிப்போமாக. நாம் அதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறோம். நம்முடைய பிதா, சிட்சையை நீக்கும்படியாக மனத்தாழ்மையுடன் அவருக்கு அடங்குவோமாக. அது நம்மைவிட்டு நீக்கப்படுவதிலும், அது நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படியாக அதிசக்கலையாயிருப்பது நலம். நமக்கு நேரிடும் எல்லா உபத்திரவங்களும் நம்மில் குணப்படுதலை உண்டுபண்ணவும், நமது ஜீவியத்தில் நாம் சீர்பொருந்தினவர்களாய் நடக்கவும் தக்கதாய் அனுப்பப்படுகின்றன. அவைகள் பிதாவின் அன்புக்கு அத்தாட்சியாயிருக்கின்றன. தள்ளப்பட்டுப்போவதைவிட சிட்சிக்கப்படுவதேவாசி. கடைசியிலே உலகத்தாரோடு ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவதைவிட இப்போது சிட்சிக்கப்படுவது நன்மை. சோதனையைச் சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான், அவன் உத்தமன் என்று விளங்கினபின்பு கர்த்தர் தம்மிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான். உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மைபாராட்டுவது சிறந்த கிறிஸ்தவனுடைய இலட்சணம்.

பாவிக்குத் தன்மேல் விசுவாசமே—திருப்
பாதம் துணை தரும் விலாசமே
ஜீவனே! நீர் எனக்கு நேசமே—தேவரீர்
ஒத்தப்படி நடக்கச் செய்யும் ப்ரகாசமே.

நவம்பர், 3௳.

"உன் தேவன் உன்னைத் தப்புவிக்க வல்லவரா யிருந்தாரா?"

(தானி. 6. 20.)

ஒரு அஞ்ஞான அரசன் இந்தக் கேள்வியை உன்னதமான தேவனுடைய ஒரு ஊழியக்காரனிடத்தில் கேட்டான். தேவன் தமது ஊழியக்காரனைத் தப்புவிக்க வல்லவர் என்பதைப் பற்றி அவன் சந்தேகப்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை. அவருக்குத் திராணியுண்டு; அவர் தப்புவிக்கவும் செய்வார் என்று நம்பினான். பிரியமானவர்களே, நமக்குத் தைரியமுண்டாகமாத்திரமல்ல, நம்மைக் கண்டித் துணர்த்தவும் இந்தக் கேள்வி அடிக்கடி நமக்குப் போடப்படலாம். நமக்குண்டாகும் மோசங்கள், உபத்திரவங்கள், சங்கடங்கள் எவ்வகைப்பட்டவைகளா யிருந்தாலும் அவைகளினின்று உன் தேவன் உன்னைத் தப்புவிக்க வல்லவராயிருந்தாரா? வல்லவராயிருந்தால் நீ ஏன் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்து, அவநம்பிக்கைக் குள்ளாக வேண்டும். அவர் உன்னைத் தப்புவிப்பேன் என்று வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறாரா? ஆம், வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படியானால் உன் பயங்கள், உன்னில் அவிசுவாசமும் அவநம்பிக்கையும் உண்டென்பதைக் காட்டுவதால் அவைகள் பாவமுள்ளவைகள். தேவன் தப்புவிக்கக்கூடாத உபத்திரவத்தில் நாம் அகப்பட்டாலும், அவருடைய வாக்குத்தத்தம் எட்டாத நிலைமைக்கு நாம் வந்ததும் உண்டானால் நாம் பயப்படவேண்டியது. மற்றப்படி நாம் பயப்பட நிமித்தமேயில்லை. நாம் நம்பிக்கையிலே திடன்கொள்ளவேண்டியது. கொடிய உபத்திரவங்கள் நேரிடுகையிலும், தேவன் நம்மை விடுவிக்க வல்லவர் என்ற சத்தியத்தை மறந்துபோகாதிருப்போமாக. விடுவிப்பேன் என்று அவர் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் பொய்யை உரையார். மனம் மாறவும் மாட்டார். அவர் ஆயிரக்கணக்கானபேர்களை இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களிலிருந்து இரட்சித்திருக்கிறார். ஆகையால் நாம் பயப்படாமல், அவர் பேரில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். பாவியே, தேவன் உன்னை இரட்சிக்க வல்லவர். அவரைத்தவிர வேறொருவருக்கும் வல்லமை யில்லை. இப்போது நீ அவரைத் தேடினால், அவரைக் கண்டுபிடிப்பாய்.

யாக்கோபின் பரன் ஏற்ற அடைக்கலம்
நம் பெலன் துணையும் அவரே—யேசு.

நவம்பர், 4௳.

"தேவனுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் ஊழியக்காரன்.

(யாக். 1. 1.)

ஒரு ராஜாவின் குமாரனாயிருப்பதைவிட, தேவனுடைய ஊழியக்காரனாயிருப்பது வாசி. அப்போஸ்தலமார், "ஊழியக்காரர்" என்ற பேரைத் தங்களுக்கு மேன்மையாகத் தரித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தேவனுடைய ஊழியக்காரர் என்றும், இயேசுவின் ஊழியக்காரர் என்றும் சந்தோஷமாய்ச் சொன்னார்கள். தேவன் நம்முடைய பிதாவானாலும், அவர் நம்முடைய எஜமானுமாயிருக்கிறார். நாம் இயேசுவால் இரட்சிக்கப்பட்டால், அவருக்குச் சந்தோஷமாய் ஊழியஞ் செய்வோம். நாம் தேவனுடைய ஊழியக்காரனானால், நம்முடைய எஜமானிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, அவருடைய வேலையை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எண்ணி, அவருடைய சித்தம் இன்னதென்பதை அறிந்து, அவருடைய கனத்துக்காக வைராக்கியம் பாராட்டி, அவருடைய தயவை நாடுவோம். தேவன் நம்முடைய எஜமானானால், அவர் நமக்கு வேலை தருவார், ஆதரவுகளை அநுக்கிரகிப்பார், நம்முடைய தப்பிதங்களைச் சீர்ப்படுத்துவார். எப்போதும் நம்மை வேலைகொண்டு, கடைசியில் நம்முடைய வேலைக்குரிய பலனை அளிப்பார். ஊழியக்காரராக நாம் உண்மையுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டும். நம்முடைய எஜமானுடைய காலத்தையாவது, சொத்தையாவது வீணாகச் செலவிடக்கூடாது. நாம் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாயிருந்து, எப்போதும் வேலையில் தரித்திருக்கவேண்டும்; அல்லது அவருடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஆயத்தமாயும் கவனமாயுமிருந்து, எஜமானுடைய சத்தத்துக்குச் செவிகொடுத்து, அவருடைய வார்த்தைகளை இருதயத்தில் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய உடன்வேலைக்காரருக்குத் தயவும் மரியாதையுமாய் நடந்துகொள்ளவேண்டும். இயேசு நம்முடைய எஜமானானால், சராசரமனைத்திலும் முதற்றரமானவர், நமக்கு எஜமானாயிருக்கிறார். காரியங்களை நாம் நியாயமானபடி சீர்தூக்கிப் பார்த்தால், அவரைவிட வேறே யாரும் நமக்கேற்ற எஜமானாயிருப்பது கூடாத சத்தியம்.

அலகை, நரகை அகற்றி, முழுதும்
அடிமை கொண்டவா! எனதருமை கண்டவா!

நவம்பர், 5வ.

"நாமும் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூரக் கடனாளிகளா யிருக்கிறோம்."

(1 யோவா. 4. 11.)

இது தன்னிலேயே சத்தியமுள்ள விஷயம். நாம் ஒரே குடும்பத்தின் பிள்ளைகளாயும், ஒரே அரசாட்சியின் குடிகளாயும், ஒரே பாதையில் செல்லுகிறவர்களாயும். ஒரே நம்பிக்கைக்குப் பங்குள்ளவர்களாயும், ஒரே வீட்டில் என்றென்றைக்கும் வாசம்பண்ணப் போகிறவர்களாயுமிருந்தால், நாம் ஒருவரில் ஒருவர் அன்புகூரக் கடனாளிகளா யிருக்கிறோம். தேவன் நம்மில் பாராட்டியிருக்கிற பெரிய அன்பே, நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூரவேண்டியதற்கு நியாயமாகக் காட்டியிருக்கிறது. தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகள் எல்லாரையும் ஒன்றுபோலவே நேசிக்கிறார். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரிக்கும்படி தேவன் தமது குமாரனைத் தந்தருளினார். அவர் தமது ஆவியை அவர்கள் எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் அனுப்பியிருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாருக்கும் பெரிதும் விலையேறப்பெற்றதுமான வாக்குத்தத்தங்களை அநுக்கிரகம் செய்திருக்கிறார். அவர் மோட்சத்தைக் குடும்ப வாசஸ்தலமாக ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார். அதிலே அவர்கள் என்றென்றைக்கும் வாசம்பண்ணுவார்கள். அவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் அன்புகூரவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டிருக்கிறார். பிரியமானவர்களே, நம்முடைய அன்பும் தேவனுடையதைப்போல விஸ்தாரமானதா யிருக்கவேண்டும். அவர் அன்புகூரவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருக்கிற யாரையாவது நாம் நீக்கினால், அது ஒருக்காலும் நீதியாயிராது. நாம் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனிடத்திலும் அன்புகூரவேண்டும். எல்லா விசுவாசிகளிடத்திலும் இடைவிடாமல் உருக்க இரக்கத்துடன் சகோதரராக அன்புகூரவேண்டும். கிறிஸ்துவானவர் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததுபோல, நாமும் ஒவ்வொருவர்பேரிலும் அன்பாயிருக்கவேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்பாயிருக்கிற யாவருக்கும் நாம் அன்பு பாராட்டிவருகிறோம் என்று நம்முடைய மனச்சாட்சி சொல்லுகிறதா?

வேதம் முழுவதும் ஓதும் அன்பானதில்
வீற்றிருக்கின்றதினால்,—அதை
நாதனுக்கேற்க அடைந்தவராகில் எந்
நாளும் சுகிப்பீரே.

நவம்பர், 6வ.

"ஆறுதலடையுங்கள்."

(2 கொரி. 13. 11.)

சுவிசேஷமானது நாம் பாக்கியவான்களா யிருக்கும்படியான நோக்கமாய்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. துன்பங்களினாலும் மோசங்களினாலும் சூழப்பட்டிருக்கையிலும், பரிசுத்தவான்கள் சந்தோஷமாயிருக்கவேண்டும் என்று அப்போஸ்தலமார் விரும்பினார்கள். பிரியமானவர்களே, நம்முடைய பரமபிதா துக்கப்படுகிற தமது பிள்ளைகள் எல்லாரையும் பார்த்து "ஆறுதலடையுங்கள்" என்கிறார். இந்த வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்கு மிகப் பெலனாயிருக்கிறது. தேவ சமுகமானது சகலவிதமான தீமைகளுக்கும் உங்களை விலக்கிக் காக்கும். இரட்சகர் எப்போதும் உங்களுக்குச் செவிகொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறார். உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பூரண கிருபை திறந்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசேஷித்த திவ்விய விசாரணை உங்கள்மேல் கவனமாய்ச் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. சுவிசேஷ சலாக்கியங்கள் எல்லாம் உங்களுடையது. மோட்சம் அதின் எல்லா மகிமையோடும் உங்களுக்கு அளிக்கப்படும். ஆதலால் ஆறுதலடையுங்கள் எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்பட்டாலும், ஒடுங்கிப்போகமாட்டீர்கள்; கலக்கமடைந்தாலும், மனமுறிவடையமாட்டீர்கள்; துன்பப்படுத்தப்பட்டாலும், கைவிடப்படமாட்டீர்கள்; கீழே தள்ளப்பட்டாலும், மடிந்துபோகமாட்டீர்கள்; ஆதலால் ஆறுதலடையுங்கள். உடன்படிக்கையானது உறுதியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவானவருடைய கிரியையும் பலியும், நியாயப்பிரமாணமும் நீதியும் கேட்டதெல்லாவற்றிற்கும் திருப்தியை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. தேவன் உங்களோடே சமாதானமாகி உங்களிடத்தில் அன்புகூருகிறார்." பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்கள் பெலவீனங்களில் உங்களுக்கு உதவிசெய்கிறார். இயேசு நாடோறும் உங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். ஆதலால் மனச்சோர்வுக்கு இடங்கொடாமல், ஆறுதலடையுங்கள். ஆறுதலின் தேவன் உங்கள் பட்சத்திலிருக்கிறாரே.

ஆறுதலற்ற என்னைக்குமர் தன்னை நீர்
ஆற்றவேணுமே தேற்றவேணுமே; உந்தன்
ஆவி பரிசுத்தர் மேவி யகத்தனில்
ஆள வேணுமே.

நவம்பர், 7௳.

"வாக்குத்தத்தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று."

(அப். 2. 33.)

பரிசுத்த ஆவியானவரைப்போல நமக்கு அவசியமானதொன்றுமில்லை. நாம் மரித்தவர்களானால், அவர் நம்மை உயிர்ப்பிப்பார்; நாம் மந்தமுள்ளவர்களாயிருந்தால், அவர் நம்மை எழுப்பிவிடுவார்; நாம் அந்தகாரத்தில் அகப்பட்டால், நமக்கு வெளிச்சம் தருவார்; நாம் குளிர்ச்சியடைந்தால், நம்மை அனலுள்ளவர்களாக்குவார்; நாம் அறிவீனராயிருந்தால், அவர் நம்மைப் போதிப்பார்; நாம் தள்ளம்பாறுகிறவர்களாயிருந்தால், நம்மை ஸ்திரப்படுத்துவார்; நாம் சந்தேகமுள்ளவர்களாயிருந்தால், அவர் நமக்குத் திருப்தி செய்வார்; மனமடிவுக்குள்ளானால், அவர் நம்மை நடத்துவார்; மனச்சாட்சியில் குற்றமுள்ளவர்களானால், அவர் அதை சுத்திகரிப்பார்; இருதயத்தில் பாரமிருந்தால், அதை விலக்கிப்போடுவார்; சந்தேகங்கள் எழும்பினால், அதை நிவிர்த்திப்பார். இயேசுவானவர் எல்லாவற்றையும் நம்மையல்லாமல் நமக்காகச்செய்தார். பரிசுத்த ஆவியானவரோ நமக்குள்ளே அவசியமான யாவற்றையும் செய்கிறார். தம்மை நோக்கிக் கேட்கிற யாவருக்கும் பரிசுத்த ஆவியைத்தருவோம் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். நமக்காக அவர் இயேசுவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். இயேசு அவரை நமக்குத் தருகிறார். பரிசுத்த ஆவியைப்பற்றிய வாக்குத்தத்தம் தெளிவாயிருக்கிறது. அதைப்பற்றித் தப்பிதமான எண்ணம் கொள்ள ஏதுவில்லை. அது நேரான வாக்குத்தத்தம். நாம் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு நம்பிக்கையோடு மன்றாடலாம். பானம் பண்ணும்படி இயேசுவிடத்திற்குப் போகிற யாவருக்கும் அல்லது அவரிடத்தில் கேட்கிற யாவருக்கும் அவர் வாக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். கர்த்தாவே, இந்த வாக்குத்தத்தத்தை எங்களுக்கு நிறைவேற்றியருளும். உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை இன்று காலையில் எங்களுக்கு நிறைவாய்த்தாரும்; நாங்கள் அவருடைய வெளிச்சத்தில் நடக்கவும், அவர் சித்தப்படி செய்யவும், மீட்கப்படும் நாள்வரைக்கும் முத்திரைபோடப்படவும் கிருபை செய்தருளும்.

துன்பத்தைச் சகித்திட்ட யேசுநாதனின்
அன்பர்க் கீந்திட்ட ஆவியை
என்பரா, எனக் கிந்தக்கண் சகிக்க
ஏகிய தரவேணுமே.

நவம்பர், 8௳.

"உம்முடைய செயல்களை யோசிப்பேன்."

(சங். 77. 12.)

பிரயோசனத்துக்கேதுவான சம்பாஷணை சாதாரணமாய்க் கிடையாது. மார்க்கானுசாரிகள் பேசவேண்டிய காரியங்களை விட்டுவிட்டு, மற்றக் காரியங்களைப்பற்றிப் பேச ஆயத்தமாயிருக்கலாம். அவர்கள் பிரசங்கிகளையும் ஒழுங்கினர்களையும் சங்கங்களையும்பற்றிப் பேசுவார்கள். ஆனால் தேவனைப்பற்றி அவர்கள் பேசுவது அபூர்வம். இது ஆத்துமாவின் பாழான நிலைமையைக் காட்டுகிறது. இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும். இருதயம் உலக காரியங்களால் மாமிசத்துக்குரிய சங்கதிகளால் நிரப்பப்பட்டால், சம்பாஷணையும் உலகத்துக்குரியதும் மாமிசத்துக்குரியதுமா யிருக்கும். ஆனால் இருதயம் சத்தியத்தினாலும் கிருபையினாலும் நிறையப்பட்டிருந்தால், அப்போது நம்முடைய சம்பாஷணை கிருபையினால் சாரம் ஏற்றப்பட்டதாய்ச் சத்தியத்தின்படியே இருக்கும். பிரியமானவர்களே, தேவனுடைய செயல்களைப்பற்றிப் பேசுவோமாக. இயற்கையில் விளங்கும் அவர் கிரியைகளைப் பார்த்துச் சகலமும் பரமபிதாவால் உண்டாக்கப்பட்டன என்பதைப் பற்றி சம்பாஷிப்போமாக. திவ்விய விசாரணையில் அவர் செய்திருப்பதும், செய்துவருவதுமான காரியங்களைக்குறித்துப் பேசிக்கொள்வோமாக. கடந்துபோன சம்பவங்களையும் நிகழும் சம்பவங்களையும் அவர் நடத்தி ஆளுகிறதைப்பற்றி எண்ணிக்கை யுள்ளவர்களா யிருப்போமாக. அவருடைய பலத்த கிரியையாகிய மீட்பையும், அதில் விளங்கிய அதிசயங்களையும் சிந்திப்போமாக. தேவனுடைய மகிமைக்கு வாக்குக்கெட்டாத அந்தப் பரம சத்தியம் எவ்வளவு ஆழ்ந்ததாயிருக்கிறது. இவ்வுலகத்திலும் சபையிலும் உன் இருதயத்திலும் நடப்பிக்கப்படுகிற கிருபையின் கிரியையைப் பார்த்து, அவர் செயல்களைக்குறித்துச் சம்பாஷிப்போமாக. கர்த்தாவே, உம்முடைய கிரியைகள் எவ்வளவு திரளாயிருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் ஞானமாய்ப் படைத்தீர்; பூமி உம்முடைய பொருள்களினால் நிறைந்திருக்கிறது.

வானங்கள் தேவனின் மகிமையைச் சொல்லுக,
வரம்பற்ற ஆகாயந்தானும்
ஞானபரனின் கிரியையை விளம்ப
ராப்பகல் நல்குமே போதம்.

"அவர் நன்மை செய்கிறவராய்ச் சுற்றித் திரிந்தார்."
(அப். 10. 38.)

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இவ்வுலகத்திலிருந்தபோது இப்படிப்பட்டவராக நடந்துகொண்டார். பாடனுபவிக்கிற மனுப்புத்திரர்பேரில் அவர் பூரண உருக்க இரக்கங்களைக் காட்டினார். மனுஷரின் நன்மையை நாடி, அதற்காகக் கவலையுள்ளவராயிருந்தார். இவ்வண்ணமாக அவர் தம்மை அனுப்பின பிதாவைக் கனம்பண்ணினார். இவ்வண்ணமாய் அவர் தாம் அனுப்பப்பட்டதையும் தமது உபதேசத்தையும் உறுதிப்படுத்தினார். அவர் நன்மை செய்தார். நன்மையானவைகளை மாத்திரம் செய்தார். அவர் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அறிவீனருக்கு அறிவைப் புகட்டினார். வியாதியஸ்தரைச் சந்தித்தார். பசியாயிருந்தவர்களுக்குப் போஜனம் கொடுத்தார். பற்பலவகையான வியாதியஸ்தருக்குச் சுகம் அருளினார். அவர் தமது ஜனங்களுக்கு நீதியைச் சம்பாதித்தார். அவர் எங்கும் சுற்றித்திரிந்து நன்மை செய்தார். அவர் சுறுசுறுப்பு மி[illegible] ஆச்சரியமானது. தயவுகளை அநுக்கிரகிக்கவும் ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்கவும், தம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள யாவரும் நன்றாயிருக்கவும் அவாவுள்ளவராயிருந்தார். யாராவது கேட்டுக்கொள்ளட்டும் என்றிராமல், தாமாய்ப் போய் அவர்களுக்கு நன்மை செய்தார். எந்த இழிவான ஜனங்களையும் சந்தித்தார். அவர்கள் குடிசைக்குள்ளும் பிரவேசித்தார்; அதைத் தமக்குக் கனவீனமாக அவர் எண்ணினதில்லை. பட்டணங்கள் கிராமங்கள் ஊர்கள்தோறும் போய், எங்கும் எப்போதும் நன்மைசெய்தார். இப்படியாக அவர் தமது சுவிசேஷத்தின் தன்மையை விளக்கினார். அவர் மனுடவதாரம் செய்த நோக்கத்தைத் தெளியக் காட்டினார். அவர் பாவிகளை மனந்திரும்பும்படி செய்தார். அவர் நமக்கு மாதிரியைக் காட்டினார். பிரியமானவனே, நீ இயேசுவின் நடக்கையைப்பற்றி அதிசயிக்கிறாயா? அந்த நடக்கையைப் பின்பற்ற ஆயத்தமாயிருக்கிறாயா? நீ அதைப் பின்பற்றி நடவாததைப்பற்றி துக்கப்படுகிறாயா? அவர் ஓய்வின்றி நன்மை செய்துவந்தார். அவர் நல்ல வாலிபப்பிராயமாயிருந்தும், மிஞ்சினவண்ணமாக உழைத்ததினால் அவரை ஐம்பது வயதுக்கு மற்றவர்கள் மதிக்கும்படி நேரிட்டது. இப்போதும் அவர் இடைவிடாமல் நமக்கு நன்மை செய்துகொண்டே வருகிறார்.

"என் ஜீவன் எவ்வளவு நிலையற்றது."
(சங். 89. 47.)

ஜீவன் நிலையற்றதானால், நாம் அதை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு நாழிகையையாவது வீணாய்க் கழிக்கக்கூடாது. காலசுருக்கமானது அதின் அருமையை விளக்குகிறது. காலம் நித்தியத்துக்கு முன் தூது என்பதை நினைக்கையில், அது எவ்வளவு விசேஷித்தது என்பதை அறியலாம். காலம் நிலையற்றதென்றால், ஒரு க்ஷணப்பொழுதையாவது வீணாய்ச் செலவிடாமல் கிறிஸ்தேசுவை உடனே பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும். காலம் நிலையற்றதென்றால், கிறிஸ்துவை உடனே அறிக்கையிடவேண்டும். நம்முடைய காலம் நிலையற்றதென்றால், நம்மால் இயன்றமட்டும் தேவனுக்காகவும் நாம் வாசம்பண்ணுகிற உலகத்தாருக்காகவும் கிரியை செய்யவேண்டும். நாம் நன்மை செய்யவேண்டிய காலம் சீக்கிரத்துக்குள்ளாகக் கடந்துபோகலாம். கர்த்தாவே, என் காலம் எவ்வளவு நிலையற்றதென்பதை நினைத்து, நாட்கள் பொல்லாங்குள்ளதாயிருப்பதால் நான் காலத்தை வாங்கிக்கொள்ளும்படி விசேஷித்த கிருபையையும் பரமஞானத்தையும் உத்தம விவேகத்தையும் கட்டளையிட்டருளும். என் ஆத்துமாவே, உன் காலம் நிலையற்றதென்பதை உணர்ந்து, அதை அற்பமாய் எண்ணாமலும் வீணாய்க் கழியாமலும் இருப்பாயாக. உன் கையைக் கலப்பையில் போட்டு, அதைப் பிடித்துக்கொண்டு பகலிருக்கும்போதே வேலையை நடப்பிப்பாயாக. இரவு சமீபிக்கிறது. வேலை செய்யவேண்டிய காலம் சீக்கிரம் நின்றுபோம். இருக்கப்போகிற சுருக்கமான காலத்தை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்வாயாக. நல்ல கணக்கு ஒப்புவிக்கும்படி அந்தச் சுருக்கமான காலத்தைச் சற்பாத்திரத்தில் செலவிடுவாயாக. பிரியமானவனே, நீ என்ன செய்கிறாய்? நீ எப்படி ஜீவிக்கிறாய்? காலம் சுருக்கமாயும் நிலையற்றதாயு மிருப்பதையிட்டு உணருகிறாயா? நமது ஜீவன் புகையைப்போல பறந்துபோம். அது நிழலைப்போல நிலைநிற்காமல் ஓடிப்போம். நித்திய ஜீவனில் பிரவேசித்து, மோட்சராஜ்யத்தின் மகிமைபொருந்திய கூட்டமாகிய சம்மனசுகள், மகாத்துமாக்களுடன் அளவுக்குள் அடங்காத திரியேகரைத் தொழுது தோத்திரித்துக்கொண்டிருக்கும்படி இக்காலத்தில் நம்முடைய நாட்களைப் பிரயோசனப்படுத்திக்கொள்வோமாக.

நவம்பர், 11உ.

"தேவன் என் இருதயத்தின் கன்மலையாயிருக்கிறார்."

(சங். 73. 26.)

தேவன் உடன்படிக்கையின் தேவனும், கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்குத் தேவனும், விசுவாசிக்குக் கன்மலையாயுமிருக்கிறார். விசுவாசி தன் நம்பிக்கையாகிய வீட்டை அந்தக் கன்மலையில் கட்டுகிறான். அங்கே அவன் தன் பொக்கிஷங்களைப் பத்திரம்பண்ணுகிறான். அங்கே தனக்கு அடைக்கலஸ்தலத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறான். அங்கே புசலுக்கும் சூறாவளிக்கும் அசையாமல் பெலமாய் நிற்கிறான். தேவன் பலமுள்ளவரும் இருதயத்தைப் பலப்படுத்துகிறவருமாயிருக்கிறார். தாம் கொடுத்திருக்கிற வாக்குத்தத்தங்களினாலும், அருளும் நன்மைகளினாலும், இனி வெளிப்படும் மகிமையைப்பற்றிய முன் ருசியினாலும், தாம் அநுக்கிரகிக்கும் கிருபையின் அபிஷேகங்களினாலும் அப்படிப் பலப்படுத்துகிறார். தேவனையன்றி கிறிஸ்தவன் பெலவீனன். தேவனோடே ஐக்கியமாயிருக்கையில், அவன் தன் சத்துருக்கள் எல்லாரையும்விட பலசாலி. தேவன் நம்முடைய இருதயத்தின் கன்மலையாயிருந்தால், நாம் அவர் பேரில் நம்பிக்கை வைப்போம். மற்ற எவர்பேரிலும் வைக்கும் நம்பிக்கை அகன்றுபோம். நம்முடைய எல்லா பெலவீனங்களோடும் அவரண்டைக்குப் போவோமாக. தேவன் நமக்குக் கன்மலையாயிருந்தால், நாம் பயப்பட நிமித்தமில்லை. சந்தேகிக்க இடமில்லை, இனிவரும் காலத்தை அவநம்பிக்கையோடே எதிர்பார்க்க ஏதுவுமில்லை. தேவன் நமக்குக் கன்மலையாயிருந்தால் நம்மை ஒருக்காலும் கைவிடார். சாத்தான் ஒருக்காலும் நம்மை மேற்கொள்ளமாட்டான், உலகம் நம்மை ஜெயிக்கமாட்டாது. உபத்திரவமாகிய அலைகள் நம்மை அமிழ்த்தமாட்டாது. தேவன் நம்முடைய ஆத்துமாவுக்குப் பெலனும் கன்மலையும் அடைக்கலமுமாய் இருப்பதை நன்குமதிப்போமாக. என் தேவனே, நான் எப்பொழுதும் வந்தடையும் கன்மலையாயிரும். என்னை இரட்சிப்பதற்குக் கட்டளையிட்டீரே; நீரே என் கன்மலையும் கோட்டையுமாயிருக்கிறீர். பூமி நிலைமாறினாலும் நான் பயப்படேன், உம்மில் மகிழ்ந்து களிகூர்ந்து ஆனந்த சந்தோஷமடைவேன்.

அந்த மலை நான் சேர்ந்த மலை, எங்க
ளாண்டவர் திருவீடு யாட்ட மலை

நவம்பர், 12உ.

"தேவன் அன்பாகவே யிருக்கிறார்."

(1 யோவா. 4. 8.)

இது உன்னதமான தேவனைப்பற்றிச் சொல்லிய மிகச் சிறந்த குறிப்பாயிருக்கிறது. தேவனும் இப்படியே தம்மைக் குறித்து அறிவித்திருக்கிறார். சில தருணங்களில் தேவன் கோபமாயிருந்தாலும், அவர் எப்போதும் அன்புள்ளவராயிருக்கிறார். அன்புக்கு எதிரிடையான சுபாவம் அவரிடத்தில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சுபாவத்தை அவர் எப்போதாவது காட்டியிருப்பதுமில்லை. அவருடைய அன்பு பரிபூரணமுள்ளது. அவர் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களிலும், அவர் சொல்லும் எல்லா விஷயங்களிலும் அது காணப்படும். அவருடைய இலட்சணங்களில் அது சிறந்தது. தேவன் அன்பாயிருந்தால், நாம் பயப்படவும் அதிரவும்வேண்டிய அவசியமில்லை. அன்பு நமக்குச் சேதத்தை உண்டுபண்ணுமா? அன்பு நம்மை ஆசனத்தினின்று துரத்திவிடுமோ? அன்பு நமக்குவேண்டிய நன்மைகளைக் கொடாதிருக்குமா? அது கூடாதகாரியமே. தேவன் அன்பாயிருந்தால், நன்மையான காரியங்கள் யாவுக்காகவும் அவரை எதிர்நோக்குவோமாக. அவர் அவைகளைத் தருவார், உடனே தருவார். நமக்கு அவசியமிருக்கும்போதெல்லாம் தருவார். தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், மற்றப்படி நம்முடைய இரட்சிப்புக்காக அவர் ஒருக்காலும் உடன்படிக்கை செய்திருக்கமாட்டார். தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், மற்றப்படி அவர் மிகப்பெரிதும் விலையேறப்பெற்றதுமான வாக்குத்தத்தங்களை நமக்குச் செய்திருக்கமாட்டார். தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், மற்றப்படி நமக்காகப் பாடுபட்டு மரிக்கும்படி அவர் தமது சொந்தக்குமாரனை அனுப்பியிருக்கமாட்டார். தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், மற்றப்படி அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியை நமக்குத் தந்திருக்கமாட்டார். குணப்படுகிற ஒவ்வொரு பாவிக்கும், மருளவிழுந்து திரும்பும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், பரீட்சிக்கப்பட்டுச் சோதனையை அநுபவிக்கிற ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் அவர் அன்புள்ளவராயிருக்கிறார்.

தந்தையுந் தாயும் மைந்தர்கள், மாதும்,
சகலரு முனை மறந்தாலும்,—புவி
எந்தை மெய்த்தேவ அன்பது உனிலே
எப்போதும் மாறிடாதறி நீ.

நவம்பர், 13ௗ.

"அவர் உன் ஆத்துமாவைக் காப்பார்."
(சங். 121. 7.)

பரிசுத்தவானைப்போல இடைவிடாமல் பாதுகாக்கப்பட
வேண்டிய வேறே சிருஷ்டி யாதுமில்லை. தேவன் நம்மைக்
காப்பாற்றுவிடில், நாம் மோட்சத்துக்குச் சுகமாய்ப் போய்ச்
சேரக்கூடாது. நம்முடைய சத்துருக்கள் மிகப் பலசாலிகள்,
நம்முடைய ஆத்துமரோகங்கள் அனந்தம், நமக்கு நேரிடும்
மோசங்கள் பெரிது, நம்முடைய சீர்கேடுகள் மிகுதி. இந்தக்
காரியத்தை நாம் நாடோறும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, எப்
போதும் கர்த்தரை நோக்கி "என் ஆத்துமாவைக் காப்பாற்றி
யருளும்" என்று ஜெபிப்போமாக. அவர் நம்மைக் காப்ப
தாக வாக்கு அருளியிருக்கிறார். ஆனால், நாம் அவரை நோக்கி
விண்ணப்பம் செய்யவும், நாடோறும் அவரை நோக்கிக் கூப்
பிடவும் விரும்புகிறார். நாம் மோட்சத்துக்கு இந்தப் பக்கத்தில்
இருக்குமட்டும், மோசத்துக்கு நீங்கினவர்களல்ல. இன்று
காலையில் நாம் சுகமாயிருக்கலாம், இரவுவரும் முன்னமே வியா
திப்படலாம், இன்று நாம் விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருக்கலாம்,
நாளைக்குள்ளாக ஒரு கொடிய தப்பறையில் விழலாம். நாம்
இப்போது சுயாதீனராய் நடக்கலாம், சீக்கிரத்துக்குள்ளாக
நுகத்தடிக் குட்படலாம். தேவன் நம்மைப் பாதுகாத்து, நம்மு
டைய ஆத்துமாவை ஆதரிப்பேன் என்று வாக்குக்கொடுத்திருப்
பது எவ்வளவு பெரிய கிருபை. அவர் வாக்குக்கொடுத்திருப்
பதால், அவர் நம்மைப் பாதுகாப்பார். நாம் அவரை நோக்
கிக் கூப்பிட்டால், அவர் இரட்சிப்பார். ஆகையால் இன்று
நாம் மோசத்துக்கு இலக்கானவர்கள் என்றும், சர்வவல்ல
மையைப் பூண்டிருக்கிறவர் நம்மை ஆதரிக்கவேண்டும் என்
றும், தம்மோடே ஐக்கியமாயிருப்பதினால், நம்மைப் பாது
காக்கிறார் என்றும் உணர்ந்து, அவரை நெருங்கி நடப்போ
மாக. அப்போது ஆவிக்குரிய விஷயத்தில் நாம் சுகித்து
வாழுவோம். தேவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவிடில் நாம் தியங்கி
மயங்கி மோசத்தில் அகப்பட்டுக் கொடிய கஷ்டங்களை அநுப
விக்கும்படி நேரிடும். அவர் நமது அருமைப் பிதாவாக நமக்கு
மேலான வாக்குத்தத்தங்களைத் தந்திருப்பதால், அவைகளை
நம்பித் திடமனதோடிருப்போமாக.

கர்த்தருன்னைக் காப்பவராம், காமஙில் சேர்ப்பவராம்
நித்தியமு முந்தனுக்கு நிழலா யிருப்பவராம்.

நவம்பர், 14ௗ.

"சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டவர் வருவார்."
(ஆகா. 2. 7.)

மனிதனுடைய உள்ளத்தில் ஏதோ தனக்கில்லாத ஒன்றின்
பேரில் விருப்பமிருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தைக் கிறிஸ்துவில்
மாத்திரம் காணலாம். அறியப்படாத அந்த நன்மைபேரில்
சமஸ்தமும் ஆசைகொள்ளுகிறது. சகல ஜாதிகளுக்குள்ளும்
கர்த்தராகிய இயேசுவை உள்ளபடி விரும்புகிறவர்கள் சிலர்
எப்போதும் இருந்து வந்தார்கள். எப்படியிருந்தபோதிலும்,
அவர் அறிவிக்கப்பட்ட இடங்களில் அவர் விரும்பப்பட்
டிருக்கிறார். எல்லா ஜாதியாரும் அவரை விரும்பியிருக்கிறார்
கள், அல்லது விரும்புவார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான
வைகள் எவைகளோ, அவைகள் அவரிடத்திலிருக்கின்றன.
அவர்மாத்திரம் அவர்களைப் பாக்கியவான்களாக்கக் கூடியவர்.
அவரிடத்திலிருக்கிறதெல்லாம் அவர்களுக்குத் தேவையாயிருக்
கிறது. அதற்குக் குறைவாயிருந்தால் அவர்களுக்குப் போதாது.
அவர் ஒருதரம் வந்து நம்பிக்கைக்குப் பலத்த அஸ்திபாரம்
போட்டார். இனிமேல் அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்புகிற
யாவருக்கும் திருப்தியைக் கொடுக்கத் திரும்ப வருவார். அப்
போது சகல ஜாதிகளும் அவரை விரும்புவார்கள். சகல இரா
ஜாக்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சாஷ்டாங்கம் செய்வார்கள்.
எல்லாச் சாதியாரும் அவரைச் சேவிப்பார்கள். "பூமியின்
மீதெங்கும் உம்மைப் பணிந்துகொண்டு, உம்மைத் துதித்துப்
பாடுவார்கள், அவர்கள் உமது நாமத்தைத் துதித்துப் பாடுவார்
கள்." பூமி முழுவதும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருக்
கும், நம்முடைய விருப்பங்கள் இப்போது இயேசுவைப்பற்றி
யிருப்பதாக. அவருடைய சத்தியம் நமக்குப் பொக்கிஷமும்,
அவருடைய அன்பு நமக்கு இன்பமும், அவருடைய இரட்
சணியம் நமக்குக் காரியமாயும் நம்முடைய நோக்கமாயும்,
அவருடைய சமுகம் நம்முடைய மோட்சமாயு மிருப்பதாக.
பிலேயாம், மோவாபின் சமபூமியில் ஒரு நக்ஷத்திரம் யாக்கோபி
லிருந்து எழும்பும் என்றும், யோபு ஊத்ஸ் தேசத்திலிருந்து
என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கிறார் என்றும், யாக்கோபு ஜனங்
கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள் என்றும் அவரைக்குறித்து
எழுதியிருக்கிறார்கள். தேவதூதர், அவர் பிறப்பில் சோபனம்
பாடி உன்னதத்தில் தேவனுக்கு மகிமையும் பூமியிலே சமாதா
னமு முண்டாவதாக என்று கூறினார்கள்.

நவம்பர், 15வ.

"அவர்களைப் பத்திரமாய் வழிநடத்தினார்.
(சங். 78. 53.)

இப்படியிருந்தபோதிலும், இஸ்ரவேலர் பெரிதான மோசத்திற் கேதுவாயிருந்தார்கள். எகிப்தியர் அவர்களுக்கு விரோதமாகக் கோபதாபம்கொண்டார்கள். பார்வோன் அவர்களைத் திரும்பவும் எகிப்துக்குக் கொண்டுவரத் தீர்மானித்தான். கடல் அவர்களுக்கு முன்பாக இரைச்சலிட்டுக்கொண்டிருந்தது. மலைகளும் கன்மலைகளும் அவர்களைச் சுற்றி அடைத்துக்கொண்டதுபோலிருந்தன. ஆனால் தேவன் வழிநடத்தும்போது எல்லாச் சங்கடங்களும் நீங்கிப்போம். சகல மோசங்களும் மேற்கொள்ளப்படும். கடல் இரண்டாகப் பிரிந்தது. இஸ்ரவேலர் உலர்ந்த தரைவழியாய்க் கடந்து, அக்கரை சேர்ந்தார்கள், எகிப்தியர் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து, கடலில் அமிழ்ந்தினார்கள். தேவன் இஸ்ரவேலரை எகிப்திலிருந்து பத்திரமாய் வழிநடத்தினார். வனாந்தரத்திலும் அப்படியே செய்தார். பாவத்தைத்தவிர மற்றொன்றும் அவர்களுக்கு மோசத்தை வருவிக்கமாட்டாது. அவர்கள் கர்த்தருடைய வழியைப் பின்பற்றி, அவருடைய வார்த்தையை விசுவாசித்து, அவர் நடத்துதலில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தால், அவர்கள் ஒருவரும் தப்பாமல் எல்லாரும் கானானுக்குட் பிரவேசித்திருப்பார்கள். பிரியமானவர்களே, நம்மை வழிநடத்துகிறவரும் அவரே. வனாந்தரத்தில் சபையோடிருந்த இயேசு நம்மையும் வழிநடத்த நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் நம்மைப் பத்திரமாய் வழிநடத்துவார். பாதை அவருக்குத் தெரியும். அவர் நாம் என்ன உருவென்பதை அறிவார். நமக்குத் தேவையானதை அவர் சவுதரித்து வைத்திருக்கிறார். நமக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் தருவேனென்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். நாம் அவர் வார்த்தையை விசுவாசிக்கவும், அவர் வல்லமையை நம்பவும், கீழ்ப்படிதலோடும் அன்போடும் அவரைப் பின்செல்லவும் விரும்புகிறார். அவர் நடத்திக்கொண்டுபோகும் பாதை, ஜீவரட்சையான பாதை. நாம் ஒருங்கடைசியில் பரம பிஸ்காவின் சிகரத்திலேறி, நாம் வந்த பாதையை நோக்கிப் பார்க்கையில் ஞானமுள்ள பிதா இரக்கமாய் நம்மை நித்திய ஜீவனில் பிரவேசிக்கச் சரியான வழியில் நடத்திவந்தார் என்று அவரைத் துதிப்போம்.

நவம்பர், 16வ.

"உம்முடைய நாமம் ஊற்றுண்ட பரிமள தைலமாயிருக்கிறது."
(உன்னத. 1. 3.)

இயேசுவின் நாமம் ஒப்பிடப்படக்கூடாதவண்ணம் இன்பமாயும் அருமையாயுமிருக்கிறது. வானத்திலும் அவருடைய நாமத்துக்கொப்பான நாமமில்லை. அது எல்லா நாமத்துக்கும் மேலான நாமம். அது மேலேயிருக்கிற மோட்சத்தையும் கீழேயிருக்கிற சபையையும் பரிமளிக்கிறது. அதின் வாசனை ஒப்பற்றது. நாம் அதால் ஒருக்காலும் இளைத்துப்போகமாட்டோம். நமக்கு வேண்டும் யாவும் அதிலுண்டு. நாம் விரும்பும் யாவும் அதில் அடக்கமாயிருக்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவை உடையவர்களானால், சகலத்தையும் உடையவர்கள். அவர் கிறிஸ்து, தேவனால் அபிஷேகம் பெற்றவர். என்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கும்படி அபிஷேகிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியாயும் அப்போஸ்தலராயுமிருக்கும்படி பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டிருக்கிறார். தமது பரிசுத்த பர்வதமாகிய சீயோனில் தெய்வீக ராஜாவாய் அரசாளும்படி பிரத்தியேகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் இயேசு, தேவ இரட்சகர், அவர் மூலமாய்த் தேவன் கோடாகோடி பாவிகளையும், பாவிகளில் நீசரையும் இரட்சித்திருக்கிறார். அவர் ஆண்டவராயிருக்கிறார். வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள சகல அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து. தேவன் நமக்குக் கொடுக்கக்கூடியதெல்லாம் அவரிலிருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த அருமையான நாமத்தின் கருத்தை நமக்கு விளக்கி, அதின் பேரில் பிரீதிகொள்ளும்படி செய்கையில், அது நமக்கு இன்பமும் மாட்சிமையுமாயிருக்கும். நான் அதைப் பூரணமாய் அறியவும், அதைப் பலமாய் அநுபவிக்கவும், அதைப் பலிதப்பட பிரசித்தம் செய்யவும் அடிக்கடி அதைத் துதியம் செய்யவும் கிருபை அருளப்படுவதாக. இயேசுவின் நாமமே! நீ, எனக்கு இன்பமும், ஆறுதலும், என்பொருளும், என் பாட்டுமாயிருப்பாயாக. நீ எனக்கு ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவவாசனையாயிருக்கிறாயே. காயப்பட்ட என்னிருதயத்தைச் சுகப்படுத்தி, தியக்கமுள்ள என்னெஞ்சை மயக்கமின்றி விடுவிப்பாயே. இயேசுவின் இன்ப பேரே, பூமியிலும் மோட்சத்திலும் மகாத்துமாக்களால் வாசனையாகப் போற்றப்படும்.

நவம்பர், 17உ.

"என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது."

(மத். 26. 39.)

தோட்டத்தில் கிறிஸ்துவானவர் வியாகுலப்பட்டபோது இப்படிச் சொன்னார். அவருடைய பாடுகள் பயங்கரப்படத்தக்கவைகளாயிருந்தன. உடனே மரணம் சம்பவிக்கும் என்பதுபோல காணப்பட்டது. அல்லது துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும் என்று விண்ணப்பம் பண்ணினார். ஆனால் தமது பிதாவின் சித்தத்துக்கு அமைந்து நடப்பதே உத்தமம் என்று "என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்றார். இது எவ்வளவு பொறுமை! தேவசித்தத்துக்குக் கீழமைவது எவ்வளவு நன்மை! இயேசுவைப்போல வேறே யாரும் பாடுகளை அநுபவிக்கவில்லை. அவர் நேரே கர்த்தருடைய கரத்திலிருந்து உபத்திரவங்களை உத்தரித்தார். சர்வவல்லவர் அவரை அடித்த அடியால் அவர் நொறுங்குண்டார். அப்படியிருந்தபோதிலும் தம்மை அடித்த கையை அவர் முத்தமிட்டார். ஆழங்களில் கர்த்தருடைய கோபத்தால் அமிழ்த்தப்பட்டவராயிருந்தபோதிலும் அதற்குக் கீழமைந்தார். அவருக்குண்டான நோவுகள் அவஸ்தையை உண்டுபண்ணினபோதிலும் அவர் அவைகளை நமக்காகச் சகித்தார். தோத்திரிக்கப்பட்ட மீட்பரே, உமது அன்புக்கு என்னத்தை நிகர் சொல்லலாம். உமது இரக்கங்களுக்கு அளவில்லையே. பிரியமானவர்களே மோசங்கள் நம்மை இருத்தினால், துக்கங்கள் நம்மை நெருக்கினால், நோவுகள் நம்மை வாதித்தால், சிநேகிதர் நம்மைக் கைவிட்டால், நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே தியங்கினால் நாம் உடனே கெத்செமநேக்குப்போய்ப் பாடுபடும் தேவகுமாரன் பக்கத்திலிருந்து நம்முடைய துக்கத்தை அவருடைய துக்கத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து என் சித்தத்தின்படியல்ல உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவதென்று சொல்வோமாக.

எந்தன் சித்தம் உந்தன் சித்தம்—சித்தமுமதே
[illegible] தெரிந்த நாதனே.

நவம்பர், 18உ.

"என்னிடத்தில் உனக்குச் சகாயமுண்டு."

(ஓசி. 13. 9.)

கேடு மனிதராலுண்டாகிறது. இரட்சண்ணியம் முழுவதும் தேவனாலுண்டாகிறது. நம்மை நாமே கெடுத்துக்கொண்டோம். ஆனால் தேவன் நம்முடைய இரட்சகரானார். பாவிகளாக நம்மை முழுவதுமாய் இரட்சிக்கிறார். விசுவாசிகளாக நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளுக்குச் சகாயம்செய்து, எல்லா மோசங்களிலிருந்தும் விலக்கிக் காக்கிறார். தேவன் நமக்குச் சகாயரானால், அது போதும்; அவருடைய சகாயம் நமக்கு ஞானமாய்ச் செய்யப்படும், ஏற்றவகையாய்க் கொடுக்கப்படும். நாம் அதை அநுபவிக்குமுன், நாம் எப்போதும் அது அவசியம் என்பதை உணருவோம். நம்முடைய சகாயம் தேவனிலிருக்கிறது. அவரிடத்தில்மாத்திரம் அது உண்டு. ஆதலால் சிருஷ்டிகளை நாம் நோக்காதிருப்போமாக. நம்மிலேயும் நம்பிக்கை வைக்காதிருப்போமாக. நமக்கு நேரிடும் ஒவ்வொரு சங்கடத்திலும், பரீட்சையிலும் மோசத்திலும் தேவனண்டைக்குப் போவோமாக. கடந்த காலங்களில் அவர் நமக்கு உதவி செய்திருக்கிறார். இப்போதும் அவர் நமக்கு உதவிசெய்ய ஆவலுள்ளவராயிருக்கிறார். நம்முடைய பிரயாண முடிவுபரியந்தம், அவர் நமக்குச் சகாயம்செய்வார். அவருடைய சகாயம் நம்மை இரட்சிக்கக்கூடாதபட்சத்தில், நம்மைத் தாங்குவதாயிருக்கிறது. மோசங்களிலிருந்து நம்மைக் கரையேற்றாதபட்சத்தில், நாம் அவரைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளும்படி நம்மைப் பலப்படுத்துகிறது. இஸ்ரவேலுக்குச் சகாயஞ்செய்கிறவரே! இந்த நாளில் எங்களுக்கு உதவிசெய்தருளும். சாத்தானை எதிர்க்கவும், உலகத்தை ஜெயிக்கவும், பழைய மனுஷனைச் சிலுவையில் அறையவும், புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ளவும், உமது தயவுள்ள சித்தத்தின்படி செய்யவும், உமது பரிசுத்த நாமத்தை மகிமைப்படுத்தவும், உம்மோடே சமாதானமாய் நடக்கவும் சகாயம் செய்தருளும். பிரியமானவர்களே, நாம் மனந்தளர்ந்து போகாதிருப்போமாக. உதவிக்காகத் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டு, நம்முடைய பெலவீனத்தில் அவருடைய பெலன் பூரணமாய் விளங்கும்படி எதிர்நோக்குவோமாக.

மலைவுகொண்டாலும் எனக்குன பாதமே கதியல்லாமல்
மற்றொரு துணை இல்லையே பரனே, இலி.

நவம்பர், 19உ.

"புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசு."

(எபி. 12. 24.)

பழைய உடன்படிக்கைக்கு மத்தியஸ்தன் மோசே. அவன் பணிவிடையை நடப்பிக்கிறவனாயிருந்தும், ஜனங்களுக்குப் பொறுப்புதாரராயிருக்க ஏலாதவன். புது உடன்படிக்கைக்கு மத்தியஸ்தர் இயேசு. அவர் தேவனுக்கு முன்பாக நமக்காகவும் நமக்கு முன்பாகத் தேவனுக்காகவும் காணப்படுகிறார். அவர் தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய காரியங்களில் கையிட்டுக் கொண்டு நடப்பிக்கிறார். அவர் தேவனானதால், அதைச் செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார். அவர் ஒரு மனுஷனானதால், அதைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவராயுமிருக்கிறார். வேறே மத்தியஸ்தன் நமக்கு வேண்டாம். வேறே மத்தியஸ்தனுமில்லை. ஏனெனில் "தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே; மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே." இரண்டு மத்தியஸ்தர் உண்டென்கில், அப்போது இரண்டு தேவன் உண்டென்று சொல்வதும் ஒப்புவதாயிருக்கும். வேறே மத்தியஸ்தன் அவசியமென்றால், அப்போது இயேசு போந்த மத்தியஸ்தரல்லவெனவாகும். இயேசு போந்தவரல்லவென்றால், இன்னொருவர் தகுந்தவராயிருப்பதும் கூடாதகாரியம். இயேசுவோ போந்தவர். நமக்காக வேண்டியதெல்லாவற்றையும் அவர் தேவனுக்குச் சரிக்கட்டவும், நாம் விரும்பும் யாவையும் தேவனிடத்திலிருந்து நமக்காகப் பெற்றுக்கொள்ளவும் ஏற்றவராயிருக்கிறார். அவர் எப்போதும் ஆசனத்துக்கு முன்பாக இருக்கிறார். அவர் எப்போதும் நமக்காகப் பரிந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால், நாம் பயப்படவேண்டியதில்லை. நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ் செய்யும் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோமாக. எஸ்தர் ராஜஅரமனையில் யூதருக்காக மன்றாடினதுபோல நம்முடைய அருமையான இயேசுரட்சகரும் சராசரம் அனைத்துக்கும் ராஜஅரமனையாயிருக்கிற மோட்ச ராஜ்யத்திலே; சமஸ்தத்திற்கும் வேந்தரிடத்தில் தம்முடையவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்து சித்தி பெற்றுக் கிருபைவரங்களை நிமிஷந்தோறும் பொழிந்தருளுகிறார்.

தொண்டர்கள் தமையும் பரமண்டலத்தில் தருவிக்க
[illegible] மண்டலீகப் பிர[illegible]க.

நவம்பர், 20உ.

"நான் கிருபையுள்ளவரென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்."

(எரே. 3. 12.)

மருள விழுந்தவர்கள் திரும்பும்படி அவர்களுக்குத் தைரியமுண்டாக இந்த வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டன. அவர்கள் குற்றம் அவர்களை அதைரியப்படுத்தி, சாத்தான் அவர்களைப் பரிட்சித்து, அவர்கள் இருதயம் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்து, இனிப் பிரயோசனமில்லை என்று அவர்கள் சொல்லித் தள்ளாதபடிக்கு நான் கிருபையுள்ளவர், திரும்புங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது கிருபையுள்ள தேவன், நம்முடைய அநுபோகத்தில் தமது கிருபையை மேன்மைப்படுத்துவார். அவர் நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்துத், தமது அன்பைப்பற்றிய அறிவினால் நமது இருதயத்தை உடைத்து, அவர் ஆசனத்துக்கு முன்பாகத் தரைமட்டும் நம்மைத் தாழ்த்தி, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் நம்மை நாமே அருவருக்கப்பண்ணி, தமது இரட்சணிய சந்தோஷத்தை நமக்குக் கட்டளையிட்டு, சமாதானத்தைத் தருவார். மருள விழுந்தவனே, உன் தேவன், நீ திரும்பும்படி உன்னை அழைக்கிறார். காலதாமதம் செய்யாதே, பயப்படாதே, அவர் கிருபையுள்ளவர், அவர் அன்பாய் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வார், உடனே உனக்கு மன்னிப்பருளுவார், காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடித்த மேய்ப்பனைப்போலவும் சந்தோஷப்படுவார். கர்த்தரண்டைக்கு உடனே திரும்பு. இதால் நாம் தைரியமடைந்து நமக்கு வேண்டும் யாவற்றிற்காகவும் கர்த்தரண்டைக்குப் போவோமாக. அவர் கிருபையுள்ளவர்; ஆகையால் அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, நமது விண்ணப்பத்துக்குச் செவிகொடுத்து, நம்மேல் ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிந்தருளுவார். அவர் கிருபையைப் பாராட்டுவதில் பிரியப்படுகிறவர். பாவம் போக்கும் பலியாகத் தமது ஒன்றான நேசகுமாரனைக் கொடுத்தவர், நமக்குக் கிருபையுள்ளவராயிருப்பாரா? சமஸ்தத்திலும் இயேசுவைப்போல பிதாவாகிய தேவனுக்கு வேறே அருமையானதொன்றுமில்லை. தமது சொந்தக் குமாரனை நமக்காகத் தந்தவர், அவரோடேகூட மற்றெல்லாவற்றையும் அருளவே அருளுவார்.

[illegible] பாவ விமோசனர், [illegible] கிருபையின் வாசனர்,
[illegible] ராஜாதி ராஜன் சிம்மாசன
[illegible] பிரகா[illegible]
[illegible]

நவம்பர், 21உ.

"நீர் என்னில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல அவர்களிலும் அன்பாயிருக்கிறீர்."

(யோவா. 17. 23.)

இயேசு தமது சபையின் பூரண ஐக்கியத்துக்காக ஜெபம் செய்தபோது, தமது பிதாவினிடத்தில் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி மன்றாடுகிறார். பிதா இயேசுவை நேசிக்கிறார். அவரை எப்போதும் நேசித்தார். அவரை என்றைக்கும் நேசிப்பார். அவரை நேசித்ததால் சகலத்தையும் அவர் கையில் ஒப்புவித்து, தாம் செய்பவைகளை அவருக்குக் காண்பித்து, அவரைத் தமக்குச் சமமாக மகிமைப்படுத்துகிறார். நம்முடைய சிரசும் பிரதிநிதியுமாகிய இயேசுவை அவர் நேசித்ததால், நம்மையும் நேசிக்கிறார். இயேசுவை நேசிக்கிறதுபோல, நம்மையும் நேசிக்கிறார். அவருக்குச் சரியாக அல்ல, அவருக்கொப்பாக நம்மை நேசிக்கிறார். நம்மைப்பற்றி அவருக்கிருக்கிற நேசம், நித்தியமானது, உருக்கமுள்ளது, மாறாதது. நாம் அவருடைய சொரூபமாயிருப்பதால், அவர் நம்மைப் பிள்ளைகளாக நேசிக்கிறார். அவர் நம்மை நேசிப்பதால் நமக்குக் கிருபைகளையும் வரங்களையும் தந்து, நம்மால் மகிமைப்படுகிறார். அவர் நம்மில் அன்பு வைத்திருக்கிறபடியால், நமக்குச் சகாயம் செய்து, நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, இனிமேல் பலன் அளிப்பார். பிரியமானவர்களே, தேவன் இவ்வண்ணமாய் நம்மில் அன்புகூர்ந்தால், அவர் நடத்துதலுக்குள் நாம் பொறுமையாய் அமைந்திருக்கவேண்டும். நமக்குண்டாகிய துன்பங்கள் வருத்தங்கள் துக்கங்களில் நாம் ஆறுதலுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். எல்லாக் காலங்களிலும், நாம் அவரிடத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாய் விளங்கவேண்டும். அவர் தமது ஒரே குமாரனிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல, நம்மிடத்திலும் அன்புகூர்ந்தால், அவர் ஒன்றையாவது நமக்குத் தராதபடி நிறுத்தமாட்டார். அவர் எப்போதும் இலவசமாய் நம்மில் அன்புகூர்ந்துவருகிறார். ஒன்றாவது நம்மைப்பற்றிய அவருடைய அன்பை ஒருக்காலும் கெடுக்கமாட்டாது. சாவுக்கப்பாலும் அவரின் அன்பு நம்மேல் சுடர்விட்டெரியும்.

ஆத்தும நன்மைகட்காகவும் தோத்திரம்
அதிசய நடத்துதற்காகவும் தோத்திரம்
சாற்றுகிறோம் தோத்திரம், உனது
[illegible]

நவம்பர், 22உ.

"நீங்கள் செய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறவைகளைச் செய்யாதபடிக்கு."

(கலா. 5. 17.)

இதனால் நாம் எவ்வளவாய் நம்மைத் தாழ்த்தவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நம்முடைய சிநேகம், நம்முடைய எல்லாச் சக்திகளையும் மாறுபடுத்தியிருப்பதோடு பெலவீனப்படுத்தியுமிருக்கிறது. ஒருகாலத்தில் நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற சித்தம் நமக்குள் இல்லாதிருந்தது. இப்போது நமக்குச் சித்தமிருக்கிறது; ஆனால் சக்தி வேண்டியது அவசியம். மாமிச இச்சை ஆவிக்கு விரோதமாகப் போராடுகிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் சாத்தானும் மாமிசத்துக்கு உதவியாயிருக்கிறான். ஆதலால் நாம் அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்பட்டு, நாம் விரும்பும் காரியத்தை முடிக்காமற்போகிறோம். எல்லாப் பாவங்களுக்கும் நீங்கலாயிருக்க விரும்புவோம். ஆனால் அது கூடாமற்போகிறது. பாவிகள் என்று அறிந்த எல்லாரையும் இயேசுவண்டைக்குக் கொண்டுவரப் பிரியப்படுகிறோம்; ஆனால் கூடாமற்போகிறது. நாடோறும் மனந்திரும்பவும், எப்போதும் விசுவாசிக்கவும், இடைவிடாமல் அன்புகூரவும் விரும்புகிறோம்; ஆனால் கூடாமற்போகிறது. இது நம்முடைய பெலவீனம். அது நம்முடைய பாவத்தினாலே விளைந்ததால், நாம் துக்கிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நமக்குச் சித்தமிருப்பதே பெரிய இரக்கம். இப்போது நமக்குச் சித்தமிருந்தால், காலவரப் பெலனைப் பெற்றுக்கொள்ளுவோம். நம்முடைய பெலவீனத்தால், நாம் அதைரியப்பட்டுப் போகக்கூடாது. நம்முடைய பெலவீனத்தை, நம்முடைய கடமைகளை அசட்டை செய்வதற்காவது நிறைவேற்றாததற்காவது முகாந்தரமாகச் சொல்வது அபத்தம். நாம் இயேசுவை நெருங்கி, அவரைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமைக்காக ஊக்கமாய் ஜெபித்து, நம்முடைய குறைவுகளுக்காகப் புலம்பி, நாம் செய்யும்படி தேவன் விரும்பும் காரியங்களை எல்லாம் பிரியத்தோடே செய்யத்தக்க பெலத்துக்காக வாஞ்சையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

சுயம் கொடுமையாகச் சேதே—மாய
கலக உலகும் பழி கூறுச்
சடமும் இடம் இல்லாமல் மாறாதே, மிகத்
[illegible]கி, மனதெல்லாம் வேகாதே, சுவாமி!

நவம்பர், 23உ.

"எங்கள் கிரியைகளையெல்லாம் எங்களுக்காக நடத்திவருகிறவர் நீரே."

(ஏசா. 26. 12)

உள்ளபடி நன்மையானவைகளெல்லாம் தேவனிடத்திலிருந்து வருகிறது. நமக்கு நல்விருப்பமிருந்தால் அதைக் கொடுத்தவர் தேவன். நம்மிடத்தில் நல்நம்பிக்கை உண்டானால் அதைத் தந்தவர் தேவன். நம்மிடத்தில் நற்கிரியை உண்டானால் தேவனே அதை நடப்பித்தார். தேவனே தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நமக்குள் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார். அப்படியானால் நாம் பெருமைபாராட்ட நிமித்தமில்லையே. எல்லாச் சிருஷ்டிகளையும்விட விசுவாசிகள் மனத்தாழ்மையாயிருக்கவேண்டியது. அவர்கள் வேறொருவருடைய அங்கியால் உடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றொருவருடைய அப்பத்தினால் ஜீவிக்கிறார்கள். மற்றொருவருடைய வீட்டில் அவர்கள் தங்குகிறார்கள். வேறொரு கரத்தினால் நடத்தப்படுகிறார்கள். வேறொருவருடைய பலத்தால் அவர்கள் கிரியை செய்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனிடத்திலிருந்து ஏதாவது நன்மையைப் பெற்றுக்கொண்டால் இன்னொருவருடைய நாமத்தினால் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். உத்தமபக்தி முழுவதும் தெய்வீகத்துக்குரியது. தேவன் அதற்குக் காரணர். தேவமகிமை அதின் அந்தம். இது நம்மை மனச்சோர்புக் குட்படுத்தாமல் தேவன்பேரில் நாம் சார்ந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். நாம் அதால் மனந்தளர்ந்துபோகாமல் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். இயேசுவானவர் நமக்காக இடைவிடாமல் பரிந்துபேசவேண்டியது அவசியமாயிருப்பதுபோலவே பரிசுத்த ஆவியானவரும் நமக்குள்ளே இடைவிடாமல் கிரியை செய்யவேண்டியது அவசியம். ஆதலால் நமக்குள்ளிருக்கிற எல்லா நன்மைகளுக்கும் அல்லது நாம் செய்யும் நன்மையான காரியங்களுக்கும் தேவனே காரணர் என்று உணருவோமாக. தேவன் நல்லவரும் கிருபையுள்ளவருமாயிருக்கிறார்.

எப்பிடித்துக் கொள்ளுமோர்தன் வேலை யாவிலும் மூர்த்தன்
கடைக்கண் நோக்கி யவத்தின் மேலே
ஐயா! நின் ஆசீர்வாதம் அருளி, என் மனோவாக்கு
மெய்யால் நின் மகிமையே விளங்கும்படி ஒழுகு.

நவம்பர், 24உ.

"நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப் போகவிடேன்."

(ஆதி. 32. 26.)

பயங்கரமான மோசம் யாக்கோபை நெருக்கினதால், மேற்கொள்ளும்பரியந்தம் அவன் அழுது விண்ணப்பம் செய்து வேண்டினான். அவனுக்கு ஆசீர்வாதம் தேவையாயிருந்தது, அதைத் தேடினான். அதில்லாமல் அவன் திர்ப்தியுள்ளவனாயிருக்க ஏதுவில்லை. தான் நாடித் தேடின ஆசீர்வாதத்தைக் கடைசியாய்ப் பெற்றுக்கொண்டான். நமக்கு அது நல்ல மாதிரியாயிருக்கிறது. தேவன் கொடுப்பதில் பின் நிற்கிறவரல்ல. ஆனால் முந்தி அவர் நம்முடைய உண்மையைப் பரீட்சிப்பார். நாம் உள்ளபடி அவாவுள்ளவர்களாயிருக்கிறோமா? என்பதைச் சோதிப்பார். நாம் ஜெபத்தில் ஊக்கமாயிருக்கும்படி விரும்பு[illegible]ப்பால் அவர் நமது விண்ணப்பத்துக்கு அநுக்கிரகம் செய்வார். யாக்கோபுடைய பேர் மாற்றப்பட்டது. இனிமேல் யாக்கோபாக அதாவது தந்திரவாதியாக, எத்தனாக அழைக்கப்படாமல், இஸ்ரவேல் அதாவது பலத்த பிரபுவாக அழைக்கப்படுவான். இது தேவன் அவன்பேரில் வைத்த பட்சத்துக்கும், அவர் அவனைக் கண்ணியப்படுத்தினதற்கும் அடையாளம். பிரியமானவர்களே, நமக்கும் நமது குடும்பங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேண்டிய ஆசீர்வாதம் இல்லையா? அந்த ஆசீர்வாதம் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? தேவன் அதை வழக்கமாய்க் கொடுத்துவருகிறதுண்டா? நாம் அதைத் தேடு[illegible]மாக. யாக்கோபைப்போல நாம் முதலாவது தேவனண்டைக்குப் போய், அவன் போராடினபடி நாமும் போராடி, அவன் மேற்கொண்டபடி நாமும் மேற்கொள்ளுவோமாக. கர்த்தர் இருந்த பிரகாரமாக இப்போதும் எப்போதும் இருக்கிறார். யாக்கோபுக்கு இருந்த ஆதரவைவிட, நமக்கு மேலான பலத்த ஆதரவு இருக்கிறது. உத்தம ஜெபம் அதிசயங்களை நடப்பிக்கும். நீதிமான் செய்யும் உ[illegible]ன ஜெபம் மிகவும் பலிதமுள்ளது.

தாசர் பலர் சத்தங் கேட்டீர்—அவர்
தங்களைத் துன்பங்கள் யாவிலும் மீட்டீர்
தாசர் பலர் சத்தங் கேட்டீர்
நீச அடியார் தந்நேசனே; பாசனே
நின் பாதமே கதி வேறிலை ஈசனே.

"காலத்தைப் பிரயோசனப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்."

(எபே 5. 16.)

காலஞ் சுருக்கமாயிருக்கிறது. நாம் இங்கே எவ்வளவு காலம் தங்குவோம் என்பதும் நிச்சயமற்றது. நாம் செய்யவேண்டிய வேலையுண்டு. அதைச் செய்ய உடனே துவக்குவோமாக. நாம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஆசீர்வாதமுண்டு. அதைச் சுதந்தரிக்கும்பரியந்தம் ஓயாதிருக்கவேண்டும். அப்போஸ்தலன் பிரயோஜனத்தைப்பற்றி தன் மனதில் வைத்திருந்தான். நன்மை செய்யவேண்டிய சமயங்களைப்பற்றி அவன் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறான். துன்பமுள்ள காலங்களிலும், அஞ்ஞான அதிகாரிகள் செங்கோல் செலுத்தின சமயங்களிலும் நன்மைசெய்யத்தக்க வேலை வெகு சுருக்கமாயிருந்தது. ஆதலால் அவன் காலத்தை வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான். அதிகம் [illegible] சென்றாலும், அதை வாங்கவேண்டும். அதைத் தேவனுடைய கிரியைக்காக வாங்கி, அவர் பணிவிடைக்கென்று பிரதிஷ்டை செய். தேவ மகிமைக்காக அதை உபயோகப்படுத்து. அதை வழுவவிட அல்லது வீணாய்ச் செலவிட அநேக சோதனைகள் நேரிடும். ஆனால் முக்கியமான விஷயங்களுக்கென்று அதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். காலத்தை நான் சரியானபடி கையாடினேன் என்று மனச்சந்தோஷத்தோடே சொல்லத்தக்கதாக அதை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அதை நித்தியத்துக்கு ஆயத்தமாகக் கையாளவேண்டும். நீ மரணத்தறுவாயிலிருக்கும்போது, காலத்தைச் செலவிட்ட வகையைப் பற்றி மனச்சந்தோஷமாயிருக்கத்தக்கதாக அதைச் செலவிடு; நன்மை செய்யவேண்டிய காலம் சீக்கிரமாய்க் கடந்துபோகிறது. சற்றுக் காலத்துக்குள்ளாக கல்லறை நம்மை மூடிக்கொள்ளும். நித்தியம் அதின் எல்லா அதிசயங்களோடும் வெளிப்படும். இப்போது நாம் கிரியை செய்யாவிடில், இனிமேல் அதைச் செய்[illegible] ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் [illegible]றது. ஆதலால் காலத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொண்டு, நம்முடைய தேவனண்டைக்குச் சமீபிப்போமாக.

காலத்தை எண்ணி, மெய்க் கருத்தை எனக்களியும்
காரண நேசனே! ஆரண வாசனே! பூரண ராசனே! தாரணி நசனே.

"அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பேன்."

(ஏசா. 57. 18.)

இந்த அரு[illegible]ம் மருள விழுந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் இருதய சிந்தையின்படி தாறுமாறாய் நடந்தவர்களுக்கு அருளப்பட்டது. நாம் நம்முடைய நன்மைக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். தேவன்மாத்திரம் நமக்கு மறுபடியும் ஆறுதலை அளிக்கக் கூடியவர். கிருபையானது நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, நமது தன்மையைப் புதுப்பித்து, இரட்சகரை நமக்கு வெளிப்படுத்தி, நமது குற்றத்தை அகற்றி, தேவனுடைய கிருபையான இலட்சணங்களை நமக்கு வெளிப்படுத்தி, நம்மைப் பாக்கியவான்களாக்குகிறது. அப்போது நாம் இயேசுவானவர் செய்த பிராயச்சித்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவ[illegible] மகிழ்ச்சியாயிருப்போம். பாவம் நம்மை நிர்ப்பாக்கியராக்குகிறது. அது நம்மைத் தேவனைவிட்டு விலக்கி, நாம் தேவனுடையவர்கள் என்ற அத்தாட்சியைக் குறைப்படுத்தி, நம்முடைய மனதைக் குருடாக்கி, நம்முடைய மனச்சாட்சியைத் தீட்டுப்படுத்தி, நம்மை அடிமைத்தனத்துக்குட்படுத்தி, நாம் நோக்கியிருக்கும் நன்மைகளை மங்கலாக்கிப்போடுகிறது. அடிக்கடி பாவத்துக்கு இடங்கொடுக்கையில், நம்முடைய இருதயம் கடினப்பட்டு, நம்முடைய மனச்சாட்சி திமிரடைந்து, நம்முடைய குணம் எரிப்புக்கொண்டு, நம்முடைய நடத்தை தாறுமாறாய்ப் போகும். அப்போது நாம் நீசராகிறோம். சகலமும் ஒழுங்கீனமாய் நடந்தேறுகிறது. ஒரு செய்கையாவது நேரில்லை. தேவனுக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணுவோம். ஜெபம் நமக்குத் தொந்தரவாயிருக்கும். அதால் ஒரு ஆசீர்வாதத்தையும் தேவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. துதி தோத்திரம் பாரமாயிருக்கும். கிருபையின் எத்தனங்கள் சாரமற்றவைகளாயிருக்கும். வேதாகமத்தின்பேரில் பிரீதியில்லை. நம்முடைய நடக்கை மதியீனமாயிருக்கும். ஆனால் தேவன் நம்மைப் பிடித்து, நம்மைக் குற்றப்படுத்தி, நம்மில் உணர்வை உண்டாக்கி, நம்மைத் தாழ்த்தி, அப்பால் நமக்கும் நமக்காகப் பரிதபித்தவர்களுக்கும் ஆறுதலை அளிப்பார்.

பாருளோர் பணிந்துபோற்றும் ஆரியா! அடியர் சாற்றும்
சேரமே புகழை ஏற்றும் வீரமாய் மனதை ஆற்றும்.

நவம்பர், 27உ.

"எனக்கு ஆனந்த மகிழ்ச்சியாயிருக்கிற தேவனிடத்தில் பிரவேசிப்பேன்."

(சங். 43. 4.)

தேவனுடைய சமுகம் பாவிக்குத் திகிலை உண்டுபண்ணும். ஆனால் அது பரிசுத்தவானுக்குச் சந்தோஷத்தையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுக்கும். நம்முடைய மனம் புதிதாகும்போதும், நம்முடைய இருதயம் மறுபடியும் பிறக்கும்போதும், இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்தில் தேவனுடைய மகிமையை நாம் காணும்போதும், அவர் நமக்கு ஆனந்த மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறார். அப்போது நாம் அவருடைய சம்பூரணங்களின் மாட்சிமையையும், அவருடைய இலட்சணங்களின் மகத்துவத்தையும், அவருடைய இரட்சிப்பின் மகிமையையும் பார்ப்போம். அப்போது அவர் நம்மோடு சமாதானமாயிருப்பதையும், அவருடைய இருதயம் நம்மைப்பற்றிய அன்பால் உருகிக்கொண்டிருப்பதையும், நம்முடையபேரில் நன்மைகளைக் குவிக்க மன மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறதையும், எந்த நன்மையையாகிலும் நமக்குத் தாராதபடி விலக்கமாட்டார் என்பதையும் காண்போம். அவர் நமக்கு அருளுகிற மன்னிப்பு, அவர் நமக்கு எண்ணும் நீதி, அவர் கொடுக்கும் சமாதானம், அவர் இனி செய்யும் நன்மைகளெல்லாம் நம்முடைய இருதயத்தை அன்பால் நிறையச் செய்து, நமது உள்ளத்தைச் சந்தோஷத்தால் பொங்கி வழியச் செய்யும். அவரே சகல உத்தம நன்மைகளுக்கும் காரணர். விரும்பப்படத்தக்க உசிதமான யாவற்றுக்கும் அவரே ஊற்று என்பதை அறியும்போது, நமது உள்ளம் ஆனந்த பரவசங்கொள்ளும். பிரியமானவர்களே, அவர் உங்களுக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கிறாரா? ஆனந்த மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறாரா? அப்படிப்பட்டவரென்று நீங்கள் அவரிடத்தில் போய் அவருடைய அன்பில் நீங்கள் சந்தோஷிக்கக்கூடுமா? மந்தாரமான காலத்திலும், துக்கமுள்ள வேளைகளிலும், வேதனையான நேரங்களிலும் தேவன் நம்முடைய ஆனந்த மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறார் என்பதை மறந்துபோகாதிருப்போமாக.

பொல்லா உலகில் அதில் நல்லார் எவரு மில்லை
புண்ணியனே உன் சரணம் கண்டு அடைந்தேன்
எல்லார்க்கும் எல்லாம் நீ அல்லோ எனக்குதவி
இக்காலம் அருள் புரிந்து, உன் ஆசியைச் சொரிந்து.

நவம்பர், 28உ.

"கிறிஸ்துவுடனேகூட இருக்க எனக்கு ஆசையுண்டு, அது அதிக நன்மையாயிருக்கும்."

(பிலி. 1. 23.)

இங்கே இயேசுவின் சமுகம் நம்முடைய முக்கிய சந்தோஷம். ஆனால் அதை நாம் ஒருவாறு கொஞ்சக்காலம் அநுபவிப்பதுண்டு. சீக்கிரத்துக்குள்ளாக ஏதாவதொன்று இடையூறாக நேரிட நம்முடைய அநுபோகத்தைத் தடுப்பதுண்டு. ஆனால் மோட்சத்தில் நாம் அவருடைய சமுகத்தை இடைவிடாமல் தரிசித்துக்கொண்டிருப்போம். இவ்வுலகத்தில் உழைத்தும், துயரமடைந்தும், போராடிக்கொண்டும் இருப்பதைவிட மகிமையில் கிறிஸ்துவோடிருப்பது அதிக நன்மையென்று ஒத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் நாம் இவ்வுலகத்தை விட்டுப் புறப்படும்போது, சந்தேகங்கள் நம்மில் உண்டாகும்; அப்போது நாம் தப்பிதத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டோம், வஞ்சிக்கப்பட்டுப் போனோம், மோட்சத்துக்குப் போகாமல் நரகத்தில் தள்ளப்படுவோம் என்ற எண்ணங்கள் பயங்களுண்டாகும். இது மனநோவை உண்டுபண்ணும். இப்படிச் சந்தேகத்தையும் பயத்தையும் எழுப்பிவிடும் குணம் நம்மில் பொதுப்பட உண்டு. ஆனால் கர்த்தருடைய வார்த்தை பொய்யாகுமா? சத்தியவான் பொய்சொல்லுவாரா? அது கூடாத காரியம். விசுவாசிக்கிறவன் இரட்சிக்கப்படுவானென்று எழுதியிருக்கிறதில்லையா? நாம் விசுவாசிக்கிறதில்லையா? நாம் சகலத்தையும் தள்ளி, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்பேரில் மாத்திரம் விசுவாசம் வைக்கவில்லையா? பின்னை எப்படி நாம் வஞ்சிக்கப்படக்கூடும்? சாத்தானை எதிர்த்துத் தள்ளுவோமாக. அப்படிப்பட்ட அவனுடைய உபாய தந்திரங்களைப் புறக்கணித்து வெறுப்போமாக. நாம் நம்பிக்கையில் திடங்கொண்டு மரணமானது கிறிஸ்துவோடேகூட இருக்கும்படி போகிற பிரயாணமே ஒழிய வேறல்லவென்று எதிர்நோக்குவோமாக. கண்ணுக் கெட்டாக் கர்த்தரின் மோட்சலோகம் எப்போது போவோமோ தெரியாது, அதுமட்டும் இங்கே அந்த மா பூமியின் குடிகளுக்கேற்றவண்ணம் நடப்போமாக.

திருநகரில் இரவில்லை—தேவும் ஏசுவும்
தேவாலய மதனிலே
அருள் அருவியில் தோய்தல், அமலன் அன்பினில் மேய்தல்
கனியாம் நீதியில் பாய்தல், நன்மை பிரவாகம் பெய்தல்.

நவம்பர், 29உ.

"அவர் உங்களுக்குச் சொன்னதை நினைவுகூருங்கள்."

(லூக். 24. 7.)

இரட்சகர் உயிர்த்தெழுந்த [illegible] காலையில் கல்லறையண்டைக்கு வந்த ஸ்திரீகளுக்கு இந்த வசனத்தைத் தேவதூதர்கள் சொன்னார்கள். அது நமக்கும் சம்பந்தப்பட்டது. நாம் அடிக்கடி இயேசுவின் வார்த்தைகளை மறக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். இயேசுவின் வார்த்தைகள் இயல்பாகவே அருமையானவைகளாதலால், அவைகளை நாம் மனதில் சிறந்தவைகளாய்ப் பத்திரம்பண்ணி வைக்கவேண்டும். அவைகள் தேவனுடைய தன்மை சித்தம் வாக்குத்தத்தங்களை விளங்கக் காட்டுகிறவைகளாயிருக்கின்றன. அவைகள் உண்மையான வார்த்தைகள். அவைகள் இயல்பிலே சத்தியமுள்ளவைகள். ஆதலால் அவைகளை மனதில் பதிய வைக்கவேண்டும். அவைகள் பாவத்தைத் தடுக்கவும், பயத்தைக் கீழ்ப்படுத்தவும், நம்பிக்கையை உண்டாக்கவும், நன்றியறிதலை மூட்டிவிடவும், அன்பால் நிறையச் செய்யவும் தக்கவைகள். ஆதலால் அவைகளை ஞாபகத்தில் ஆழமாய்ப் பதித்து வைக்கவேண்டும். அவைகள் நமக்கு நேரிடுங் காலோடிய உபத்திரவங்களிலும், வியாதி மஞ்சத்திலும், மரண வேளையிலும் நமக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும். ஆதலால் அவைகளை மறந்துபோகாமல், ஞாபகத்தில் நிலைநிறுத்தி வைக்கவேண்டும். இயேசுவின் வார்த்தைகளை நாம் பத்திரமாய்ச் சுறுசுறுப்புடனே ஜெப சிந்தையோடு பொக்கிஷமாக வைத்துக்கொள்வோமாக. நம்முடைய வழிகளில் நம்மை நடத்தவும், நம்முடைய எண்ணங்களை ஆளவும், நமது இருதயங்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கவும், சத்துருக்களுக்கு எதிர் உத்தரவு சொல்லவும், நமது வைராக்கியத்தைச் சரியானபடி யாளவும், நம்முடைய விசுவாசத்தைப் போஷித்து, அதை நிலைநிறுத்தவும், நம்முடைய அன்பை வளரச்செய்யவும் தக்கதாய்ப் பேணி வைப்போமாக. நம்முடைய ஞாபகத்தில் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளைப் பத்திரம்பண்ணி வைத்திருக்கிறோமா? நாம் அவைகளைத் தியானிக்கிறோமா? அவைகளின்படி நடக்கிறோமா? அவர் பாவத்துக்கு விரோதமாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகளையும், பரிசுத்தத்தைப்பற்றி அவர் பாவிக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளையும் ஞாபகத்தில் வைத்து நடப்போமாக.

புத்தியாய் நடந்து வாருங்கள், திருவசன
புட்டைத் திறந்து பாருங்கள்.

நவம்பர், 30உ.

"யாருக்குத் தெரியும்."

(யோனா. 3. 9.)

இயலில் சில தருணங்களில் நம்மைத் தைரியப்படுத்தத் தக்கதான சம்பவங்கள் நேரிடுவதுண்டு. அப்போது நாம் ஊக்கத்தைக் கைசெலுத்தவேண்டும். சில தருணங்களில் நாம் அநுமானித்துச் செய்யத்தக்க காரியங்கள் சம்பவிக்கலாம். அவைகளை வைத்துக்கொண்டு அதிகமான முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆனால் அநேக பிரத்தியட்சமான விஷயங்கள் நேரிடலாம். திருஷ்டாந்தமாகத் தேவன் தமது திருவசனத்தை நமக்குத் தந்திருக்கிறார். யாருக்குத் தெரியும் என்ற வார்த்தைகளை நமக்குப் பிரயோசனமாகப் பலவகையாய்ப் பார்ப்போமாக. கர்த்தராகிய இயேசுவின் புண்ணிய சவிஸ்தாரத்தை யாரால் சொல்லி முடியும்? பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் துவக்கம் யாருக்குத் தெரியும்? திவ்விய விசாரணையில் நடக்கும் காரியம் இன்னபடி முடியும் என்பதை யார் அறிவார்? தேவனுடைய கிருபையையும் அவருடைய பொறுமையையும் யாரால் அளவிடக்கூடும்? தேவகிருபையின் நோக்கம் யாருக்குத் தெரியும்? தேவன் கண்ணியப்படுத்தும் எத்தனங்களை யார் வெளிப்படுத்தக்கூடும்? ஒருவராவது அவநம்பிக்கை கொள்ள வேண்டாம். ஏனெனில் தேவன் அன்பாயிருக்கிறார். அவருடைய ஞானத்துக்கு அளவில்லை. அவருடைய வல்லமை சர்வவல்லமையா யிருக்கிறது. தேவன், என்னண்டைக்கு வாருங்கள், என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், வந்து என்னிலே இளைப்பாறுங்கள் என்று அழைக்கிறார். அவர் மிகுந்த ஆச்சரியமாயும் அதிசயமாயும், ஞானமாயும் சுயாதிபதியாயும் கிரியையை நடப்பித்து வருகிறார். நாமும் ஒவ்வொருவரும் கிரியை செய்யவேண்டும். தேவன் யாரைக் கருவியாக வைத்து நடத்துவார் என்பதை யார் அறிவார்? கிரியை செய்கிறவர்களை அன்புள்ள பிதா எவ்வகையாய் முடிசூட்டுவார் என்பதை யார் அறிவார்? நினிவே இரட்சிக்கப்பட்டதே. எல்லாரும் முடிவு பரியந்தம் நம்பிக்கையோடே ஊக்கமாயிருக்கவேண்டும்.

கருத்தைக் குலைந்து, கல்உணர்ச்சி இழந்து, மா
கல் நெஞ்சன் ஆனேனே, மனம்
திருத்தி மிருதுவாய்ப் படுத்தி உன் இல்லதாய்
செய்தருள், தற்பரனே.

டிசம்பர் 1௳.

"தீங்குநாளிலே நீரே என் அடைக்கலம்."

(எரே. 17. 17.)

தீங்குநாட்கள் வருவதுண்டு. அவைகள் எப்போதும் நம்முடைய நம்பிக்கையின் ஆதாரத்தைப் பரீட்சிப்பதாயிருக்கும். நாம் நம்மிலே நம்பிக்கை வைத்தாலும், நம்முடைய கிரியைகளிலே நம்பிக்கை வைத்தாலும், அல்லது நம்மைச் சேர்ந்த எந்தச் சிருஷ்டியின்பேரில் நம்பிக்கைவைத்தாலும், தீங்குநாளில் அந்த நம்பிக்கை உதவாமற்போம். உபத்திரவம், சோதனை, தரித்திரம், துன்பம், வயோதிபம், சாவு முதலியவை சம்பவிக்கும் நாட்கள் நமக்கு நேரிடும். அந்தகார நாட்கள் அநேகமுண்டு என்பதையும் மறந்துபோகவேண்டாம். விசுவாசிக்குத் தேவனே நம்பிக்கையின் பொருளாயிருக்கிறார். தீங்குநாட்களுக்கு உதவத்தக்கதான வாக்குத்தத்தங்களை அவர் செய்திருக்கிறார். மேலும் நமக்குத் தைரியத்தையும் ஆறுதலையும் கொடுக்கத்தக்கதான இலட்சணமுடையவராகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் இரக்கமும் பொறுமையும் சர்வாதிக்கமுமுடைய சம்பூரணர். அவர் தமது குமாரன் மூலமாய் நமக்கு நன்மைகளை அநுக்கிரகிக்க வழியைத் திறந்துவைத்திருக்கிறார். நான் அமைதலாய் ஜீவிக்கப் பொறுமையும், என்னை ஆதரிக்கப் பலமும், என்னை முடிசூட்ட சித்தியும்; சந்தோஷத்தால் நிறைய மீட்பும் அருளப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடிருப்பேனாக. தேவனாலன்றி வேறே எங்கும் கிறிஸ்தவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகாது. சரீரத்தில் உண்டாகும் தீங்குகள், ஆத்துமாவுக்குச் சுகத்தை உண்டுபண்ணுவதுண்டு; உலகப் பொருளாலுண்டாகும் நஷ்டங்கள், ஆத்துமாவுக்கு ஐசுவரியத்தை உண்டுபண்ணலாம்; எத்தனையோபேர் செழிப்பிலே தங்களை உண்டாக்கின தேவனை விட்டுத் தங்கள் இரட்சிப்பின் கன்மலையை அசட்டை பண்ணுவதுண்டு. அவர்களில் சிலர் தீங்குநாட்களில் இருதய உடைவுள்ளவர்களாய்த், தேவனைத் தேடி அவரிடத்தில் ஆறுதலைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மனதாரப் பாவங்களை நடப்பித்த அநேகர் திடீரென கர்த்தரின் நல்ல கரத்தினால் உபத்திரவத்தின் மூலமாய்த் தடுக்கப்பட்டு அவருடைய பாதம் பணிந்து, இரக்கத்துக்காக மன்றாடி ஆறுதலடைந்திருக்கிறார்கள். நாம் உலகத்தாரோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்கு நம்மை அடித்த கிருபை கர்த்தரைத் துதி செய்வோமாக.

டிசம்பர், 2௳.

"மீதியாயிருப்பவர்கள்மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்."

(ரோம. 9. 27.)

சென்ற காலங்களில் இதுவே தேவதீர்மானமாயிருந்திருக்கிறது. எக்காலத்திலும், திரள்பெருக்குள் கொஞ்சப்பேர்மாத்திரம் மீதியாயிருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறந்த சன்மார்க்கரானதால், பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்ல ஏதுவில்லை. ஏனெனில் நீசரிலிருந்தும், அநேகர் எடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, அவர் குமாரனுடைய இரத்தத்தால் கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டார்கள். கிருபையினால் தெரிந்துகொள்ளுதலின்படி இப்போதும் மீதியாயிருப்பவர்களுண்டு. அவர்கள் பிசாசு, பாவம் கோபம் இவைகளினின்று இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் தேவதீர்மானம் உறுதியாயிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டும் நன்மைகள் சவதரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வாக்குத்தத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரட்சகர் வெளிப்பட்டிருக்கிறார். ஆவியானவர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். இரட்சணிய நல்விசேஷம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மீதியாயிருப்பவர்களைச் சேர்ந்தவர்களா? அப்படியானால் கிறிஸ்து நமக்கு அருமையாயிருப்பார். பூமியிலே நாம் அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிருக்கிறோம். நாம் அடிக்கடி தேவனைப்பற்றிச் சிந்திப்பதுண்டு. அவர் காரியங்களை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதுமுண்டு; நாம் ஜெபம்பண்ணுவதுண்டு; பாவத்துக்காகத் துக்கிக்கிறதுண்டு. நாம் பரிசுத்த ஜனம். பாவஞ்செய்வதைவிட உபத்திரவத்தை அநுபவிக்க விரும்பலாம். தேவனோடே ஐக்கியமாயிராமல், நாம் ஜீவிக்க ஏதுவில்லை. இப்படிப்பட்ட இலட்சணங்கள் நமக்குண்டா? தெரிந்துகொள்ளுதலின்படி மீதியாயிருப்பவர்கள், ஜீவனுக்கேதுவான நம்பிக்கை உண்டாகும்படி தேவனுடைய சித்தத்தினால் சத்திய வசனத்தினாலே ஜெனிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் ஆவியினால் பிறந்தவர்கள், அழிவுள்ள வித்தினாலேயல்ல, என்றென்றைக்கும் நிற்கிறதும் ஜீவனுள்ளதுமான அழியாத வித்தினாலே மறுபடியும் ஜெனிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுடைய கிரியைகளினாலே அவர்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

சோர்ந்த சனமான பூங்காத் தன்னி
தொனியில் கிடந்த புறச் சாதியாம் எனும்.

டிசம்பர், 3௳.

"இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது."

(1 பேது. 1. 13.)

கர்த்தராகிய இயேசு வேதத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். ஒருதரம் அவர் நம்முடைய உலகத்தில் வெளிப்பட்டார். விசுவாசியின் இருதயத்திலும் அவர் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் தேவனை அறியாதவர்களிடத்தில் பழிவாங்கவும், பூமியிலுள்ள தமது ஜனங்களால் மகிமையடையவும் ஜுவாலித்தெரியும் அக்கினியோடு வானத்திலிருந்து சீக்கிரமாய் வெளிப்படுவார். அவர் வருகையில், தமது ஜனங்களுக்குத் தம்மோடே கிருபையைக் கொண்டுவருவார். அவர் முதலாந்தரம் வந்தபோது, நம்மைப் பரிசுத்தம்செய்ய கிருபையைக் கொண்டுவந்தார். இரண்டாந்தரம் வருகையில், நம்மை மகிமைப்படுத்த கிருபையைக் கொண்டுவருவார். அப்போது, அவர் நம்முடைய சரீரங்களை உயிரோடே எழுப்பி, மகிமையான தம்முடைய சரீரத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கும்படி செய்வார். அவர் யாவருக்கும் முன்பாக நம்மைக் குற்றவாளிகளல்லவென்று விளக்கி, என்றைக்கும் தம்முடைய நீதியினாலே நம்மை நீதிமான்களென்று தீர்ப்பார். தமது காரியமாகக் கிரியைகளை நடப்பித்த தமது ஜனங்களைப் பார்த்து, நல்லது "உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே" என்று மெச்சிப் புகழுவார். தமது சபை அனைத்தும், நித்திய சுதந்தரத்தை அநுபவிக்கும்படி அவர்களை நோக்கி "என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, உலகமுண்டானதுமுதல் உங்களுக்காக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கவாருங்கள்" என்பார். அவர் நம்மை மேலான கனத்துக்கும் பாக்கியத்துக்கும் உயர்த்துவார். இது கிருபை என்று அழைக்கப்படும். மனிதனின் சுயபுண்ணியம் இங்கே முற்றிலும் நீங்கிப்போகிறது. கிருபைக்கும் மகிமைக்கும் இங்கே சம்பந்தத்தைப் பார்க்கிறோம். கர்த்தராகிய இயேசு முதலாந்தரம் வெளிப்பட்டபோது, டம்பமில்லாமல் தாழ்வான ஸ்திதியுள்ளவர்போல் வெளிப்பட்டார். அவர் இரண்டாந்தரம் வெளிப்படுகையில் மகாமகிமையோடு காணப்படுவார். சகல கண்களும் அவருடைய மாட்சிமையைப் பார்ப்பார்கள். மனித தன்மையிலே ஜோதிமயமாய்க் காணப்படுவார். அவர் வருகைக்கு ஆயத்தமாயிருக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்.

டிசம்பர், 4௳.

"அவருக்குச் சீஷராக உங்களுக்கும் மனதுண்டோ?"

(யோவா. 9. 27.)

இயேசுவுக்கு எக்காலத்திலும் சில சீஷர்கள் இருந்துவந்தார்கள். இப்போதும் சிலர் இருக்கிறார்கள். நீ அவர்களில் ஒருவனா? அவருடைய சீஷனாயிருக்க உனக்கு மனதுண்டா? அவருடைய செல்வத்துக்கு அளவில்லை, அவருடைய தயாளத்துக்கு ஒப்பிடுதலில்லை, அவருடைய ஞானம் ஒப்பற்றது, அவருடைய குணம் அன்பும் சாந்தமுமுள்ளது, அவர் கொடுக்கும் கனம் சிரேஷ்டமும் நித்தியமுமுள்ளது. என்னசொல்லுகிறாய்? நீ அவருடைய சீஷனாயிருக்க உனக்கு மனதுண்டா? அப்படியானால், நீ உன்னையும் உன்னுடையதையும் சமூலமாய் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அவருக்காகப் பாடுகளை அநுபவிக்க ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். அவர் போதித்த உபதேசங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர் ஏற்படுத்திய கட்டளைகளுக்குக் கீழமைந்து, அவர் காட்டின நன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, அவர் நியமித்திருக்கிற எத்தனங்களைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். நீ அவருடைய சீஷனாயிருக்க உனக்கு மனதுண்டா? அவருடையவர்கள் தரித்திரராயும், அசட்டைப்பண்ணப்பட்டவர்களாயும், அடிக்கடி துன்பங்களை அநுபவிக்கிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். நீ அவர்களைச் சேர விரும்பினால், உன் மதியீனங்களை அகற்றிவிட்டு, கெட்ட தோழரைவிட்டு நீங்கி, சிற்றின்பங்களை வெறுத்துத்தள்ளவேண்டும். நீ வெளியரங்கமாய் யாவருக்கும் முன்பாக கிறிஸ்துவைப்பற்றிய விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, அவருடைய ஜனங்களோடே அந்நியோந்நியமாயிருக்கவேண்டும். அவருடைய கிருபையின் எத்தனங்களை அநுசரித்து, அவர் காரியங்களை எடுத்துப் பேசவேண்டும். நீங்கள் அவருடைய சீஷராயிருக்க மனதுண்டா? அவருடைய சீஷர்கள் பாக்கியரும் பரிசுத்தரும் சுகஜீவிகளுமாயிருக்கிறார்கள். அவரை ஏற்றுக்கொள்வது கண்ணியத்துக்குரியது. அதின் முடிவு மாட்சிமையாயிருக்கும். அவரை ஏற்றுக்கொள்ள உனக்குப் பிரியமில்லாவிட்டால், அவர் உன்னை இரட்சிப்பார் என்று எதிர்நோக்கலாமா?

ஆண்டவர் ஏசு சகாயம், உனக்
கடைக்கலம் ஐந்து காயம்
வேண்டிக் கொள்வது நேயம், கை
விடாதே இந்த உபாயம்.

டிசம்பர், 5வ.

"அவனவனுக்கு வேலையை நியமித்தான்."

(மாற். 13. 34.)

கர்த்தராகிய இயேசு சிலகாலத்துக்கென்று தமது பிதாவின் வீட்டுக்குப் போயிருக்கிறார். அவர் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் உலகத்திலும் சபையிலும் அவனவனுக்கு ஓரிடத்தைக் குறித்து ஒவ்வொருவரும் கிரியை செய்யும்படி கற்பித்திருக்கிறார். ஏனெனில் பரிசுத்தவான் சோம்பலாயிருக்க அல்லது தனக்கென்று ஜீவிக்க அவருக்குப் பிரியமில்லை. இயேசு நம்முடைய எஜமானாயிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவராக அவர் நம்மோடிருந்து நம்மேல் அதிகாரஞ்செலுத்தி நமக்கு உபகாரவள்ளலாயிருக்கிறார். அப்படியிருந்தபோதிலும் அவர் நமது விஷயத்தில் வைராக்கியமுள்ளவராயிருக்கிறார். நாம் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள். நாம் அவரைச் சேவிக்கும்படி நம்மை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் வேலையை நாம் செய்கையில் நமக்கு ஆதரவாயிருக்கிறார். நாம் அவரைச் சேவிக்கும்படி நாம் செய்யும் முயற்சிகளையெல்லாம் நடத்துகிறார். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காலத்துக்கும் தாலந்துக்கும் நாம் கணக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியவர்கள். நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் வேலையுண்டு. சிலர் பள்ளிக்கூடத்தில் சிறுவருக்குப் படிப்பிக்கிறார்கள். சிலர் குணப்படாதவர்கள் நடுவே கிரியை செய்கிறார்கள். சிலர் சபையிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுக்குள்ளே வேலைசெய்கிறார்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் வேலையில் தரித்திருக்கவேண்டும் என்ற பிரியம் அவருக்குண்டு. இது சோம்பலினாலுண்டாகும் அநேக தீமைக்கு நம்மை விலக்கிக் காக்க ஏதுவாயிருக்கிறது. வேலை செய்வதினாலே நன்மையுண்டு. நம்முடைய கிருபைவரங்களை நாம் அப்பியாசிப்போம், சத்தியத்தை விருத்திசெய்வோம். ஆத்துமாக்களை இரட்சகரண்டைக்குக் கொண்டுவருவோம். மருள விழுதலிராதபடி தடுக்கப்படுவோம். பிரியமானவர்களே, நாம் வேலைசெய்வதற்காக நமக்குத் தாலந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலமும் சமயமும் அருளப்பட்டிருக்கிறது. வேலைசெய்வதிலே இன்பமுண்டு, பலனும் வாக்குத்தத்தமும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வேத விதிப்படி சாதித்து நில்லு
மேலாம் எருசலே வீட்டிற்குச் செல்லு
பாதக ஆசா பாசத்தைக் கொல்லு
பரம பொருளை அநுதினம் சொல்லு.

டிசம்பர், 6வ.

"கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள்."

(ரோ. 13. 14.)

கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்வதற்கு, அவரைப்பற்றிய விசுவாசமும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிதலும், அவரை அறிக்கைபண்ணுவதும், அவர் சாயலுக் கொப்பாயிருப்பதும், அவர் மாதிரிப்படி நடப்பதும், அவருடைய உத்தியோகம் இலட்சணங்களுக்கு இணக்கமாய் நடப்பதும் இருக்கவேண்டும். உடை சரீரத்துக் கெப்படியிருக்கிறதோ, அப்படியே கிறிஸ்துவும் ஆத்துமாவுக்கு இருக்கிறார். அவர் ஆத்துமாவுக்கு மூடலும் ஆறுதலும் ஆதரவுமாயிருக்கிறார். கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமானால், அவருக்கு எதிரிடையாயிருக்கிற யாவற்றையும் அதாவது பழைய மனிதனையும் அவன் செய்கைகளையும் அகற்றிப்போடவேண்டும். உடையைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனைப் பார்ப்பதுபோல, கிறிஸ்துவின் ஜனங்கள் அவரையும் தரித்திருக்கிறவர்களாகக் காண்பிக்கவேண்டும். நிலைமையான கிறிஸ்தவன், கண்ணுக்குத்தெரிகிற கிறிஸ்துவாக இருக்கிறான். ஒருக்காலும் நீங்காதபடி கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர் உத்தம ஞானிகளுக்குப் பழைசாய்ப்போகாத ஆடையாக இருக்கிறார். பிரியமானவர்களே, நம்முடைய பக்தியைத் தேவன் பார்ப்பதுபோல மனுஷரும் பார்க்கவேண்டும். கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் மாத்திரம் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் நியாயாசனத்துக்கு முன்பாகக் குற்றமற்றவர்களாகத் தீர்க்கப்பட்டதற்கும், தேவனோடே ஒப்புரவானதற்கும், தேவதயவைப் பெற்றதற்கும் அடையாளமாக வெள்ளை அங்கிகளைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கிறிஸ்துவானவர் நமக்கு ஆடையாயிருப்பதுடன் நமக்கு ஆதரவாயுமிருக்கிறார். இயேசுவைத் தரித்துக்கொள்ளுகையில், தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கங்களையும் தரித்துக்கொள்ளுகிறோம். தேவன் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளவும், தேவதூதர் நம்மைப்பற்றி அதிசயிக்கவும், பிசாசுகள் நம்மைவிட்டு ஓட்டம்பிடிக்கவும், உலகம் கட்டாயமாய் நம்மை மெச்சிப்புகழவும் தக்கதாய்க் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்வதற்கு அநுகூலமான ஞானம் நமக்குக் கொடுக்கப்படுவதாக.

யேசுகிறிஸ்துவில் நான் சார்ந்து—அவரிடத்திலேயே நம்பிக்கை வைக்க
மோசில்லை ஐயனே! வருத்தமும், நீர் வாராமல் தீராதே தேவாவி!

டிசம்பர், 7௳.

"உண்மையாய்த் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள்."

(யோவா. 4. 23.)

அநேகர் தாங்கள் தேவனை வணங்குவதாகச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் உள்ளபடி அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறதில்லை. அவர்கள் பற்பல சடங்காசாரங்களைச் செய்வார்கள். ஆனால் தேவனை வணங்குகிறதில்லை. அவர்களுக்கு அவருடைய ஆவிக்குரிய தன்மை உடன்படிக்கையின் இலட்சணம் முதலியவைகளைப்பற்றிச் சரியான எண்ணமிருக்கிறதில்லை. அவர் வெளிவேஷம் வெளிஆசாரம் ஆடம்பரம் இவைகளின்பேரில் பிரியப்படுகிறார் என்று எண்ணம் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார். அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியினாலும் உண்மையினாலும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்பதை உணராதிருக்கிறார்கள். அவரை உண்மையாய்த் தொழுதுகொள்ளுகிறவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்துவில் தேவனுடைய மகிமையைக் காணும்படி போதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவன் அவருடைய பணிவிடையைச் செய்வதில் உண்மையாயிருப்பான். அவன் வார்த்தை சாதாரணமாயிருக்கும்; அவன் விண்ணப்பமும் துதியும் உற்சாகமாயிருக்கும். அவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாய்த் தேவனுக்குச் சமீபித்து அவர் தன்னை அங்கீகரித்துக்கொள்ள பிராயச்சித்தத்தை நியாயமாக எடுத்துரைத்து, தன் இருதயத்தை அவருக்குத் திறந்துவைத்து, தன் வார்த்தையின்படி கருத்துமிருக்கிறதென்று காட்டுவான். தேவனுடைய பெருந்தன்மை அவனுக்கு அச்சத்தை உண்டுபண்ணாமல் தேவனுடைய நன்மைத்தன்மை அவனை இழுத்துக்கொள்ளும். தேவனுடைய இரக்கம் அவனைத் தாழ்மைப்படுத்தும், தேவனுடைய கிருபை அவனைத் தைரியப்படுத்தும், அவன் விசுவாசத்தோடும் பயத்தோடும் அன்போடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளுவான். அவன் தேவனுடைய வார்த்தையை நம்புவான் அவருடைய மனஸ்தாபத்துக்கு அஞ்சுவான். தேவனுடைய இலட்சணத்தின்பேரில் அன்புகூருவான். அவனிடத்தில் மாரீசம் கிடையாது. அவன் மாயத்தனத்தை வெறுக்கிறான் உண்மையோடும் சத்தியத்தோடும் தொழுதுகொள்வான். நீ அப்படி கர்த்தரை ஆராதிக்கிறாயா? அப்படி ஆராதித்தால், கர்த்தர் என்றும் உன்னோடிருப்பார். நீ அவரிடத்தில் கேட்பது உனக்கு வாய்க்கும்.

டிசம்பர், 8௳.

"தேவனுடைய மனுஷன்."

(எரே. 35. 4.)

தேவனுடைய மனுஷன் தேவபக்தன். அவன் தேவனோடே ஒப்புரவாக்கப்பட்டவன், அவரோடே அந்நியோந்நியமாய்ச் சஞ்சரிக்கிறவன், தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவன், தேவனுடைய மகிமைக்காக வைராக்கியம் பாராட்டுகிறவன், தேவனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பானவன். தேவபக்தன் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டவன். பக்தியுள்ளவனைக் கர்த்தர் தமக்காகத் தெரிந்துகொண்டார். அவன் தேவனால் மன்னிப்பையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான் "இதற்காகச் சகாயங்கிடைக்குங்காலத்தில் பக்தியுள்ளவனெவனும் உம்மைநோக்கி விண்ணப்பம் செய்வான்." அவன் தேவனுடைய எல்லா வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் சுதந்தரனாகிறான் "தேவபக்தியானது இந்த ஜீவனுக்கும் இதற்குப் பின்வரும் ஜீவனுக்கும் வாக்குத்தத்த முள்ளதாகையால், எல்லாவற்றிலும் பிரயோசனமுள்ளது. அவன் தேவனால் விடுவிக்கப்படுவான். "கர்த்தர் தேவபக்தியுள்ளவர்களைச் சோதனையினின்று இரட்சிக்க அறிந்திருக்கிறார்." தேவனால் தேவனுக்காக அவனுக்குச் சகல ஆசீர்வாதங்களும் கைவசம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது "ஜீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும் நமக்குத் தந்தருளினார்." அவனுடைய தொழில் எப்போதும் பிரயோசனமுள்ளது. "போதுமென்கிற மனதுடனேகூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்" அவன் என்றென்றைக்கும் தேவனோடே வாசம்பண்ணுவான். ஏனெனில் அவன் ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்குத் தகுதியுள்ளவனாக்கப்பட்டிருக்கிறான். உலக மனுஷரும் உண்டு; தேவனுடைய மனுஷருமுண்டு. நீ யாரைச் சேர்ந்தவன்?

பக்தியுள்ளவன் பங்கமின்றி மகிழ்ந்து வாழலாம்—பேர்
ஒளி துலங்கும் பரம கிருபாசனத்தைச் சூழலாம்.
சங்கையோடரசிருந்து ஆளலாம்—பராபரன்தன்
சமுக ப்ரபை தனிலே வாழலாம்.
மங்கை சீயோன் மகிளின்பிரிய
மன்னவன் தேவாட்டுக் குட்டியின்
இங்கித கல்யாண பந்தியில்
இருந்து நித்திய விருந்தால் மகிழலாம்.

டிசம்பர், 9௳.

"என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழுவியருளும்."

(சங். 51. 2.)

பாவமானது ஆவிக்குரிய அழுக்கு. அது மனச்சாட்சியை அசுத்தப்படுத்தி, சிந்தையைக் கெடுத்து, இருதயத்தைக் களங்கமாக்கி, சித்தத்தை மாறுபாடாக்கி, சுவாசத்தைக் கறைப்படுத்தி, நாவை நரகாக்கினியால் கொளுத்தி, ஜீவியத்தை அசிப்படுத்தி, மனிதனை முழுவதுமாக நித்தியமாய் மோட்சத்துக்கு அபாத்திரனாக்கிப் போடுகிறது. பாவியைக் கழுவுவது தேவனுடைய வேலை. வேறே யாராலாவது அது முடியக்கூடிய காரியமல்ல. பாவியானவன் தன்னைத்தானே கழுவ சக்தியற்றவன். அவனுக்கு அப்படிச் செய்ய வகையுமில்லை, சித்தமுமில்லை, வல்லமையுமில்லை. ஆனால் தேவன் அனந்தக் கிருபையாய்த் தமது குமாரனின் பிராயச்சித்தத்தினாலும், தமது ஆவியானவருடைய புதிதாக்குதலினாலும், திவ்வியசெயலால் கிரியைசெய்வதினாலும், தமது சத்தியத்தைக்கொண்டு சுத்திகரிப்பதினாலும் கழுவுகிறார். அவர் மறுஜென்ம முழுக்கினாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிதாக்குதலினாலும் நம்மை இரட்சிக்கிறார். வாக்கியத்தில் "என்னைக் கழுவியருளும்" "என்னை முற்றிலும் கழுவியருளும்" என்று விசுவாசி ஜெபிக்கிற ஜெபம் அடங்கியிருக்கிறது. என் அக்கிரமத்தை என் பாவத்தைக் கழுவியருளும் நான் என் அழுக்கைக் கண்டுகொண்டேன், என்னைக் கழுவியருளும்; அதையிட்டு நான் என்னை அருவருக்கிறேன்; என் அழுக்கு நீங்க, நான் அவாவாயிருக்கிறேன்; என்னை முற்றிலும் கழுவும், ஒவ்வொரு கறையையும் நீக்கியருளும்; உறைந்த மழையிலும் என்னை வெண்மையாக்கியருளும்; பாவம் எப்போதும் நம்மைத் தீட்டுப்படுத்துகிறது. விசுவாசி தீட்டோடே இருக்கப் பிரியப்படான். மருளவிழுந்தவன் தான் திரும்பச் சேர்க்கப்படுமுன் சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும் — தேவன் பாவத்தினின்று நம்மைச் சுத்திகரிக்குமுன் நாம் உணரத்தக்கதாகச் சிட்சிப்பார். சிட்சையை நீ அநுபவிக்கப் பிரியமில்லாவிடில், பாவஞ்செய்யாதே. நீ குமாரனானால் பாவஞ்செய்கையில் பரமபிதா உன்னைச் சிட்சித்து, உன்னை நேர்வழியில் நடத்துவார். தாம் நேசிக்கிறவர்களை அவர் சிட்சிப்பது அவருடைய இயற்கையாயிருக்கிறது.

டிசம்பர், 10௳.

"நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷம் தரியாமலிருங்கள்."

(ரோம. 12. 2.)

உலகம் தேவனுடைய சத்துருவாயிருக்கிறது. அது ஆகாயத்துப் பிரபுவின் அதிகாரத்துக்குள்ளிருக்கிறது. அதின் பழக்கங்கள், அதின் ஜீவனார்த்தம், அதின் செய்கைகள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. விசுவாசியானவன் இந்த உலகத்தின் வேஷத்தைத் தரியாமல், கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவன் இவ்வுலக சட்டத்தின்படி ஆளப்படாமல், தேவனுடைய வசனத்தின்படி ஆளப்படவேண்டும். உலகத்துக்கு ஒத்தவேஷம் தரிக்கவேண்டாம். அதின் அதிகாரசட்டம் பெருமையே; அதின் செய்கைகள் தேவனுக்கு விரோதமான கலகமே; அதின் மார்க்கானுசாரம் மாயத்தனமே; அதின் ஆவி தேவனுக்கு விரோதமான பகையே; அதின் நோக்கம் தன்னயமே; அதின் முடிவு அழிவே. நாம் எவ்வளவுக்கு உலகத்துக்கு ஒத்த வேஷம் தரிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்குத் தூரமாய்க் கிறிஸ்துவை விட்டு விலகிப்போவோம். அப்போது அதின் கண்ணிகளுக்கும் சோதனைகளுக்கும் உட்பட ஏதுவாவோம். நாம் வெளிக்கு உத்தமர்களாயிருக்கவேண்டும் என்று நோக்கங்கொள்ளாமல், தேவனுக்கு நெருங்கி அவருடன் ஐக்கியமாயிருக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். இந்தத் தலைமுறையாரைப்போல பிருநிவகையான பேணியாய் உண்டு உடுத்து, அவர்களுடைய வழக்கங்களுக்கு இசைவாய் நடக்கக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தின்படி நாம் நடக்கவேண்டுமானால், நாம் தேவனோடே அதிகமாய்த் தனிஜெபத்தில் பழக்கமாயிருக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் ஆவியை அதிகமாய்த் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். தேவனுடைய தற்கால ஏற்பாட்டின் நோக்கத்தை மனதில் வைத்து நித்தியத்தைப்பற்றி அதிகமதிகமாய்த் தியானிக்கவேண்டும். இவ்வுலக வேஷம் சீக்கிரத்துக்குள்ளாகக் கடந்துபோம். ஐயோ விருதாவிகத் [illegible] உலகத்துக்கொப்பாய் நடந்து, என் ஜீவியத்தை வீணிலே கழித்தேனே என்று காலம்பிந்தி நாம் ஒவ்வொருவரும் உணராதபடி, இப்பேர்த்த உலகமாய்கையை வெறுத்துத் தள்ளி, நிலையுள்ள மேலுலகத்தின் பின்னேதனாக நடந்துசெல்லவேண்டும்.

இந்த லோக வாழ்வை நாடி, எந்தன் மனம் வாடுதே,
தந்திர பசாசது நிற்பக்கம் உறச் சாடுதே.

டிசம்பர், 11௳.

"உன்னதமானவருடைய வலதுபாரிசத்தின் வருஷங்களை நினைவுகூருவேன்."

(சங். 77. 10.)

சங்கீதகவிஞன் தேவனுடைய வசனத்தை வர்ணித்துத், தேவனுடைய அதிசயமான கிரியைகளைத் தன் ஞாபகத்தில் பத்திரம் பண்ணியிருந்தான். மோசமுள்ளகாலத்தில் அவன் அவைகளை எடுத்துத் தனக்கு ஆறுதலுக்காகவும் பிரயோசனத்துக்காகவும் தன் மனதில் தியானம்பண்ண சித்தங்கொண்டான். தேவன் தமது கரத்தை நீட்டி இஸ்ரவேலருக்காக அதிசயங்களை நடப்பித்து, அவர்கள் சத்துருக்களை நசுக்கி, பிரகிருதிப்பொருள்களை அடக்கி, பெரிய அபாயத்தினின்று விடுவித்து, அவர்களை விசேஷித்த மேன்மைக்கு உயர்த்தினதையும், அவர் தமது சபையிலும், சபைக்காகவும், சபையைக்கொண்டும் நடப்பித்த காரியங்களையும்பற்றி ஆழ்ந்தவிதமாய்த் தியானம் செய்தான். சென்ற காலத்தில் தேவன் நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் செய்தவைகளை நினைப்போமாக. நம்முடைய பயங்களை அடக்கவும், நம்முடைய அவிசுவாசத்தை நீக்கவும், நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்தவும், ஜெபம் செய்ய நம்மை ஏவிவிடவும், முறுமுறுப்பை அகற்றவும், நம்பிக்கையை உண்டாக்கவும், பொறுமையில் விர்த்தியடையவும், துக்கத்தில் நம்மை ஆறுதல்படுத்தவும் அப்படிச் செய்துவருவோமாக. ஆகலால் சங்கீத கவிஞனுடைய எண்ணத்தின்படி நாமும் செய்வோமாக. என் நிர்ப்பாக்கியத்தை நான் உற்றுராயவும், என் சத்துருக்களைப் பகையாமலும், எனக்கு நேரிடும் உபத்திரவங்களின் நோக்கத்தைப்பற்றித் தப்பான எண்ணம்கொள்ளாமலுமிருந்து, என்ன மாறுதல்கள் நேரிட்டாலும், தேவனுடைய கரம் ஒன்றுபோலவேயிருக்கிறதென்பதை நினைத்து, இதற்குமுன் எனக்கு உதவிசெய்தவர் இன்னமும் உதவிபுரிவார் என்ற நம்பிக்கையோடிருப்பேனாக. நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் தேவன் தம்முடைய குமாரனைப் பிராயச்சித்தப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தாரே, அப்படியானால் அவர் நமக்கு வேண்டும் யாவையும் தரவே தருவார் என்ற நம்பிக்கையோடே நிலைத்திருப்போமாக. இதற்குமுன் அநேக தீமைகளுக்கு நம்மை விலக்கி இரட்சித்திருக்கிறார். இன்னமும் அப்படியே செய்வார்.

டிசம்பர், 12௳.

"கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷம்."

(2 கொரி. 4. 4.)

சுவிசேஷம் கிறிஸ்துவின் மகிமையான [illegible] நல்ல விசேஷமே. இதற்குமுன் இப்படிப்பட்ட [illegible] உலகத்துக்கு ஒருக்காலும் அனுப்பப்படவில்லை. நாம் சந்தோஷத்தாலும் சமாதானத்தாலும் நிறையப்படும்படி அது அனுப்பப்பட்டது. அதை நாம் நம்பின நிமிஷத்தில் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். சுவிசேஷமானது, கிறிஸ்து தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரன், அவர் தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டு, பிராயச்சித்தம் செய்யவும், பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணவும் அவரால் அனுப்பப்பட்டார் என்று நமக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறது. அவர் மெய்யாய் உலகத்துக்கு வந்து, இரட்சண்ய வழியைத் திறந்து, தமது நாமத்தின்மேல் விசுவாசமாயிருக்கிற யாவருடைய தற்கால பிற்கால நன்மையைச் சம்பாதித்தார். அவரிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற யாவரும், நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். அவரைப்பற்றிய விசுவாசமே, சகல பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பையும், நீதிமானாகுதலையும் அநுக்கிரகித்து வாக்குத்தத்தங்களுக்கு நம்மைச் சுதந்தரராக்குகிறது. அந்த வாக்குத்தத்தங்களில் சிலவை நித்தியத்தில் நிறைவேறும். தேவன் நம்மோடே சமாதானமாயிருக்கிறார், நமக்குக் கிருபையைப் பாராட்ட காத்துக்கொண்டிருக்கிறார், நம்மேல்சந்தோஷமாயிருக்கிறார், நம்மை ஆசீர்வதிக்கப் பிரியமுள்ளவராயிருக்கிறார் என்ற சந்தோஷ செய்தியை நமக்கு அறிவிக்கிறது. இயேசு பூரண இரட்சகர். அவர் முற்றுமுடிய நம்மை இரட்சிப்பார். இப்போது அவர் மோட்சத்திலிருந்து தமது மூலமாய்த் தேவனண்டைக்கு வரும் யாவருக்காகவும் வேண்டுதல் செய்கிறார். இது மகிமையான செய்தி. சந்தோஷமான செய்தி. நாம் அதை அங்கீகரித்து, விசுவாசித்து நாளுக்குநாள் அதில் மகிழ்ச்சியாயிருப்போமாக. இயேசுவைப் பற்றிக்கொண்டு, அவர்பேரில் மரணபரியந்தம் சார்ந்துகொள்ளுகிறவர்கள், [illegible] இருதயத்தில் தோன்றாததுமான பேரின்ப பதவியை அடைவார்கள். [illegible] ஒருதரம் அந்தப் பாக்கியமான உலகத்தைக் கண்டபோது, அதின் மாட்சிமையை விவரிக்க மனிதர் பாஷையில் வார்த்தைகள் இல்லாததால், மனுஷர் பேசப்படாததும் வாக்குக்கெட்டாததுமான வார்த்தைகளைக் கேட்டதாகமாத்திரம் அறிவித்திருக்கிறான்.

டிசம்பர், 13௳.

"உம்முடைய வீட்டில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்."
(சங். 84. 4.)

தேவனுடைய வீடு அவருடைய சபையே. அவருடைய ஜனங்கள் எங்கே சந்திக்கிறார்களோ, அதுவே அவருடைய வீடாயிருக்கிறது. முன்னிருந்த ஆலயக் கூடாரமும், ஆலயமும், அதற்கு முன்னடையாளங்களா யிருந்தன. தேவனுடைய சபையிலிருக்கிறவர்கள் வீட்டில் வாசம்பண்ணுகிறவர்களாயிருந்து, எஜமானை அறிந்து, அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களாயும், அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் செய்திருக்கிற வாக்குத்தத்தங்களை விசுவாசிக்கிறவர்களாயும், தங்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று எண்ணுகிறவர்களாயும், வீட்டில் பற்பலவேலைகளைச் செய்கிறவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். எவனுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவனுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவன் பாக்கியவான் என்று பாடின தாவீதைப்போல அவர்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ பாக்கியவான்; மாமிசமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை; பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார் என்று சொல்லப்பட்ட பேதுருவைப்போல, அவர்களும் பாக்கியவான்கள். பிரியமானவர்களே, நாம் இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்; இனி எவ்விதமாயிருப்போமென்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை; ஆகிலும் அவர் வெளிப்படும்போது, அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம் என்று அறிந்திருக்கிறோம் என்று சொன்ன யோவானைப்போல பாக்கியவான்களாயிருக்கிறார்கள். என் மாமிசத்தில் ஒரு முள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, கிருபை போதுமானதாயிருக்கிறது என்று உரைத்த பவுலைப்போல பாக்கியவான்களா யிருக்கிறார்கள். [illegible] ஆபிரகாமைப்போல, அவனுடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்.

இர்விலர் தன்னிலே இறைவா! நீமாத்திரம்
எத்தித் தொழும் மகிமை ஏற்றிடப் பாத்திரம்
உன் இடந்தான் நோக்கும் ஒவன்றி என் நேத்திரம்
ஒதுங்கேன் என்றும் உனக்கே மாதோத்திரம்.

டிசம்பர், 14௳.

"சீயோனிலுள்ள பாவிகள்."
(ஏசா. 33. 14.)

சீயோனி[illegible] பாவிகளாயிருக்கிறவர்கள் இருக்கக்கூடாத இடத்திலும், மிக மோசமான ஸ்திதியிலுமிருக்கிற பாவிகளாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளிச்சத்தில் ஆச்சரியமான அன்புக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்கிறவர்கள். அவர்கள் பரிசுத்தவான்களா யிருக்கவேண்டியது. மற்றப்படி அவர்கள் சீயோனில் அதாவது தேவனுடைய சபையில் இருக்கப்படாது. சீயோனிலுள்ள பாவிகள் சுவிசேஷ சலாக்கியங்களை அனுபவிக்க இடம்பெற்றால், அவர்கள் பொதுப்பட கடினப்பட்டு, அவர்கள் மனச்சாட்சி திமிர்பிடித்து, துணிகரமான நம்பிக்கையைப் பேணிவளர்க்க, சுவிசேஷமானது அவர்கள் உள்ளத்தில் எவ்வளவும் பதியாமல் வியர்த்தமாய்ப்போகிறது. சில விசேஷித்த ஞானஸ்நானம் அல்லது தேவ ஆவியானவருடைய வல்லமையான கிரியை அவர்களை எழுப்பி விடாவிட்டால், மற்ற எந்த எதுவும் அவர்களுக்குப் பிரயோசனத்தை உண்டாக்காது. கர்த்தருடைய நாள் வரும்போது, சபையிலுள்ள அப்படிப்பட்ட அநேகரை அவருடைய மகிமையான பிரசன்னம் [illegible] எழுப்பிவிட, அவர்களைத் திகிலால் நிறையச் செய்யும். சிநேகனே, நீ எங்கே இருக்கிறாய்? நீ சீயோனிலிருக்கிறாய்? நீ எப்படிப்பட்டவனாயிருக்கிறாய்? நீ சீயோனிலிருக்கிற பாவியா? அப்படியானால், நீ பட்சிக்கிற அக்கினியில் வாசம்பண்ணக் கூடுமாவென்று உன் மனச்சாட்சியைக் கேள். நீ நித்திய வேக்காட்டைத் தாங்கக்கூடுமா? தேவகோபம் மிகவும் பயங்கரப்படத்தக்கது. சீயோனில் வாசமாயிருக்கிற பாவிகள் மேல் கோபம் பலமாய்ச் செலுத்தப்படும். அடிக்கடி கடிந்துகொள்ளப்பட்டும், தன் பிடரியைக் கடினப்படுத்துகிறவன் சகாயமின்றி, சடிதியில் நாசமடைவான். எஜமானுடைய சித்தத்தை அறிந்தும் அதின்படி செய்யாதவன் அநேக அடிகளால் அடிக்கப்படுவான். சத்தியத்தை [illegible] அநியாயத்தினாலே அடக்கிவைக்கிற மனுஷருடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும் [illegible] துக்கும் விரோதமாய்த் தேவகோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வேதப்புரட்டுக ளனைத்தையும் இடறலையும்
விலக்கித்தடுத்து அழிசப்பி யனேக்க
சேதமுற்ற யாவரையும் வசப்படுத்தி
இமருமை எங்கள் சரண்கீழ் நசுக்கிடும்.

“தம்மைத் தேவனுக்குச் [illegible]கிறு.”
(யோவா. 5. 18.)

யூதர்கள் நம்முடைய [illegible]மாக இப்படிக் குற்றம் சாட்டினார்கள். கர்த்தரும் அதை மறுக்கவில்லை. அவர் தம்மைத் தேவனுக்குச் சமமானவராகப் பேசினார், கிரியை செய்தார், கட்டளை கொடுத்தார். அவர் தேவனுக்குச் சமமானவரே. மரியாளின் குமாரனாகிய இயேசு, தேவனுடைய குமாரனே. அவர் மனிததன்மையில், அளவற்றவண்ணம் தேவனுக்குத் தாழ்ந்தவராயிருந்தும், மனித தன்மையைச் சேர்த்துக்கொண்ட தேவ தன்மையின்படி அவர் பிதாவுக்கும் பரிசுத்த ஆவிக்கும் சமமாயிருக்கிறார். இயேசு இயல்பாய்த் தேவனாயிருக்கிறார். அவர் வணக்கத்துக்கும், நம்பிக்கைக்கும், அன்புக்கும் பொருளாயிருக்கிறார். நாம் அவரைக்குறித்து மிகவும் அதிகமாய்ச் சிந்திப்பதற்கும், பேசுவதற்கும், சக்தியற்றவர்கள். தேவனாக நமக்குக் கன்மலையாயும், இரட்சகராக நமது நம்பிக்கையுமாயிருக்கிறார். ராஜனாக நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும். அவரே சகல நன்மைகளுக்கும் ஊற்றாய் இருக்கிறார். பிதாவைக் கனம்பண்ணுவதுபோல, அவரையும் கனம்பண்ண[illegible]ம். அவருக்கு முன்பாக மனவுண்மையாய் நடக்கவே[illegible]ம். அவரோடு சஞ்சரித்து அவரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்க[illegible]ய் ஜீவிக்கவேண்டும். அவரைப் பின்சென்று உறுதியாய் அ[illegible]ல் நிலைத்திருக்கவேண்டும். இயேசு சகலத்தையும் சிருஷ்டித்[illegible]. இயேசு சகலத்தையும் தாங்குகிறார். இயேசு சகலத்தையும் ந[illegible]த்துகிறார். இயேசு சகலத்தாலும் கனப்படுத்தப்படுவார். முக்கியமாய் இயேசு தமது ஜனங்களால் கனப்படுத்தப்படவேண்டும். இயேசுவானவர், பிதாவின் மகிமையின் பிரகாசமும், அவருடைய தன்மையின் சொரூபமுமாயிருக்கிறார். பிதாவானவர் தமது [illegible] வரை உலகத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்தபோது, தேவதூதர் யாவரும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளும்படி கட்டளையிட்டார். மூப்பர் யாவரும் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவருக்கு முன்பாகத் தங்கள் கிரீடங்களைச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக வைத்துக் கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும், கனத்தையும், வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர் என்று தொழுதுகொண்டார்கள். அவர் நித்தியரும் அழிவில்லாமையும் அதரிசனமும் ஞானமுள்ள தேவனாயிருக்கிறார்.

“அவர்கள் [illegible] வஞ்சனை செய்யாதிருக்கும் பிள்ளைகள்.”
(ஏசா. 63. 8.)

தேவன் [illegible] இரட்சித்ததாம் அ[illegible]ப்படுகிற தமது சொந்தமானவர்களைப்பற்றி இப்படிச் சொல்லுகிறார். தேவன் சத்தியவான். அவர் பொய்யினை வெறுக்கிறார். மெய்த்தேவன் பொய்மையையும், மாயிசத்தையும் பகைக்கவேண்டியதே. தேவனுடைய வசனத்தில் பொய் முக்கியமாய்க் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொய்யர் புதிய எருசலேமில் பிரவேசமடையார்கள். தேவன் பொய் உரையார். தம்முடைய பிள்ளைகள் பொய் சொல்ல இடங்கொடுக்கவும், இணங்கவும் செய்யார். பொய் சொல்வது, செய்கையினால் அல்லது வார்த்தையினால் வஞ்சிப்பதைக் குறிக்கும். இந்தச் செய்கை சீர்கெட்ட இருதயத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிறது. அந்தச் செய்கையைப் பேணி நடப்பது, இருதயம் தேவகிருபையால் புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்பதற்கு அத்தாட்சி. “பொய் உதடுகள் கர்த்தருக்கு முன்பாக அருவருப்பு. பொய்யர் எல்லாரும் அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலிலே தள்ளப்படுவார்கள். அதுவே இரண்டாம் மர[illegible].” பொய் சொல்லுகிறவன் தப்பிக்கொள்ளமாட்டான். பொ[illegible]பேசுகிறவன் கெட்டுப்போவான். இவைகள் பயங்கரப்பட[illegible]க திவ்விய வசனங்களாம். அவை தேவனுடைய சத்திய[illegible]ாக்குகள். நாம் ஊன்றி நம்மைப் பரிசோதிப்போமாக. நா[illegible] வார்த்தையினாலாவது செய்கையினாலாவது வஞ்சிக்கிறவர்[illegible]ாயிருக்கிறோமா? **பொய்யன் மோட்சத்தில் பிரவேசிய[illegible]ன். பொய்யன் நரகத்துக்குத் தப்பான்** என்பதை மன[illegible]ல் பத்திரமாய் வைத்துக்கொள். பொய்யைப் பாவம் என்று [illegible]ன்னுவார் சொற்பப்பேர்மாத்திரம் இத்தேசத்திலிருக்கிறார்க[illegible] சுதேசிகளுக்குள் கனவான்களாக மதிக்கப்படுகிறவர்களும் [illegible]யஸ்தலங்களில் எவ்வளவும் கூச்சமில்லாமல் அசத்தியத்தை [illegible]தாரப் பேசுகிறார்கள் என்பதை அறிவோம். அவர்கள் [illegible]த்தை விட்டு வெளியேவந்தபின் மற்றவர்களோடு கலந்து த[illegible]கள் பொய்சொல்லிக் காரியத்தை ஜெயம்பண்ணிக்கொ[illegible]ாக வெட்கமில்லாமல் மேன்மை பாராட்டுகிறார்கள். [illegible] பேசுகிறவ[illegible]ள் பிசாசின் பிள்ளைகள். பிசாசு பொய்ய[illegible] பொய்க்கு[illegible] தகப்பனுமாயிருக்கிறான். கிறிஸ்தவனே, [illegible]பரனின் பிள்ளை, எப்போதும் சத்தியத்தைப் பேசுவா[illegible]க.

டிசம்பர், 17௳.

"என்னைக் காக்கும்படிக்கு நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்."

(எரே. 1. 8)

இவ்வண்ணமாக யெகோவா எரேமியாவோடே பேசினார். தீர்க்கதரிசிக்குண்டாயிருந்த சலாக்கியம் நமக்குமுரியது. கர்த்தர் அவனோடிருந்ததுபோல, நம்மோடும் இருக்கிறார். நீ அவன் எழுதின புஸ்தகத்தை வாசித்துப்பார்த்தால், தேவசமுகமானது சங்கடங்கள், துக்கங்கள், சத்துருக்களினின்று அவனை விலக்கிப் பாதுகாக்கவில்லையென்று காண்பாய். மிகச் சொற்பபேர் மாத்திரம் அவனைவிட அதிகப் பாடுகளை அநுபவித்திருக்கலாம். தேவசமுகம் எப்போதும் தன்னோடு இருந்ததாக அவன் உணர்ந்ததில்லை என்றாலும் கர்த்தர் ஒரு நிமிஷமாவது அவனை விட்டு விலகவில்லை. பிரியமானவர்களே, தேவன் நம்மோடிருந்தாலும் நாம் பலவகையாய் உபத்திரவப்படலாம். பலகாரியங்களில் சங்கடங்களை அநுபவிக்கலாம். தேவனும் நமக்கு விரோதமாயிருக்கிறாரென்று எண்ணவும் செய்யலாம். என்றாலும் அவர் தமது வாக்கில் உண்மையுள்ளவராகவே யிருக்கிறார். அவர் கடைசியாக நம்மை இரட்சிப்பார். தேவன் நம்மோடிருந்தால், அவர் நம்மை அனுப்பும் எந்த இடத்திற்கும் போகவேண்டும். அவர் கற்பிக்கும் எதையும் செய்யவேண்டும். அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறவைகளை நாம் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். மனிதர் நம்மைப் பகைக்கலாம், திவ்விய விசாரணையில் நமக்குச் சோதனைகள் நேரிடலாம். நம்முடைய இருதயம் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுத்துத் தியங்கலாம். அப்படியிருந்தபோதிலும், தேவர் நம்மை விடுவிக்கும்படி தம்மை அடமானம் செய்திருக்கிறார். தமது அடமானத்தை நமக்குச் சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியுமாயிருக்கும்படி மீட்டுக்கொள்வார். கர்த்தர் நம்மை விடுவித்து, இரட்சிக்க நம்மோடிருக்கிறார். இதிலே நமக்கு ஆதரவும் ஆறுதலுமுண்டு. உன்னோடிருப்பேன், நான் உன்னை விட்டு விலகுவதில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை என்பது அவருடைய வாக்குத்தத்தம். நாம் பலங்கொண்டு திடமனதாயிருக்கவேண்டும். தம்மை நம்பினவர்களை அவர் கைவிடார். சாத்ராக்கு, மேஷாக்கு, ஆபேத்நேகோ என்பவர்களை அக்கினிச் சூளையிலிருந்து விலக்கிக் காத்த வல்லவர், நம்மையும் எல்லாத் துன்பங்களினின்றும் விலக்கி இரட்சிப்பார்.

டிசம்பர், 18௳.

"நான் கர்த்தரைத் தேடினேன், அவர் எனக்குச் செவி கொடுத்தார்."

(சங். 31. 4.)

நாம் கர்த்தர்பேரில் சார்பாயிருக்கவேண்டும் என்பதை அவர் போதிப்பார். அவரையல்லாமல், நாம் ஒன்றும் செய்யக்கூடாதென்பதைக் காண்பிப்பார். நாம் நம்முடைய உபத்திரவங்களில் உடனே தேவனண்டைக்குப் போகாதபடி, அவைகளை நாமே நிர்வகித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதுண்டு. இதினால்தான் நம்முடைய பெரும் துன்பங்களைப்பார்க்கிலும், சிறிய துன்பங்களால் அதிகமான நோவுகளும் மனவருத்தங்களும் நேரிடுவதுண்டு. சங்கீத கவிஞன் அதிகமாய் உபத்திரவங்களை அநுபவித்தான். அந்த உபத்திரவங்கள் அவனுடைய பாவத்தினால் விளைந்த பலன். ஆனால் அவன் கர்த்தரைத் தேடினான்; அவர் அவனுக்குச் செவிகொடுத்து, எல்லாப் பயங்களினின்றும் அவனை இரட்சித்தார். நாம் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கர்த்தரிடத்தில் அறிவிப்போமாக. நாம் நடந்துகொள்ள ஞானத்தையும், நம்மைப் பலப்படுத்த பலத்தையும், நம்மைச் சுத்திகரிக்க கிருபையையும், நாம் சந்தோஷத்தை அநுபவிக்க விடுதலையும், பயத்தினின்றும் சத்துருவினின்றும் நாம் விடுவிக்கப்படவும் கர்த்தரிடத்தில் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்வோமாக. தாவீதின் தேவன் நம்முடைய தேவன். அவர் நமக்குத் தாவீதுக்கு அருளின நிச்சயமான கிருபைகளைத் தருவோம் என்று உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறார். தேவனிடத்தில் நாம் விசுவாசமாயிருப்போமாக. ஜெபத்தின் ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்வோமாக. தம்மைத் தேடும்படி விரும்புகிறார். சிநேகிதனே, நீ கர்த்தரைத் தேடினாயா? அல்லவென்றால் உடனே அவரைத் தேடு, அவரைக் கண்டுபிடிப்பாய், அவர் உனக்குச் செவிகொடுப்பார்; உன் பயங்கள் எல்லாவற்றினின்றும் உன்னை விடுவிப்பார். தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள் என்று கர்த்தர் வாக்கருளியிருக்கிறார். முற்பிதாக்கள் அவரை நாடித் தேடினார்கள். அவர் அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களுக்குச் செவிகொடுத்து அவர்களுடைய எல்லாப் பயங்களினின்றும் விடுவித்தார். அவருடைய கிருபாசனத்தண்டைக்குப் போன ஒருவராவது நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளாதபடி திரும்ப[illegible]

டிசம்பர், 19வ.

"என்னை நினைத்து என்னை வி[illegible]ரியும்."

(எரே. 15. 15.)

நிர்க்கதரி[illegible] தனைக்குண்டான [illegible]பத்திரங்களிலே இப்படிப் பெருமூச்செறிந்தான். அப்படியே நாமும் அடிக்கடி பெருமூச்செறிந்ததுண்டு. இந்த ஜெபம் இன்று காலையில் நமக்குத் தகுந்ததாயிருக்கிறதா? தேவன் நம்முடைய பெலவீனங்களையும், பயங்களையும், சோதனைகளையும், நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் பாவங்களையும், நம்முடைய ஸ்திதியையும், நம்முடைய சத்துருக்களையும் நினைத்தால் எவ்வளவு நன்று. அவர் நம்முடைய ஜெபங்களையும், விருப்பங்களையும் குறைவுகளையும், அவர் சமுகத்துக்காகவும் ஆவிக்காகவும் விசேஷித்த கிருபைக்காகவும் நமக்கிருக்கிற அவாவையும் நினைத்தால் எவ்வளவு பெரிய உபகாரம்! அவர் நம்மைச் சந்தித்து, நமது இருதயங்களைக் குளிரப்பண்ணி, நம்முடைய குணங்களைச் சுத்திகரித்து, நம்முடைய ஆவியை உற்சாகப்படுத்தி, சத்துருக்களைக் கலங்கடித்து, நம்முடைய கிருபை வரங்களைப் புதுப்பித்து, நம்முடைய அத்தாட்சிகளைத் தெளிவாக்கி, நமது [illegible]களைச் [illegible]தறடித்து, நம்பிக்கையை நம்மிடத்தில் எவி[illegible], நம்மைத் தைரியத்தினாலே நிரப்பினால் எவ்வளவு பெரி[illegible]ன்மை! கர்த்தாவே நீர் உம்முடைய ஜனங்களுக்குக் காட்[illegible] தயவை எங்களுக்குப் பாராட்டி, உம்முடைய இரட்சி[illegible]பினால் எங்களைச் ச[illegible]ந்தித்தருளும். அப்போது நீர் தெரி[illegible]கொண்டவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நன்மையை நாங்கள் கண்[illegible], உம்முடைய ஜனத்த[illegible]ருடன் மகிழ்ந்து, உம்முடைய சுதந்த[illegible]த்தில் மேன்மைபாராட்டுவோம். நாங்கள் எங்கே போகிறோ[illegible]மென்பதையும், நாங்கள் செய்யவேண்டிய தின்னதென்பதையு[illegible] நாங்கள் என்னபாடுகளை அநுபவிக்க அழைக்கப்பட்டிரு[illegible]கிறோம் என்பதையும் எங்களுக்கு என்னது முக்கியமான [illegible]அவசரம் என்பதையும் நினைத்தருளி, எங்களுக்கு வேண்டிய [illegible]எல்லாக் கிருபை வரங்களோடும் எங்களைச் சந்தித்து, ஆசீர்வ[illegible]தித்தருளும். நாம் கர்த்தரை நினைத்தால் அவர் நம்மை [illegible]ப்பார். நாம் அவரைச் சந்தித்தால், அவர் நம்மைச் சந்திப்[illegible]ர். அவர் இஸ்ரவேல் குடும்பத்துக்காகத் தமது கிருபையையு[illegible] [illegible]ன்மையையும் நினைவுகூர்ந்து, அவர்களை இரட்சிப்பார்.

ஆறுலட்[illegible]வி! அ[illegible]ர்க்கு
தேறுதல் அருள், [illegible]

டிசம்பர், 20வ.

"நாம் அவ[illegible]டைய ஜீவனாலே, இரட்சி[illegible]கப்படுவது அதிக நிச்சயமாமே."

(ரோம. 5. 10.)

தம்முடைய மரணத்தினாலே நம்மைத் தேவனோடே ஒப்புரவாக்கின இயேசுவைக்குறித்து அப்போஸ்தலன் பேசியிருக்கிறான். அவருக்கு இப்போது பரலோகத்திலிருக்கிற ஜீவனைப்பற்றி இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறான். அது மகிமை பொருந்திய ஜீவன். தமது பிதாவின் சமுகத்திலிருக்கிற ஜீவன். தமது பிதாவின் அன்பை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜீவன். அப்படியிருந்தபோதிலும், அவர் தமது ஜனங்களுக்காக ஜீவிக்கிறார். அவர்களுக்காக மன்றாட பிழைத்திருக்கிறார். அவர் அவர்களுக்காகச் சம்பாதித்த நன்மைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி பிழைத்திருக்கிறார். அவர்களைக் கண்பார்த்துவரும்படி பிழைத்திருக்கிறார். அவர் அவர்களோடே மிகவும் அநுதாபப்படுகிறார். அவருடைய கண் அவர்களைவிட்டுப் பின்வாங்குவதில்லை. ஒரு நிமிஷமாவது அவருடைய மனதைவிட்டு அவர்கள் [illegible]கப்படுவதில்லை. அவர் அவர்கள்மேல் வைத்திருக்கிற அன்[illegible] எப்போதும் எரிந்துகொண்டிருக்கிற அக்கினிபோலிருக்கி[illegible]து; அவர் நமக்காக நித்திய மீட்பைச் சம்பாதித்திருக்கிறார். [illegible]ம்மை எல்லாத்தீங்கினின்றும் இரட்சித்து, தோத்திரத்துக்கு [illegible]நன்மையான யாவற்[illegible]றையும் சுதந்தரிக்கும்படி செய்வார். மகிமைப்படுத்தப்பட்ட இரட்[illegible]சகரே! நான் உம்முடைய சிலுவையைக் குறித்து மாத்திரமல்ல, என் சிந்தனைகளையெல்லாம் உமது ஜீவியத்தின்மேல் வைத்து மேன்மை பாராட்டுவேனாக. நீர் எனக்காக மரித்தீர், எனக்காகப் பிழைத்தி[illegible] [illegible] மரணத்தினாலே ஒப்[illegible]ரவாக்கப்பட்டிருக்கிற நான் உம்முடைய ஜீவனாலே பாத்திரே[illegible] இரட்சிக்கப்படுவேன்; நீர் எனக்காகப் பரலோகத்தில் பிழை[illegible]த்திருக்கிறீர் என்று நான் நம்பி, இந்த நாளில் பிரவேசித்திரு[illegible]க்கிறேன். உம்முடைய இலட்சணம், இரத்தம், உத்தியோக[illegible], [illegible]ம்பந்தம் எல்லாம் எனக்காக உபயோகிக்கப்படுகின்றன. [illegible]ன்றும் ஜீவித்து எனக்காக மன்றாடுகிற இரட்சகர் என்னை இரட்சிப்பது நிச்சயமே. இயேசுவின் ஜீவனாலே அனந்தம் [illegible]பர் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பரத்திலே அவருடைய புனிதத்தினாலே [illegible]திரள்கோடிப்பேர் அவரோடு வாழுகிறார்கள் [illegible] நீயும் அவரை நம்பினால் நித்திய ஜீவ[illegible]சுகம் பெறுவாய்.

டிசம்பர், 21உ.

"உமது கிருபை என் கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கிறது."

(சங். 26. 3.)

தேவனுடைய தயவுகள் இயலிலும் திவ்விய நடத்துதலி லும், ஆவிக்குரிய விஷயத்திலும் பற்பலவகையாய் ஆச்சரிய மானவண்ணம் பாராட்டப்பட்டுவருகின்றன. அவை ஆயி ரக்கணக்கான வகையாய் நமக்குக் காணப்படுகின்றன. அவை எப்போதும் நம்முடைய கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கவேண் டியது. தேவனுடைய தயவுகளைப்போல, வேறொன்றும் நம் மைத் தாழ்மைப்படுத்தாது; நம்மை நாம் தேவனுக்குப் பிர திஷ்டை செய்யவும், அதால் நம்மை மகிழ்ச்சியாலும் சமா தானத்தாலும் நிரப்பவும், தேவகிருபையைத்தவிர வேறொன் றாலும் கூடாது. நாம் சங்கடங்களையும், கோபத்துக் கேது வானவைகளையும், பகைக் கேதுவானவைகளையும் நமது கண் முன் வைப்பதுண்டு. அது மிகவும் துக்கப்படத்தக்க காரியம். நாம் இன்று தேவதயவுகளை நமது கண்களுக்கு முன்பாக வைப் போமாக. அவைகள் அவர் அருளும் அருமையான சுவிசேஷி லும் இன்பமான வார்த்தைப்பாடுகளிலும், மகத்தான வாக்குத் தத்தங்களிலும் நமக்குமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மகிமையான காரியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அவருடைய கிருபையே நமக்குப் பாவமன்னிப்பை அருளுகிறது; நமது ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறது; நம்முடைய மனதைப் புதுப்பிக்கிறது; கர்த் தராகிய இயேசுவையும் அவர் செய்துமுடித்த இரட்சிப்பை யும் மோட்சானந்தத்தையும் நமக்குத் திறந்து காட்டுகிறது. தேவ கிருபை இலவசமானது; ஆதலால் நாம் அதை அநுபவிக் [illegible]னது; ஆதலால் நாம் மனத்திர்ப்தியுள் ளவர்களாயிருக்கலாம். அது மாறாதது; ஆதலால் நாம் அதிலே சந்தோஷப்படலாம். இன்று நாம் தேவ[illegible]ர் அன்புள்ளவர் என பதின்பேரில் நம்முடைய கண்களை ஏ[illegible]றிப்போமாக. காலம் உற்பத்தியாகுமுன்னும், தற்காலத்திலும் இனிமேல் என்றைக் கும் அவர் நமக்குப் பாராட்டும் கிருபை[illegible]ன்பேரில் நம்முடைய கண்களை ஊன்றி நிறுத்துவோமாக.

கண்[illegible]லே பார்க்குவா[illegible]
[illegible]ன் செயல் நோக்குவா[illegible]
அண்ணலே உன் அடை[illegible] [illegible]லம்
ஆண்டவ[illegible] உன் தாபரம்

டிசம்பர், 22உ.

"ஆண்டவரே எனக்குத் தூரமாகாதேயும்."

(சங். 35 22.)

கிறிஸ்தவன் பயங்காளியானவனல்ல. அவன் தனித்திருக்க லாதவன். எப்போதும் தன் பிதா தன்னோடிருக்க விருப்ப முள்ளவன். தன்னுடைய பெலவீனத்தையும், இருதய சீர் கேட்டையும், சத்துருக்களின் ஏராளத்தையும் அவர்கள் வல்ல மையையும், தனக்குநேரிடும் அநேகவிதமான பெருமோசங்களை யும் அறிந்து, தனிமையாய் ஓர் அடியாவது எடுத்துவைக்கப் பிரியப்படான். கர்த்தர், "நான் எப்போதும் உன்னோடிருக் கிறேன்; உன்னைக் கைவிடவும்மாட்டேன்" என்று வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். இதை அவன் நம்பினாலும், தேவசமுகம் தன்னோடே இருக்கிறார் என்ற உண்மையை அறிய விரும்பு வான். தேவன் தன்னோடுகூட இருப்பதையும், அவன்மேல் புன்னகை கொள்வதையும், அவனுக்குப் பெலன் அளிப்பதை யும் அவன் உணருகையில், மனோற்சாகமாய் எங்கும் எதைச் செய்யவும் [illegible]வான். இதன்றி அவன் அடிக்கடி பயந்து, மனமடிவுக்குள்ளாவான். பிரியமானவர்களே, தேவசமுகத் தைப்பற்றி ஏதாவது உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் அதை அநுபவித்திருப்பதுண்டா? அதில்லாமல் நீங்கள் உங்கள் கட மைகளை நிறைவேற்றினதும் உபத்திரவங்களைச் சகித்ததும், போராட்டங்களை நடப்பித்ததுமுண்டா? அப்படியானால், அதின் அருமையை நீ அறிந்திருக்கிறாய். அதற்காக ஊக்கமாய் "கர்த்தாவே, என்னைவிட்டுத் தூரமாகாதேயும்" என்று ஜெபி. தேவசமுகத்துக்காக வாஞ்சிக்கிறவர்[illegible]வெகு தூரமாய் விலகி இரார். அவர் சமுகமில்லாமல் சந்தோஷமா யிருக்கமாட்டாதவர்களுக்கு, அவர் எட்டாத்தூரம் அகலார். நாம் அவரைத் தேடினால், அவர் தென்படுவார். நாம் அவரை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தால் அவர் செவிகொடுப்பார். தேவனே எனக்குத் தூரமாயிராதேயும்; என் தேவனே, எனக்குச் சகாயம் பண்ணத் தீவிரியும், ஏராளமான இரட்சிப்பு உம்மிடத்திலுண்டு.

பற்று என் ஆவிக்கு மற்[illegible]றுமே இல்லை
பாவிக் கடைக்கலம் நீரே,
சற்றும் தனியே விடாதிரும் ஆற்றியே
தயவாய்க் காத்தருள் வீரே.

டிசம்பர், 23உ.

"நான் எழுந்து, என் தகப்பனண்டைக்குப் போவேன்."

(லூக். 15. 18.)

ஒரு தகப்பனிருப்பது எவ்வளவோ பெரிய இரக்கம். நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளவும், ஆசீர்வதிக்கவும், நம்மைப் பாக்கியவான்களாக்கவும் தக்கதான ஒரு பிதா இருப்பது எத்தனை நன்மை. கெட்ட குமாரனைப்போல, நாம் தேவனைவிட்டு அலைந்து திரிந்தோம். அவருடைய அன்புள்ள இருதயத்துக்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணினோம். அவருடைய மகிமையான நாமத்துக்குக் கனக்குறைச்சல் உண்டுபண்ணினோம். நமக்கே நிர்ப்பந்தத்தையும் குறைவையும் வருவித்துக்கொண்டோம். இப்போது நாம் எழுந்து, நம்முடைய பரமபிதாவண்டைக்குப் போவோமாக. அவர் நம்முடைய குற்றங்களை மன்னித்துத், தமது தயவை நமக்குத் திரும்ப அநுக்கிரகித்து, நமது குறைவுகளை நீக்கி, நமக்குக் கனத்தையும் மேன்மையையும் தந்தருளுவார். நாம் அவரோடு ஒப்புரவாகியிருக்கிறோமா? அவரோடே சமாதானமாயிருக்கிறோமா? அப்படியானால், சாத்தான் நம்மைத் தாக்கும்போதும், பயங்கள் நம்மைப் பிடிக்கும்போதும், மோசங்கள் நம்மைக் கலக்கும்போதும், நம்முடைய இருதயம் மயங்கும்போதும், நாம் எழுந்து நமது பிதாவண்டைக்குப் போவோமாக. எது நம்மை எதிர்த்தாலும் ஒன்றையும் எண்ணாமல், நமக்கு வேண்டிய யாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ள அவரண்டைக்குப் போவோமாக. நம்மைக் கலங்கச்செய்யும் சகல மோசங்களோடும் அவரண்டையில் சேருவோம். [illegible] அவரண்டைக்கு வரும்படி கற்பித்திருக்கிறார். நாம் சுயாதீனராயிருக்க விரும்புகிறார். அவர் நம்மோடே அநாதப்படுவேன் என்று வாக்குரைத்திருக்கிறார். அவர் எப்போதும் நமக்குச் சகாயஞ்செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறார். இன்றைக்கும் அவர் நம்மை ஆசீர்வதிப்பார். கர்த்தாவே, எங்களை உமது பாதத்தண்டைக்கு இழுத்து, உமது ஆசனத்துக்குச் சமீபமாய் நிறுத்தி, உமது புன்னகையால் எங்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி, மகிழ்ச்சியாலும் சமாதானத்தாலும் எங்களை நிரப்பி, உமது மகிமைக்கென்று நாங்கள் பிழைக்க அநுக்கிரகம் செய்தருளும். உயிருள்ள விசுவாசத்தோடு நாங்கள் ஜீவிக்கச் செய்தருளும். கர்த்தாவே, எங்கள் விசுவாசத்தை அதிகரித்தருளும்.

டிசம்பர், 24உ.

"இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு அவர் சமாதானத்தைச் சுவிசேஷமாய்க் கூறினார்."

(அப். 10. 36.)

இயல்பின்படி நாம் தேவனோடே அமராடுகிறவர்களாயும், அவருக்குப் பகைஞராயுமிருக்கிறோம். நியாயப்பிரமாணத்தைக்கொண்டு பார்க்கையில், அவருடைய இலட்சணங்கள் எல்லாம் நமக்கு விரோதமாயிருக்கின்றன என்று காணப்படும். ஆனால் சுவிசேஷத்தில், தேவன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்திருப்பதை அறியலாம். அவர் சமாதானத்துக்கு அஸ்திபாரம்போட்டுத், தமது நேசகுமாரன் மூலமாய் நமக்குச் சமாதானத்தைக் கூறியிருக்கிறார். அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகச் செலுத்தப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, மன்னிப்பை அருள பிரியமாயிருக்கிறார். நாம் ஒப்புரவாக்கப்பட்டுப், பாக்கியவான்களாயிருக்க [illegible]கிறார். அவர் சமாதானத்தை இயேசுவின் மூலமாய் உண்டுபண்ணி, நாம் ஒப்புரவாகும்படி விரும்புகிறார். நாம் ஒப்புரவாக்கப்பட்டதை நினைவுகூரும்படி அவர் ஒரு விருந்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதைத் தெரிவித்து, எல்லாம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது, வாருங்கள் என்று வருந்தி அழைக்கிறார். சுவிசேஷத்திலே, பாவிகளுக்கும், நீசமான பாவிகளுக்கும் சமாதானம் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அந்தச் சாட்சியை விசுவாசித்துச், சமாதானத்தை உண்டுபண்ணின இயேசுவின் இரத்தத்தை நோக்கிப்பார்த்து, தேவனுக்கு நேராக நமது இருதயத்தை ஏறெடுத்துக், கூப்பிடும் [illegible] சமாதானம் நம்முடைய ஆத்துமாவில் சாரத்தோடும்; ஒப்புரவாகுதல் உறுதிப்படும்; நாம் பாக்கியராயிருப்போம். நாம் தேவனோடே சமாதானமாயிருக்கிறோமா? சமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் விசுவாசிக்கிறோமா? அதை நாம் அநுபவிக்கிறோமா? கிறிஸ்துவானவர் நமக்குச் சமாதான காரணராகி, சமாதானத்தை உண்டுபண்ணி, அதை [illegible]கிறவராயிருக்கிறார். அவர் சமாதான பிரபு. அவர் அரசாட்சியின் காலத்தில் ஓநாய் ஆட்டுக்குட்டியோடே தங்கும்; புலி வெள்ளாட்டுக்குட்டியோடே படுத்துக்கொள்ளும்; கன்றுக்குட்டியும் பாலசிங்கமும், காளையும் ஒருமித்திருக்கும்; ஒரு சிறுபையன் அவைகளை நடத்துவான்; பசுவும் கரடியும் கூடிமேயும்.

டிசம்பர், 25உ.

"நமக்கொரு பாலகன் பிறந்தார்."
(ஏசா. 9. 6.)

ஒரு பாலகன் பிறப்பில் ஏதாவது விசேஷமுண்டா? இந்
வேளைகளில் அப்படியல்லவென்று அறிவோம். ஆனால் இந
தேயோ சகலமும் விசேஷமாய்த்தானிருக்கிறது. தாய் ஒரு
கன்னிகை. தகப்பன் தேவன். பாலகன் இஸ்ரவேலரின் பரி
சுத்தர். பிறந்த இடம் ஒரு மாட்டுத்தொழு. நம்முடைய இரட்
சிப்பே அவர் பிறந்த நோக்கம். இப்படிப்பட்ட ஜென்மம்
இதற்கு முன் ஒருக்காலும் சம்பவித்திருப்பதுமில்லை. இனி
மேல் சம்பவிக்கப் போவதுமில்லை. பாலகன் அதிசயமானவர்,
ஆலோசனை கர்த்தர், வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா,
சமாதானப் பிரபு என்று அழைக்கப்பட்டவர். அவர் தன்மை
யில் அதிசயமானவர், ஏனெனில் அவர் தேவனும் மனிதனு
மான கிறிஸ்துவாயிருக்கிறார். கிரியையில் அதிசயமானவர்,
ஏனெனில் கோடிக்கணக்கான பாவிகள் அவரால் இரட்சிப்ப
டைகிறார்கள். கிருபையில் அதிசயமானவர், [illegible] நம்
முடைய மனித ஜாதியில் நீசனையும் ஆசீர்வதிக்கத் தம்மைத்
தாழ்த்திக்கொண்டார். அவர் வானத்திலும் பூமியிலும் அதிகாரம்
பெற்ற ஆலோசனை கர்த்தாவாயிருக்கிறார். அவர் தன்மையிலும்
மகிமையிலும் பிதாவுக்குச் சமமான வல்லமையுள்ள தேவனு
யிருக்கிறார். அவர் நித்திய பிதா. தமது மகிமைக்கென்றும் தமது
ஜனங்களின் பூரண நன்மைக்கென்றும் அப்படியிருக்கிறார்.
அவர் சமாதானப் பிரபு. அவர் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணி
அதை வெளிப்படுத்தி, தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் நடுவே
சமாதானத்தை நிலைநிறுத்துகிறார். இந்தப் பிரபுவை கர்த்தராகக்
கொண்டிருக்கிறவன் பாக்கியவான். எந்த ஆபத்திலும் அதிச
யச்செயல்களை விளக்கத் [illegible] கவர். வானமண்டலத்தில் ஜோதி
தரித்துப் பற்பல அக்கஸ்[illegible] நிலைமையில் நிற்கிற தூதர்கள் எல்
லாரும் அவரை அடிபணி[illegible] ற பேறுகிறார்கள். அவர் புண்
ணைகயில் இன்ப சந்தோஷ[illegible] ங்களோடு கண்டடைகிறார்கள். பா
வியே பாலகன் உனக்காக[illegible] பிறந்தார். உன் இரட்சிப்புக்காக
அவர் பூமியில் உதையமா[illegible]ர். அவர் தேவன், சர்வவல்லமை
யைப் பூண்ட சர்வவல்[illegible]ர். உனக்கு இரட்சிப்பைத் தமது
பிராயச்சித்தத்தினால் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார். அவரை
நம்பிப் பற்றிக்கொள். அவரை விசுவாசி, அப்போது அவரு
டைய மீட்பின் நன்மையை நீ நித்தியகாலம் அநுபவிப்பாய்.

டிசம்பர், 26உ.

"பிரியமான சகோதரரே, நீங்கள் தெரிந்துகொள்
ளப்பட்டவர்கள் என்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம்."
(1 தெச. 1. 3.)

தேவன் தமது ஜனங்கள்பேரில் வைத்த அன்பு முதலா
வது அவர் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டதிலும், அப்படித்
தெரிந்துகொண்டவர்களைக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோ
டே ஐக்கியமாகும்படி ஏற்படுத்தினதிலும் விளங்கினது. இத்
தக் கிருபையில் நாம் பங்கடைந்திருக்கிறோம் என்று அறிவ,
நம்மைச் சந்தோஷத்தால் நிறையச்செய்து, தேவனிடத்தில் திட
நம்பிக்கை வைக்கும்படி ஏவி, நம்முடைய பாதங்களைக் கன்ம
லையின்மேல் நிறுத்தும்படி செய்யும். தெசலோனிக்கேயர் உள்
ளத்திலே சுவிசேஷமானது தேவ ஆவியானவருடைய வல்ல
மையால் பலிதப்பட்டதினாலே, அவர்கள் இரட்சிப்புக்கென்று
தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்பதைப் பவுல்
அறிந்திருந்தான். சுவிசேஷமானது நம்மில் பலமாய்க் கிரியை
செ[illegible]வைக்கென்று நம்மைப் பிரதிஷ்டை செய்தால்,
நாம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்பதற்கு ஆட்சேபனை
யில்லை. ஏனெனில் தெரிந்துகொள்ளுதலின் பயன், பரிசுத்த
மாகுதலே. பூர்வ தீர்மானங்கள் திவ்விய விசாரணையின் ஏற்பாட்
டாலும், ஏற்றகாலத்தில் ஆவியானவருடைய கிரியையினா
லும் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுப் பிரசித்தமாகிறது. ஆவி
யானவர் நமக்குள்ளே கிரியை செய்வது, தேவன் நமதுமேல்
வைத்த அன்புக்கு அத்தாட்சியாம். தேவன் நம்மை இரட்சிப்
புக்கென்று தெரிந்துகொண்டால், நாம் கர்த்தராகிய இயேசுவை
நம்முடைய இரட்சகராகவும், போதகராகவும், காரியகர்த்த
ராகவும், ராஜாவாகவும், மத்தியஸ்தராகவும், நியாயாதிபதியாகவும்
தெரிந்துகொள்வோம். இப்படிப்பட்டவராக நாம் இயேசு
வைத் தெரிந்துகொண்டால் தேவன் நம்மைத் தெரிந்துகொண்
டதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. பிரியமானவனே, நீ இயேசுவைத்
தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாயா? அவர் தேவனால் தெரிந்துகொள்
ளப்பட்டவராயிருக்கிறார். நீ அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து,
அவரை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மதித்து, அவருக்குக் கீழ்ப்
படிந்து நடக்கிறாயா? நீ தெரிந்து[illegible]ளப்பட்டிருப்பதைத்
திவ்விய நடக்கையினால் உறுதிப்படுத்தவேண்டும்.

அநாதியில் முன்னறிந்து இந்த அடிமையின் புத்திரனை [illegible]ரும் உமக்கே.
ஆக்கினை நீங்கத் தெரிந்த அன்புக்கு அளவில்லா தோத்திரம் என்க

டிசம்பர், 27உ.

"அது மெய்யாகவே தேவனுடைய வசனந்தான்."

(1 தெச. 2. 13.)

இது சுவிசேஷத்தைப்பற்றி பவுல் சொல்லிய சாட்சியாயிருக்கிறது. அது தேவனுடைய சத்திய வசனம். அது அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்பட்டது. அவருடைய ஆவியினாலே [illegible], அது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவருடைய கட்டளையின்படியே, அது பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டது. அது அவருடைய தன்மையைப்போல, சுத்தமுள்ளது. அவருடைய [illegible] நடப்பிக்கும் [illegible] ஆசனத்தைப்போல, நிலையுள்ளது. அவர் செய்யும் நியாயத்தீர்ப்புக்கு, அது சட்டமாயிருக்கிறது. அது [illegible] புக்கு, அது பிரமாணமாயிருக்கிறது. [illegible] சற்செய்தியாயிருக்கிறது. எல்லாருக்கும் தேவன் அனுப்பிய [illegible] அவருடைய தன்மை [illegible]. அது [illegible] அவரு[illegible] யின் சொரூபத்தையும், அவரை [illegible] சமீபிக்கும்படி [illegible] டைய போன்மையும், நாம் அவரண்டைக்கு சமீபிக்கும்படி அவருடைய ஆசனத்தண்டைக்குச் செல்லும் வழியையும் நமக்குக் காட்டுகிறது. தேவனுடைய வசனமாக நாம் [illegible] அதை மதித்து [illegible] முடைய கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்றும், அதை நம்பி விசுவாசித்து, அதற்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்றும், அது சாதிக்கின்ற காரியத்தில், அவருடைய மகிமைக்கும், நம்முடைய விதிக்கும் அது [illegible]. அவருடைய மகிமைக்கும், நம்முடைய நன்மைக்கும் சம்பந்தமாயிருக்கிறது. அதை நாம் அறிவோமே. அதை நாம் தேவனுடைய உள்ளத்திலே வற்றாத்தெளிவுள்ளதாக [illegible]. அதை நாம் தேவனுடைய வசனமாக, சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டு, உற்சாகத்தோடே விசுவாசித்துக் [illegible] அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து, சந்தோஷமாய் [illegible] அதை நம்பவேண்டும். சுவிசேஷமானது தேவனுடைய சத்திய வசனமாயிருப்பதால், அதை லேசாய் எண்ணாமலும், அசட்டை செய்யாமலும், அதைப்பற்றி அவிசுவாசங் கொள்ளாதே. கடைசிநாளில் அந்த வசனம் உன்னை நியாயந்தீர்க்கும். நீ சுவிசேஷத்தை [illegible] ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாயா? அதைத் தேவனுடைய சத்திய வசனந்தானென்று அங்கீகரித்திருக்கிறாயா? அது உன்னில் பலன் செய்திருக்கிறதா? உன்னில் விசேஷித்த மாறுதலை உண்டுபண்ணியிருக்கிறதா?

அன்[illegible] நூல்மாறுபாடற்ற நாத்மாவுக்
[illegible] அறிவிக்கும்
பரன்மறை சத்யம் நிமலனைப் போதனை
பத்தன் நூலியாக மதிப்பாம்.

டிசம்பர், 28உ.

"அவர்கள் உம்முடைய நாமத்தில் நாடோறும் களிகூருவார்கள்."

(சங். 89. 16.)

நாம் நம்முடைய சுகத்திலே களிகூர ஏதுவில்லை, சுகம் கெட்டுப்போகிறதுண்டு. ஐசுவரியத்தில் களிகூர ஏதுவில்லை, நமக்கு அதில்லை; இருந்தாலும் அது பறந்துபோவதுண்டு. ஞானத்தில் களிகூர ஏதுவில்லை, நாம் நாடோறும் நமது மதியீனங்களைக் கண்டறிகிறதுண்டு. பலத்தில் களிகூர ஏதுவில்லை, நாம் பூரண பலவீனராயிருக்கிறோம். உலக [illegible]ல் களிகூர ஏதுவில்லை, அவைகள் பட்டும் பத்தாரும் போன்றவைகள். நம்முடைய அநுபோகத்தில் களிகூர ஏதுவில்லை. ஏனெனில் அது அடிக்கடி வெறுமையாய்க் காணப்படுகிறதுண்டு. ஆதலால் நாம் களிகூர வேண்டுமானால், நமக்கு மேலான [illegible]பேரில் களிகூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். தேவனுடைய திருப்பெயருள்ள வசனத்தில் எழுதப்பட்டு, அவருடைய குமாரரின் ஜீவியத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறபடி தேவனுடைய நாமத்தில் நாம் களிகூரலாம். அதிலே அவருடைய தன்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; அவருடைய நோக்கம் தீர்மானங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; நம்முடைய குற்றங்கள், பயங்கள், குறைவுகள் நிவிர்த்திக்கப்படும் வகை விளம்பப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய நம்பிக்கைக்கு அஸ்திபாரமும், பிரயாசத்துக்கு ஆதாரமும், [illegible] அன்புக்குப் பொருளும் உண்டு. இங்கே நாம் நாள் முழுவதும் களிகூரத்தக்கதுண்டு. அதில் நமக்கு அநேகமானதெல்லாம் முண்டு. அதில் மாறுதல் கிடையாது. அப்படியானால், நாம் நமது கண்களையும் இருதயத்தையும் தேவதிருப்பெயின்மேல் நிலைநிறுத்தி இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் வீட்டிலும் வெளியிலும் அவரில் களிகூரக்கடவோமாக. விசுவாசிகள் களிகூர முகாந்தரமுண்டு. அந்த முகாந்தரம் எக்காலமும் ஒன்றுபோலவேயிருக்கும்.

பூலோக துன்பம் விசாலில்
பொன்றும், பரலோக வாழ்வெக்
காலமும் நிலைக்கும், நித்
தனந்த இன்பமாம்.

டிசம்பர், 29உ.

"விசுவாசப் பிரமாணம்."

(ரோம. 3. 27.)

[illegible]து கிரியாப் பிரமாணத்துக்கு நேர் எதிரிடை. கிரி[illegible]ப் பிரமாணம் பூரணரானவர்களுக்கானது. விசுவாசப்பிரமாணம் பாவிகளுக்கானது. முந்தினது மனிதர் பிழைக்கவேண்டுமானால், கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்கிறது; பிந்தினது கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்கு, ஜீவனைக் கொடுப்பேன் என்கிறது. முந்தினது செய் என்கிறது, பிந்தினது [illegible]சுவாசி என்கிறது. முந்தினது கிரியை செய் என்கிறது; பி[illegible]விசுவாசி என்கிறது. இது அன்பின் பிரமாணம். தே[illegible]சுரந்தோடுகிறது. மனிதருக்காக அன்பை எழுப்பிவிடுகிறது. மனிதர் அன்புகூர ஏவுகிறது. மனிதருக்குள் அன்பை உண்டுபண்ணுகிறது. இது சமாதானத்தின் பிரமாணம். அதால் தேவனோடு சமாதானமும் ஒப்புரவாகுதலும் கிடைப்பாயிருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறது. அநுபவிக்கவும்படுகிறது. அது கிருபைப்பிரமாணம், பாவங்களை அறிக்[illegible]களுக்கு மன்னிப்பையும், விசுவாசத்தினாலே கைமாறில்லாமல் பாவிகள் நீதிமான்களாக்கப்படுவதையும், நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்படுவதையும், அங்கீகாரத்தினாலே புத்திர மகிமைக்கு உயர்த்தப்படுவதையும் கூறுகிறது (யோவா. 1. 12.) அது பரிசுத்தத்தைப்பற்றிய பிரமாணம். அதில் நாம் செய்யவேண்டிய கற்பனைகளும், நாம் சா[illegible]தானமாய் நடப்பதற்கு எச்சரிப்புகளும், நம்மை ஏவுகிற[illegible] போதனைகளும், நாம் பயபக்தியோடு நடப்பதற்கு[illegible]ண்டிப்புகளும் அடங்கியிருக்கிறது. அது தேவ கிருபையை விளக்கவும்; மனிதன் கெட்டுப்போவதையும், பாவியின் பெருமைபாராட்டலையும், சாத்தானின் தந்திரங்களையும் தடுக்கவும் தக்கதான நோக்கமாய்க் கொடுக்கப்பட்டது. [illegible]ன்றைத்[illegible] கீழ்ப்படிய, அது நம்மேல் கடமையைச் சுமத்துகிறது, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் விசுவாசப் பிரமாணத்தைக் கவனமாய் அநுசரித்து; அதற்கும் கிரியாப் பிரமாணத்துக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைப் பகுத்தறிய கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். [illegible] விசுவாசம் எப்போதும் கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தை [illegible]க்கொண்டு, அதற்குக் கீழ்ப்படியும்.

உன்னதன் பண்ணின திட்டமே, உனக்
கொழுங்கு ப்ரமாணத்தின் சட்டமே.

டிசம்பர், 30உ.

"தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்து அவன் அவிசுவாசமாய்ச் சந்தேகப்படவில்லை."

(ரோம. 4. 20.)

ஆபிரகாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்துச் சந்தேகப்படவில்லை. நாம் அடிக்கடி சந்தேகப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் அப்படிச் சந்தேகப்பட முகாந்தரமுமில்லை. வாக்குத்தத்தங்கள் சுத்த கிருபையாய் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் தேவனுடைய பரிசுத்தம் மாறாமை என்பவைகளால் ஆதரவு பெற்றிருக்கின்றன. நாம் அவைகளை அங்கீகரித்து நம்பவேண்டும். ஆனால் அவிசுவாசத்தினால், நாம் அடிக்கடி அவைகள் மகா பெரியவைகள், மகா நல்லவைகள், அது அபாத்திர பாவிகளும் ஏழைகளுமாகிய நமக்குரியதல்ல; சிறந்தோருக்கு அடுத்தது; நமக்கு அவைகள் பலிக்கமாட்டாது என்று எண்ணுவதுண்டு. இது அவிசுவாசத்துக்கும், மனத்தளம்பலுக்குமுரியது. நாம் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுக்[illegible] நம்பிக்கை, ஜெபங்கள், கீழ்ப்படிதல் முதலியவைகள் குன்றுதலடையும். ஸ்திரமுள்ள விசுவாசம் உயிருள்ள நம்பிக்கைக்கும், ஊக்கமான ஜெபத்துக்கும், உத்தம கீழ்ப்படிதலுக்கும் வேராயிருக்கிறது. அவிசுவாசமானது ஐம்பொறிகள், பிரத்தியட்சம், காரியங்கள் முதலியவைகளைக்கொண்டு நியாயங்களை எடுத்துக்காட்டும். ஆனால் விசுவாசமானது தேவனுடைய வாக்குத்தத்த[illegible], அவருடைய கைமாறில்லாத கிருபையாக ஏற்றுக்கொண்[illegible] கர்த்தர் உண்மையுள்ளவராயிருப்பதால், அதை உறுதியாய்ப் பிடிக்[illegible]ப்பதால், அதை நிறைவேற்றுவார் என்று நோக்கும். கர்த்தருக்குக் கனவீனத்தையும், நமக்கு மனவேதனையையும் உண்டுபண்ணும். அவிசுவாசத்துக்கு எவ்வளவும் நாம் இடங்கொடாமல் விழிப்பாயிருப்போமாக. நாம் வ[illegible] அவரிடத்திலிருந்து விசுவாசத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோமாக. ஆபிரகாமுடைய மாதிரியையும் நமக்கு மாதிரியாக வைத்துக்கொள்வோமாக. அவிசுவாசமானது வாக்குப்பிசகாத தேவனை அவமதிக்கிறதுடன் தனக்கே வருத்தத்தையும் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிறது. அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு என்றும் சுத்தமாயிராது; அவர்களுடைய புத்தியும் மனச்சாட்சியும் அசுத்தமாயிருக்கும். அவிசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம் உனக்குள் இராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருப்பாயாக.

டிசம்பர், 31உ.

"அவருடைய நல்வார்த்தைகளில் எல்லாம் ஒரு வார்த்தையாகிலும் தவறிப்போகவில்லை."
(1 இரா. 8. 56.)

இந்நாள் கடந்துபோன நாட்களில் சம்பவித்த விஷயங்களை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய நாள். இந்நாள், தேவனுடைய நடத்தையைத் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் நாள். இந்த வருஷத்தில் ஒவ்வொரு நாளிலும் அவர் தமது வாக்குத்தத்தங்களைத் தமது கண்களுக்கு முன்பாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார். நாமோ, அடிக்கடி அவைகளை மறந்துபோனோம். நாம் அவிசுவாசிகளாய் விளங்கினோம். அவர் உண்மையுள்ளவராகவே யிருந்தார். நாம் பலனை இழந்தோம், அவரோ தமது உடன்படிக்கையை நமக்காகக் காத்துக்கொண்டார். நாம் ஆயிரக்கணக்கான நேரம் அவருடைய கோபத்திற்குப் பாத்திரராய் நடந்துகொண்டோம். ஆனால் அவருடைய தயவுக்கு ஞாபகக் குறிப்பாக, இப்போதும் நாம் நிலைநின்றிருக்கிறோம். எவ்வளவு பொறுமையை, எவ்வளவு சாந்தத்தை, எவ்வளவு உருக்கத்தை அவர் நமக்குப் பாராட்டியிருக்கிறார். அவர் தமது நடத்தையில் பிசகு செய்யாமல், தமது வார்த்தையில் உண்மையைக் காத்து, நமது ஆத்துமாவுக்கு உருக்கத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறார். நாம் நமக்குரிய ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தவறினோம். அவர் ஒரு காரியத்திலாவது தவறவில்லை. நாம் நம்முடைய வார்த்தையில், ஆயிரமாயிரமானவைகளைப் புரட்டுச்செய்தோம். அவரோ ஒரு வார்த்தையிலாவது பிசகு செய்யவில்லை, அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்தவைகளில் ஒன்றாவது தவறிப்போகவில்லை. நம்முடைய அப்பமும் தண்ணீரும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, கிருபையை நமக்குப் புதுப்பித்து, நமது மதியீனங்களில் நம்மைச் சீர்ப்படுத்தி, நம்முடைய ஆத்துமாவை ஜீவபாதையில் திருப்பி, நம்முடைய பெலவீனங்களைத் தாங்கி பிதாவின் அன்பை விளக்கியிருக்கிறார். பிரியமானவர்களே, தேவன் சத்திய பரனல்லவா? அவர் உண்மையுள்ளவரல்லவா? நாம் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டாமா? அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கிற மனுஷன், மெய்யாகவே பாக்கியவான். அவன் பெரிய வாழ்வை அடைந்து சுகிப்பான்.

நல்ல நிலைமை

ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது. மத். 5. 3.

தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்; தேவனே நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர். சங். 51. 17.

சிறுமைப்பட்டு ஆவியில் நொறுங்குண்டு, என் வசனத்துக்கு நடுங்குகிறவனையே நோக்கிப் பார்ப்பேன். ஏசா. 66. 2.

நொறுங்குண்ட இருதயமுள்ளவர்களுக்குக் கர்த்தர் சமீபமாயிருந்து, நருங்குண்ட ஆவியுள்ளவர்களை இரட்சிக்கிறார். சங். 34. 18.

அகங்காரிகளோடே கொள்ளைப்பொருளைப் பங்கிடுவதைப் பார்க்கிலும் சிறுமையானவர்களோடே மனத்தாழ்மையாயிருப்பது நலம். நீதி. 16. 19.

இந்த ஏழை கூப்பிட்டான், கர்த்தர் கேட்டு, அவனை அவன் இடுக்கண்களுக்கெல்லாம் நீங்கலாக்கி இரட்சித்தார். சங். 34. 6.

என் பிரியமான சகோதரரே, கேளுங்கள்; தேவன் இவ்வுலகத்தின் தரித்திரரை விசுவாசத்தில் ஐசுவரியவான்களாகவும், தம்மிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குத் தாம் வாக்குத்தத்தம்பண்ணின ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கிறவர்களாகவும் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? யாக். 2. 5.

என் காதினால் உம்மைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன்; இப்பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது. ஆகையால் நான் என்னை அருவருத்து, தூளிலும் சாம்பலிலும் இருந்து மனஸ்தாபப்படுகிறேன். யோபு. 42. 5, 6.

விசேஷித்த கடமை

உங்கள் பொறுமையினால் உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். லூக். 21. 19.

எல்லா மனிதரிடத்திலும் நீடிய சாந்தமாயிருங்கள். 1 தெச. 5. 14.

இப்படியிருக்க, சகோதரரே, கர்த்தர் வருமளவும் நீடிய பொறுமையாயிருங்கள். இதோ, பயிரிடுகிறவன் பூமியின் நற்பலனை அடையவேண்டுமென்று, முன்மாரியும் பின்மாரியும் வருமளவும், நீடிய பொறுமையோடே காத்திருக்கிறான். நீங்களும் நீடிய பொறுமையோடிருந்து உங்கள் இருதயங்களை ஸ்திரப்படுத்துங்கள்; கர்த்தரின் வருகை சமீபமாயிருக்கிறது. யாக். 5. 7, 8.

ஆகையால், மேகம்போன்ற இத்தனை திரளான சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பாரமான யாவற்றையும், நம்மைச் சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி, நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடக்கடவோம். எபி. 12. 1.

தேவவசனத்தினாலுண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலி[illegible]யுள்ளவர்களாகும்படிக்கு, முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது. ரோ. 15. 4.

நீயோ, தேவனுடைய மனுஷனே, இவைகளைவிட்டோடி, நீதியையும் [illegible]ம் விசுவாசத்தையும் அன்பையும் பொறுமையையும் சாந்தகுணத்தையும் அடையும்படி நாடு. 1 தீமோ. 6. 11.

இச்சையடக்கத்தோடே பொறுமையையும், பொறுமையோடே தேவபக்தியையும் கூட்டுங்கள். 2 பேது. 1. 6.

மிகச் சிறந்த கிருபைவரம்.

நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்; நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிற புதிதான கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், அதினால் நீங்கள் என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள். யோவா. 13. 34, 35.

கிறிஸ்து நமக்காகத் தம்மைத் தேவனுக்குச் சுகந்த வாசனையான காணிக்கையாகவும் பலியாகவும் ஒப்புக்கொடுத்து நம்மில் அன்புகூர்ந்ததுபோல நீங்களும் அன்பிலே நடந்துகொள்ளுங்கள். எபே. 5. 2.

பிரியமானவர்களே, ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்கக்கடவோம்; ஏனெனில் அன்பு தேவனாலுண்டாயிருக்கிறது; அன்புள்ள எவனும் தேவனால் பிறந்து அவனை அறிந்திருக்கிறான். 1 யோவா. 4. 7.

நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததினால் அல்ல, அவர் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்திசெய்கிற கிருபாதாரபலியாகத் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினதினாலே அன்பு உண்டாயிருக்கிறது. பிரியமானவர்களே, தேவன் இவ்விதமாய் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருக்க, நாமும் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூரத் [illegible]றோம். தேவனை ஒருவரும் ஒருபோதும் கண்டதில்லை; நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூர்ந்தால் தேவன் நமக்குள் நிலைத்திருக்கிறார்; அவருடைய அன்பும் நமக்குள் பூரணப்படும். 1 யோ. 4. 10–12.

நாம் சகோதரரிடத்தில் அன்புகூருகிறபடியால், மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோம் என்று அறிந்திருக்கிறோம்; சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராதவன் மரணத்திலே நிலைகொண்டிருக்கிறான். 1 யோவா. 3. 14.

இப்பொழுது விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு இம்மூன்றும் நிலைத்திருக்கிறது; இவைகளில் அன்பே பெரியது. 1 கொரி. 13. 13.

மகா தைரியம்.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபையை அறிந்திருக்கிறீர்களே; அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானாரே. 2 கொரி. 8. 9.

நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் எப்பொழுதும் சம்பூரணமுடையவர்களாயும், சகலவித நற்கிரியைகளிலும் பெருகுகிறவர்களாயுமிருக்கும்படியாக, தேவன் உங்களிடத்தில் சகலவித கிருபையையும் பெருகச்செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார். 2 கொரி. 9. 8.

அவர் என் கிருபை உனக்குப் போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும் என்றார். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக் குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மை பாராட்டுவேன். 2 கொரி. 12. 9.

என் தேவன் தம்முடைய ஐசுவரியத்தின்படி உங்கள் குறைவையெல்லாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மகிமையிலே நிறைவாக்குவார். பிலி. 4, 19.

தம்முடைய மகிமையினாலும் காருண்ணியத்தினாலும் நம்மை அழைத்தவரை அறிகிற அறிவினாலே ஜீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும், அவருடைய திவ்விய வல்லமையானது நமக்குத் தந்தருளினதுமன்றி, இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்குத் தப்பி, திவ்விய சுபாவத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்பொருட்டு, மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களும் அவைகளினாலே நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2 பேது. 1. 3, 4.

இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும். 1 யோவா. 1. 7.

நிலவரம்.

நாம் அவபக்தியையும் லௌகிக இச்சைகளையும் வெறுத்து, தெளிந்த புத்தியும் நீதியும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாய் இவ்வுலகத்திலே ஜீவனம்பண்ணி, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும், மகா தேவனும் நமது இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி நமக்குப் போதிக்கிறது. தீத். 2. 12, 13.

நம்முடைய குடியிருப்போ பரலோகத்திலிருக்கிறது, அங்கேயிருந்து கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் வர எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பிலி. 3. 20.

தமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும்படி இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் தரிசனமாவார். எபி. 9. 28.

இவைகளெல்லாம் அழிந்துபோகிறதாயிருக்கிறபடியால் நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்! தேவனுடைய நாள் சீக்கிரமாய் வரும்படிக்கு மிகுந்த ஆவலோடே காத்திருங்கள்; அந்நாளில் வானங்கள் வெந்து அழிந்து, பூதங்கள் எரிந்து உருகிப்போம். அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய வானங்களும் புதிய பூமியும் உண்டாகுமென்று காத்திருக்கிறோம். 2 பேது. 3. 11—13.

அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவரும், இனிவரும் கோபாக்கினையினின்று நம்மை நீங்கலாக்கி இரட்சிக்கிறவருமாயிருக்கிற அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு பரலோகத்திலிருந்து வருவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 1 தெச. 1. 10.

கிறிஸ்துவைப்பற்றிய சாட்சி உங்களுக்குள்ளே ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டபடியே, நீங்கள் யாதொரு வரத்திலும் குறைவில்லாதவர்களாய், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படுதலுக்குக் காத்திருக்கிறீர்கள். 1 கொரி. 1. 4—7.

S. P. C. K, Press, Vepery, Madras—1900.